

NOVI ZAVET

Preveo, dr Dimitrije Stefanović

1934

Sadržaj

<u>Matej</u>	1
<u>Marko</u>	61
<u>Luka</u>	100
<u>Jovan</u>	163
<u>Dela apostolska</u>	214
<u>Rimljanima</u>	272
<u>1. Korincanima</u>	296
<u>2. Korincanima</u>	318
<u>Galatima</u>	333
<u>Efescima</u>	341
<u>Filipljanima</u>	349
<u>Kolosanima</u>	355
<u>1. Solunjanima</u>	361
<u>2. Solunjanima</u>	366
<u>1. Timoteju</u>	369

Sadržaj

<u>2. Timoteju</u>	376
<u>Titu</u>	381
<u>Filimonu</u>	384
<u>Jevrejima</u>	386
<u>Jakovljeva</u>	403
<u>1. Petrova</u>	409
<u>2. Petrova</u>	415
<u>1. Jovanova</u>	419
<u>2. Jovanova</u>	426
<u>3. Jovanova</u>	427
<u>Judina</u>	429
<u>Otkrivenje</u>	431

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#), [26](#), [27](#), [28](#)

Matej – 1 glava

¹Poreklo Isusa Hrista, sina Davida, Avramova sina.

²Avram rodi Isaka, Isak rodi Jakova, Jakov rodi Judu i braću njegovu,

³Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom, Fares rodi Esroma, Esrom rodi Arama, ⁴Aram rodi Aminadava, Aminadav rodi Nasona, Nason rodi Salmona, ⁵Salmon rodi Voza s Rahavom, Voz rodi Jovida s Rutom, Jovid rodi Jeseja, ⁶a Jesej rodi Davida cara. David rodi Solomona s Urijnicom, ⁷Solomon rodi Rovoama, Rovoam rodi Aviju, Avija rodi Asu, ⁸Asa rodi Josafata, Josafat rodi Jorama, Joram rodi Oziju, ⁹Ozija rodi Joatama, Joatam rodi Ahaza, Ahaz rodi Ezekiju, ¹⁰Ezekija rodi Manasiju, Manasija rodi Amona, Amon rodi Josiju, ¹¹a Josija rodi Jehoniju i braću njegovu u vreme odvođenja u Vavilon.

¹²A po odvođenju u Vavilon Jehonija rodi Salatila, Salatilo rodi Zorovavelja, ¹³Zorovavelj rodi Aviuda, Aviud rodi Eliakima, Eliakim rodi Azora, ¹⁴Azor rodi Sadoka, Sadok rodi Ahima, Ahim rodi Eliuda, ¹⁵Eliud rodi Eleazara, Eleazar rodi Matana, Matan rodi Jakova, ¹⁶a Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa koji se zove Mesija.

¹⁷Svega, dakle, kolena: od Avrama do Davida četrnaest kolena, od Davida do odvođenja u Vavilon četrnaest kolena i od odvođenja u Vavilon do Mesije četrnaest kolena.

¹⁸A rođenje Isusa Hrista bilo je ovako: Marija, mati njegova, bila je

zaručnica Josifova; još dok se nisu bili sastali, nađe se da je začela od Duha svetoga. ¹⁹A Josif, muž njezin, budući pravedan i ne hoteći je javno sramotiti, namisli je tajno otpustiti. ²⁰No kad on to pomisli, a to mu se javi u snu anđeo Gospodnji i reče: Josife, sine Davidov, ne boj se da uzmeš Marije, žene svoje; jer što se u njoj začelo od Duha je svetoga. ²¹Rodiće sina, i nadeni mu ime Isus; jer će on spasti narod svoj od greha njihovih.

²²A sve ovo bilo je da se ispuni što je Gospod rekao preko proroka koji kaže: ²³"Eto, devojka će začeti i rodiće sina, i nadenuće mu ime Emanuilo", t.j. prevedeno: s nama je Bog.

²⁴A kad se Josif probudi od sna, učini kao što mu je zapovedio anđeo Gospodnji, i uze ženu svoju. ²⁵I ne pozna je dok ne rodi sina, i nadenu mu ime Isus.

Matej – 2 glava

¹A kad se Isus rodio u Vitlejemu judejskom, za vreme cara Iroda, gle, mazi sa istoka dođoše u Jerusalim ²i rekoše: Gde je car judejski koji se rodio? Videli smo, naime, njegovu zvezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo.

³A kad to ču car Irod, uplaši se, i sav Jerusalim s njim. ⁴I sabra sve prvosveštenike i književnike narodne i pitaše ih gde će se Mesija roditi.

⁵A oni mu rekoše: U Vitlejemu judejskom. Jer je ovako napisao prorok: ⁶"I ti, Vitlejeme, zemljo Judina, nikako nisi najmanji među knezovima Judinim; jer će iz tebe izići knez koji će pasti narod moj, Izrailja".

⁷Onda Irod tajno dozva mage, sazna od njih tačno vreme kad se zvezda javila, ⁸i posla ih u Vitlejem i reče: Idite i raspitajte dobro za dete; a kad ga nađete, javite mi, da i ja dođem da mu se poklonim.

⁹A oni, saslušavši cara, otidoše. I gle, zvezda koju su videli na istoku,

idaše pred njima dok ne dođe i ne stade nad mestom gde je bilo dete. ¹⁰A kad videše zvezdu, obradovaše se vrlo. ¹¹I udoše u kuću i videše dete s Marijom, materom njegovom, i padoše i pokloniše mu se. Pa otvoriše kovčege svoje i darivaše ga zlatom, tamjanom i smirnom. ¹²I kako su u snu primili zapovest da se ne vraćaju k Irodu, drugim putem otidoše u svoju zemlju.

¹³A kad oni otidoše, gle, anđeo Gospodnji javi se Josifu u snu i reče: Ustani, uzmi dete i mater njegovu i beži u Egipat. I budu onde dok ti ne kažem, jer će Irod tražiti dete da ga pogubi. ¹⁴A on ustade, uze dete i mater njegovu noću i otide u Egipat. ¹⁵I bio je onde do smrti Irodove, da se ispuni što je Gospod rekao preko proroka koji kaže: "Iz Egipta dozvah sina svoga".

¹⁶A kad Irod vide da su ga mazi prevarili, razgnevi se vrlo, i posla i pobi svu decu u Vitlejemu i u svoj okolini njegovoj, od dve godine i niže, po vremenu koje je tačno doznao od maga. ¹⁷Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija: ¹⁸"U Rami se ču glas, plač i jaukanje mnogo: Rahilja plače za decom svojom, i neće da se uteši, jer ih nema".

¹⁹A po smrti Irodovoj, gle, anđeo Gospodnji javi se u snu Josifu u Egiptu ²⁰i reče: Ustani, uzmi dete i mater njegovu, pa idi u zemlju Izrailjevu; jer su umrli koji su tražili život detinji. ²¹A on ustade, uze dete i mater njegovu i dođe u zemlju Izrailjevu. ²²No kad ču da Arhelaj vlada u Judeji mesto Iroda, oca svoga, poboja se onamo ići. I, poučen u snu, otide u krajeve galilejske, ²³i dođe i nastani se u gradu po imenu Nazaret – da se ispuni što su kazali proroci: Nazarećanin će se zvati.

Matej – 3 glava

¹U ono vreme dođe Jovan Krstitelj i propovedaše u pustinji judejskoj ²i govoraše: Pokajte se, jer se približilo carstvo nebesko! ³On je, naime, taj za koga je prorok Isaija rekao: "Glas onoga što viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove!"

⁴A on, Jovan, imao je haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko bedara svojih, a hrana njegova behu skakavci i divlji med.

⁵Tada izlažaše k njemu Jerusolim, sva Judeja i sva okolina jordanska, ⁶i on ih kršćavaše u reci Jordanu i ispovedahu grehe svoje.

⁷A kad vide mnoge fariseje i sadukeje gde idu da ih krsti, reče im: Porodi gujini! Ko vas nauči da bežite od gneva koji ide? ⁸Nego – rodite rod dostojan pokajanja! ⁹I neka vam ne pada na um misao: imamo oca Avrama! Jer vam kažem: Bog može od ovoga kamenja podići decu Avramu! ¹⁰Već stoji sekira drveću kod korena; pa svako drvo koje ne rađa dobra roda, seče se i u oganj se baca. ¹¹Ja vas kršćavam vodom, da se pokajete; a onaj što ide za mnom, jači je od mene, kome nisam dostojan obuće poneti: taj će vas krstiti Duhom svetim i ognjem. ¹²On drži lopatu u ruci svojoj, pa će očistiti guvno svoje, i skupiće pšenicu svoju u žitnicu, a plevu će sažeći ognjem koji se ne može ugasiti.

¹³Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu, da ga ovaj krsti. ¹⁴No ovaj mu branjaše i reče: Ti treba mene da krstiš, a ti li dolaziš k meni? ¹⁵A Isus odgovori i reče mu: Pusti sad! Jer tako treba da učinimo sve što je pravo. Tada ga pusti.

¹⁶A kad se Isus krstio, iziđe odmah iz vode, i, gle, otvoriše se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i ide na njega. ¹⁷I, gle, glas s nebesa govoraše: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji!

Matej – 4 glava

¹Tada Isusa odvede Duh u pustinju, da ga đavo kuša.

²I pošto je postio četrdeset dana i četrdeset noći, najposle ogladne. ³I pristupi kušač i reče mu: Ako si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu. ⁴A on odgovori i reče: Napisano je: "Ne živi čovek samo o

hlebu, nego o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih".

⁵Tada ga đavo povede u sveti grad, postavi ga na krilo od hrama, ⁶pa mu reče: Ako si Sin Božji, skoči dole; jer je napisano: "Anđelima će svojim zapovediti za tebe, i na rukama će te nositi, da ne zapneš za kamen nogom svojom". ⁷Reče mu Isus: I to stoji napisano: "Ne kušaj Gospoda, Boga svoga".

⁸Opet ga povede đavo na jednu vrlo visoku goru, pokaza mu sva carstva svetska i slavu njihovu, ⁹i reče mu: Sve ću ti ovo dati, ako padneš i pokloniš mi se. ¹⁰Tada mu reče Isus: Idi od mene, sotonu! jer je napisano: "Gospodu, Bogu svome, klanjaj se i njemu jedinome služi".

¹¹Tada ga đavo ostavi, i, gle, anđeli pristupiše i služahu mu.

¹²A kad ču da je Jovan predan, skloni se u Galileju. ¹³Ostavi Nazaret i dođe i nastani se u Kafarnaumu primorskome, u zemlji Zavulonovoj i Neftalimovoj – ¹⁴da se ispuni što je rekao Isaija prorok: ¹⁵"Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, prema moru, s one strane Jordana, Galileja neznabožačka, ¹⁶narod koji sedi u tami, vide svetlost veliku, i onima što sede u zemlji i senu smrtnom, svetlost im zasvetli".

¹⁷Otada poče Isus propovedati i govoriti: Pokajte se, jer se približilo carstvo nebesko!

¹⁸A kad je išao pokraj Galilejskog mora, vide dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju, brata njegovu, gde bacaju mreže u more. Behu, naime, ribari. ¹⁹I reče im: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim. ²⁰A oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

²¹I kad otide odatle, vide druga dva brata, Jakova Zevedejeva i Jovana, brata njegovu, gde sa Zevedejem, ocem svojim, u čamcu krpe mreže svoje. I pozva ih. ²²A oni odmah ostaviše čamac i oca svoga i pođoše

za njim.

²³I išaše (Isus) po svoj Galileji, učeći po sinagoga njihovim, propovedajući evanđelje o carstvu i lečeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. ²⁴I otide glas o njemu po svoj Siriji. I donesoše mu sve bolesne, koji su patili od razliĉnih bolesti i muka, besne, meseĉare i uzete – i izleĉi ih. ²⁵I išaše za njim mnogo naroda iz Galileje i Dekapolja, Jerusalima i Judeje i s one strane Jordana.

Matej – 5 glava

¹A kad vide narod, pope se na goru, i kad sede, pristupiše mu uĉenici njegovi. ²I otvori usta svoja i uĉaše ih ovako:

³Blago duhovno siromašnima, jer je njihovo carstvo nebesko!

⁴Blago žalosnima, jer će se ovi utešiti!

⁵Blago krotkima, jer će oni naslediti zemlju!

⁶Blago gladnima i Źednima pravednosti, jer će se oni nasititi!

⁷Blago milostivima, jer će oni biti pomilovani!

⁸Blago onima koji su ĉista srca, jer će oni Boga gledati!

⁹Blago mirotvorcima, jer će se oni sinovi BoŹji nazvati!

¹⁰Blago prognanima za pravednost, jer je njihovo carstvo nebesko!

¹¹Blago vama kad vas stanu ruŹiti i goniti i bediti svakim zlom zbog mene! ¹²Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima: tako su gonili proroke pre vas!

¹³Vi ste so zemlji. No ako so obljudavi – čim će se osoliti? Nije više ni za što, osim da se prospe napolje i da je ljudi izgaze.

¹⁴Vi ste svetlost svetu. Ne može se grad sakriti kad na gori stoji.

¹⁵Niti se pali žižak i meće pod mericu, nego na svetnjak, pa svetli svima koji su u kući. ¹⁶Tako da se svetli svetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra dela i slave Oca vašega koji je na nebesima!

¹⁷Ne mislite da sam došao da ukinem zakon ili proroke; nisam došao da ukinem, nego da ispunim. ¹⁸Jer zaista, kažem vam: Dok ne prođe nebo i zemlja, ni jednog jote ili jedne crtice neće nestati iz zakona dok se sve ne zbude. ¹⁹Ko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovesti i tako nauči ljude, najmanji će se nazvati u carstvu nebeskom; a ko izvrši i (tako) nauči, taj će se velik nazvati u carstvu nebeskom. ²⁰Jer vam velim: Ako pravednost vaša ne bude mnogo veća od (pravednosti) književnika i fariseja, nećete ući u carstvo nebesko.

²¹Čuli ste da je rečeno starima: "Ne ubij; a ko ubije, doći će pred sud".

²²A ja vam kažem: Svaki koji se gnevi na brata svoga, doći će pred sud; a ko kaže bratu svome: raka!, doći će pred sinedrion; a ko kaže: budalo!, zaslužio je da dođe u pakao ognjeni.

²³Ako, dakle, prineseš dar svoj ka žrtveniku i onde se setiš da brat tvoj ima nešto na te, ²⁴ostavi onde dar svoj, pred žrtvenikom, i idi prvo pomiri se s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj. ²⁵Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija služi i bace te u tamnicu. ²⁶Zaista, kažem ti: Nećeš izići odande dok ne platiš poslednju paru.

²⁷Čuli ste da je rečeno: "Ne čini preljube". ²⁸A ja vam kažem: Svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu s njom u srcu svome.

²⁹A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe; jer ti

je bolje da pogine jedan od udova tvojih, nego li sve telo tvoje da bude bačeno u pakao. ³⁰I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe; jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih, nego li sve telo tvoje da ode u pakao.

³¹A rečeno je: "Ko otpusti ženu svoju, da joj da knjigu raspusnu". ³²A ja vam kažem: Svaki koji otpusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je da čini preljubu, i koji otpuštenu uzme, čini preljubu.

³³Još ste čuli da je rečeno starima: "Ne kuni se krivo, a ispuni Gospodu zakletve svoje". ³⁴A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom, jer je presto Božji; ³⁵ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovim; ni Jerusalimom, jer je grad velikoga cara. ³⁶Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bele ili crne učiniti. ³⁷Nego neka bude reč vaša: da, da, ne, ne; a što je više od ovoga, oda zla je.

³⁸Čuli ste da je rečeno: "Oko za oko i zub za zub". ³⁹A ja vam kažem: Ne protivite se zlu! Nego, ako te ko udari po desnom tvom obrazu, okrenu mu i drugi. ⁴⁰I koji hoće da se sudi s tobom i haljinu tvoju da uzme, podaj mu i ogrtač. ⁴¹I ko te natera jednu milju, idi s njime dve. ⁴²Onome koji ište od tebe, podaj, i od onoga koji hoće da uzajmi od tebe, ne okreći se.

⁴³Čuli ste da je rečeno: "Ljubi bližnjega svoga i mrzi na neprijatelja svoga". ⁴⁴A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje i molite se Bogu za one koji vas gone, ⁴⁵da budete sinovi Oca svoga koji je na nebesima; jer njegovo sunce obasjava zle i dobre i kišu daje pravednima i nepravednima. ⁴⁶Jer ako ljubite (samo) one koji vas ljube – kakvu platu imate? Zar ne čine to i carinici? ⁴⁷I ako Boga nazivate samo braći svojoj – šta osobito činite? Zar ne čine tako i neznabošci? ⁴⁸Budite, dakle, vi savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski!

Matej – 6 glava

¹Pazite da dobra dela svoja ne činite pred ljudima, da vas oni vide; inače nemate plate kod Oca svoga koji je na nebesima. ²Kad, dakle, daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što pretvorice čine po sinagogama i ulicama, da ih slave ljudi. Zaista, kažem vam: Primili su platu svoju! ³A ti kad daješ milostinju, da ne zna levaka tvoja šta čini desnica tvoja, ⁴da milostinja tvoja bude tajna. I Otac tvoj, koji vidi tajno, platiće ti.

⁵I kad se molite Bogu, ne budite kao pretvorice; jer se rado mole stojeći po sinagogama i na raskršćima, da se pokažu pred ljudima. Zaista, kažem vam: Primili su platu svoju! ⁶A ti kad se moliš, uđi u sobu svoju, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svome u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi tajno, platiće ti.

⁷A kad se molite, ne govorite mnogo, kao neznabošci; jer misle da će za mnoge reči svoje biti uslišeni. ⁸Ne budite, dakle, kao oni; jer zna Otac vaš šta vam treba, pre nego što ga molite.

⁹Ovako se, dakle, molite i vi: Oče naš nebeski, da se sveti ime tvoje!

¹⁰Da dođe carstvo tvoje! Da bude volja tvoja, kao na nebu, (tako) i na zemlji!

¹¹Hleb naš potrebni daj nam danas!

¹²I oprosti nam dugove naše, kao što smo i mi oprostili dužnicima svojim!

¹³I ne navedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od zla!

¹⁴Jer ako opraštate ljudima grehe njihove, oprostiće i vama Otac vaš nebeski; ¹⁵a ako ne opraštate ljudima, ni Otac vaš neće oprostiti vama

greha vaših.

¹⁶A kad postite, ne budite žalosni, kao pretvorice; jer nagrđuju lica svojega, da bi ih videli ljudi gde poste. Zaista, kažem vam: Primili su platu svoju! ¹⁷A ti kad postiš, namaži glavu svoju i lice svoje umij, ¹⁸da te ne vide ljudi gde postiš, nego Otac tvoj koji je u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi tajno, platiće ti.

¹⁹Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gde moljac i rđa kvari, i gde lupeži potkopavaju i krađu, ²⁰nego sabirajte sebi blago na nebu, gde ni moljac ni rđa ne kvari, i gde lupeži ne potkopavaju i ne krađu. ²¹Jer gde je blago tvoje onde će biti i srce tvoje. ²²Svetilo telu je oko. Ako je, dakle, oko tvoje zdravo, sve će telo tvoje svetlo biti; ²³a ako oko tvoje ne valja, sve će telo tvoje tamno biti. Ako je, dakle, svetlost koja je u tebi, tama, kolika će biti tama? ²⁴Niko ne može služiti dva gospodara: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će se jednog držati, a drugog prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamoni.

²⁵Zato vam kažem: Ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti, ni za telo svoje, šta ćete obući. Zar nije život više od hrane, i telo od odela? ²⁶Pogledajte na ptice nebeske: ne seju, ne žanju i ne sabiraju u žitnice, pa ipak ih hrani Otac vaš nebeski. Zar ne vredite vi mnogo više od njih? ²⁷A ko od vas brinući se, može životu svome dodati lakat jedan? ²⁸I za odelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane poljske kako rastu; ne trude se i ne predu. ²⁹Ali vam kažem: Ni Solomon u svoj slavi svojoj ne obuče se kao jedan od ovih. ³⁰A kad travu poljsku, koja danas jeste a sutra se u peć baca, Bog tako odeva, neće li mnogo pre vas, maloverni? ³¹Ne brinite se, dakle, i ne govorite: Šta ćemo jesti? Šta ćemo piti? Šta ćemo obući? ³²Za sve to brinu se neznabošci. Zna Otac vaš nebeski da vam treba sve to. ³³Nego istite najpre carstva njegova i pravednosti njegove, i sve ovo dodaće vam se. ³⁴Ne brinite se, dakle, za sutra, jer će se sutra brinuti za se. Dosta je svakome danu zla svoga.

Matej – 7 glava

¹Ne sudite, da vam se ne sudi. ²Jer kakvim sudom sudite, sudiće vam se, i kakvom merom merite, meriće vam se. ³A što vidiš trun u oku brata svoga, a brvna u svome oku ne osećaš? ⁴Ili kako ćeš reći bratu svome: Daj da izvadim trun iz oka tvoga – a eto brvno u oku tvome? ⁵Pretvorico, izvadi prvo brvno iz oka svoga, pa onda možeš gledati kako ćeš da izvadiš trun iz oka brata svoga!

⁶Ne dajte svetinje psima niti bacajte bisera svoga pred svinje, da ga ne izgaze nogama svojima i vrate se i rastrgnu vas.

⁷Ištite, i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se. ⁸Jer svaki koji ište, dobiva, i koji traži, nalazi, i onome koji kuca, otvoriće se. ⁹Ili ko je od vas čovek, u koga ako sin njegov zaište hleba, kamen da mu da? ¹⁰Ili ako ribe zaište, zmiju da mu da? ¹¹Kad, dakle, vi, zli budući, umete davati dobre darove deci svojoj, koliko će pre Otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole!

¹²Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima; jer to je zakon i proroci.

¹³Ulazite na uska vrata; jer su široka (vrata) i širok je put što vodi u propast, i mnogo ih je koji njim ulaze. ¹⁴Kako su uska vrata i tesan put što vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!

¹⁵Čuvajte se od lažnih proroka, koji vam dolaze u odelu ovčjem, a iznutra su vuci grabljivi. ¹⁶Po plodovima njihovim poznaćete ih. Zar se s trnja bere grožđe ili sa čkalja smokve? ¹⁷Tako svako dobro drvo plodove dobre donosi, a rđavo drvo plodove rđave donosi. ¹⁸Ne može drvo dobro plodova rđavih donositi, ni drvo rđavo plodova dobrih donositi. ¹⁹Svako drvo koje ne donosi dobra ploda, seče se i u oganj se baca. ²⁰Dakle, po plodovima njihovim poznaćete ih.

²¹Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode!, ući u carstvo nebesko, nego onaj koji tvori volju Oca moga koji je na nebesima.

²²Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospode, Gospode! Zar nismo tvojim imenom proricali, tvojim imenom zle duhove izgonili, tvojim imenom čudesa mnoga učinili? ²³I tada ću im reći: Nikad vas nisam znao; idite od mene vi koji činite bezakonje!

²⁴Svaki, dakle, koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, sličan je čoveku mudru, koji sazida kuću svoju na kamenu. ²⁵I pade kiša i dođoše reke i dunuše vetrovi i navališe na kuću tu – i ne pade, jer beše utvrđena na kamenu. ²⁶I svaki koji sluša ove moje reči i ne izvršuje ih, sličan je čoveku ludu, koji sazida kuću svoju na pesku. ²⁷I pade kiša i dođoše reke i dunuše vetrovi i navališe na kuću tu – i pade, i beše velik pad njen.

²⁸I kad Isus svrši reči ove, divljaše se narod nauci njegovoj. ²⁹Jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao književnici njihovi.

Matej – 8 glava

¹A kad siđe s gore, idaše za njim mnogo naroda.

²I gle, gubavac jedan pristupi, pade pred njega i reče: Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti. ³I pruži ruku, dohvati ga se i reče: Hoću, očisti se! I odmah se očisti od gube. ⁴I reče mu Isus: Gledaj, nikome ne kazuj, nego idi, pokaži se svešteniku i prinesi dar koji je zapovedio Mojsije – za svedočanstvo njima.

⁵A kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu jedan kapetan, moljaše ga i reče:

⁶Gospode, sluga moj leži doma uzet i muči se vrlo. ⁷Reče mu: Ja ću doći i izlečiću ga.

⁸A kapetan odgovori i reče: Gospode, nisam dostojan da pod moj krov udeš; nego reci samo jednu reč, i ozdraviće sluga moj. ⁹Jer i ja sam

čovjek pod vlašću, i imam pod sobom vojnika, pa kažem ovome: Idi! i ide; i drugome: Dođi! i dođe; i sluzi svome: Učini to! i učini.

¹⁰A kad Isus ču to, zadivi se i reče svojoj pratnji: Zaista, velim vam: Ni kod jednog Izrailjca ne nađoh tolike vere! ¹¹Ali vam kažem: Mnogi će doći od istoka i zapada i ležaće za trpezom s Avramom, Isakom i Jakovom u carstvu nebeskom, ¹²a sinovi carstva izгнаće se u tamu napolju. Onde će biti plač i škrgut zuba. ¹³I reče Isus kapetanu: Idi; neka ti bude kako si verovao! I ozdravi sluga toga časa.

¹⁴I kad Isus dođe u dom Petrov, vide taštu njegovu gde leži u groznici.

¹⁵I uhvati je za ruku i pusti je groznica. I usta i služaše mu.

¹⁶A kad se smrklo, donesoše mu mnogo besnih. I izgna duhove rečju i sve bolesnike izleči, ¹⁷da se ispuni što je rekao prorok Isaija: "On nemoći naše uze i bolesti ponese".

¹⁸A kad Isus vide mnogo naroda oko sebe zapovedi da se ide na drugu stranu.

¹⁹I pristupi jedan književnik i reče mu: Učitelju, ja ću za tobom kud god ti ideš. ²⁰A Isus mu reče. Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda, a Sin čovečji nema gde glave nasloniti. ²¹A drugi jedan, koji je bio učenik njegov, reče mu: Gospode, dopusti mi da prvo odem i ukopam oca svoga. ²²A on mu reče: Hajde za mnom, i ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

²³I kad uđe u čamac, za njim uđoše učenici njegovi. ²⁴I, gle, podiže se velika bura na moru, tako da su valovi pokrivali čamac. A on je spavao.

²⁵I pristupiše, probudiše ga i rekoše: Gospode, izbavi nas, propadosmo! ²⁶I zapreti vetrovima i moru – i nastala tišina velika. ²⁷A ljudi se začudiše i rekoše: Ko je ovaj da ga slušaju i vetrovi i more?

²⁸I kad dođe na drugu stranu, u zemlju gadarinsku, sretoše ga dva

besna koji su izišli iz grobova, zla vrlo, tako da niko nije mogao proći putem onim. ²⁹I, gle, povikaše: Mahni nas se, Sine Božji! Zar si došao amo da nas pre vremena mučiš?

³⁰A podalje od njih pasao je velik čopor svinja. ³¹I demoni ga moljahu: Ako nas isteraš, pošlji nas u čopor svinja. ³²I reče im: Idite! A oni iziđoše i odoše u svinje. I, gle, navali ceo čopor sa strmeni u more i potopiše se u vodi.

³³A svinjari pobegoše, odoše u grad i kazaše sve, pa i za besne. ³⁴I, gle, sav grad iziđe u susret Isusu, i kad ga videše, zamoliše ga da bi otišao iz njihova kraja.

Matej – 9 glava

¹I uđe u čamac, pređe i dođe u svoj grad.

²I, gle, donesoše mu čoveka uzeta, koji je ležao na odru. I kad Isus vide veru njihovu, reče uzetome: Ne boj se, sinko, opraštaju ti se gresi tvoji!

³I, gle, neki od književnika pomisliše: Ovaj huli na Boga!

⁴A Isus vide misli njihove i reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim? ⁵Jer šta je lakše, reći: Opraštaju ti se gresi tvoji, ili reći: Ustani i hodaj? ⁶Ali da vidite da Sin čovečji ima vlast opraštati grehe na zemlji – i reče onda uzetome: Ustani, uzmi svoj odar i idi kući! ⁷I usta i otide kući svojoj.

⁸A kad vide narod, uplaši se i proslavi Boga koji je dao taku vlast ljudima.

⁹I kad Isus otide odande, vide čoveka, po imenu Mateja, gde sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom! I usta i idaše za njim. ¹⁰I kad ležaše

za trpezom u kući, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše i ležahu za trpezom s Isusom i učenicima njegovim. ¹¹A kad to videše fariseji, rekoše učenicima njegovim: Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?

¹²A on ču i reče: Ne trebaju zdravi lekara, nego bolesni. ¹³Nego idite i naučite se šta znači: "Milosti hoću, a ne žrtve". Jer nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike.

¹⁴Tada mu pristupiše učenici Jovanovi i rekoše: Zašto mi i fariseji postimo, a Tvoji učenici ne poste?

¹⁵A Isus im reče: Zar mogu svatovi tugovati dok je s njima mladoženja? Nego će doći vreme kad će se oteti od njih mladoženja – i onda će postiti. ¹⁶Niko ne meće nove zakrpe na staru haljinu; jer će zakpra njegova oderati od haljine, i gora će rupa biti. ¹⁷Niti se liva novo vino u stare mehove; inače će se mehovi proderati, vino proliti i mehovi propasti. Nego se novo vino liva u nove mehove, i oboje se sačuva.

¹⁸Dok je on to njima govorio, gle, dođe jedan starešina, pade pred njega i reče: Kći moja baš sad umre; nego dođi i metni na nju ruku svoju, i oživeće. ¹⁹I Isus usta i pođe za njim s učenicima svojim.

²⁰I, gle, žena koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi, pristupi sastrag i dohvati se skuta od haljine njegove. ²¹Jer mišljaše u sebi: Dotaknem li se samo haljine njegove, ozdraviću. ²²A Isus se okrenu, i kad je vide, reče: Ne boj se, kćeri, vera tvoja pomogla ti je. I ozdravi žena od toga časa.

²³I kad Isus dođe u kuću starešininu i vide svirače i narod gde se uzburio, ²⁴reče: Idite dalje, jer devojka nije umrla, nego spava. I podsmevahu mu se. ²⁵A kad istera narod, uđe i uhvati je za ruku, i usta devojka. ²⁶I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

²⁷I kad je Isus odlazio odande, išahu za njim dva slepca koji vikahu: Smiluj se na nas, sine Davidov! ²⁸A kad dođe kući, pristupiše mu slepci. I reče im Isus: Verujete li da mogu to učiniti? Rekoše mu: Da, Gospode. ²⁹Tada se dohvati očiju njihovih i reče: Po veri vašoj neka vam bude! ³⁰I otvoriše im se oči. I zapreti im Isus i reče: Gledajte da niko ne dozna! ³¹A oni iziđoše i razglasiše ga po svojoj zemlji onoj.

³²A kad su oni izišli, gle, donesoše mu čoveka nema i besna. ³³I pošto izгна demona, progovori nemi: I divljaše se narod i govoraše: Nikada se nije tako šta videlo u Izrailju! ³⁴A fariseji govoraahu: Pomoću starešine demonskog tera napolje demone.

³⁵I prolažaše Isus kroz sve gradove i sela, učeći po sinagogama njihovim, propovedajući evanđelje o carstvu i lečeći svaku bolest i svaku nemoć.

³⁶A kad vide narod, sažali mu se, jer beše izmučen i klonuo, kao ovce koje nemaju pastira. ³⁷Tada reče učenicima svojim: Žetve je mnogo, a radnika malo. ³⁸Molite se, dakle, gospodaru od žetve, da pošalje radnika na žetvu svoju.

Matej – 10 glava

¹I dozva svojih dvanaest učenika i dade im vlast nad nečistim duhovima, da ih teraju napolje i da isceljuju od svake bolesti i svake slabosti.

²A imena dvanaest apostola ovo su: prvo Simon, koji se zove Petar, i Andrija, brat njegov; Jakov Zevedejev i Jovan, brat njegov; ³Filip i Vartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Levej; ⁴Simon Kananej i Juda Iskariotski, koji ga i izdade.

⁵Ovih dvanaest posla Isus pošto im je zapovedio bio: Na put k neznabošcima ne idite i u grad samarjanski ne ulazite, ⁶nego idite k

izgubljenim ovcama doma Izrailjeva! ⁷Idite i propovedajte: Približilo se carstvo nebesko! ⁸Bolesne isceljujte, mrtve dižite, gubave čistite, demone gonite napolje! Badava ste dobili, badava i dajite. ⁹Ne nabavljajte ni zlata, ni srebra, ni medi u pojaseve svoje, ¹⁰ni torbe na put, ni dve haljine, ni obuće, ni štapa; jer je radnik dostojan svoje hrane.

¹¹U koji grad ili selo uđete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i onde ostanite dok ne odete. ¹²A kad ulazite u kuću, poželite joj mira. ¹³I ako kuća bude dostojna, neka dođe mir vaš na nju, a ako ne bude dostojna, mir vaš neka se vrati k vama. ¹⁴A ako vas ko neće da primi, niti hoće da čuje reči vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i otresite prah sa nogu svojih. ¹⁵Zaista, kažem vam: Zemlji sodomskoj i gomorskoj lakše će biti u dan suda nego gradu tome!

¹⁶Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove: budite, dakle, mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. ¹⁷Čuvajte se od ljudi; jer će vas oni predavati sudovima, i po svojim sinagogama šibaće vas; ¹⁸pa i pred namesnike i careve vodiće vas zbog mene, za svedočanstvo njima i neznabošcima.

¹⁹A kad vas predadu, ne brinite se kako ili šta ćete govoriti; jer će vam se u ovaj čas dati šta ćete govoriti. ²⁰Jer nećete vi govoriti, nego Duh Oca vašega, koji će govoriti kroz vas.

²¹Pređaće brat brata na smrt i otac dete svoje, i deca će ustati na roditelje i pobiće ih. ²²I svi će mrziti na vas zbog moga imena. Ali koji izdrži do kraja, taj će se spasti.

²³Kad vas poteraju u gradu ovome, bežite u drugi. Zaista, kažem vam: Nećete obići gradova Izrailjevih dok ne dođe Sin čovečji.

²⁴Nema učenika nad učitelja, ni sluge nad gospodara svoga. ²⁵Dosta je učeniku da bude kao učitelj njegov i služi kao gospodar njegov. Kad su

domaćina nazvali Veelzevulom, koliko će pre njegove domaće!

²⁶Ne bojte ih se, dakle! Jer nema ništa sakriveno, što se neće otkriti, ni tajno, što se neće doznati. ²⁷Što vam govorim u tami, kazujte na svetlosti; i što vam se šapće na uvo, propovedajte s krovova!

²⁸I ne bojte se onih koji ubijaju telo, a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i telo pogubiti u paklu. ²⁹Zar se ne prodaju dva vrapca za as? I nijedan od njih ne pada na zemlju bez oca našega! ³⁰A vama je i svaka dlaka na glavi izbrojena. ³¹Ne bojte se, dakle: više vredite nego mnogi vrapci.

³²Koji god, dakle, prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima; ³³a ko se odreće mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima.

³⁴Ne mislite da sam došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir, nego mač. ³⁵Jer sam došao da rastavim čoveka od oca njegova, i kćer od matere njezine, i snahu od svekrve njezine, ³⁶i neprijatelji čoveku biće domaći njegovi. ³⁷Koji ljubi oca ili mater većma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego mene, nije mene dostojan. ³⁸I koji ne uzima krsta svoga i ne ide za mnom, nije mene dostojan. ³⁹Koji je našao život svoj, izgubiće ga, a koji je izgubio život svoj zbog mene, naći će ga.

⁴⁰Koji vas prima, mene prima, a koji mene prima, prima onoga koji me je poslao. ⁴¹Koji prima proroka u ime proročko, platu proročku primiće, i koji prima pravednika u ime pravedničko, platu pravedničku primiće. ⁴²I ako ko napoji jednoga od ovih malih samo čašom studene vode u ime učeničko, zaista, kažem vam, neće mu plata propasti.

Matej – 11 glava

¹I kad Isus svrši zapovesti dvanaestorici učenika svojih, otide odande da uči i da propoveda po gradovima njihovim.

²A kad Jovan ču u tamnici dela Mesijina, posla učenike svoje ³i reče mu: Jesi li ti onaj koji treba da dođe ili drugoga da čekamo?

⁴A Isus odgovori i reče im: Idite i kažite Jovanu što čujete i vidite:

⁵slepici progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propoveda evanđelje. ⁶I blago onome koji se ne sablazni o mene!

⁷A kad ovi otidoše, poče Isus narodu govoriti o Jovanu: Šta ste izišli u pustinju da vidite? Trsku koju ljuja vetar? ⁸Nego šta ste izišli da vidite? Čoveka u meke haljine obučena? Eto, koji meke haljine nose, po carskim su dvorovima. ⁹Nego što ste izišli? Proroka da vidite? – Da, velim vam, i više od proroka! ¹⁰Ovo je onaj za koga je napisano: "Eto, ja šaljem glasnika svoga pred tobom, koji će pripremiti put tvoj pred tobom". ¹¹Zaista, kažem vam: Među rođenima od žena nije se javio veći od Jovana Krstitelja, a najmanji u carstvu nebeskom veći je od njega. ¹²Od vremena Jovana Krstitelja do sad carstvu nebeskom čini se nasilje, i siledžije grabe ga. ¹³Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana, ¹⁴i, ako hoćete da verujete; on je Ilija koji treba da dođe. ¹⁵Ko ima uši, neka čuje!

¹⁶A kakav ću kazati da je ovaj rod? On je kao deca koja sede po trgovima i viču drugoj: ¹⁷Svirasmo vam, i ne igraste; kukasmo, i ne jaukaste. ¹⁸Jer dođe Jovan, niti je jeo niti je pio – i kažu: Demon je u njemu. ¹⁹Dođe Sin čovečji, i jede i pije – i kažu: Gle čoveka izelice i pijanice, druga carinicima i grešnicima! Ali opravdaše mudrost deca njezina.

²⁰Tada poče karati gradove u kojima se dogodila većina njegovih

čudesu, što se nisu pokajali: ²¹Teško tebi, Horazine! Teško tebi Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesu koja su bila u vama, davno bi se u vreći i pepelu pokajali. ²²Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše će biti u dan suda nego vama! ²³I ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba podići? Do ada ćeš se srušiti! Jer da su u Sodomu bila čudesu koja su bila u tebi, ostao bi do današnjeg dana. ²⁴Ali vam kažem: Zemlji sodomskoj lakše će biti u dan suda nego tebi!

²⁵U to vreme progovori Isus i reče: Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i pametnih, a pokazao si prostima. ²⁶Da, Oče, jer je tako bila volja tvoja. ²⁷Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna Sina do Otac, niti Oca ko zna do Sin, i kome Sin hoće da pokaže.

²⁸Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. ²⁹Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene, jer sam krotak i smeran u srcu, i naći ćete odmor dušama svojim. ³⁰Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

Matej – 12 glava

¹U to vreme išaše Isus u subotu kroz useve, a učenici njegovi ogladneše i počеше kidati klasje i jesti. ²A fariseji videše i rekoše mu: Gle, učenici tvoji čine što nije slobodno činiti u subotu!

³A on im reče: Zar niste čitali šta učini David kad ogladne on i njegovi pratioci? ⁴Kako uđe u dom Božji i pojedošè postavljene hlebove, kojih nije smeo jesti ni on ni njegovi pratioci, nego samo sveštenici? ⁵Ili zar niste čitali u zakonu, da u subotu sveštenici u hramu subotu pogane i nisu krivi? ⁶A velim vam: Ovde je veće od hrama! ⁷Kad bi ste, pak, znali šta znači: "Milosti hoću, a ne žrtve", ne biste osudili prave. ⁸Jer je Sin čovečji gospodar od subote.

⁹I otide odande i dođe u sinagogu njihovu. ¹⁰I, gle, beše tu čovek sa

suhom rukom. I zapitaše ga: Je li slobodno u subotu lečiti? – da bi ga mogli optužiti.

¹¹A on im reče: Koji od vas ne bi svoju jedinu ovcu, ako bi ova u subotu upala u jamu, uhvatio i izvadio? ¹²A koliko čovek više vredi od ovce! Slobodno je, dakle, u subotu dobro činiti.

¹³Tada reče čoveku: Pruži ruku svoju! I pruži, i postade opet zdrava, kao i druga.

¹⁴A fariseji iziđoše i odlučiše protiv njega da ga ubiju. ¹⁵A Isus dozna to i ukloni se odande. I išahu za njim mnogi, i izleči ih sve, ¹⁶ali im zabrani da ga razglašuju – ¹⁷da se ispuni što je rekao Isaija prorok: ¹⁸"Gle, sluga moj koga sam izabrao, ljubazni moj koji je po volji duše moje! Metnuću duh svoj na njega, i javiću pravdu narodima. ¹⁹Neće se svađati, ni vikati, niti će čuti ko po ulicama glasa njegovog. ²⁰Trske stučene neće prelomiti, i stenjka koji tinja, neće ugasiti dok ne dovede pravdu do pobeđe. ²¹I u njegovo ime uzdaće se narodi".

²²Tada mu donesoše besna koji je bio slep i nem; i izleči ga, tako da je nemi govorio i video. ²³I divljaše se sav narod i govoraše: Nije li ovo sin Davidov?

²⁴A fariseji, kad čuše, rekoše: Ovaj tera napolje demone samo pomoću Veelvula, starešine demonskog.

²⁵A on je znao misli njihove i reče im: Svako carstvo koje se protiv samoga sebe razdelilo, opusteće, i svaki grad ili dom koji se protiv samoga sebe razdelio, propašće. ²⁶I ako sotona sotonu tera napolje, protiv samoga sebe se razdelio: kako će, dakle, ostati carstvo njegovog? ²⁷I ako ja pomoću Veelvula teram napolje demone, sinovi vaši čijom pomoću teraju? Zato će vam oni biti sudije. ²⁸A ako ja pomoću Duha Božjeg teram napolje demone, onda je već došlo do vas carstvo Božje. ²⁹Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo

njegovo pograbiti, ako prvo ne sveže jakoga – i onda će opliniti kuću njegovu. ³⁰Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko ne sabira sa mnom, rasipa.

³¹Zato vam kažem: Svaki greh i hula oprostiće se ljudima, ali hula na Duha neće se oprostiti. ³²I ako ko kaže reč na Sina čovečjeg, oprostiće mu se; a koji kaže na Duha svetoga, neće mu se prostiti – ni na ovome svetu ni na onome što će doći.

³³Ili kažete da je drvo dobro – pa je i rod njegov dobar; ili kažete da je drvo rđavo – pa je i rod njegov rđav; jer se po rodu drvo poznaje.

³⁴Porodi gujini, kako možete dobro govoriti kad ste zli? Jer čega je srce puno, to usta govore. ³⁵Dobar čovek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo. ³⁶Ali vam kažem: Za svaku zlu reč koju kažu ljudi, odgovaraće za nju na dan suda. ³⁷Jer ćeš po svojim rečima opravdan biti, i po svojim ćeš rečima osuđen biti.

³⁸Tada mu odgovoriše neki od književnika i fariseja i rekoše: Učitelju, mi bi da vidimo kakav znak od tebe.

³⁹A on im odgovori i reče: Rod zli i preljubotvorni traži znak, ali mu se neće dati znak osim znaka Jone proroka. ⁴⁰Kao što je, naime, Jona bio u truhu morskog čudovišta tri dana i tri noći, tako će i Sin čovečji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći. ⁴¹Ninevljani će ustati o sudu s rodov ovim i osudiće ga; jer se oni pokajaše na propoved Joninu – a, gle, ovde je više od Jone! ⁴²Carica južna ustaće o sudu s rodov ovim i osudiće ga; jer ona dođe s kraja zemlje da čuje mudrost Solomonovu – a, gle, ovde je više od Solomona!

⁴³A kad nečisti duh iziđe iz čoveka, ide kroz bezvodna mesta, traži pokoja, i ne nalazi ga. ⁴⁴Onda kaže: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao. I kad dođe, nađe ga prazna, počišćena i ukrašena. ⁴⁵Onda odlazi i uzima sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, i uđu i žive ovde, i biva poslednje stanje toga čoveka gore od prvoga. Tako će

biti i s ovim zlim rodom.

⁴⁶A dok on još govoraše narodu, gle, mati i braća njegova stajahu napolju i hteli su da govore s njim. ⁴⁷[I neko mu reče: Evo, mati tvoja i braća tvoja stoje napolju i radi su da govore s tobom.]

⁴⁸A on odgovori i reče onome što mu kaza: Ko je mati moja i ko su braća moja? ⁴⁹I pruži ruku svoju na učenike svoje i reče: Evo mati moja i braća moja! ⁵⁰Jer ko izvršuje volju Oca moga koji je na nebesima, taj je brat moj i sestra i mati.

Matej – 13 glava

¹Onoga dana iziđe Isus iz kuće i sede kraj mora. ²I sabra se oko njega silan narod, tako da je ušao u čamac i seo, a sav narod stajaše na obali.

³I kaziva im mnogo u pričama i reče: Eto, iziđe sejač da seje. ⁴I kada sejaše, jedna padoše kraj puta, i dođoše ptice i pozobaše ih. ⁵Druga padoše na kamenita mesta, gde nemahu mnogo zemlje, i odmah iznikoše, jer nemahu u dubinu zemlje. ⁶Ali kad sinu sunce, povenuše, i kako nemahu korena, osušiše se. ⁷Treća padoše u trnje, i naraste trnje i podavi ih. ⁸Četvrti padoše na dobru zemlju i donošahu ploda: jedno stostruko, drugo šezdesetostruko, a treće tridesetostruko. ⁹Ko ima uši, neka čuje!

¹⁰I pristpiše učenici i rekoše mu: Zašto im govoriš u pričama?

¹¹A on odgovori i reče: Vama je dano da znate tajne carstva nebeskog, a njima nije dano. ¹²Jer ko ima, daće mu se, i preteći će mu; a koji nema, uzeće mu se i ono što ima. ¹³Zato im govorim u pričama, što gledaju, pa ipak ne vide, slušaju, pa ipak ne čuju, niti razumeju. ¹⁴I zbiva se na njima proroštvo Isajijino koje glasi: "Čućete, i nećete razumeti, gledaćete, i nećete videti!" ¹⁵Jer je odrvenilo srce ovoga

naroda, ušima teško čuju, i oči su svoje zatvorili, da kako ne vide očima, ne čuju ušima, ne razumeju srcem i obrate se, i izlečim ih". ¹⁶A blago vašim očima što vide, i ušima vašim što čuju! ¹⁷Jer zaista, kažem vam: Mnogi su proroci i pravednici želeli da vide što vi vidite, i nisu videli, i da čuju što vi čujete, i nisu čuli.

¹⁸Vi, dakle, čujte priču o sejaču! ¹⁹Svakome koji sluša reč o carstvu i ne razume je, dolazi nečastivi i grabi posejano u srcu njegovu: to je kraj puta posejani. ²⁰A na kamenitu mestu posejani, to je koji sluša reč i odmah je radosno prima; ²¹ali nema korena u sebi, nego je nepostojan, pa kad dođe do nevolje ili gonjenja zbog reči, odmah se sablažnjuje. ²²A posejani u trnju, to je koji sluša reč, no briga ovoga sveta i prevara bogatstva zaguše reč, i ostane bez ploda. ²³A posejani na dobroj zemlji, to je koji sluša reč i razume je, koji onda i rod rađa i donosi stostruko, šezdesetstruko ili tridesetstruko.

²⁴Drugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao čovek koji poseja dobro seme na njivi svojoj. ²⁵No kad su ljudi spavali, dođe neprijatelj njegov i poseja kukolj po pšenici, i otide. ²⁶A kad usev niče i donese roda, onda se pokaza i kukolj. ²⁷A sluge domaćinove pristupiše i rekoše mu: Gospodaru, zar nisi dobro seme posejao na njivi svojoj? Otkuda, dakle, kukolj na njoj? ²⁸A on im reče: Neprijatelj učini to. A sluge mu rekoše: Hoćeš li, dakle, da odemo i da ga saberemo? ²⁹A on reče: Ne, da ne bi, sabirajući kukolj, zajedno s njime počupali i pšenicu. ³⁰Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve, i u vreme žetve reći ću žeteocima: Saberite prvo kukolj i svežite ga u snoplje, da se spali, a pšenicu svezite u žitnicu moju.

³¹Drugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao zrno gorušično koje čovek uze i poseja na njivi svojoj. ³²Ono je, istina, najmanje od svih semena, ali kad naraste, veće je od povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze i gnezde se na njegovim granama.

³³Drugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao kvasac koji žena uze i

metnu u tri sata brašna dok sve ne uskisnu.

³⁴Sve ovo govorio je Isus narodu u pričama, i bez priče ništa im nije govorio, ³⁵da se ispuni što je rekao prorok: "Otvoriću u pričama usta svoja, kazaću sakriveno od postanja sveta".

³⁶Tada otpusti narod i otide kući. I pristupiše mu učenici njegovi i rekoše: Protumači nam priču o kukolju na njivi!

³⁷A on odgovori i reče: Koji seje dobro seme, to je Sin čovečji, ³⁸a njiva je svet; dobro seme, to su sinovi carstva, a kukolj su sinovi zla; ³⁹neprijatelj koji ga je posejao, jeste đavo; žetva je kraj sveta, a žeteoci su anđeli. ⁴⁰Pa kao što se kukolj sabira i ognjem sažiže, tako će biti i na kraju sveta: ⁴¹poslaće Sin čovečji anđele svoje, i sabraće iz carstva njegova sve sablazni i one koji čine bezakonje, ⁴²i baciće ih u peć ognjenu. Onde će biti plač i škrgut zuba. ⁴³Tada će se pravednici zasjati kao sunce u carstvu oca svoga. Ko ima uši, neka čuje!

⁴⁴Carstvo je nebesko kao blago sakriveno u polju, koje čovek nađe i sakri, i u radosti svojoj otide i prodade sve što je imao i kupi polje ono.

⁴⁵Još je carstvo nebesko kao trgovac koji je tražio dobra bisera. ⁴⁶A kad nađe jedno skupoceno zrno bisera, ode i prodade sve što je imao i kupi ga.

⁴⁷Opet je carstvo nebesko kao mreža koja je bačena u more i zagrabila od svake vrste. ⁴⁸Kad se napuni, izvukoše je na obalu, pa sedošu i izabraše dobre u sudove, a rđave baciše napolje. ⁴⁹Tako će biti na kraju sveta: Izići će anđeli i odlučiće zle od pravednih ⁵⁰i baciće ih u peć ognjenu. Onde će biti plač i škrgut zuba.

⁵¹Jeste li razumeli sve ovo? Rekoše mu: Da! ⁵²A on im reče: Zato je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskom, kao domaćin koji iznosi iz riznice svoje novo i staro.

⁵³I kad Isus svrši priče ove, otide odande.

⁵⁴I dođe u postojbinu svoju i učaše ih u sinagogi njihovoj, tako da su se divili i govorili: Otkuda ovome mudrost ova i moći? ⁵⁵Nije li ovo drvodeljin sin? Ne zove li se mati njegova Marija i braća njegova Jakov, Josif, Simon i Juda? ⁵⁶I sestre njegove nisu li sve kod nas? Otkuda, dakle, ovome sve ovo? ⁵⁷I sablažnjavahu se o njega. A Isus im reče: Nema proroka bez časti osim u postojbini svojoj i u domu svome. ⁵⁸I ne učini onde mnogo čudesa zbog neverovanja njihova.

Matej – 14 glava

¹U ono vreme dođe glas o Isusu do Iroda četverovlasnika, ²i reče slugama svojim: To je Jovan Krstitelj! On ustade iz mrtvih, i zato čini čudesa.

³Irod, naime, beše uhvatio Jovana, svezao ga i bacio u tamnicu zbog Irodijade, žene Filipa, brata svoga. ⁴Jer mu Jovan govoraše: Ne smeš ti nje imati! ⁵I hteo ga je ubiti, ali se bojao naroda, jer su ga držali za proroka. ⁶A na dan rođenja Irodova igra kći Irodijadina pred gostima i dopade se Irodu, ⁷zbog čega sa zakletvom obeća da će joj dati što god zaište. ⁸A ona, naučena od matere svoje, reče: Daj mi ovde na tanjiru glavu Jovana Krstitelja. ⁹I sneveseli se car, no zbog zakletve i gostiju zapovedi da se da, ¹⁰i posla i odseče glavu Jovanovu u tamnici. ¹¹I donesoše glavu njegovu na tanjiru i dadoše devojci, i odnese materi svojoj. ¹²I dođoše učenici njegovi, uzeše telo i ukopaše ga, i dođoše i javiše Isusu.

¹³A kad Isus ču, otide odande čamcem u pust kraj sam. No kad narod ču, ode za njim peške iz gradova. ¹⁴I kad iziđe, vide silan narod i sažali mu se za njih i izleči bolesnike njihove.

¹⁵A kad dođe večer, pristupiše mu učenici i rekoše: Pust je kraj i već je

kasno. Otpusti, dakle, narod da ide u sela i kupi sebi hrane.

¹⁶A Isus im reče: Ne treba da idu, podajte im vi da jedu.

¹⁷A oni mu rekoše: Nemamo ovde do samo pet hlebova i dve ribe.

¹⁸A on reče: Donesite mi ih ovamo!

¹⁹I zapovedi narodu da se pruže po travi, uze onih pet hlebova i dve ribe, pogleda na nebo, blagoslovi i izlomi hlebove i dade ih učenicima, a učenici narodu. ²⁰I jedoše svi i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče – dvanaest punih kotarica. ²¹A onih što su jeli, beše oko pet hiljada ljudi, osim žena i dece.

²²I odmah natera učenike da uđu u čamac i da idu napred na drugu stranu, dok on ne otpusti narod. ²³I kad otpusti narod, pope se na goru sam, da se pomoli Bogu. I kad dođe veče, bio je sam onde.

²⁴A čamac beše već mnogo stadija daleko od obale, u nevolji od valova, jer je duvao protivan vetar. ²⁵A četvrte noćne straže dođe k njima idući po moru. ²⁶Kad ga učenici videše gde ide po moru, poplašiše se i rekoše: To je utvara! i od straha povikaše. ²⁷A Isus odmah poče govoriti s njima i reče: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se!

²⁸A Petar mu odgovori i reče: Gospode, ako si ti, zapovedi mi da dođem k tebi po vodi. ²⁹A on reče: Hodi! I Petar iziđe iz čamca i idaše po vodi i dođe k Isusu. ³⁰No kad vide vetar, uplaši se, i poče se topiti i povika: Gospode, pomoz! ³¹A Isus odmah pruži ruku, uhvati ga i reče mu: Maloverni, zašto si posumnjao?

³²I kad udoše u čamac, presta vetar. ³³A koji behu u čamcu, padoše pred njega i rekoše: Zaista si Božji Sin!

³⁴I predoše i pristaše kod Genisareta. ³⁵I kad ga ljudi iz onoga mesta

poznaše, poslaše po svoj onoj okolini. I donesoše mu sve bolesnike, ³⁶i moljahu ga da se dotaknu samo skuta od haljine njegove. I svi koji se dotakoše, ozdraviše.

Matej – 15 glava

¹Tada pristupiše Isusu fariseji i književnici iz Jerusalima i rekoše:

²Zašto učenici tvoji prestupaju predanje starih? Jer ne peru ruku svojih kad jedu!

³A on odgovori i reče im: A što vi prestupate zapovest Božju za predanje svoje? ⁴Jer Bog je rekao: "Poštuj oca i mater", i: "Koji ruži oca ili mater, smrću da umre": ⁵A vi kažete: Ko ocu ili materi kaže: Dar je čime bih ti ja mogao pomoći – taj ne mora poštovati oca svoga ili mater svoju. ⁶I ukidoste zakon Božji za predanje svoje! ⁷Pretvorice, dobro je prorokovao za vas Isaija: ⁸"Ovaj me narod poštuje usnama ali je srce njihovo daleko od mene; ⁹uzalud me poštuju, kad uče zapovestima ljudskim".

¹⁰I dozva narod i reče im: Čujte i razumejte! ¹¹Ne pogani čoveka što ulazi u usta, nego što izlazi iz usta, to pogani čoveka.

¹²Tada pristupiše učenici i rekoše mu: Znaš li da se friseji, kad čuše ovu reč, sablazniše?

¹³A on odgovori i reče: Svaki sad koji nije usadio otac moj nebeski, iskoreniće se. ¹⁴Ostavite ih: slepi su vođi slepima. A kad slepac slepca vodi, oba će pasti u jamu.

¹⁵A Petar mu reče: Rastumači nam tu priču!

¹⁶A on reče: Zar ste i vi još uvek nerazumni? ¹⁷Zar ne vidite da sve što ulazi u usta, u trbuh ide i izbacuje se napolje? ¹⁸A što izlazi iz usta, iz srca izlazi, i to pogani čoveka. ¹⁹Jer iz srca izlaze zle misli, ubistva,

preljube, blud, krađe, lažna svedočanstva, hule. ²⁰To je ono što pogani čoveka, a jesti neopranim rukama ne pogani čoveka.

²¹I otide Isus odande i ode u krajeve tirske i sidonske.

²²I, gle, žena Hananejka iz onih krajeva iziđe i povika: Smiluj se na mene, Gospode, sine Davidov! Kćer moju zlo muči demon! ²³A on joj ne odgovori ni reči. I pristupiše učenici njegovi i moljahu ga: Otpusti je, jer više za nama!

²⁴A on odgovori i reče: Nisam poslan do samo izgubljenim ovcama doma Izrailjeva.

²⁵A ona dođe, pade pred njega i reče: Gospode, pomози mi!

²⁶A on odgovori i reče: Nije pravo uzeti hleb od dece i baciti ga psima.

²⁷A ona reče: Da, Gospode; ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovih gospodara.

²⁸Tada Isus odgovori i reče joj: O ženo, velika je vera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njena od časa toga.

²⁹I otide Isus odande i dođe na Galilejsko more, pope se na goru i sede onde. ³⁰I pristupi mu silan narod koji je sa sobom imao hromih, kljastih, slepih, nemih i mnogih drugih, i položiše ih k nogama njegovim. I izleči ih, ³¹tako da se narod divio kad je video neme gde govore, kljaste zdrave, hrome gde idu i slepe gde gledaju. I proslaviše Boga Izrailjeva.

³²A Isus dozva učenike svoje i reče: Žao mi je naroda što su već tri dana kod mene i nemaju šta da jedu; a neću da ih otpustim gladne, da ne malakšu na putu.

³³A učenici mu rekoše: Otkuda nam u pustinji toliko hleba da

nahranimo toliki narod?

³⁴I reče im Isus: Koliko hlebova imate? A oni rekoše: Sedam, i nešto ribica.

³⁵Tada zapovedi narodu da se pruže po zemlji. ³⁶I uze onih sedam hlebova i ribu, zahvali Bogu, izlomi ih i dade učenicima, a učenici narodu. ³⁷I jedoše svi i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče, sedam punih kotarica. ³⁸A onih što su jeli, bilo je četiri hiljade ljudi, osim žena i dece.

³⁹I otpusti narod, uđe u čamac i dođe u okolinu magadansku.

Matej – 16 glava

¹I pristupiše fariseji i sadukeji i, kušajući ga, zaiskaše od njega da im pokaže kakav znak s neba.

²A on odgovori i reče im: [Uveče govorite: Biće lepo vreme, jer je nebo crveno, ³a ujutru: Danas će biti gadno, jer je nebo crveno i mutno. Lice nebesko znate da prosudite, a znake vremena ne znate?] ⁴Rod zli i preljubotvorni traži znak, i znak mu se neće dati osim znaka Jonina. I ostavi ih i otide.

⁵I kad učenici dođoše na drugu stranu, zaboraviše poneti hleba.

⁶A Isus im reče: Pazite i čuvajte se kvasca farisejskog i sadukejskog!

⁷A oni razmišljahu u sebi i govorahu: Hleba nismo poneli!

⁸No Isus je znao to i reče: Maloverni, što razmišljate u sebi o tome kako hleba nemate? ⁹Zar još ne razumete, i zar ne pamтите pet hlebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste? ¹⁰I sedam hlebova na četiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste? ¹¹Kako ne razumeste da vam ne

rekoh za hlebove: čuvajte se kvasca farisejskog i sadukejskog?

¹²Tada razumeše da ne reče da se čuvaju kvasca [hlebnoga], nego nauke farisejske i sadukejske.

¹³A kad Isus dođe u okolinu Kesarije Filipove, pitaše učenike svoje: Šta govore ljudi, ko je Sin čovečji?

¹⁴A oni rekoše: Jedni: da je Jovan Krstitelj, drugi: da je Ilija, treći: da je Jeremija ili koji od proroka.

¹⁵Reče im: A šta vi velite, ko sam ja?

¹⁶A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Mesija, Sin Boga živoga!

¹⁷A Isus odgovori i reče mu: Blago tebi, Simone, sine Jonin! Jer ti to ne otkri čovek, nego Otac moj koji je na nebesima! ¹⁸A i ja tebi kažem: Ti si Petar (= stena), i na toj ću steni sazidati crkvu svoju, i vrata adska neće je nadvladati! ¹⁹I daću ti ključeve od carstva nebeskoga, i što svežeš na zemlji, biće svezano (i) na nebesima, i što razdrešiš na zemlji biće razdrešeno (i) na nebesima.

²⁰Tada zapreti učenicima da nikome ne kažu da je on Mesija.

²¹Otada poče Isus Hristos kazivati svojim učenicima, da njemu valja ići u Jerusalim i mnogo postradati od starešina, prvosveštenika i književnika, da će ga ubiti i da će treći dan ustati.

²²A Petar ga uze nasamo, poče ga koriti i reče: Bože sačuvaj, Gospode! Neće to biti od tebe!

²³A on se okrenu i reče Petru: Idi od mene, sotonu! Sablazan si mi, jer ti misli nisu božanske, nego ljudske!

²⁴Tada Isus reče učenicima svojim: Ko hoće za mnom da ide, neka se odreče sebe i uzme krst svoj i pođe za mnom! ²⁵Jer ko hoće da sačuva život svoj, izgubiće ga; a ko izgubi život svoj zbog mene, naći će ga. ²⁶Jer šta vredi čoveku ako sav svet dobije, a životu svome naudi? Ili čime će čovek otkupiti život svoj? ²⁷Jer će doći Sin čovečji u slavi Oca svoga, s anđelima svojim, i tada će vratiti svakome po delima njegovim. ²⁸Zaista, kažem vam: Ima nekih među ovima što stoje ovde, koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina čovečjeg gde ide sa carstvom svojim.

Matej – 17 glava

¹I posle šest dana uze Isus Petra, Jakova i Jovana, brata njegova, i izvede ih na jednu visoku goru same. ²I preobrazi se pred njima, lice se njegovo zasja kao sunce, a haljine njegove postadoše bele kao svetlost. ³I, gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija i govorahu s njim. ⁴A Petar reče Isusu: Gospode, dobro nam je ovde biti; ako hoćeš, načiniću ovde tri senice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.

⁵Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih, i, gle, glas iz oblaka govoraše: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; slušajte ga!

⁶I kad učenici čuše, padoše ničice i uplašiše se vrlo. ⁷I pristupi Isus, dohvati ih se i reče: Ustanite i nebojte se! ⁸A kad podigoše oči svoje, nikoga ne videše do Isusa sama.

⁹I kad silažahu s gore, zapovedi im Isus: Nikome ne kazujte što ste videli, dok Sin čovečji ne ustane iz mrtvih.

¹⁰I zapitaše ga učenici: Što, dakle, kažu književnici da prvo treba Ilija da dođe?

¹¹A on odgovori: Ilija će doći i sve će urediti. ¹²Ali vam kažem: Ilija je već došao, i ne poznaše ga, nego učiniše s njime što su hteli. Tako će i

Sin čovečji postradati od njih.

¹³Tada razumeše učenici da im reče za Jovana Krstitelja.

¹⁴I kad dođoše k narodu, pristupi mu jedan čovek, kleče pred njega ¹⁵i reče: Gospode, smiluj se na moga sina, jer je mesečar i muči se vrlo. Često pada u vatru i često u vodu. ¹⁶I dovedoh ga učenicima tvojim, i ne mogoše ga izlečiti.

¹⁷A Isus odgovori i reče: O rode neverni i naopaki! Dokle ću biti s vama! Dokle ću vas trpeti! Dovedite mi ga ovamo! ¹⁸I zapreti mu Isus, i iziđe iz njega demon, i ozdravi dečko od toga časa.

¹⁹Tada pristupiše Isusu samo učenici i rekoše: Zašto ga mi ne mogosmo isterati?

²⁰A on im reče: Za neverovanje vaše. Jer zaista, kažem vam: Kad bi imali vere koliko zrno gorušično, mogli bi gori ovoj reći: Pređi odavde tamo, i prešla bi, i ništa vam ne bi bilo nemoguće. ²¹[A ovaj rod ne izlazi osim pomoću molitve i posta.]

²²A kad su hodili po Galileji, reče im Isus: Sina čovečjeg predaće u ruke ljudske, ²³ubiće ga, i treći dan će ustati. I sneveseliše se vrlo.

²⁴A kad dođoše u Kafarnaum, pristupiše Petru oni što kupe didrahme i rekoše: Zar vaš učitelj ne daje didrahme? ²⁵Reče: Daje. I kad uđe u kuću, preteče ga Isus i reče: Šta misliš, Simone? Zemaljski carevi od koga uzimaju carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih? ²⁶A kad reče: Od tuđih, reče mu Isus: Sinovi, dakle, ne plaćaju. ²⁷Ali da ih ne sablaznimo – idi na more, baci udicu, i prvu ribu koju izvučeš, uzmi, i kad joj otvoriš usta, naći ćeš statir. Uzmi ga pa im podaj za mene i za sebe.

Matej – 18 glava

¹Onoga časa pristupiše učenici Isusu i rekoše: Ko je, dakle, najveći u carstvu nebeskom?

²I dozva jedno dete, postavi ga među njih ³i reče: Zaista, kažem vam: Ako se ne povratite i ne budete kao deca, nećete ući u carstvo nebesko. ⁴Koji se, dakle, ponizi kao dete ovo, taj je najveći u carstvu nebeskom. ⁵I ko primi tako jedno dete u ime moje, mene prima. ⁶A ko sablazni jednoga od ovih malih koji veruju u mene, bolje bi mu bilo da se obesi magareći žrvanj o vrat njegov i da potone na pučini morskoj.

⁷Teško svetu od sablazni! Jer moraju doći sablazni, ali teško čoveku kroz koga dolazi sablazan! – ⁸Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu i hromu, nego s dve ruke ili s dve noge da te bace u oganj večni. ⁹I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je s jednim okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

¹⁰Gledajte da ne prezrete nijednoga od ovih malih. Jer vam kažem: Anđeli njihovi jednako gledaju na nebesima lice Oca moga nebeskoga. ¹¹[Jer Sin čovečji dođe da spase izgubljeno.] ¹²Šta vam se čini? Kad jedan čovek ima sto ovaca, pa zađe jedna od njih, – neće li ostaviti onih devedeset i devet u planini i poći da traži onu što je zašla? ¹³I ako se desi da je nađe, – zaista, kažem vam, raduje se njoj više nego onima devedeset i devet što nisu zašle. ¹⁴Tako nije volja Oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovih malih!

¹⁵Ako, pak, zgreši brat tvoj, idi i pokaraj ga u četiri oka. Ako te posluša, dobio si brata svoga. ¹⁶A ako te ne posluša, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, da se ustima dva ili tri svedoka utvrdi svaka stvar. ¹⁷Ako li ne posluša njih, kaži crkvi; a ako ne posluša ni crkvu, neka ti bude kao neznabožac i carinik. ¹⁸Zaista, kažem vam: Što god svežete na zemlji, biće svezano (i) na nebu, i što god razdrešite na zemlji, biće

razdrešeno (i) na nebu. ¹⁹Još vam kažem: Ako se dva od vas slože na zemlji bilo u čemu za što se uzmole, daće im Otac moj koji je na nebesima. ²⁰Jer gde su dva ili tri sabrani u ime moje, onde sam ja među njima.

²¹Tada pristupi Petar i reče mu: Gospode, koliko puta ako mi zgreši brat moj, da mu oprostim? Do sedam puta?

²²Reče mu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.

²³Zato je carstvo nebesko kao car koji namisli da se proračuna sa slugama svojim. ²⁴I kad se poče računati, dovedoše mu jednoga njegova dužnika od deset hiljada talanata. ²⁵I kako nije mogao da plati, zapovedi gospodar da ga prodadu, i ženu njegovu, i decu, i sve što je imao, i da mu se plati. ²⁶Onda sluga taj pade pred njega i reče: Pričekaj me, i sve ću ti platiti! ²⁷A gospodar se smilova na slugu toga, pusti ga i dug mu oprost. ²⁸A kad sluga taj iziđe, nađe jednoga od svojih drugara koji mu je dugovao sto dinara, i uhvati ga i stade ga daviti i govoriti: Plati što si dužan! ²⁹Onda drugar njegov pade pred njega i stade ga moliti: Pričekaj me, i platiću ti! ³⁰No on ne htjede, nego otide i baci ga u tamnicu dok ne plati dug. ³¹A kad drugari njegovi videše taj događaj, žao im bi vrlo, i otidoše i kazaše gospodaru svome sav događaj. ³²Tada ga gospodar njegov dozva i reče mu: Zli slugo, sav ovaj dug oprostih tebi, jer si me molio. ³³Zar se nisi trebao i ti smilovati na svoga drugara, kao što sam se ja na tebe smilovao? ³⁴I razgnevi se gospodar njegov i predade ga mučiteljima dok ne plati sav dug svoj.

³⁵Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svome od srca svojih.

Matej – 19 glava

¹I kad Isus svrši reči ove, otide iz Galileje i dođe u krajeve judejske preko Jordana. ²I idāše za njim silan narod i izleći ih onde.

³I pristupiše mu fariseji da ga kušaju i rekoše: Može li čovek otpustiti ženu svoju za svaku krivicu?

⁴A on odgovori i reče: Zar niste čitali da je Stvoritelj njih od početka stvorio kao muža i ženu, ⁵i rekao: Zato će čovek ostaviti oca i mater i prilepiće se ženi svojoj i biće dvoje jedno telo? ⁶Tako nisu više dva, nego jedno telo. Što je, dakle, Bog sastavio, čovek da ne rastavlja!

⁷Rekoše mu oni: Što je onda Mojsije zapovedio da se da knjiga rasmusna i da se otpusti?

⁸Reče im on: Mojsije je vama zbog tvrdoga srca vašega dopustio da otpuštate žene svoje; iz početka nije bilo tako. ⁹Nego vam kažem: Ko otpusti ženu svoju, osim za preljubu, i oženi se drugom, čini preljubu.

¹⁰Rekoše mu učenici: Ako je tako čoveku sa ženom, nije se dobro ženiti.

¹¹A on im reče: Ne primaju svi ovih reči, nego oni kojima je dano. ¹²Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; i ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; i ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili radi carstva nebeskoga. Ko može da primi, neka primi!

¹³Tada mu donesoše dečicu da metne ruke na njih i da se pomoli Bogu; a učenici ih ukoriše.

¹⁴A Isus reče: Pustite dečicu i ne zabranjujte im da dolaze k meni, jer takovih je carstvo nebesko. ¹⁵I metnu na njih ruke i otide odande.

¹⁶I, gle, neko mu pristupi i reče: Učitelju, kakvo dobro da učinim da imam život večni?

¹⁷A on mu reče: Što me pitaš za dobro? Jedan je dobar! A ako želiš da uđeš u život, drži zapovesti.

¹⁸Koje? – reče on. A Isus reče: Da ne ubiješ, ne činiš preljube, ne ukradeš, ne svedočiš lažno, ¹⁹poštuj oca i mater, i ljubi bližnjega svoga kao samog sebe.

²⁰Reče mu mladić: Svega sam se ovoga držao; šta mi još treba?

²¹Reče mu Isus: Ako hoćeš savršen da budeš, idi, prodaj što imaš i podaj sirotinji, i imaćeš blago na nebu, i hajde za mnom!

²²A kad mladić ču ove reči, otide žalostan, jer je bio vrlo bogat.

²³A Isus reče učenicima svojim: Zaista, kažem vam: Bogataš će teško ući u carstvo nebesko. ²⁴I opet vam kažem: Lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego bogatome ući u carstvo nebesko.

²⁵A kad čuše učenici, uplašise se vrlo i rekoše: Ko se, dakle, može spasti?

²⁶A Isus ih pogleda i reče im: Ljudima je ovo nemoguće, ali Bogu je sve moguće.

²⁷Tada odgovori Petar i reče mu: Eto, mi smo ostavili sve i idemo za tobom. Šta ćemo, dakle, dobiti?

²⁸A Isus im reče: Zaista, kažem vam, da ćete vi koji ste pošli za mnom, u novome svetu, kad Sin čovečji usedi na prestolu slave svoje, i sami sedeti na dvanaest prestola i vladati nad dvanaest plemena Izrailjevih.

²⁹I svaki koji ostavi kuće, braću, sestre, oca, mater, ženu, decu ili njive

radi moga imena, primiće stostruko i naslediće život večni. ³⁰Ali će mnogi prvi biti poslednji i poslednji prvi.

Matej – 20 glava

¹Jer je carstvo nebesko kao čovek domaćin koji rano ujutru iziđe da najmi radnike u vinograd svoj. ²I kad se pogodi s radnicima po dinar na dan, posla ih u vinograd svoj. ³I iziđe oko trećega časa i vide druge gde stoje na trgu besposleni, ⁴pa i njima reče: Idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo, daću vam. ⁵I oni otidoše. I opet iziđe oko šestog i devetog časa i učini tako. ⁶A kad iziđe oko jedanaestoga časa, nađe druge gde stoje, i reče im: Što stojite ovde vas dan besposleni? ⁷Rekoše mu oni: Niko nas ne najmi. Reče im on: Idite i vi u vinograd. ⁸A uveče reče gospodar od vinograda upravitelju svome: Dozovi radnike i podaj im nadnicu, počevši od poslednjih do prvih. ⁹I dođoše oni koji su oko jedanaestog časa (najmljeni), i primiše po dinar. ¹⁰I kad dođoše prvi, mišljahu da će više primiti; i primše i oni po dinar. ¹¹A kad primiše, vikahu na gospodara ¹²i rekoše: Ovi poslednji radili su samo jedan sat, i izjednačio si ih s nama koji smo se čitav dan mučili i pekli! ¹³A on odgovori jednome od njih: Prijatelju, ne činim ti krivo. Zar se nisi pogodio sa mnom po dinar? ¹⁴Uzmi svoje pa idi! A ja hoću i ovom poslednjem da dam kao i tebi. ¹⁵Ili zar nisam vlastan da sa svojim činim što hoću? Ili je zar oko tvoje zlo što sam ja dobar? –

¹⁶Tako će poslednji biti prvi i prvi poslednji.

¹⁷A kad Isus pođe gore u Jerusalim, uze dvanaestoricu nasamo, i na putu im reče. ¹⁸Evo idemo gore u Jerusalim, i Sin čovečji biće predan prvosveštenicima i književnicima, i osudiće ga na smrt, ¹⁹i predaće ga neznabošcima, da mu se rugaju, da ga šibaju i razapnu, i treći dan će ustati.

²⁰Tada mu pristupi mati sinova Zevedejevih sa svojim sinovima, pade pred njega i moljaše ga za nešto.

²¹A on joj reče: Šta hoćeš? Reče mu ona: Reci da ova moja dva sina sednu jedan s desne a drugi s leve strane tebi u carstvu tvome.

²²A Isus odgovori i reče. Ne znate šta ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti? Rekoše mu oni: Možemo.

²³Reče im on: Čašu moju ispićete, ali sedeti s desne strane meni i s leve to ne dajem ja, nego (to pripada onima) kojima je spremio Otac moj.

²⁴A kad čuše desetorica, rasrdiše se na dva brata.

²⁵A Isus ih dozva i reče: Znate da vladari narodni gospodare nad njima i velikaši čine im nasilje. ²⁶Među vama da ne bude tako! Nego, koji hoće da bude među vama najveći, neka vam služi, ²⁷i koji hoće da bude među vama prvi, neka vam bude sluga – ²⁸kao što ni Sin čovečji nije došao da mu služe, nego da služi i da da život svoj u otkup za mnoge.

²⁹I kad su izlazili iz Jerihona, pođe za njim narod mnogi. ³⁰I, gle, dva slepca sedahu kraj puta, i kad čuše da Isus prolazi, povikaše: Smiluj se na nas, Gospode, sine Davidov! ³¹A narod ih ukori da učute. A oni još većma povikaše: Smiluj se na nas, Gospode, sine Davidov!

³²I Isus stade, dozva ih i reče: Šta hoćete da vam učinim?

³³Rekoše mu oni: Gospode, da se otvore oči naše!

³⁴I smilova se Isus i dohvati se očiju njihovih, i odmah progledaše i podoše za njim.

Matej – 21 glava

¹I kad se približiše Jerusalimu i dođoše do Vitfage, do Maslinske gore, onda Isus posla dva učenika ²i reče im: Idite u selo što je prema vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom. Odrešite ih i dovedite mi. ³I ako vam ko kaže što, recite: Trebaju Gospodu. I odmah će ih pustiti.

⁴A to je bilo, da se ispuni što je rekao prorok: ⁵"Kažite kćeri Sionovoj: Evo, car tvoj ide tebi krotak i jaše na magarcu, na magaretu, mladetu teretne životinje". ⁶A učenici otidoše i učiniše kako im je zapovedio Isus. ⁷Dovedoše magaricu i magare, metnuše na njih haljine svoje, i sede na njih. ⁸A većina naroda prostiraše haljine svoje po putu; drugi rezahu granje s drveća i prostirahu po putu. ⁹A narod koji je išao pred njim i za njim, vikaše: Osana sinu Davidovu! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

¹⁰I kad uđe u Jerusalim, uzbuni se sav grad i govorahu: Ko je to? ¹¹A narod govoraše: To je prorok Isus iz Nazareta galilejskog.

¹²I uđe Isus u hram Božji i izгна sve koji prodavahu i kupovahu u hramu, i ispremeta trpeze onih što menjahu novce i stolice onih što prodavahu golubove, ¹³i reče im: Napisano je: "Dom moj dom molitve neka se zove", a vi činite od njega pećinu razbojničku!

¹⁴I pristupiše mu slepi i hromi u hramu, i izleči ih.

¹⁵A kad videše prvosveštenici i književnici čudesa što ih učini i decu gde viču u hramu: Osana sinu Davidovu! – rasrdiše se ¹⁶i rekoše mu: Čuješ li šta ovi govore? A Isus im reče: Da! Zar niste nikad čitali: "Iz usta dece i odojčadi spremio si hvalu"?

¹⁷I ostavi ih i iziđe napolje iz grada, u Vitaniju, i prenoći onde.

¹⁸A kad se rano ujutru vraćao u grad, ogladne. ¹⁹I ugleda smokvu jednu kraj puta i priđe joj, ali ne nađe ništa na njoj do samo lišća – i reče joj: Ne rodila nikad više do veka! I odmah se osuši smokva.

²⁰A kad to videše učenici, zadiviše se i rekoše: Kako se odmah osuši smokva!

²¹A Isus odgovori i reče im: Zaista, kažem vam: Ako imate vere i ne sumnjate, ne samo što sa smokvom bi, učinićete, nego i gori ovoj ako rećete: Digni se i baci se u more!, biće. ²²I sve što uzištete u molitvi, ako verujete, dobićete.

²³I kad dođe u hram, pristupiše mu, kad je učio, prvosveštenici i starešine narodne i rekoše: Kakvom vlašću činiš to? I ko ti dade tu vlast?

²⁴A Isus odgovori i reče im: I ja ću vas upitati jednu reč, koju ako mi kažete, i ja ću vama reći kakvom vlašću činim ovo. ²⁵Krštenje Jovanovo otkuda beše? S neba ili od ljudi? A oni razmišljahu u sebi. ²⁶Ako kažemo: s neba, reći će nam: Zašto mu, dakle, ne verovaste? A ako kažemo: od ljudi, bojimo se naroda, jer svi drže Jovana za proroka. ²⁷I odgovoriše Isusu i rekoše: Ne znamo. Reče i on njima: Ni ja vama neću kazati kakvom vlašću činim ovo.

²⁸A šta vam se čini? Čovek neki imao je dva sina. Dođe k prvome i reče: Sine, idi danas i radi u vinogradu. ²⁹A ovaj odgovori: Neću. Posle se pokaja i otide. ³⁰I pristupi drugome i reče isto tako. A ovaj odgovori: Hoću, gospodaru! – ali ne otide. ³¹Koji je od dvojice ispunio volju očinu? Rekoše: Prvi. Reče im Isusu: Zaista, kažem vam: Carinici i bludnice ulaze pre vas u carstvo Božje. ³²Jer dođe k vama Jovan i učaše vas pravednosti, i ne verovaste mu; a carinici i bludnice verovalaše mu: Vi, pak, iako ste videli to, niste se ni posle pokajali da mu verujete.

³³ Drugu priču čujte: Beše neki domaćin koji posadi vinograd. Ogradi ga plotom, iskopa u njemu tesak, načini kulu, dade ga vinogradarima i otide. ³⁴ A kad se približi vreme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove. ³⁵ A vinogradari pohvataše sluge njegove, jednoga izbiše, drugoga ubiše, a trećeg zasuše kamenjem. ³⁶ Opet posla druge sluge, više nego prviput, i učiniše im isto tako.

³⁷ Najposle posla k njima sina svoga, misleći: Postideće se sina moga. ³⁸ A kad vinogradari videše sina, rekoše među sobom: Ovo je naslednik. Hodite da ga ubijemo i da naše bude nasledstvo njegovo. ³⁹ I uhvatiše ga, izbaciše napolje iz vinograda i ubiše. ⁴⁰ Kad, dakle, dođe gospodar od vinograda, šta će učiniti onim vinogradarima?

⁴¹ Rekoše mu: Zločince će zlo pomoriti, a vinograd će dati drugim vinogradarima, koji će mu davati rodove u svoje vreme.

⁴² Reče im Isus: Zar niste nikada čitali u pismu: "Kamen koji odbaciše zidari, taj posta kamen ugaoni; od Gospoda bi to i divno je u očima našim"? ⁴³ Zato vam kažem: Carstvo Božje oduzeće se od vas i daće se narodu koji donosi rodove njegove. ⁴⁴ I ko padne na ovaj kamen, razbiće se, a na koga padne, satrće ga.

⁴⁵ I kad prvosveštenici i fariseji čuše priče njegove, razumeše da za njih govori. ⁴⁶ I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držahu za proroka.

Matej – 22 glava

¹ I poče Isus opet da im govori u pričama i reče: ² Carstvo je nebesko kao car koji načini svadbu sinu svome. ³ I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu, i ne hteše doći. ⁴ Opet posla druge sluge i reče: Kažite zvanicama: Evo sam spremio ručak svoj, bikovi moji i ugojena marva poklana je, i sve je gotovo, hajdete na svadbu! ⁵ A oni ne mariše

i otidoše, jedan na njivu svoju, drugi trgovini svojoj, ⁶a ostali uhvatiše sluge njegove, zlostaviše ih i pobiše. ⁷A car se razgnevi, posla vojsku svoju i pogubi ubice one i grad njihov spali. ⁸Onda reče slugama svojim: Svadba je gotova, no zvanice ne behu dostojne. ⁹Idite, dakle, na raskršća, i koga god nađete, pozovite na svadbu. ¹⁰I sluge one izidoše na puteve i sabraše sve koje nadoše, zle i dobre, i napuni se svadbena dvornica gostiju.

¹¹A kad uđe car da vidi goste, ugleda onde čoveka koji nije imao svadbenu ruhu, ¹²i reče mu: Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenoga ruha? A on zaneme. ¹³Tada car reče slugama: Uzmite ga za noge i ruke, pa ga bacite u tamu napolju! Onde će biti plač i škrgut zuba. ¹⁴Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.

¹⁵Tada fariseji otidoše i dogovoriše se da ga uhvate u reči. ¹⁶I poslaše k njemu učenike svoje s Irodovcima, koji rekoše: Učitelju, znamo da si istinit i zaista učiš putu Božjem i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko. ¹⁷Kaži nam, dakle, šta misliš ti: je li dopušteno plaćati porez caru ili nije?

¹⁸No Isus vide lukavstvo njihovo i reče: Što me kušate, pretvorice? ¹⁹Pokažite mi porezni novac! A oni mu pružiše dinar. ²⁰I reče im: Čiji je ovo lik i natpis? ²¹Rekoše mu: Carev. Tada im reče: Podajte, dakle, carevo caru i Božje Bogu!

²²I kad čuše, zadiviše se, i ostaviše ga i otidoše.

²³Toga dana pristupiše k njemu sadukeji, koji govore da nema uskrsa, i upitaše ga: ²⁴Učitelju, Mojsije reče: Ako ko umre bez dece, da uzme brat njegov ženu njegovu i da podigne porod bratu svome. ²⁵A u nas beše sedmoro braće. Prvi se oženi i umre, i kako nije imao poroda, ostavi ženu svoju bratu svome. ²⁶Tako i drugi, i treći, sve do sedmog. ²⁷A posle sviju umre i žena. ²⁸O uskrsu, dakle, koga će od sedmorice biti žena? Jer je za svima bila.

²⁹A Isus odgovori i reče im: Varate se, jer ne znate pisma, ni sile Božje.

³⁰Jer se o uskrsu niti žene niti udaju, nego su kao anđeli Božji na nebu.

³¹A za uskrs mrtvih zar niste čitali što vam je rekao Bog: ³²Ja sam Bog Avramov i Bog Isakov i Bog Jakovljevi? Nije on Bog mrtvih, nego živih!

³³I kad ču narod, divljaše se nauci njegovoj.

³⁴A kad fariseji čuše da je učutkao sadukeje, sabraše se zajedno, ³⁵i upita jedan od njih, zakonik, kušajući ga: ³⁶Učitelju, koja je zapovest najveća u zakonu?

³⁷A on mu reče: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim. ³⁸Ovo je najveća i prva zapovest.

³⁹Druga, ravna ovoj, jeste: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. ⁴⁰O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci.

⁴¹A kad se fariseji sabraše, upita ih Isus: ⁴²Šta mislite za Mesiju? Čiji je sin? Rekoše mu: Davidov.

⁴³Reče im on: Kako ga onda David duhom naziva Gospodom kad kaže: ⁴⁴"Reče Gospod Gospodu mome. Sedi meni s desne strane dok ne položim neprijatelje tvoje pod noge tvoje"? ⁴⁵Kad, dakle, David njega naziva Gospodom, kako mu je onda sin?

⁴⁶I niko mu nije mogao odgovoriti reči, niti je smeo ko od toga dana da ga pita više.

Matej – 23 glava

¹Tada reče Isus narodu i učenicima svojim: ²Na Mojsijevu stolicu sedošu književnici i fariseji. ³Sve, dakle, što vam kažu, tvorite i držite, ali po delima njihovim ne činite; jer govore, a ne čine. ⁴Nego vezuju bremena teška i među ih na pleća ljudska, a sami prstom svojim neće

da ih pomaknu. ⁵Sva dela svoja čine da ih vide ljudi: nose široke amajlije i velike kite na haljinama svojim. ⁶Vole pročelje na gozbama i prva mesta po sinagogama, ⁷pozdrave po trgovima i da ih ljudi zovu ravi.

⁸A vi se ne zovite ravi; jer je jedan vaš učitelj, a vi ste svi braća. ⁹I ocem svojim ne zovite nikoga na zemlji; jer je jedan otac vaš, nebeski. ¹⁰Niti se zovite vođi, jer je vođ vaš jedan: Mesija. ¹¹A najveći između vas da vam bude sluga. ¹²Koji se podiže, poniziće se, i koji se ponižuje, podignuće se.

¹³Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što zatvarate carstvo nebesko od ljudi. Sami ne ulazite, ali ne date unutra ni onima koji bi hteli da uđu. ¹⁴Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što jedete kuće udovičke i lažno se molite Bogu dugo; zato ćete većma biti osuđeni. ¹⁵Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što prehodite more i suvo, da stvorite jednog proselita; i kad ga stvorite, činite ga sinom paklenim, dvostruko većim od sebe.

¹⁶Teško vama, vođi slepi koji govorite: Ko se kune hramom, ništa je; a ko se kune zlatom hramovnim, dužan je. ¹⁷Budale slepe, šta je veće, zlato ili hram koji osveti zlato? ¹⁸I: Ko se kune žrtvenikom, ništa je; a ko se kune darom koji je na njemu, dužan je. ¹⁹Slepi, ta šta je veće, dar ili žrtvenik koji osvećuje dar? ²⁰Koji se, dakle, kune žrtvenikom, kune se njim i svim što je na njemu. ²¹I koji se kune hramom, kune se njime i onim koji živi u njemu. ²²I koji se kune nebom, kune se prestolom Božjim i onim koji sedi na njemu.

²³Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što dajete desetak od metvice, kopra i kima, a ostaviste što je pretežnije u zakonu: pravdu, milost i veru. Ovo je trebalo činiti, a ono ne ostavljati. ²⁴Vođi slepi koji ocedujete komarca, a kamilu proždirete! ²⁵Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što čistite spolja čašu i zdelu, a iznutra su pune grabeža i nesitosti. ²⁶Fariseju slepi, očisti prvo iznutra čašu, da bude

čista i spolja. ²⁷Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što ste kao okrečeni grobovi, koji spolja izgledaju lepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistote. ²⁸Tako i vi spolja izgledate ljudima pravedni, a iznutra ste puni pretvaranja i bezakonja.

²⁹Teško vama, književnici i fariseji, pretvorice, što zidate grobove prorocima i krasite spomenike pravednika ³⁰i govorite: Da smo bili u vreme svojih otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka. ³¹Tako sami svedočite za sebe, da ste sinovi onih koji su pobili proroke. ³²Pa vi dopunite meru svojih otaca! ³³Zmije, porodi gujini, kako ćete pobeći od osude na pakao?

³⁴Zato, evo, ja vam šaljem proroke, mudre i književnike. Od njih ćete jedne pobiti i razapeti, a druge ćete šibati po sinagogama svojim i goniti od grada do grada, ³⁵da dođe na vas sva krv pravedna, prolivena na zemlji, od krvi Avelja pravednoga do krvi Zaharije, sina Varahijina, koga ste ubili među hramom i žrtvenikom. ³⁶Zaista, kažem vam, doći će sve ovo na rod ovaj!

³⁷Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano k tebi – koliko puta htjedoh da skupim decu tvoju, kao što kvočka skuplja piliće svoje pod krila, i ne htjedoste! ³⁸Eto, ostavlja vam se dom vaš. ³⁹Jer vam kažem: Nećete me videti odsad, dok ne rečete: Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

Matej – 24 glava

¹I iziđe Isus iz hrama i iđaše dalje. I pristupiše mu učenici njegovi da mu pokažu građevine hrama.

²A on im odgovori: Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam: Neće ostati ovde ni kamen na kamenu koji se neće porušiti!

³A kad je sedeo na Maslinskoj gori, pristupiše mu učenici nasamo i

rekoše: Kaži nam kad će to biti i kakav je znak tvoga dolaska i kraja sveta?

⁴A Isus odgovori i reče im: Pazite da vas ko ne prevari! ⁵Jer će mnogi doći na ime moje i govoriće: Ja sam Mesija, i mnoge će prevariti. ⁶A čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite! Jer mora to da bude, ali još nije kraj. ⁷Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo, i biće gladi i zemlja će se tresti po svetu: ⁸ali je sve ovo (samo) početak stradanja.

⁹Tada će vas predati na muke i pobiće vas, i svi će narodi omrznuti na vas zbog imena moga. ¹⁰Tada će se mnogi sablazniti izdaće jedan drugoga i omrznuće jedan na drugog. ¹¹Javiće se mnogi lažni proroci i prevariće mnoge. ¹²I što će se bezakonje umnožiti, ohladneće ljubav kod većine. ¹³Ali koji izdrži do kraja, taj će se spasti.

¹⁴Ovo evanđelje o carstvu propovediće se po svemu svetu, za svedočanstvo svima narodima – i onda će doći kraj.

¹⁵Kad, dakle, vidite, da gnusoba opušćenja, o kojoj govori prorok Danilo, stoji na mestu svetom – koji čita, neka razume! –, ¹⁶tada neka stanovnici Judeje beže u gore. ¹⁷Koji bude na krovu, da ne silazi da uzme što mu je u kući; ¹⁸i koji bude u polju, da se ne vraća natrag po svoj ogrtač. ¹⁹Teško trudnim ženama i dojilicama u te dane! ²⁰Molite se Bogu da bežanje vaše ne bude u zimu ili u subotu! ²¹jer će tada biti nevolja velika, kakve nije bilo od postanja sveta do sad, niti će biti. ²²I da se oni dani ne skrate, niko se ne bi spasao. Ali zbog izbranih skraćiće se dani oni.

²³Ako vam tada ko kaže: Evo, ovde je Mesija, ili: Ovde!, ne verujte.

²⁴Jer će se javiti lažne mesije i lažni proroci i činiće znake velike i čudesa, da bi, ako je moguće, prevarili i izbrane. ²⁵Eto, napred vam kazah. ²⁶Ako vam, dakle, kažu: Eno ga u pustinji – ne izlazite! Eno ga u sobama – ne verujte! ²⁷Jer kao što munja seva od istoka do zapada,

taki će biti dolazak Sina čovečjeg. ²⁸Gde je lešina, onamo će se skupiti lešinari.

²⁹A odmah posle nevolje tih dana sunce će pomrčati, mesec neće davati svetlosti svoje, zvezde će spasti s neba i sile nebeske uzdrmaće se. ³⁰I tada će se pokazati znak Sina čovečjega na nebu, i zakukaće svi narodi na zemlji, i ugledaće Sina čovečjeg gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom. ³¹I poslaće anđele svoje s trubom glasovitom i sabraće izbrane njegove od četiri vetra, od jednoga kraja nebeskog do drugog.

³²A od smokve se naučite priči: Kad su njene grane već meke i listaju, znate da je blizu leto. ³³Tako i vi: Kad vidite sve ovo, znajte da je pred vratima. ³⁴Zaista, kažem vam: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne zbude. ³⁵Nebo i zemlja proći će, ali reči moje neće proći.

³⁶Ali taj dan i čas niko ne zna, ni anđeli nebeski, do samo Otac. ³⁷Jer kao u vreme Nojevo, tako će biti i dolazak Sina čovečjeg. ³⁸Kao što pred potopom jeđahu i pijahu, ženjahu se i udavahu, do dana kad Noje uđe u kovčeg, ³⁹i ne osetiše dok ne dođe potop i odnese sve, tako će biti i dolazak Sina čovečjeg. ⁴⁰Tada će biti dva na njivi: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. ⁴¹Dve će mleti na žrvnju; jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

⁴²Bdite, dakle, jer ne znate u koji će dan doći Gospod vaš. ⁴³Ali ovo znajte. Kad bi domaćin znao koje će noćne straže lupež doći, ne bi spavao i ne bi dao potkopati kuće svoje. ⁴⁴Zato budite gotovi i vi; jer u koji čas ne mislite, doći će Sin čovečji.

⁴⁵Ko je, dakle, taj verni i mudri sluga, koga je gospodar postavio nad svojim domaćinima da im daje hranu na vreme? ⁴⁶Blago služi koga gospodar njegov, kad dođe, nađe da tako čini! ⁴⁷Zaista, kažem vam, postaviće ga nad svim imanjem svojim. ⁴⁸Ako, pak, rđavi sluga kaže u srcu svome: Neće moj gospodar još zadugo doći, ⁴⁹i počne biti svoje

drugare, i jesti i piti s pijanicama, ⁵⁰doći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas koji ne zna, ⁵¹i raseći će ga napola, i metnu će ga među pretvorice. Onda će biti plač i škrgut zuba.

Matej – 25 glava

¹Tada će biti carstvo nebesko kao deset devojaka koje uzeše žižke svoje i iziđoše u susret mladoženji. ²Pet od njih behu lude, a pet mudre. ³Lude, naime, uzeše žižke, ali ne uzeše i ulja sa sobom, ⁴a mudre uzeše sa žišcima svojim i ulja u sudovima. ⁵Kako je mladoženja odocnio, zadremaše sve i zaspaoše. ⁶A u ponoći stade vika: Evo mladoženje, iziđite mu u susret! ⁷Tada ustaše sve one devojke i udesiše žižke svoje. ⁸A lude rekoše mudrima: Dajte nam od ulja svoga, jer se naši žišci gase. ⁹A mudre odgovoriše: Da ne bi nedostalo i nama i vama, idite bolje k trgovcima i kupite sebi. ¹⁰A kad one otidoše da kupe, dođe mladoženja, i gotove udoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata. ¹¹A posle dođoše i ostale devojke i rekoše: Gospodaru, gospodaru, otvori nam! ¹²A on odgovori i reče: Zaista, kažem vam, ne znam vas.

¹³Bdite, dakle, jer ne znate dana ni časa.

¹⁴Jer (to je) kao kad čovek, polazeći na put, dozva sluge svoje i predade im blago svoje. ¹⁵Jednome dade pet talanata, drugome dva, a trećem jedan, svakome po njegovoj moći, i otide. ¹⁶Odmah ode onaj što je primio pet talanata, i radi s njima i steče drugih pet. ¹⁷Isto tako i onaj sa dva steče druga dva. ¹⁸A koji primi jedan, otide, iskopa rupu u zemlji i sakri novac gospodara svoga. ¹⁹A posle dugog vremena dođe gospodar tih slugu i stade se računati s njima. ²⁰I pristupi onaj što je primio pet talanata i donese drugih pet talanata i reče: Gospodaru, pet talanata si mi predao. Evo, stekao sam drugih pet talanata. ²¹Reče mu gospodar njegov: Dobro, slugo dobri i verni! U malom si bio veran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u radost gospodara svoga! ²²Pristupi i onaj sa dva talanta i reče: Gospodaru, dva si mi talanta predao. Evo, stekao

sam druga dva talanta. ²³Reče mu gospodar njegov: Dobro, slugo dobri i verni! U malom si bio veran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u radost gospodara svoga! ²⁴A pristupi i onaj što je primio jedan talant i reče: Gospodaru, znao sam da si tvrd čovek, žnješ gde nisi sejao i kupiš gde nisi rasuo, ²⁵pa se pobojah i otidoh i sakrih tvoj talant u zemlju – evo ti tvoje. ²⁶A gospodar njegov odgovori i reče mu: Zli i leni slugo! Znao si da žnjem gde nisam sejao, i kupim gde nisam rasuo? ²⁷Trebao si, dakle, moj novac dati menjačima, i kad bih došao, ja bih svoje natrag dobio s kamatom. ²⁸Uzmite, dakle, od njega talant i podajte onome što ima deset talanata. ²⁹Jer svakome koji ima, daće se, i preteći će mu; a od onoga koji nema, uzeće se i ono što ima. ³⁰A nevaljaloga slugu izbacite u tamu napolju. Onde će biti plač i škrgut zuba.

³¹A kad Sin čovečji dođe u slavi svojoj, i svi anđeli s njime, onda će sesti na presto slave svoje. ³²I sabraćće se pred njim svi narodi, i razlučiće ih jedne od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.

³³Ovce će postaviti s desne strane sebi, a jarce s leve.

³⁴Tada će reći car onima što mu stoje s desne strane: Hodite, blagosloveni Oca moga, nasledite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta! ³⁵Jer ogladneh, i daste mi da jedem; ožedneh, i napojiste me; stran bejah, i primiste me; ³⁶go, i odenuste me; bolovah, i obiđoste me; u tamnici bejah, i dođoste k meni.

³⁷Tada će mu pravednici odgovoriti: Gospode, kad te videsmo gladna, i nahranismo? Ili žedna, i napojismo? ³⁸Kad li te videsmo strana, i primismo? Ili gola, i odenusmo? ³⁹I kad te videsmo bolna ili u tamnici, i dođosmo k tebi?

⁴⁰I car će odgovoriti i reći im: Zaista, kažem vam: Sve što učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste!

⁴¹Tada će reći i onima s leve strane: Idite od mene, prokleti, u oganj

večni, pripravljeni đavolu i anđelima njegovim! ⁴²Jer ogladneh, i ne dadoste mi da jedem; ožedneh, i ne napojiste me; ⁴³stran bejah, i ne primiste me; go, i ne odenuste me; bolan i u tamnici, i ne obidoste me.

⁴⁴Tada će i oni odgovoriti: Gospode, kad te videsmo gladna ili žedna ili strana ili gola ili bolna ili u tamnici, i ne poslužismo te?

⁴⁵I on će im odgovoriti: Zaista, kažem vam: Kad ne učiniste jednome od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste!

⁴⁶I otići će ovi u muku večnu, a pravednici u život večni.

Matej – 26 glava

¹I kad Isus svrši sve govore ove, reče učenicima svojim: ²Znate da će za dva dana biti pasha, i Sina čovečjeg predaće da se razapne.

³Tada se skupiše prvosveštenici i starešine narodne u dvor prvosveštenika, po imenu Kajafe, ⁴i dogovoriše se da Isusa iz prevare uhvate i ubiju. ⁵Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio!

⁶A kad Isus beše u Vitaniji, u kući Simona Gubavoga, ⁷pristupi mu žena sa sudom od alavastra, punim skupocenog mira, i izli na glavu njegovu kad je bio za trpezom.

⁸A kad to videše učenici, rasrdiše se i rekoše: Čemu ova šteta? ⁹Moglo se ovo skupo prodati i (novac) dati sirotinji.

¹⁰A Isus razume i reče im: Što dosađujete ženi? Dobro delo učini ona na meni! ¹¹Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda. ¹²Jer kad ona izli miro ovo na telo moje, za moj ukop učini to. ¹³Zaista, kažem vam: Gde se god uspropoveda ovo evanđelje po svemu svetu, za spomen njezin kazaće se i to što učini ona.

¹⁴Tada otide jedan od dvanaestorice po imenu Juda Iskariotski, prvosveštenicima ¹⁵i reče: Šta ćete mi dati da vam ga izdam? A oni mu odrediše trideset srebrnika. ¹⁶I otada je tražio zgodu da ga izda.

¹⁷A u prvi dan beskvasnih hlebova pristupiše učenici Isusu i rekoše: Gde hoćeš da ti spremimo da jedeš pashu?

¹⁸A on reče: Idite u grad do toga i toga i kažite mu: Učitelj kaže: Vreme je moje blizu, u tebe ću da učinim pashu s učenicima svojim.

¹⁹I učenici učiniše kako im je zapovedio Isus, i spremiše pashu.

²⁰A kad dođe večer, leže za trpezu sa dvanaesticom. ²¹I kad jeđahu, reče: Zaista, kažem vam, jedan od vas izdaće me.

²²I ožalošćeni vrlo, počеше mu redom govoriti: Tek nisam ja, Gospode?

²³A on odgovori i reče: Koji umoci sa mnom ruku u zdelu, taj će me izdati. ²⁴Sin čovečji, istina, ide kao što je napisano za njega; no teško čoveku koji izda Sina čovečjeg! Bolje bi mu bilo da se nije rodio taj čovek!

²⁵A Juda, izdajnik njegov, odgovori i reče: Tek nisam ja, ravi? Reče mu: Ti kaza!

²⁶A kad jeđahu, uze Isus hleb, blagoslovi ga, izlomi i dade učenicima i reče: Uzmite, jedite – ovo je telo moje. ²⁷I uze čašu, zahvali Bogu i dade je njima i reče: Pijte iz nje svi – ²⁸jer je ovo krv moja, krv saveza, koja se proliva za mnoge, radi oprostjenja greha. ²⁹Ali vam kažem: Neću odsad piti od ovoga roda čokotova do onoga dana kada ću ga s vama piti novog u carstvu Oca svoga.

³⁰I kad otpojaše hvalu, iziđoše na Maslinsku goru.

³¹Tada im reče Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene ove noći. Jer je napisano: "Udariću pastira, i ovce od stada razbeći će se". ³²A posle uskrsa svoga otići ću pre vas u Galileju. ³³A Petar odgovori i reče mu: Ako se i svi sablazne o tebe, ja se neću nikad sablazniti!

³⁴Reče mu Isus: Zaista, kažem ti: Noćas, pre nego što petao zapeva, triput ćeš me se odreći.

³⁵Reče mu Petar: Da bih znao i umreti s tobom, neću te se odreći! Tako i svi ostali učenici rekoše.

³⁶Tada dođe Isus s njima na dobro koje se zove Getsimanija. I reče učenicima: Sedite tu dok ja ne odem tamo i ne pomolim se Bogu.

³⁷I uze Petra i dva sina Zevedejeva i počeo tužiti i bojati se. ³⁸Tada im reče: Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovde i bdite sa mnom!

³⁹I otide malo dalje, pade na lice svoje i moljaše se Bogu: Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide čaša ova! Ali ne kako ja hoću, nego kako ti!

⁴⁰I dođe k učenicima i nađe ih gde spavaju, i reče Petru: Zar tako ne mogoste jedan čas probdeti sa mnom? ⁴¹Bdite i molite se Bogu da ne padnete u napast. Duh je srčan, ali je meso slabo.

⁴²Opet, podrugiput otide i pomoli se: Oče moj, ako me ne može mimoići da je ne pijem, neka bude volja tvoja!

⁴³I dođe i nađe ih opet gde spavaju, jer im behu oči otežale. ⁴⁴I ostavi ih, i otide opet, pomoli se potrećiput i izgovori opet iste reči.

⁴⁵Tada dođe k učenicima i reče im: Jednako spavate i počivate? Evo se približi čas, i Sina čovečjeg predaju u ruke grešnika. ⁴⁶Ustanite, pođimo! Evo izdajnika moga!

⁴⁷I dok on još govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, dođe, i s njim ljudi mnogi s mačevima i batinama, od prvosveštenika i starešina narodnih.

⁴⁸A izdajnik njegov beše im dao znak: Koga ja poljubim, taj je; držite ga. ⁴⁹I odmah pristupi Isusu i reče: Zdravo, ravi! – i poljubi ga. ⁵⁰A Isus mu reče: Prijatelju, za što si došao? Tada pristupiše i metnuše ruke na Isusa i uhvatiše ga.

⁵¹I, gle, jedan od onih što behu s Isusom, pruži ruku, izvadi mač svoj i udari slugu prvosveštenikova i odseče mu uho.

⁵²Tada mu reče Isus: Vрати mač svoj na mesto njegovo; jer svi koji se maše za mač, od mača će poginuti. ⁵³Ili misliš da ne bih mogao umoliti Oca svoga, i poslao bi mi odmah više od dvanaest legiona anđela? ⁵⁴(Ali) kako bi se onda ispunila pisma (koja kažu) da tako treba da bude?

⁵⁵U taj čas reče Isus svetini: Kao na razbojnika, izišli ste s mačevima i batinama da me uhvatite. (A) svaki dan sam sedeo u hramu i učio, i niste me uhvatili. ⁵⁶A sve ovo bilo je, da se ispune pisma proročka. Tada ga ostaviše svi učenici i pobegoše.

⁵⁷A oni što uhvatiše Isusa, odvedoše ga prvosvešteniku Kajafi, gde se sabraše književnici i starešine.

⁵⁸A Petar iđaše za njim izdaleka do dvora prvosveštenikova i uđe unutra i sede sa slugama da vidi kraj.

⁵⁹A prvosveštenici i sav sinedrion tražahu lažna svedočanstva na Isusa, da bi ga ubili, ⁶⁰i ne nađoše, iako mnogi lažni svedoci dođoše. No, najposle, dođoše dvojica ⁶¹i rekoše: Ovaj je rekao: Mogu razvaliti hram Božji i za tri dana načiniti ga.

⁶²I ustade prvosveštenik i reče mu: Zar ništa ne odgovaraš (na to) što ovi na tebe svedoče? A Isus ćutaše. ⁶³I prvosveštenik mu reče: Zaklinjem te Bogom živim da nam kažeš jesi li ti Mesija, Sin Božji!

⁶⁴Reče mu Isus: Ti kaza. Ali vam kažem: Odsad ćete videti Sina čovečjeg gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim.

⁶⁵Tada prvosveštenik razdera haljine svoje i reče: Huli na Boga. Šta nam više trebaju svedoci? Eto, sad čujete hulu. ⁶⁶Šta mislite? A oni odgovoriše: Zaslužio je smrt.

⁶⁷Tad mu pljunuše u lice i bijahu ga pesnicama, a drugi palicama, ⁶⁸i govorahu: Proreci nam, Mesijo, ko te udari!

⁶⁹A Petar sedaše napolju, u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja i reče: I ti si bio s Isusom Galilejcem. ⁷⁰A on se odreče pred svima i reče: Ne znam šta govoriš. ⁷¹A kad iziđe k vratima, ugleda ga druga i reče onima što behu onde: Ovaj je bio s Isusom Nazarećeninom. ⁷²I opet se odreče sa zakletvom. Ne znam toga čoveka. ⁷³A malo posle pristupiše oni što stajahu onde i rekoše Petru: Zaista si i ti od njih, jer te i govor tvoj izdaje. ⁷⁴Tada poče sebe proklinjati i kleti se: Ne znam toga čoveka. I odmah zapeva petao. ⁷⁵I seti se Petar reči Isusove, kako je rekao: Pre nego što petao zapeva, triput ćeš me se odreći. I iziđe napolje i plaka gorko.

Matej – 27 glava

¹A ujutru odlučiše svi prvosveštenici i starešine narodne protiv Isusa, da ga pogube. ²I svezaše ga i odvedoše i predaše Pilatu prokuratoru.

³Tada vide Juda, izdajnik njegov, da ga osudiše, i pokaja se i vrati trideset srebrnika prvosveštenicima i starešinama ⁴i reče: Zgreših što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: Šta se to nas tiče? To je tvoja stvar! ⁵I

baci srebrnike u hram i ukloni se i otide i obesi se. ⁶A prvosveštenici uzeše srebrnike i rekoše: Ne valja ih metnuti među hramovni novac, jer su plata za krv. ⁷Nego se dogovoriše i kupiše za njih njivu lončarevu za groblje stranima. ⁸Zato se ona njiva zove krvna njiva do danas. ⁹Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija: "I uzeh trideset srebrnika, cenu procenjenoga, koga proceniše sinovi Izrailjevi, ¹⁰i dadoh ih za njivu lončarevu, kao što mi zapovedi Gospod".

¹¹A Isusa izvedoše pred prokuratora, i zapita ga prokurator: Jesi li ti car judejski? A Isus reče: Ti kažeš.

¹²I kad ga tužahu prvosveštenici i starešine, ništa ne odgovori. ¹³Tada mu reče Pilat: Zar ne čuješ šta sve svedoče na tebe? ¹⁴I ne odgovori mu ni na jednu reč, tako da se prokurator divio vrlo.

¹⁵A o svakom prazniku pashe beše običaj u prokuratora da pusti narodu po jednog sužnja koga su oni hteli. ¹⁶A imahu tada čuvenog sužnja, po imenu Varavu. ¹⁷Pa kad se sabraše, reče im Pilat: Koga hoćete da vam pustim, Varavu ili Isusa koji se zove Mesija? ¹⁸Jer je znao da su ga iz zavisti predali.

¹⁹A kad seđaše na sudijskoj stolici, poruči mu žena njegova: Nemoj se ti ništa mešati u stvar toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo prepatila zbog njega.

²⁰A prvosveštenici i starešine negovoriše narod da ištu Varavu, a Isusa da pogube. ²¹A prokurator nastavi i reče im: Koga od ove dvojice hoćete da vam pustim? A oni rekoše: Varavu.

²²Reče im Pilat: A šta da radim s Isusom koji se zove Mesija? Rekoše svi: Da se razapne!

²³A on reče: A kakvo je zlo učinio? A oni iz sveg glasa vikahu: Da se razapne!

²⁴A kad Pilat vide da ništa ne pomaže, nego još veća buna biva, uze vode i opru ruke pred narodom i reče: Ja nisam kriv u krvi ovoj; vi ćete odgovarati!

²⁵I odgovori sav narod i reče: Krv njegova na nas i na decu našu!

²⁶Tada im pusti Varavu, a Isusa išiba i predade ga da ga razapnu.

²⁷Tada vojnici prokuratorovi uzeše Isusa u pretorium i skupiše oko njega svu četu vojnika. ²⁸Svukoše ga i obukoše mu crvenu kabanicu, ²⁹opletoše venac od trnja i metnuše mu na glavu, a u desnicu (dadoše) mu trsku, pa kleknuše pred njim i rugahu mu se govoreći: Zdravo, care judejski! ³⁰I pljunuše na nj i uzeše trsku i udarahu ga po glavi. ³¹I kad mu se narugaše, svukoše s njega kabanicu i obukoše ga u njegove haljine, i odvedoše ga da ga razapnu.

³²A izlazeći, nađoše čoveka iz Kirine, po imenu Simona. Ovoga nateraše da mu ponese krst.

³³I kad dođoše na mesto koje se zove Golgota t.j. Lubanja,

³⁴dadoše mu da pije vino pomešano sa žuči. I kad okusi, ne htede piti.

³⁵A kad ga razapeše, razdeliše haljine njegove kockom,

³⁶i sedahu i čuvahu ga onde. ³⁷I metnuše mu više glave krivicu njegovu, napisanu: Ovo je Isus, car judejski.

³⁸Tada raspeše s njim dva razbojnika, jednoga s desne, a drugoga s leve strane.

³⁹A koji prolažahu, huljahu na nj, mahahu glavama svojim ⁴⁰i govorahu: Ti što rušiš hram i za tri dana sagrađuješ – pomози sam sebi, ako si Sin

Božji i siđi s krsta! ⁴¹Tako se podsmevahu i prvosveštenici s književnicima i starešinama i govorahu: ⁴²Drugima pomože, a sebi ne može da pomogne. Car Izrailjev je, neka siđe sad s krsta pa ćemo verovati u njega! ⁴³Uzdao se u Boga; neka mu pomogne sad, ako hoće; jer reče: Ja sam Božji Sin!

⁴⁴A isto tako rugahu mu se i razbojnici, razapeti s njim.

⁴⁵A od šestoga časa bi tama po svoj zemlji do časa devetoga. ⁴⁶A oko devetoga časa povika Isus iz glasa: Eli, Eli, lema savahtani? t.j. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

⁴⁷A neki od onih što stajahu onde, kad čuše, rekoše: Ovaj zove Iliju. ⁴⁸I odmah otrča jedan od njih, uze sunđer, napuni ga octa, natače ga na trsku i pojaše ga. ⁴⁹A ostali govorahu: Stani, da vidimo hoće li doći Ilija da mu pomogne.

⁵⁰A Isus opet povika iz glasa i ispusti dušu.

⁵¹I, gle, zavesa u hramu razdera se na dvoje, od gornjega kraja do donjega, zemlja se potrese, kamenje se raspade, ⁵²grobovi se otvoriše i ustaše mnoga tela svetih koji su pomrli. ⁵³Posle njegova uskrsa iziđoše iz grobova, dođoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

⁵⁴A kad kapetan i koji s njim čuvahu Isusa, videše da se zemlja tresе i šta bi, poplašiše se vrlo i rekoše: Ovaj je zaista bio sin Božji!

⁵⁵A gledahu onde izdaleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu: ⁵⁶Među ovima beše Marija Magdalina i Marija, mati Jakovljeva i Josifova, i mati sinova Zevedejevih.

⁵⁷A uveče dođe jedan bogat čovek iz Arimateje, po imenu Josif, koji je takođe bio učenik Isusov. ⁵⁸Ovaj pristupi Pilatu i zamoli ga za telo Isusovo. Tada Pilat zapovedi da mu se da.

⁵⁹I uze Josif telo, zavi ga u čisto platno ⁶⁰i matnu ga u svoj novi grob što ga je isekao u kamenu, navali velik kamen na vrata od groba i otide.

⁶¹A Marija Magdalina i druga Marija sedahu onde prema grobu.

⁶²A sutradan, po petku, sabraše se prvosveštenici i fariseji kod Pilata ⁶³i rekoše: Gospodaru, setismo se da ona varalica još za života reče: Posle tri dana ustaću. ⁶⁴Zapovedi, dakle, da se grob do trećega dana osigura, da ne dođu učenici i ukradu ga i kažu narodu: Ustao je iz mrtvih – i bila bi poslednja prevara gora od prve.

⁶⁵Reče im Pilat: Evo vam straže, idite i osigurajte kako znate. ⁶⁶A oni odoše i osiguraše grob zapečativši kamen sa stražom.

Matej – 28 glava

¹A po suboti, na osvitak prvoga dana nedelje, dođe Marija Magdalina i druga Marija da vide grob.

²I, gle, zemlja se zatrese jako; jer anđeo Gospodnji side s neba, pristupi i odvali kamen i sede na njega. ³A izgledao je kao munja, i odelo njegovo beše belo kao sneg. ⁴I uplašiše se od njega, uzdrhtaše se stražari i postadoše kao mrtvi.

⁵A anđeo progovori i reče ženama: Ne bojte se! Znam da Isusa raspetoga tražite. ⁶Nije ovde; ustao je, kao što je rekao: Hodite i vidite mesto gde je ležao. ⁷I sad idite brzo i kažite učenicima njegovim da je ustao iz mrtvih. I, gle, pred vama će otići u Galileju, tamo ćete ga videti. Eto, kazah vam.

⁸I otidoše brzo od groba, sa strahom i radošću velikom, i potekoše da jave učenicima njegovim.

⁹I, gle, sreće ih Isus i reče: Zdravo! A one pristupiše, uhvatiše se za noge njegove i padoše pred njega.

¹⁰Tada im reče Isus: Ne bojte se! Idite i javite braći mojoj da idu u Galileju, i tamo će me videti.

¹¹A kad one idahu, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše prvosveštenicima sve što se dogodilo. ¹²Ovi se sastase sa starešinama, dogovoriše se i dadoše vojnicima dosta novaca ¹³i rekoše: Kažite: Učenici njegovi dođoše noću i ukradoše ga kad smo mi spavali. ¹⁴I ako ovo čuje prokurator, mi ćemo ga umiriti i vas oprostiti brige. ¹⁵A oni uzeše novac i učiniše kao što su bili naučeni. I razglasi se ova reč među Judejima do danas.

¹⁶A jedanaest učenika otidoše u Galileju, na goru kuda im je kazao Isus, ¹⁷i kad ga videše, padoše pred njega, a neki posumnjaše.

¹⁸I pristupi Isus i reče im: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

¹⁹Idite, dakle, i načinite učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i svetoga Duha, ²⁰učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio. I, evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta.

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#)

Marko – 1 glava

¹Početak evanđelja o Isusu Hristu, Sinu Božjem. ²Kao što stoji u proroka Isaije: "Eto šaljem glasnika svoga pred tobom, koji će pripremiti put tvoj; ³glas onoga što više u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnajte staze njegove!" –

⁴pojavi se Jovan Krstitelj u pustinji i propovedaše krštenje pokajanja za oprostjenje greha. ⁵I izlažaše k njemu sva judejska zemlja i svi Jerusalemljani, i on ih kršćavaše u reci Jordanu i ispovedahu grehe svoje.

⁶A Jovan beše obučen u dlaku kamilju i (imaše) kožan pojas oko bedara svojih, i jeđaše skakavce i divlji med. ⁷I propovedaše: Ide za mnom jači od mene, pred kim nisam dostojan da se sagnem i odrešim remena na obući njegovoj. ⁸Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom svetim.

⁹U to vreme dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i krsti ga Jovan u Jordanu. ¹⁰I odmah iziđe iz vode. I vide nebesa otvorena i Duha gde kao golub silazi na njega. ¹¹I ču se glas s nebesa: Ti si Sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji!

¹²I odmah ga Duh odvede u pustinju. ¹³I bio je u pustinji četrdeset dana i kušao ga je sotona. Živeo je sa zverinjem, i anđeli mu služahu.

¹⁴I pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju i propovedaše

evanđelje Božje ¹⁵govoreći: Došlo je vreme i približilo se carstvo Božje. Pokajte se i verujte u evanđelje!

¹⁶I kad je hodio pokraj Galilejskog mora, vide Simona i Andriju, brata Simonova, gde bacaju mreže u more. Behu, naime, ribari. ¹⁷I reče im Isus: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim. ¹⁸I odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

¹⁹I kad otide malo dalje, vide Jakova Zevedejeva i Jovana, brata njegovog, takođe u čamcu, gde krpe mreže. ²⁰I odmah ih pozva. I ostaviše oca svoga Zevedeja u čamcu s najamnicima i otidoše za njim.

²¹I dođoše u Kafarnaum. I odmah u subotu učaše u sinagogi. ²²I divljahu se nauci njegovoj; jer ih učaše kao onaj koji ima vlast, a ne kao književnici.

²³I beše tada u sinagogi njihovoj čovek s nečistim duhom, i povika: ²⁴Mahni nas se, Isuse Nazarećanine! Došao si da nas pogubiš. Znam te ko si: svetac Božji! ²⁵I zapovedi mu Isus: Umukni i iziđi iz njega! ²⁶I iskida ga nečisti duh, povika iz glasa i iziđe iz njega.

²⁷I zadiviše se svi, tako da se prepirahu i govorahu: Šta je ovo? Nova, silna nauka! I nečistim duhovima zapoveda, i slušaju ga! ²⁸I glas o njemu raširi se odmah na sve strane, po svoj okolini galilejskoj.

²⁹I čim iziđoše iz sinagoge, dođoše s Jakovom i Jovanom u kuću Simonovu i Andrijinu. ³⁰A Simonova tašta ležalaše od groznice, i odmah mu kazaše za nju. ³¹I priđe, uhvati je za ruku i podiže je. I pusti je groznica, i služalaše im.

³²A kad dođe večer, pošto sunce zađe, donošahu mu sve bolesnike i besne – ³³i sav se grad beše skupio oko vrata. ³⁴I izleči mnoge bolesnike od različnih bolesti, i istera mnoge demone, ali ne dade demonima da govore, jer su ga oni znali.

³⁵A ujutru, kad je bilo još sasvim mračno, ustade, iziđe i otide na jedno pusto mesto i moljaše se Bogu onde. ³⁶A Simon i njegovi drugovi potrčaše za njim, ³⁷nadoše ga i rekoše mu: Traže te svi! ³⁸A on im reče: Hajdemo na drugu stranu, u obližnja mesta, da i tamo propovedam, jer za to sam došao. ³⁹I propovedaše po sinagogama njihovim po svoj Galileji i isterivaše demone.

⁴⁰I dođe k njemu jedan gubavac i moljaše ga na kolenima: Ako hoćeš, možeš me očistiti. ⁴¹I smilova se, pruži ruku svoju, dohvati ga se i reče mu: Hoću, očisti se! ⁴²I odmah otide guba s njega, i bi čist.

⁴³I zapreti mu i odmah ga otera, ⁴⁴i reče mu: Gledaj da nikome ništa ne kažeš, nego idi, pokaži se svešteniku i prinesi za svoje očišćenje što je zapovedio Mojsije – za svedočanstvo njima. ⁴⁵A kad ovaj otide, počeo vredno propovedati i razglašivati događaj, tako da više nije mogao javno dolaziti u gradove, nego je bio napolju, po pustim mestima – ali mu ipak dolazahu sa sviju strana.

Marko – 2 glava

¹I kad posle nekoliko dana opet dođe u Kafarnaum, čuo se da je kod kuće. ²I skupiše se mnogi, tako da već nije bilo mesta ni pred vratima, i kazivaše im reč.

³I dođoše i donesoše mu jednog uzetog koga nošahu četvorica. ⁴I kako ga zbog naroda ne mogoše doneti do njega, otkriše krov (od kuće) gde je bio, prokopaše ga i spustiše odar na kome je ležao uzeti.

⁵A kad Isus vide veru njihovu, reče uzetome: Sinko, opraštaju ti se gresi tvoji!

⁶A sedahu onde neki od književnika i mišljahu u srcima svojim: ⁷Kako može ovaj tako govoriti? On huli! Ko može opraštati grehe osim

jednoga Boga?

⁸A Isus odmah razume duhom svojim da oni tako misle u sebi i reče im: Što tako mislite u srcima svojim? ⁹Šta je lakše, reći uzetome: Opraštaju ti se gresi tvoji, ili reći: Ustani, uzmi odar svoj i hodi? ¹⁰Ali da vidite da Sin čovečji ima vlast opraštati grehe na zemlji – reče uzetome: ¹¹Tebi velim: Ustani, uzmi odar svoj i idi kući!

¹²I usta, uze odmah odar i iziđe pred svima, tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreći: Tako šta nikad nismo videli!

¹³I iziđe opet k moru: i sav narod dolazaše k njemu, i učaše ih.

¹⁴I polazeći, vide Levija Alfejeva gde sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom! I on ustade i pođe za njim.

¹⁵I kad ležaše za stolom u kući njegovoj, i mnogi carinici i grešnici ležahu s Isusom i s učenicima njegovim; jer ih beše mnogo koji idahu za njim. ¹⁶A kad književnici koji su pripadali farisejima, videše da jede s grešnicima i carinicima, rekoše učenicima njegovim: Zašto jede s carinicima i grešnicima?

¹⁷Ovo ču Isus i reče im: Ne trebaju zdravi lekara, nego bolesni. Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike.

¹⁸A učenici Jovanovi i fariseji baš pošćahu. I dođoše i rekoše mu: Zašto učenici Jovanovi i učenici farisejski poste, a tvoji učenici ne poste?

¹⁹A Isus im reče: Zar mogu svatovi postiti dok je mladoženja s njima? Dok imaju mladoženju sa sobom, ne mogu postiti. ²⁰Nego će doći dani kad će se oteti od njih mladoženja – i onda, u taj dan, postiće. ²¹Niko ne prišiva nove zakrpe na staru haljinu; inače će zakrpa oderati od nje, novo od starog, i gora će rupa biti. ²²I niko ne liva novo vino u mehove

stare; inače će vino proderati mehove, i vino s mehovima propasti. Nego novo vino u nove mehove!

²³A kad jedne subote iđaše kroz useve, počеше učenici njegovi praviti puta kidajući klasje. ²⁴A fariseji mu rekoše: Gledaj, čine što nije dopušteno u subotu!

²⁵A on im reče: Zar niste nikad čitali šta učini David kad bi u nevolji i ogladne sa svojim pratiocima? ²⁶Kako za prvosveštenika Aviatara uđe u dom Božji i pojede hlebove postavljene, koje su smeli jesti samo sveštenici, i dade i svojim pratiocima? ²⁷I reče im: Subota je načinjena čoveka radi, a nije čovek subote radi. ²⁸Zato je Sin čovečji gospodar i od subote.

Marko – 3 glava

¹I dođe opet u sinagogu, i beše onde čovek sa suhom rukom. ²I motrahu na njega neće li ga u subotu izlečiti, da bi ga mogli optužiti.

³I reče čoveku sa suhom rukom: Ustani (i stani) na sredu! ⁴I reče im: Valja li u subotu dobro činiti ili zlo, život spasti ili pogubiti? A oni ćutahu.

⁵I pogleda ih unaokolo s gnevom, tužan što su im srca tako odrvenila, i reče čoveku: Pruži ruku! I pruži je, i posta ruka njegova opet zdrava.

⁶A fariseji iziđoše i odmah odlučiše s Irodovcima protiv njega, da ga ubiju.

⁷A Isus se sa svojim učenicima povuče prema moru. No za njim ode mnogo naroda iz Galileje, pa i iz Judeje ⁸i Jerusalima, iz Idumeje i Pereje, od Tira i Sidona, dođe k njemu veliko mnoštvo kad čuše šta on čini. ⁹I reče učenicima svojim da mu spreme čamac zbog naroda, da ga ne guraju. ¹⁰Jer mnoge izleči, tako da svi koji su patili od nečega,

navaljivahu na njega da ga se dotaknu. ¹¹Pa i dusi nečisti, kad ga viđahu, pripadahu k njemu i vikahu: Ti si Sin Božji! ¹²I mnogo im prećaše da ga ne razglase.

¹³I pope se na goru i dozva koje htede, i dođoše mu. ¹⁴I postavi dvanaesticu da budu s njim, da ih pošlje da propovedaju ¹⁵i da imaju vlast da teraju napolje demone. ¹⁶I postavi dvanaesticu: i Simonu nadenu ime Petar; ¹⁷pa Jakova Zevedejeva i Jovana, brata Jakovljeva, i nadenu im ime Voanirges t.j. sinovi gromovi; ¹⁸pa Andriju, Filipa, Vartolomeja, Mateja, Tomu, Jakova Alfejeva, Tadeja, Simona Kananeja ¹⁹i Judu Iskariotskog, koji ga i izdade.

²⁰I dođe kući; i opet se sabra narod, tako da ni jesti nisu mogli.

²¹I kad čuše njegovi, iziđoše da ga uhvate; jer govorahu da nije pri sebi.

²²A književnici koji su sišli bili iz Jerusalima, govorahu: U njemu je Veelzevul, i: Pomoću starešine demonskog tera napolje demone.

²³I dozva ih i govoraše im u pričama: Kako može sotona sotonu terati napolje? ²⁴Ako se carstvo neko protiv samog sebe razdelilo, carstvo to ne može ostati; ²⁵i ako se dom neki protiv samoga sebe razdelio, dom taj ne može ostati. ²⁶Ako se, dakle, sotona na samoga sebe digao i razdelio, ne može ostati, nego će propasti. ²⁷Ali niko ne može ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako prvo ne sveže jakoga – i onda će opliniti kuću njegovu. ²⁸Zaista, kažem vam: Sve će se oprostiti sinovima čovečjim – gresi i huljenja, ma koliko da ushule; ²⁹ali koji pohuli na Duha svetoga, tome se neće oprostiti nikad, nego će ga teretiti večan greh –

³⁰što govorahu: U njemu je nečisti duh.

³¹I dođe mati njegova i braća njegova, i, stojeći napolju, poslaše k

njemu da ga zovu. ³²Oko njega seđaše narod, i rekoše mu: Eto ti matere i braće napolju, traže te.

³³I odgovori im: Ko je mati moja i braća moja? ³⁴I pogleda oko sebe na one koji seđahu oko njega i reče: Evo mati moja i braća moja! ³⁵Ko vrši volju Božju, taj je meni brat i sestra i mati.

Marko – 4 glava

¹I opet poče učiti kraj mora. I skupi se oko njega silan narod, tako da je ušao u čamac i sedeo na moru, a sav narod beše na zemlji kraj mora.

²I učaše ih u pričama mnogo, i govoraše im u nauci svojoj: ³Čujte! Eto, iziđe sejač da seje. ⁴I kad sejaše, jedno pade kraj puta, i dođoše ptice i pozobaše ga. ⁵Drugo pade na kamenito mesto, gde nemaše mnogo zemlje; i odmah izniče, jer nemaše u dubinu zemlje. ⁶Ali kad sinu sunce, uvenu, i kako nemaše korena, osuši se. ⁷Treće pade u trnje, i naraste trnje i udavi ga, i ne donese roda. ⁸Četvrto pade na dobru zemlju, niče, naraste i davaše roda, i donošaše po trideset, po šeset i po sto. ⁹I reče: Ko ima uši da čuje, neka čuje!

¹⁰I kad beše sam, zapitaše ga oni koji behu oko njega, sa dvanaesticom, za priče.

¹¹I reče im: Vama je dana tajna carstva Božjeg, a onima napolju sve biva u pričama, ¹²da gledaju, i ne vide, čuju, i ne razumeju, da se kako ne obrate, i oprostí im se.

¹³I reče im: Ne razumete ovu priču – a kako ćete razumeti sve priče? ¹⁴Sejač seje reč. ¹⁵A ovo su kraj puta (posejani): gde se seje reč, i kad je čuju, odmah dođe sotona i uzme u njih posejanu reč. ¹⁶A ovo su, slično, posejani na kamenitim mestima. Kad čuju reč, odmah je s radošću prime, ¹⁷ali nemaju korena u sebi, nego su nepostojani; pa kad dođe do nevolje ili gonjenja zbog reči, odmah se sablazne. ¹⁸A

drugi su posejana u trnju: to su oni koji su čuli reč, ¹⁹ali brige ovoga sveta, prevara bogatstva i ostale želje uđu i uguše reč, i oстане bez roda. ²⁰A posejani na dobroj zemlji, to su oni koji čuju reč i primaju je, i donose roda, po trideset, po šeset i po sto.

²¹I reče im: Dolazi li svetlost za to, da se metne pod mericu ili pod krevet? a ne, da se metne na svetnjak? ²²Jer nema ništa tajno, što neće biti javno, niti ima što sakriveno, što neće izići na videlo. ²³Ko ima uši da čuje, neka čuje! ²⁴I reče im: Pamтите što čujete! Kakvom merom merite, meriće vam se, i dodaće vam se. ²⁵Jer ko ima, daće mu se; a ko nema, uzeće mu se i ono što ima.

²⁶I reče: Tako je carstvo Božje kao kad čovek baci seme u zemlju, ²⁷i (onda) spava i ustaje, noć i dan, a seme niče i raste – ni sam ne zna kako. ²⁸Zemlja sama od sebe donosi rod: prvo travu, potom klas, pa onda potpuno zrno u klasu. ²⁹A kad dopusti rod, odmah šalje srp, jer dođe žetva.

³⁰I reče: Kakvo ćemo kazati da je carstvo Božje, ili u kakvoj ćemo ga priči iskazati? ³¹Ono je kao zrno gorušično, koje je, kad se poseje u zemlju, manje od svih semena na zemlji; ³²a kad se poseje, naraste i bude veće od svega povrća i pušta velike grane, tako da ptice nebeske mogu da se gnezde u njegovu hladu.

³³I mnogim takim pričama kazivaše im reč, koliko su mogli da slušaju. ³⁴A bez priče im ne govoraše; no nasamo je svojim učenicima sve protumačio.

³⁵I reče im onoga dana uveče: Hajdemo na onu stranu. ³⁶I otpustiše narod i uzeše ga sa sobom tako kako je bio u čamcu. A i drugi čamci išahu s njim. ³⁷I podiže se velika oluja, i valovi zapljuskivahu u čamac, tako da se čamac već počeo puniti. ³⁸A on spavaše ostrag u čamcu, na uzglavlju. I probudiše ga i rekoše mu: Učitelju, zar ti ne mariš što propadamo?

³⁹I usta, zapovedi vetru i reče moru: Ćuti, umukni! I vetar stade, i nastala tišina velika. ⁴⁰I reče im: Što ste tako strašljivi? Zar još nemate vere?

⁴¹I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugome: Pa ko je ovaj, da ga slušaju i vetar i more?

Marko – 5 glava

¹I dođoše na drugu stranu mora, u zemlju gerasinsku. ²I kad iziđe iz čamca, odmah ga srete čovek s nečistim duhom. ³Ovaj je živio u grobovima, i više ga niko ni lancem nije mogao svezati; ⁴jer su mu mnogo puta svezali bili noge i ruke, pa je lance na rukama iskidao i puta satro, i niko ga nije mogao ukrotiti. ⁵I jednako, noć i dan, bio je u grobovima i u gorama, i vikao je i udarao je sebe kamenjem. ⁶A kad spazi Isusa izdaleka, potrča, pade pred njega ⁷i povika iz glasa: Mahni me se, Isuse, Sine Boga najvišega! Zaklinjem te Bogom, ne muči me! ⁸Beše mu, naime, rekao: Izidi, duše nečisti, iz čoveka!

⁹I zapita ga: Kako ti je ime? I reče mu: Legion mi je ime, jer nas je mnogo. ¹⁰I mnogo ga moljaše da ih ne istera iz one zemlje.

¹¹A pasao je onde, na bregu, velik čopor svinja. ¹²I zamoliše ga: Pusti nas u svinje, da u njih uđemo. ¹³I dopusti im. I nečisti duhovi iziđoše i uđoše u svinje. I navali čopor sa strmeni u more, oko dve hiljade komada, i potopiše se u moru.

¹⁴A svinjari pobegoše i javiše u gradu i po majurima; i ljudi dođoše da vide šta je bilo. ¹⁵I kad dođoše k Isusu, videše besnoga u kome je bio legion, gde sedi obučen i pametan, i uplašiše se. ¹⁶A oni koji su videli, ispričaše im šta bi sa besnim i događaj sa svinjama. ¹⁷I stadoše ga moliti da ode iz njihova kraja.

¹⁸I kad htjede da uđe u čamac, zamoli ga onaj što je bio besan, da ga

može pratiti. ¹⁹I ne dade mu, nego mu reče: Idi kući, k svojim, i kaži im šta ti Gospod učini i kako se smilova na tebe. ²⁰I ode i poče propovedati u Dekapolju što mu učini Isus, i svi se divljahu.

²¹I kad Isus opet pređe čamcem na drugu stranu, skupi se oko njega mnogo naroda. A on beše kraj mora.

²²I dođe jedan od arhisinagoga, po imenu Jair. Kad ga vide, pade pred noge njegove ²³i moljaše ga vrlo: Čerka je moja na samrti, hodi, metni na nju ruke, da ozdravi i ostane u životu. ²⁴I ode s njim. A za njim išaše mnogo naroda, i gurahu ga.

²⁵Beše tu i žena neka, koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi. ²⁶Mnogo je propatila od mnogih lekara i potrošila je sve što je imala, ali se ništa nije pomogla, nego joj je još gore bilo. ²⁷Čula je za Isusa, pa dođe s narodom i dotače se sastrag haljine njegove. ²⁸Jer govoraše: Dotaknem li se samo haljina njegovih, ozdraviću. ²⁹I odmah presahnu izvor krvi njezine, i oseti u telu da se izleči od bolesti.

³⁰A Isus odmah oseti da sila iziđe iz njega, okrenu se u gomili i reče: Ko se to dotače mojih haljina? ³¹A učenici njegovi rekoše mu: Vidiš kako te narod tiska, i pitaš: Ko me se dotače? ³²I obziraše se da vidi onu koja to učini.

³³A žena, znajući što joj se dogodilo, dođe sa strahom i trepetom, pade pred njega i kaza mu svu istinu. ³⁴A on joj reče: Kćeri, vera tvoja pomogla ti je. Idi s mirom, i budi zdrava od svoje bolesti!

³⁵Još on govoraše, a dođoše od arhisinagoga i rekoše: Tvoja je kći umrla; šta već trudiš učitelja?

³⁶A Isus ču što rekoše i reče arhisinagogu: Ne boj se, samo veruj!

³⁷I ne dade za sobom ići nikome osim Petru, Jakovu i Jovanu, bratu

Jakovljevu. ³⁸I dođoše u kuću arhisinagogovu, i vide vrevu, plač i jauk velik. ³⁹I uđe i reče im: Šta ste uzavreli i plaćete? Dete nije umrlo, nego spava.

⁴⁰I podsmevahu mu se. A on istera sve, uze oca detinjeg i mater i svoje pratioce i uđe gde beše dete. ⁴¹I uze dete za ruku i reče joj: Talita kumi – t.j. prevedeno: Devojko, tebi govorim, ustani! ⁴²I odmah usta devojka i hođaše – bila je, naime, od dvanaest godina. I zaprepastiše se. ⁴³I zapreti im vrlo da niko ne dozna za to, i reče da joj se da da jede.

Marko – 6 glava

¹I otide odande i dođe, u pratnji svojih učenika, u svoju postojbinu. ²I kad dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi koji slušahu, divljahu se i govorahu: Otkuda ovome to i kakva je to mudrost što je ovome dana? I taka čudesa čini! ³Nije li ovo drvodelja, sin Marijin i brat Jakovljevi, Josijin, Judin i Simonov? I nisu li sestre njegove tu, kod nas? I sablažnjavahu se o njega.

⁴A Isus im reče: Nigde nije prorok bez časti do u postojbini svojoj, u rodu svome i u domu svome. ⁵I ne mogaše onde nijednoga čuda učiniti, osim što malo bolesnika izleči metnuvši na njih ruke. ⁶I čuđaše se njihovu neverovanju. I iđaše po okolnim selima i učaše.

⁷I dozva dvanaestoricu, poče ih slati po dvojicu i dade im vlast nad nečistim duhovima. ⁸I zapovedi im da ništa ne uzmu na put osim jednoga štapa; ni hleba, ni torbe, ni novaca u pojasu, ⁹nego sa sandalama na nogama, i ne oblačiti dve haljine.

¹⁰I reče im: Gde uđete u dom, onde ostanite dok ne odete odande. ¹¹I koje vas mesto ne primi i neće da vas čuju, otidite odande i otresite prah sa nogu svojih, za svedočanstvo njima.

¹²I otidoše i pripovedahu da se treba kajati. ¹³I terahu napolje mnoge

demone, mazahu uljem mnoge bolesnike i isceljivahu ih.

¹⁴I ču car Irod za njega – jer se beše razglasilo ime njegovo – i reče: Jovan Krstitelj je ustao iz mrtvih, i zato rade sile u njemu. ¹⁵Drugi govorašu: To je Ilija. Treći govorašu: To je prorok kao jedan od proroka. ¹⁶A kad ču Irod, reče: Jovan koga sam ja posekao, on usta iz mrtvih.

¹⁷Irod, naime, posla te uhvatiše Jovana, i sveza ga u tamnici, zbog Irodijade, žene Filipa, brata svoga, što se oženi njome. ¹⁸Jovan, naime, govoraše Irodu: Ne možeš ti imati žene brata svoga. ¹⁹A Irodijada beše kivna na njega i htela ga je ubiti, ali nije mogla. ²⁰Jer se Irod bojao Jovana, znajući ga da je čovek pravedan i svet, i čuvao ga je. Kad ga je slušao, bio je velikoj neprilici, ali ga je ipak slušao. ²¹I dođe zgodan dan, kad je Irod na dan svoga rođenja priredio čast svojim velikanima, vojvodama i prvacima galilejskim. ²²Tada uđe kći Irodijadina i igra, i ugodi Irodu i njegovim gostima. I reče car devojci: Išti od mene što god hoćeš, i daću ti! ²³I zakle joj se: Što god zaištet od mene, daću ti, pa i polovinu carstva svoga! ²⁴A ona iziđe i reče materi svojoj: Šta da ištem? A ona reče: Glavu Jovana Krstitelja. ²⁵I odmah brzo uđe k caru i zaiska: Hoću da mi odmah daš na tanjiru glavu Jovana Krstitelja. ²⁶I sneveseli se car vrlo, ali zbog zakletve i gostiju ne htede je odbiti. ²⁷I odmah posla car dželata i zapovedi mu da donese glavu njegovu. Ovaj otide, poseče ga u tamnici ²⁸i donese glavu njegovu na tanjiru i dade je devojci, a devojka je dade materi svojoj. ²⁹Kad to čuše učenci njegovi, dođoše, uzeše telo njegovo i metnuše ga u grob.

³⁰A apostoli se skupiše oko Isusa i javiše mu šta su sve učinili i šta su sve ljude naučili. ³¹I reče im: Hodite vi sami u pust kraj i odmorite se malo. Jer su mnogi dolazili i odlazili, i nisu imali kad ni jesti. ³²I otidoše čamcem u pust kraj sami.

³³Ali ih ljudi videše kad iđahu, mnogi doznaše, stekoše se onde peške iz sviju gradova i stigoše pre njih onamo.

³⁴I kad iziđe vide mnogo naroda, i sažali mu se, jer behu kao ovce bez pastira. I poče ih učiti mnogo.

³⁵A pred večer pristupiše mu učenici njegovi i rekoše: Kraj je pust, a večer je kasno. ³⁶Otpusti ih neka odu do okolnih majura i sela i kupe sebi šta će jesti.

³⁷A on odgovori i reče im: Podajte im vi da jedu! I rekoše mu: Da odemo da kupimo za dve stotine dinara hleba i da im damo da jedu?

³⁸A on im reče: Koliko hlebova imate? Idite, vidite! I kad videše, rekoše: Pet, i dve ribe.

³⁹Tada im zapovedi da se svi u gomilama pruže po zelenoj travi. ⁴⁰I pružiše se u gomilama po sto i po pedeset. ⁴¹I uze onih pet hlebova i dve ribe, pogleda na nebo, blagoslovi i nalomi hlebove i dade ih učenicima da ih metnu pred njih. I one dve ribe razdeli svima. ⁴²I svi jedoše i nasitiše se. ⁴³I nakupiše komada, dvanaest punih kotarica, i od riba. ⁴⁴A jelo je od tih hlebova pet hiljada ljudi.

⁴⁵I odmah natera učenike svoje da uđu u čamac i da idu napred na drugu stranu, prema Vitsaidi, dok on ne otpusti narod. ⁴⁶I kad ih otpusti, otide na goru da se pomoli Bogu.

⁴⁷A uveče beše čamac nasred mora, a on sam na zemlji. ⁴⁸I vide ih gde se muče veslajući, jer su imali protivni vetar – i oko četvrte noćne straže dođe k njima idući po moru. I htede ih mimoći. ⁴⁹A kad ga videše gde ide po moru, mišljahu da je utvara, i povikaše. ⁵⁰Jer su ga svi videli i poplašili se. A on odmah progovori s njima i reče im: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se!

⁵¹I uđe k njima u čamac, i stade vetar. I zaprepastiše se vrlo. ⁵²Jer nisu razumeli čudo s hlebovima, nego im srce beše otvrdlo.

⁵³I predoše na drugu stranu i dođoše u Ginesaret, i pristaše tu. ⁵⁴I kad iziđoše iz čamca, odmah ga poznaše ljudi, ⁵⁵optrčaše sav onaj kraj i počeše na odrima nositi bolesnike svuda gde su čuli da je on. ⁵⁶I gde je ulazio u sela, gradove ili majure, po trgovima metahu bolesnike i moljahu ga da se dotaknu bar skuta od haljine njegove – i ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

Marko – 7 glava

¹I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji behu došli iz Jerusalima. ²I videše neke od učenika njegovih da nečistim t.j. neopranim rukama jedu. ³Fariseji, naime, i svi Judeji, držeći se onoga što im je ostalo od starih, ne jedu dok dobro ne operu ruke. ⁴I kad dođu s trga, ne jedu dok se ne operu. I ima još mnogo čega što su primili da drže: peru čaše, krčage i posuđe od medi.

⁵I zapitaše ga fariseji i književnici: Zašto tvoji učenici ne žive kao što nam je ostalo od starih, nego jedu nečistim rukama?

⁶A on im reče: Dobro je prorokovao Isaija za vas pretvorice, kao što je napisano: "Ovaj me narod poštuje usnama, ali srce njihovo je daleko od mene; ⁷no zalud me poštuju, kad uče zapovestima ljudskim".

⁸Ostaviste zapovest Božju i držite se predanja ljudskog. ⁹I reče im: Dobro znate da ukidate zapovest Božju, da bi sačuvali svoje predanje.

¹⁰Jer Mojsije reče: "Poštuj oca svoga i mater svoju" i: "Koji ruži oca ili mater, smrću da umre". ¹¹A vi kažete: Ako čovek kaže ocu ili materi: Korvan t.j. dar je čime bih ti ja mogao pomoći – ¹²i ne date mu ništa više učiniti ocu ili materi. ¹³Tako ukidate reč Božju svojim predanjem što ste ga predali. I tako šta mnogo činite.

¹⁴I dozva opet narod i reče im: Čujte me svi i razumejte! ¹⁵Ništa ne ulazi spolja u čoveka što bi ga moglo opoganiti, nego što izlazi iz čoveka, to je ono što pogani čoveka. ¹⁶Ko ima uši da čuje, neka čuje!

¹⁷I kad od naroda dođe kući, pitahu ga učenici njegovi za priču.

¹⁸I reče im: Zar ste i vi tako nerazumni? Zar vam nije jasno da što god spolja ulazi u čoveka, ne može ga opoganiti? ¹⁹Jer ne ulazi u srce njegovo, nego u trbuh, i odlazi u zahod. Tako je sva jela proglasio za čista. ²⁰I reče: Što izlazi iz čoveka, to pogani čoveka. ²¹Jer iznutra, iz srca ljudskog, izlaze zle misli: blud, krađe, ubistva, ²²preljube, lakomstva, zloće, lukavstva, raskošan život, zavist, huljenje, oholost, bezumlje. ²³Sva ova zla iznutra dolaze i pogane čoveka.

²⁴I podiže se odande i otide u krajeve tirske. I uđe u kuću jednu i hteo je da niko ne dozna, ali se nije mogao sakriti. ²⁵Odmah ču za njega žena neka u čijoj je ćerčici bio nečist duh, pa dođe i pade k nogama njegovim. ²⁶A žena ta beše neznaboškinja, rodom Sirofiničanka. I moljaše ga da istera demona iz kćeri njezine.

²⁷I reče joj: Čekaj da se prvo deca nahrane; jer nije pravo uzeti hleb od dece i baciti ga psima.

²⁸A ona odgovori i reče mu: Da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva dečjih!

²⁹I reče joj: Za tu reč idi, izišao je demon iz kćeri tvoje. ³⁰I otide kući svojoj i nađe dete gde leži na postelji, a demona više nije bilo u njemu.

³¹I opet otide iz krajeva tirske i preko Sidona dođe na more galilejsko, usred Dekapolja.

³²I dovedoše mu gluva i mutava, i moljahu ga da metne na njega ruku.

³³I uze ga iz naroda nasamo, metnu prste svoje u uši njegove i pljuvačkom ovlaži jezik njegov. ³⁴Pa pogleda na nebo, uzdahnu i reče mu: Efata t.j. otvori se! ³⁵I otvoriše mu se uši, i odmah se razdreši sveza jezika njegova, i govoraše lepo.

³⁶I zapreti im da nikome ne kazuju; ali koliko im on zabranjivaše, oni još većma razglašivahu. ³⁷I divljahu se vrlo i govorahu: Sve je dobro učinio, i gluve čini da čuju i neme da govore.

Marko – 8 glava

¹U to vreme beše opet mnogo naroda na okupu, i kako nisu imali šta jesti, dozva učenike i reče im: ²Žao mi je naroda što već tri dana stoje kod mene i nemaju šta da jedu. ³Ako ih gladne otpustim kućama njihovim, sustaće na putu. Neki od njih došli su iz daleka.

⁴I odgovoriše mu učenici njegovi: Kako se mogu ovi ovde u pustinji nahraniti hlebom?

⁵I zapita ih: Koliko imate hlebova? A oni rekoše: Sedam.

⁶Tada zapovedi narodu da se pruže po zemlji. I uze onih sedam hlebova, zahvali Bogu, izlomi ih i dade ih učenicima svojim da ih razdadu. I razdadoše ih narodu. ⁷A imahu i malo ribica. I blagoslovi ih i reče da i njih razdadu. ⁸I jedoše i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče, sedam kotarica. ⁹A beše ih oko četiri hiljade. I otpusti ih.

¹⁰I odmah uđe u čamac s učenicima svojim i dođe u okolinu dalmanutsku.

¹¹I izidoše fariseji i počеше se prepirati s njim. Kušajući ga, iskahu od njega znak s neba. ¹²I uzdahnu duhom svojim i reče: Zašto ovaj rod traži znak? Zaista, kažem vam, neće se dati rodu ovome znak! ¹³I ostavi ih, uđe opet u čamac i otide na drugu stranu.

¹⁴I zaboraviše poneti hleba, i nemahu sa sobom u čamcu do jedan hleb. ¹⁵I zapovedi im: Pazite, čuvajte se kvasca farisejskog i kvasca Irodova!

¹⁶I govorahu jedan drugome. Hleba nemamo!

¹⁷On je znao to i reče im: Što govorite da nemate hleba? Zar još ne shvaćate, niti razumete? Je li odrvenilo srce vaše? ¹⁸Oči imate i ne vidite, uši imate i ne čujete? I ne pamtite li: ¹⁹Kad izlomih onih pet hlebova na pet hiljada, koliko kotarica punih komada nakupiste? Rekoše mu: Dvanaest. ²⁰I kad onih sedam na četiri hiljade, koliko kotarica punih komada nakupite? I rekoše: Sedam. ²¹I reče im: Još ne verujete?

²²I dođoše u Vitsaidu. I dovedoše mu jednog slepog, i moljahu ga da ga se dotakne. ²³I uze slepoga za ruku i izvede ga napolje iz sela. I pljunu mu u oči, metnu ruke na njega i zapita ga: Vidiš li što? ²⁴I pogleda i reče: Vidim ljude gde idu, čine mi se kao drva. ²⁵Onda mu opet metnu ruke na oči; i pogleda jako i isceli se, i vide sve lepo.

²⁶I posla ga kući njegovoj i reče: Ne idi u selo!

²⁷I otide Isus i učenici njegovi u sela Kesarije Filipove. I putem pitaše učenike svoje i reče im: Šta govore ljudi, ko sam ja?

²⁸A oni mu rekoše: Jovan Krstitelj, drugi govore da si Ilija, a treći da si koji od proroka.

²⁹A on ih pitaše: A šta vi velite, ko sam ja? A Petar odgovori i reče mu: Ti si Mesija.

³⁰I zapreti im da nikom ne kazuju za njega.

³¹I poče ih učiti: Sin čovečji mora mnogo postradati, starešine, prvosveštenici i književnici odbaciće ga, ubiće ga i posle tri dana ustaće. ³²I to je rekao sasvim otvoreno. A Petar ga uze nasamo i poče ga koriti.

³³A on se okrenu, i kad vide učenike svoje, ukori Petra i reče: Idi od mene, sotono, jer ti misli nisu božanske, nego ljudske!

³⁴I dozva narod s učenicima svojim i reče im: Ko hoće za mnom da ide, neka se odreče sebe i uzme krst svoj i pođe za mnom! ³⁵Jer ko hoće da sačuva život svoj, izgubiće ga; a ko izgubi život svoj zbog mene i evanđelja, sačuvaće ga. ³⁶Jer šta vredi čoveku da zadobije sav svet, a životu svome naudi? ³⁷Jer čime će čovek otkupiti život svoj? ³⁸Jer ko se mene i mojih reči stidi u rodu ovom preljubotvornom i grešnom, toga će se i Sin čovečji stideti kad dođe u slavi Oca svoga sa svetim anđelima.

Marko – 9 glava

¹I reče im: Zaista, kažem vam: Ima nekih među ovima što stoje ovde, koji neće okusiti smrti dok ne vide carstvo Božje da je došlo u sili.

²Posle šest dana uze Isus Petra, Jakova i Jovana i izvede ih na jednu visoku goru same. I preobrazi se pred njima. ³Haljine njegove postadoše sjajne, vrlo bele, kako ih beljar na zemlji ne može ubeliti. ⁴I ukaza im se Ilija s Mojsijem, i razgovarahu s Isusom.

⁵A Petar reče Isusu: Ravi! dobro nam je ovde biti. Da načinimo tri senice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu – ⁶nije, naime, znao šta govori, jer behu vrlo uplašeni.

⁷I dođe oblak i zakloni ih, i ču se glas iz oblaka. Ovo je Sin moj ljubazni, slušajte ga!

⁸I kad se obazreše, ujedanput ne videše više nikoga sa sobom do samo Isusa.

⁹I kad silažahu s gore, zapovedi im da nikom ne kazuju što su videli,

dok Sin čovečji ne ustane iz mrtvih. ¹⁰I prihvatiše reč i pitahu jedan drugoga: Šta to znači: ustati iz mrtvih?

¹¹I pitahu ga: Kako književnici govore da prvo treba Ilija da dođe?

¹²A on im reče: Ilija će doći prvo i sve će urediti. Ali kako je napisano za Sina čovečjeg? Da mora mnogo postradati i prezren biti! ¹³Ali vam kažem: Ilija je zaista i došao, i učinili su s njim što su hteli – kao što je napisano za njega.

¹⁴I kad dođoše k učenicima, videše mnogo naroda oko njih i književnike gde se prepiru s njima. ¹⁵I kad ga videše, odmah se sav narod začudi i pritrčашe mu i pozdravljahu ga.

¹⁶I zapita ih: Što se prepirete s njima? ¹⁷I odgovori mu jedan od naroda: Učitelju, dovedoh ti sina svoga u kome je nemi duh. ¹⁸Kad ga uhvati, obara ga na zemlju, i baca penu, škrguće zubima i suši se. I rekoh učenicima tvojim da ga isteraju, i ne mogoše.

¹⁹A on im odgovori i reče: O rode neverni, dokle ću kod vas biti! Dokle ću vas trpeti! Dovedite ga k meni!

²⁰I dovedoše ga k njemu. A kad ga duh vide, odmah stade lomiti dečka, i pade na zemlju i valjaše se bacajući penu.

²¹I zapita oca njegovu: Koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A ovaj reče: Od detinjstva. ²²Često ga baca u vatru i u vodu, da ga pogubi. Nego, ako što možeš, pomози nam, smiluj se na nas!

²³A Isus mu reče: Ako možeš? Sve može onaj koji veruje!

²⁴I odmah povika otac detinji: Verujem, pomози mome neverju!

²⁵A kad Isus vide da se steče narod, zapovedi nečistome duhu i reče

mu: Nemi i gluvi duše, ja ti zapovedam, iziđi iz njega i više ne ulazi u njega! ²⁶I povika, izlomi ga dobro i iziđe. A on se učini kao mrtav, tako da su mnogi govorili: Umro je. ²⁷A Isus ga uze za ruku, podiže ga, i usta.

²⁸I kad dođe kući, pitahu ga učenici njegovi nasamo: Zašto ga mi ne mogosmo isterati?

²⁹I reče im: Ovaj se rod može isterati samo molitvom.

³⁰I otidoše odande i iđahu kroz Galileju. Ali nije hteo da ko dozna. ³¹Jer je učio učenike svoje i govorio im je: Sina čovečjeg predaće u ruke ljudske. Ubiće ga, ali pošto ga ubiju, posle tri dana ustaće. ³²A oni ne razumevahu ovih reči, ali nisu smeli da ga pitaju.

³³I dođoše u Kafarnaum. I kad dođe kući, zapita ih. O čemu ste to govorili putem? ³⁴A oni ćutahu; jer su putem govorili o tome ko je najveći.

³⁵I sede, dozva dvanaestoricu i reče im: Koji hoće da bude prvi, mora biti poslednji od sviju i svima sluga. ³⁶I uze jedno dete, metnu ga među njih, zagrli ga i reče im: ³⁷Ko jedno ovako dete primi u ime moje, mene prima; a ko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji me je poslao...

³⁸Reče mu Jovan: Učitelju, videsmo jednog gde tvojim imenom tera napolje demone, a ne ide za nama; i zabranismo mu, jer ne ide za nama.

³⁹A Isus reče: Ne branite mu; jer nema toga koji bi mojim imenom činio čudesa i odmah me mogao ružiti. ⁴⁰Ko nije protiv nas, za nas je... ⁴¹Ko vas napoji čašom vode zato što ste Hristovi, zaista, kažem vam: Neće mu plata propasti.

⁴²A koji sablazni jednoga od ovih malih koji veruju, bolje bi mu bilo da se obesi magareći žrvanj o vrat njegov i da ga bace u more. ⁴³Ako te ruka tvoja sablažava, odseci je, bolje ti je bez ruke ući u život, nego li s obe ruke otići u pakao, u oganj koji se ne može ugasiti, ⁴⁴[gde crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.] ⁴⁵I ako te noga tvoja sablažnjava, odseci je; bolje ti je ući u život hromu, nego li s dve noge da te bace u pakao. ⁴⁶[gde crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.] ⁴⁷I ako te oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga; bolje ti je s jednim okom ući u carstvo Božje, nego li s dva oka da te bace u pakao, ⁴⁸gde crv njihov ne umire i oganj se ne gasi. ⁴⁹Jer će se svaki ognjem posoliti. ⁵⁰Dobra je so; ali ako so postane neslana, čime ćete je popraviti? Imajte soli u sebi i imajte mira među sobom!

Marko – 10 glava

¹I podiže se odande i dođe u krajeve judejske i perejske. I opet se steče narod k njemu, i, po svome običaju, opet ih je učio.

²I pristupiše fariseji i, kušajući ga, upitaše ga, da li čovek može otpustiti ženu.

³A on odgovori i reče im: Šta vam je zapovedio Mojsije?

⁴A oni rekoše: Mojsije je dopustio da joj se napiše rasmusna knjiga i da se otpusti.

⁵A Isus im reče. Zbog tvrdoga srca vašega napisa vam on ovu zapovest. ⁶Ali od početka sveta stvorio ih je kao muža i ženu. ⁷Zato će čovek ostaviti oca svoga i mater, ⁸i biće dvoje jedno telo. Tako nisu više dva, nego jedno telo, ⁹Što je, dakle, Bog sastavio, čovek da ne rastavlja!

¹⁰I kod kuće ga učenici opet zapitaše za ovo. ¹¹I reče im: Ko otpusti ženu svoju i uzme drugu, čini preljubu. ¹²I ako ona otpusti muža svoga

i pođe za drugoga, čini preljubu.

¹³I donesoše mu dečicu da ih se dotakne; a učenici ih ukoriše.

¹⁴A kad to vide Isus, rasrdi se i reče im: Pustite dečicu neka dolaze k meni i ne branite im, jer je takovih carstvo Božje. ¹⁵Zaista, kažem vam: Ko ne primi carstva Božjega kao dete, neće ući u njega. ¹⁶I zagrlji ih, metnu na njih ruke i blagoslovi ih.

¹⁷I kad iziđe na put, pritrča mu neko, kleknu pred njega i upita ga: Učitelju dobri, šta mi valja činiti da dobijem život večni?

¹⁸A Isus mu reče: Što me zoveš dobrim? Niko nije dobar osim jednoga Boga. ¹⁹Zapovesti znaš: Ne ubij, ne čini preljube, ne ukradi, ne svedoči lažno, ne zakidaj, poštuj oca svoga i mater svoju.

²⁰A on mu reče: Učitelju, svega sam se ovoga držao od mladosti svoje.

²¹A Isus pogleda na njega, zavole ga i reče mu: Još ti jedno nedostaje: idi, prodaj sve što imaš i podaj sirotinji, i imaćeš blaga na nebu, i hajde za mnom!

²²A on postaje žalostan od ove reči i otide tužan, jer je bio vrlo bogat.

²³I pogleda Isus oko sebe i reče učenicima svojim: Kako je teško bogatima ući u carstvo Božje!

²⁴A učenici se začudiše rečima njegovim. A Isus im opet reče: Deco, kako je teško ući u carstvo Božje! ²⁵Lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego li bogatome ući u carstvo Božje!

²⁶A oni se još više uplašiše i rekoše jedan drugome: Pa ko se onda može spasti?

²⁷A Isus pogleda na njih i reče: Ljudima je nemoguće, ali nije Bogu; jer Bogu je sve moguće.

²⁸A Petar mu poče govoriti: Eto, mi smo ostavili sve i idemo za tobom.

²⁹A Isus reče: Zaista, kažem vam: Nema nikoga koji je ostavio kuću, braću, sestre, mater, oca, decu ili zemlju mene radi i evanđelja radi, ³⁰a da neće primiti stostruko, sad, u ovo vreme: kuća, braće, sestara, matera, dece i zemlje, s gonjenjima, a na svetu koji će doći, život večni. ³¹Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji prvi.

³²I putovahu gore u Jerusalim. Isus ištaše pred njima, i čuđahu se. A koji išahu za njim, bojahu se. I opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati šta će biti s njim. ³³Evo, idemo gore u Jerusalim. Sina čovečjeg predaće prvosveštenicima i književnicima. Ovi će ga osuditi na smrt i predaće ga neznabošcima. ³⁴Rugaće mu se i pljuvaće ga, šibaće ga i ubiće ga, ali posle tri dana ustaće.

³⁵I pristupiše mu Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, i rekoše mu: Učitelju, hteli bi da nam učiniš za što ćemo te umoliti.

³⁶A on im reče: Šta hoćete da vam učinim?

³⁷A oni mu rekoše: Daj nam da sedimo jedan s desne strane tebi, a drugi s leve, u slavi tvojoj.

³⁸A Isus im reče. Ne znate šta ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?

³⁹A oni mu rekoše: Možemo. A Isus im reče. Čašu koju ja pijem, ispićete, i krštenjem kojim se ja krstim, krstićete se, ⁴⁰ali sedeti s desne strane meni ili s leve, to ne dajem ja, nego (to pripada onima) kojima je spremljeno.

⁴¹I kad to čuše desetorica, počеше se srditi na Jakova i Jovana.

⁴²A Isus ih dozva i reče im: Znete da oni koji važe kao narodni vladari, gospodare nad njima, i velikaši njihovi čine im nasilje. ⁴³Ali među vama da ne bude tako! Nego, ko hoće da bude najveći među vama, neka vam služi, ⁴⁴i ko hoće prvi da bude među vama, neka bude svima sluga. ⁴⁵Jer ni Sin čovečji ne dođe da mu služe, nego da služi i da da život svoj u otkup za mnoge.

⁴⁶I dođoše u Jerihon. I kad izlažaše iz Jerihona s učenicima svojim i s dosta naroda, sin Timejev, Vartimej, slep prosjak, seđaše kraj puta. ⁴⁷I kad ču da je to Isus Nazarećanin, stade vikati: Sine Davidov, Isuse, smiluj se na mene! ⁴⁸I mnogi ga karahu da učuti, ali on još većma vikaše: Sine Davidov, smiluj se na mene!

⁴⁹I Isus stade i reče: Zovnite ga. I zovnuše slepca i rekoše mu: Ne boj se, ustani, zove te. ⁵⁰A on zbací sa sebe ogrtač, ustade i dođe k Isusu.

⁵¹I Isus mu reče: Šta hoćeš da ti učinim? A slepac mu reče: Ravuni, da progledam!

⁵²A Isus mu reče: Iđi, vera tvoja pomože ti. I odmah progleda, i iđaše putem za njim.

Marko – 11 glava

¹I kad se približiše Jerusalimu, Vitfazi i Vitaniji kod Maslinske gore, posla dvojicu od svojih učenika ²i reče im: Idite u selo što je prema vama, i odmah, kako uđete u njega, naći ćete magare privezano, na kome još niko od ljudi nije sedeo. Odrešite ga i dovedite! ³I ako vam ko kaže: Zašto činite to?, recite: Treba Gospodu, i odmah će ga opet poslati ovamo.

⁴I otidoše i nadoše magare privezano za vrata, napolju, na ulici, i

odrešiše ga. ⁵I neki od onih što tamo stajahu, rekoše im: Zašto drešite magare? ⁶A oni im rekoše kao što kaza Isus. I pustiše ih.

⁷I dovedoše magare k Isusu, i metnuše na njega haljine svoje, i usede na njega. ⁸I mnogi prostreše haljine svoje po putu, a drugi zelenilo što ga nasekoše u polju. ⁹A koji idahu pred njim i za njim, vikahu: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! ¹⁰Blagosloveno carstvo oca našega Davida, koje ide! Osana na visini!

¹¹I uđe u Jerusolim, u hram. I kad sve razmotri, kako je već bilo kasno, iziđe u Vitaniju sa dvanaesticom.

¹²I sutradan, kad iziđoše iz Vitanije, ogladne. ¹³I vide izdaleka smokvu s lišćem i ode do nje ne bili što našao na njoj. I kad dođe k njoj, ne nađe ništa osim lišća; jer još ne beše vreme smokvama. ¹⁴I reče joj: Ne jeo niko više roda od tebe do veka! I čuše to učenici njegovi.

¹⁵I dođoše u Jerusolim. I uđe u hram i stade napolje goniti one koji prodavahu i kupovahu u hramu, i ispremeta trpeze onih što menjahu novce i stolice onih što prodavahu golubove, ¹⁶i ne dade da ko pronese kakav sud kroz hram. ¹⁷I učaše ih i govoraše im: Nije li napisano: "Dom moj neka se zove dom molitve za sve narode"? A vi ste načinili od njega pećinu razbojničku! ¹⁸I čuše to prvosveštenici i književnici, i tražahu kako bi ga pogubili; jer su ga se bojali, jer se sav narod divio njegovoj nauci. ¹⁹A uveče su izlazili napolje iz grada.

²⁰A kad ujutru prolažahu, videše smokvu gde se osušila iz korena. ²¹I Petar se seti pa mu reče: Ravi, gle, smokva što si je prokleo, osušila se.

²²A Isus odgovori i reče im: Verujte u Boga! ²³Zaista, kažem vam, ko ovoj gori kaže: Digni se i baci se u more – i ne sumnja u srcu svome, nego veruje da će biti to što kaže, biće mu. ²⁴Zato vam kažem: Sve što u molitvi svojoj ištete, verujte da ste primili i biće vam. ²⁵I kad stojite i

molite se Bogu, praštajte ako što imate na koga, da i Otac vaš koji je na nebesima, oprosti vama pogreške vaše. ²⁶[A ako vi ne opraštate, ni Otac vaš koji je na nebesima, neće oprostiti vama pogrešaka vaših.]

²⁷I dođoše opet u Jerusalim. I kad hođaše po hramu, pristupiše mu prvosveštenici, književnici i starešine, ²⁸i rekoše mu: Kakvom vlašću činiš to? Ili ko ti dade vlast tu da to činiš?

²⁹A Isus im reče: Ja ću vas da upitam jednu reč, i odgovorite mi; pa ću vam reći kakvom vlašću činim ovo. ³⁰Krštenje Jovanovo beše li s neba ili od ljudi? Odgovorite mi!

³¹I razmišljahu u sebi: Ako kažemo: S neba, reći će: Zašto mu, dakle, ne verovaste? ³²Ili da kažemo: Od ljudi?... Bojali su se naroda; jer su svi Jovana držali za pravog proroka. ³³I odgovoriše Isusu: Ne znamo. A Isus im reče: Ni ja vama neću reći kakvom vlašću činim ovo.

Marko – 12 glava

¹I poče im govoriti u pričama: Posadi čovek vinograd, ogradi ga plotom, iskopa tesak, načini kulu, pa ga dade vinogradarima i otide. ²I kad dođe vreme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara svoj deo od roda vinogradskog. ³Ali ovi ga uhvatiše, izbiše i poslaše praznih ruku. ⁴I opet posla k njima drugoga slugu; i ovoga zlostaviše i naružiše. ⁵I posla trećega; i ovoga ubiše. I još mnoge druge, jedne izbiše, a druge pobiše. ⁶Imao je još jednoga, svoga milog sina. Ovoga posla najposle k njima, misleći: Pobojaće se sina mog. ⁷A oni vinogradari rekoše između sebe: Ovo je naslednik; hodite da ga ubijemo i biće naše nasledstvo! ⁸I uhvatiše ga, ubiše i izbaciše napolje iz vinograda. ⁹Šta će, dakle, učiniti gospodar od vinograda? Doći će i pogubiće vinogradare i daće vinograd drugima. ¹⁰I – zar niste čitali u pismu ovo: "Kamen koji odbaciše zidari, taj posta kamen ugaoni; ¹¹od Gospoda bi to, i divno je u očima našim"?

¹²I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda. Razumeli su, naime, da se priča njih ticala. I ostaviše ga i otidoše.

¹³I poslaše k njemu neke od fariseja i Irodovaca, da bi ga uhvatili u reči. ¹⁴Ovi dođoše i rekoše mu: Učitelju, znamo da si istinit i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista učiš putu Božjem: Je li dopušteno plaćati carevinu caru ili nije? Da je plaćamo ili da ne plaćamo?

¹⁵A on vide njihovo pretvaranje i reče im: Što me kušate? Donesite mi dinar da ga vidim. ¹⁶A oni ga donosoše. I reče im: Čiji je ovo lik i natpis? A oni mu rekoše: Carev.

¹⁷A Isus im reče: Što je carevo, podajte caru, i što je Božje, Bogu! I divljahu mu se.

¹⁸I dođoše k njemu sadukeji, koji govore da nema uskrsa, i zapitaše ga: ¹⁹Učitelju, Mojsije nam napisa: Ako kome umre brat i ostavi ženu, a dece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu i podigne porod bratu svome. ²⁰Beše sedmoro braće. Prvi se oženi, i umre bez poroda. ²¹I uze je drugi, i umre i on bez poroda. Isto tako i treći. ²²I nijedan od sedmorice ne ostavi poroda. Najposle umre i žena. ²³O uskrsu, dakle, kad ustanu, koga će od njih biti žena? Jer je za sedmoricom bila.

²⁴Reče im Isus: Ne varate li se vi zato što ne znate pisma ni sile Božje?

²⁵Jer kad ustanu iz mrtvih, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao anđeli na nebesima. ²⁶A za mrtve, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj, tamo gde je reč o kupini, kako mu reče Bog: Ja sam Bog Avramov i Bog Isakov i Bog Jakovljevi? ²⁷Nije on Bog mrtvih, nego živih! – Varate se vrlo.

²⁸I pristupi jedan od književnika, koji je čuo njihovu prepirku i video da im je dobro odgovorio, i zapita ga: Koja je zapovest prva od svih?

²⁹A Isus odgovori: Prva je: Čuj, Izrailju, Gospod, Bog naš, jedini je Gospod. ³⁰Ljubi Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svom snagom svojom. ³¹Druga je ovo: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Druge zapovesti, veće od ovih, nema.

³²I reče mu književnik: Dobro, učitelju, pravo si rekao da je on jedan i da nema drugoga osim njega. ³³I njega ljubiti svim srcem, svim razumom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veće je od svih žrtava spaljenica i drugih žrtava.

³⁴A kad Isus vide kako pametno odgovori, reče mu: Nisi daleko do carstva Božjega. I niko više nije smeo da ga pita.

³⁵I Isus učaše u hramu i reče: Kako govore književnici da je Mesija sin Davidov? ³⁶Jer sam David reče Duhom svetim: "Reče Gospod Gospodu mome. Sedi meni s desne strane dok ne položim neprijatelje tvoje pod noge tvoje". ³⁷Sam ga David naziva Gospodom, i otkuda mu je onda sin? – I mnogi ga narod slušaše rado.

³⁸I u nauci svojoj govoraše: Čuvajte se od književnika, koji vole da idu u talarima, i pozdrave po trgovima, ³⁹i prva mesta po sinagogama, i pročelja na gozbama; ⁴⁰koji jedu kuće udovičke i lažno se mole Bogu dugo. Ovi će tim većma biti osuđeni!

⁴¹I sede prema kovčegu za priloge i gledaše kako narod meće novac u kovčeg. I mnogi bogati metahu mnogo. ⁴²I dođe jedna siromašna udovica i metnu dve lepte t.j. jedan kodrant. ⁴³I dozva učenike svoje i reče im: Zaista, kažem vam, ova siromašna udovica metnu više od svih koji metnuše u kovčeg. ⁴⁴Jer svi metnuše od suviška svoga, a ona od sirotinje svoje metnu sve što je imala, sav svoj užitak.

Marko – 13 glava

¹I kad ostavi hram, reče mu jedan od učenika njegovih: Učitelju, gle, kakvo kamenje i kakve građevine!

²A Isus mu reče: Vidiš li ove velike građevine? Neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće porušiti!

³I kad seđaše na Maslinskoj gori, prema hramu, upitaše ga, kad su bili sami, Petar, Jakov, Jovan i Andrija. ⁴Kaži nam kad će to biti, i kakav je znak kad će se sve to zbiti?

⁵A Isus im poče govoriti: Čuvajte se da vas ko ne prevari! ⁶Mnogi će doći na moje ime i govoriće: Ja sam, i mnoge će prevariti.

⁷A kad čujete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se! To mora da bude, ali još nije kraj. ⁸Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo. Zemlja će se tresti po svetlu, i biće gladi. To je početak stradanja.

⁹A vi se čuvajte: predavaće vas sudovima, po sinagogama biće vas i pred namesnike i careve izvodiće vas zbog mene – za svedočanstvo njima. ¹⁰I najpre se svima narodima mora propovedati evanđelje. ¹¹A kad vas povedu da vas predadu, ne brinite se napred šta ćete govoriti, nego što vam se da u onaj čas, to govorite. Jer nećete vi govoriti, nego Duh sveti. ¹²Pređaće brat brata na smrt i otac dete svoje, deca će ustati na roditelje i pobiće ih. ¹³Svi će mrziti na vas zbog moga imena. Ali koji izdrži do kraja, taj će se spasti.

¹⁴A kad vidite da gnusoba opušćenja stoji gde ne treba – koji čita, neka razume! –, tada neka stanovnici Judeje beže u gore; ¹⁵koji bude na krovu, da ne silazi i ne ulazi da uzme što iz kuće svoje; ¹⁶i koji bude u polju, da se ne vraća natrag po svoj ogrtač. ¹⁷Teško trudnim ženama i dojilicama u te dane! ¹⁸Molite se Bogu da to ne bude u zimu! ¹⁹Jer će ti

dani biti nevolja kakve nije bilo od početka Bogom stvorenog sveta do sad, niti će biti. ²⁰I da Gospod nije skratio dane, niko se ne bi spasao; ali zbog izbranih, koje je izabrao, skratio je dane.

²¹I ako vam tada ko kaže: Evo, ovde je Mesija, eno, onde je, ne verujte! ²²Jer će se javiti lažne mesije i lažni proroci i činiće znake i čudesa, da bi, ako je moguće, prevarili izbrane. ²³Ali vi se čuvajte; sve vam napred kazah.

²⁴Ali u te dane, posle te nevolje, sunce će pomrčati, mesec neće davati svetlosti svoje, ²⁵zvezde će spasti s neba i sile nebeske uzdrmaće se. ²⁶I tada će ugledati Sina čovečjeg gde ide na oblacima s velikom silom i slavom. ²⁷Tada će poslati anđele i sabraće izbrane od četiri vetra, od kraja zemlje do kraja neba.

²⁸A od smokve se naučite priči: Kad je njena grana već meka i lista, znate da je blizu leto. ²⁹Tako i vi: kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je pred vratima. ³⁰Zaista, kažem vam: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne zbude. ³¹Nebo i zemlja proći će, ali reči moje neće proći.

³²Ali taj dan ili čas niko ne zna, ni anđeli na nebu, ni Sin, do samo Otac.

³³Pazite, bdite! Jer ne znate kad je vreme. ³⁴(To je) kao kad čovek koji ide na put, ostavi kuću svoju i da slugama svojim vlast, svakome svoj posao, i vrataru zapovedi da bdi. ³⁵Bdite, dakle! – jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, da li uveče, ili u ponoći ili kad petli poju, ili ujutru – ³⁶da ne dođe iznenada i nađe vas gde spavate. ³⁷A što vam kažem, svima kažem: Bdite!

Marko – 14 glava

¹A behu još dva dana do pashe i do beskvasnih hlebova. I prvosveštenici i književnici tražahu kako bi ga iz prevare uhvatili i ubili.

²Jer govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio!

³I kad on beše u Vitaniji, u kući Simona Gubavoga, i ležашe za trpezom, dođe žena sa sudom od alavastra, punim pravog, skupocenog narodova mira, i razbi sud i izli na njegovu glavu.

⁴A neki se srdahu i govorahu jedan drugome: Zašto se miro prosu tako? ⁵Moglo se to miro prodati za više od trista dinara i (novac) dati sirotinji! I prekoriše je.

⁶A Isus reče: Ostavite je; što joj dosađujete! Dobro delo učini ona na meni. ⁷Jer siromahe imate svagda sa sobom, i možete im dobro činiti kad god hoćete, a mene nemate svagda. ⁸Što je mogla, učinila je; unapred je pomazala telo moje za ukop. ⁹Zaista, kažem vam: Gde se god uspropoveda evanđelje po svemu svetu, za spomen njezin kazaće se i to što učini ona.

¹⁰I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otide ka prvosveštenicima da im ga izda. ¹¹A kad ovi to čuše, obradovaše se i obećaše da će mu dati novaca. I tražio je kako bi ga zgodno izdao.

¹²A u prvi dan beskvasnih hlebova, kad su klali pashu, rekoše mu učenici njegovi: Kuda hoćeš da idemo i da ti spremimo pashu da jedeš?

¹³I posla dvojicu od svojih učenika i reče im: Idite u grad i srešće vas čovek koji nosi vode u krčagu. Idite za njim, ¹⁴i gde uđe, kažite gospodaru od te kuće: Učitelj pita: Gde je dvornica moja u kojoj ću jesti pashu s učenicima svojim? ¹⁵I on će vam pokazati veliku, patosanu, gotovu sobu; i onde nam spremite.

¹⁶I učenici otidoše i dođoše u grad i nađoše kao što im je kazao, i spremiše pashu.

¹⁷A uveče dođe s dvanaesticom. ¹⁸I kad ležahu za trpezom i jeđahu, reče Isus: Zaista, kažem vam, jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaće me.

¹⁹A oni se ožalostiše i stadoše mu redom govoriti: Tek ne ja?

²⁰A on im reče: Jedan od dvanaestorice, koji umoči sa mnom u zdelu.

²¹Sin čovečji, istina, ide kao što je napisano za njega, ali teško onome čoveku koji izda Sina čovečjeg! Bolje bi mu bilo da se nije rodio taj čovek!

²²I kad jeđahu, uze hleb, blagoslovi ga, i izlomi i dade im i reče:

Uzмите; ovo je telo moje. ²³I uze čašu, zahvali Bogu i dade je njima, i piše svi iz nje. ²⁴I reče im: Ovo je krv moja, krv saveza, koja se proliva za mnoge. ²⁵Zaista, kažem vam: Neću više piti od roda čokota do onoga dana kada ću ga piti novog u carstvu Božjem.

²⁶I kad otpojaše hvalu, iziđoše na Maslinsku goru.

²⁷I reče im Isus: Svi ćete se vi sablazniti, jer je napisano: "Udariću pastira, i ovce će se razbeći". ²⁸Ali posle uskrsa svoga otići ću pre vas u Galileju.

²⁹A Petar mu reče: Ako se i svi sablazne, ali ja neću!

³⁰I reče mu Isus: Zaista, kažem ti: Noćas, pre nego što petao dvaput zapeva, triput ćeš me se odreći.

³¹A on još većma govoraše: Da bih znao s tobom i umreti, neću te se odreći! A tako govorahu i svi (ostali).

³²I dođoše na dobro koje se zove Getsimanija. I reče učenicima svojim: Sedite ovde dok se ja ne pomolim Bogu.

³³I uze sa sobom Petra, Jakova i Jovana i poče strepiti i bojati se. ³⁴I reče im: Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovde i bdite!

³⁵I otide malo dalje, pade na zemlju i moljaše se Bogu da ga, ako je moguće, mimoide čas. ³⁶I reče: Ava, Oče, sve je moguće tebi. Ukloni ovu čašu od mene! Ali – ne što ja hoću, nego što ti hoćeš!

³⁷I dođe i nađe ih gde spavaju, i reče Petru: Simone, ti spavaš? Zar ne može jedan čas budan biti? ³⁸Bdite i molite se Bogu da ne padnete u napast. Duh je srčan, ali je meso slabo.

³⁹I opet otide i pomoli se Bogu istim rečima. ⁴⁰I kad se vrati, nađe ih opet gde spavaju, jer im behu otežale oči, i nisu znali šta bi mu odgovorili.

⁴¹I dođe po trećiput i reče im: Jednako spavate i počivate? Dosta je. Dođe čas, evo, Sina čovečjeg predaju u ruke grešnika. ⁴²Ustanite, pođimo! Evo izdajnika moga!

⁴³I odmah, dok on još govoraše, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime ljudi mnogi s mačevima i batinama, od prvosveštenika, književnika i starešina.

⁴⁴A izdajnik njegov beše im dao znak: Koga ja poljubim, taj je; uhvatite ga i odvedite oprezno. ⁴⁵I čim dođe, pristupi mu i reče: Ravi! – i poljubi ga. ⁴⁶A oni metnuše ruke na njega i uhvatiše ga.

⁴⁷A jedan od onih što stajahu onde, izvadi mač, udari slugu prvosveštenikova i odseče mu uho.

⁴⁸A Isus odgovori i reče im: Kao na razbojnika, izišli ste s mačevima i batinama da me uhvatite. ⁴⁹(A) svaki dan sam bio kod vas u hramu i učio, i niste me uhvatili. Ali (tako bi,) da se ispune pisma!

⁵⁰I svi ga ostaviše i pobegoše.

⁵¹I iđашe za njim nekakav mladić koji je imao samo košulju na sebi; i uhvatiše ga. ⁵²A on ostavi košulju i pobeže go.

⁵³I odvedoše Isusa k prvosvešteniku, i stekoše se svi prvosveštenici, starešine i književnici.

⁵⁴A Petar ide za njim izdaleka do u dvorište prvosveštenikovo, i seđaše sa slugama i grejaše se kod vatre.

⁵⁵A prvosveštenici i ceo sinedrion tražahu svedočanstva na Isusa, da ga ubiju, i ne nađoše. ⁵⁶Jer mnogi svedočahu lažno na njega i svedočanstva ne behu jednaka. ⁵⁷Tada ustaše neki i svedočahu na njega lažno, govoreći: ⁵⁸Mi smo čuli gde on govori: Ja ću razvaliti ovaj, rukama načinjeni hram i za tri dana sazidaću drugi, koji neće biti rukama načinjen. ⁵⁹I ni ovo njihovo svedočanstvo ne beše jednako.

⁶⁰Tada ustade prvosveštenik, stade na sredu i upita Isusa: Zar ništa ne odgovaraš (na to) što ovi svedoče na tebe? ⁶¹A on ćutaše i ne odgovori ništa. A prvosveštenik ga opet upita i reče mu: Jesi li ti Mesija, Sin onoga koji se slavi i hvali?

⁶²A Isus reče: Jesam, i videćete Sina čovečjeg gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim.

⁶³A prvosveštenik razdera haljine svoje i reče: Šta nam više trebaju svedoci? ⁶⁴Čuli ste hulu. Šta mislite? A oni svi rekoše da je zaslužio smrt.

⁶⁵I počеше neki pljuvati na njega, pokriše mu lice i bijahu ga pesnicama i govorahu mu: Proreci! A sluge ga bijahu po obrazima.

⁶⁶I kad Petar beše dole u dvorištu, dođe jedna od sluškinja

prvosveštenikovih. ⁶⁷I kad vide Petra gde se greje, pogleda na njega i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećeninom. ⁶⁸A on se odreče i reče: Niti znam niti razumem šta ti govoriš. I iziđe napolje, pred dvorište; i zapeva petao. ⁶⁹I sluškinja ga vide i poče opet govoriti onima što stajahu onde: Ovaj je od njih. ⁷⁰A on se opet odreče. I malo zatim opet oni što stajahu onde, rekoše Petru: Zaista si od njih, jer si i Galilejac. ⁷¹A on poče sebe proklinjati i kleti se: Ne znam toga čoveka za koga vi govorite. ⁷²I odmah po drugiput zapeva petao. I seti se Petar reči, kako mu reče Isus: Pre nego što petao dvaput zapeva, triput ćeš me se odreći. I stade plakati.

Marko – 15 glava

¹I odmah ujutru odlučiše prvosveštenici sa starešinama i književnicima, i sav sinedrion, te Isusa svezaše i odvedoše ga i predadoše Pilatu.

²I upita ga Pilat: Jesi li ti car judejski? A on mu odgovori: Ti kažeš!

³I optuživahu ga prvosveštenici jako. ⁴A Pilat ga opet upita: Zar ništa ne odgovaraš? Gledaj kako te optužuju! ⁵Ali Isus ne odgovori više ništa, tako da se Pilat čudio.

⁶A o svakom prazniku pashe puštao im je po jednog sužnja koga su iskali. ⁷A beše neki Varava u okovima s (drugim) buntovnicima, koji su u buni učinili krv. ⁸I narod se pope gore i stade iskati (da im učini) kao što im je svagda činio. ⁹A Pilat im odgovori: Hoćete li da vam pustim cara judejskog? ¹⁰Jer je video da su ga prvosveštenici (samo) iz zavisti predali. ¹¹Ali prvosveštenici podgovoriše narod da im bolje pusti Varavu.

¹²A Pilat opet odgovori i reče im: A šta da činim s onim što ga zovete carem judejskim? ¹³A oni povikaše: Raspni ga!

¹⁴A Pilat im reče: A kakvo je zlo učinio? A oni još većma povikaše:

Raspi ga!

¹⁵A Pilat, želeći da ugodí narodu, pusti im Varavu, a Isusa išiba i predade ga da ga razapnu.

¹⁶A vojnici ga odvedoše unutra u dvor, u pretorium, i sazvaše svu četú vojnika. ¹⁷I obukoše mu skerletnu kabanicu i metnuše na njega venac od trnja, što su ga opleli, ¹⁸i stadoše ga pozdravljati: Zdravo, care judejski! ¹⁹I bijahu ga trskom po glavi i pljuvahu na njega, i, padajući na kolena, klanjahu mu se. ²⁰I kad mu se narugaše, svukoše s njega skerletnu kabanicu i obukoše ga u njegove haljine pa ga izvedoše da ga razapnu.

²¹I naterашe jednog prolaznika, Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji je išao iz polja, da mu ponese krst.

²²I dovedoše ga na mesto Golgota, t.j. prevedeno: Lubanja. ²³I davahu mu da pije vino sa smirnom, ali on ne uze.

²⁴Tada ga razapeše i razdeliše haljine njegove bacajući kocku za njih, ko će šta uzeti.

²⁵A beše treći čas kad ga razapeše. ²⁶I beše natpisan natpis krivice njegove: Car judejski.

²⁷I s njim raspeše dva razbojnika, jednoga s desne, a drugog s leve strane njegove. ²⁸I ispuni se pismo koje kaže: I metnuše ga među zločince.

²⁹I koji prolažahu, huljahu na njega, mahahu glavama svojim i govorahu: Ua! Ti što rušiš hram i za tri dana sagrađuješ, ³⁰pomozi sam sebi i siđi s krsta! ³¹Tako se i prvosveštenici s književnicima rugahu, govoreći jedan drugome: Drugima pomože, a sebi ne može da pomogne – ³²Mesija, car Izrailjev! Neka siđe sad s krsta, da vidimo i

verujemo! Pa i s njim razapeti rugahu mu se.

³³A kad dođe šesti čas, tama bi po svoj zemlji do časa devetoga.

³⁴A devetog časa povika Isus iz glasa: Eloi, Eloi, lama savahtani?, t.j. prevedeno: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

³⁵I kad to čuše neki od onih što stajahu onde, rekoše: Eto zove Iliju! ³⁶A jedan otrča i napuni sunđer octa, natače ga na trsku i pojaše ga govoreći: Stanite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.

³⁷A Isus povika iz glasa i izdahnu.

³⁸I zavesa u hramu razdera se na dvoje, od gore do dole.

³⁹A kad kapetan koji je tamo stajao pre njemu, vide da tako izdahnu, reče: Ovaj je čovek zaista bio sin Božji.

⁴⁰A gledahu i žene izdaleka, među kojima beše i Marija Magdalina i Marija, mati Jakova malog i Josije, i Salomija, ⁴¹koje su ga još u Galileji pratile i služile mu, – i mnoge druge koje su s njim došle bile u Jerusolim.

⁴²I kad se već smrklo – zato što je bio dan spremanja, t.j. dan uoči subote – ⁴³dođe Josif iz Arimateje, ugledan savetnik, koji je i sam čekao carstva Božjeg, usudi se i uđe k Pilatu i zaiska telo Isusovo. ⁴⁴A Pilat se začudi da je već umro, pa dozva kapetana i zapita ga da li je već umro. ⁴⁵I kad dozna od kapetana, pokloni mrtvo telo Josifu.

⁴⁶Ovaj kupi platna, skinu ga, obavi platnom i metnu ga u grob koji beše isečen u kamenu i navali kamen na vrata od groba.

⁴⁷A Marija Magdalina i Marija Josijina gledahu gde ga metnuše.

Marko – 16 glava

¹I kad prođe subota, Marija Magdalina, Marija Jakovljeva i Salomija kupiše mirisa da odu i da ga pomažu. ²I vrlo rano u prvi dan nedelje dođoše na grob, kad se sunce rodilo.

³I govorahu među sobom: Ko će nam odvaliti kamen od grobnih vrata? ⁴I kad pogledaše, videše da je kamen odvaljen – bio je, naime, vrlo velik.

⁵I uđoše u grob i videše mladića gde sedi s desne strane, u belo haljini, i uplašiše se. ⁶A on im reče: Ne bojte se! vi tražite rassetoga Isusa Nazarećanina: on je ustao, nije ovde! Evo mesto gde su ga metnuli! ⁷Nego idite, kažite učenicima njegovim i Petru, da će pred vama otići u Galileju. Tamo ćete ga videti, kao što vam je rekao.

⁸Tada iziđoše napolje i pobegoše od groba, jer ih spopade drhtanje i strah. I nikome ništa ne kazaše, jer se bojahu.

⁹[A pošto je rano u prvi dan nedelje uskrsao, javi se prvo Mariji Magdalini, iz koje je isterao sedam demona. ¹⁰Ova otide i javi onima što su bili s njim, koji (sad) tugovahu i plakahu. ¹¹I kad ovi čuše da je živ i da ga je ona videla, ne verovaše.

¹²A potom se u drugom obliku javi dvojici od njih na putu, kad su išli u selo. ¹³I ovi odoše i javiše ostalima; ali ni njima ne verovaše.

¹⁴Najposle se javi samoj jedanaestorici kad su bili za trpezom, i prekori ih za njihovo neverovanje i tvrdo srce, što ne verovaše onima koji su ga videli da je ustao.

¹⁵I reče im: Idite po svemu svetu i propovedajte evanđelje svakome stvorenju. ¹⁶Koji uzveruje i krsti se, spašće se, a koji ne bude verovao, biće osuđen. ¹⁷A one koji uzveruju, pratiće ovi znaci: mojim imenom

teraće napolje demone, govoriće novim jezicima, ¹⁸uzimaće zmiје u ruke, i ako popiju što otrovno, neće im škoditi, metaće ruke na bolesnike, i osećaće se dobro.

¹⁹A Gospod Isus, pošto im ovo izgovori, uze se na nebo i sede Bogu s desne strane. ²⁰A oni iziđoše i propovedahu svagde, a Gospod ih potpomaga i reč potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali.]

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#)

Luka – 1 glava

¹Kako su (već) mnogi pokušali da opišu događaje koji su se zbili među nama, ²kao što nam ih predaše prvi samovici i sluge reči, ³namislih i ja, pošto sam sve dobro ispitao od početka, da ti to, silni Teofile, po redu napišem, ⁴da vidiš da su istinite reči što si ih čuo.

⁵U vreme Iroda, cara judejskog, beše neki sveštenik po imenu Zaharija, od črede Avijine. Žena njegova beše od kćeri Aronovih i zvala se Jelisaveta. ⁶Oboje behu pravedni pred Bogom i življahu po svima zapovestima i naredbama Gospodnjim bez mane. ⁷Dece nisu imali, jer Jelisaveta beše nerotkinja, i oboje behu već stari.

⁸A dogodi se kad je on služio po redu črede svoje pred Bogom, ⁹da, po običaju sveštenstva, na njega pade kocka da uđu u hram Gospodnji i da kadi. ¹⁰A sve mnoštvo naroda napolju se Bogu molilo u vreme kađenja.

¹¹I javi mu se anđeo Gospodnji, stojeći s desne strane kadionog žrtvenika. ¹²I kad (ga) Zaharija vide, uplaši se i spopade ga strah. ¹³A anđeo mu reče: Ne boj se, Zaharija, jer je uslišena molitva tvoja: žena tvoja Jelisaveta rodiće ti sina, i nadeni mu ime Jovan. ¹⁴I radovaćeš se i veseliti, i mnogi će se obradovati njegovu rođenju. ¹⁵Jer će biti velik pred Gospodom; vina i sikera neće piti, i Duha svetoga napuniće se još u utrobi matere svoje. ¹⁶I mnoge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu, Bogu njihovu, ¹⁷i on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da

obradi srca otaca k deci i nepokorne k mislima pravednih, da spremi Gospodu narod valjan.

¹⁸I Zaharija reče anđelu: Po čemu ću ja to poznati? Jer ja sam star, i žena je moja u godinama.

¹⁹I anđeo odgovori i reče mu: Ja sam Gavril koji stoji pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost. ²⁰I, eto, onemećeš i nećeš moći govoriti do onoga dana kada će se to zbiti, zato što nisi verovao mojim rečima, koje će se ispuniti u svoje vreme.

²¹I narod čekaše Zahariju, i čuđahu se što se zadržao u hramu. ²²A kad iziđe, ne mogaše im govoriti. Tada razumeše da mu se neko javio u hramu. I on im davaše znakove, i osta nem. ²³I kad se navršiše dani njegove službe, otide kući svojoj.

²⁴A posle ovih dana začu Jelisaveta, žena njegova, i krila se pet meseci, govoreći: ²⁵Tako mi učini Gospod u dane kad naumi da ukloni sramotu moju među ljudima.

²⁶A u šesti mesec posla Bog anđela Gavrila u grad galilejski po imenu Nazaret, ²⁷i devojci, zaručnici čoveka po imenu Josifa, iz doma Davidova. A devojci beše ime Marija. ²⁸I uđe k njoj i reče: Zdravo, ti koja si stekla milost Božju, Gospod (je) s tobom!

²⁹A nju ove reči zbuniše i razmišljaše kakav bi ovo pozdrav bio. ³⁰A anđeo joj reče: Ne boj se, Marija; jer si našla milost u Boga. ³¹I, eto, začćeš i rodićeš sina, i nadenućeš mu ime Isus. ³²Ovaj će biti veliki nazvaće se sin Najvišega, i daće mu Gospod Bog presto Davida, oca njegova. ³³I carevaće u domu Jakovljevu večno, i carstvu njegovu neće biti kraja.

³⁴A Marija reče anđelu: Kako će to biti kad ja ne znam za čoveka?

³⁵A anđeo odgovori i reče joj: Duh sveti doći će na tebe, i sila Najvišega oseniće te. Zato će se i sveto što će se roditi, nazvati Sin Božji. ³⁶I, eto, Jelisaveta, rođaka tvoja, i ona začne sina u starosti svojoj, i ovo je šesti mesec njoj koju zovu nerotkinjom. ³⁷Jer u Boga je sve moguće.

³⁸A Marija reče: Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po reči tvojoj. I otide od nje anđeo.

³⁹A Marija se tih dana podiže i pohita u gorski kraj, u jedan grad Judin. ⁴⁰I uđe u kuću Zaharijinu i pozdravi Jelisavetu.

⁴¹I kad Jelisaveta ču pozdrav Marijin, zaigra dete u utrobi njezinoj. I Jelisaveta se napuni Duha svetoga, ⁴²i povika iz glasa i reče: Blagoslovena si ti među ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje!

⁴³I otkuda meni to da dođe i meni mati Gospoda moga?

⁴⁴Jer, eto, kad dođe glas pozdrava tvoga u uši moje, radosno zaigra dete u utrobi mojoj.

⁴⁵I blago onoj koja verova da će se izvršiti što joj je Gospod rekao!

⁴⁶A Marija reče: Veliča duša moja Gospoda, ⁴⁷i raduje se duh moj Bogu, Spasitelju mome,

⁴⁸što pogleda na neznatnu sluškinju svoju. Jer, eto, odsad će me blaženom zvati svi naraštaji,

⁴⁹što mi veliko (delo) učini Silni, čije je ime sveto

⁵⁰i koji je večno milostiv onima koji ga se boje.

⁵¹Pokaza silu mišicom svojom, razbi ponosite u mislima srca njihova,

⁵²zbaci silne s prestola i podiže male,

⁵³gladne napuni blaga, a bogate otpusti prazne.

⁵⁴Prihvati Izrailja, slugu svoga, da se seti milosti

⁵⁵– kao što govoraše ocima našim – prema Avramu i semenu njegovu do veka.

⁵⁶I ostade Marija ko nje oko tri meseca, pa se onda vrati kući.

⁵⁷A Jelisaveti dođe vreme da rodi, i rodi sina. ⁵⁸I čuše njeni susedi i rodbina da joj je Gospod učinio veliku milost, i radovahu se s njom.

⁵⁹I u osmi dan dođoše da obrežu dete, i nazivahu ga, po imenu oca njegova, Zaharija. ⁶⁰Ali mati njegova reče: Ne, nego neka bude Jovan.

⁶¹I rekoše joj: Nikog nema u rodbini tvojoj koji bi se tako zvao. ⁶²I dadoše znak ocu njegovu, kako bi on hteo da mu bude ime. ⁶³I zaiska tablicu i napisao ovo: Jovan mu je ime. I začudiše se svi. ⁶⁴I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov, i govoraše i slavljашe Boga.

⁶⁵I uđe strah u sve njihove susede, i u svoj planini judejskoj govorilo se o svemu ovome. ⁶⁶I svi koji čuše, metnuše to u srce svoje i govorahu: Šta li će biti od ovog deteta? Jer ruka Gospodnja beše s njim.

⁶⁷I Zaharija, otac njegov, napuni se Duha svetoga i izgovori proročke reči:

⁶⁸Slava Gospodu, Bogu Izrailjevu, što pohodi i izbavi narod svoj,

⁶⁹i podiže nam rog spasenja u domu Davida, sluge svoga,

⁷⁰kao što je govorio ustima svojih svetih proroka od pamtiveka,

⁷¹izbavljenje od naših neprijatelja i iz ruku svih koji mrze na nas,

⁷²da učini milost ocima našim i da se seti svoga svetoga saveza,

⁷³zakletve kojom se zakleo Avramu, ocu našem, da će nam dati

⁷⁴da mu, izbavljeni iz ruku neprijateljskih, bez straha služimo

⁷⁵u svetlosti i pravednosti pravoj dogod smo živi.

⁷⁶A ti, dete, nazvaćeš se prorok Najvišega; jer ćeš ići pred Gospodom da mu spremiš puteve,

⁷⁷narod njegov da naučiš da je spasenje u oproštenju greha njihovih,

⁷⁸po milostivom srcu Boga našega, po kome će nas posetiti svetlost s visine,

⁷⁹da obasja one koji sede u tami i senu smrtnom, da uputi noge naše na put mira.

⁸⁰A dete je raslo i jačalo je duhom. I bilo je u pustinji dok se ne pokaza Izrailju.

Luka – 2 glava

¹A u to vreme iziđe zapovest od cara Avgusta, da se popiše sav svet.

²Ovo je bio prvi popis, kad je Sirijom upravljao Kvirinije. ³I idahu svi da se popišu, svaki u svoj grad.

⁴Tako otide i Josif iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u grad Davidov koji se zove Vitlejem, jer je on bio iz kuće i od loze Davidove,

⁵da se zapiše s Marijom, ženom svojom, koja je bila teška.

⁶I kad behu onde, dođe vreme da ona rodi. ⁷I rodi sina svoga prvenca, povi ga i metnu ga u jaslje, jer nisu imali mesta u gostionici.

⁸A u tome kraju behu pastiri u polju i čuvahu noću stražu kod svoga stada. ⁹I pristupi im anđeo Gospodnji, i slava Gospodnja obasja ih, i uplašiše se vrlo. ¹⁰A anđeo im reče: Ne bojte se! Jer, gle, javljam vam veliku radost koja će snaći sav narod: ¹¹Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, Mesija i Gospod. ¹²I ovo će vam biti znak: naći ćete dete povijeno, gde leži u jaslama.

¹³I ujedanput se s anđelom stvori mnoštvo nebeske vojske koji slavljahu Boga i govorahu: ¹⁴Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima koji su po Božjoj volji!

¹⁵I kad anđeli otidoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugome: Pa hajdemo do Vitlejema, da vidimo to što se dogodilo, što nam kaza Gospod. ¹⁶I dođoše brzo, i nađoše Mariju i Josifa, i dete gde leži u jaslama. ¹⁷A kad (ga) videše, kazaše što im je rečeno za to dete. ¹⁸I svi koji čuše, diviše se tome što im kazaše pastiri. ¹⁹A Marija čuvaše sve ovo i razmišljaše o tome u srcu svome. ²⁰I pastiri se vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što čuše i videše onako kako im je kazano.

²¹I kad se navrši osam dana za njegovo obrezanje, nadenuše mu ime Isus, kao što je rekao anđeo pre nego što ga je mati začela.

²²I kad se, po zakonu Mojsijevu, navršiše dani njihova čišćenja, donesoše ga u Jerusalim da ga metnu pred Gospoda, ²³kao što je napisano u zakonu Gospodnjem: Sve muško što otvori matericu, neka se sveto Gospodu nazove, ²⁴i da prinesu žrtvu, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjem: par grlica ili dva golubića.

²⁵I, gle, beše u Jerusalimu čovek po imenu Simeon. Ovaj čovek beše pravedan i pobožan; čekaše utehu Izrailjevu i Duh sveti beše na

njemu. ²⁶I beše mu prorekao sveti Duh, da neće videti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjeg. ²⁷I nagna ga Duh te dođe u hram. I kad roditelji uneše dete Isusa da učine s njim po zakonskom običaju, ²⁸uze ga na svoje ruke, hvali Boga i reče:

²⁹Sad otpuštaš, Gospode, slugu svoga, po reči svojoj, s mirom,

³⁰jer videše oči moje spasenje tvoje,

³¹što si ga spremio pred licem svih naroda;

³²svetlost, da obasja neznabošce, i slavu naroda tvoga Izrailja.

³³I otac njegov i mati njegova čuđahu se tome što se govorilo za njega.

³⁴I blagoslovi ih Simeon i reče Mariji, materi njegovoj: Evo, ovaj je određen da mnoge obori i podigne u Izrailju i da bude znak protiv koga će se govoriti – ³⁵a i tebi samoj će mač probosti dušu –, da se otkriju misli mnogih srca.

³⁶I beše tu neka proročica Ana, kći Fanuilova, iz plemena Asirova. Ova beše vrlo stara – s mužem je živela sedam godina od svoga devojajstva ³⁷i (onda) sama, kao udovica, do osamdeset i četiri godine. Nije odlazila od hrama, gde je postom i molitvom Bogu služila noć i dan. ³⁸I baš u taj čas pristupi ona i slavljашe Boga, i govoraše o njemu svima koji očekivahu izbavljenje Jerusalima.

³⁹I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. ⁴⁰A dete je raslo i jačalo je puneći se mudrošću, i milost Božja beše na njemu.

⁴¹I roditelji njegovi išahu svake godine u Jerusalim o prazniku pashe.

⁴²I kad mu je bilo dvanaest godina, otidoše oni, po običaju praznika, gore. ⁴³Kad provedoše dane, i oni se vratiše, osta dete Isus u Jerusalimu, a roditelji njegovi ne opaziše to, ⁴⁴nego, misleći da je s

društvom, otidoše već dan hoda i tražahu ga među srođnicima i poznanicima. ⁴⁵I kad ga ne nađoše, vratiše se u Jerusolim da ga traže. ⁴⁶I posle tri dana nađoše ga gde sedi u hramu, među učiteljima, slušajući ih i pitajući ih. ⁴⁷A svi koji ga slušahu, divljahu se njegovu razumu i odgovorima.

⁴⁸I kad ga videše, zaprepastiše se, i reče mu mati njegova: Dete, što nam učini to? Eto otac tvoj i ja tražimo te s bolom!

⁴⁹I reče im: Zašto ste me tražili? Zar niste znali da meni valja biti u domu Oca moga?

⁵⁰I oni ne razumeše reči koje im reče. ⁵¹I siđe s njima i dođe u Nazaret i beše im poslušan. I mati njegova čuvaže sve ovo u srcu svome.

⁵²A Isus napredovaše u mudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

Luka – 3 glava

¹A u petnaestoj godini vladanja cara Tiverija, kad je Pontije Pilat bio prokurator u Judeji, Irod tetarh u Galileji, i Filip, brat njegov, tetarh u Itureji i Trahonitidi, Lisanija tetarh u Avilini, ²za prvosveštenika Ane i Kajafe – reče Bog Jovanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. ³I prođe svu okolinu jordansku i propovedaše krštenje pokajanja za oproštenje greha, ⁴kao što je napisano u knjizi reči Isaije proroka: "Glas onoga što viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove!" ⁵Sve doline neka se ispune, i sva brda i brežuljci neka se sruvne sa zemljom, i što je krivo, neka bude pravo, i hrapavi putevi neka budu glatki – ⁶i svi će ljudi videti spasenje Božje".

⁷Govoraše, dakle, narodu koji je izlazio da ih on krsti: Porodi gujini, ko vas nauči da bežite od gneva koji ide? ⁸Nego – rodite rodove dostojne pokajanja! I ne mislite: imamo oca Avrama! Jer vam kažem: Bog može

od ovoga kamenja podići decu Avramu! ⁹A već i sekira stoji drvetu kod korena; pa svako drvo koje ne rađa dobra roda, seče se i u oganj se baca.

¹⁰I pitaše ga narod: Šta, dakle, da činimo? ¹¹A on im odgovori: Ko ima dve haljine, neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane, neka čini isto tako!

¹²A dođoše i carinici da ih krsti i rekoše mu: Učitelju, šta da činimo? ¹³A on im reče: Ne uzimajte više nego što vam je zapovedeno!

¹⁴A pitahu ga i vojnici: A mi šta da činimo? I reče im: Nikome ne činite sile, nikoga ne opadajte, i budite zadovoljni platom svojom!

¹⁵A kako narod očekivaše (Mesiju) i razmišljahu svi u srcima svojim o Jovanu: da nije on Mesija, ¹⁶odgovori Jovan svima: Ja vas kršćavam vodom; ali ide jači od mene, kome nisam dostojan odrešiti remena na obući njegovoj: taj će vas krstiti Duhom svetim i ognjem. ¹⁷On drži lopatu u ruci svojoj da očisti guvno svoje i skupi pšenicu u žitnicu svoju, a plevu će sažeci ognjem koji se ne može ugasiti.

¹⁸I još mnogo drugo šta napominjući, propovedao je narodu evanđelje.

¹⁹A Irod četvrtovlasnik, koga je on za Irodiadu, ženu brata njegova, i za sva zla što ih je učinio Irod, korio, ²⁰dodade na sve još i ovo: zatvori Jovana u tamnicu.

²¹A kad se krstio sav narod, pa i Isus to učinio i onda se Bogu molio, otvori se nebo, ²²Duh sveti siđe na nj u telesnom obliku kao golub, i ču se glas s neba. Ti si Sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji!

²³I on, Isus, imao je, kad je počeo, oko trideset godina, i bio je, kao što se mislilo, sin Josifov, Ilijev, ²⁴Matatov, Levijev, Melhijev, Janejev, Josifov, ²⁵Matatijin, Amosov, Naumov, Eslijev, Nangejev, ²⁶Matov,

Matatijin, Semeinov, Josihov, Jodin, ²⁷Joananov, Risin, Zorovaveljov, Salatilov, Nirijev, ²⁸Melhijev, Adijev, Kosamov, Elmadanov, Irov, ²⁹Isusov, Eliezerov, Jorimov, Matatov, Levijev, ³⁰Simeonov, Judin, Josifov, Jonamov, Eliakimov, ³¹Melejin, Menin, Matatin, Natanov, Davidov, ³²Jesejev, Jovidov, Vozov, Salin, Nasonov, ³³Aminadavov, Adminov, Arnijev, Esromov, Faresov, Judin, ³⁴Jakovljev, Isaakov, Avramov, Tarin, Nahorov, ³⁵Seruhov, Ragavov, Falekov, Everov, Salin, ³⁶Kainamov, Arfaksadov, Simov, Nojev, Lamehov, ³⁷Musalalin, Enohov, Jaredov, Maleleilov, Kainanov, ³⁸Enosov, Sitov, Adamov, Božji.

Luka – 4 glava

¹A Isus se pun Duha svetoga vrati s Jordana. I vodio ga je duh po pustinji ²četrdeset dana, a đavo ga je kušao. I ne jede ništa tih dana, a kad se oni navršise, ogladne. ³Tada mu reče đavo: Ako si Sin Božji, kaži ovome kamenu da postane hleb. ⁴A Isus mu odgovori: Napisano je: "Ne živi čovek samo o hlebu".

⁵I odvede ga gore i pokaza mu u trenut oka sva carstva ovoga sveta. ⁶I reče mu đavo: Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu, jer je meni predana i dajem je kome hoću. ⁷Ti, dakle, ako se pokloniš preda mnom, biće sve tvoje. ⁸A Isus odgovori i reče mu: Napisano je: "Gospodu, Bogu svome, klanjaj se i njemu jedinome služi".

⁹I odvede ga u Jerusalim, postavi ga na krilo od hrama, i reče mu: Ako si Sin Božji, skoči odavde dole; ¹⁰jer je napisano: "Anđelima će svojim zapovediti za tebe da te sačuvaju", ¹¹i: "Na rukama će te nositi, da ne zapneš za kamen nogom svojim". ¹²A Isusu odgovori i reče mu: Rečeno je: "Ne kušaj Gospoda, Boga svoga".

¹³I kad đavo svrši sva kušanja, otide od njega za neko vreme.

¹⁴I vrati se Isus u sili Duha u Galileju; i glas o njemu raširi se po svemu

onome kraju. ¹⁵I učaše po sinagogama njihovim, i svi ga hvaljahu.

¹⁶I dođe u Nazaret, gde je odrastao, i otide, po svome običaju, u subotni dan u sinagogu. I ustade da čita. ¹⁷I dadoše mu knjigu proroka Isaije; otvori knjigu i nađe mesto gde beše napisano: ¹⁸Duh je Gospodnji na meni, jer me je pomazao da propovedam evanđelje siromašnima, poslao me je da javim zarobljenima da će se otpustiti i slepima da će progledati, da otpustim potlačene, ¹⁹da objavim prijatnu godinu Gospodnju. ²⁰I zatvori knjigu, dade je sluzi i sede, i svi u sinagogi gledahu na nj. ²¹I poče im govoriti: Danas se ispunilo ovo pismo što ste ga čuli.

²²I svi mu odobravahu i divljahu se prijatnim rečima koje izlažahu iz usta njegovih, i govorahu: Nije li ovo sin Josifov?

²³I reče im: Svakako ćete mi reći poslovicu: Lekar, izleči se sam! Sve što smo čuli da je bilo u Kafarnaumu, učini i ovde, u postojbini svojoj! ²⁴I reče: Zaista, kažem vam: Nijedan prorok nije mio u postojbini svojoj. ²⁵Istinu vam kažem: Mnoge udovice behu u Izrailju u vreme Ilijino, kad se nebo zatvori tri godine i šest meseci i bi velika glad po svoj zemlji, ²⁶i nijednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu sidonsku, ženi udovici. ²⁷I mnogo je gubavih bilo u Izrailju za proroka Jeliseja, i nijedan se od njih ne očisti do Neman Sirac.

²⁸I svi se u sinagogi napuniše gneva kad čuše ovo. ²⁹Ustaše, isteraše ga napolje iz grada i odvedoše ga do ivice brda na kome beše sazidan njihov grad, da ga bace dole.

³⁰Ali on prođe između njih i ode.

³¹I siđe u Kafarnaum, grad galilejski, i učaše ih u subotu. ³²I divljahu se nauci njegovoj, jer reči njegove behu silne.

³³I beše u sinagogi čovek u kome je bio duh nečistog demona, i povika

iz glasa: ³⁴Uh, mahni nas se, Isuse Nazarećanine! Došao si da nas pogubiš. Znam te ko si: svetac Božji! ³⁵I zapovedi mu Isus i reče: Umukni i iziđi iz njega! I obori ga demon na sredu i iziđe iz njega i ništa mu ne učini.

³⁶I svi se čuđahu, i govorahu jedan drugome: Kakva je to reč? Vlašću i silom zapoveda nečistim duhovima, i izlaze! ³⁷I glas o njemu raširi se po svima okolnim mestima.

³⁸Tada ode iz sinagoge i dođe u kuću Simonovu. A taštu Simonovu beše uhvatila velika groznica, i zamoliše ga za nju. ³⁹I stade više nje, zapovedi groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše im.

⁴⁰A kad je sunce zašlo, svi koji su imali bolesnika od razliĉnih bolesti, dovođahu ih k njemu. A on na svakog od njih metaše ruke i isceljivaše ih. ⁴¹A i demoni izlažahu iz mnogih i vikahu: Ti si sin Božji! A on ih ukori i ne dade im da govore; jer su znali da je on Mesija.

⁴²A kad nastade dan, iziđe i otide na jedno pusto mesto. A narod ga je tražio, i dođe k njemu, i držahu ga da ne ode od njih. ⁴³A on im reče: I drugim gradovima treba da propovedam radosnu vest o carstvu Božjem, jer sam za to poslan. ⁴⁴I propovedao je po sinagogama judejskim.

Luka – 5 glava

¹A kad ga je jedanput narod opkolio i slušao reč Božju, a on stajao kod Genisaretskog jezera, ²vide dva čamca na obali. Ribari behu izišli iz njih i ispirahu mreže. ³I uđe u jedan od čamac, koji je bio Simonov, i zamoli ga da malo odmakne od obale. I sede i učaše narod iz čamca.

⁴A kad prestade govoriti, reče Simonu: Hajde na dubinu i bacite mreže svoje pa lovite! ⁵A Simon odgovori i reče: Učitelju, svu noć smo se trudili i ništa nismo uhvatili; ali na tvoju reč baciću mreže. ⁶I kad to

učiniše, uhvatiše silnu ribu, a mreže im se proderaše. ⁷I dadoše znak drugima u drugom čamcu da dođu da im pomognu. I dođoše i napuniše oba čamca, skoro da potonu.

⁸A kad to vide Simon Petar, pripade ka kolenima Isusovim i reče: Idi od mene, Gospode, ja sam čovek grešan! ⁹Jer i on i svi koji behu s njim, divljahu se lovu riba što ga uloviše, ¹⁰a tako i Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, koji behu drugovi Simonovi. I reče Isus Simonu: Ne boj se, odsad ćeš ljude loviti. ¹¹I izvukoše čamce na obalu, ostaviše sve i pođoše za njim.

¹²I kad je bio u jednom gradu, gle, beše onde čovek, sav gubav. I kad ovaj vide Isusa, pade ničice i umoli ga: Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti. ¹³I pruži ruku, dohvati ga se i reče: Hoću, očisti se! I odmah otide guba s njega.

¹⁴I on mu zapovedi da nikom ne kaže: Nego idi, pokaži se svešteniku i prinesi dar za svoje očišćenje, kako je to zapovedio Mojsije, za svedočanstvo njima. ¹⁵Ali se glas o njemu još većma širio, i silan se narod skupljao da ga čuje i da ih izleči od njihovih bolesti.

¹⁶A on je živeo povučeno, po pustim mestima, i molio se Bogu.

¹⁷I jednoga dana učaše on, i seđahu onde fariseji i zakonici koji behu došli iz sviju sela galilejskih i judejskih i iz Jerusalima – i sila Gospodnja teraše ga da leči.

¹⁸I, gle, ljudi nošahu na odru čoveka koji je bio uzet, i gledahu da ga unesu i metnu pred njega. ¹⁹I kako od naroda ne nađoše kuda bi ga uneli, popeše se na krov i spustiše ga kroz cigle s odrom na sredu, pred Isusa.

²⁰I kad vide veru njihovu, reče: Čoveče, opraštaju ti se gresi tvoji!

²¹A književnici i fariseji počеше razmišljati: Ko je ovaj što huli na Boga? Ko može opraštati grehe osim jednoga Boga?

²²A Isus razume misli njihove i odgovori im: Šta mislite u srcima svojim? ²³Šta je lakše, reći: Opraštaju ti se gresi tvoji, ili reći: Ustani i hodaj? ²⁴Ali da vidite da Sin čovečji ima vlast opraštati grehe na zemlji – reče uzetome – tebi govorim. Ustani, uzmi odar svoj i idi kući! ²⁵I odmah ustade pred njima, uze na čemu je ležao i otide kući svojoj slaveći Boga.

²⁶I preneraziše se svi, i slavljahu Boga, i napuniše se straha i govorahu: Čuda se nagledasmo danas!

²⁷I posle toga iziđe, i vide carinika po imenu Levija gde sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom! ²⁸I ostavi sve, ustade i pođe za njim.

²⁹I spremi mu Levije veliku čast kod svoje kuće, i beše mnogo carinika i drugih koji behu s njima za trpezom. ³⁰A fariseji i književnici njihovi zamerahu učenicima njegovim: Zašto jedete i pijete s carinicima i grešnicima?

³¹A Isus im odgovori: Ne trebaju zdravi lekara, nego bolesni. ³²Nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike na pokajanje.

³³A oni mu rekoše: Učenici Jovanovi poste često i mole se Bogu, tako i farisejski, a tvoji jedu i piju.

³⁴A Isus im reče: Zar možete svatove naterati da poste dok je mladoženja s njima? ³⁵Nego će doći dani, i kad se (tada) otme od njih mladoženja, onda, u te dane, postiće.

³⁶A kaza im i priču: Niko ne dere od nove haljine da zakrpi staru haljinu; inače će novu poderati, a staroj neće ličiti zakrpa od nove. ³⁷I niko ne liva novo vino u stare mehove; inače će novo vino proderati

mehove, i ono će se proliti, i mehovi će propasti. ³⁸Nego novo vino treba livati u nove mehove. ³⁹I niko ko je pio starog, neće novog; jer veli: Staro je bolje.

Luka – 6 glava

¹A dogodi se da je u drugoprvu subotu išao kroz useve, i učenici njegovi kidahu klasje, satirahu ih rukama i jeđahu. ²A neki od fariseja rekoše: Što činite što se ne sme činiti u subotu?

³A Isus im odgovori: Zar niste čitali ni to što učini David kad ogladne on i koji behu s njim? ⁴Kako uđe u dom Božji, uze postavljene hlebove i jede i daje i svojoj pratnji, a koje mogu jesti samo sveštenici? ⁵I reče im: Gospodar je od subote Sin čovečji.

⁶A jedne druge subote uđe u sinagogu i učaše. I beše onde čovek kome desna ruka beše suva. ⁷A književnici i fariseji motrahu na njega neće li u subotu lečiti, da bi ga mogli optužiti.

⁸A on je znao misli njihove, i reče čoveku sa suvom rukom: Ustani i stani na sredu! A on ustade i stade. ⁹I Isus im reče: Pitam vas: Valja li u subotu dobro činiti ili zlo, život spasti ili pogubiti?

¹⁰I pogleda unaokolo na sve njih i reče mu: Pruži ruku! A on učini tako, i ruka njegova posta opet zdrava.

¹¹A oni se napuniše besa, i dogovarahu se šta bi učinili Isusu.

¹²Tih dana iziđe na goru da se pomoli Bogu, i provede svu noć u molitvi Božjoj. ¹³A kad bi dan, dozva učenike svoje i izabra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolima nazva: ¹⁴Simona, koga nazva Petrom, i Andriju, brata njegova, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomeja, ¹⁵Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona koji se zove Zilot, ¹⁶Judu Jakovljeva i Judu Iskariotskog, koji posta izdajnik.

¹⁷I siđe s njima i stade na jednom ravnom mestu. I (oko njega beše) velika gomila učenika njegovih i silan narod iz sve Judeje, Jerusalima i primorja tirkog i sidonskog, ¹⁸koji dođoše da ga čuju i da se isceljuju od svojih bolesti. I koje mučahu nečisti duhovi, isceljivahu se. ¹⁹I sav je narod tražio da ga se dotakne, jer iz njega izlažaše sila i isceljivaše ih sve.

²⁰I podiže oči svoje na učenike svoje i reče: Blago vama siromašnima, jer je vaše carstvo Božje!

²¹Blago vama koji ste sad gladni, jer ćete se nasititi! Blago vama koji sada plaćete, jer ćete se smejati!

²²Blago vama kad omrznu na vas ljudi, i kad vas isteraju i stanu ružiti i razglase ime vaše kao zlo zbog Sina čovečjeg! ²³Radujte se u taj dan i igrajte, jer, gle, velika je plata vaša na nebu – jer su tako činili ocevi njihovi prorocima!

²⁴Ali teško vama bogatima, jer ste već primili utehu svoju!

²⁵Teško vama koji ste sad siti, jer ćete gladovati! Teško vama koji se sad smejete, jer ćete tugovati i plakati!

²⁶Teško vama kad vam stanu svi ljudi laskati – jer su tako činili ocevi njihovi lažnim prorocima!

²⁷Nego vama govorim koji slušate: Ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze, ²⁸blagosiljajte one koji vas kunu, molite se Bogu za one koji vam čine zlo! ²⁹Ko te udari po (jednom) obrazu, okreni mu i drugi, i koji hoće da ti uzme ogrtač, ne krati mu ni haljine. ³⁰Svakome koji ište u tebe, podaj, i od onoga koji uzme tvoje, ne išti natrag. ³¹I kako hoćete da čine vama ljudi, činite tako i vi njima. ³²I ako ljubite samo one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grešnici ljube

one koji njih ljube. ³³I ako činite dobro (samo) onima koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? Isto tako čine i grešnici. ³⁴I ako dajete u zajam (samo) onima od kojih se nadate da ćete natrag dobiti, kakva vam je hvala? I grešnici daju u zajam grešnicima, da im se isto toliko vrati. ³⁵Ne – nego ljubite neprijatelje svoje, činite dobro i dajite u zajam ničemu se ne nadajući, i biće plata vaša velika, i bićete sinovi Najvišnjega, jer je on dobar (i) neblagodarnima i zlima. ³⁶Budite milostivi kao što je milostiv Otac vaš.

³⁷I ne sudite, pa vam neće suditi. I ne osuđujte, pa nećete biti osuđeni. Opraštajte, i oprostiće vam se. ³⁸Dajite, i daće vam se. Meru dobru, nabijenu, stresenu, prepunu daće vam u naručje vaše; jer kakvom merom merite, onakom će vam se vratiti.

³⁹A kaza im i priču: Zar može slepac slepca voditi? Neće li obojica pasti u jamu? ⁴⁰Nema učenika nad učitelja, nego i kad se sasvim izuči, biće kao učitelj njegov. ⁴¹A što vidiš trun u oku brata svoga, a brvna u svome oku ne osećaš? ⁴²Kako možeš reći bratu svome: Brate, daj da izvadim trun koji je u oku tvome, a sam ne vidiš brvna u svome oku? Pretvorico, izvadi prvo brvno iz oka svoga, pa onda možeš gledati kako ćeš da izvadiš trun koji je u oku brata tvoga.

⁴³Jer nema dobra drveta da rađa zao rod, a ni zla drveta da rađa dobar rod. ⁴⁴Jer se svako drvo po svome rodu poznaje. Smokve se ne beru s trnja, niti se grožđe bere s kupine. ⁴⁵Dobar čovek iz dobre riznice srca svoga iznosi dobro, a zao iz zle iznosi zlo. Jer usta njegova govore ono čega je srce njegovo puno.

⁴⁶A što me zovete: Gospode, Gospode!, a ne činite što ja govorim?

⁴⁷Svaki koji dolazi k meni i sluša reči moje i izvršuje ih, kazaću vam kakav je: ⁴⁸On je kao čovek koji gradi kuću, pa iskopa duboko i udari temelj na kamenu. A kad dođoše vode, navali reka na tu kuću, i ne može je pokrenuti, jer beše dobro sagrađena. ⁴⁹A koji je čuo i nije izvršio, taj je kao čovek koji je načinio kuću na zemlji, bez temelja, na

koju navali reka, i odmah se sruši, i strašan beše pad te kuće.

Luka – 7 glava

¹Pošto je svršio sve svoje reči pred narodom, dođe u Kafarnaum.

²A sluga jednoga kapetana, koga je ovaj veoma cenio, beše bolestan, na umoru. ³I kad ču za Isusa, posla k njemu starešine judejske, moleći ga da dođe i da izleči slugu njegova. ⁴A kad ovi dođoše k Isusu, moljahu ga vrlo i rekoše: Zaslužio je da mu to učiniš; ⁵jer voli naš narod i podigao nam je sinagogu.

⁶I Isus pođe s njima. A kad već nije bio daleko od kuće, posla kapetan prijatelje i reče mu: Gospode, ne trudi se! Jer nisam dostojan da uđeš pod moj krov. ⁷Zato ni sebe ne držah za dostojna da ti dođem, nego reci samo jednu reč, i ozdraviće sluga moj. ⁸Jer i ja sam čovek pod vlašću, i imam pod sobom vojnika, pa kažem ovome: Idi!, i ide; i drugome: Dođi!, i dođe; i sluzi svome: Učini to!, i učini.

⁹A kad Isus ču to, začudi mu se, okrenu se narodu koji je išao za njim i reče: Kažem vam: Ni u Izrailju tolike vere ne nađoh!

¹⁰I kad se poslani vratili u kuću, nađoše slugu zdrava.

¹¹Potom iđашe u grad koji se zove Nain, i s njim iđahu učenici njegovi i mnogo naroda.

¹²A kad se približi vratima gradskim, gle, iznošahu mrtvaca, jedinca sina matere njegove, koja je bila udovica. I s njom beše mnogo naroda iz grada.

¹³I kad je Gospod vide, sažali mu se za njom i reče joj: Ne plači! ¹⁴I pristupi, prihvati za sanduk – a nosioci stadoše – i reče: Mladiću, tebi govorim, ustani! ¹⁵I mrtvac sede i stade govoriti, i dade ga materi

njegovoj.

¹⁶I strah obuze sve, i slavljahu Boga govoreći: Velik se prorok pojavi među nama, i: Bog je pohodio narod svoj. ¹⁷I raširi se glas ovaj o njemu po svoj Judeji i po svoj okolini.

¹⁸I javiše Jovanu učenici njegovi za sve ovo. Tada Jovan dozva dvojicu od svojih učenika, ¹⁹posla ih Gospodu i reče: Jesi li ti onaj koji treba da dođe, ili drugoga da čekamo?

²⁰A ljudi dođoše k njemu i rekoše: Jovan Krstitelj posla nas k tebi i veli: Jesi li ti onaj koji treba da dođe, ili drugog da čekamo?

²¹U taj čas izleči mnoge od bolesti, muka i zlih duhova, i mnogim slepima pokloni vid. ²²I odgovori im: Idite i kažite Jovanu što videste i čuste: slepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propoveda evanđelje. ²³I blago onome koji se ne sablazni o mene!

²⁴A kad Jovanovi poslanici otidoše, poče narodu govoriti o Jovanu: Šta ste izišli u pustinju da vidite? Trsku koju ljulja vetar? ²⁵Nego šta ste izišli da vidite? Čoveka u meke haljine obučena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima žive, po carskim su dvorovima. ²⁶Nego što ste izišli da vidite? Proroka? Da, kažem vam, i više od proroka! ²⁷Ovo je onaj za koga je napisano: "Eto šaljem glasnika svoga pred tobom, koji će pripremiti put tvoj pred tobom". ²⁸Kažem vam: Među rođenima od žena nema većega od Jovana, a najmanji u carstvu Božjem veći je od njega.

²⁹I sav narod koji ga je čuo i carinici opravdaše Boga i krstiše se krštenjem Jovanovim. ³⁰A fariseji i zakonici odbaciše što je Bog hteo s njima, i ne hteše da ih on krsti.

³¹Kakvi ću, dakle, kazati da su ljudi ovoga roda, i kome su slični? ³²Oni

su kao deca koja sede na trgu i jedno drugom dovikuju: Svirasmo vam, i ne igraste; kukasmo, i ne plakaste. ³³Jer dođe Jovan Krstitelj, niti je jeo hleba niti je pio vina – i kažete: Demon je u njemu. ³⁴Dođe Sin čovečji, i jede i pije – i kažete: Gle čoveka izelice i pijanice, druga carinicima i grešnicma! ³⁵Ali opravdaše mudrost sva njezina deca.

³⁶A jedan ga farisej moljaše da bi ručao u njega. I uđe u kuću farisejevu i leže za trpezu.

³⁷I, gle, jedna grešnica u gradu dozna da je on za trpezom u kući farisejevoj, i donese u sudu od alavastra mira ³⁸i stade sastrag, kod nogu njegovih, i plakaše, i poče suzama kvasiti noge njegove i kosom od glave svoje otiraše ih, i ljubljaše noge njegove i mazaše ih mirom.

³⁹A kad to vide farisej koji ga je pozvao, reče u sebi. Da je on prorok, znao bi ko je i kakva je to žena što ga se dotiče: da je grešnica.

⁴⁰A Isus mu reče: Simone, imam nešto da ti kažem. A on: Učitelju, kaži! Reče: ⁴¹Dvojica behu dužni jednome zajmodavcu; jedan beše dužan pet stotina dinara, a drugi pedeset. ⁴²Kako nisu imali da vrate, pokloni on obojici. Koji će ga, dakle, od njih većma ljubiti?

⁴³A Simon odgovori: Mislim onaj kome je više poklonio. A on mu reče: Pravo si sudio. ⁴⁴I okrenuvši se ženi, reče Simonu: Vidiš li ovu ženu? Ja uđoh u tvoju kuću; nisi mi dao vode za noge – a ona suzama obli noge moje i kosom svojom ubrisa ih. ⁴⁵Nisi me poljubio – a ona, otkako uđoh, ne presta ljubiti mi nogu. ⁴⁶Nisi pomazao uljem glavu moju – a ona mirom pomaza noge moje. ⁴⁷Zato ti kažem: Opraštaju joj se gresi mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo oprašta, malu ljubav ima. ⁴⁸A njoj reče: Opraštaju ti se gresi tvoji!

⁴⁹I koji s njim behu za trpezom, stadoše u sebi govoriti: Ko je ovaj što i grehe oprašta?

⁵⁰A ženi reče: Vera tvoja pomože ti, idi s mirom!

Luka – 8 glava

¹Posle toga idāše on po gradovima i selima i propovedāše evanđelje o carstvu Božjem. A s njim idahu i dvanaestorica, ²i još neke žene koje behu izlečene od zlih duhova i bolesti, Marija koja se zvala Magdalina, iz koje sedam demona iziđe, ³i Jovana, žena Huze, upravitelja Irodova, i Susana, i mnoge druge, koje su im služile svojim imanjem.

⁴A kad se sabra mnogo naroda i dolāžahu k njemu iz sviju gradova, kaza u priči: ⁵Iziđe sejač da seje seme svoje. I kad sejaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga. ⁶Drugo pade na kamen, i kad izniče, osuši se, jer nije imalo vlage. ⁷Treće pade u trnje, i uzraste s njime i trnje i udavi ga. ⁸Četvrto pade na dobru zemlju, i izniče i donese roda sto puta više. Kad je ovo rekao, povika: Ko ima uši da čuje, neka čuje!

⁹A učenici njegovi pitahu ga šta znači ova priča.

¹⁰A on reče: Vama je dano da znate tajne carstva Božjeg, a ostalima (se one kazuju) samo u pričama, da gledaju, pa ipak ne vide, čuju, i ne razumeju.

¹¹A priča ovo znači: Seme je reč Božja. ¹²Oni kraj puta, to su oni koji su čuli; (ali) onda dolazi đavo i uzima reč iz srca njihova, da ne bi verovali i spasli se. ¹³Oni na kamenu, (to su oni) koji reč, kad je čuju, s radošću primaju; ali nemaju korena, za neko vreme veruju i, kad dođe vreme kušanja, otpadnu. ¹⁴Koje u trnje pade, to su oni koji su čuli, ali ih u životu uguše brige, bogatstvo i slasti života i ne donose zrela roda. ¹⁵A ono na dobroj zemlji, to su oni koji su čuli reč i drže je u plemenitu i dobru srcu i donose rod sa strpljivošću.

¹⁶A niko ne pali žiška da ga poklopi sudom ili da ga metne pod odar,

nego ga meće na svetnjak, da oni koji ulaze, vide svetlost. ¹⁷Jer nema ništa tajno, što neće biti javno, ni sakriveno, što se neće doznati i na videlo izići. ¹⁸Pazite, dakle, kako čujete! Jer ko ima, daće mu se, a ko nema, uzeće se od njega i ono što misli da ima.

¹⁹A dodoše k njemu mati i braća njegova, i od naroda nisu mogli da dođu do njega. ²⁰I javiše mu: Mati tvoja i braća tvoja stoje napolju i hoće da te vide.

²¹A on im odgovori: Mati moja i braća moja su oni koji slušaju i izvršuju reč Božju.

²²A jednoga dana uđe on s učenicima svojim u čamac, i reče im: Da pređemo na drugu stranu jezera. I pođoše. ²³A kad idahu, on zaspa. I podiže se oluja na jezeru, i čamac se njihov počeo puniti vode i behu u opasnosti. ²⁴I pristupiše i probudiše ga govoreći: Učitelju, učitelju, propadosmo! A on ustade, zapovedi vetru i valovima, i prestadoše, i nastala tišina. ²⁵I reče im: Gde je vera vaša? A oni se poplašiše i čuđahu se govoreći jedan drugome: Pa ko je ovaj da i vetrovima i vodi zapoveda, i slušaju ga?

²⁶I dodoše u zemlju gerasinsku, koja je prema Galileji. ²⁷I kad iziđe na suvo, sreće ga jedan čovek iz grada, u kome behu demoni. Dugo se vremena nije oblačio u haljine i nije živeo u kući, nego u grobovima. ²⁸A kad vide Isusa, povika, pade pred njega i viknu: Mahni me se, Isuse, Sine Boga najvišega! Molim te, ne muči me! ²⁹Beše, naime, zapovedio nečistome duhu da iziđe iz čoveka. Jer ga je odavno uhvatio, i kad bi mu svezali ruke i noge i čuvali ga, raskinuo bi sveze i demon bi ga gonio u pustinju.

³⁰I Isus ga zapita: Kako ti je ime? A on reče: Legion – jer mnogi demoni behu ušli u njega. ³¹I moljahu ga da im ne zapovedi da idu u bezdan.

³²A pasao je onde, po gori, velik čopor svinja. I moljahu ga da im dopusti da uđu u njih. I dopusti im. ³³Tada demoni iziđoše iz čoveka i

uđoše u svinje, i navali čopor sa strmeni u jezero i utopi se.

³⁴A kad svinjari videše šta bi, pobegoše i javiše u gradu i po majurima.

³⁵I iziđoše ljudi da vide šta je bilo, i dođoše k Isusu, i nađoše čoveka iz koga behu izišli demoni, gde sedi obučen i pametan kod nogu Isusovih; i uplašiše se. ³⁶A oni koji su videli, kazaše im kako se izleči besni. ³⁷I zamoli ga sav narod iz okoline gerasinske, da ode od njih, jer se behu jako uplašili. A on uđe u čamac i otide natrag.

³⁸A čovek iz koga iziđoše demoni, moljaše ga da bi bio s njim. Ali on ga otpusti i reče: ³⁹Vrati se kući, i kazuj šta ti učini Bog. I otide i pričaše po svemu gradu šta mu učini Isus.

⁴⁰A kad se Isus vrati, sreće ga narod, jer ga svi očekivahu.

⁴¹I, gle, dođe čovek po imenu Jair, koji je bio starešina u sinagogi. Pade pred noge Isusove i moljaše ga da dođe u kuću njegovu, ⁴²jer u njega beše jedinica kći od nekih dvanaest godina, i bila je na umoru. A kad je on išao onamo, tiskao se narod oko njega. ⁴³I žena neka koja je dvanaest godina patila od tečenja krvi i koju niko nije mogao izlečiti, ⁴⁴pristupi sastrag i dotače se skuta od haljine njegove, i odmah joj presta teći krv.

⁴⁵I reče Isus: Ko me se dotače? A kad svi odricahu, reče Petar: Učitelju, narod je oko tebe i gura te. ⁴⁶A Isus reče: Neko me se dotače; jer ja osetih silu gde iziđe iz mene.

⁴⁷A kad žena vide da ne osta neopažena, pristupi drkćući, pade pred njega i kaza pred svim narodom zašto ga se dotače i kako odmah ozdravi. ⁴⁸A on joj reče: Kćeri moja, vera tvoja pomože ti; idi s mirom!

⁴⁹Dok on još govoraše, dođe neko iz kuće arhisinagogove i reče: Tvoja je kći umrla, ne trudi više učitelja.

⁵⁰A kad Isus ču, reče mu: Ne boj se! Samo veruj, i spašće se.

⁵¹I kad dođe u kuću, ne dade nikome da uđe s njim osim Petru, Jovanu i Jakovu, i devojčinu ocu i materi. ⁵²A svi plakahu i jaukahu za njom. A on reče: Ne plačite; nije umrla, nego spava.

⁵³I podsmevahu mu se, znajući da je umrla. ⁵⁴A on je uze za ruku i povika: Devojko, ustani! ⁵⁵I povrati se duh njen, i odmah usta; i zapovedi da joj dadu da jede. ⁵⁶I zaprepastiše se njeni roditelji. A on im zapovedi da nikome ne kazuju što se dogodilo.

Luka – 9 glava

¹I sazva dvanaestoricu i dade im silu i vlast nad svim demonima i da isceljuju od bolesti. ²I posla ih da propovedaju carstvo Božje i da leče.

³I reče im: Ništa ne uzmite na put, ni štapa, ni torbe, ni hleba, ni novaca, niti po dve haljine da imate. ⁴I u koju kuću uđete, onde ostanite i odande idite dalje. ⁵I koji god vas ne prime, iziđite iz grada onoga i otresite prah s nogu svojih za svedočanstvo protiv njih.

⁶Tada izidoše i idahu po selima i propovedahu evanđelje i isceljivahu svagda.

⁷A tetrarh Irod ču sve što se događalo i bio je u velikoj zabuni, jer su neki govorili: Jovan je ustao iz mrtvih, ⁸drugi: Ilija se javio, a treći: Ustao je jedan od starih proroka. ⁹A Irod reče: Jovana sam posekao; ali ko je ovaj o kome ja tako šta slušam? I želeo je da ga vidi.

¹⁰A apostoli se vratiše i kazaše mu šta su sve počinili. I uze ih i povuče se u samoću, prema gradu koji se zvao Vitsaida. ¹¹A narod dozna i pođe za njim. A on ih primi i govoraše im o carstvu Božjem, i isceljivaše one koji trebahu isceljivanja.

¹²A dan poče nagingjati. Tada pristupiše dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti narod, neka ide u okolna sela i majure da nađu krova i hrane, jer smo ovde u pustom kraju.

¹³A on im reče: Podajte im vi da jedu! A oni rekoše: U nas nema više od pet hlebova i dve ribe; morali bi ići da kupimo za sav ovaj narod jela. ¹⁴A beše oko pet hiljada ljudi. I reče učenicima svojim: Posadite ih na gomile po pedeset. ¹⁵I učiniše tako i posadiše sve. ¹⁶A on uze onih pet hlebova i dve ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i izlomi, i davaše učenicima da razdaju narodu. ¹⁷I jedoše i nasitiše se svi; i nakupiše komada što im preteče, dvanaest kotarica.

¹⁸I kad se jedanput moljaše Bogu sam, behu s njim učenici, i upita ih: Šta govori narod, ko sam ja?

¹⁹A oni odgovoriše: Jovan Krstitelj, drugi govore da si Ilija, a treći vele da je ustao koji od starih proroka.

²⁰I reče im: A šta vi velite, ko sam ja? A Petar odgovori: Mesija Božji.

²¹A on im zapreti i zapovedi da nikome ne kazuju toga. ²²I reče: Sinu čovečjem valja mnogo postradati, starešine, prvosveštenici i književnici odbaciće ga, ubiće ga i treći dan će ustati.

²³A svima govoraše: Ko hoće da ide za mnom, neka se odreče sebe i uzme krst svoj svaki dan i ide za mnom. ²⁴Jer ko hoće da spase život svoj, izgubiće ga; a ko izgubi život svoj za mene, taj će ga spasti. ²⁵Jer šta vredi čoveku da pridobije sav svet, a sebe izgubi ili sebi naudi? ²⁶Jer ko se postidi mene i mojih reči, toga će se postideti i Sin čovečji kad dođe u slavi svojoj, Očinoj i svetih anđela. ²⁷A istinu vam kažem: Ima nekih među ovima što stoje ovde, koji neće okusiti smrti dok ne vide carstva Božjeg!

²⁸A kad prođe oko osam dana posle ovih reči, uze Petra, Jovana i

Jakova i pope se na goru da se pomoli Bogu. ²⁹I kad se molio, postade lice njegovo drukčije, a odelo njegovo belo i sjajno. ³⁰I, gle, dva čoveka govorahu s njim: Mojsije i Ilija. ³¹Ovi se pokazaše u slavi i govorahu o njegovoj smrti koja ga je čekala u Jerusalimu.

³²A Petar i njegovi drugovi spavahu dubokim snom. A kad se probudiše, videše slavu njegovu i dva čoveka koji s njim stajahu. ³³I kad se oni odvajahu od njega, reče Petar Isusu: Učitelju, dobro nam je ovde biti. Da načinimo tri senice: jednu tebi, jednu Mojsiju, i jednu Iliji – ali nije znao šta govori.

³⁴A dok on to govoraše, dođe oblak i zakloni ih. I uplašiše se kad udoše u oblak. ³⁵I čuše glas iz oblaka: Ovo je Sin moj izbrani, njega slušajte!

³⁶I kad se glas ču, nađe se Isus sam. A oni ćutahu i u one dane ne kazaše nikome ništa od onoga što su videli.

³⁷A kad drugoga dana siđoše s gore, srete ga mnogi narod. ³⁸I, gle, jedan čovek iz naroda povika: Učitelju, molim te, pogledaj na sina moga, jer mi je jedinac! ³⁹I, eto, hvata ga duh, i ujedanput viče; i lomi ga s penom, i jedva odlazi od njega i satire ga. ⁴⁰I molio sam učenike tvoje da ga isteraju, pa ne mogoše.

⁴¹A Isus odgovori: O rode neverni i naopaki, dokle ću biti s vama i trpeti vas? Dovedi sina svoga ovamo!

⁴²I dok je još išao k njemu, obori ga demon i izlomi. A Isus zapreti nečistome duhu, izleči dečka i dade ga ocu njegovu.

⁴³I svi se divljahu veličini Božjoj. A kad se svi čuđahu svemu što je on činio, reče učenicima svojim: ⁴⁴Vi metnite u uši svoje ove reči: Sin čovečji predaće se u ruke čovečje. ⁴⁵Ali oni ne razumeše ove reči; beše sakrivena od njih, pa je nisu razumeli, a bojahu se da ga zapitaju

za ovu reč.

⁴⁶I počeo je razmišljati ko bi bio najveći među njima.

⁴⁷A Isus, znajući misli srca njihovih, uze jedno dete za ruku, metnu ga pored sebe ⁴⁸i reče im: Ko primi ovo dete u ime moje, mene prima; a ko mene primi, prima onoga koji me je poslao. Jer koji je među svima vama najmanji, taj je najveći.

⁴⁹A Jovan odgovori: Učitelju, videsmo jednoga gde tvojim imenom tera napolje demone, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom. ⁵⁰A Isus mu reče: Ne branite (mu)! Jer ko nije protiv vas, za vas je.

⁵¹A kad se navršio dani njegovog uzimanja na nebo, nameri on čvrsto da ide u Jerusalim. ⁵²I posla glasnike pred sobom, i oni otidoše i dođoše u jedno samarjansko selo da mu spremne gde će noćiti. ⁵³I ne primiše ga, jer je išao u Jerusalim.

⁵⁴A kad to videše učenici Jakov i Jovan, rekoše: Gospode, hoćeš li da kažemo da oganj siđe s neba i da ih uništi kao i Ilija što učini?

⁵⁵A on se okrenu i ukori ih i reče: Zar ne znate kakvoga ste duha? Sin čovečji nije došao da uništi ljudske živote, nego da ih spase. ⁵⁶I otidoše u drugo selo.

⁵⁷I kad idahu putem, reče mu neko: Ja ću za tobom kud god ti ideš. ⁵⁸A Isus mu reče: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda, a Sin čovečji nema gde glave nasloniti.

⁵⁹A jednome drugom reče: Hajde za mnom! A ovaj reče: Dopusti mi da najpre odem i ukopam oca svoga. ⁶⁰A on mu reče: Ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace, a ti idi i javljaj carstvo Božje!

⁶¹A reče i treći: Ja ću za tobom, Gospode; ali mi najpre dopusti da se

oprostim sa svojim domaćima. ⁶²A Isus mu reče: Nijedan nije za carstvo Božje koji metne ruku na plug pa se osvrće natrag.

Luka – 10 glava

¹Potom izabra Gospod druge, sedamdesetoricu, i posla ih po dvojicu pred sobom u svaki grad i mesto kuda je sam mislio doći. ²I reče im: Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite se, dakle, gospodaru od žetve da pošalje radnika na žetvu svoju.

³Idite! Eto, ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. ⁴Ne nosite kese, ni torbe, ni obuće; i nikoga ne pozdravljajte na putu. ⁵U koju kuću uđete – prvo recite: Mir kući ovoj! ⁶I ako tamo bude sin mira, ostaće na njemu mir vaš; a ako ne, vratiće se k vama. ⁷U toj kući ostanite i jedite i pijte što imaju; jer je radnik dostojan svoje plate. Ne prelazite iz kuće u kuću.

⁸I u koji grad dođete, i prime vas, jedite što se donese pred vas. ⁹Iseljujte bolesnike u njemu i govorite im: Približilo vam se carstvo Božje! ¹⁰A koji grad uđete i ne prime vas, iziđete na puteve njegove i recite: ¹¹I prah koji je od grada vašeg prionuo za noge naše, otrešamo vam. Ali to znajte, da se približilo carstvo Božje! ¹²Kažem vam, da će Sodomu lakše biti u onaj dan nego li gradu tome.

¹³Teško tebi, Horazine, teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila čudesa koja su bila u vama, davno bi se, u vreći i pepelu sedeći, pokajali! ¹⁴Ali Tiru i Sidonu biće lakše na sudu nego vama. ¹⁵I ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba podići? Do ada ćeš se srušiti!

¹⁶Ko vas sluša, mene sluša, i ko vas odbacuje, mene odbacuje, a ko odbacuje mene, odbacuje onoga koji je mene poslao.

¹⁷A sedamdesetorica se vratiše s radošću i govorahu: Gospode, i demoni nam se pokoravaju u ime tvoje.

¹⁸A on im reče: Videh sotonu gde spade s neba kao munja. ¹⁹Eto dadoh vam vlast da stajete na zmije i skorpije, i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće nauditi. ²⁰Ali se ne radujete tome što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujete što su vaša imena napisana na nebesima!

²¹U taj čas obradova se u Duhu svetome i reče: Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i pametnih, a pokazao si prostima. Da, Oče, jer je tako bila volja tvoja. ²²Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna ko je Sin, samo Otac, ni ko je Otac, samo Sin, i kome Sin hoće da pokaže.

²³I okrenu se samo učenicima i reče: Blago očima koje vide što vi vidite! ²⁴Jer vam kažem: Mnogi proroci i carevi želeli su da vide što vi vidite, i nisu videli, i da čuju što vi čujete, i nisu čuli.

²⁵I, gle, ustade jedan zakonik da ga kuša i reče: Učitelju, šta mi valja činiti da dobijem život večni?

²⁶A on mu reče: Šta je napisano u zakonu? Kako čitaš?

²⁷A on odgovori: "Ljubi Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim" i "bližnjega svoga kao samoga sebe".

²⁸Reče mu: Pravo si odgovorio; to čini i bićeš živ!

²⁹A ovaj se htjede opravdati i reče Isusu. A ko je moj bližnji?

³⁰A Isus odgovori i reče: jedan čovek silažaše iz Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvatiše razbojnici. Ovi ga svukoše, izbiše, ostaviše pola mrtva i otidoše. ³¹A slučajno silažaše tim putem jedan sveštenik, vide ga i prođe. ³²Isto tako dođe do toga mesta i jedan levit, vide ga i prođe. ³³A

Samarjanin neki, putujući, dođe do njega, i kad ga vide, sažali mu se. ³⁴I pristupi, zali mu rane uljem i vinom i zavi ih, pa ga posadi na svoje živinče, dovede ga u gostionicu i postara se za njega. ³⁵Sutradan izvadi dva dinara, dade ih krčmaru i reče: Gledaj ga, i što više potrošiš, ja ću ti, kad se vratim, platiti. ³⁶Šta misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onome što su ga uhvatili razbojnici?

³⁷A on reče: Onaj koji se smilovao na njega. Tada mu reče Isus: Idi i ti i čini tako.

³⁸A kad putovahu, dođe on u jedno selo. I žena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju kuću. ³⁹U nje beše sestra, po imenu Marija, koja sede kod nogu Gospodnjih i slušaše reči njegove. ⁴⁰A Marta se trudila da ga što bolje ugosti. I pristupi i reče: Gospode, zar ne mariš što me moja sestra samu ostavi da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne.

⁴¹A Gospod joj odgovori: Marta, Marta, brineš se i trudiš se mnogo, ⁴²a jedno je potrebno. Marija je izabrala dobri deo, koji se neće uzeti od nje.

Luka – 11 glava

¹I kad se moljaše Bogu na jednom mestu, pa presta, reče mu jedan od njegovih učenika: Gospode, nauči nas moliti se Bogu, kao što je i Jovan naučio svoje učenike.

²A on im reče: Kad se molite Bogu, govorite: Oče, da se sveti ime tvoje! Da dođe carstvo tvoje! ³Hleb naš potrebni daji nam svaki dan! ⁴I oprosti nam grehe naše, jer i mi opraštamo svakome svome dužniku! I ne navedi nas u iskušenje!

⁵I reče im: Koji od vas ima prijatelja, i ode mu u ponoći i kaže mu: Prijatelju, uzajmi mi tri hleba, ⁶jer mi dođe prijatelj s puta, i nemam šta da mu iznesem – ⁷a on iznutra da odgovori: Ne uznemiruj me, vrata su

već zatvorena, i deca su moja sa mnom u postelji; ne mogu ustati da ti dam? ⁸Kažem vam: Ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, za njegov bezobrazluk ustaće i daće mu što mu treba. ⁹Pa i ja vama kažem: Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se. ¹⁰Jer svaki koji ište, dobiva, i koji traži, nalazi, i koji kuca, otvara mu se. ¹¹Koji je među vama otac, u koga ako sin zaište ribe, da mu da mesto ribe zmiju? ¹²Ili ako zaište jaje, da mu da skorpiju? ¹³Kad, dakle, vi, zli budući, umete da dajete dobre dare deci svojoj, koliko će pre Otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega!

¹⁴I izгна demona koji je bio nem. A kad demon iziđe, progovori nemi. I divio se narod.

¹⁵A neki od njih rekoše: Pomoću Veelzevula, starešine demonskoga, goni napolje demone. ¹⁶A drugi, kušajući ga, iskahu od njega znak s neba.

¹⁷A on je znao misli njihove i reče im: Svako carstvo koje se protiv samoga sebe razdelilo, opusteće, i srušiće se kuća na kuću. ¹⁸A ako se i sotona protiv samoga sebe razdelio, kako će ostati carstvo njegovo? – jer vi kažete da ja pomoću Veelzevula teram napolje demone. ¹⁹A ako ja pomoću Veelzevula teram napolje demone, vaši sinovi čijom pomoću teraju? Zato će vam oni biti sudije. ²⁰A ako ja prstom Božjim gonim napolje demone, onda je došlo do vas carstvo Božje. ²¹Kad se jaki naoruža i čuva svoj dvor, imanje je njegovo na miru; ²²ali ako navali na njega jači od njega i nadvlada ga, uzima mu sve oružje u koje se uzdao i deli što je oteo od njega. ²³Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko ne sabira sa mnom, rasipa.

²⁴Kad nečisti duh iziđe iz čoveka, ide kroz bezvodna mesta i traži pokoja. I kad ne nađe, kaže: Da se vratim u svoj dom otkuda sam izišao. ²⁵I kad dođe, nađe ga počišćena i ukrašena. ²⁶Tada odlazi i uzima sedam drugih duhova, gorih od sebe, i uđu i žive onde, i biva poslednje stanje toga čoveka gore od prvoga.

²⁷A kad on to kaza, podiže glas jedna žena iz naroda i reče mu: Blago utrobi koja te je nosila i sisama koje si sisao!

²⁸A on reče: Blago onima koji slušaju reč Božju i drže je!

²⁹A kad se narod stade skupljati, poče govoriti: Rod je ovaj zao rod. Traži znak, ali mu se neće dati znak osim znaka Jonina. ³⁰Jer kao što je Jona bio znak Ninevljanima, tako će i Sin čovečji biti ovome rodu.

³¹Carica južna ustaće o sudu s ljudima roda ovoga i osudiće ih; jer ona dođe s kraja zemlje da čuje mudrost Solomonovu – a, gle, ovde je više od Solomona! ³²Ninevljani će ustati o sudu s rodovom ovim i osudiće ga; jer se oni pokajашe na propoved Joninu – a, gle, ovde je više od Jone!

³³Niko ne meće zapaljenu žišku na sakriveno mesto, niti pod mericu, nego na svetnjak, da vide svetlost oni koji ulaze. ³⁴Svetilo telu je oko tvoje. Ako je oko tvoje zdravo, onda je i sve telo tvoje svetlo; a ako ne valja, onda je i telo tvoje tamno. ³⁵Gledaj, dakle, da svetlost koja je u tebi, ne bude tama! ³⁶Ako je, dakle, sve tvoje telo svetlo, da nema nijednog dela tamna, biće sve (tako) svetlo kao kad te svetilo obasjava svetlošću.

³⁷A kad govoraše, umoli ga jedan farisej da obeduje u njega. I uđe u kuću i leže za trpezu. ³⁸A farisej se začudi kad vide da se najpre ne opra pre obeda.

³⁹A Gospod mu reče: Da, vi fariseji spolja čistite čašu i zdelu, a iznutra ste puni grabeža i zloće. ⁴⁰Budale, zar nije onaj koji je načinio spolja, i iznutra načinio? ⁴¹Ali dajite milostinju od onoga što je unutra, i, gle, sve vam je čisto.

⁴²No teško vama farisejima, što dajete desetak od metvice, rute i svakog povrća, a prolazite pravdu i ljubav Božju! Ovo je trebalo činiti, a ono ne ostavljati.

⁴³Teško vama farisejima, što volite prva mesta po sinagogama i pozdrave na trgovima! ⁴⁴Teško vama što ste kao sakriveni grobovi, i ljudi koji idu po njima, ne znaju to!

⁴⁵A jedan od zakonika odgovori mu: Učitelju, ovim rečima vređaš i nas.

⁴⁶A on reče: Teško i vama zakonicima, što tovarite na ljude bremena teška za nošenje, a sami jednim prstom svojim nećete da ih se dotaknete! ⁴⁷Teško vama što zidate spomenike prorocima, a vaši su ih ocevi pobili. ⁴⁸Tako svedočite i odobravate dela svojih otaca: oni su ih pobili, a vi zidate. ⁴⁹Zato mudrost Božja i reče: Poslaću im proroke i apostole, i od njih će jedne pobiti, druge proterati. ⁵⁰Da se ište od roda ovoga krv svih proroka koja je prolivena od postanja sveta: ⁵¹od krvi Aveljeve do krvi Zaharijine, koji pogibe između žrtvenika i hrama. Da, kažem vam, iskaće se od roda ovoga! ⁵²Teško vama zakonicima, što uzeste ključ od znanja: sami ne udoste, ali ne dadoste ni onima koji htedoše da uđu.

⁵³I kad otide odande, počеше književnici i fariseji jako mrziti na njega i pitahu ga mnogo šta, ⁵⁴vrebajući i pazeći na njega, ne bi li što ulovili iz usta njegovih.

Luka – 12 glava

¹Pa kad se skupiše hiljade naroda, da stadoše gaziti jedan drugoga, poče prvo govoriti učenicima svojim: Čuvajte se kvasca farisejskog, koji je pretvaranje. ²Ali ništa nije sakriveno, što se neće otkriti, ni tajno, što se neće doznati. ³Zato, što rekoste u mraku, čuće se na svetlosti, i što kazaste na uho u sobama, propovedaće se s krovova.

⁴Ali vama, prijateljima svojim, kažem: Ne bojte se od onih koji ubijaju telo i posle toga ne mogu više ništa da učine. ⁵Nego ću vam kazati koga da se bojite: Bojte se onoga koji, pošto ubije, ima vlast da baci u

pakao. Da, kažem vam, toga se bojte! ⁶Zar se ne prodaje pet vrabaca za dva asa? I nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom! ⁷A vama je i svaka dlaka na glavi izbrojena. Ne bojte se: više vredite nego mnogi vrapci.

⁸Nego vam kažem: Koji god prizna mene pred ljudima, toga će i Sin čovečji priznati pred anđelima Božjim; ⁹a koji se odreće mene pred ljudima, toga će se odreći pred anđelima Božjim. ¹⁰I svaki koji kaže reč na Sina čovečjeg, oprostiće mu se; a koji huli na svetoga Duha, neće mu se oprostiti.

¹¹A kad vas dovedu u sinagoge i pred poglavarstva i vlasti, ne brinite se kako ćete se braniti ili šta ćete kazati; ¹²jer će vas sveti Duh naučiti u taj čas šta treba reći.

¹³Tada mu reče neki iz naroda: Učitelju, kaži mome bratu da podeli sa mnom nasledstvo.

¹⁴A on mu reče: Čoveče, ko me postavi za sudiju ili delitelja vašeg? ¹⁵I reče im: Pazite i čuvajte se od svakog lakomstva, jer ako je neko bogat, život njegov nije osiguran njegovim imanjem.

¹⁶Pa im kaza priču: U jednog bogatog čoveka rodi njiva. ¹⁷I razmišljaše u sebi: Šta da činim, jer nemam gde sabrati svoje letine? ¹⁸Tada reče: Ovo ću učiniti: srušiću svoje žitnice i načiniću veće, i onde ću sabrati sva svoja žita i dobro svoje. ¹⁹I reći ću duši svojoj: Dušo, imaš mnogo imanja na mnogo godina; počivaj, jedi, pij, uživaj! ²⁰Ali Bog mu reče: Bezumniče, ovu noć tražiće život tvoj od tebe – i što si pripremio, čije će biti? ²¹Tako biva onome koji sebi steće blago, a ne bogati se u Boga.

²²A učenicima svojim reče: Zato vam kažem: Ne brinite se za život, šta ćete jesti, ni za telo, u što ćete se obući. ²³Život je pretežniji od jela i telo od odela. ²⁴Pogledajte gavrane: ne seju i ne žanju, nemaju vajata ni žitnice, pa ipak ih hrani Bog. A koliko vi više vredite od ptica! ²⁵A koji

od vas, brinući se, može životu svome dodati lakat jedan? ²⁶Kad, dakle, ni najmanje što ne možete, zašto se brinete za ostalo? ²⁷Pogledajte ljiljane kako ne predu i ne tkaju. Ali vam kažem: Ni Solomon u svoj slavi svojoj ne obuče se kao jedan od ovih. ²⁸A kad travu u polju, koja danas jeste a sutra se u peć baca, Bog tako odeva, koliko će pre vas, maloverni! ²⁹I vi, ne ištite šta ćete jesti i šta ćete piti, i ne brinite se. ³⁰Jer sve ovo ištu neznabošci ovoga sveta. A Otac vaš zna da vam treba ovo. ³¹Nego ištite carstva njegova, i ono će vam se dodati. ³²Ne boj se, malo stado; jer je volja Oca vašega da vam da carstvo. ³³Prodajte što imate i dajte milostinju. Načinite sebi kese koje neće oveštati, blago večno, na nebu, gde se lupež ne približuje i moljac ne jede. ³⁴Jer gde je vaše blago, onde će biti i srce vaše.

³⁵Neka budu bedra vaša zapregnuta i žišci zapaljeni; ³⁶a vi kao ljudi koji čekaju gospodara svoga kad će se vratiti sa svadbe, da mu, kad dođe i kucne, odmah otvore. ³⁷Blago onim slugama koje gospodar, kad dođe, nađe budne. Zaista, kažem vam, zapregnuće se i posadiće ih za sto i pristupiće i služiće im. ³⁸Pa i ako dođe u drugu ili u treću stražu, i nađe ih tako, blago njima! ³⁹Ali ovo znajte: Kad bi domaćin znao u koji će čas lupež doći, ne bi dao potkopati kuće svoje. ⁴⁰Pa i vi budite gotovi, jer u koji čas ne mislite, doći će Sin čovečji.

⁴¹Tada reče Petar: Gospode, govoriš li nama ovu priču ili svima?

⁴²A Gospod reče: Ko je, dakle, taj verni i mudri upravitelj koga će gospodar postaviti nad svojom čeljadi da im daje na vreme obrok? ⁴³Blago tome sluzi koga gospodar njegov, kad dođe, nađe da tako čini! ⁴⁴Zaista, kažem vam, postaviće ga nad svim svojim imanjem. ⁴⁵Ako, pak, sluga taj kaže u srcu svome: Neće moj gospodar još zadugo doći, i stane biti sluge i sluškinje, i jesti i piti i opijati se, ⁴⁶doći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas koji ne zna, i raseći će ga, i metnuće ga među neverne. ⁴⁷A onaj sluga koji zna volju gospodara svoga, ali nije spremio ili učinio po volji njegovoj, biće mnogo bijen. ⁴⁸A koji ne zna, ali je učinio što zaslužuje boja, biće malo bijen. Kome je

god mnogo dano, od toga će se mnogo i tražiti, i kome je mnogo povereno, od toga će se još više iskati.

⁴⁹Došao sam da bacim oganj na zemlju – i kako bi mi se htelo da se već zapalio! ⁵⁰Ali se meni valja krstiti krštenjem – i kako mi je teško dok se ono ne svrši! ⁵¹Mislite li da sam došao da donesem mir na zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor. ⁵²Jer će odsad petoro u jednoj kući biti razdeljeni: troje protiv dvoje i dvoje protiv troje, ⁵³otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe svoje i snaha protiv svekrve.

⁵⁴A govoraše i narodu: Kad vidite oblak gde se diže od zapada, odmah kažete: Biće kiše; i biva tako. ⁵⁵I kad vidite jug gde duva, kažete: Biće vrućina; i biva. ⁵⁶Pretvorice, lice zemlje i neba umete da poznate, a vremena ovoga kako ne poznajete? ⁵⁷Zašto, pak, i sami od sebe ne sudite pravedno?

⁵⁸Kad, naime, ideš sa svojim suparnikom sudiji, još na putu se potrudi da ga se oprostiš, da te ne odvuče pred sudiju, i sudija te preda panduru, i pandur te baci u tamnicu. ⁵⁹Kažem ti, nećeš izići odande dok ne platiš i poslednju paru.

Luka – 13 glava

¹Baš u to vreme dođoše neki i kazaše mu za Galilejce čiju je krv Pilat pomešao s njihovim žrtvama.

²I odgovori im: Mislite li da su ovi Galilejci bili grešniji od svih Galilejaca, zato što tako postradaše? ³Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti. ⁴Ili onih osamnaest na koje pade kula siloamska i pobi ih, mislite li da su oni krivlji bili od svih Jerusalimljana? ⁵Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

⁶A kaza ovu priču: Jedan čovek imadaše smokvu usađenu u svome

vinogradu. I dođe da traži roda na njoj, ali ne nađe. ⁷Onda reče vinogradaru: Evo treća godina kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, ali ne nalazim. Poseci je! Zašto da još slabi i zemlju? ⁸A on mu odgovori: Gospodaru, ostavi je još za ovu godinu; okopaću oko nje i nađubriću, ⁹pa će, može biti, roditi. A ako ne, poseći ćeš je.

¹⁰Jednom učaše u jednoj sinagogi u subotu. ¹¹I, gle, beše onde žena koju je (zli) duh mučio bolešću već osamnaest godina; beše zgrčena i ne mogaše se nikako ispraviti. ¹²Kad je Isus vide, dozva je i reče joj: Ženo, oproštena si od svoje bolesti. ¹³I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i slavljашe Boga.

¹⁴A starešina od sinagoge srđaše se što Isus izleči u subotu, i reče narodu: Šest je dana u koje treba raditi; u te, dakle, dolazite i lečite se, a ne u subotni dan.

¹⁵A Gospod mu odgovori i reče: Pretvorice, zar ne dreši svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jasala i vodi ga da ga napoji? ¹⁶A ovu kćer Avramovu, koju sotona sveza evo već osamnesta godina, ne trebaše li odrešiti iz ove sveze u dan subotni?

¹⁷I kad to reče, stidahu se svi njegovi protivnici, a sav narod radovaše se za sva njegova slavna dela.

¹⁸Tada reče: Kakvo je carstvo Božje i kakvo ću kazati da je? ¹⁹Ono kao zrno gorušično koje čovek uze i baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice se nebeske nastaniše na granama njegovim.

²⁰I opet reče: Kakvo ću kazati da je carstvo Božje? ²¹Ono je kao kvasac koji žena uze i metnu u tri sata brašna, dok sve ne uskisnu.

²²I prolazашe kroz gradove i sela, učeći i putujući u Jerusolim.

²³A neko mu reče: Gospode, je li malo onih koji će se spasti? A on im

reče: ²⁴Borite se da uđete na uska vrata, jer vam kažem: Mnogi će tražiti da uđu i neće moći. ²⁵Kad domaćin ustane i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u vrata govoreći: Gospode, otvori nam, on će vam odgovoriti: Ne znam vas otkuda ste! ²⁶Tada ćete stati govoriti: Ta jeli smo i pili pred tobom, i po našim si ulicama učio! ²⁷A on će reći: Kažem vam, da ne znam otkuda ste. Odstupite od mene svi zločinci! ²⁸Onde će biti plač i škrgut zuba, kad vidite Avrama, Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božjem, a sebe napolje isterane. ²⁹I doći će od istoka i zapada, severa i juga, i ležaće za trpezom u carstvu Božjem. ³⁰I, gle, ima poslednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti poslednji!

³¹Baš u taj čas pristupiše neki fariseji i rekoše mu: Idi i udalji se odavde, jer Irod hoće da te ubije.

³²I reče im: Idite i kažite toj lisici: Eto, isterujem demone i isceljujem danas i sutra, a treći dan ću svršiti. ³³Ali danas, sutra i prekosutra moram putovati, jer ne može prorok poginuti izvan Jerusalima.

³⁴Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem, poslame k tebi – koliko puta htjedoh da skupim decu tvoju kao kvočka piliće svoje pod krila, i ne htjedoste! ³⁵Eto, ostavlja vam se dom vaš. Kažem vam: Nećete me videti dok ne dođe da kažete: Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

Luka – 14 glava

¹I kad jedne subote dođe u kuću jednog starešine farisejskog da jede, oni motrahu na njega.

²I, gle, beše pred njim nekakav čovek koji je patio od vodene bolesti. ³I Isus progovori i reče zakonicima i farisejima: Je li slobodno u subotu lečiti ili nije? ⁴A oni ćutahu. I dohvati ga se, izleči ga i otpusti. ⁵A njima reče: Koji od vas ne bi svoga sina ili vola, da mu padne u bunar,

odmah izvadio i u dan subotni? ⁶I ne mogoše mu odgovoriti na to.

⁷A gostima kaza priču, jer opazi kako izbirahu pročelja, i reče im: ⁸Kad te ko pozove na svadbu, nemoj se namestiti u pročelje, da ne bude među gostima ko ugledniji od tebe, ⁹i dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i kaže ti: Podaj ovome mesto! I onda ćeš sa stidom zauzeti poslednje mesto. ¹⁰Nego, kad te ko pozove, idi i zauzmi poslednje mesto, da ti, kad dođe onaj koji te je pozvao, kaže: Prijatelju, pomakni se više! Tada će ti biti čast pred svima onima koji su s tobom za trpezom. ¹¹Jer svaki koji se podiže, poniziće se, i koji se ponižuje, podignuće se.

¹²A reče i onome što ga je pozvao: Kad daješ ručak ili večeru, ne zovi prijatelja svojih, ni braće svoje, ni rođaka svojih, ni bogatih suseda, da ne bi i oni tebe pozvali i vratili ti se. ¹³Nego, kad činiš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slepe – ¹⁴pa će ti blago biti, jer ti oni ne mogu vratiti. Ali će ti se vratiti o uskrsu pravednih.

¹⁵A kad to ču jedan od gostiju, reče mu: Blago onome koji jede u carstvu Božjem!

¹⁶A on mu reče: Jedan čovek zgotovi veliku večeru i pozva mnoge. ¹⁷A kad bi vreme večeri, posla slugu svoga da kaže pozvanima: Hajdete, sve je već gotovo! ¹⁸I počеше se svi složno izgovarati. Prvi mu reče: Kupio sam njivu, i moram izići da je vidim. Molim te, izgovori me! ¹⁹Drugi reče: Kupio sam pet jarmova volova, i idem da ih ogledam. Molim te, izgovori me! ²⁰Treći reče: Oženio sam se, i zato ne mogu doći. ²¹I sluga dođe i kaza ovo gospodaru svome. Tada se domaćin rasrdi i reče sluzi svome: Izidi brzo na puteve i ulice gradske, i dovedi ovamo siromahe, kljaste, slepe i hrome! ²²A sluga reče: Gospodaru, učinio sam kako si zapovedio, i još ima mesta. ²³I reče gospodar sluzi: Izidi na drumove i do plotova, pa ih nateraj da dođu, da mi se napuni kuća. ²⁴Kažem vam: Nijedan od onih pozvanih ljudi neće okusiti moje večere!

²⁵A idāše s njime mnogo naroda, i obazre se i reče im: ²⁶Ako ko dođe k meni, a ne mrzi na oca svoga, na mater, na ženu, na decu, na braću, na sestre, pa i na život svoj, ne može biti moj učenik. ²⁷Ko ne nosi krsta svoga i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik. ²⁸Jer koji od vas, kad hoće da zida kulu, neće prvo da sestri i proračunati šta će ga stati, (da vidi) ima li da može dovršiti? ²⁹Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmogne dovršiti, svi koji bi to videli, stali mu se rugati ³⁰i govoriti: Ovaj čovek poče zidati, i ne može da dovrši! ³¹Ili koji car, kad ide s vojskom da se pobije s drugim carem, neće prvo sestri i posavetovati se može li s deset hiljada sresti onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada? ³²Ako li ne može, poslaće poslanike dok je onaj još daleko i moliće da se pomire. ³³Tako, dakle, svaki od vas koji se ne odreče svega što ima, ne može biti moj učenik.

³⁴Dobra je so; ali ako i so obljutavi, čim će se popraviti? ³⁵Niti je za zemlju niti za đubre: bacaju je napolje. Ko ima uši da čuje, neka čuje!

Luka – 15 glava

¹I približavahu se k njemu svi carinici i grešnici da ga čuju. ²A fariseji i književnici gundahu: Ovaj prima grešnike i jede s njima.

³Tada im kaza ovu priču: ⁴Koji od vas, kad ima sto ovaca, pa izgubi jednu od njih, neće ostaviti devedeset i devet u pustinji i ići za izgubljenom dok je ne nađe? ⁵I kad je nađe, uzeće je na rame svoje radujući se, ⁶i kad dođe kući, sazvaće prijatelje i susede i kazaće im: Radujte se sa mnom, jer našoh svoju izgubljenju ovcu. ⁷Kažem vam: Tako će na nebu biti veća radost za jednog grešnika koji se kaje, nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

⁸Ili koja žena, kad ima deset drahmi, pa izgubi jednu drahmu, neće zapaliti žiška, počistiti kuće i tražiti dobro dok je ne nađe? ⁹I kad je nađe, sazvaće prijateljice i susede i reći će: Radujte se sa mnom, jer

nađoh drahmu što sam je izgubila. ¹⁰Tako se, kažem vam, raduju anđeli Božji kad se jedan grešnik pokaje.

¹¹I reče: Jedan čovek imao je dva sina. ¹²I mlađi od njih reče ocu: Oče, daj mi moj deo od imanja. I on im podeli imanje. ¹³I posle nekoliko dana pokupi mlađi sin sve, otide u daleku zemlju i profučka onde svoje imanje živeći besputno. ¹⁴A kad potroši sve, nastade velika glad u onoj zemlji, i on se nađe u nevolji. ¹⁵I otide i pribi se kod jednog građanina one zemlje; i ovaj ga posla u polje svoje da čuva svinje. ¹⁶I želeo je da napuni svoj trbuh rošćićima što ih jeđahu svinje, i niko mu ih ne davaše.

¹⁷Tada dođe k sebi i reče: Koliko najamnika u oca moga imaju hleba i suviše, a ja ovde umirem od gladi! ¹⁸Ustaću i idem ocu svome, pa ću mu reći: Oče, zgrešio sam nebu i tebi; ¹⁹više nisam dostojan da se nazovem sin tvoj, primi me kao jednoga od svojih najamnika.

²⁰I ustade i vrati se ocu svome. Kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov i sažali mu se; pa potrča, zagrlji ga i poljubi ga. ²¹A sin mu reče: Oče, zgrešio sam nebu i tebi; više nisam dostojan da se nazovem sin tvoj. ²²A otac reče slugama svojim: Donesite brzo najlepšu haljinu i obucite ga, podajte mu prsten na ruku i obuću na noge, ²³i dovedite ugojeno tele, zakoljite ga – pa da jedemo i da se veselimo, ²⁴jer ovaj moj sin beše mrtav, i ožive, beše izgubljen, i nađe se. I stadoše se veseliti.

²⁵A njegov stariji sin beše u polju. I kad se, dolazeći, približi kući, ču svirku i igranje. ²⁶I dozva jednoga od slugu i zapita šta je to. ²⁷A ovaj mu reče: Tvoj brat dođe, i otac tvoj zakla ugojeno tele, što mu se zdrav vratilo. ²⁸A on se rasrdi i ne htjede unutra. A otac njegov iziđe i moljaše ga. ²⁹A on odgovori ocu: Eto te služim toliko godina i nikad ne prestupih tvoje zapovesti; ali meni nikad nisi dao jareta da bih se provešio sa svojim prijateljima. ³⁰A kad dođe ovaj tvoj sin koji ti je imanje rasuo s bludnicama, zaklao si mu ugojeno tele. ³¹A on mu reče:

Dete, ti si svagda sa mnom, i sve moje tvoje je. ³²Ali se trebalo veseliti i radovati, jer ovaj tvoj brat mrtav beše, i ožive, i izgubljen beše, i nađe se.

Luka – 16 glava

¹A govoraše i učenicima: Beše jedan bogat čovek koji je imao upravitelja. Ovoga okrivise kod njega da rasipa njegovo imanje. ²Tada ga dozva i reče mu: Šta to čujem za tebe? Daj računa o svome upravljanju, jer ne možeš više biti upravitelj. ³A upravitelj reče u sebi: Šta da činim, jer gospodar moj uzima od mene upravu? Kopati ne mogu, prositi stidim se. ⁴Znam šta ću činiti, da bi me, kad budem uklonjen s uprave, primili u kuće svoje. ⁵I dozva redom dužnike svoga gospodara i reče prvome: Koliko si dužan mome gospodaru? ⁶A ovaj reče: Sto vati ulja. I reče mu: uzmi svoju obveznicu, pa sedi i napiši brzo pedeset. ⁷Potom reče drugome: A ti koliko si dužan? A ovaj reče: Sto korova pšenice. Reče mu: Uzmi svoju obveznicu i napiši osamdeset. ⁸I pohvali gospodar nepravednoga upravitelja što mudro učini: jer su deca ovoga sveta mudrija prema svome rodu nego li deca svetlosti.

⁹Pa i ja vam kažem: Načinite sebi prijatelja nepravednim bogatstvom, da bi vas, kad ga nestane, primili u večne kolibe. ¹⁰Ko je veran u najmanjem, veran je i u mnogom, a ko je nepošten u najmanjem, nepošten je i u mnogom. ¹¹Ako, dakle, u nepravednom bogatstvu niste bili verni, ko će vam poveriti pravo (bogatstvo)? ¹²I ako u tuđem niste bili verni, ko će vam dati vaše? ¹³Nijedan sluga ne može služiti dva gospodara; jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će se jednog držati, a drugog prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamoni.

¹⁴A sve ovo slušahu i fariseji, koji su bili srebroljupci, i rugahu mu se.

¹⁵A on im reče: Vi ste oni koji se gradite pravedni pred ljudima, ali Bog zna srca vaša. Jer što je ljudima visoko, to je Bogu mrsko.

¹⁶Zakon i poroci su do Jovana; otada se carstvo Božje propoveda i svaki navaljuje da uđe u njega. ¹⁷Ali je lakše nebu i zemlji proći nego li jednoj crtici iz zakona propasti. ¹⁸Svaki koji otpuša svoju ženu i uzima drugu, čini preljubu; i koji se ženi otpuštenicom, čini preljubu.

¹⁹A beše neki bogat čovek koji se oblačio u skerlet i u skupoceno platno i sjajno se veselio svaki dan. ²⁰A siromašak neki, po imenu Lazar, ležao je pred vratima njegovim gnojav ²¹i želeo je da se nasiti samo onim što je padalo s trpeze bogatoga. A još i psi dolazahu i lizahu gnoj njegov. ²²I umre siromašak, i anđeli ga odnesoše u naručje Avramovo. A umre i bogati, i sahraniše ga. ²³I u adu, kad je bio u mukama, podiže oči svoje i ugleda izdaleka Avrama i Lazara u njegovu naručju. ²⁴I povika: Oče Avrame, smiluj se na mene i pošlji Lazara da umoči u vodu vrh od prsta svoga i da mi rashladi jezik, jer se mučim u ovom plamenu. ²⁵A Avram reče: Sinko, seti se da si primio svoja dobra u svome životu, a Lazar opet zla, sad se on ovde teši, a ti se mučiš. ²⁶A preko svega toga postavljena je između nas i vas velika provalija, da oni koji bi hteli odovud k vama preći, ne mogu, a ni oni otuda k nama da prelaze. ²⁷Tada reče: Molim te, dakle, oče, da ga pošlješ u kuću oca moga, ²⁸jer imam petoro braće, da ih dobro posavetuje, da ne bi i oni došli na ovo mesto mučenja. ²⁹A Avram reče: Imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju. ³⁰A on reče: Ne, oče Avrame, nego ako im dođe ko iz mrtvih, pokajaće se. ³¹A on mu reče: Ako ne slušaju Mojsija i proroka, neće poslušati da ko i iz mrtvih ustane.

Luka – 17 glava

¹I reče učenicima svojim: Nije moguće da ne dođu sablazni, ali teško onome s koga dolaze! ²Bolje bi mu bilo da se žrvanj obesi o vrat njegov i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga od ovih malih!

³Čuvajte se! Ako zgreši brat tvoj, pokaraj ga; pa ako se pokaje, oprost mu. ⁴I ako ti sedam puta na dan zgreši i sedam puta dođe k tebi i kaže:

Kajem se, oprosti mu.

⁵I rekoše apostoli Gospodu: Dometni nam vere!

⁶A Gospod reče: Kad biste imali vere koliko zrno gorušično, rekli biste ovome dubu: Iščupaj se i usadi se u more, i poslušao bi vas. ⁷Koji će od vas, kad ima slugu koji ore ili čuva stado, ovome, kad dođe iz polja, reći: Hodi brzo, lezi za trpezu? ⁸Neće li mu zar reći: Spremi mi da večeram, zapregni se i služi mi dok jedem i pijem, pa onda ti jedi i pij? ⁹Hoće li zahvaliti sluzi što je učinio što mu je zapovedeno? ¹⁰Tako i vi: Kad svršite sve što vam je zapovedeno, govorite: Mi smo zaludne sluge; učinili smo što smo dužni bili učiniti.

¹¹I kad je išao u Jerusalem, prolazio je između Samarije i Galileje.

¹²I kad je ulazio u jedno selo, sretoše ga deset gubavih ljudi, koji staše izdaleka, ¹³podigoše glas i viknuše: Isuse, učitelju, smiluj se na nas! ¹⁴I kad ih vide, reče im: Idite i pokažite se sveštenicima! I kad idahu, očistiše se.

¹⁵A jedan od njih, kad vide da se izleči, povrati se hvaleći Boga iz glasa, ¹⁶pade ničice pred noge njegove i zahvali mu – i to beše Samarjanin!

¹⁷A Isus odgovori: Zar se ne očistiše desetorica? Pa gde su devetorica? ¹⁸Zar se ne nađe među njima nijedan da se vrati da zahvali Bogu, nego samo ovaj tuđin? ¹⁹I reče mu: Ustani i idi; vera tvoja ti je pomogla.

²⁰A kad ga fariseji upitaše kad će doći carstvo Božje, odgovori im i reče: Carstvo Božje neće doći tako da će se to videti; ²¹niti će se kazati: Evo ga ovde! ili: Onde je! Jer, gle, carstvo je Božje među vama! ²²A učenicima reče: Doći će dani kad ćete zaželeti da vidite jedan dan Sina čovečjega, i nećete ga videti. ²³I reći će vam: Eno ga onde, evo

ga ovde! Ne idite onamo i ne trčite za njima! ²⁴Jer kao što munja, kad sevne, svetli od jednoga kraja pod nebom do drugoga, tako će biti Sin čovečji u svoj dan. ²⁵Ali mu prvo valja mnogo postradati i odbačenu biti od roda ovoga.

²⁶I kako je bilo u dane Nojeve, tako će biti i u dane Sina čovečjeg: ²⁷jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve. ²⁸Tako (će biti) kao što je bilo u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu; ²⁹a u dan kad Lot iziđe iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve. ³⁰Isto tako će biti u onaj dan kad se javi Sin čovečji.

³¹U taj dan koji se desi na krovu, a pokušstvo njegovo u kući, neka ne silazi da ga uzme; a tako i onaj koji se desi u polju, neka se ne vraća natrag. ³²Setite se žene Lotove! ³³Koji pođe da sačuva život svoj, izgubiće ga, a koji ga izgubi, sačuvaće ga. ³⁴Kažem vam: Te noći biće dva na jednom odru, jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. ³⁵Dve će mleti zajedno, jedna će se uzeti, a druga ostaviti. ³⁶[Dva će biti u polju, jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.]

³⁷I odgovoriše mu: Gde, Gospode? A on im reče: Gde je lešina, onamo će se skupiti i lešinari.

Luka – 18 glava

¹A kaza im priču kako treba svagda da se mole Bogu, bez umora. ²I reče: U jednom gradu beše jedan sudija koji se Boga nije bojao i za ljude nije mario. ³A beše u tome gradu (i) jedna udovica, koja je dolazila k njemu i govorila: Odbrani me od moga suparnika! ⁴I neko vreme nije hteo. A posle reče u sebi: Ako se i ne bojim Boga i ne marim za ljude, ⁵no budući da mi ova udovica dosađuje, odbraniću je, da ne bi najposle došla i izbila me.

⁶I reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija! ⁷A Bog zar da ne

odbrani izbranih svojih koji mu viču dan i noć, i zar da okleva s njima?
⁸Kažem vam: Odbraniće ih brzo! Ali hoće li Sin čovečji, kad dođe, naći veru na zemlji?

⁹A i nekima koji mišljahu za sebe da su pravedni i druge prezirahu, kaza ovu priču: ¹⁰Dva čoveka otidoše gore u hram da se mole Bogu, jedan farisej, a drugi carinik. ¹¹Farisej stade i ovako se moljaše u sebi: Bože, hvala ti što nisam kao drugi ljudi, razbojnici, nepravednici, preljubočinici, ili i kao ovaj carinik. ¹²Postim dvaput u nedelji, dajem desetak od svega što dobijem. ¹³A carinik stajaše izdaleka i ne htjede ni očiju podići na nebo, nego bijaše prsa svoja i govoraše: Bože, milostiv budi meni grešnome! ¹⁴Kažem vam, ovaj otide opravdan svojoj kući, onaj ne. Jer svaki koji se sam podiže, poniziće se, a koji se sam ponižuje, podignuće se.

¹⁵A donošahu mu i malu decu da ih se dotakne. Kad to videše učenici, ukoriše ih.

¹⁶A Isus ih dozva k sebi i reče: Pustite decu neka dolaze k meni i ne branite im; jer je takovih carstvo Božje. ¹⁷Zaista, kažem vam: Koji ne primi carstva Božjeg kao dete, neće ući u njega.

¹⁸I zapita ga jedan starešina: Učitelju dobri, šta da učinim da nasledim život večni?

¹⁹A Isus mu reče: Što me zoveš dobrim? Niko nije dobar osim jednoga Boga. ²⁰Zapovesti znaš: Ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svedoči lažno, poštuj oca svoga i mater svoju. ²¹A on reče: Svega sam se ovoga držao od mladosti.

²²A kad Isus ču to, reče mu: Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdaj siromasima, i imaćeš blaga na nebu; pa hajde za mnom!

²³A kad on ču to, postade vrlo žalostan, jer je bio vrlo bogat. ²⁴A kad ga

Isus vide (žalosna), reče: Kako je teško bogatima ući u carstvo Božje!
²⁵Lakše je kamili proći kroz iglene uši, nego li bogatome ući u carstvo Božje!

²⁶A oni koji čuše, rekoše: Pa ko se može spasti?

²⁷A on reče: Što je u ljudi nemoguće, moguće je u Boga.

²⁸A Petar reče: Eto mi smo ostavili svoje imanje i idemo za tobom.

²⁹A on im reče: Zaista, kažem vam: Nema nijednoga koji bi radi carstva Božjeg ostavio kuću, ženu, braću, roditelje ili decu, ³⁰a da neće primiti mnogo više u ovo vreme, i na svetu koji će doći, život večni.

³¹I uze dvanaesticu i reče im: Evo idemo gore u Jerusalem, i sve će se svršiti što su proroci napisali za Sina čovečjeg. ³²Pređaće ga neznabošcima, rugaće mu se, mučiće ga i popljuvaće ga. ³³Pošto ga išibaju, ubiće ga, i treći dan će ustati.

³⁴No oni ne razumeše ništa od ovoga; ova reč beše sakrivena od njih, i ne razumeše što im se kaza.

³⁵A kad se približi Jerihonu, slepac neki seđaše kraj puta i prošaše. ³⁶I kad ču narod gde prolazi, zapita šta je to. ³⁷I kazaše mu: Isus Nazarećanin prolazi. ³⁸Tada povika: Isuse, sine Davidov, smiluj se na mene! ³⁹A oni što idahu napred, korahu ga da učuti. A on još većma vikaše: Sine Davidov, smiluj se na mene!

⁴⁰I Isus stade i zapovedi da mu ga dovedu. Kad mu se približi, zapita ga: ⁴¹Šta hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospode, da progledam.

⁴²Tada mu Isus reče: Progledaj! Vera ti je tvoja pomogla. ⁴³I odmah progleda, i pođe za njim slaveći Boga. I sav narod koji vide, hvaljaše Boga.

Luka – 19 glava

¹I uđe u Jerihon i prolazaše kroz njega.

²I, gle, beše tu čovek po imenu Zakhej, koji je bio starešina carinički, i bio je bogat. ³Hteo je da vidi Isusa ko je, ali nije mogao od naroda, jer je bio maloga rasta. ⁴I potrča napred i pope se na jednu divlju smokvu da ga vidi, jer mu je onuda valjalo proći. ⁵Kad Isus dođe na to mesto, pogleda gore i reče mu: Zakheju, siđi brzo dole, jer mi danas valja biti u tvojoj kući! ⁶I siđe brzo i primi ga radujući se.

⁷I svi koji videše, gundahu: Grešnome čoveku dođe u kuću.

⁸A Zakhej pristupi i reče Gospodu: Gospode, evo pola imanja svoga daću siromasima, a ako sam od koga što nepravedno uzeo, vratiću mu četvorostruko!

⁹A Isus mu reče: Danas dođe spasenje kući ovoj, jer je i on sin Avramov. ¹⁰Jer Sin čovečji dođe da traži i spase što je izgubljeno.

¹¹A kad oni čuše to, kaza još jednu priču, jer je bio blizu Jerusalima, i mišljahu da će se odmah javiti carstvo Božje. ¹²Reče, dakle: Jedan plemić otide u daleku zemlju da primi carsko dostojanstvo i da se (onda) vrati. ¹³I dozva deset svojih slugu, dade im deset mina i reče im: Trgujte dok se ja ne vratim. ¹⁴A sugrađani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike da kažu: Nećemo da ovaj caruje nad nama. ¹⁵A kad se on vrati sa carskim dostojanstvom, reče da mu dozovu one sluge kojima je dao novac, da vidi šta je koji zaradio. ¹⁶I dođe prvi i reče: Gospodaru, tvoja mina donese deset mina. ¹⁷I reče mu: Dobro, dobri slugo; kad si u najmanjem bio veran, evo ti vlast nad deset gradova. ¹⁸I dođe drugi i reče: Tvoja mina, gospodaru, donese pet mina. ¹⁹A on i ovome reče: I ti budi nad pet gradova. ²⁰I treći dođe i reče: Gospodaru, evo tvoja mina koju sam čuvao u ubrusu. ²¹Bojao sam te se, jer si čovek žestok: uzimaš što nisi ostavio i žnješ što nisi

sejao. ²²Reče mu: Po tvojim ću ti rečima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja žestok čovek, da uzimam što nisam ostavio i žnjem što nisam sejao? ²³Pa zašto nisi dao moj novac u menjačnicu? I ja bih ga, po svome dolasku s kamatom primio. ²⁴I reče onima što stajahu onde: Uzmite od njega minu i podajte je onome što ima deset mina! ²⁵I rekoše mu: Gospodaru, on ima deset mina! ²⁶Kažem vam: Svakome koji ima, daće se, a od onoga koji nema, uzeće se i ono što ima. ²⁷A te moje neprijatelje, koji nisu hteli da ja budem car nad njima, dovedite ovamo i posecite ih preda mnom!

²⁸I kad ovo kaza, pođe napred i iđaše gore u Jerusalim.

²⁹I kad se pribiži Vitfazi i Vitaniji, ka gori koja se zvala Maslinska, posla dvojicu od učenika ³⁰i reče: Idite u selo prema vama, i kad uđete u njega, naći ćete u njemu magare privezano, na kome čovek još nije sedeo. Odrešite ga i dovedite. ³¹I ako vas ko upita: Zašto ga drešite? ovako mu kažite: Treba Gospodu.

³²I poslani otidoše i nadoše kao što im je rekao. ³³A kad oni drešahu magare, rekoše im gospodari njegovi: Zašto drešite magare? ³⁴A oni rekoše: Treba Gospodu. ³⁵I dovedoše ga k Isusu, baciše svoje haljine na magare i posadiše Isusa. ³⁶I kad iđaše, prostirahu haljine svoje po putu.

³⁷A kad se već približio da siđe s Maslinske gore, poče sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga iz glasa za sva čudesa što su ih videli, ³⁸i rekoše: Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visini!

³⁹A neki fariseji iz gomile rekoše mu: Učitelju, zabrani učenicima svojim!

⁴⁰I odgovori im: Kažem vam, ako ovi učute, kamenje će vikati!

⁴¹I kad se pribiži i ugleda grad, zaplaka za njim ⁴²i reče: O kad bi i ti danas znao što je za tvoj mir! Ali je sad sakriveno od očiju tvojih. ⁴³Doći će dani na tebe, i okružiće te neprijatelji tvoji opkopima, opkoliće te i navaljivaće na tebe sa svih strana. ⁴⁴Razbiće tebe i decu tvoju u tebi, i neće ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato što nisi poznao vremena kada si pohođen.

⁴⁵I uđe u hram i stade napolje goniti one što prodavahu u njemu ⁴⁶i reče im: U pismu stoji: "I dom moj neka je dom molitve", a vi načiniste od njega razbojničku pećinu!

⁴⁷I učio je svaki dan u hramu. A prvosveštenici, književnici i starešine narodne gledahu da ga pogube. ⁴⁸Ali ne nađoše šta bi učinili, jer je sav narod išao za njim i slušao ga je.

Luka – 20 glava

¹I kad je jednoga dana učio narod u hramu i propovedao evanđelje, pristupiše mu prvosveštenici i književnici sa starešinama ²i rekoše mu: Kaži nam: Kakvom vlašću činiš to, ili ko je taj koji ti dade tu vlast?

³A on im odgovori: I ja ću vas pitati jednu reč, pa mi kažite: ⁴Krštenje Jovanovo – beše li s neba ili od ljudi?

⁵A oni pomišljahu u sebi: Ako kažemo: S neba, reći će: Zašto mu ne verovaste? ⁶A ako kažemo: Od ljudi, sav će nas narod pobiti kamenjem, jer je uveren da je Jovan prorok. ⁷I odgovoriše da ne znaju otkuda je.

⁸I Isus im reče: Ni ja vama neću reći kakvom vlašću činim ovo.

⁹A narodu poče kazivati ovu priču: Jedan čovek posadi vinograd, dade ga vinogradarima i otide na podugo vremena. ¹⁰A kad dođe vreme, posla k vinogradarima slugu da mu dadu od vinogradskoga roda. Ali

vinogradari ga izbiše i poslaše prazna. ¹¹I posla opet, drugoga slugu: A oni i toga izbiše i osramotiše i poslaše prazna. ¹²I posla i trećega. A oni i ovoga raniše i izbaciše napolje. ¹³Onda reče gospodar od vinograda: Šta da činim? Poslaću sina svoga miloga; možda će se od njega stideti. ¹⁴A kad ga vinogradari videše, rekoše jedan drugome: Ovo je nasljednik; hodite da ga ubijemo, da naše bude nasljedstvo. ¹⁵I izbaciše ga napolje iz vinograda i ubiše. Šta će, dakle, učiniti njima gospodar od vinograda? ¹⁶Doći će i pogubiće te vinogradare, i daće vinograd drugima. A kad oni to čuše, rekoše: Ne dao Bog!

¹⁷A on pogleda na njih i reče: Šta znači, dakle, ovo u pismu: "Kamen koji odbaciše zidari, taj posta kamen ugaoni"? ¹⁸Svaki koji padne na taj kamen, razbiće se, a na koga on padne, satrće ga.

¹⁹I gledahu književnici i prvosveštenici da (još) onoga časa dignu ruke na njega, ali se pobojaše naroda. Razumeli su, naime, da se ova priča njih ticala.

²⁰I pazili su na njega, pa poslaše vrebace, koji su se gradili kao da su pravedni, da bi ga uhvatili u reči, pa da ga predadu vlasti i sili prokuratorovoj. ²¹I upitaše ga: Učitelju, znamo da pravo govoriš i učiš, i ne gledaš ko je ko nego zaista učiš putu Božjem – ²²možemo li mi plaćati caru carevinu ili ne?

²³A on razume njihovo lukavstvo i reče im: ²⁴Pokažite mi dinar! Čiji je lik i natpis na njemu? A oni rekoše: Carev.

²⁵A on im reče: Podajte, dakle, što je carevo, caru, i što je Božje, Bogu!

²⁶I ne mogoše ga uhvatiti u reči pred narodom, i, diveći se njegovu odgovoru, umukoše.

²⁷I pristupiše neki sadukeji – koji kažu da nema uskrsa – i zapitaše ga:

²⁸Učitelju, Mojsije nam napisao: "Ako kome umre brat koji ima ženu, a

dece nema, da brat njegov uzme ženu i podigne porod bratu svome".²⁹ Beše, dakle, sedmoro braće. Prvi uze ženu i umre bez dece.³⁰ I uze je drugi,³¹ pa i treći, a tako i sva sedmorica ne ostaviše dece i pomreše.³² Najposle umre i žena.³³ O uskrsu, dakle, koga će od njih biti žena? Jer je ona sedmorici bila žena.

³⁴ I reče im Isus: Deca ovoga sveta žene se i udaju,³⁵ a koji se udostoje da dobiju onaj svet i uskrs iz mrtvih, niti će se ženiti niti udavati.³⁶ Jer ne mogu više ni umreti; jer su kao anđeli, i sinovi su Božji, kad su sinovi uskrsa.³⁷ A da mrtvi ustaju, to i Mojsije pokaza na mestu o kupini, gde Gospoda naziva Bogom Avramovim, Bogom Isakovim i Bogom Jakovljevim.³⁸ A Bog nije Bog mrtvih, nego živih; jer su njemu svi živi.

³⁹ A neki od književnika odgovoriše: Učitelju, dobro si kazao!⁴⁰ I više ništa nisu smeli da ga pitaju.

⁴¹ A on im reče: Kako govore da je Mesija sin Davidov? ⁴² Jer sam David kaže u psaltiru: "Reče Gospod Gospodu mome: Sedi meni s desne strane"⁴³ dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim".⁴⁴ David, dakle, njega naziva Gospodom; pa kako mu je onda sin?

⁴⁵ A kad je sav narod slušao, reče učenicima:⁴⁶ Čuvajte se od književnika, koji rado idu u talarima, vole pozdrave po trgovima, prva mesta po sinagogama i pročelja na gozbama,⁴⁷ koji jedu kuće udovičke i lažno se mole Bogu dugo. Ovi će tim većma biti osuđeni!

Luka – 21 glava

¹ I pogleda gore i vide bogate gde među priloge svoje u kovčeg.² A vide i jednu siromašnu udovicu gde onde meće dve lepte,³ i reče: Zaista, kažem vam: Ova siromašna udovica metnu više od svih.⁴ Jer svi ovi priložiše od suviška svoga, a ona od sirotinje svoje metnu sav užitak

što ga je imala.

⁵I kad neki rekoše za hram da je ukrašen lepim kamenjem i svetim darovima, reče: ⁶To što vidite – doći će dani kad neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće porušiti.

⁷I zapitaše ga: Učitelju, a kad će to biti? I kakav je znak kad će se to dogoditi? ⁸A on reče: Pazite da vas ne prevare! Jer će mnogi doći na ime moje i govoriće: Ja sam, i: Vreme se približilo. Ne idite za njima! ⁹A kad čujete ratove i bune, ne plašite se; jer to mora biti prvo, ali nije odmah kraj. ¹⁰Tada im reče: Ustaće narod na narod i carstvo na carstvo. ¹¹Zemlja će se tresti jako, biće gladi i pomora po svetu, strahota i velikih znakova na nebu.

¹²A pre svega ovoga metnuće na vas ruke svoje i goniće vas, predavaće vas u sinagoge i u tamnice, vodiće vas pred careve i namesnike zbog imena moga: ¹³biće vam to za svedočanstvo. ¹⁴Metnite, dakle, u srca svoja: Da se ne pripravlјate kako ćete se braniti, ¹⁵jer ću vam ja dati usta i mudrost kojoj se neće moći protiviti ili odgovoriti svi vaši protivnici. ¹⁶A predavaće vas i roditelji, braća, rođaci, neprijatelji, i neke od vas pobiće. ¹⁷Svi će omrznuti na vas zbog imena moga. ¹⁸Ali ni dlaka s glave vaše neće propasti: ¹⁹trpljenjem svojim doći ćete do života.

²⁰A kad vidite da je Jerusalim opkolila vojska, onda znajte da je blizu njegovo razorenje. ²¹Tada neka stanovnici Judeje beše u gore; koji budu u gradu, neka iziđu napolje, a koji su u polju, neka ne ulaze u njega. ²²Jer su ovo dani osvete, da se ispuni sve što je napisano. ²³Teško trudnim ženama i dojilicama u te dane! Jer će biti velika nevolja na zemlji i gnev na ovome narodu. ²⁴Pašće od oštrice mača i odvešće ih u ropstvo po svima narodima. Jerusalim će gaziti neznabošci dok se ne izvrše vremena neznabožaca.

²⁵I biće znakova na suncu, mesecu i zvezdama, a na zemlji obuzeće

narode strah od huke i valova morskih. ²⁶Ljudi će umirati od straha i čekanja onoga što ide na zemlju; jer će se sile nebeske pokrenuti.

²⁷I tada će ugledati Sina čovečjeg gde ide na oblaku s velikom silom i slavom. ²⁸A kad se počne ovo zbivati, ispravite se i podignite glave svoje, jer se približuje izbavljenje vaše!

²⁹I kaza im priču: Pogledajte na smokvu i na sva drveta! ³⁰Kad vidite da već teraju, sami znate da je već blizu leto. ³¹Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu carstvo Božje. ³²Zaista, kažem vam: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve (ovo) ne zbude. ³³Nebo i zemlja proći će, ali moje reči neće proći.

³⁴Ali se čuvajte da vam kako srca ne otežaju mamurlukom, pijanstvom i brigama ovoga sveta, i da vam taj dan ne dođe iznenada ³⁵kao zamka. Jer će doći na sve koji žive po svoj zemlji. ³⁶Ali bdite jednako i molite se Bogu da budete kadri uteći od svega ovoga što će se zbiti, i stati pred Sina čovečjeg.

³⁷Danju je učio u hramu, a noću je izlazio i noćivao na gori koja se zove Maslinska. ³⁸I sav je narod već rano ujutru dolazio k njemu u hram da ga čuje.

Luka – 22 glava

¹A približavao se praznik beskvasnih hlebova, koji se zove pasha. ²I prvosveštenici i književnici gledahu kako bi ga ubili; jer su se bojali naroda.

³Tada uđe sotona u Judu koji se zvao Iskariotski i bio jedan od dvanaestorice. ⁴I otide i dogovori se s prvosveštenicima i zapovednicima kako će im ga izdati. ⁵I obradovaše se, i ugovoriše da mu dadu novaca. ⁶I on obeća, i tražio je zgodu da im ga preda kad ne bude naroda oko njega.

⁷I dođe dan beskvasnih hlebova, u koji je trebalo klati pashu. ⁸I posla Petra i Jovana i reče: Idite, spremite nam pashu da jedemo. ⁹A oni mu rekoše: Gde hoćeš da spremimo?

¹⁰A on im reče: Eto, kad uđete u grad, srešće vas čovek koji nosi vode u krčagu. Idite za njim u kuću u koju on uđe. ¹¹I domaćinu kažite: Učitelj te pita: Gde je dvornica gde ću jesti pashu s učenicima svojim? ¹²I on će vam pokazati veliku, patosanu sobu; onde spremite.

¹³A oni otidoše i nađoše kao što im je rekao, i spremiše pashu.

¹⁴I kad dođe čas, leže za trpezu, i apostoli s njime. ¹⁵I reče im: Vrlo sam želeo da jedem ovu pashu s vama pre nego što stradam. ¹⁶Jer vam kažem: Neću je više jesti dok se ne ispuni u carstvu Božjem. ¹⁷I uze čašu, zahvali Bogu i reče. Uzmite je i razdelite među sobom. ¹⁸Jer vam kažem: Neću više piti od roda vinogradskoga dok ne dođe carstvo Božje.

¹⁹I uze hleb, zahvali Bogu, izlomi ga i dade njima i reče: Ovo je telo moje, koje se za vas daje. Ovo činite za moj spomen! ²⁰Tako i čašu po večeri, i reče: Ova je čaša novi savez mojom krvlju, koja se za vas proliva.

²¹Ali, gle, ruka moga izdajnika sa mnom je na trpezi! ²²Sin čovečji, istina, ide kao što je određeno, ali teško onome čoveku koji ga izdaje! ²³I oni počеше pitati jedan drugoga, koji bi od njih bio taj koji će to učiniti.

²⁴A dođe i do prepiranja među njima, koji se od njih čini da je najveći.

²⁵A on im reče: Carevi narodni gospodare njima, i koji imaju vlast nad njima, zovu se dobrotvori. ²⁶Ali vi nemojte tako; nego najveći među vama neka bude kao najmlađi, i starešina kao sluga. ²⁷Jer koji je veći,

koji je za trpezom ili koji služi? Nije li onaj za trpezom? A ja sam među vama kao sluga. ²⁸A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u mojim napastima. ²⁹I ja ostavljam vama carstvo, kao što je Otac moj ostavio meni; ³⁰da jedete i pijete za mojom trpezom u carstvu mome, i da sedite na prestolima i vladate nad dvanaest plemena Izrailjevih.

³¹Simone, Simone, eto vas je iskao sotona da bi vas činio kao pšenicu.

³²Ali ja se molih za tebe da tvoja vera ne prestane. I ti, kad se jednom obratiš, utvrdi braću svoju.

³³A on mu reče: Gospode, s tobom sam gotov i u tamnicu i u smrt ići!

³⁴A on reče: Kažem ti, Petre, neće danas zapevati petao dok se triput ne odrečeš da me poznaješ.

³⁵I reče im: Kad vas posla bez kese, torbe i obuće, eda vam što nedostade? A oni rekoše: Ništa. ³⁶A on im reče: Ali sad – koji ima kesu, neka je uzme, tako i torbu, a koji nema, neka proda haljinu svoju i kupi mač. ³⁷Jer vam kažem: Mora se na meni izvršiti ovo što stoji u pismu: "I metnuše ga među zločince" – jer ja sam svoje svršio.

³⁸A oni rekoše: Gospode, evo ovde dva mača. A on im reče: Dosta je.

³⁹Tada iziđe i otide, po običaju, na Maslinsku goru. A s njim otidoše i učenici. ⁴⁰I kad dođe na mesto, reče im: Molite se Bogu da ne padnete u napast!

⁴¹I sam odstupi od njih koliko se može kamenom dobaciti, kleknu na kolena i moljaše se Bogu: ⁴²Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od mene! Ali ne moja volja, nego tvoja da bude! ⁴³I javi mu se anđeo s neba i krepio ga je. ⁴⁴I budući u strahu, još se bolje molio. Znoj njegov beše kao kaplje krvi koje kaplju na zemlju. ⁴⁵I usta od molitve, dođe k učenicima i nađe ih gde spavaju od žalosti. ⁴⁶I reče im: Što spavate? Ustanite i molite se Bogu da ne padnete u napast!

⁴⁷Dok je on još govorio, gle, dođe velika gomila ljudi; jedan od dvanaestorice, po imenu Juda, išao je pred njima, i pristupi Isusu da ga poljubi.

⁴⁸A Isus mu reče: Juda, zar poljupcem izdaješ Sina čovečjeg?

⁴⁹A kad njegovi pratioci videše šta će biti, rekoše: Gospode, pratioci videše šta će biti, rekoše: Gospode, da bijemo mačem? ⁵⁰I udari jedan od njih prvosveštenikova slugu i odseče mu desno uho. ⁵¹A Isus odgovori i reče: Ostavite to! I dohvati se uha i izleči slugu.

⁵²A prvosveštenicima, zapovednicima hrama i starešinama koji su došli na njega, reče Isus: Kao na razbojnika, izišli ste s mačevima i batinama. ⁵³Kad sam svaki dan bio s vama u hramu, niste digli ruku na mene. Ali ovo je vaš čas i oblast tame.

⁵⁴A kad ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u kuću prvosveštenikovu. A Petar idaše za njim izdaleka. ⁵⁵I kad naložiše vatru nasred dvorišta i sedahu zajedno, sedaše i Petar među njima. ⁵⁶I spazi ga jedna sluškinja gde sedi kod vatre, pogleda na njega i reče: I ovaj je bio s njim. ⁵⁷A on ga se odreče: Ne znam ga, ženo! ⁵⁸I malo zatim vide ga drugi i reče: I ti si od njih. A Petar reče: Nisam, čoveče! ⁵⁹I posle tako jednoga časa potvrđivao je drugi jedan: Zaista je i ovaj bio s njim, jer je i Galilejac. ⁶⁰A Petar reče: Čoveče, ne znam šta govoriš. I odmah, dok je on još govorio, zapeva petao. ⁶¹I Gospod se obazre i pogleda na Petra, i Petar se seti reči Gospodnje, kako mu reče: Pre nego što petao danas zapeva, triput ćeš me se odreći. ⁶²I iziđe napolje i plaka gorko.

⁶³A ljudi koji ga držahu, rugahu mu se i bijahu ga; ⁶⁴pokriše ga, pa ga pitahu: Proreci, ko te je udario? ⁶⁵I mnoge druge hule govorahu na njega.

⁶⁶A kad svanu, sabraše se starešine narodne, prvosveštenici i književnici, i odvedoše ga u svoj sud ⁶⁷i rekoše: Ako si ti Mesija, kaži nam! A on im reče: Ako vam kažem, nećete verovati; ⁶⁸a ako vas zapitam, nećete mi odgovoriti. ⁶⁹Odsad će Sin čovečji sedeti s desne strane sile Božje.

⁷⁰Tada rekoše svi: Ti si, dakle, Sin Božji? A on im reče: Vi kažete da sam.

⁷¹A oni rekoše: Šta nam još treba svedočanstvo? Sami smo čuli iz njegovih usta.

Luka – 23 glava

¹I ustaše svi i odvedoše ga Pilatu. ²I počеше ga optuživati: Ovoga nađosmo da otpađuje naš narod i zabranjuje davati caru carevinu, i govori da je on Mesija, car. ³A Pilat ga upita: Jesi li ti car judejski? A on mu odgovori: Ti kažeš.

⁴A Pilat reče prvosveštenicima i narodu: Ne nalazim nikakve krivice na ovom čoveku. ⁵A oni navaljivahu i govorahu: On buni narod, učeći po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde.

⁶A kad Pilat ču to, upita je li on Galilejac. ⁷I kad dozna da je iz područja Irodova, poslao ga Irodu, koji je tih dana takođe bio u Jerusalimu. ⁸A kad Irod vide Isusa, obradova se vrlo; odavno je već želeo da ga vidi, jer je čuo za njega, i nadao se da će videti kakvo čudo od njega. ⁹I pita ga mnogo, ali mu on ne odgovori ništa. ¹⁰A prvosveštenici i književnici stajahu i optuživahu ga jako. ¹¹Tada ga Irod sa svojim vojnicima prezre i naruga mu se, obuče mu sjajnu haljinu i poslao ga natrag Pilatu.

¹²Toga dana se pomiriše Irod i Pilat; jer su pre bili u zavadi.

¹³A Pilat sazva prvosveštenike, starešine i narod ¹⁴i reče im: Dovedoste mi ovoga čoveka kao da on otpađuje narod, i, eto, ja ga

pred vama ispitah, i ne našoh na ovom čoveku nijedne krivice što vi na njega govorite. ¹⁵A ni Irod; jer ga nam je natrag poslao. I, eto, nije učinio ništa što bi zaslužilo smrt. ¹⁶Da ga, dakle, išibam i pustim. ¹⁷[A trebalo je da im o prazniku oslobodi jednoga sužnja.] ¹⁸A oni svi povikaše: Uzmi ovoga, a pusti nam Varavu! ¹⁹Za nekakvu bunu u gradu i za ubistvo beše ovaj bačen u tamnicu.

²⁰A Pilat im opet poče govoriti, jer je hteo da pusti Isusa. ²¹A oni vikahu: Raspni ga, raspni!

²²A on im po trećiput reče: Pa kakvo je zlo učinio on? Ja ne našoh na njemu ništa što bi zaslužilo smrt. Da ga, dakle, išibam i pustim. ²³A oni navaljivahu s velikom vikom i iskahu da se on razapne; i njihova vika nadvlada. ²⁴Tada Pilat presudi da bude kao što oni traže. ²⁵I pusti onoga što ga iskahu, koji beše bačen u tamnicu za bunu i za ubistvo, a Isusa ostavi na njihovu volju.

²⁶I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona iz Kirine, koji je išao iz polja, i metnuše na njega krst da ga nosi za Isusom.

²⁷A za njim idāše mnogo naroda i žena, koji naricahu i plakahu za njim. ²⁸A Isus se osvrnu na njih i reče: Kćeri Jerusalimske, ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za decom svojom! ²⁹Jer, eto, idu dani kada će se reći: Blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i sisama koje ne dojiše! ³⁰Tada će početi govoriti gorama: Padnite na nas!, i bregovima: Pokrite nas! ³¹Jer kad se ovako radi sa zelenim drvetom, šta će biti od suhog?

³²A vođahu s njim još i dva zločinca da ih pogube.

³³I kad dođoše na mesto koje se zove "Lubanja", onde razapeše njega i zločince, jednoga s desne, a drugog s leve strane.

³⁴A Isus reče: Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine! Tada razdeliše

haljine njegove kockom. ³⁵I stajao je narod i gledao. A starešine se rugahu i govorahu: Drugima je pomogao, neka pomogne sebi, ako je on izbrani Mesija Božji! ³⁶A rugahu mu se i vojnici; pristupahu mu i davahu mu ocat ³⁷i govorahu: Ako si ti car judejski, pomози sam sebi!

³⁸A beše i natpis nad njim: Ovo je car judejski.

³⁹A jedan od obešenih zločinaca huljaše na njega: Zar nisi ti Mesija? Pomozi sebi i nama!

⁴⁰A drugi mu odgovori i karaše ga: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sam tako osuđen? ⁴¹I to, mi pravedno, jer primamo što naša dela zasluđuju; ali on nikakva zla nije učinio. ⁴²I reče: Isuse, seti me se kad dođeš u carstvo svoje!

⁴³I reče mu: Zaista, kažem ti: Danas ćeš sa mnom biti u raju.

⁴⁴A beše već oko šestoga časa; i tama bi po svoj zemlji do časa devetoga. ⁴⁵Sunce pomrča, a zavesa u hramu razdera se na pola. ⁴⁶I povika Isus iz glasa: Oče, u tvoje ruke predajem duh svoj! I kad ovo reče, izdahnu.

⁴⁷A kad kapetan vide šta bi, stade hvaliti Boga i reče: Zaista je ovaj čovek bio pravednik!

⁴⁸I sav narod koji se bio skupio da gleda ovo, kad vide šta bi, vrati se kući bijući se u prsa. ⁴⁹A svi njegovi znanci stajahu izdaleka, i žene koje su s njime došle iz Galileje, i gledahu ovo.

⁵⁰I, gle, čovek po imenu Josif, savetnik, dobar i pravedan čovek ⁵¹ – on ne beše pristao na njihovu odluku i na njihovo delo –, iz Arimateje, grada judejskog, koji je čekao carstva Božjeg, ⁵²pristupi Pilatu i zaiska telo Isusovo.

⁵³I skide ga, obavi platnom i metnu ga u grob, isečen u kamenu, u kome još niko nikada nije ležao.

⁵⁴A beše petak, i subota osvitaše. ⁵⁵A išle su za njim žene koje behu došle s Isusom iz Galileje, i videše grob i kako se metnu telo njegovo. ⁵⁶Pa se vratiše kući i spremiše mirise i miro. U subotu ostaše na miru, po zakonu.

Luka – 24 glava

¹A u prvi dan nedelje, vrlo rano, dođoše na grob i donesoše mirise što ih spremiše. ²Ali nađoše kamen odvaljen od groba, ³I kad uđoše, ne nađoše tela Gospoda Isusa.

⁴Kad se one čuđahu tome, gle, dva čoveka stadoše pred njih u sjajnim haljinama. ⁵One se uplašiše i oboriše lica k zemlji, a ovi im rekoše: Što tražite živoga među mrtvima? ⁶Nije ovde, nego ustade. Setite se kako vam je govorio još kad je bio u Galileji: ⁷Sin čovečji treba da se preda u ruke grešnih ljudi i da se razapne i treći dan da ustane.

⁸I setiše se njegovih reči; ⁹vratiše se od groba i javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalima. ¹⁰Marija Magdalena, Jovana, Marija Jakovljeva i ostale s njima kazaše ovo apostolima. ¹¹A njima se ove reči učiniše kao benetanje, i ne verovahu im.

¹²[A Petar ustade i otrča ka grobu; nagnuvši se, vide samo povoje, i otide čudeći se u sebi šta bi.]

¹³I, gle, dvojica od njih idahu istoga dana u selo koje je od Jerusalima daleko šest stadija i zove se Emaus. ¹⁴Oni govorahu među sobom o svima ovim događajima. ¹⁵A kad se oni razgovarahu i prepirahu, i sam se Isus pribiži i iđaše s njima. ¹⁶Ali oči njihove se držahu te ga ne poznaše. ¹⁷I reče im: Kakav je to razgovor što ga imate među sobom na putu? I stadoše žalosni.

¹⁸A jedan, po imenu Kleopa, odgovori mu: Jesi li ti jedini stranac u Jerusalimu koji nisi čuo šta je u njemu bilo ovih dana? ¹⁹I reče im: Šta? A oni mu rekoše: Za Isusa Nazarećanina, koji je bio prorok, silan u delu i reči pred Bogom i svim narodom. ²⁰Kako ga naši prvosveštenici i starešine predadoše da se osudi na smrt i razapeše ga – ²¹a mi se nadasmo da je on onaj koji će izbaviti Izrailja. I svrh svega toga danas je već treći dan kako to bi. ²²A uplašiše nas i neke naše žene koje su bila rano na grobu, ²³i kad ne nađoše tela njegova, dođoše i rekoše da su im se javili anđeli, koji su kazali da je on živ. ²⁴I neki od naših otidoše na grob i nađoše tako kao što su kazale žene, ali njega nisu videli.

²⁵A on im reče: O bezumni, kako teško verujete u sve što su kazali proroci! ²⁶Zar nije trebao Mesija to da pretrpi, pa da uđe u slavu svoju? ²⁷I, počevši od Mojsija i od svih proroka, razjasni im što je za njega rečeno u svemu pismu.

²⁸I kad se pribižiše selu u koje idahu, on se pravio kao da hoće dalje da ide. ²⁹I naterашe ga govoreći: Ostani s nama, jer je blizu večer i dan je već nagao. I uđe da ostane s njima.

³⁰I kad je ležao s njima za trpezom, uze hleb, blagoslovi ga, izlomi i davaše im. ³¹Tada im se otvoriše oči, i poznaše ga; ali njega nestade.

³²I rekoše jedan drugome: Nije li srce naše gorelo u nama kad nam je putem govorio i tumačio nam pisma? ³³I još toga časa ustaše i vratiše se u Jerusalim. I nađoše jednaesticu i njihove drugove zajedno. ³⁴Ovi govorahu: Zaista je ustao Gospod i javio se Simonu! ³⁵A oni pričahu šta je bilo na putu i kako su ga poznali kad je lomio hleb.

³⁶A kad oni to govorahu, stade on među njih [i reče im: Mir vam!] ³⁷A oni, u trepetu i strahu, mišljahu da vide duha. ³⁸I reče im: Što se plašite, i zašto se javlja sumnja u srcima vašim? ³⁹Vidite ruke moje i

noge moje: ja sam glavom. Opipajte me i vidite: duh nema mesa i kostiju kao što vidite da ja imam. ⁴⁰[I kad to reče, pokaza im ruke i noge.]

⁴¹A kako oni još ne verovahu od radosti i čuđahu se, reče im: Imate li ovde što za jelo? ⁴²A oni mu dadoše komad pečene ribe. ⁴³I uze i pojede pred njima.

⁴⁴I reče im: Ovo su moje reči koje sam vam govorio još dok sam bio s vama: Sve se mora svršiti što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu, prorocima i psalmima.

⁴⁵Tada im otvori um da razumeju pisma, ⁴⁶i reče im: Tako je napisano, da Mesija treba da strada i treći dan da ustane iz mrtvih; ⁴⁷i u njegovo ime treba da se propoveda pokajanje za oprostjenje greha svima narodima, počevši od Jerusalima. ⁴⁸Vi ste svedoci ovome: ⁴⁹I, evo, ja ću poslati obećanje Oca svoga na vas; a vi sedite u gradu dok se ne obučete u silu s visine.

⁵⁰Tada ih izvede do Vitanije, podignu ruke svoje i blagoslovi ih. ⁵¹I kad ih je blagosiljao, odstupi od njih [i uznošашe se na nebo].

⁵²A oni [mu se pokloniše i] vratiše se u Jerusalem s velikom radošću. ⁵³I behu jednako u hramu i slavljahu Boga.

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#)

Jovan – 1 glava

¹U početku beše Logos (Reč), i Logos beše u Boga, i Bog beše Logos. ²Ovaj beše u početku u Boga. ³Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. ⁴U njemu beše život, i ovaj život beše svetlost ljudima. ⁵I svetlost svetli u tami, i – tama je ne prihvati.

⁶Pojavi se čovek, poslan od Boga, po imenu Jovan. ⁷Ovaj dođe za svedočanstvo, da svedoči za svetlost, da svi veruju kroz njega. ⁸Ne beše on svetlost, nego (samo) da svedoči za svetlost.

⁹A prava svetlost, koja osvetljuje svakoga čoveka, dolažашe na svet. ¹⁰Na svetu beše, i svet kroz njega posta, i – svet ga ne pozna. ¹¹U svoju kuću dođe, i – njegovi ga ne primiše. ¹²A svima koji ga primiše, dade im vlast da budu deca Božja, (onima) koji veruju u ime njegovo, ¹³koji se ne rodiše od krvi, ni od volje mesa, ni od volje muževlje, nego od Boga.

¹⁴I Logos posta čovek od mesa i krvi i stanova među nama, i gledasmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca, pun blagodati i istine.

¹⁵Jovan svedoči za njega i viče: Ovaj beše za koga rekoh: Koji za mnom ide, preteče me, jer pre mene beše.

¹⁶Jer od njegova izobilja svi mi primismo, i to blagodat za blagodaću. ¹⁷Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina dođe kroz Isusa Hrista. ¹⁸Boga nikad niko nije video; jedinorođeni, Bog, koji je u naručju

Očinu, on (ga) javi.

¹⁹Ovo je svedočanstvo Jovanovo kad Judeji iz Jerusalima poslaše k njemu sveštenike i levite da ga pitaju: Ko si ti? ²⁰I on prizna i ne poreče, i prizna: Ja nisam Mesija. ²¹I zapitaše ga: Ko si, dakle? Jesi li Ilija? I reče: Nisam. Jesi li prorok? I odgovori: Nisam. ²²Tada mu rekoše: Ko si? Da možemo kazati onima koji su nas poslali. Šta kažeš za sebe?

²³Reče: Ja sam "glas onoga što više u pustinji: Poravnite put Gospodnji!" – kao što kaza prorok Isaija.

²⁴I poslanici behu od fariseja. ²⁵I zapitaše ga i rekoše mu: zašto, dakle, kršćavaš kad ti nisi Mesija, ni Ilija, ni prorok?

²⁶A Jovan im odgovori: Ja kršćavam (samo) vodom; među vama stoji onaj koga vi ne znate, ²⁷koji za mnom ide, kome ja nisam dostojan odrešiti remena na obući njegovoj.

²⁸Ovo bi u Vitiniji preko Jordana, gde je Jovan kršćavao.

²⁹Sutradan vide Isusa gde ide k njemu, i reče: Evo jagnje Božje koje uništava greh sveta! ³⁰Ovo je onaj za koga ja rekoh: Za mnom ide čovek koji me preteče, jer pre mene beše. ³¹I ja ga ne znadoh; ali zato dođoh ja da krstim vodom, da ga objavim Izrailju.

³²I posvedoči Jovan: Videh Duha gde silazi s neba kao golub, i osta na njemu. ³³I ja ga ne znadoh; ali onaj koji me posla da krstim vodom, taj mi reče: Na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu, to je onaj koji će krstiti Duhom svetim. ³⁴I ja sam video, i zasvedočio sam da je ovaj Sin Božji.

³⁵Sutradan opet stajaše Jovan i dvojica od njegovih učenika, ³⁶i pogledavši na Isusa koji je tuda prolazio, reče: Evo jagnje Božje!

³⁷I čuše ga oba učenika kad to kaza i pođoše za Isusom. ³⁸A Isus se osvrnu, i kad vide da idu za njim, reče im: Šta hoćete? A oni mu rekoše: Ravi – t.j. prevedeno: učitelju –, gde stanuješ? ³⁹Reče im: Dođite pa ćete videti. I dođoše i videše gde stanuje, i ostaše u njega taj dan. A beše oko desetoga časa.

⁴⁰Jedan od dvojice koji čuše (one reči) od Jovana i idahu za Isusom, beše Andrija, brat Simona Petra. ⁴¹Ovaj nađe prvo svoga brata Simona i reče mu: Našli smo Mesiju – t.j. prevedeno: Hristos (Pomazanik). ⁴²I dovede ga k Isusu. Isus pogleda na njega i reče: Ti si Simon, sin Jovanov; ti ćeš se zvati Kifa – što znači: Petar (stena). ⁴³Sutradan htjede da ode u Galileju, i nađe Filipa. I reče mu Isus: Hajde za mnom!

⁴⁴A Filip beše iz Vitsaide, iz grada Andrijina i Petrova.

⁴⁵Filip nađe Natanaila i reče mu: Našli smo onoga za koga Mojsije pisa u zakonu i proroci: Isusa, sina Josifova, Nazarećanina. ⁴⁶A Natanailo mu reče: Zar iz Nazareta može biti što dobro? Reče mu Filip: Dođi i vidi!

⁴⁷A Isus vide Natanaila gde ide k njemu i reče za njega: Evo pravoga Izrailjca u kome nema laži.

⁴⁸Reč mu Natanailo: Otkuda me poznaješ? A Isus odgovori i reče mu: Pre nego što te Filip pozva, videh te kad si bio pod smokvom.

⁴⁹Odgovori mu Natanailo: Ravi, ti si Sin Božji, ti si car Izrailjev!

⁵⁰A Isus odgovori i reče mu: Što ti kazah da te videh pod smokvom, zato veruješ? Videćeš veće od ovoga.

⁵¹I reče mu: Zaista, zaista, kažem vam: Videćete nebo otvoreno i anđele Božje gde se penju i silaze na Sina čovečjeg.

Jovan – 2 glava

¹Trećega dana beše svadba u Kani galilejskoj, i bila je onde mati Isusova. ²A behu pozvani na svadbu i Isus i učenici njegovi.

³I kad nesta vina, reče mati Isusova njemu: Nemaju vina.

⁴A Isus joj reče: Mahni me se, ženo! Još nije došao moj čas.

⁵A mati njegova reče slugama: Što vam kaže, učinite!

⁶Beše, pak, onde, radi judejskog čišćenja, šest vodenih sudova od kamena, od po dva ili tri metrita. ⁷Reče im Isus: Napunite sudove vode. I napuniše ih do gore. ⁸I reče im: Zahitite sad i nosite trpezaru. I odnesoš.

⁹A kad trpezar okusi vodu koja je postala vino – on nije znao otkuda je, a sluge koje su zahitile vodu, znale su – zovnu trpezar mladoženju ¹⁰i reče mu: Svaki čovek iznosi prvo dobro vino, i (tek) kad se opiju, onda gore; ti si čuvao dobro vino do sada.

¹¹Tako Isus učini prvo čudo, u Kani galilejskoj, i pokaza slavu svoju: i učenici njegovi verovaše u njega.

¹²Potom siđe u Kafarnaum, on, mati njegova, braća njegova i učenici njegovi, i onde ostaše samo nekoliko dana.

¹³I beše blizu pasha judejska, i Isus otide gore u Jerusalem. ¹⁴I nađe u hramu gde sede oni što prodavahu goveda, ovce i golubove, i one koji menjahu novce. ¹⁵I načini bič od uzica i istera sve iz hrama, i ovce i goveda; menjačima prosu novce i ispremeta stolove, ¹⁶a onima što prodavahu golubove, reče: Nosite ovo odavde, ne činite od doma Oca moga doma trgovačkog!

¹⁷I učenici se njegovu setiše da je napisano: "Revnost za kuću tvoju poješće me".

¹⁸Tada Judeji odgovoriše i rekoše mu: Kakav nam znak možeš pokazati, da smeš to činiti?

¹⁹A Isus odgovori i reče im: Srušite ovaj hram, i ja ću ga za tri dana podići!

²⁰Tada rekoše Judeji: Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram – i ti ćeš ga za tri dana podići?

²¹A on je govorio o hramu tela svoga. ²²Pa kad je ustao iz mrtvih, setiše se učenici njegovi da je on to rekao, i poverovaše pismu i reči koju reče Isus.

²³A kad je o prazniku pashe bio u Jerusalimu, mnogi poverovaše u ime njegovo, jer videše njegova čudesa što ih je činio. ²⁴Ali Isus nije poveravao sebe njima, jer ih je sve znao, ²⁵i nije mu trebalo da ko svedoči za čoveka; sam je znao šta beše u čoveku.

Jovan – 3 glava

¹A beše među farisejima čovek po imenu Nikodim, član judejskog sinedriona. ²Ovaj dođe k njemu noću i reče mu: Ravi, znamo da si ti od Boga došao učitelj; jer niko ne može činiti ovih čudesa što ih činiš ti, ako nije Bog s njim.

³A Isus odgovori i reče mu: Zaista, zaista, kažem ti: Ako se ko ne rodi od gore, ne može videti carstva Božjeg.

⁴Reče mu Nikodim: Kako se može čovek roditi kad je star? Zar može po drugiput ući u utrobu matere svoje i roditi se?

⁵Odgovori Isus: Zaista, zaista, kažem ti: Ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božje. ⁶Što je rođeno od mesa, meso je, i što je rođeno od Duha, Duh je. ⁷Ne čudi se što ti reko: Morate se roditi od gore. ⁸Vetar duva gde hoće, i njegovo fujanje čuješ, ali ne znaš otkuda dolazi i kuda ide: tako je sa svakim koji je rođen od Duha.

⁹Odgovori Nikodim i reče mu: Kako može to biti?!

¹⁰A Isus odgovori i reče mu: Ti si čuveni učitelj Izrailjev i ne shvaćaš to? ¹¹Zaista, zaista, kažem ti: Govorimo što znamo i svedočimo što smo videli, pa ipak svedočanstva našeg ne primate. ¹²Kad vam kazah zemaljsko, pa ne verujete, kako ćete verovati kad vam kažem nebesko?

¹³Niko se nije popeo na nebo osim onoga koji je sišao s neba, Sin čovečji. ¹⁴I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako treba da se podigne i Sin čovečji, ¹⁵da svaki koji veruje, u njemu ima život večni. ¹⁶Jer je Bog tako zavoleo svet, da je i Sina svoga jedinorođenoga dao, da nijedan koji veruje u njega, ne pogine, nego da ima život večni. ¹⁷Jer ne posla Bog Sina na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroz njega. ¹⁸Koji veruje u njega, tome se ne sudi. A koji ne veruje, već je osuđen, što nije verovao u ime jedinorođenoga Sina Božjeg. ¹⁹A ovo je sud: svetlost je došla na svet, ali ljudima bi milija tama nego li svetlost; jer njihova dela behu zla. ²⁰Jer svaki koji čini zlo, mrzi na svetlost i ne ide k svetlosti, da ne pokaraju dela njegovih. ²¹A ko istinu čini, dolazi k svetlosti, da se vide dela njegova, jer su u Bogu učinjena.

²²Potom dođe Isus sa svojim učenicima u Judeju, tu se zadržao s njima i kršćavao je.

²³A i Jovan je kršćavao u Enonu, blizu Salima, jer je onde bilo mnogo vode; i dolazahu i on ih kršćavaše. ²⁴Jer još ne beše Jovan bačen u tamnicu.

²⁵Tako dođe do raspre između učenika Jovanovih i jednog Judejina oko čišćenja. ²⁶I dođoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi, onaj što beše s tobom preko Jordana, za koga si ti svedočio, eto (i) on kršćava i svi idu k njemu.

²⁷A Jovan odgovori i reče: Ne može niko ništa primiti, ako mu nije dano s neba. ²⁸Vi ste sami moji svedoci da sam rekao: Ja nisam Mesija, nego sam poslan pred njim. ²⁹Ko ima mladu, taj je mladoženja; a prijatelj mladoženjin, koji stoji i sluša ga, raduje se od srca glasu mladoženjinu. Ova moja radost sad je najveća. ³⁰On treba da raste, a ja da se umanjujem. ³¹Koji od gore dolazi, nad svima je; koji je sa zemlje, zemaljski je, i govori tako. Koji s neba dolazi, nad svima je. ³²Što je video i čuo, to svedoči, i – svedočanstva njegova niko ne prima! ³³Koji je primio njegovo svedočanstvo, potvrdio je da je Bog istinit. ³⁴Jer koga je Bog poslao, taj reči Božje govori: Jer (mu) ne daje (Bog) Duha na meru. ³⁵Otac ljubi Sina, i sve je dao u njegove ruke. ³⁶Ko veruje u Sina, ima život večni, a ko se protivi Sinu, neće videti života, nego gnev Božji ostaje na njemu.

Jovan – 4 glava

¹Kad, dakle, Gospod dozna da su fariseji čuli da Isus više učenika dobiva i kršćava nego Jovan ²– iako sam Isus nije kršćavao, nego (samo) učenici njegovi –, ³ostavi Judeju i ode opet u Galileju

⁴A valjalo mu je proći kroz Samariju. ⁵Tako dođe u grad samarijski koji se zove Sihar, blizu zemljišta što ga je Jakov dao Josifu, sinu svome. ⁶Onde beše studenac Jakovljevi. Isus, umoran od puta, sede tako kraj studenca. A bilo je oko šestoga časa.

⁷I dođe žena Samarjanka da zahiti vode. Reče joj Isus: Daj mi da pijem! ⁸Učenici njegovi behu, naime, otišli u grad da kupe jela.

⁹A žena Samarjanka reče mu: Kako možeš ti kao Judejin od mene,

žene Samarjanke iskati da piješ? – Judeji se, naime, ne mešaju sa Samarjanima.

¹⁰A Isus odgovori i reče joj: Kad bi ti znala dar Božji, i ko je taj koji ti govori: Daj mi da pijem, – ti bi iskala u njega, i dao bi ti vodu živu.

¹¹Reče mu ona: Gospode, nemaš čim zahititi, a studenac je dubok. Otkuda ti, dakle, voda živa? ¹²Zar si ti veći od našega oca Jakova, koji nam je dao ovaj studenac, i pio iz njega sam i sinovi njegovi i stoka njegova?

¹³Odgovori Isus i reče joj: Svaki koji pije od ove vode, opet će ožedneti; ¹⁴a koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće ožedneti nikada, nego će voda koju ću mu ja dati, biti u njemu izvor vode koja teče u život večni.

¹⁵Reče mu žena: Gospode, daj mi te vode, da ne žednim i ne dolazim ovamo po vodu.

¹⁶Reče joj: Idi, zovi muža svoga i dođi ovamo!

¹⁷Odgovori žena i reče: Nemam muža. Reče joj Isus: Dobro si kazala: Nemam muža. ¹⁸Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš, nije ti muž. To si pravo kazala.

¹⁹Reče mu žena: Gospode, vidim da si ti prorok. ²⁰Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mesto gde se treba moliti.

²¹Reče joj Isus: Ženo, veruj mi da ide čas kada se nećete moliti Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. ²²Vi ne znate čemu se molite, a mi znamo čemu se molimo; jer je spasenje od Judeja. ²³Ali ide čas, i već je tu, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom. Jer Otac hoće takovih bogomoljaca. ²⁴Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

²⁵Reče mu žena: Znam da će doći Mesija, koji se zove Hristos. Kad on dođe, kazaće nam sve.

²⁶Reče joj Isus: Ja sam, koji s tobom govorim.

²⁷Tada dođoše učenici njegovi, i čuđahu se što je sa ženom govorio. Ali nijedan ne reče: Šta hoćeš? ili: Što govoriš s njom?

²⁸A žena ostavi krčag svoj, otide u grad i reče ljudima: ²⁹Hodite da vidite čoveka koji mi je kazao sve što sam učinila. Da nije to Mesija? ³⁰I iziđoše iz grada i idahu k njemu.

³¹Međutim su ga učenici molili: Ravi, jedi! ³²A on im reče: Ja imam da jedem jelo koje vi ne znate.

³³Tada učenici govorahu među sobom: Je li mu ko doneo da jede?

³⁴Reče im Isus: Moje je jelo da tvorim volju onoga koji me je poslao i da svršim njegovo delo. ³⁵Ne kažete li vi: Još četiri meseca pa će doći žetva? Eto, kažem vam: Podignite oči svoje i vidite njive: Žute se za žetvu! ³⁶Već sad prima žetelac platu i sabira roda za život večni, da se zajedno raduju i sejač i žetelac. ³⁷Ovde, naime, vrede reći: Jedan seje, a drugi žanje. ³⁸Ja vas poslah da žanjete gde se niste vi trudili; drugi su se trudili, a vi ste u njihov posao ušli.

³⁹A iz onoga grada mnogi od Samarjana poverovaše u njega za reči žene koja je svedočila: Kaza mi sve što sam učinila. ⁴⁰Kad, dakle, Samarjani dođoše k njemu, moljahu ga da ostane kod njih. I osta onde dva dana. ⁴¹I mnogo ih više poverova za njegove reči. ⁴²A ženi govorahu: Više ne verujemo za tvoje reči. Sami smo čuli, i (sad) znamo da je ovaj zaista Spasitelj sveta.

⁴³Posle ta dva dana otide odande u Galileju ⁴⁴Jer je sam Isus

posvedočio, da prorok u svojoj postojbini nema časti. ⁴⁵Kad, dakle, dođe u Galileju, primiše ga Galilejci, jer su videli sve što je učinio u Jerusalimu o prazniku; jer i oni behu došli na praznik.

⁴⁶I dođe opet u Kanu galilejsku, gde je pretvorio vodu u vino. I beše neki carski činovnik čiji je sin bolovao u Kafarnaumu. ⁴⁷Kad je ovaj čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otide k njemu i moljaše ga da siđe i da mu izleči sina; bio je, naime, na samrti.

⁴⁸I reče mu Isus: Ako ne vidite znakova i čudesa, ne verujete.

⁴⁹Reče mu carski činovnik: Gospode, siđi dok nije umrlo dete moje.

⁵⁰Reče mu Isus: Idi, sin je tvoj zdrav. I poverova čovek reči koju mu reče Isus, i pođe. ⁵¹No još na putu ga sretoše sluga i javiše mu da mu je dete zdravo. ⁵²Tada ih pitaše za čas u koji mu lakše bi. I kazaše mu: Juče u sedmom času pustila ga je groznica. ⁵³Tada razume otac da je bilo u onaj čas kad mu je Isus rekao: Sin je tvoj zdrav. I poverova on i sva kuća njegova.

⁵⁴Ovo je bilo drugo čudo što ga učini Isus kako dođe iz Judeje u Galileju.

Jovan – 5 glava

¹Posle toga beše praznik judejski, i otide Isus gore u Jerusolim.

²A ima u Jerusalimu, kod Ovčjih vrata, banja, koja se jevrejski zove Vitezda, sa pet tremova. ³U njima je ležalo mnoštvo bolesnika, slepih, hromih, sušičavih koji su čekali da se voda zatalasa. ⁴Anđeo Gospodnji silazio je, naime, s vremena na vreme u banju i zatalasavao je vodu. I ko bi prvi ušao pošto se voda zatalasa, ozdravio bi, ma od kakve bolesti da je patio.

⁵A beše onde jedan čovek koji je trideset i osam godina bio bolestan.

⁶Kad Isus vide ovoga gde leži i sazna da je već odavno bolestan, reče mu: Hoćeš li da budeš zdrav?

⁷Odgovori mu bolesni: Gospode, nemam čoveka da me spusti u banju kad se voda zatalasa. A dok ja ne dođem, drugi siđe pre mene.

⁸Reče mu Isus: Ustani, uzmi odar svoj i hodi! ⁹I odmah ozdravi čovek, uze odar svoj i hođaše. A taj dan beše subota. ¹⁰Tada rekoše Judeji onome što ozdravi: Subota je, i ne smeš ti odra nositi.

¹¹A on im odgovori: Koji me izleči, taj mi reče: Uzmi odar svoj i hodi.

¹²Zapitaše ga: Ko je taj čovek koji ti reče: Uzmi i hodi? ¹³A izlečeni nije znao ko je; jer se Isus, zbog mnogog naroda na tome mestu, uklonio.

¹⁴Potom ga Isus nađe u hramu i reče mu: Eto si zdrav; više ne greši, da te ne snađe što gore.

¹⁵A čovek otide i kaza Judejima da je Isus taj koji ga je izlečio. ¹⁶I zato su Judeji gonili Isusa, što je (,naime,) to činio u subotu.

¹⁷A on im odgovori: Otac moj i sad radi, pa radim i ja.

¹⁸I zato su još više gledali Judeji da ga ubiju, što je (,naime,) ne samo kvario subotu, nego je i Boga nazivao ocem svojim i tako se gradio jednak Bogu.

¹⁹A Isus odgovori i reče im: Zaista, zaista kažem vam: Ne može Sin ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da Otac čini. Jer što on čini, to isto čini i Sin. ²⁰Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini; i pokazaće mu još veća dela od ovih, da se vi čudite. ²¹Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako oživljuje i Sin one koje hoće. ²²Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud dao Sinu, ²³da svi poštuju Sina kao

što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao. ²⁴Zaista, zaista, kažem vam: Ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. ²⁵Zaista, zaista, kažem vam: Ide čas, i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjeg, i koji ga čuju, živeće. ²⁶Jer kao što Otac ima život u sebi, tako daje i sinu da ima život u sebi. ²⁷I daje mu vlast da sudi, jer je Sin čovečji. ²⁸Ne čudite se ovome; jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima, čuti glas njegov ²⁹i izići (iz grobova), oni koji su činili dobro, na uskrs života, a koji su činili zlo, na uskrs suda. ³⁰Ne mogu ja ništa činiti sam od sebe; kako čujem, tako sudim, i moj sud je pravedan, jer ne tražim volje svoje, nego volju onoga koji me je poslao.

³¹Ako ja sam svedočim za sebe, svedočanstvo moje nije istinito.

³²Drugi je koji svedoči za mene, i znam da je istinito svedočanstvo kojim svedoči za mene. ³³Vi ste poslali k Jovanu, i on je posvedočio za istinu. ³⁴Ali ja ne primam svedočanstva od čoveka, nego govorim ovo da se vi spasete. ³⁵On beše svetilo koje je gorelo i svetlilo, ali vi malo vremena htedoste da uživate u njegovoj svetlosti. ³⁶Ali ja imam svedočanstvo veće od Jovanova: dela koja mi je dao Otac da ih izvršim, baš ta dela što ih činim, svedoče za mene da me je Otac poslao. ³⁷I Otac koji me je poslao, i on je svedočio za mene. (Ali) niti ste kad čuli glasa njegova, niti ste videli lica njegova, ³⁸i reč njegova ne stanuje u vama, jer vi ne verujete onome koga je on poslao.

³⁹Pregledajte pisma, jer vi mislite da u njima imate život večni: i baš ona svedoče za mene. ⁴⁰Pa ipak nećete da dođete k meni, da imate život.

⁴¹Slave od ljudi ne primam, ⁴²ali sam vas poznao da ljubavi prema Bogu nemate u sebi. ⁴³Ja sam došao u ime Oca svoga i – ne primate me; ako drugi dođe u ime svoje, njega ćete primiti. ⁴⁴Kako možete vi verovati kad primete slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga, ne tražite?

⁴⁵Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu: ima koji vas tuži, Mojsije, u koga se

vi uzdate. ⁴⁶Jer da ste verovali Mojsiju, verovali bi i meni; jer on za mene pisa. ⁴⁷A kad njegovim pismima ne verujete, kako ćete verovati mojim rečima?

Jovan – 6 glava

¹Posle toga otide Isus preko Tiveriadskog mora u Galileju. ²A za njim išaše mnogo naroda, jer su videli čudesa što ih je činio na bolesnicima. ³Isus se pope na goru, i sedeo je onde sa svojim učenicima. ⁴A beše blizu pasha, praznik judejski.

⁵Kad, dakle, Isus podiže oči i vide da mnogo naroda ide k njemu, reče Filipu: Gde ćemo kupiti hleba, da ovi jedu? ⁶A to je rekao da ga kuša; jer je on znao šta će raditi.

⁷Odgovori mu Filip: Za dve stotine dinara hleba nije dosta da svaki od njih samo malo dobije. ⁸Reče mu jedan od učenika njegovih, Andrija, brat Simona Petra: ⁹Ima ovde jedno momče koje ima pet ječmenih hlebova i dve ribe. Ali šta je to na toliko njih?

¹⁰A Isus reče: Posadite ljude. A beše mnogo trave na tome mestu. Posadi se, dakle, ljudi na broj oko pet hiljada. ¹¹A Isus uze hlebove, zahvali Bogu i razdeli ih onima koji su se posadili; tako i od riba, koliko su hteli.

¹²A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: Skupite komade što pretekoše, da ništa ne propadne. ¹³I skupiše, i napuniše od pet ječmenih hlebova dvanaest kotarica komada što preteče onima koji su jeli.

¹⁴A kad ljudi videše čudo što ga učini, rekoše: Ovo je zaista prorok koji treba da dođe na svet!

¹⁵A kad Isus vide da hoće da dođu da ga odvedu i načine carem,

povuče se opet na goru, on sam.

¹⁶A kad dođe veče, siđoše učenici njegovi na more, ¹⁷uđoše u čamac i idahu preko mora, u Kafarnaum. Već se beše spustio mrak, a Isus još ne beše došao k njima. ¹⁸A more se podizalo od velikoga vetra. ¹⁹Kada su prešli oko dvadeset i pet ili trideset stadija, ugledaše Isusa gde ide po moru i gde se približi čamcu, i uplašiše se.

²⁰A on im reče: Ja sam, ne bojte se! ²¹I htedoše ga uzeti u čamac, i odmah se stvori čamac kraj obale prema kojjoj su išli.

²²Sutradan zapazi narod koji je još bio preko mora, da je onde bio samo jedan čamac i da Isus nije ušao sa svojim učenicima u čamac, nego su samo učenici njegovi otišli bili. ²³Međutim dođoše drugi čamci iz Tiveriade blizu mesta gde su jeli hleb, pošto je Gospod zahvalio Bogu. ²⁴Kad, dakle, narod vide da Isusa nema onde, a ni učenika njegovih, uđoše i sami u čamce, dođoše u Kafarnaum i tražahu Isusa. ²⁵I kad ga nađoše preko mora, rekoše mu: Ravi, kad si došao ovamo?

²⁶A Isus im odgovori i reče: Zaista, zaista, kažem vam: Ne tražite me što ste videli čudesa, nego što ste jeli hleba i nasitili ste se. ²⁷Zaradite ne jelo koje prolazi, nego jelo koje ostaje za život večni, koje će vam dati Sin čovečji, jer njega potvrdi Otac, Bog.

²⁸A oni mu rekoše: Šta da radimo da činimo dela Božja?

²⁹Odgovori Isus i reče im: Ovo je delo Božje, da verujete u onoga koga je on poslao.

³⁰Tada mu rekoše: A kakav znak tvoriš ti da vidimo i da ti verujemo? Šta radiš ti? ³¹Ocevi naši jeli su manu u pustinji, kao što je napisano: "Hleb s neba dade im da jedu".

³²A Isus im reče: Zaista, zaista, kažem vam: Nije Mojsije vama dao

hleb s neba, nego vam Otac moj daje pravi hleb s neba: ³³Jer je Božji hleb onaj (hleb) koji dolazi s neba i daje život svetu.

³⁴A oni mu rekoše: Gospode, daj nam svagda taj hleb!

³⁵Reče im Isus: Ja sam hleb života; koji meni dolazi, neće ožedneti, i koji veruje u mene, neće nikad ožedneti. ³⁶Ali vam rekoh: Iako ste videli, ipak ne verujete! ³⁷Sve što meni daje Otac, doći će k meni, i onoga koji dolazi k meni, neću isterati napolje, ³⁸jer sam sišao s neba ne da činim volju svoju, nego volju onoga koji me je poslao. ³⁹A ovo je volja onoga koji me je poslao, da od svega što mi je dao, ništa ne izgubim, nego da to vaskrsnem u poslednji dan. ⁴⁰Jer je ovo volja Oca moga, da svaki koji vidi Sina i veruje u njega, ima život večni, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.

⁴¹A Judeji počеше vikati na njega što je rekao: Ja sam hleb koji je sišao s neba, ⁴²i govorahu: Nije li ovo Isus, sin Josifov, kome mi znamo oca i mater? Kako može sad da kaže: S neba sam sišao?

⁴³A Isus odgovori i reče im: Ne vičite među sobom! ⁴⁴Niko ne može doći k meni, ako ga ne dovuče Otac koji me je poslao; i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. ⁴⁵U prorocima stoji napisano: "I biće svi od Boga naučeni". Svaki koji je čuo i naučio od Oca, dolazi k meni. ⁴⁶Ne da je ko video Oca – samo onaj koji je od Boga, taj je video Oca.

⁴⁷Zaista, zaista, kažem vam: Ko veruje, ima život večni. ⁴⁸Ja sam hleb života. ⁴⁹Ocevi vaši jeli su manu u pustinji, i umrli su. ⁵⁰Ovo je hleb koji silazi s neba, da se od njega jede i ne umire. ⁵¹Ja sam živi hleb koji je sišao s neba. Ko jede od ovoga hleba, živeće večno; i hleb što ću ga ja dati, meso je moje, za život sveta.

⁵²I stadoše se Judeji prepirati među sobom i govoriti: Kako može ovaj nama dati meso svoje da jedemo?

⁵³A Isus im reče: Zaista, zaista, kažem vam: Ako ne jedete mesa Sina čovečjeg i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. ⁵⁴Ko jede moje meso i pije moju krv, ima život večni, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. ⁵⁵Jer je moje meso pravo jelo, i krv je moja pravo piće. ⁵⁶Ko jede moje meso i pije moju krv, ostaje u meni i ja u njemu. ⁵⁷Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim kroz oca, tako će i onaj koji jede mene, živeti kroz mene. ⁵⁸To je hleb koji je sišao s neba, a ne kao što su ocevi jeli i umrli. Ko ovaj hleb jede, živeće večno.

⁵⁹Ovo je rekao kad je učio u kafarnaumskoj sinagogi.

⁶⁰I mnogi od učenika njegovih koji (ovo) čuše, rekoše: Tvrda je ovo beseda; ko je može slušati?

⁶¹A Isus je znao u sebi da učenici njegovi gundaju zbog ovoga, i reče im: Ovo vas sablažnjava? ⁶²A kad vide Sina čovečjeg da odlazi gore gde je pre bio? – ⁶³Duh je ono što oživljava; meso ne vredi ništa. Reči koje sam vam ja rekao, duh su i život su. ⁶⁴Ali ima nekih među vama koji ne veruju. Isus je, naime, od početka znao koji su to što ne veruju i ko će ga izdati. ⁶⁵I reče: Zato sam vam rekao da niko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.

⁶⁶Zbog ovog su ga mnogi od njegovih učenika ostavili i više nisu išli s njim. ⁶⁷A Isus reče dvanaestorici: Da nećete i vi da idete?

⁶⁸Odgovori mu Simon Petar: Gospode, kome da idemo? Ti imaš reči večnoga života. ⁶⁹I mi verujemo i znamo da si ti svetac Božji.

⁷⁰A Isus im odgovori: Zar ne izabrah ja vas dvanaesticu? I ipak je jedan od vas đavo.

⁷¹A mislio je na Judu, sina Simona Iskariota; jer ga je ovaj trebao izdati, jedan od dvanaestorice!

Jovan – 7 glava

¹Posle toga išao je Isus po Galileji; po Judeji, naime, nije hteo da ide, jer su Judeji gledali da ga ubiju.

²A bio je blizu praznik judejski, praznik senica. ³Tada mu rekoše braća njegova: Otidi odavde i idi u Judeju, da i (tamošnji) tvoji učenici vide dela tvoja što ih činiš. ⁴Jer niko ne čini što tajno, kad sam želi da je poznat. Kad tako šta činiš, pokaži se svetu! ⁵Jer ni braća njegova ne verovahu u njega.

⁶A Isus im reče: Moje vreme još nije došlo, a vaše je vreme svagda gotovo. ⁷Ne može svet mrziti na vas, a na mene mrzi, jer ja svedočim za njega da su dela njegova zla. ⁸Vi (samo) idite na praznik; ja neću ići na ovaj praznik, jer se moje vreme još nije navršilo.

⁹Ovo im reče i osta u Galileji. ¹⁰A kad njegova braća otidoše na praznik, onda otide i sam, ne javno, nego kao tajno.

¹¹A Judeji ga tražahu o prazniku i govorahu: Gde je on? ¹²I mnogo se o njemu govorilo u narodu. Jedni govorahu: Dobar je; drugi: Nije, nego vara svet. ¹³Ali niko nije slobodno govorio o njemu, zbog straha od Judeja.

¹⁴A već u polovini praznika otide Isus gore u hram i učio je (onde). ¹⁵A Judeji se divljahu i govorahu: Otkuda ovome znanje kad se nije učio?

¹⁶A Isus im odgovori i reče: Moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. ¹⁷Ko hoće da tvori volju njegovu, poznaće je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. ¹⁸Koji sam od sebe govori, svoju slavu traži. A ko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema laži. ¹⁹Ne dade li Mojsije vama zakon? I niko od vas ne živi po zakonu! Zašto hoćete da me ubijete?

²⁰Odgovori narod: Demon je u tebi! Ko hoće da te ubije?

²¹Odgovori Isus i reče im: Samo jedno delo učinih i svi se čudite.

²²Zato Mojsije vam je dao obrezanje – ne kao da je ono od Mojsija, nego od otaca –, i vi i u subotu obrezujete čoveka. ²³Kad se čovek obrezuje u subotu, da se ne bi pokvario zakon Mojsijev –, na mene se zar ljutite što sam svega čoveka izlečio u subotu? ²⁴Ne sudite po spoljašnjosti, nego sudite pravedno!

²⁵Tada rekoše neki od Jerusalimljana. Nije li ovo onaj koga hoće da ubiju? ²⁶I, gle, govori javno, i ništa mu ne kažu! Da nisu starešine zaista uvidele da je on Mesija? ²⁷Ali ovoga znamo otkuda je, a Mesija kad dođe niko neće znati otkuda je. ²⁸Tada Isus, učeći u hramu, povika i reče: Zaista me znate i znate otkuda sam! Pa ipak nisam došao sam od sebe, nego me je poslao Istiniti, koga vi ne znate. ²⁹Ja ga znam, jer sam od njega i on me je poslao.

³⁰Tada gledahu da ga uhvate, ali niko ne metnu na nj ruke; jer još ne beše došao njegov čas. ³¹A od naroda mnogi poverovaše u njega, i govorahu: Hoće li Mesija, kad dođe, više čudesa učiniti nego što učini ovaj?

³²A fariseji čuše da narod tako govori za njega, pa prvosveštenici i fariseji poslaše sluge da ga uhvate.

³³Tada reče Isus: Još sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me je poslao. ³⁴Tražićete me, i nećete me naći, i gde sam ja, vi ne možete doći.

³⁵A Judeji rekoše među sobom: Kuda ovaj misli ići, kad ga mi nećemo naći? Da neće ići k rastrkanima među neznabošcima i neznabošce učiti? ³⁶Šta znači ta reč što je reče: Tražićete me, i nećete me naći, i gde sam ja, vi ne možete doći?

³⁷A u poslednji, veliki dan praznika stajao je Isus i vikao: Ko je žedan, neka dođe k meni i pije! ³⁸Koji veruje u mene, "iz njegovu će tela", kao što reče pismo "poteći reke vode žive". ³⁹Ovo je rekao za Duha koga su trebali da prime oni koji veruju u njega. Još, naime, nije bilo Duha, jer Isus još nije bio proslavljen.

⁴⁰A neki od naroda, koji su čuli ove reči, rekoše: Ovo je zaista prorok.

⁴¹Drugi su govorili: Ovo je Mesija. A treći govoraše: Zar će Mesija iz Galileje doći? ⁴²Ne reče li pismo da će Mesija doći od semena Davidova i iz sela Vitlejema gde je bio David? ⁴³I podeli se narod zbog njega. ⁴⁴Neki od njih htedoše ga uhvatiti, ali niko ne metnu na nj ruku.

⁴⁵Tada dođoše sluge k prvosveštenicima i farisejima, i ovi im rekoše: Zašto ga ne dovedoste?

⁴⁶A sluge odgovoriše: Još nikad nije čovek tako govorio kao što govori ovaj čovek.

⁴⁷Tad im odgovoriše fariseji: Jeste li i vi prevareni? ⁴⁸Poverova li u njega ko od starešina ili od fariseja? ⁴⁹Nego samo ovaj prokleti narod koji ne zna zakona!

⁵⁰A Nikodim, koji je pre došao bio k njemu i bio jedan od njih, reče im:

⁵¹Zar zakon naš sudi čoveku dok ga prvo ne sasluša i ne dozna šta čini?

⁵²Odgovoriše i rekoše mu: Jesi li i ti iz Galileje? Ispitaj i vidi da prorok iz Galileje ne dolazi!

⁵³I otidoše svaki svojoj kući.

Jovan – 8 glava

¹A Isus otide na Maslinsku goru.

²I ujutru opet dođe u hram, i sav je narod dolazio k njemu, i sede i učaše ih.

³A književnici i fariseji dovedoše ženu, uhvaćenu u preljubi, postaviše je na sredu ⁴i rekoše mu: Učitelju, ova je žena uhvaćena baš kad je činila preljubu. ⁵Mojsije je u zakonu zapovedio da se takove kamenjem ubiju. A ti šta veliš? ⁶Ovo su rekli kušajući ga, da bi ga imali za što tužiti. A Isus se saže dole i pisaše prstom po zemlji. ⁷No kako ga jednako pitahu, ispravi se i reče: Koji je među vama bez greha, neka prvi baci kamen na nju. ⁸Pa se opet saže dole i pisaše po zemlji.

⁹A oni, kad čuše to, otidoše jedan za drugim, prvo najstariji. I osta sam i žena na sredi.

¹⁰Tada se Isus ispravi i reče joj: Ženo, gde su? Zar te nijedan ne osudi?

¹¹A ona reče: Nijedan, Gospode. A Isus reče: Ni ja te ne osuđujem. Idi, i odsad više ne greši!

¹²Opet im je govorio Isus: Ja sam svetlost svetu. Ko za mnom ide, neće hoditi po mraku, nego će imati svetlost života.

¹³A fariseji mu rekoše: Ti sam za sebe svedočiš: svedočanstvo tvoje nije istinito.

¹⁴Odgovori Isus i reče im: I ako ja sam svedočim za sebe, istinito je svedočanstvo moje, jer znam otkuda sam došao i kuda idem. A vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem. ¹⁵Vi sudite po spoljašnjosti, ja ne sudim nikome. ¹⁶Ali i ako sudim ja, sud je moj pravedan, jer nisam

sam, nego ja i onaj koji me je poslao. ¹⁷A i u zakonu vašem stoji napisano da je svedočanstvo dvojice ljudi istinito. ¹⁸Ja sam koji svedočim za sebe, i svedoči za mene Otac koji me je poslao.

¹⁹Tada mu rekoše: Gde je tvoj Otac? A Isus odgovori: Niti mene znate niti Oca moga; kad biste znali mene, znali bi i Oca moga.

²⁰Ove reči reče kod riznice, kad je učio u hramu. I niko ga nije uhvatio, jer još ne beše došao njegov čas.

²¹Opet im reče: Ja idem, tražićete me, ali ćete umreti u grehu svome. Kud ja idem, vi ne možete doći.

²²A Judeji rekoše: Valjda se neće ubiti, kad kaže: Kud ja idem, vi ne možete doći?

²³I reče im: Vi ste od dole, ja sam od gore; vi ste od ovoga sveta, ja nisam od ovoga sveta. ²⁴Zato vam rekoh da ćete umreti u gresima svojim. Jer ako ne verujete da sam ja, umrećete u gresima svojim.

²⁵Tada mu rekoše: Ko si ti? A Isus im reče: Što i govorim s vama! –

²⁶Mnogo imam za vas da kažem i – sudim. Ali je onaj koji me je poslao, istinit, i ja govorim svetu (samo) ono što čuh od njega.

²⁷Nisu razumeli da im je govorio o ocu.

²⁸Tada reče Isus: Kad podignete Sina čovečjeg, onda ćete videti da sam ja i da ništa ne činim sam od sebe, nego, kako me je naučio Otac, tako govorim. ²⁹I onaj koji me je poslao, sa mnom je. Nije me ostavio sama, jer ja svagda činim što je njemu ugodno.

³⁰Kad je ovo rekao, mnogi poverovaše u njega. ³¹Tada Isus reče Judejima koji su poverovali u njega: Ako vi ostanete u mojoj nauci, bićete zaista moji učenici; ³²poznaćete istinu, i istina će vas osloboditi.

³³Odgovoriše mu: Mi smo deca Avramova, i nikada nikome nismo robovali. Kako ti veliš: Bićete slobodni?

³⁴Odgovori im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: Svaki koji čini greh, rob je grehu. ³⁵A rob ne ostaje večno u kući; sin ostaje večno. ³⁶Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni. ³⁷Znam da ste deca Avramova. Ali hoćete da me ubijete, jer moje reči nemaju mesta u vama.

³⁸Ja govorim što sam video od Oca, pa i vi činite što ste čuli od (svoga) Oca.

³⁹Odgovoriše i rekoše mu: Naš je otac Avram. Reče im Isus: Ako ste deca Avramova, činite (i) dela Avramova! ⁴⁰A sad hoćete da me ubijete, mene koji sam vam govorio istinu koju sam čuo od Boga. To Avram nije činio! ⁴¹Vi činite dela svoga oca. Rekoše mu: Mi nismo rođeni od bluda, jednoga oca imamo: Boga.

⁴²A Isus im reče: Kad bi Bog bio vaš otac, vi bi me ljubili, jer sam ja od Boga izišao i došao. Nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao. ⁴³Zašto ne razumete moga govora? Jer ne možete da slušate mojih reči! ⁴⁴Vaš je otac đavo i želje svoga oca hoćete da ispunjujete. On je ubica ljudski bio od početka, i ne stoji u istini, jer nema u njemu istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je laža i otac laži. ⁴⁵A meni ne verujete, što ja istinu govorim. ⁴⁶Koji od vas može dokazati da sam zgrešio? Ako, pak, istinu govorim, zašto mi vi ne verujete? ⁴⁷Ko je od Boga, sluša reči Božje. Vi zato ne slušate, jer niste od Boga.

⁴⁸A Judeji odgovoriše i rekoše mu: Ne kažemo li mi pravo da si ti Samarjanin i da je demon u tebi?

⁴⁹Odgovori Isus: Nema demona u meni, nego poštujem Oca svoga a vi me sramotite. ⁵⁰Ja ne tražim slave svoje; ima ko je traži i – sudi!

⁵¹Zaista, zaista, kažem vam: Ko održi reč moju, neće videti smrti nikada.

⁵²A Judeji mu rekoše: Sad vidimo da je demon u tebi. Avram je umro, i proroci, a ti veliš: Ko održi reč moju, neće okusiti smrti nikada. ⁵³Jesi li ti veći od oca našeg Avrama, koji je umro? A i proroci su pomrli. Ko se ti sam gradiš?

⁵⁴Odgovori Isus: Ako se ja sam slavim, slava je moja ništa. Otac je moj taj koji me slavi, za koga vi govorite da je Bog vaš, ⁵⁵– pa ipak ga ne poznajete, a ja ga znam. I kad bih rekao da ga ne znam, bio bih laža, kao i vi: Ali ga znam i njegovu reč držim. ⁵⁶Avram, otac vaš, radovao se što će videti dan moj; i video ga je i obradovao se.

⁵⁷A Judeji mu rekoše: Još ti nema pedeset godina i video si Avrama!

⁵⁸A Isus im reče: Zaista, zaista, kažem vam: Ja sam pre nego što se rodio Avram!

⁵⁹Tada uzeše kamenje da bace na njega. A Isus se sakri i izide iz hrama.

Jovan – 9 glava

¹Prolazeći, vide čoveka slepa od rođenja.

²I zapitaše ga učenici njegovi: Ravi, ko je zgrešio, ovaj ili roditelji njegovi, te se slep rodio?

³A Isus odgovori: Niti je on zgrešio niti roditelji njegovi, nego (to bi) da se na njemu pokažu dela Božja. ⁴Meni valja raditi dela onoga koji me je poslao dok je dan. Doći će noć kad niko ne može raditi. ⁵Dok sam na svetu, svetlost sam svetu.

⁶Posle ovih reči pljunu na zemlju, načini blato od pljuvačke i pomaza blatom oči njegove ⁷i reče mu: Idi, umi se u banji Siloamskoj (što znači: poslan). Otide, dakle, umi se i dođe gledajući.

⁸A susedi i oni koji su ga pre viđali kao prosjaka, govorahu: Nije li ovo onaj što je sedeo i prosio? ⁹Jedni govorahu: On je; drugi: Nije, nego je samo nalik na njega. A on je govorio: Ja sam.

¹⁰Tada mu rekoše. Kako ti se otvoriše oči? ¹¹A on odgovori: Čovek koji se zove Isus, načini blato, pomaza mi oči i reče mi: Idi u banju Siloamsku i umi se! I ja odoh, umih se i progledah.

¹²Tada mu rekoše: Gde je on? Reče: Ne znam.

¹³I odvedoše ga, toga što je pre bio slep, k farisejima. ¹⁴A bila je subota taj dan kad je Isus načinio blato i otvorio mu oči.

¹⁵Opet ga pitahu i fariseji kako je progledao. A on im reče: Blato mi metnu na oči, umih se, i (sad) vidim.

¹⁶Tada rekoše neki od fariseja: Nije ovaj čovek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: Kako može grešan čovek taka čudesa činiti? I nastade razdor među njima.

¹⁷Rekoše, dakle, opet slepome: Šta ti veliš za njega što ti je otvorio oči? A on reče: Prorok je.

¹⁸Tada Judeji ne hteše verovati za njega da je bio slep i progledao, dok ne dozvaše roditelje onoga što je progledao. ¹⁹I zapitaše ih: Je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se slep rodio? Kako, dakle, sad vidi?

²⁰A roditelji njegovi odgovoriše i rekoše: Znamo da je ovo sin naš i da se slep rodio. ²¹Ali kako sad vidi, ne znamo, ili ko mu otvori oči, mi ne znamo. Pitajte njega; velik je, neka sam kaže za sebe. ²²Ovo rekoše

roditelji njegovi, jer se bojahu Judeja. Već se, naime, behu dogovorili Judeji, da se odluči od sinagoge onaj koji bi ga priznao za Mesiju.

²³Zato rekoše roditelji njegovi: Velik je, pitajte njega.

²⁴Tada po drugiput dozvaše čoveka koji je bio slep i rekoše mu: Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je ovaj čovek grešan.

²⁵A on odgovori: Je li grešan, ne znam; Jedno znam: bio sam slep, a sad vidim.

²⁶Tada mu rekoše: Šta ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?

²⁷Odgovori im: Rekoh vam već, i niste slušali. Što hoćete opet da čujete? Hoćete li i vi da budete njegovi učenici?

²⁸A oni ga izgrdiše i rekoše: Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici. ²⁹Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a ovoga ne znamo otkuda je.

³⁰A čovek odgovori i reče im: To i jeste za čudo, što vi ne znate otkuda je, a on otvori oči moje! ³¹A znamo da Bog ne sluša grešnika, nego ako je ko pobožan i tvori volju njegovu, toga sluša. ³²Otkako je sveta, nije se čulo da je ko otvorio oči rođenom slepcu. ³³Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa činiti.

³⁴Odgovoriše i rekoše mu: Ti si se sav rodio u gresima, i ti hoćeš nas da učiš? I isteraše ga napolje.

³⁵A Isus ču da su ga isterali napolje, i kad ga nađe, reče: Veruješ li ti u Sina čovečjeg?

³⁶A on odgovori i reče: A ko je, Gospode, da verujem u njega? ³⁷Reče mu Isus: Pa video si ga; koji govori s tobom, taj je.

³⁸A on reče: Verujem, Gospode – i pade ničice pred njega.

³⁹I reče Isus: Na sud ja dođoh na ovaj svet, da vide koji ne vide i slepi postanu oni koji vide.

⁴⁰Ovo čuše od fariseja oni koji su bili s njim i rekoše mu: Jesmo li i mi slepi?

⁴¹Reče im Isus: Kad biste bili slepi, ne biste imali greha. Ali sad kažete: Vidimo; pa greh vaš ostaje.

Jovan – 10 glava

¹Zaista, zaista, kažem vam: Ko ne ulazi na vrata u tor ovčji, nego prelazi na drugom mestu, taj je lupež i razbojnik. ²A koji ulazi na vrata, taj je pastir ovčama. ³Ovome vratar otvara, i ovce čuju glas njegov, i svoje ovce zove po imenu i vodi ih napolje. ⁴I kad sve svoje istera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer znaju glas njegov. ⁵A za tuđinom neće ići, nego će bežati od njega, jer ne poznaju tuđega glasa.

⁶Ovu priču kaza im Isus, ali oni ne razumeše šta im je hteo reći.

⁷Opet reče Isus: Zaista, zaista, kažem vam: Ja sam vrata k ovčama.

⁸Svi koji pre mene dođoše, lupeži su i razbojnici, ali ih ovce ne poslušашe. ⁹Ja sam vrata. Ko kroz mene uđe, spašće se, ući će i izići će i naći će pašu. ¹⁰Lupež dolazi samo da ukrade, zakolje i upropasti. Ja dođoh da imaju život i izobilje. ¹¹Ja sam dobri pastir. Dobri pastir život svoj daje za ovce. ¹²A najamnik, koji nije pastir, kome ovce ne pripadaju, vidi vuka gde ide, ostavlja ovce i beži – i vuk ih grabi i raspudi; ¹³jer je on najamnik i ne mari za ovce. ¹⁴Ja sam dobri pastir: znam svoje, i moje znaju mene. ¹⁵Kao što mene zna Otac i ja znam Oca, i život svoj dajem za ovce. ¹⁶I druge ovce imam, koje nisu iz ovoga tora. I te mi valja voditi, slušaće glas moj, i biće jedno stado, jedan pastir! ¹⁷Zato me ljubi Otac, što ja dajem život svoj, da bih ga

opet uzeo. ¹⁸Niko ga ne uze od mene, nego ga ja dajem sam od sebe. Mogu ga dati, i mogu ga opet uzeti. Ovu sam zapovest primio od Oca svoga.

¹⁹Zbog ovih se reči Judeji opet podeliše. ²⁰Mnogi od njih govorahu: Demon je u njemu i poludeo je, što ga slušate? ²¹Drugi govorahu: Ove reči nisu čoveka u kome je demon. Zar može demon otvarati oči slepima?

²²U Jerusalimu se tada svetkovao praznik osvećenja hrama. Bila je zima. ²³Isus je hodao u hramu, po tremu Solomonovu. ²⁴Judeji ga opkoliše i rekoše mu: Dokle ćeš nas mučiti? Ako si ti Mesija, kaži nam slobodno!

²⁵A Isus im odgovori: Rekao sam vam (već) – i ne verujete. Dela što ih ja činim u ime Oca svoga, ona svedoče za mene. ²⁶Ali vi ne verujete, jer niste od mojih ovaca. ²⁷Moje ovce slušaju glas moj, ja ih znam, i idu za mnom. ²⁸Ja im dajem život večni, neće propasti nikad, i niko ih neće oteti iz moje ruke. ²⁹Otac moj, koji mi (ih) je dao, veći je od svih, i niko ih ne može oteti iz ruke Oca moga. ³⁰Ja i Otac jedno smo.

³¹Tada Judeji opet uzeše kamenje da ga ubiju. ³²A Isus im odgovori: Mnoga vam dobra dela pokazah od Oca svoga. Za koje od njih hoćete da me zaspete kamenjem?

³³Odgovoriše mu Judeji: Za dobro delo nećemo da te zaspemo kamenjem, nego za hulu na Boga, što se ti, budući čovek, gradiš Bog.

³⁴Odgovori im Isus: Ne stoji li napisano u zakonu vašem: "Ja rekoh: bogovi ste"? ³⁵Kad one nazva bogovima kojima je rečena ova reč Božja – a pismo se ne može ukinuti –, ³⁶kako možete vi govoriti onome koga je Otac posvetio i poslao na svet: Huliš na Boga – što sam rekao: Ja sam Božji Sin? ³⁷Ako ne tvorim dela Oca svoga, ne verujte mi; ³⁸ako li tvorim, ako meni i ne verujete, delima verujte, da poznate i

znate da je u meni Otac i ja u Ocu

³⁹Tada opet gledahu da ga uhvate, ali im se izmače iz ruku. ⁴⁰I otide opet preko Jordana, na mesto gde je Jovan prvo kršćavao, i osta onde. ⁴¹I mnogi dođoše k njemu i govorahu: Jovan, istina, ne učini nijednoga čuda, ali sve što Jovan kaza za ovoga, istina beše. ⁴²I mnogi poverovaše u njega onde.

Jovan – 11 glava

¹A beše i jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije, iz sela Marije i Marte, sestre njezine. ²Marija beše ta koje je pomazala Gospoda mirom i ubrisala noge njegove kosom svojom. Njen brat Lazar beše (sad) bolestan. ³I sestre mu javiše: Gospode, gle, onaj koji ti je mio, bolestan je.

⁴A kad Isus ču, reče: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju: da se s nje proslavi Sin Božji.

⁵A Isus je ljubio Martu i sestru njezinu i Lazara. ⁶Kad, dakle, ču da je bolestan, onda osta još dva dana ne mestu gde je bio. ⁷Potom reče učenicima: Hajdemo opet u Judeju!

⁸A učenici mu rekoše: Ravi, sad su Judeji hteli da te ubiju kamenjem, i opet hoćeš da ideš onamo?

⁹Odgovori Isus: Zar nema dan dvanaest časova? Ko danju ide, ne spotiče se, jer vidi svetlost ovoga sveta. ¹⁰A ko noću ide, spotiče se, jer nema svetlosti u njemu.

¹¹Ovo kaza, i potom im reče. Naš prijatelj Lazar zaspao je; ali idem da ga probudim.

¹²A učenici mu rekoše: Gospode, ako je zaspao, ozdraviće. ¹³No Isus je govorio o smrti njegovoj. A oni mišljahu da govori o počinku sna.

¹⁴Tada im Isus kaza otvoreno: Lazar je umro, ¹⁵i zbog vas se radujem što nisam bio onde, da biste verovali. Nego hajdemo k njemu!

¹⁶Onda Toma, koji se zvao Blizanac, reče ostalim učenicima: Hajdemo i mi da pomremo s njim!

¹⁷A kad Isus dođe, nađe ga a on već četiri dana u grobu ¹⁸Kako je Vitanija bila blizu Jerusalima, oko petnaest stadija daleko, ¹⁹što mnogi Judeji behu došli k Marti i Mariji, da ih teše za bratom. ²⁰Kad, dakle, Marta ču da Isus ide, iziđe pred njega, a Marija seđaše kod kuće.

²¹Tada reče Marta Isusu: Gospode, da si bio ovde, ne bi umro brat moj. ²²A i sad znam da će ti dati Bog što god zaišteš u Boga.

²³Reče joj Isus: Ustaće brat tvoj.

²⁴Reče mu Marta: Znam da će ustati o uskrsu u poslednji dan.

²⁵Reče joj Isus: Ja sam uskrs i život: Ko veruje u mene, ako i umre, živeće. ²⁶I nijedan koji živi i veruje u mene, neće umreti nikada. Veruješ li u ovo?

²⁷Reče mu: Da, Gospode. Ja verujem da si ti Mesija, Sin Božji, koji treba da dođe na svet.

²⁸Posle ovih reči otide i zovnu Mariju, sestru svoju, i reče joj tajno: Tu je učitelj i zove te. ²⁹Kad ova ču to, ustade brzo i otide k njemu.

³⁰A Isus još ne beše došao u selo, nego je još bio na mestu gde ga je srela Marta. ³¹Kad, dakle, Judeji koji su bili s Marijom u kući i tešili je, videše da ona brzo usta i iziđe, pođoše za njom, misleći da ide na grob da plače onde.

³²A kad Marija dođe onamo gde je bio Isus i vide ga, pade pred noge njegove i reče mu: Gospode, da si bio ovde, ne bi umro moj brat.

³³A kad je Isus vide gde plače, i gde plaču Judeji koji dođoše s njom, razgnevi se, zadrhta ³⁴i reče: Gde ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode, hajde da vidiš!

³⁵I udariše suze Isusu.

³⁶A Judeji govorahu: Gle kako ga je ljubio! ³⁷A neki od njih rekoše: Zar nije mogao ovaj koji je otvorio oči slepome, učiniti da i ovaj ne umre?

³⁸A Isus se opet razgnevi i priđe grobu. Beše to jedna pećina, pred kojom je ležao kamen. ³⁹Reče Isus: Uzmite kamen! A Marta, sestra pokojnikova, reče mu: Gospode, već smrdi; jer su već četiri dana kako je umro.

⁴⁰Reče joj Isus: Zar ti ne rekoh da ćeš, ako veruješ, videti slavu Božju?

⁴¹Tad uzeše kamen. A Isus podiže oči gore i reče: Oče, hvala ti što si me uslišio! ⁴²Ja sam znao da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovde stoji, da bi verovali da si me ti poslao.

⁴³Posle ovih reči povika iz glasa: Lazare, izidi napolje! ⁴⁴I izide mrtvac, po nogama i po rukama obaviv povojima, a lice njegovo beše uvijeno u ubrus. Reče im Isus: Razdrešite ga i pustite neka ide!

⁴⁵Mnogi od Judeja koji behu došli k Mariji i koji su videli šta je učinio poverovaše u njega. ⁴⁶A neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im šta je učinio Isus.

⁴⁷Tada prvosveštenici i fariseji sazvaše sinedrion i govorahu: Šta da radimo? Ovaj čovek čini mnoga čudesa. ⁴⁸Ako ga ostavimo tako, svi će verovati u njega, doći će Rimljani i uzeće nam mesto i narod.

⁴⁹A jedan od njih, Kajafa, koji je bio prvosveštenik te godine, reče im: Vi ne znate ništa ⁵⁰i ne mislite da je za vas bolje da jedan čovek umre za narod, nego da sav narod propadne.

⁵¹A ovo ne reče sam od sebe, nego, budući prvosveštenik one godine, proreče da će Isus umreti za narod, ⁵²i ne samo za narod, nego da i rasejanu decu Božju skupi u jedno.

⁵³Od toga dana dogovoriše se da ga ubiju. ⁵⁴I Isus više nije hodio javno među Judejima, nego otide odande u kraj blizu pustinje, u grad po imenu Jefrem, i onde je bio s učenicima.

⁵⁵A beše blizu pasha judejska, i mnogi otidoše iz provincije u Jerusalim pre pashe, da bi se očistili. ⁵⁶Tražili su Isusa, i, stojeći u hramu, govorahu među sobom: Šta mislite vi? Svakako neće doći na praznik.

⁵⁷A prvosveštenici i fariseji behu izdali zapovest, ako ko dozna gde je, da javi, da bi ga uhvatili.

Jovan – 12 glava

¹Šest dana pre pashe dođe Isus u Vitaniju, gde je bio Lazar koga je Isus podigao iz mrtvih. ²Onde mu spremiše večeru. Marta je služila, a Lazar je bio među onima koji su s njim ležali za trpezom. ³Tada Marija uze litru pravog, skupocenog nardova mira, pomaza noge Isusove i ubrisa kosom svojom noge njegove. I kuća se napuni mirisa od mira.

⁴A Juda Iskariotski, jedan od učenika njegovih, koji ga je trebao izdati, reče: ⁵Zašto se ovo miro nije prodalo za trista dinara i (novac) dao siromasima? ⁶Ali ovo nije rekao što se starao za siromahe, nego što je bio lupež, nosio je kasu i uzimao je što se metalo u nju.

⁷A Isus reče: Ostavi je, neka sačuva to za dan moga pogreba.

⁸Siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

⁹I doznaše mnogi Judeji da je onde, i dođoše ne samo Isusa radi, nego da vide i Lazara koga je podigao iz mrtvih. ¹⁰A prvosveštenici odlučiše da i Lazara ubiju, ¹¹jer su mnogi Judeji zbog njega odlazili i verovali u Isusa.

¹²Kad je sutradan mnogi narod koji je došao na praznik, čuo da Isus ide u Jerusalem, ¹³uzeše grane od palama, iziđoše mu na susret i vikahu: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev!

¹⁴A Isus nađe magare i usede na njega, kao što je napisano: ¹⁵"Ne boj se, kćeri Sionova: Evo, car tvoj ide sedeći na magaretu".

¹⁶Ovo njegovi učenici isprva nisu razumeli; ali kad se Isus proslavio, onda su se setili da je ovo bilo napisano za njega i da su mu to učinili.

¹⁷A narod koji je bio s njim kad je Lazara izazvao iz groba i podigao ga iz mrtvih, svedočio je. ¹⁸Zato mu je narod i izišao na susret, jer su čuli da je on učinio to čudo.

¹⁹A fariseji govorahu među sobom: Vidite da ništa ne možete, eto, ceo svet ode za njim!

²⁰A behu i neki neznabošci među onima koji su odlazili gore da se o prazniku pomole Bogu. ²¹Ovi pristupiše Filipu, koji je bio iz Vitsaide galilejske, i moljahu ga: Gospodine, mi bi da vidimo Isusa. ²²Filip ode i kaza Andriji; Andrija i Filip odoše i kazaše Isusu.

²³A Isus im odgovori: Došao je čas da se proslavi Sin čovečji. ²⁴Zaista, zaista, kažem vam: Ako zrno pšenično ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo; a ako umre, mnogo roda rodi. ²⁵Ko ljubi život svoj, izgubiće ga, a ko mrzi na život svoj na ovome svetu, sačuvaće ga za večni život. ²⁶Ko meni služi, za mnom neka ide, i gde sam ja, onde će biti i sluga moj. Ko meni služi, toga će Otac poštovati.

²⁷Sad strepi duša moja, i šta da kažem? Oče, izbavi me od ovoga časa? Ali za to dođoh na ovaj čas. ²⁸Oče, proslavi ime svoje! Tada dođe glas s neba: Proslavio sam ga i opet ću ga proslaviti.

²⁹A narod koji je tu stajao i čuo (to), govoraše: Grom je zagrmio. Drugi govoraše: Anđeo mu je govorio.

³⁰A Isus odgovori i reče: Ovaj glas ne bi mene radi, nego vas radi.

³¹Sad je sud ovome svetu. Sad će vladar ovoga sveta biti izbačen napolje. ³²A ja ću, kad budem podignut od zemlje, sve privući k sebi.

³³Ovo je rekao da pokaže kakvom će smrću umreti.

³⁴A narod mu odgovori: Mi smo čuli iz zakona da Mesija ostaje večno – pa kako ti govoriš da se Sin čovečji mora podići? Ko je taj Sin čovečji?

³⁵A Isus im reče: Još je malo vremena svetlost s vama. Hodite dok imate svetlost, da vas ne obuzme tama. Ko po tami hodi, ne zna kuda ide. ³⁶Dok imate svetlost, verujte u svetlost, da budete sinovi svetlosti. Ovo reče Isus, i otide i sakri se od njih. ³⁷Ali, iako je on tolika čudesa učinio pred njima, ipak nisu verovali u njega, ³⁸da se ispuni reč proroka Isaije koju je rekao: "Gospode, ko veruje rečima našim, i ruka Gospodnja kome se otkri?" ³⁹Zato nisu mogli verovati, što je Isaija dalje rekao: ⁴⁰"Zaslepio je oči njihove i okamenio je srca njihova, da ne vide očima, ne razumeju srcem, ne obrate se, i ne izlečim ih". ⁴¹Ovo je rekao Isaija, što je video slavu njegovu i govorio o njemu.

⁴²Ipak su i od starešina mnogi poverovali u njega, ali zbog fariseja nisu priznavali javno, da ih ne bi isterali iz sinagoge. ⁴³Milija im je bila slava ljudska, nego slava Božja.

⁴⁴A Isus povika i reče: Ko veruje u mene, ne veruje u mene, nego u onoga koji me je poslao; ⁴⁵i ko vidi mene, vidi onoga koji me je poslao.

⁴⁶Ja sam kao svetlost došao na svet, da nijedan koji veruje u mene, ne

ostane u mraku. ⁴⁷Ko čuje moje reči i ne poslušá ih, ja mu neću suditi; jer ne dođoh da sudim svetu, nego da spasem svet. ⁴⁸Ko mene prezire i ne prima reči mojih, ima svoga sudiju. Reč koju sam govorio, ona će mu suditi u poslednji dan. ⁴⁹Jer ja nisam od sebe govorio, nego Otac koji me je poslao, on mi je dao zapovest šta ću reći i šta ću govoriti. ⁵⁰I znam da je zapovest njegova život večni. Što, dakle, ja govorim, govorim tako kako mi je rekao Otac.

Jovan – 13 glava

¹A pred praznik pashe, kad je Isus znao da je došao njegov čas da pređe iz ovoga sveta k Ocu, kako je ljubio svoje na ovome svetu, ljubio ih je najvećom ljubavlju. ²I prilikom jedne večere, kad je đavo već bio metnuo u srce Judi Simonovu, Iskariotskome, da ga izda, ³iako je znao da mu je Otac sve dao u ruke, da je od Boga izišao i da k Bogu ide, ⁴ustade od večere, skide gornju haljinu, uze ubrus i opasa se njime ⁵zatim usu vode u umivaonicu i poče prati noge učenicima i otirati ubrusom kojim je bio opasan.

⁶Tako dođe k Simonu Petru. Ovaj mu reče: Gospode, zar ti moje noge da opereš?

⁷A Isus odgovori i reče mu: Što ja činim, ti sad ne znaš, ali ćeš posle razumeti.

⁸Reče mu Petar: Nikad nećeš ti oprati mojih nogu! A Isus mu odgovori: Ako te ne operem, ne možeš biti sa mnom.

⁹Reče mu Simon Petar: Gospode, ne samo noge moje, nego i ruke i glavu!

¹⁰Reče mu Isus: Okupanome ne treba do samo noge oprati, jer je sav čist. I vi ste čisti, ali ne svi. ¹¹Znao je, naime, izdajnika svoga. Zato je rekao: Niste svi čisti.

¹²A kad im oprao noge i uze gornju haljinu svoju i opet leže za trpezu, reče im: Znete li šta sam vam učinio? ¹³Vi me zovete učiteljem i Gospodom, i pravo velite: jer jesam. ¹⁴Kad, dakle, ja, Gospod i učitelj, oprah vama noge, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. ¹⁵Jer vam dadoh primer, da i vi tako činite kao što ja činih vama. ¹⁶Zaista, zaista, kažem vam: Nije sluga veći od gospodara svoga, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao. ¹⁷Kad ovo znate – blago vama ako tako (i) činite! ¹⁸Ne govorim za sve vas; ja znam koje sam izabrao. Nego da se ispuni pismo: "Koji jede moj hleb, podiže na me petu svoju". ¹⁹Već sad vam kažem, pre nego što se zbude, da, kad se zbude, verujete da sam ja. ²⁰Zaista, zaista, kažem vam: Ko prima onoga koga pošljem, mene prima, a ko prima mene, prima onoga koji me je poslao.

²¹A kad Isus ovo reče, zgrozi se u duši i posvedoči: Zaista, zaista, kažem vam: Jedan od vas izdaće me.

²²A učenici se zgliedahu među sobom, ne znajući za koga govori. ²³A jedan od učenika, njegovih, koga je Isus ljubio, ležaše na prsima Isusovim. ²⁴Namagnu na ovoga Simon Petar i reče mu: Kaži ko je taj za koga govori. ²⁵A ovaj se nasloni na prsa Isusova i reče mu: Gospode, ko je taj?

²⁶A Isus odgovori: Onaj je kome ja umočim zalogaj i dam mu. I umočim zalogaj, uze ga i dade Judi, sinu Simona Iskariotskog. ²⁷I po zalogaju, tada uđe u njega sotona. A Isus mu reče: Što misliš činiti, čini brže! ²⁸Ali niko od onih što behu za trpezom, nije razumeo zašto mu je ovo rekao. ²⁹Kako je u Jude bila kasa, mišljahu neki da mu Isus kaže: Kupi što nam treba za praznik, ili da da što siromašnima. ³⁰A kad onaj uze zalogaj, odmah iziđe. A bila je noć.

³¹Kad je on izišao, reče Isus: Sad se proslavio Sin čovečji, i Bog se proslavio u njemu. ³²Ako se Bog proslavio u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

³³Deco, još sam malo s vama. Tražićete me, i kao što rekoš Judejima: Kuda ja idem, vi ne možete doći, tako sad kažem i vama. ³⁴Novu vam zapovest dajem: da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. ³⁵Po tom će svi poznati da ste moji učenici, ako uzimate ljubavi među sobom.

³⁶Reče mu Simon Petar: Gospode, kuda ideš? A Isus odgovori: Kuda ja idem, sad ne možeš ići za mnom, ali posle ćeš ići za mnom.

³⁷A Petar mu reče: Gospode, zašto ne mogu sad ići za tobom? Život ću svoj dati za tebe!

³⁸A Isus odgovori: Život ćeš svoj dati za mene? Zaista, zaista, kažem ti: Neće petao zapevati dok me se triput ne odrečeš!

Jovan – 14 glava

¹Neka se ne plaši srce vaše! Verujte u Boga i – verujte u mene! ²U kući Oca moga ima mnogo stanova. Da nije tako, zar bih vam rekao: Idem da vam spremim mesto? ³I kad otidem i spremim vam mesto, opet ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete gde sam ja. ⁴I kuda ja idem – znate put.

⁵Reče mu Toma: Gospode, ne znamo kuda ideš; kako možemo znati put?

⁶Reče mu Isus: Ja sam put, istina i život. Niko neće doći k Ocu do kroz mene. ⁷Kad ste mene poznali, poznaćete i Oca moga. Već sad ga znate – i videli ste ga.

⁸Reče mu Filip: Gospode, pokaži nam Oca, i biće nam dosta.

⁹Reče mu Isus: Toliko sam vremena s vama, i još me ne znaš, Filipe?

Ko je video mene, video je Oca. Kako možeš ti govoriti: Pokaži nam Oca?! ¹⁰Zar ti ne veruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Reči koje vam ja govorim, ne govorim od sebe. A Otac koji stoji u meni, tvori dela svoja. ¹¹Verujte mi (,dakle,) da sam ja u Ocu i Otac u meni. A ako nećete, onda verujte zbog samih dela. ¹²Zaista, zaista, kažem vam: Ko veruje u mene – dela koja ja tvorim, i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti. Jer ja idem k Ocu, ¹³i što god zaištete u ime moje, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. ¹⁴Ako što zaištete od mene u ime moje, ja ću učiniti.

¹⁵Ako me ljubite, držaćete moje zapovesti. ¹⁶I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog pomoćnika, da bude s vama uvek: ¹⁷Duha istine, koga svet ne može da primi, jer ga ne vidi i ne poznaje ga. Vi ga znate, jer kod vas ostaje i biće u vama. ¹⁸Neću vas ostaviti sirotne: doći ću k vama. ¹⁹Još malo, i svet me više neće videti; a vi ćete me videti, jer ja živim, a i vi ćete živeti. ²⁰U taj ćete dan videti da sam ja u Ocu svome, vi u meni i ja u vama.

²¹Ko ima zapovesti moje i drži ih, taj je onaj koji me ljubi. A ko mene ljubi, toga će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i javiću mu se.

²²Reče mu Juda, ne Iskariotski: Gospode, otkuda to da ćeš se nama javiti a ne svetu?

²³A Isus odgovori i reče mu: Ko me ljubi, držaće reč moju, i Otac će ga moj ljubiti, i doći ćemo k njemu i nastanićemo se kod njega. ²⁴Ko me ne ljubi, ne drži reči mojih. Ali reč što je čujete, nije moja, nego Oca koji me je poslao.

²⁵Ovo sam vam govorio dok sam bio s vama. ²⁶A pomoćnik, Duh sveti, koga će Otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što sam vam ja rekao.

²⁷Mir vam ostavljam, svoj mir dajem vam. Ne dajem vam ja kao što

svet daje. Neka se ne plaši srce vaše i neka se ne boji! ²⁸Čuli ste da sam vam rekao: Idem i doći ću (opet) k vama. Kad biste me ljubili, obradovali biste se što idem k Ocu, jer je Otac veći od mene. ²⁹I već sad sam vam kazao, pre nego što se zbude, da verujete kad se zbude.

³⁰Neću više mnogo govoriti s vama; jer ide vladar ovoga sveta, i na meni nema ništa. ³¹Ali, da svet vidi da ljubim Oca i činim onako kako mi je zapovedio Otac, ustanite, hajdemo odavde!

Jovan – 15 glava

¹Ja sam pravi čokot, a Otac je moj vinogradar. ²Svaku lozu na meni, koja ne rađa roda, seče je, i svaku koja rađa roda, čisti je da više roda rodi. ³Vi ste već očišćeni rečju koju sam vam govorio. ⁴Ostanite u meni, i ja ću u vama! Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne ostane na čokotu, tako i vi, ako ne ostanete u meni. ⁵Ja sam čokot, a vi loze. Ko ostane u meni i ja u njemu, taj će roditi mnogo roda, jer bez mene ne možete ništa činiti. ⁶Ko ne ostane u meni, izbaciće se napolje, kao loza, i osušiće se, i skupiće ih i u vatru baciti, i izgoreće. ⁷Ako ostanete u meni i reči moje ostanu u vama, što god hoćete, ištite, i biće vam. ⁸Tim se proslavi Otac moj, da rodite mnogi rod i (tako) budete moji učenici.

⁹Kao što je mene ljubio Otac, tako i ja ljubih vas. Ostanite u ljubavi mojoj! ¹⁰Ako zapovesti moje uzdržite, ostaćete u ljubavi mojoj, kao što sam i ja održao zapovesti Oca svoga i ostajem u njegovoj ljubavi. ¹¹Ovo sam vam kazao, da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. ¹²Ovo je moja zapovest: da ljubite jedan drugoga, kao što ja ljubih vas. ¹³Niko nema veće ljubavi od ove, da ko život svoj da za prijatelje svoje. ¹⁴Vi ste prijatelji moji, ako činite što vam ja zapovedam. ¹⁵Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna šta radi njegov gospodar; nego vas nazvah prijateljima, jer vam kazah sve što čuh od Oca svoga. ¹⁶Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao, i postavio sam vas da idete, rod rodite i da vaš rod ostane, – da vam da

što zaištete u Oca u ime moje. ¹⁷Ovo vam zapovedam, da ljubite jedan drugoga.

¹⁸Ako svet mrzi na vas, znajte da je na mene omrznuo pre vas. ¹⁹Kad biste bili od sveta, svet bi svoje ljubio. A kako niste od sveta, nego vas ja izabrah od sveta, zato mrzi na vas svet. ²⁰Setite se reči koju vam rekoh: Nije sluga veći od gospodara svoga. Ako su mene gonili, i vas će goniti; ako su moju reč održali, i vašu će održati. ²¹Ali sve će vam ovo činiti za moje ime, jer ne znaju onoga koji me je poslao. ²²Da nisam došao i govorio im, ne bi imali greha. Ali ovako nemaju izgovora za svoj greh. ²³Ko mrzi na mene, i na Oca moga mrzi. ²⁴Da nisam učinio među njima dela kojih niko drugi nije učinio, ne bi imali greha. Ali ovako su videli, pa ipak omrznuli – i na mene i na Oca moga. ²⁵Ali ovo bi, da se ispuni reč, napisana u zakonu njihovu: "Omrznuše na mene ni za što". ²⁶Kad dođe pomoćnik koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svedočiti za mene. ²⁷Ali i vi svedočite, jer ste od početka sa mnom.

Jovan – 16 glava

¹Ovo sam vam kazao, da se ne sablaznite. ²Isteraće vas iz sinagoge; a doći će i čas kad će svaki koji vas ubije, misliti da Bogu čini službu. ³Ovo će činiti, jer nisu poznali ni Oca ni mene. ⁴A ovo sam vam kazao, da bi se, kad dođe vreme tome, setili toga da sam vam ja to kazao. Isprva vam ovo nisam kazao, jer sam bio s vama.

⁵A sad idem k onome koji me je poslao, i niko me od vas ne pita: Kuda ideš? ⁶Nego, što sam vam ovo kazao, žalosti se napunilo srce vaše. ⁷Ali vam ja istinu govorim: Dobro je za vas da ja odem. Jer ako ne odem, pomoćnik neće doći k vama. A ako odem, poslaću ga k vama.

⁸I kad on dođe, dokazaće svetu da ima greha, pravednosti i suda. ⁹Greha, što ne veruju u mene; ¹⁰pravednosti, što idem k Ocu i više me nećete videti; ¹¹suda, što je vladar ovoga sveta (već) osuđen.

¹²Još vam mnogo imam kazati, ali sad ne možete nositi. ¹³A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam što će doći. ¹⁴On će me proslaviti, jer će od mojega uzeti i javiti vam. ¹⁵Sve što ima Otac, moje je. Zato sam rekao da će od mojega uzeti i javiti vam. ¹⁶Još malo, i više me nećete videti; i opet malo, pa ćete me (opet) videti.

¹⁷A neki od učenika njegovih rekoše među sobom: Šta je to što nam kaže: Još malo, i nećete me videti, i opet malo, pa ćete me (opet) videti? i: Ja idem k Ocu? ¹⁸Govorahu, dakle: Šta je to što kaže: Malo? Ne znamo šta govori.

¹⁹A Isus razume da su hteli da ga zapitaju, pa im reče: Za to li se zapitujete među sobom što rekoh: Još malo, i nećete me videti, i opet malo, pa ćete me (opet) videti? ²⁰Zaista, zaista, kažem vam: Vi ćete plakati i tugovati, a svet će se radovati. Vi ćete biti žalosni, ali će se vaša žalost okrenuti na radost.

²¹Žena, kad rađa, žalosna je, jer je došao čas njezin. Ali kad rodi dete, više ne misli na muku – od radosti što se rodio čovek na svet. ²²Tako ste i vi sad žalosni; ali ću vas opet videti, i radovaće se srce vaše, i vaše radosti niko neće uzeti od vas.

²³U onaj dan nećete me pitati ni za što. Zaista, zaista, kažem vam: Što uzištete u oca, daće vam, u ime moje. ²⁴Dosada ne iskaste ništa u ime moje: ištite, i primićete, da radost vaša bude potpuna.

²⁵Ovo sam vam govorio u slikama. Doći će čas kad vam više neću govoriti u slikama, nego ću vam otvoreno govoriti o Ocu. ²⁶U onaj ćete dan u ime moje zaškati, i ne velim vam da ću ja umoliti Oca za vas.

²⁷Jer vas sam Otac ljubi, zato što ste vi ljubili mene i verovali ste da sam ja od Oca izišao. ²⁸Izišao sam od Oca i došao sam na svet; opet ostavljam svet i idem k Ocu.

²⁹A učenici njegovi rekoše: Eto, sad govoriš otvoreno i ne upotrebljavaš nikakve slike. ³⁰Sad znamo da sve znaš i ne treba ti da te ko pita. Po tome verujemo da si od Boga izišao.

³¹A Isus im odgovori: Sad verujete? ³²Evo ide čas, i već je došao, da se razbegnete svaki na svoju stranu i mene sama ostavite. Ali nisam sam, jer je Otac sa mnom. ³³Ovo sam vam kazao, da bi u meni mir imali. U svetu imate nevolju; ali se ne bojte, jer sam ja nadvladao svet.

Jovan – 17 glava

¹Ovo reče Isus, pa podiže oči svoje na nebo i reče: Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga, da i Sin proslavi tebe, ²– kao što si mu dao vlast nad svima ljudima, da svemu što si mu dao, da život večni. ³A ovo je večni život, da poznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i koga si poslao, Isusa Hrista. ⁴Ja tebe proslavih na zemlji: svrših delo što si mi ga dao da učinim. ⁵I sad proslavi ti mene, Oče, u tebe, slavom koju imadoh u tebe pre nego što svet postade.

⁶Javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od sveta. Tvoji behu, i dao si ih meni, i održali su reč tvoju. ⁷Sad su razumeli da je sve što si mi dao, od tebe. ⁸Jer reči što si mi ih dao, dao sam im, i oni ih primiše, i poznaše zaista da od tebe, izidoh, i poverovaše da si me ti poslao.

⁹Ja se za njih molim; ne molim se za svet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji ¹⁰– i sve moje tvoje je i tvoje moje – i proslavio sam se u njima. ¹¹Više nisam na svetu, a oni su na svetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u ime svoje što si mi ga dao, da budu jedno, kao mi. ¹²Dok sam bio s njima, ja ih čuvah u ime tvoje što si mi ga dao, i sačuvah ih, i niko od njih ne pogibe osim sina pogili, da se ispuni pismo. ¹³A sad idem k tebi; i ovo govorim na svetu, da imaju radost moju u punoj meri u sebi. ¹⁴Ja sam im dao reč tvoju, i svet omrznu na njih, jer nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. ¹⁵Ne molim da ih

uzmeš sa sveta, nego da ih sačuvaš od nečastivoga.

¹⁶Nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. ¹⁷Osveti ih istinom: tvoja je reč istina. ¹⁸Kao što si ti mene poslao u svet, i ja njih poslah u svet.

¹⁹Za njih ja posvećujem sebe, da budu i oni zaista osvećeni.

²⁰Ali ne molim samo za ove, nego i za one koji na njihovu reč veruju u mene, ²¹da svi budu jedno – kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni budu u nama, da svet veruje da si me ti poslao.

²²Ja sam slavu koju si ti meni dao, njima dao, da budu jedno, kao što smo mi jedno, ²³Ja u njima i ti u meni, da budu sasvim jedno, da vidi svet da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio.

²⁴Oče, što si mi dao – hoću da i oni budu sa mnom gde sam ja, da vide slavu moju koju si mi dao, jer si me ljubio pre postanja sveta.

²⁵Oče pravedni, svet te ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao. ²⁶Obznanih im ime tvoje i obznaniću ga, da ljubav kojom si me ljubio, u njima bude i ja u njima.

Jovan – 18 glava

¹Posle ovih reči iziđe Isus s učenicima svojim preko potoka Kedrona, gde beše vrt, u koji uđe on i učenici njegovi.

²A znao je to mesto i Juda, izdajnik njegov, jer se Isus tu često skupljao s učenicima svojim. ³Onda Juda uze četvoro od prvosveštenika i fariseja sluge i dođe onamo s buktinjama, fenjerima i oružjem.

⁴A Isus, koji je znao sve što će biti od njega, iziđe i reče im: Koga tražite? ⁵Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Reče im: Ja sam. A s njima stajaše i Juda izdajnik njegov. ⁶A kad im reče: Ja sam, ustuknuše i popadaše na zemlju.

⁷Onda ih opet zapita: Koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazarećanina.

⁸Odgovori Isus: Rekoh vam da sam ja. Ako, dakle, mene tražite, pustite ove neka idu. ⁹Da se ispuni reč koju je rekao: Ne izgubih nijednoga od onih koje si mi dao.

¹⁰A Simon Petar imaše mač, pa ga izvadi, udari slugu prvosveštenikova i odseče mu desno uho. A sluga se zvao Malh.

¹¹Onda Isus reče Petru: Turi mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je dao Otac?

¹²A četa, zapovednik i sluge judejske uhvatiše Isusa, svezaše ga ¹³i odvedoše prvo Ani, jer beše tast Kajafi, koji je bio prvosveštenik te godine. ¹⁴A Kajafa beše taj koji je dao savet Judejima, da je bolje da jedan čovek umre za narod.

¹⁵A za Isusom išaše Simon Petar i jedan drugi učenik. Ovaj učenik beše poznat prvosvešteniku, i uđe s Isusom u dvor prvosveštenikov.

¹⁶A Petar stajaše napolju, kod vrata. Tada iziđe taj drugi učenik, poznatik prvosveštenikov, govori s vrataricom i uvede Petra. ¹⁷Onda sluškinja, vratarica, reče Petru: Zar nisi i ti učenik ovoga čoveka? A on reče: Nisam. ¹⁸A sluge i momci behu naložili vatru, jer beše hladno, i stajahu i grejahu se. A i Petar stajaše s njima i grejaše se.

¹⁹Tada prvosveštenik zapita Isusa za učenike njegove i za nauku njegovu.

²⁰A Isus mu odgovori: Ja sam javno govorio svetu. Ja sam svagda učio u sinagogi i u hramu, gde se skupljaju svi Judeji, i ništa nisam govorio tajno. ²¹Što pitaš mene? Pitaj one koji su čuli šta sam im govorio. Eto, oni znaju šta sam ja rekao.

²²A kad on ovo reče, jedan od momaka, koji je stajao onde, udari Isusa po obrazu i reče: Zar tako odgovaraš prvosvešteniku?

²³A Isus mu odgovori: Ako sam zlo govorio, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ?

²⁴I Ana ga posla svezana prvosvešteniku Kajafi.

²⁵A Simon Petar (još) stajaše i grejaše se. I rekoše mu: Zar nisi i ti od njegovih učenika? A on se odreče i reče: Nisam. ²⁶Reče jedan od slugu prvosveštenikovih, koji je bio rođak onome što mu Petar odseče uho: Ne videh li te ja u vrtu s njim? ²⁷I opet se Petar odreče; i odmah zapeva petao.

²⁸Tada povedoše Isusa do Kajafe u pretorium. A beše rano ujutru. I oni ne uđoše u pretorium, da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu. ²⁹Onda Pilat iziđe k njima napolje i reče: Kakvu tužbu iznosite na ovoga čoveka?

³⁰Odgovoriše i rekoše mu: Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi.

³¹A Pilat im reče: Uzmite ga vi i sudite mu po svome zakonu! A Judeji mu rekoše: Mi ne smemo nikoga pogubiti. ³²Da se ispuni reč Isusova koju je rekao kazujući kakvom će smrću umreti.

³³Onda Pilat opet uđe u pretorium, dozva Isusa i reče mu: Ti si car judejski?

³⁴Odgovori Isus: Govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše to za mene.

³⁵Odgovori Pilat: Zar sam ja Judejin?! Tvoj narod i prvosveštenici predaše te meni. Šta si učinio?

³⁶A Isus odgovori: Moje carstvo nije od ovoga sveta. Kad bi od ovoga

sveta bilo moje carstvo, sluge bi se moje borile, da ne dođem u ruke Judejima. Ali moje carstvo nije odavde.

³⁷Onda mu reče Pilat: Dakle si ti ipak car? Odgovori Isus: Da, car sam. Ja sam se za to rodio i za to sam došao na svet, da svedočim za istinu. Svaki koji je od istine, sluša moj glas.

³⁸A Pilat mu reče: Šta je istina? I kad ovo reče, iziđe opet k Judejima i reče im: Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. ³⁹A u vas je običaj, da vam pustim jednoga na pashu. Hoćete li, dakle, da vam pustim cara judejskog?

⁴⁰Tada povikaše opet: Ne ovoga, nego Varavu! A Varava beše razbojnik.

Jovan – 19 glava

¹Onda Pilat uze Isusa i šiba ga. ²A vojnici opletoše venac od trnja i metnuše mu na glavu, obukoše mu skerletnu kabanicu, ³prilažahu mu i govorahu: Zdravo, care judejski! I bijahu ga po obrazima.

⁴A Pilat opet iziđe napolje i reče im: Evo vam ga izvodim napolje, da vidite da ne nalazim na njemu nikakve krivice. ⁵I Isus iziđe napolje, pod vencem od trnja i u skerletnoj kabanici. I reče im: Evo čoveka!

⁶A kad ga videše prvosveštenici i sluge, povikaše: Raspni ga, raspni! Reče im Pilat: Uzmite ga vi i raspnite; jer ja ne nalazim na njemu krivice.

⁷Odgovoriše mu Judeji: Mi imamo zakon, i po tom zakonu mora umreti, jer je načinio sebe Sinom Božjim.

⁸A kad Pilat ču ovu reč, još se većma poboja. ⁹Uđe opet u pretorium i reče Isusu: Odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora. ¹⁰Tada mu Pilat

reče: Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast pustiti te, i imam vlast raspeti te?

¹¹Odgovori Isus: Ne bi imao nikakve vlasti nada mnom, da ti nije dano od gore. Zato onaj ima veći greh koji me je predao tebi.

¹²Otada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Judeji vikahu: Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj ćesaru. Svaki koji sebe carem gradi, protivi se ćesaru.

¹³A kad Pilat ču ove reči, izvede Isusa napolje i sede na sudijsku stolicu, na mestu koje se zove Litostrotos, jevrejski Gavata. ¹⁴A beše dan uoči pashe, oko šestoga časa. I reče Judejima: Evo car vaš!

¹⁵A oni vikahu: Uzmi, uzmi, raspni ga! Reče im Pilat: Zar cara vašega da raspnem? Odgovoriše prvosveštenici: Nemamo cara osim ćesara!

¹⁶Tada im ga predade da se razapne. A oni uzeše Isusa. ¹⁷I, noseći krst svoj, iziđe na mesto koje se zove Lubanja, jevrejski Gologta.

¹⁸Onde ga razapeše, i s njim drugu dvojicu, s jedne i s druge strane, a u sredi Isusa.

¹⁹A Pilat napisu i natpis i metnu ga na krst. A beše napisano: Isus Nazarećanin, car judejski.

²⁰Ovaj natpis čitaše mnogi Judeji, jer je mesto gde je Isus razapet, bilo blizu grada, i bilo je napisano jevrejski, latinski i grčki.

²¹Tada judejski prvosveštenici rekoše Pilatu: Nemoj da stoji napisano: car judejski, nego, da je on rekao: Ja sam car judejski.

²²A Pilat odgovori: Što sam napisao, napisao sam.

²³A vojnici kad razapeše Isusa, uzeše haljine njegove i načiniše (od njih) četiri dela, svakome vojniku po deo, i donju haljinu. A donja haljina

ne beše šivena, nego izatkana od gore do dole. ²⁴Rekoše, dakle, među sobom: Da je ne deremo, nego da bacimo kocku za nju, kome će dopasti – da se ispuni pismo. "Razdeliše haljine moje među sobom, i za odelo moje baciše kocku". I vojnici učiniše tako.

²⁵A stajahu kod krsta Isusova mati njegova i sestra matere njegove, Marija Klopina i Marija Magdalina. ²⁶A kad Isus vide mater i pored nje učenika koga je ljubio, reče materi: Ženo, eto ti sina! ²⁷Potom reče učeniku: Eto ti matere! I od toga časa uze je učenik k sebi.

²⁸Potom, kako je Isus znao da se već sve svršilo, da bi se zbililo pismo, reče: Žedan sam. ²⁹A stajaše onde sud pun octa. Napuniše, dakle, sunder octa, nataknuše ga na stablo isopovo i prinesoše k njegovim ustima.

³⁰A kad Isus primi ocat, reče: Svršilo se! – prekloni glavu i izdahnu.

³¹A kako beše petak, da ne bi tela ostala na krst u subotu – jer beše velik dan ona subota –, Judeji zamoliše Pilata da im se prebiju goleni i da se skinu. ³²Dodoše, dakle, vojnici, i prvome prebiše goleni, a i drugome, raspetome s njim. ³³A kad dodoše na Isusa i videše da je već umro, ne prebiše mu goleni, ³⁴nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem, i odmah iziđe krv i voda.

³⁵I koji je to video, posvedočio je to, i svedočanstvo je njegovo istinito. I on zna da istinu govori, da i vi verujete. ³⁶A ovo se dogodilo da se ispuni pismo: "Kost njegova da se ne prelomi". ³⁷I opet drugo mesto u pismu kaže: "Gledaće onoga koga su proboli".

³⁸Potom Josif iz Arimateje – koji je bio učenik Isusov, ali samo kradom, zbog straha od Judeja – zamoli Pilata da može uzeti telo Isusovo. I dopusti Pilat. Onda dođe i uze telo njegovo. ³⁹A dođe i Nikodim, koji je prviput noću došao k njemu, i donese pomešane smirne i aloja oko sto litara. ⁴⁰I uzeše telo Isusovo i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je

običaj u Judeja da ukopavaju.

⁴¹A beše na mestu gde je bio razapet, vrt, i u vrtu nov grob, u koji još niko nije bio metnut. ⁴²Kako je ovaj grob bio blizu, to, zbog petka judejskog, u njega metnuše Isusa.

Jovan – 20 glava

¹A u prvi dan nedelje dođe Marija Magdalina na grob rano, kad je još bio mrak, i vide da je kamen odvaljen od groba. ²Onda otrča i dođe k Simonu Petru i k drugom učeniku koga je Isus ljubio, i reče im: Uzeše Gospoda iz groba, i ne znamo gde su ga metnuli.

³A Petar i taj drugi učenik iziđoše i dođoše na grob. ⁴Trčali su oba zajedno, ali je drugi učenik trčao brže od Petra i dođe prvi na grob. ⁵Nadviri se i vide povoje gde leže, ali ne uđe. ⁶Tada dođe i Simon Petar za njim, uđe u grob i vide povoje gde leže, ⁷a ubrus koji je bio na glavi njegovoj, nije bio s povojima, nego je obaška bio savit na jednom mestu. ⁸Tada uđe i drugi učenik, koji je prvi došao na grob, i vide i verova. ⁹Jer još nisu znali pisma, da njemu valja ustati iz mrtvih.

¹⁰I opet se učenici vratiše doma.

¹¹A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kako je plakala, nadviri se nad grob, ¹²i vide dva anđela gde sede u belim haljinama, jedan čelo glave, a drugi čelo nogu, gde je ležalo telo Isusovo. ¹³I ovi joj rekoše: Ženo, što plačeš? Reče im: Uzeše Gospoda moga, i ne znam gde su ga metnuli.

¹⁴Kad ovo reče, obazre se natrag i vide Isusa gde stoji. Ali nije znala da je Isus. ¹⁵Reče joj Isus: Ženo, što plačeš? Koga tražiš? A ona, misleći da je vrtar, reče mu: Gospodine, ako si ga ti uzeo, kaži mi gde si ga metnuo, i ja ću ga uzeti.

¹⁶A Isus joj reče: Marija! A ona se osvrnu i reče jevrejski: Ravuni! (što znači: učitelju!).

¹⁷Reče joj Isus. Ne dohvataj me se, jer još nisam otišao gore k Ocu. Nego idi k braći mojoj i kaži im: Idem gore k Ocu svome i Ocu vašem, Bogu svome i Bogu vašem.

¹⁸A Marija Magdalina ode i javi učenicima. Videla sam Gospoda, i ovo mi je kazao.

¹⁹A onoga, prvoga dana nedelje uveče, kad su onde gde behu učenici, zbog straha od Judeja vrata bila zaključana, dođe Isus, stade na sredu i reče im: Mir vam! ²⁰I kad ovo reče, pokaza im ruke i rebra. I učenici se obradovaše kad videše Gospoda.

²¹I opet im reče: Mir vam! Kao što je mene poslao Otac, i ja šaljem vas.

²²I kad ovo reče, dunu i reče im: Primitite Duha svetoga! ²³Kojima oprostite grehe, oprosteni su im; kojima zadržite, zadržani su im.

²⁴A Toma, jedan od dvanaestorice, koji se zove Blizanac, ne beše s njima kad dođe Isus. ²⁵I govorahu mu drugi učenici: Videli smo Gospoda: A on im reče: Dok ne vidim na rukama njegovim rana od klinova, i ne metnem prsta svoga u rane od klinova, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova, neću verovati.

²⁶Posle osam dana behu njegovi učenici opet unutra, i Toma s njima. Dođe Isus kad vrata behu zaključana, stade na sredu i reče: Mir vam!

²⁷Zatim reče Tomi: Metni prst svoj ovamo i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju i metni je u rebra moja, – i ne budi neveran, nego veran!

²⁸Odgovori Toma i reče mu: Gospod moj i Bog moj!

²⁹Reče mu Isus: Zato što si me video, veruješ. Blago onima koji ne videše, i verovaše!

³⁰I mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima, koja nisu napisana u ovoj knjizi. ³¹A ova su napisana, da verujete da je Isus Mesija, Sin Božji, i da, verujući, život imate imenom njegovim.

Jovan – 21 glava

¹Posle toga se Isus opet javio učenicima, na moru Tiveriadskom. A javio se ovako: ²Behu zajedno Simon Petar, Toma koji se zove Blizanac. Natanailo iz Kane galilejske, sinovi Zevedejevi i druga dvojica od učenika njegovih. ³Reče im Simon Petar: Idem da lovim ribu. Rekoše mu: Idemo i mi s tobom. Izidoše i uđoše u čamac, i onu noć ne uhvatiše ništa.

⁴A kad već bi jutro, stajaše Isus na obali; ali učenici nisu znali da je Isus. ⁵I reče im Isus: Deco, imate li koju ribu? Odgovoriše mu: Nemamo. ⁶A on im reče: Bacite mrežu s desne strane čamca, i ulovićete. Onda baciše, i već je ne mogahu vući od mnoštva ribe.

⁷A onaj učenik koga je Isus ljubio, reče Petru: To je Gospod. A kad Simon Petar ču da je Gospod, opasa se ogrtačem, jer beše go, i skoči u more. ⁸A drugi učenici dođoše čamcem – jer ne behu daleko od zemlje, nego oko dvesta lakata – vukući mrežu s ribom.

⁹Kad, dakle, izidoše na zemlju, videše vatru naloženu i ribu na njoj i hleb. ¹⁰Reče im Isus: Donesite od ribe što sad uhvatiste. ¹¹I Simon Petar se pope i izvuče mrežu na zemlju, punu velikih riba, sto i pedeset i tri. Pa i od tolikoga mnoštva ne prodera se mreža.

¹²Reče im Isus: Hodite doručkujte! A nijedan od učenika nije smeo da ga pita: Ko si ti? Jer su znali da je Gospod. ¹³Isus dođe, uze hleb i dade im, tako i ribu.

¹⁴Ovo se već trećiput javio Isus učenicima pošto je ustao iz mrtvih.

¹⁵A kad doručkovaše, reče Isus Simonu Petru: Simone Jovanov, ljubiš li me većma nego ovi? Reče mu: Da, Gospode, ti znaš da te ljubim. Reče mu: Pasi jaganjce moje!

¹⁶Reče mu opet, po drugiput: Simone Jovanov, ljubiš li me? Reče mu: Da, Gospode, ti znaš da te ljubim. Reče mu: Čuvaj ovce moje!

¹⁷Reče mu po trećiput: Simone Jovanov, ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu po trećiput reče: Ljubiš li me? – i reče mu: Gospode, ti sve znaš, ti vidiš da te ljubim. Reče mu Isus: Pasi ovce moje! ¹⁸Zaista, zaista, kažem ti: Kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si hteo. A kad ostariš, raširićeš ruke svoje, i drugi će te opasati i odvući kuda nećeš.

¹⁹A ovo reče da pokaže kakvom će smrću proslaviti Boga. I kad ovo kaza, reče mu: Hajde za mnom!

²⁰A Petar se obazre i vide gde za njima ide učenik koga je Isus ljubio i koji se na večeri naslonio bio na prsa njegova i rekao: Gospode, ko je taj koji će te izdati? ²¹Kad, dakle, Petar vide ovoga, reče Isusu: Gospode, a šta će biti od ovog?

²²Reče mu Isus: Ako hoću da on ostane (živ) dok ne dođem – što je tebi do toga? Ti hajde za mnom!

²³I raširi se ova reč među braćom: Onaj učenik neće umreti! Ali Isus ne reče njemu da neće umreti, nego: Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga? ²⁴Ovo je učenik koji svedoči za ovo i koji napisao ovo, i znamo da je svedočanstvo njegovo istinito.

²⁵Ali ima i mnogo drugo što učini Isus. Kad bi se sve ovo redom napisalo, ni u sami svet, mislim, ne bi stale knjige koje bi se morale napisati.

Dela apostolska

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#), [26](#), [27](#), [28](#)

Dela apostolska – 1 glava

¹Prvu sam ti knjigu, Teofile, napisao o svemu što je Isus tvorio i učio od početka ²pa do dana kad je uzet na nebo, pošto je Duhom svetim zapovedio apostolima koje je izabrao. ³Ovima se po stradanju svome pokaza živ mnogim istinitim znacima: četrdeset dana javlja im se i govoraše im o carstvu Božjem.

⁴I kad se s njima sasta, zapovedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje Očino, "koje ste" (,reče,) "čuli od mene: ⁵Jovan je krstio vodom, a vi ćete se ne dugo posle ovih dana krstiti Duhom svetim".

⁶A sabrani ga pitahu: Gospode, hoćeš li sad povratiti carstvo Izrailjevo?

⁷Reče im: Nije vaše da znate vremena ili rokove koje je Otac odredio svojom vlašću, ⁸nego ćete primiti silu kad siđe sveti Duh na vas, i bićete mi svedoci u Jerusalimu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.

⁹I kad ovo reče, pred njihovim se očima podiže, i oblak ga uze ispred očiju njihovih.

¹⁰I kad gledahu na nebo dok on iđашe gore, gle, dva čoveka stajahu pored njih u belim haljinama. ¹¹Ovi rekoše: Ljudi Galilejci, što stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo, tako će (opet)

doći kao što ga videste da ide na nebo.

¹²Tada se vratiše u Jerusolim s gore koja se zove Maslinska i koja je blizu Jerusolima, jedan subotni dan hoda. ¹³I kad udoše, popeše se u gornju sobu gde su obično boravili: Petar, Jovan, Jakov i Andrija, Filip i Toma, Vartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljevi. ¹⁴Ovi se svi jednako i jednodušno moljahu Bogu sa ženama i Marijom, materom Isusovom, i s braćom njegovom.

¹⁵U te dane usta Petar među braćom i reče – a beše naroda zajedno oko sto i dvadeset duša: ¹⁶Braćo! Moralo se ispuniti pismo što ga Duh sveti proreče ustima Davidovim za Judu koji je bio vođa onima što uhvatiše Isusa. ¹⁷On se brojao s nama i beše dobio deo ove službe. ¹⁸Ovaj steče njivu od plate za greh, ali pade strmoglav, puče po sredi i izasu se sva utroba njegova. ¹⁹I doznaše za ovo svi stanovnici jerusalimski, tako da se ta njiva prozva njihovim jezikom Akeldamah t.j. njiva krvna. ²⁰Jer u psaltiru stoji: "Dvor njegov da bude pust i da ne bude nikoga ko bi živio u njemu", i "Službu njegovu da dobije drugi". ²¹Treba, dakle, od ljudi koji su s nama bili za sve vreme dok s nama beše Gospod Isus, ²²počevši od krštenja Jovanova pa do dana kad se uze od nas – da bude s nama svedok uskrsa njegova jedan od ovih.

²³I postaviše dvojicu: Josifa koji se zvao Varsava, s nadimkom Just, i Matiju. ²⁴I pomoliše se Bogu ovako: Ti, Gospode, koji poznaješ srca svih, pokaži koga si izabrao od ove dvojice, ²⁵da primi mesto službe ove i apostolstva, što ga ostavi Juda, da ide na svoje mesto.

²⁶I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matiju, i pridoda se jedanaestorici apostola.

Dela apostolska – 2 glava

¹A kad dođe pedeseti dan, behu svi zajedno na jednom mestu. ²I ujednaput nasta huka s neba kao kad duva silan vetar, i napuni svu

kuću gde su sedeli. ³I pokazaše im se jezici kao ognjeni, koji se razdeliše i sede na svakoga od njih po jedan. ⁴I svi se napuniše Duha svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše da govore.

⁵A u Jerusalimu življahu pobožni Judeji iz svakoga naroda pod nebom. ⁶I kad nastu ova huka, skupi se narod i smete se, jer svako od njih slušaše gde oni govore njegovim jezikom. ⁷I divljahu se i čuđahu se govoreći: Gle, zar nisu svi ovi što govore Galilejci? ⁸Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili: ⁹Parćani, Miđani, Elamljani, koji smo iz Mesopotamije, Judeje i Kapadokije, Ponta i Azije, ¹⁰Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva livijskih kod Kirine, i mi iz Rima, ¹¹Judeji i proseliti, Krićani i Arapi: čujemo ih gde našim jezicima javljaju velika dela Božja.

¹²I svi se divljahu i pitahu jedan drugoga: Šta će ovo biti? ¹³A drugi se podsmevahu i govorahu: Napili su se novoga vina.

¹⁴A Petar stade s jedanaesticom, podiže glas svoj i reče im: Judeji i vi svi koji živite u Jerusalimu! Ovo znajte, i čujte moje reči! ¹⁵Nisu ovi, kao što vi mislite, pijani, jer je (tek) treći čas dana, ¹⁶nego je ovo ono što je rekao prorok Joilj: ¹⁷"U poslednje dane, govori Bog, izliću od Duha svoga na sve ljude: i prorokovaće sinovi vaši i kćeri vaše; mladići vaši vidaće utvare i starci vaši snivaće snove. ¹⁸Pa i na sluge svoje i na sluškinje svoje izliću u te dane od Duha svoga, i prorokovaće. ¹⁹Činiću čudesa na nebu gore i znake na zemlji dole: krv, oganj i pušenje dima. ²⁰Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv, pre nego što dođe veliki i slavni dan Gospodnji. ²¹I svaki koji prizove ime Gospodnje, spašće se".

²²Ljudi Izrailjci, čujte ove reči: Isus Nazarećanin (beše) čovek koga je Bog pred vama potvrdio silama, čudesima i znacima što ih je Bog preko njega učinio među vama, kao što i sami znate. ²³Ovoga vi, pošto je po određenoj volji i promislu Božjem predan, preko ruku bezakonika na krst prikovaste i ubiste. ²⁴Ali Bog razdreši smrtne bolove i podiže

ga; jer ne beše moguće da ga smrt drži. ²⁵Jer David kaže za njega: "Jednako gledah Gospoda pred sobom, jer mi je s desne strane, da se ne poljuljam. ²⁶Zato se razveseli srce moje i obradova se jezik moj; a još će i telo moje počivati u nadi, ²⁷jer nećeš ostaviti duše moje u adu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi truhljenja. ²⁸Pokazao si mi puteve života, napunićeš me veselja pred licem svojim". ²⁹Braćo, mogu vam slobodno govoriti o patrijarhu Davidu: On umre i bi ukopan, i grob je njegov među nama do ovoga dana. ³⁰Ali, kako je bio prorok i kako je znao da mu se Bog zakletvom zakleo da će od roda njegovih bedara posaditi na presto njegov, ³¹predvidevši reče za uskrs Mesijin, da se on ne ostavi u adu i da telo njegovo ne vide truhljenja. ³²Ovoga Isusa vaskrse Bog, čemu smo svi mi svedoci. ³³Podignut, dakle, desnicom Božjom i primivši od Oca obećanoga svetoga Duha, izli ovo što vi vidite i čujete. ³⁴Jer se nije David popeo na nebo, nego kaže sam: "Reče Gospod Gospodu mome: Sedi meni s desne strane ³⁵dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima". ³⁶Tvrdo, dakle, neka zna sav dom Izrailjev, da ga je Bog načinio Gospodom i Mesijom, ovoga Isusa koga ste vi raspeli.

³⁷A kad čuše ovo, ražali im se u srcu i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta da činimo, ljudi i braćo?

³⁸A Petar im (reče): Pokajite se, i neka se krsti svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje vaših greha, i primićete dar svetoga Duha. ³⁹Jer je za vas obećanje i za decu vašu i za sve daljne, koje će god dozvati Gospod, Bog naš.

⁴⁰I još mnogim drugim rečima svedočaše i pozivaše ih: Spasite se od ovoga pokvarenog roda!

⁴¹Koji, dakle, primiše reč njegovu, krstiše se, i dodade se toga dana (crkvi) oko tri hiljade duša. ⁴²I ostaše jednako u nauci apostolskoj i u (bratskoj) zajednici, u lomljenju hleba i u molitvi.

⁴³A u sve uđe strah, jer su apostoli činili mnoga čudesa i znake. ⁴⁴A svi koji su verovali, bili su zajedno i imali su sve zajedno. ⁴⁵Prodavali su što su imali i novac su razdavali svima, kako je ko trebao. ⁴⁶Svaki dan behu jednako jednostušno u hramu, lomljahu hleb po kućama, primahu hranu s radošću i s prostim srcem, ⁴⁷slavljahu Boga i sav ih je narod voleo. A Gospod svaki dan dodavaše (crkvi) onih koji se spasavahu.

Dela apostolska – 3 glava

¹A Petar i Jovan idahu u deveti molitveni čas gore u hram. ²I nošahu jednog čoveka koji je bio hrom od utrobe matere svoje i kojega svaki dan metahu pred vrata od hrama koja se zovu "lepa", da prosi milostinju od onih koji ulaze u hram. ³Ovaj vide Petra i Jovana kad su hteli da uđu u hram i prošaaše milostinju.

⁴A Petar pogleda na nj s Jovanom i reče: Pogledaj na nas! ⁵A on gledaaše u njih, očekujući da će mu oni što dati. ⁶A Petar reče: Srebra i zlata nemam, ali što imam, to ti dajem: U ime Isusa Hrista, Nazarećanina, hodi! ⁷I uze ga za desnicu i podiže ga. I odmah se utvrdiše njegove noge i gležnji,

⁸skoči i stade, i hođaše, i uđe s njima u hram, idući i skačući i hvaleći Boga. ⁹I vide ga sav narod gde ide i hvali Boga. ¹⁰I poznaše ga da je on bio taj koji je milostinje radi sedeo kod lepих vrata hramovnih, i divljahu se i čuđahu se tome što bi od njega. ¹¹A kako se on držao Petra i Jovana, navali k njima sav narod u trem koji se zove Solomonov, zaprepašćen.

¹²A kad to vide Petar, reče narodu: Ljudi Izrailjci, što se čudite ovome ili što gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide? ¹³Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi slugu svoga Isusa, koga ste vi predali i koga ste se pred Pilatom odrekli kad je on sudio da se pusti. ¹⁴Vi ste se odrekli sveca i pravednika i molili ste da vam pokloni ubicu, ¹⁵a gospodara života

ubiste. Ali Bog ga podiže iz mrtvih, čemu smo mi svedoci. ¹⁶I za veru u ime njegovo utvrdi ime njegovo ovoga koga vidite i znate, i vera koju on daje, dade mu zdravlje ovo pred svima vama. ¹⁷I sad, braćo, znam da ste iz neznanja ono učinili, kao i starešine vaše. ¹⁸Ali Bog je tako izvršio što je napred javio ustima svih proroka, da će njegov Mesija postradati. ¹⁹Pokajte se, dakle, i obratite se, da vam se oprostite gresi vaši, ²⁰pa da dođu od Gospoda vremena odmaranja i pošlje napred određenoga nam Mesiju Isusa, ²¹koga valja nego da primi do vremena kad će se sve popraviti, o čemu je Bog od davnih vremena govorio ustima svojih svetih proroka. ²²Mojsije je rekao: "Proroka će vam podignuti Gospod Bog iz braće vaše, kao mene; njega poslušajte u svemu što vam kaže. ²³A svaki koji ne posluša toga proroka, istrebiće se iz naroda". ²⁴A i svi proroci od Samuila i dalje, koliko ih je god govorilo, i za ove dane javiše. ²⁵Vi ste sinovi proroka i saveza što ga Bog sklopi s ocevima vašim govoreći Avramu: "U tvom će semenu biti blagosloveni svi narodi na zemlji". ²⁶Vama je Bog prvo podigao slugu svoga i poslao ga da vas blagoslovi, ako se svaki od vas obrati od svojih zlih dela.

Dela apostolska – 4 glava

¹A kad oni govorahu narodu, pristupiše im sveštenici, kapetan hrama i sadukeji, ²ljuti što oni uče narod i javljaju u Isusu uskrs iz mrtvih, ³staviše na njih ruke i metnuše ih u zatvor do ujutru; jer je već bilo večer.

⁴A mnogi od onih koji su čuli reč, poverovaše, tako da je broj ljudi bio oko pet hiljada.

⁵Sutradan se skupiše u Jerusalimu njihovi poglavari, starešine i književnici, ⁶prvosveštenik Ana, Kajafa, Jovan i Aleksandar, i koliko ih god beše od roda prvosveštentičkoga. ⁷Metnuše ih na sredu i pitahu: Kakvom silom ili kakvim imenom učiniste vi ovo?

⁸Tada im Petar, pun Duha svetoga, reče: Poglavari narodni i starešine!

⁹Ako nas danas pitate za dobro delo koje učinismo bolesnu čoveku, kako je ovaj ozdravio, ¹⁰da znate svi vi i sav narod Izrailjev: U ime Isusa Hrista Nazarećanina, koga ste vi raspeli, koga je Bog podigao iz mrtvih, kroz njega stoji ovaj pred vama zdrav. ¹¹Ovo je kamen koji ste vi, zidari, odbacili, (a) koji postade kamen ugaoni. ¹²Nema ni u jednome drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom, danoga ljudima, kojim treba da se spasemo.

¹³A kad videše slobodu Petrovu i Jovanovu i opaziše da su ljudi neknjiževni i prosti, čuđahu se. Poznali su ih da su bili s Isusom, ¹⁴ali su videli i isceljenoga čoveka gde s njima stoji, pa ne mogahu ništa protivu reći.

¹⁵Zapovediš im da iziđu iz sinedriona, i pitahu jedan drugoga: ¹⁶Šta da radimo s ovim ljudima? Jer su oni učinili poznato čudo, za koje znaju svi koji žive u Jerusalimu, i ne možemo poreći. ¹⁷Ali da se to ne širi dalje po narodu, da im zapretimo da više nikome ne govore spominjući ovo ime.

¹⁸I dozvaše ih i zapovediš im da nikako ne govore niti uče spominjući ime Isusovo. ¹⁹A Petar i Jovan odgovoriše i rekoše im: Sudite, je li pravo pred Bogom da vas više slušamo nego li Boga? ²⁰Jer mi ne možemo da ne govorimo što smo videli i čuli.

²¹A oni im još jednaput zapretiše i pustiše ih, jer ne nađoše ništa kako bi ih kaznili, zbog naroda, jer su svi hvalili Boga za ono što se dogodilo. ²²Jer onome čoveku na kom se dogodilo ovo čudo isceljenja, beše više od četrdeset godina.

²³A kad ih otpustiše, dođoše k svojim i kazaše šta im rekoše prvosveštenici i starešine.

²⁴Kad ovi to čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: O

Gospode, ti koji si stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima, ²⁵ti si rekao ustima Davida, slugu svoga: "Zašto se bune neznabošci i narodi misle na zaludne stvari? ²⁶Digoše se carevi zemaljski i vladaoци se sabraše na Gospoda i na Pomazanika njegovu". ²⁷Zaista se sabraše u ovome gradu na svetoga slugu tvoga Isusa, koga si pomazao, Irod i Pontijski Pilat s neznabošcima i s narodom Izrailjevim, ²⁸da učine što je ruka tvoja i volja tvoja napred odredila da bude. ²⁹I sad, Gospode, pogledaj na njihove pretnje i daj slugama svojim da sa svakom slobodom govore reč tvoju, ³⁰a ti pružaj ruku svoju na isceljivanje i da znaci i čudesa bivaju imenom svetoga slugu tvoga Isusa.

³¹I pošto se pomoliše Bogu, zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi svetoga Duha, i govorahu reč Božju slobodno.

³²A u naroda koji je verovao, beše jedno srce i jedna duša, i nijedan ne govoraše da je što od onoga što je imao, njegovo, nego im sve beše zajedničko. ³³S velikom silom svedočahu apostoli za uskrs Gospoda Isusa, i sve su ih jako voleli. ³⁴Jer nijedan među njima ne beše siromašan: svi koji imađahu zemlje ili kuća, prodavahu (to) i donošahu cenu prodanoga ³⁵i metahu pred noge apostolima. I davaše se svakome kako je ko trebao.

³⁶A Josif, koga su apostoli prozvali Varnava, t.j. prevedeno: sin utehe, levit, rodом sa Kipra, ³⁷imao je njivu, pa je prodade i donese novac i metnu ga apostolima pred noge.

Dela apostolska – 5 glava

¹A jedan čovek po imenu Ananija, sa ženom svojom Sapiro, prodade njivu ²i sakri od novca sa znanjem žene svoje, a jedan deo donese i metnu ga apostolima pred noge.

³A Petar reče: Ananija, zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu svetome i sakriješ od novca što si ga dobio za njivu? ⁴Zar pre prodaje

ne beše tvoja, i kad je prodade, zar ne beše u tvojoj vlasti? Zašto si tako šta naumio u srcu svome? Nisi slagao ljudima, nego Bogu!

⁵A kad Ananija ču reči ove, pade i izdahnu. I uđe veliki strah u sve koji to čuše. ⁶A mladići ustaše, umotaše ga, iznesoše napolje i sahraniše.

⁷A kad prođe oko tri časa, uđe i žena njegova, ne znajući šta se dogodilo. ⁸A Petar joj reče: Kaži mi, jeste li za toliko dali njivu? A ona reče: Da, za toliko. ⁹A Petar joj reče: Zašto ste se dogovorili da iskušate Duha Gospodnjeg? Gle, noge onih koji sahraniše muža tvoga, pred vratima su i izneće te.

¹⁰I odmah pade pred noge njegove i izdahnu. A mladići udoše i nadoše je mrtvu; i iznesoše je i sahraniše kod muža njezina. ¹¹I uđe velik strah u svu crkvu i u sve koji čuše ovo.

¹²A apostoli činjahu mnoge znake i čudesa u narodu. I behu svi jednodušno u tremu Solomonovu. ¹³A od ostalih niko nije smeo da im pristupi, nego ih je hvalio narod. ¹⁴I sve više pristajahu oni koji verovahu u Gospoda, mnoštvo ljudi i žena, ¹⁵tako da i na ulice iznošahu bolesnike i metahu ih na postelje i nosila, da bi, kad prođe Petar, bar senka njegova osenila koga od njih. ¹⁶A skupljahu se mnogi i iz gradova oko Jerusalima, donošahu bolesnike i one koje mučahu nečisti duhovi, i svi ozdravljahu.

¹⁷Ali ustade prvosveštenik i svi koji behu s njim, t.j. sekta sadukejska, i napuniše se zavisti. ¹⁸Metnuše ruke na apostole i baciše ih u državni zatvor.

¹⁹Ali anđeo Gospodnji otvori noću vrata tamnička, izvede ih i reče: ²⁰Idite, stanite i govorite u hramu narodu sve reči ovoga života. ²¹A kad oni to čuše, udoše ujutru u hram i učahu. Kad, pak, dođe prvosveštenik i oni koji behu s njim, sazvaše sinedrion i sve strešine sinova Izrailjevih, i poslaše u tamnicu da ih dovedu. ²²A kad sluge dodoše, ne

nađoše ih u tamnici, pa se vratiše i javiše: ²³Tamnicu nađosmo dobro zaključanu i čuvaru gde stoje pred vratima, ali kad otvorismo, unutra ne nađosmo nikoga.

²⁴A kad čuše ove reči kapetan hrama i prvosveštenici, ne mogahu da shvate kako se to dogodilo. ²⁵I dođe neko i javi im: Evo, ljudi koje ste bacili u tamnicu, stoje u hramu i uče narod.

²⁶Tad otide kapetan sa slugama i dovede ih, ali ne na silu, jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem. ²⁷I kad ih dovedoše, postaviše ih pred sinedrion. I zapita ih prvosveštenik: ²⁸Oštro smo vam zapovedili da ne učite spominjući ovo ime; i, gle, napunili ste Jerusolim svojom naukom i hoćete na nas da bacite krv ovoga čoveka.

²⁹A Petar i apostoli odgovoriše i rekoše: Boga treba više slušati nego ljude. ³⁰Bog otaca naših podiže Isusa, koga ste vi ubili obesivši ga na drvo. ³¹Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasitelja, da da Izrailju pokajanje i oprostjenje greha. ³²I mi smo svedoci ovoga i Duh sveti kojega Bog daje onima koji njega slušaju.

³³A kad ovi to čuše, razljutiše se vrlo i htedoše ih pobiti.

³⁴Ali onda ustade u sinedrionu jedan farisej po imenu Gamalilo, zakonik koga je poštovao sav narod, i zapovedi da ljude malo izvedu napolje, ³⁵pa im reče: Ljudi Izrailjci, uzmite se u pamet kod ovih ljudi, šta hoćete da činite. ³⁶Jer pre ovih dana usta Tevda, koji je govorio da je on nešto i uz koga pristade ljudi na broj oko četiri stotine. On bi ubijen, i svi koji su ga slušali, razidoše se i propadoše. ³⁷Posle ovoga usta Juda Galilejac u dane popisa i odvuče dosta ljudi za sobom. I on pogibe, i svi koji su ga slušali, razasuše se. ³⁸I sad vam kažem: Prođite se ovih ljudi i pustite ih. Jer, ako je ova namisao ili ovo delo od ljudi, propašće; ³⁹a ako je od Boga, ne možete ih uništiti. Inače biste se našli i kao ljudi koji se bore protiv (samoga) Boga. Tada ga poslušajte.

⁴⁰I dozvaše apostole, izbiše ih, zapretiše im da ne govore spominjući ime Isusovo i otpustiše ih. ⁴¹A ovi otidoše od sinedriona radujući se što su se udostojili da budu osramoćeni za ime. ⁴²I ne prestajahu svaki dan da uče u hramu i po kućama i da propovedaju evanđelje o Mesiji Isusu.

Dela apostolska – 6 glava

¹U te dane, kad se učenici množahu, podigoše Jelinisti viku na Jevreje, što se njihove udovice zaboravljahu kad se svakoga dana delila pomoć.

²Onda dvanaestorica dozvaše sve učenike i rekoše: Ne prilikuje da mi ostavimo reč Božju pa da služimo oko trpeza. ³Nađite, dakle, braćo, među sobom sedam poštenih ljudi, punih Duha i mudrosti, koje ćemo postaviti nad ovim poslom. ⁴A mi ćemo ostati u molitvi i u službi reči.

⁵I dopade se ova reč svemu narodu, i izabraše Stefana, čoveka puna vere i Duha svetoga, Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena i Nikolu, proselita iz Antiohije. ⁶Ove postaviše pred apostole, koji se pomoliše Bogu i metnuše ruke na njih.

⁷A reč Božja napredovaše, i broj učenika u Jerusalimu množio se vrlo, pa i mnogi sveštenici pokoravahu se veri.

⁸A Stefan, pun blagodati i sile, činjaše velika čudesa i znake među ljudima. ⁹Ali ustaše neki od onih iz sinagoge koja se zove libertinačka, kirinačka, aleksandrinačka i onih iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom. ¹⁰Ali ne mogahu protivu stati mudrosti i duhu kojim je govorio.

¹¹Tada podgovoriše ljude koji rekoše: Čuli smo ga gde huli na Mojsija i na Boga. ¹²I pobuniše narod, starešine i književnike, i ovi navališe na njega, uhvatiše ga i odvedoše pred sinedrion. ¹³I postaviše lažne

svedoke koji govorahu: Ovaj čovek ne prestaje da huli na sveto mesto i na zakon. ¹⁴Čuli smo ga, naime, gde govori da će Isus Nazarećanin razoriti ovo mesto i izmeniti zakone koje nam je dao Mojsije.

¹⁵I svi koji seđahu u sinedrionu, gledahu na nj i videše da lice njegovo beše kao lice anđela.

Dela apostolska – 7 glava

¹Tada prvosveštenik reče: Je li tako?

²A on reče: Braćo i oci, čujte! Bog slave javi se ocu našem Avramu kad beše u Mesopotamiji, pre nego što se doseli u Haran, ³i reče mu: "Iziđi iz zemlje svoje i od roda svoga i dođi u zemlju koju ću ti ja pokazati". ⁴Tada iziđe iz zemlje haldejske i doseli se u Haran. Odande ga (Bog), po smrti oca njegova, preseli u ovu zemlju u kojoj vi sad živite. ⁵Ali mu ne dade zemlje u njoj, ni stope jedne, nego samo obeća da će je dati u držanje njemu i semenu njegovu posle njega, iako on (tada) još nije imao dece. ⁶Ovako reče Bog: "Seme njegovo biće došljaci u zemlji tuđoj, nateraće ga da služi i mučiće ga četiri stotine godina. ⁷Ali narodu kome će oni služiti, ja ću suditi", reče Bog, "potom će izići i služiće meni na ovome mestu". ⁸Tada sklopi s njim savez obrezanja, i tako rodi Isaka i obreza ga u osmi dan, i Isak Jakova, i Jakov dvanaest praotaca.

⁹I praoci pozavideše Josifu i prodadoše ga u Egipat. Ali Bog beše s njim, ¹⁰i izbavi ga od svih njegovih nevolja, i dade mu milost i mudrost pred Faraonom, carem egipatskim, koji ga postavi za poglavara nad Egiptom i nad svim domom svojim.

¹¹Ali dođe glad na sav Egipat i Hanan i nevolja velika, i ne nalažahu hrane oci naši. ¹²A kad Jakov ču da ima pšenice u Egiptu, poslao oca naše prviput. ¹³Kad dođoše drugiput, poznaše Josifa braća njegova, i Faraon sazna poreklo Josifovo. ¹⁴Josif poslao i dozva oca svoga Jakova

i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet duša. ¹⁵Jakov siđe u Egipat i umre (onde), on i ocevi naši. ¹⁶I preneseše ih u Sihem i metnuše u grob što ga Avram kupi za novce od sinova Emorovih u Sihemu.

¹⁷A kad se približavaše vreme obećanja što ga Bog obreče Avramu, narod se narodi i umnoži u Egiptu, ¹⁸dok ne nastane drugi car u Egiptu, koji nije znao Josifa. ¹⁹Ovaj prevari naš narod i zlostavi oca naše tako, da morahu izlagati dečicu svoju da ne žive. ²⁰U to se vreme rodi Mojsije i beše ugodan Bogu. Tri meseca hranjen je u ući oca svoga. ²¹A kad ga izložiše, uze ga kći Faraonova i odgaji ga sebi za sina.

²²Mojsije se nauči svoj mudrosti egipatskoj i beše silan u rečima i delima svojim. ²³A kad mu se navršise četrdeset godina, dođe mu na um da obiđe braću svoju, sinove Izrailjeve. ²⁴I kad vide gde se jednome čini nepravda, pomože mu i osveti onoga u nevolji, ubivši Egipćanina. ²⁵Mišljaše da će braća njegova razumeti da im Bog njegovom rukom daje spasenje; ali oni ne razumeše. ²⁶Sutradan javi im se kad su se svadili, i miraše ih i reče: Ljudi, braća ste, zašto činite nepravdu jedan drugome? ²⁷Ali onaj što činjaše nepravdu bližnjemu svome, oturi ga i reče: Ko te postavi za gospodara i sudiju nad nama? ²⁸Hoćeš li da me ubiješ kao što si juče ubio Egipćanina? ²⁹Zbog ove reči Mojsije pobeže, i postade došljak u zemlji madiamskoj, gde rodi dva sina.

³⁰Posle četrdeset godina javi mu se u pustinji Sinajskoj gore anđeo u ognjenom plamenu jedne kupine. ³¹Kad Mojsije vide to, divljaše se utvari; a kad pristupi da je vidi, ču se glas Gospodnji: ³²"Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi". A Mojsije se beše uzdrhtao i nije smeo da pogleda. ³³A Gospod mu reče: "Izuj obuću s nogu svojih, jer je mesto na kome stojiš, sveta zemlja. ³⁴Zaista videh muku svoga naroda koji je u Egiptu i čuh njegovo uzdisanje, i siđoh da ih izbavim. I sad hodi da te pošljem u Egipat". ³⁵Ovoga Mojsija, koga oturiše rekavši: "Ko te postavi za gospodara i sudiju?" – toga je Bog rukom anđela koji mu se javio u kupini, poslao za gospodara i

izbavitelja. ³⁶Ovaj ih izvede i činjaše čudesa i znake u Egiptu, u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.

³⁷Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevim: "Proroka će vam podići Bog iz vaše braće, kao mene". ³⁸Ovo je onaj koji je u zboru u pustinji bio sa anđelom koji mu je govorio na Sinajskoj gori, a i s ocima našim. On je primio reči žive da ih dam vama. ³⁹Ali oci naši ne hteše ga poslušati, nego ga odbaciše i okrenuše se srcem svojim Egiptu, ⁴⁰i rekoše Aronu: "Načini nam bogove koji će ići pred nama; jer ovaj Mojsije, koji nas dovede iz zemlje egipatske – ne znamo šta mu bi". ⁴¹Tada načiniše tele i prinesoše žrtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj. ⁴²A Bog se okrenu (od njih) i predade ih da služe vojsci nebeskoj, kao što je napisano u knjizi proroka: "Jeste li mi zaklane životinje i žrtve prinostili za četrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev? ⁴³Ne, nego ste nosili šator Molohov i zvezdu boga Romfe, kipove što ste ih načinili da im se molite. I preseliću vas dalje od Vavilona".

⁴⁴Oci naši imali su šator svedočanstva u pustinji, kao što je zapovedio onaj koji je rekao Mojsiju, da ga načini po slici koju je video. ⁴⁵Ovaj primiše oci naši i unesoše ga s Isusom kad zauzeše zemlju neznabožaca, koje Bog otera ispred lica naših otaca, (i tako je bilo) sve do Davida. ⁴⁶Ovaj nađe milost u Boga i molio je da nađe stan Bogu Jakovljevu. ⁴⁷Ali Solomon mu sagradi kuću. ⁴⁸No Najviši ne živi u rukotvorenim hramovima, kao što kaže prorok: ⁴⁹"Nebo je meni presto, a zemlja podnožje nogama mojima. Kakvu ćete mi kuću sazidati, govori Gospod, ili koje je mesto za moje počivanje? ⁵⁰Ne stvori li ruka moja sve ovo?"

⁵¹Tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu svetome, kako oci vaši, tako i vi! ⁵²Kojega od proroka ne progoniše oci vaši? I pobiše one koji napred javiše za dolazak pravednika, kojega vi sad izdajnici i ubice postadoste, ⁵³(vi) koji ste zakon primili naredbom anđelskom, i niste ga održali.

⁵⁴A kad ovo čuše, razljutiše se vrlo u srcima svojim i škrgutahu zubima na njega. ⁵⁵A on, pun Duha svetoga, pogleda na nebo i vide slavu Božju i Isusa gde stoji s desne strane Bogu. ⁵⁶I reče: Evo, vidim nebesa otvorena i Sina čovečjeg gde stoji s desne strane Bogu.

⁵⁷Tad povikaše iz glasa, zapušiše uši svoje i navališe jednodušno na njega, ⁵⁸izbaciše ga iz grada i zasipahu ga kamenjem. A svedoci metnuše haljine svoje kod nogu mladića po imenu Savla. ⁵⁹I zasipahu kamenjem Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse, primi duh moj!

⁶⁰Onda kleče na kolena i povika iz sveg glasa: Gospode, ne primi im ovo za greh! Posle ovih reči umre.

Dela apostolska – 8 glava

¹A Savle je odobravao njegovo ubistvo. U onaj dan nastala veliko gonjenje crkve jerusalimske: osim apostola, svi se rasejaše po krajevima judejskim i samarijskim.

²Pobožni ljudi sahraniše Stefana i učiniše veliki plač nad njim.

³A Savle se trudio da uništi crkvu: išao je po kućama, vukao je ljude i žene i predavao ih je u tamnicu. ⁴A koji se rasejaše, prolažahu i propovedahu reč.

⁵Tako dođe Filip u glavni grad Samarije i propovedaše im Hrista.

⁶Narod je jednodušno pazio na reči Filipove, jer je video znake što ih je činio. ⁷Jer iz mnogih s nečistim duhovima izlažahu ovi s velikom vikom, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše. ⁸I nastala velika radost u gradu onome.

⁹A čovek neki, po imenu Simon, još od pre je čarao u gradu i dovodio u čudo narod samarijski, govoreći da je on neki veliki čovek. ¹⁰Ovoga slušahu svi, i malo i veliko, i govorahu: Ovo je "velika" sila Božja. ¹¹A

slušahu ga zato što ih je već dugo vremena činima udivljavao. ¹²A kad poverovaše Filipu, koji je propovedao o carstvu Božjem i o imenu Isusa Hrista, kršćavahu se i ljudi i žene. ¹³Pa i sam Simon poverova, krsti se i osta kod Filipa; i kad vide znake i čudesa velika, divljaše se vrlo.

¹⁴A kad čuše apostoli koji behu u Jerusalimu, da je Samarija primila reč Božju, poslaše k njima Petra i Jovana. ¹⁵Ovi sidoše i pomoliše se Bogu za njih da prime Duha svetoga; ¹⁶jer još ni na jednoga od njih ne beše sišao, nego behu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. ¹⁷Tada metnuše ruke na njih i oni primiše Duha svetoga.

¹⁸Kad Simon vide da se Duh daje polaganjem ruku apostolskih, donese im novaca ¹⁹i reče: Dajte i meni ovu vlast, da, kad metnem ruke na koga, primi Duha svetoga.

²⁰A Petar mu reče: Novci tvoji da propadnu s tobom! što si pomislio da se dar Božji za novac može dobiti. ²¹Nema tebi dela u ovome, niti ti pripada ovo, jer srce tvoje nije pravo pred Bogom. ²²Popravi se, dakle, i pomoli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvoga. ²³Jer te vidim da si u grkoj žuči i u okovima greha.

²⁴A Simon odgovori i reče: Pomolite se vi Gospodu za mene, da ne naiđe na mene ništa od ovoga što ste rekli.

²⁵A kad posvedočiše i kazaše reč Gospodnju, vratiše se u Jerusalim, pošto su u mnogim selima samarijskim pripovedili evanđelje.

²⁶A anđeo Gospodnji reče Filipu: Ustani i idi prema jugu na put koji silazi od Jerusalima u Gazu; on je pust. ²⁷I ustade i ode. I, gle, jedan Etiopljanin, uškopljenik, vlastelin Kandakije, carice etiopske, koji je bio nad svim njenim blagom, beše došao u Jerusalim da se pomoli Bogu, ²⁸pa se vraćашe, seđaše na kolima svojim i čitaše proroka Isaiju.

²⁹A Duh reče Filipu: Pristupi i prilepi se tim kolima. ³⁰A Filip pritrča i ču

ga gde čita proroka Isaiju, pa reče: A razumeš li što čitaš? ³¹A on reče: Kako bih mogao, ako me ko ne uputi? I pozva Filipa da se popne i sedne s njim.

³²A mesto iz pisma koje je čitao, beše ovo: "Kao ovca odvede se na klanje, i kao što je jagnje nemo pred onim koji ga striže, tako ne otvara usta svojih. ³³U njegovu poniženju ukide se sud njegov. Potomke njegove ko će izbrojati? Jer se uzima sa zemlje život njegov".

³⁴Onda uškopljenik reče Filipu: Molim te, za koga ovo govori prorok? Za sebe ili za koga drugoga?

³⁵A Filip otvori usta svoja i, počevši od ovoga pisma, propovedi mu Isusa.

³⁶Kako idahu putem, dođoše na neku vodu, i uškopljenik reče: Evo vode! Šta mi smeta da se krstim? ³⁷[Filip pak reče: Može, ako veruješ od sveg srca. On odgovori i reče: Verujem da je Isus Hristos Sin Božiji.] ³⁸I zapovedi da stanu kola, i uđoše obojica u vodu, Filip i uškopljenik, i krsti ga.

³⁹A kad iziđoše iz vode, duh Gospodnji uze Filipa, i više ga uškopljenik nije video. Nastavio je svoj put radujući se. ⁴⁰A Filip se nađe u Azotu, i, prolazeći, propovedaše evanđelje svima gradovima, dok ne dođe u Kesariju.

Dela apostolska – 9 glava

¹A Savle je još uvek disao pretnjom i ubistvom na učenike Gospodnje, pa ode do prvosveštenika ²i izmoli u njega pisma za Damask, na sinagoge: ako koga nađe od ove nauke, ljude i žene, da ih svezane dovede u Jerusalim.

³Putujući, dođe blizu Damaska. I ujedanput ga obasja svetlost s neba;

⁴pade na zemlju i ču glas gde mu govori: Savle, Savle, zašto me goniš?

⁵A on reče: Ko si, Gospode? A ovaj: Ja sam Isus, koga ti goniš.

⁶Nego ustani i uđi u grad, i kazaće ti se šta ti valja činiti.

⁷A ljudi koji idahu s njim, stajahu nemi, jer su glas čuli, ali nikoga nisu videli. ⁸Savle usta od zemlje, i kad je otvorio oči svoje, ništa nije video. Uzeše ga, dakle, za ruku i uvedoše u Damask. ⁹I bio je tri dana slep, niti je jeo niti je pio.

¹⁰A u Damasku beše jedan učenik po imenu Ananije. I reče mu Gospod u utvari: Ananija! A on reče: Evo me, Gospode! ¹¹A Gospod njemu: Ustani i idi u ulicu koja se zove "prava", i potraži u domu Judinom Taršanina po imenu Savla. Sad se baš moli Bogu. ¹²I vide čoveka po imenu Ananiju gde uđe i metnu ruke na njega da progleda.

—

¹³A Ananija odgovori: Gospode, od mnogih čuh za ovoga čoveka kolika zla počini tvojim svetima u Jerusalimu. ¹⁴I ovde ima vlast od prvosveštenika da veže sve koji prizivaju ime tvoje.

¹⁵A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on oruđe izbrano: da iznese ime moje pred neznabošce, careve i sinove Izrailjeve. ¹⁶Ja ću mu pokazati koliko mu valja postradati za ime moje.

¹⁷I Ananija ode, uđe u kuću i metnu ruke na njega i reče: Savle brate, Gospod Isus, koji ti se javio na putu kojim si išao, poslao me je da progledaš i da se napuniš Duha svetoga.

¹⁸I odmah otpade od očiju njegovih kao krljušt, i progleda; i usta i krsti se, ¹⁹i pošto jede, okrepi se. Bio je nekoliko dana s učenicima koji behu u Damasku, ²⁰i odmah je po sinagogama propovedao Isusa, da je on

Sin Božji. ²¹A svi koji slušahu, čuđahu se i govorahu: Nije li ovo onaj što u Jerusalimu gonjaše one koji prizivaju ime ovo, a i ovamo je za to došao, da ih povezane vodi prvosveštenicima? ²²A Savle bivaše sve jači i zabunjivaše Judeje koji življahu u Damasku, dokazujući da je ovo Mesija.

²³Posle poduzeg vremena dogovoriše se Judeji da ga ubiju. ²⁴Ali Savle doznade njihovu nameru. Dan i noć čuvali su vrata da bi ga ubili. ²⁵A učenici njegovi uzeše ga noću i spustiše ga u jednoj kotarici preko zida.

²⁶A kad dođe u Jerusalim, ogledaše da se pridruži učenicima; no svi ga se bojahu, jer ne verovahu da je (zaista) učenik. ²⁷A Varnava ga uze i dovede k apostolima. I kaza im kako na putu vide Gospoda i kako mu govori, i kako je u Damasku slobodno govorio u ime Isusovo.

²⁸Otada je s njima ulazio i izlazio u Jerusalimu i učio je slobodno u ime Gospodnje. ²⁹Govorio je i prepirao se i s Jelinistima; a oni gledahu da ga ubiju. ³⁰A kada braća doznaše ovo, svedoše ga u Kesariju i otpustiše u Tars.

³¹I tako je crkva po svoj Judeji, Galileji i Samariji bila na miru; napredovala je, živela je u strahu Gospodnjem i umnožavala se utehom svetoga Duha.

³²A kad Petar obilažaše sve, dođe i k svetima koji življahu u Lidi.

³³Onde nađe jednog čoveka po imenu Eneju, koji je već osam godina ležao na odru; bio je uzet. ³⁴I reče mu Petar: Eneja, isceljujete Isus Hristos. Ustani i prostri sebi! I odmah usta. ³⁵I videše ga svi stanovnici Lide i Sarona, i obratiše se ka Gospodu.

³⁶A u Jopi beše jedna učenica po imenu Tavita, što znači Gazela. Ova beše puna dobrih dela i milostinja što ih činjaše. ³⁷Onih dana razbole se i umre. Okupaše je i metnuše u gornju sobu. ³⁸Kako je, pak, Lida

blizu Jope, i učenici čuše da je Petar onde, poslaše dva čoveka do njega moleći ga: Ne oklevaj da dođeš do nas!

³⁹A Petar usta i otide s njima. I kad dođe, odvedoše ga u gornju sobu, i pristupiše mu sve udovice plačući i pokazujući donje i gornje haljine što ih je radila Gazela dok je bila s njima. ⁴⁰Petar izгна sve napolje, kleče na kolena i pomoli se Bogu; pa se okrenu telu i reče: Tavito, ustani! A ona otvori oči svoje, i kad vide Petra, sede. ⁴¹I pruži joj ruku i podiže je. Tada dozva svete i udovice i pokaza je živu.

⁴²Ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi poverovaše u Gospoda. ⁴³I osta duže vremena u Jopi, u nekoga Simona kožara.

Dela apostolska – 10 glava

¹A u Kesariji beše jedan čovek po imenu Kornelije, kapetan od čete koja se zvala italiska. ²Bio je pobožan i bogobojazan sa celim domom svojim, davao je narodu mnogu milostinju i molio se Bogu bez prestanka.

³Jednoga dana, oko devetoga časa, vide on u utvari jasno anđela Božjeg gde uđe k njemu i reče mu: Kornelije! ⁴A on pogleda na njega, poplaši se i reče: Šta je, Gospode? A on mu reče: Molitve tvoje i milostinje tvoje uzdigoše se do Boga, i on te se seća. ⁵Zato sad pošlji ljude u Jopu i dozovi nekoga Simona, prozvanoga Petra. ⁶Ovaj je gost u nekoga Simona kožara, čija je kuća kod mora.

⁷A kad otide anđeo koji mu je govorio, dozva dvojicu od svojih slugu i jednoga pobožna vojnika od onih koji stalno behu uz njega, ⁸kaza im sve i posla ih u Jopu.

⁹A sutradan, kad oni putovahu i približiše se gradu, pope se Petar oko šestoga časa na krov da se pomoli Bogu. ¹⁰I ogladne i htjede da jede. A kad oni gotovljahu, dođe izvan sebe. ¹¹I vide nego otvoreno i sud

nekakav gde silazi kao veliko platno, koji se na četiri kraja spušta na zemlju. ¹²U njemu behu sve četvoronožne životinje, gmizavci zemaljski ptice nebeske. ¹³I on ču glas: Ustani, Petre, zakolji i jedi! ¹⁴A Petar reče: Nipošto, Gospode, jer još nikad ne jedoh što pogano i nečisto. ¹⁵I glas opet, po drugi put k njemu: Što je Bog očistio, ti ne pogani! ¹⁶Ovo je bilo triput, i odmah se sud uze na nebo.

¹⁷A kad se Petar u sebi pitaše šta bi bila utvara koju je video, gle, ljudi poslani od Kornelija, napitavši dom Simonov, stadoše pred vratima, ¹⁸zovnuše i pitahu: Je li ovde u gostima Simon, prozvani Petar?

¹⁹A dok je još Petar razmišljao o utvari, rekao mu je Duh: Eto te traže tri čoveka. ²⁰Ustani, siđi dole i idi s njima ništa ne premissljajući, jer sam ih ja poslao.

²¹A Petar siđe k ljudima i reče: Evo ja sam koga tražite. Što ste došli?

²²A oni rekoše: Kornelije kapetan, čovek pravedan i bogobožan, na dobru glasu kod svega naroda judejskog, primio je zapovest od jednog svetog anđela da te dozove u svoj dom i da ga ti poučiš.

²³Tada ih dozva unutra i ugosti. Sutradan usta i ode s njima, a i neka braća iz Jope odoše s njim. ²⁴Sutradan dođe u Kesariju. A Kornelije ih čekaše, sazavši rodbinu svoju i najbliže prijatelje.

²⁵A kad Petar uđe, srete ga Kornelije, pade pred noge njegove i oda mu čast.

²⁶A Petar ga podiže i reče: Ustani; i ja sam samo čovek.

²⁷I u razgovoru uđe s njim i nađe mnoge sabrane. ²⁸I reče im: Vi znate da je Judejину zabranjeno družiti se ili dolaziti k tuđinu. Ali meni Bog pokaza da nijednog čoveka ne treba zvati poganim ili nečistim. ²⁹Zato i bez pogovora dođoh na poziv. Pitam, dakle: Zašto ste me zvali?

³⁰A Kornelije reče: Pre četiri dana, u deveti čas moljah se Bogu u kući svojoj, i, gle, stade preda me čovek u haljini sjajnoj, ³¹i reče: "Kornelije, uslišena je tvoja molitva i Bog se setio tvojih milostinja. ³²Pošlji, dakle, u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar. On je gost u kući Simona kožara kraj mora". ³³Odmah, dakle, poslah k tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sad, dakle, svi mi stojimo pred Bogom, da čujemo sve što je Bog zapovedio.

³⁴A Petar otvori usta i reče: Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko, ³⁵nego mu je u svakom narodu mio onaj koji se njega boji i tvori pravdu. ³⁶Reč koju je poslao sinovima Izrailjevim, javljajući mir po Isusu Hristu: ovaj je Gospod svima! ³⁷Vi znate šta je bilo po svoj Judeji, počevši od Galileje, po krštenju što ga je propovedao Jovan. ³⁸(Mislim) Isusa iz Nazareta, kako ga Bog pomaza Duhom svetim i silom. On prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše savladao, jer Bog beše s njim. ³⁹I mi smo svedoci svemu što je učinio u zemlji judejskoj i u Jerusalimu. I ubiše ga obesivši ga na drvo. ⁴⁰Ali Bog ga treći dan vaskrse i dade mu da se pokaže, ⁴¹ne svemu narodu, nego samo svedocima napred izbranima od Boga, nama koji smo s njim, po njegovu uskrsu iz mrtvih, jeli i pili. ⁴²I zapovedi nam da propovedamo narodu i da svedočimo da je on od Boga određeni sudija živima i mrtvima. ⁴³Za njega svedoče svi proroci, da će svaki koji veruje u njega, njegovim imenom primiti oproštenje greha.

⁴⁴Dok još Petar govoraše ove reči, siđe Duh sveti na sve koji slušahu govor. ⁴⁵I zadiviše se verni iz obrezanja koji behu došli s Petrom, što se i na neznabošce izliva dar svetoga Duha. ⁴⁶Jer ih slušahu gde govore jezike i veličaju Boga. Tada reče Petar: ⁴⁷Zar može ko vodu zabraniti da se ne krste ovi koji primiše duha svetoga kao i mi? ⁴⁸I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga umoliše da ostane kod njih nekoliko dana.

Dela apostolska – 11 glava

¹A apostoli i braća u Judeji čuše da i neznabošci primiše reč Božju. ²I kad Petar dođe u Jerusalim, prepirahu se s njim oni koji behu iz obrezanja ³i rekoše: Išao si k ljudima koji nisu obrezani i jeo si s njima.

⁴Tada im Petar poče kazivati redom: ⁵Ja se u gradu Jopi moljah Bogu. Dođoh izvan sebe i videh utvaru: sud nekakav gde silazi kao veliko platno koje se na četiri kraja spušta s neba, i dođe do mene. ⁶Pogledah dobro unutra i videh četvoronožne životinje zemaljske, zverinje, gmizavce i ptice nebeske. ⁷A čuh i glas koji mi reče: "Ustani, Petre, zakolji i jedi!" ⁸A ja rekoh: Nipošto, Gospode, jer pogano ili nečisto još nikad ne uđe u usta moja. ⁹A glas odgovori po drugiput s neba: "Što je Bog očistio, ti ne pogani!" ¹⁰Ovo je bilo triput, i onda se opet sve uze na nebo. ¹¹I, gle, u taj čas staše pred kućom u kojoj smo bili, tri čoveka, poslana iz Kesarije k meni. ¹²A Duh mi reče da idem s njima ništa ne premišljajući. Sa mnom pođoše i ovo šest braće, i uđosmo u kuću čovekovu. ¹³I kaza nam kako vide anđela u kući svojoj, koji je stao i rekao mu: "Pošlji u Jopu i dozovi Simona, prozvanoga Petra, ¹⁴koji će ti kazati reči kojima ćeš se spasti ti i sav dom tvoj". ¹⁵A kad ja počeh govoriti, siđe Duh sveti na njih, kao i na nas u početku. ¹⁶Onda se setih reči Gospodnje kako je govorio: "Jovan je krstio vodom, a vi ćete krstiti Duhom svetim". ¹⁷Kad im, dakle, Bog dade isti dar kao i nama koji verujemo u Gospoda Isusa Hrista, kako sam ja mogao zabraniti Bogu?

¹⁸A kad ovo čuše, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći: Dakle i neznabošcima Bog dade pokajanje za život!

¹⁹A oni koji se rasejaše zbog nevolje Stefanove, prođoše sve do Finikije, Kipra i Antiohije. Ali nikome ne govorahu reč do samo Judejima. ²⁰A neki od njih behu Kiprani i Kirinci, koji, kad dođoše u Antiohiju, govorahu i Grcima i propovedahu im Gospoda Isusa. ²¹I beše ruka Gospodnja s njima, i mnogi poverovaše i obratiše se ka Gospodu.

²²A glas o ovome dođe do ušiju crkve jerusalimske, i poslaše Varnavu u Antiohiju. ²³Kad ovaj dođe i vide blagodat Božju, obradova se i opominjaše sve, da tvrdim srcem ostanu u Gospodu; ²⁴jer beše čovek dobar, pun Duha svetoga i vere. I pridobi se mnogi narod za Gospoda.

²⁵Tada otide u Tars da traži Savla, ²⁶i kad ga nađe, dovede ga u Antiohiju. I celu jednu godinu behu zajedno u crkvi i učahu mnogi narod, i prvo su u Antiohiji učenike nazvali hrišćanima.

²⁷U te dane sidoše iz Jerusalima proroci u Antiohiju. ²⁸I usta jedan od njih, po imenu Agav, i objavi Duhom da će biti velika glad po svoj zemlji, koja za Klaudija i bi. ²⁹A od učenika odredi svaki koliko je koji mogao, da pošlje u pomoć braći koja življahu u Judeji. ³⁰Ovo i učiniše, poslavši starešinama preko ruke Varnavine i Savlove.

Dela apostolska – 12 glava

¹U neko vreme metnu Irod car ruke na neke od crkve da ih muči. ²I pogubi Jakova, brata Jovanova, mačem. ³I kad vide da je to po volji Judejima, uhvati i Petra; a behu dani beskvasnih hlebova. ⁴Uhvati ga, dakle, i baci u tamnicu, i predade ga četirma četama od po četiri vojnika da ga čuvaju: mislio ga je po pashi izvesti pred narod. ⁵I tako Petra čuvahu u tamnici; ali crkva se bez prestanka molila Bogu za njega.

⁶A kad ga Irod htede da izvede, tu noć spavaše Petar između dva vojnika, vezan dvama lancima, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu. ⁷I, gle, anđeo Gospodnji pristupi, i svetlost obasja po sobi; kucnu Petra u rebra i probudi ga govoreći: Ustani brže! I spadoše mu lanci s ruku. ⁸I anđeo mu reče: Opaši se i obuj sandale svoje! I učini tako. I reče mu: Ogrni ogrtač svoj i hajde za mnom! ⁹I iziđe i iđaše za njim, i nije znao da je to istina što je anđeo činio, nego je mislio da vidi utvaru. ¹⁰I prodoše prvu i drugu stražu i dođoše do gvozdениh vrata koja vođahu u

grad. Ova im se sama otvoriše. I iziđoše i prođoše jednu ulicu, i odmah anđeo odstupi od njega.

¹¹Petar dođe k sebi i reče: Sad vidim zaista, da Gospod posla anđela svoga i izbavi me iz ruku Irodovih i od svega čekanja naroda judejskog. ¹²I kad mu postade jasno, dođe kući Marije, matere Jovana koji se zvao Marko, gde behu mnogi sabrani i moljahu se Bogu. ¹³A kad on kucnu u avliska vrata, dođe devojka po imenu Roda, da čuje. ¹⁴I kad pozna glas Petrov, od radosti ne otvori vrata, nego utrča i kaza da Petar stoji pred vratima. ¹⁵A ovi joj rekoše: Ti si luda. A ona potvrđivaše da je tako. Tada rekoše oni: Anđeo je njegov. ¹⁶A Petar jednako kucaše. I kad otvoriše, videše ga i zadiviše se. ¹⁷A on mahnu na njih rukom da ćute i kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice. I reče: Javite ovo Jakovu i braći. I iziđe i otide na drugo mesto.

¹⁸A kad svanu dan, beše ne mala uzbuna među vojnicima, šta to bi od Petra. ¹⁹A Irod ga zaiska, i kad ga ne nađe, ispita stražare i onda zapovedi da se pogube. I otide iz Judeje u Kesariju i onde je živeo.

²⁰A srdio se na Tirce i Sidonce; no ovi jednodušno dodoše k njemu, pridobiše Vlasta, posteljnika careva, i iskahu mira, jer se njihova zemlja hranila od careve. ²¹U određeni dan obuče se Irod u carsku haljinu, sede na presto i govoraše im. ²²A narod vikaše: Božji glas, a ne čovečji! ²³No odmah ga udari anđeo Gospodnji, što ne dade slave Bogu; i umre, izjeden od crvi.

²⁴A reč je Gospodnja rasla i množila se. ²⁵A Varnava i Savle, pošto predaše pomoć, vratiše se iz Jerusalima i uzeše sa sobom i Jovana koji se zvao Marko.

Dela apostolska – 13 glava

¹A u antiohiskoj crkvi behu proroci i učitelji: Varnava, Simeon koji se zvao Niger, Lukije Kirinac, Manain, odgajeni s Irodom tetrarhom, i

Savle. ²Kad oni služahu Gospodu i pošćahu, reče Duh sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla za delo na koje sam ih pozvao. ³Tada postiše, pomoliše se Bogu, metnuše ruke na njih i otpustiše ih.

⁴Poslani od svetoga Duha, siđoše u Selevkiju, i odande otploviše na Kipar. ⁵Došavši u Salamin, propovedahu reč Božju u sinagogama judejskim; a imahu i Jovana kao slugu.

⁶Kad prodoše celo ostrvo sve do Pafa, nađoše jednoga vračara, lažna proroka, Judejina, kome beše ime Varisus ⁷i koji beše s prokonzulom Sergijem Pavlom, čovekom razumnim. Ovaj dozva Varnavu i Savla i zaiska da čuje reč Božju. ⁸No njima se suprotio Elima, vračar – jer se tako prevodi ime njegovo – gledajući da odvrati prokonzula od vere.

⁹A Savle, koji se zove i Pavle, pun Duha svetoga, pogleda na njega ¹⁰i reče: O napunjeni svakoga lukavstva i svakoga nevaljalstva, sine đavolji, neprijatelju svake pravednosti, zar nećeš prestati kvariti pravih puteva Gospodnjih? ¹¹Sad, eto, ruke Gospodnje na te: bićeš slep i nećeš videti sunca za neko vreme. I odmah pade na njega mrak i tama, idaše unaokolo i tražаше vođa. ¹²A kad prokonzul vide šta bi, poverova, poplašivši se od nauke Gospodnje.

¹³A Pavle se sa svojim pratiocima odveze iz Pafa i dođoše u Pergu pamfilisku. A Jovan se odvoji od njih i vrati se u Jerusalim.

¹⁴A oni otidoše iz Perge i dođoše u Antiohiju pisidisku. U subotu uđoše u sinagogu i sedoše. ¹⁵A po čitanju zakona i proroka poslaše starešine sinagoge k njima i rekoše: Braćo, ako imate kakvu utešnu reč za narod, govorite!

¹⁶Tada Pavle usta, mahnu rukom i reče: Izrailjci i vi koji se bojite Boga, čujte! ¹⁷Bog ovoga izrailjskog naroda izabra oce naše i načini narod velikim u tuđini, u zemlji egipatskoj. Snažnom rukom izvede ih iz nje ¹⁸i do četrdeset godina prehrani ih u pustinji. ¹⁹Tada uništi sedam naroda

u zemlji hananskoj i zemlju njihovu dade njima ²⁰za nekih 450 godina. Potom dade sudije do Samuila proroka. ²¹Otada iskaše cara, i dade im Bog Saula, sina Kisova, čoveka od plemena Venijaminova, za četrdeset godina. ²²Kad ukloni njega, podiže im Davida za cara, kome i posvedoči: "Nadoh Davida, sina Jesejeva, čoveka po mome srcu, koji će uraditi sve što ja hoću". ²³Od semena ovoga čoveka podiže Bog, po obećanju, Izrailju Spasitelja Isusa, ²⁴pošto Jovan pred njegovim dolaskom propoveda krštenje pokajanja svemu narodu Izrailjevu. ²⁵Kad Jovan svršivaše svoj život, govoraše: "Za koga me držite, nisam ja taj. Nego evo ide za mnom, kome nisam dostojan razdrešiti obuću na nogama".

²⁶Braćo, sinovi roda Avramova, i vi bogobojazni među njima, nama se posla reč o ovome spasenju. ²⁷Jer stanovnici jerusalimski i starešine njihove ne poznaše ovoga, osudiše ga i izvršiše reči prorocke koje se čitaju svake subote. ²⁸Iako ne nadoše nijedne smrtne krivice, moliše Pilata da ga pogubi. ²⁹I kad svršiše sve što je napisano za njega, skinuše ga s drveta i metnuše u grob. ³⁰Ali Bog ga podiže iz mrtvih. ³¹Više dana pokaziva se onima koji s njim otidoše iz Galileje u Jerusalam, koji su sad svedoci njegovi pred narodom. ³²I mi vam javljamo da je Bog obećanje što ga je dao ocevima, ³³ispunio deci našoj, kad je podigao Isusa, kao što stoji u drugom psalmu: "Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio". ³⁴A da ga je vaskrsao iz mrtvih da se više ne vrati u trhljenje, ovako je rekao: "Ispuniću vam Davidu dana čvrsta obećanja". ³⁵Zato i na drugom mestu kaže: "Nećeš dati da tvoj svetac vidi truhljenja". ³⁶Jer David, posluživši svome naraštaju, po volji Božjoj umre i metnuše ga kod otaca njegovih i vide truhljenje. ³⁷A kojega Bog podiže, ne vide truhljenja. ³⁸Da znate, dakle, braćo, da se kroz ovoga vama propoveda oprostjenje greha, i od svega oda šta vas nije mogao izbaviti zakon Mojsijev, ³⁹izbavlja ovaj svakoga koji veruje. ⁴⁰Gledajte, dakle, da ne dođe na vas što je kazano u prorocima: ⁴¹"Vidite, vi koji prezirete, čudite se i neka vas nestane" Jer ja činim delo u dane vaše, delo koje nećete verovati ako vam ga ko uskazuje".

⁴²A kad oni izlažahu, moljahu ih da im (i) u drugu subotu govore ove reči. ⁴³A kad se skupština razide, mnogi Judeji i pobožni proseliti pođoše za Pavlom i za Varnavom. Ovi im govorahu i svetovahu ih da ostanu u blagodati Božjoj.

⁴⁴U drugu subotu sabra se gotovo sav grad da čuju reč Božju. ⁴⁵A kad Judeji videše narod, napuniše se zavisti, huljahu i govorahu protivno Pavlovim rečima.

⁴⁶A Pavle i Varnava rekoše slobodno: Vama je prvo trebalo govoriti reč Božju; ali, kad je odbacujete i sebe držite za nedostojne večnoga života, evo se obraćamo neznabošcima. ⁴⁷Jer tako nam je zapovedio Gospod: "Postavio sam te za svetlost neznabošcima, da budeš spasenje do samoga kraja zemlje".

⁴⁸A kad ovo čuše neznabošci, radovahu se i slavljahu reč Gospodnju; i poverovaše svi koji behu određeni za život večni.

⁴⁹A reč se Gospodnja širila po svoj okolini. ⁵⁰Ali Judeji podbodoše ugledne pobožne žene i prvake gradske, te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i isteraše ih iz svojih krajeva. ⁵¹A ovi na njih otresoše prah sa svojih nogu i otidoše u Ikonium.

⁵²A učenici se punjahu radosti i Duha svetoga.

Dela apostolska – 14 glava

¹U Ikoniumu uđoše zajedno u sinagogu judejsku i govorahu tako da poverova veliko mnoštvo Judeja i Grka. ²Ali neverni Judeji podbuniše i razdražiše duše neznabožaca na braću. ³Ovi ipak ostaše dosta vremena (onde) i propovedahu slobodno, uzdajući se u Gospoda, koji je svedočio za reč blagodati svoje i davao te oni činjahu znake i čudesa.

⁴A stanovništvo gradsko razdeli se; jedni behu s Judejima, a drugi s apostolima. ⁵A kad navališe i neznabošci i Judeji sa svojim poglavarima da ih zlostave i da ih pobiju kamenjem, ⁶oni doznaše i pobegoše u gradove likaonske, Listru i Dervu i u okolinu njihovu. ⁷I onde propovedahu evanđelje.

⁸A u Listri beše jedan čovek, nemoćan u nogama, hrom od utrobe matere svoje, koji nikad nije hodio. ⁹On slušaše Pavle gde govori. Ovaj pogleda na njega i kad vide da veruje da će ozdraviti, ¹⁰reče snažnim glasom: Ustani na noge svoje upravo! I skoči i hođaše.

¹¹A kad narod vide šta učini Pavle, podigoše glas svoj govoreći likaonski: Bogovi postaše kao ljudi i siđoše k nama! ¹²I nazivahu Varnavu Zevsom a Pavla Hermesom, jer je on govorio.

¹³A sveštenik Zevsa koji je bio pred gradom, dovede bikove i donese vence pred vrata i htede s narodom da prinesu žrtvu. ¹⁴A kad čuše apostoli, Varnava i Pavle, razderaše haljine svoje i skočiše među narod vičući ¹⁵i govoreći: Ljudi, zašto činite to? I mi smo smrtni ljudi, kao i vi, koji vam propovedamo da se od ovih idola obratite Bogu živome, koji stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima, ¹⁶koji u prošlim vremenima pusti sve narode da idu svojim putevima, ¹⁷ali ipak ne ostavi sebe neosvedočena, čineći dobro, dajući vam s neba dažd i godine rodne, puneći srca vaša jelom i veseljem.

¹⁸Ovim rečima jedva umiriše narod da im ne prinose žrtve.

¹⁹Ali dođoše Judeji iz Antiohije i Ikoniuma; podgovoriše narod, zasuše Pavla kamenjem i izvukoše ga iz grada, misleći da je umro. ²⁰Ali učenici ga opkoliše, i on ustade i uđe u grad. Sutradan otide s Varnavom u Dervu.

²¹Pošto ovome gradu propovediše evanđelje i stekoše mnogo učenika, vratiše se u Listru, Ikonium i Antiohiju, ²²utvrđujući duše učenika,

svetujući ih da ostanu u veri i (govoreći) da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božje.

²³I kad im po svima crkvama postaviše starešine, uz molitvu i post predadoše ih Gospodu u koga su verovali.

²⁴Tada prodoše Pisidiju i dođoše u Pamfiliju, ²⁵propovediše reč u Pergu i sidoše u Ataliju. ²⁶Odande otploviše u Antiohiju, odakle behu predani blagodati Božjoj na delo koje su svršili.

²⁷Kad dođoše, sabraše crkvu i kazaše sve što je Bog učinio s njima, i da je otvorio neznabošcima vrata vere. ²⁸I ostaše duže vremena s učenicima.

Dela apostolska – 15 glava

¹I dođoše neki iz Judeje i učahu braću: Ako se ne obrežete po zakonu Mojsijevu, ne možete se spasti. ²A kad posta ne mala raspra i prepiranje između Pavla i Varnave i njih, odlučiše, da zbog ovoga pitanja Pavle, Varnava i drugi neki od njih idu gore u Jerusalim, k apostolima i starešinama. ³Ispraćeni od crkve, prolažahu kroz Finikiju i Samariju, pričahu obraćanje neznabožaca i činjahu veliku radost svoj braći. ⁴A kad dođoše u Jerusalim, primi ih crkva, apostoli i starešine, i kazaše šta sve Bog učini s njima.

⁵Ali ustaše neki verni koji pripadahu sekti farisejskoj i rekoše: Treba ih obrezati i zapovediti im da drže zakon Mojsijev. ⁶Tada se sabraše apostoli i starešine da izvide ovu stvar.

⁷Posle duge rasprave usta Petar i reče im: Braćo, vi znate da (me) je Bog već od prvih dana izabrao između vas, da iz mojih usta čuju neznabošci reč evanđelja i da veruju. ⁸I Bog, koji poznaje srca, posvedočio je za njih i dao im je Duha svetoga kao i nama, ⁹i nije postavio nikakve razlike između nas i njih, jer je očistio verom srca

njihova. ¹⁰Što, dakle, sad kušate Boga i hoćete da metnete učenicima jaram na vrat, kojega ni ocevi naši ni mi ne mogosmo poneti? ¹¹Nego verujemo da ćemo se spasti blagodaću Gospoda Isusa, kao i oni.

¹²Onda umuče sve mnoštvo i slušahu Varnavu i Pavla koji pričaju kolike znake i čudesa učini Bog među neznabošcima preko njih.

¹³A kad oni umukoše, progovori Jakov i reče: Braćo, čujte me!

¹⁴Simeon kaza kako se Bog prviput smilova da iz neznabožaca uzme narod za svoje ime. ¹⁵I s ovim se slažu reči proročke, kao što je napisano: ¹⁶"Potom ću se vratiti i opet ću sazidati dom Davidov koji je pao, razvaline njegove popraviću i podignuću ga opet, ¹⁷da potraže Gospoda i ostali ljudi, t.j. svi narodi koji se po meni zovu, govori Gospod koji ovo ¹⁸objavljuje od davnina". ¹⁹Zato ja mislim da se ne dira u neznabošce koji se obraćaju Bogu, ²⁰nego da im se piše da se čuvaju da se ne uprljaju od idola, da se čuvaju od bluda, udavljenoga i od krvi. ²¹Jer Mojsije ima od starih vremena u svima gradovima svoje propovednike: svake subote čita se po sinagogama.

²²Tada odlučiše apostoli i starešine sa svom crkvom, da izaberu između sebe ljude i da ih s Pavlom i Varnavom pošlju u Antiohiju. (I izabraše) Judu koji se zvao Varsava, i Silu, ljude znamenite među braćom, ²³i poslaše po njima ovu poslanicu: Apostoli, starešine i braća pozdravljaju braću od neznabožaca koja su u Antiohiji, Siriji i Kilikiji.

²⁴Kako smo čuli, da su vas neki od nas zbunili rečima i uznemirili duše vaše, a mi im ništa nismo zapovedili, ²⁵to smo odlučili jednodušno, da vam pošljemo izabrane ljude s našim dragim Varnavom i Pavlom, ²⁶s ljudima koji su život svoj predali za ime Gospoda našeg Isusa Hrista.

²⁷Poslasmo, dakle, Judu i Silu, koji će to isto i rečima kazati:

²⁸Odlučismo, naime, sveti Duh i mi, da ne mećemo na vas nikakvih drugih tegoba osim ovoga potrebnoga: ²⁹da se čuvate od žrtava idolskih, od krvi, od udavljenoga i od bluda. Ako se od ovoga uščuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravi!

³⁰A kad ih otpustiše, dođoše u Antiohiju, sabraše narod i predaše poslanicu. ³¹Kad je pročitашe, obradovaše se utesi. ³²A Juda i Sila, koji i sami behu proroci, utešiše i utvrdiše braću mnogim rečima. ³³Posle nekog vremena otpustiše ih braća s mirom k onima koji su ih poslali. ³⁴[Sila pak odluči da ostane onde.] ³⁵A Pavle i Varnava ostaše u Antiohiji i učahu i propovedahu reč Gospodnju s mnogim drugima.

³⁶Posle nekoliko dana reče Pavle Varnavi: Hajde da se vratimo i da obiđemo braću po svima gradovima u kojima smo propovedali reč Gospodnju, (da vidimo) kako žive.

³⁷Varnava je hteo da uzme sa sobom i Jovana, prozvanoga Marka.

³⁸Ali Pavle je tražio da ne uzmu sa sobom onoga koji ih je odustao u Pamfiliji i nije išao s njima na posao. ³⁹Tako dođe do srdžbe, i oni se razdvojiše. Varnava uze Marka i otplovi na Kipar, ⁴⁰a Pavle izabra Silu i otide, predan od braće blagodatni Gospodnjoj. ⁴¹Prolazio je kroz Siriju i Kilikiju i utvrđivao je crkve.

Dela apostolska – 16 glava

¹Pa dođe i u Dervu i u Listru. I, gle, beše onde neki učenik po imenu Timotej, sin jedne Judejke koja je verovala, a oca Grka. ²Za njega dobro svedočahu braća u Listri i Ikoniumu. ³Pavle htede da ovaj s njime pođe; uze ga i obreza zbog Judeja koji behu u onim mestima. Jer su svi znali da mu je otac bio Grk.

⁴I kad prolažahu gradove, predavahu im naredbe koje narediše apostoli i starešine u Jerusalimu, da ih se drže. ⁵Tako se crkve utvrđivahu u veri i svaki dan ih bivaše više.

⁶Prođoše Frigiju i galatisku zemlju, jer im je Duh sveti zabranio da propovedaju u Aziji. ⁷Kad dođoše do Mizije, htedoše da idu u Vitiniju, ali im ne dade duh Isusov. ⁸Tada prođoše Miziju i sidoše u Troadu.

⁹Ovde se Pavlu javi utvara noću: jedan čovek iz Makedonije stajaše, moljaše ga i reče: Pređi u Makedoniju i pomози nam! ¹⁰A kad vide utvaru, odmah gledasmo da odemo u Makedoniju, jer smo znali da nas je Bog pozvao da im propovedamo evanđelje. ¹¹Odvezosmo se, dakle, iz Troade, putovasmo pravo na Samotrak, sutradan u Neapolj, ¹²i odande u Filipe, koji su prvi grad toga dela Makedonije (rimska) kolonija. U tome gradu ostasmo nekoliko dana.

¹³U subotu iziđosmo izvan grada, k reci, gde mišljasmo da je sinagoga, sedosmo i govorismo ženama koje se behu skupile. ¹⁴Jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz grada Tiatire, koja je prodavala skerlet, slušaše; i Gospod otvori srce njeno da pazi na reči Pavlove. ¹⁵A kad se ona i kuća njezina krstila, moljaše: Ako mislite da ja verujem u Gospoda, uđite u moju kuću i ostanite onde. I natera nas.

¹⁶A kad jednom iđasmo u sinagogu, sreće nas jedna robinja koja je imala duh pogađački i vraćanjem donosila velik dobitak svojim gospodarima. ¹⁷Ova iđaše za Pavlom i nama i vikaše: Ovi su ljudi sluge Boga najvišega, koji vam javljaju put spasenja! ¹⁸Ovo činjaše ona mnogo dana. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i reče duhu: Zapovedam ti u ime Isusa Hrista, da izideš iz nje. I izide u taj čas.

¹⁹A kad njezini gospodari videše da im propade nada na dobitak, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na trg, pred poglavarstvo, ²⁰i dovedoše ih k pretorima i rekoše: Ovi ljudi, Judeji, mute po našem gradu ²¹i propovedaju zakone kojih mi kao Rimljani ne smemo primati ni tvoriti.

²²A podiže se i narod na njih. Tada im pretori zderaše haljine i zapovediše da ih šibaju. ²³I kad ih dobro izbiše, baciše ih u tamnicu i zapovediše tamničaru da ih dobro čuva. ²⁴Primivši taku zapovest, on ih baci u donju tamnicu i noge im metnu u klade.

²⁵Oko ponoći Pavle i Sila moljahu se Bogu i slavljahu ga, a sužnji ih slušahu. ²⁶Ujedanput se zemlja zatrese tako da se poljulja temelj

tamnički; odmah se otvoriše sva vrata, i svima spadoše okovi.

²⁷Tamničar se probudi, vide otvorena vrata tamnička, izvuče mač i htjede se ubiti, jer je mislio da su sužnji pobjegli. ²⁸A Pavle povika jako i reče: Ne čini sebi nikakva zla, jer smo svi tu.

²⁹Tada zaiska svetlosti, uleti i drkćući pade pred Pavla i Silu, ³⁰izvede ih napolje i reče: Gospodo, šta mi treba činiti da se spasem?

³¹A ovi rekoše: Veruj u Gospoda Isusa, i spašćeš se ti i dom tvoj. ³²I propovediše reč Božju njemu i svima koji behu u domu njegovu.

³³Još u onaj čas noći uze ih i opra im rane, i odmah se krsti on i svi njegovi. ³⁴I uvede ih u kuću, iznese im jela i radovaše se sa svim domom svojim što je poverovao u Boga.

³⁵A kad je svanulo, poslaše pretori liktore i rekoše: Pusti one ljude! ³⁶A tamničar kaza ove reči Pavlu: Poslali su pretori da se pustite. Sad, dakle, iziđite i idite s mirom. ³⁷Ali Pavle im reče: Iako smo rimski građani, izbiše nas javno, bez suda, i onda nas baciše u tamnicu. I sad hoće tajno da nas izbace? Ne, nego neka dođu sami i izvedu nas. ³⁸A liktori kazaše ove reči pretorima. I uplašiše se kad čuše da su rimski građani. ³⁹Dodoše i rekoše im nekoliko lepih reči, izvedoše ih napolje i moljahu ih da odu iz grada. ⁴⁰Tada iziđoše iz tamnice i dodoše k Lidiji; videše i utešiše braću, i otidoše.

Dela apostolska – 17 glava

¹Prodoše Amfipolj i Apoloniju i dodoše u Solun, gde beše sinagoga judejska. ²Po svome običaju, Pavle uđe k njima i tri subote propovedaše im iz pisma, ³tumačeći (ga) i dokazujući da je Mesija morao postradati i vaskrsnuti iz mrtvih, i da je ovo Mesija, Isus, kojega vam ja propovedam. ⁴i neki od njih poverovaše i pristaše s Pavlom i sa Silom, tako i od bogobojaznih Grka veliko mnoštvo, a i od prvih žena ne malo.

⁵Ali Judeji pozavideše, uzeše neke zle ljude s trga, sabraše svetinu i uzbuniše grad. Navališe na kuću Jasonovu i htedoše ih izvesti pred narod. ⁶A kad ih ne nađoše, povukoše Jasona i neke od braće pred starešine gradske i vikahu: Ti koji bune ceo svet, došli su i ovamo; ⁷Jason ih je primio. Svi ovi rade protiv carskih zapovesti, jer govore da ima drugi car, Isus.

⁸I razdražiše narod i starešina gradske koje čuše ovo; ⁹i pustiše ih tek kad su od Jasona i ostalih dobili jemstvo.

¹⁰A braća odmah noću poslaše Pavle i Varnavu u Veriju. Kad dođoše onamo, uđoše u sinagogu judejsku. ¹¹Ovi behu plemenitiji od onih u Solunu; primiše reč najusrdnije i svaki dan istraživahu po pismu je li to tako. ¹²I tako mnogi od njih poverovaše, a i od uglednih grčkih žena i ljudi ne malo.

¹³A kad solunski Judeji doznaše da je Pavle u Veriji propovedao reč Božju, dođoše i onamo i podigoše i uzbuniše narod. ¹⁴A braća onda odmah poslaše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotej ostaše onde. ¹⁵A pratioci Pavlovi dovedoše ga do Atine, i sa zapovešću na Silu i Timoteja, da dođu k njemu što brže, otidoše odande.

¹⁶A kad ih Pavle čekaše u Atini, razdraži se duh njegov u njemu kad vide da je grad pun idola. ¹⁷I propovedao je u sinagogi Judejima i bogobojažnima i na trgu svaki dan onima koji su se tu našli.

¹⁸A i neki od Epikurovaca i stoičkih filozofa upustiše se s njime u razgovor, i jedni govorahu: Šta hoće ovaj brbljavac da kaže? A drugi: Kao da propoveda tuđe bogove; jer je propovedao Isusa i uskrs. ¹⁹Tada ga uzeše, odvedoše na areopag i rekoše: Možemo li doznati kakva je ta nova nauka koju ti kazuješ? ²⁰Jer nešto novo mećeš u naše uši. Hoćemo, dakle, da znamo šta je to. ²¹A svi Atinjani i stranci među njima imahu vremena samo za to da što novo kažu ili čuju.

²²Tada Pavle stade nasred areopaga i reče: Atinjani, po svemu vidim da ste vrlo pobožni. ²³Jer kad sam prolazio i motrio vaše svetinje, našao sam i žrtvenik na kome beše napisano: "Nepoznatome bogu". Što, dakle, ne znajući poštujuete, to vam ja propovedam. ²⁴Bog koji je stvorio svet i sve što je na njemu, kao gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim hramovima, ²⁵niti prima službe od ruku ljudskih, kao da bi mu trebalo što, jer sam daje svima život, disanje i sve. ²⁶On je učinio da od jednoga (čoveka postane) sav rod ljudski i da živi po svoj zemlji, postavio je određena vremena i međe njihova stanovanja, ²⁷da traže Boga, ne bi li ga kako opipali i našli, jer nije daleko ni od jednoga od nas: ²⁸jer u njemu živimo, mičemo se i jesmo, kao što su i neki od vaših pesnika rekli: "Njegov smo porod". ²⁹Kad smo, dakle, porod Božji, ni treba da mislimo da je božanstvo kao zlato ili srebro ili kamen, kao delo ljudske veštine i misli. ³⁰Bog, dakle, ne gleda na vremena neznanja, ali sad zapoveda ljudima da se svi svuda pokaju, ³¹jer je postavio dan u koji će po pravdi suditi svemu svetu, preko čoveka koga je za to odredio, a dokazao je to svima time što ga je podigao iz mrtvih.

³²A kad čuše uskrs iz mrtvih, jedni se rugahu, a drugi rekoše: Čućemo te opet o ovome. ³³Tako Pavle otide od njih. ³⁴A neki ljudi pristaše uz njega i poverovaše, među kojima beše i Dionisije Areopagit, žena po imenu Damara i drugi s njima.

Dela apostolska – 18 glava

¹Potom otide iz Atine i dođe u Korint. ²Tu nađe jednoga Judejina po imenu Akilu, rodnom iz Ponta, koji je sa svojom ženom Priskilom skoro došao iz Italije, jer Klaudije beše zapovedio da svi Judeji idu iz Rima. Dođe k njima, ³i kako behu istoga zanata, osta kod njih i radili su (zajedno). Pravili su šatore. ⁴Svake subote propovedao je u sinagogi i trudio se da zadobije Judeje i Grke.

⁵A kad iz Makedonije dođoše Sila i Timotej, Pavle je samo propovedao

i dokazivao Judejima da je Isus Mesija. ⁶A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i reče im: Krv vaša na vaše glave! Ja sam čist i odsad idem k neznabošcima. ⁷I otide odande i dođe u kuću nekoga bogobožnog čoveka po imenu Titija Justa, čija kuća beše do sinagoge. ⁸A Krisp, starešina sinagoge, poverova u Gospoda sa svim domom svojim, a i mnogi Korinćani koji (ga) slušahu, poverovaše i krstiše se.

⁹A Gospod reče Pavlu noću u utvari: Ne boj se, nego govori i da ne učutiš; ¹⁰jer sam ja s tobom, i niko se neće usuditi da ti što učini, jer ja imam velik narod u ovome gradu. ¹¹I osta onde godinu i šest meseci i učaše ih reči Božjoj.

¹²A kad Galion beše prokonzul u Ahaji, napadoše Judeji jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud ¹³i rekoše: Ovaj nagovara ljude da protiv zakona poštuju Boga.

¹⁴A kad Pavle htede da otvori usta, reče Galion Judejima: Da je kakav prestup ili zlo delo, Judeji, ja bih vas po dužnosti saslušao. ¹⁵Ali, kad su prepiranja za reči i imena i zakon vaš, gledajte sami; ja sudija tome neću da budem. ¹⁶I otera ih od sudijske stolice. ¹⁷Onda svi uhvatiše Sostena, starešinu sinagoge, i biše ga pred sudom. A Galion ništa nije mario za to.

¹⁸Pavle osta još pozadugo, pa se onda oprusti s braćom i otplovi u Siriju – a s njime i Priskila i Akila –, pošto je u Kenhreji ošišao glavu; jer se beše zavetovao. ¹⁹Kad dođe u Efes, one ostavi onde, a sam uđe u sinagogu i propovedaše Judejima. ²⁰Oni ga moljahu da ostane duže vremena, ali on ne htede, ²¹nego se oprusti s njima i reče: Ako bude volja Božja vratiću se opet k vama. I otide iz Efesa. ²²Kad dođe u Kesariju, otide gore, pozdravi se s crkvom, pa siđe u Antiohiju.

²³Ovde osta neko vreme, pa onda otide i prođe redom galatijsku zemlju i Frigiju, utvrđujući sve učenike.

²⁴A dođe u Efes jedan Judejin po imenu Apolos, rodom iz Aleksandrije, čovek rečit i silan u pismima. ²⁵Bio je poučen u nauci Gospodnjoj, govorio je vatreno i učio je pravo o Isusu, ali je znao samo krštenje Jovanovo. ²⁶Ovaj poče slobodno propovedati u sinagogi. A kad ga čuše Priskila i Akila, uzeše ga k sebi i još mu bolje protumačiše nauku Božju. ²⁷A kad htede da ide u Ahaju, napisashe braća učenicima i umoliše ih da ga prime. Došavši onamo, pomože mnogo onima koji su poverovali blagodaću; ²⁸jer je silno nadvlađivao Judeje, javno dokazujući iz pisma da je Isus Mesija.

Dela apostolska – 19 glava

¹A kad Apolos beše u Korintu, Pavle prođe gornje zemlje i dođe u Efes. Tu nađe neke učenike ²i reče im: Jeste li primili Duha svetoga kad ste poverovali? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli da ima Duh sveti. ³A on reče: Kakvim ste se, dakle, krštenjem krstili? A oni rekoše: Jovanovim krštenjem. ⁴Tada Pavle reče: Jovan je krstio krštenjem pokajanja i govorio je narodu da veruje u onoga koji će doći za njim, t.j. u Isusa. ⁵Kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. ⁶I kad Pavle metnu ruke na njih, siđe Duh sveti na njih, i govorahu jezike i proricaahu. ⁷A beše ljudi svega oko dvanaest.

⁸I uđe u sinagogu i propovedashe onde slobodno tri meseca, govoreći im i trudeći se da ih zadobije za carstvo Božje. ⁹A kad neki ostaše uporni i neverni i ružahu nauku pred narodom, odstupi od njih, odluči učenike i propovedashe svaki dan u školi nekoga Tirana. ¹⁰Ovo je bilo dve godine, tako da su svi koji su živeli u Aziji, i Judeji i Grci, čuli reč Gospodnju. ¹¹A Bog je neobična čudesa činio rukama Pavlovim, ¹²tako da su i njegove ubruščiće i kecelje nosili na bolesnike, i oni se isceljivahu od bolesti, i zli duhovi izlažahu iz njih.

¹³Tada počeshe i neki od Judeja koji se skitahu i zaklinjahu đavole, spominjati ime Gospoda Isusa nad onima u kojima behu zli duhovi i

rekoše: Zaklinjem vas Isusom koga Pavle propoveda. ¹⁴Sedam sinova jednog judejskog prvosveštenika Skever činjahu ovo. ¹⁵A zli duh odgovori im: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali ko ste vi? ¹⁶I skoči na njih čovek u kome beše zli duh, nadvlada ih sve i savlada, tako da su goli i izranjeni utekli iz one kuće.

¹⁷Ovo doznadoše svi Judeji i Grci koji življahu u Efesu, i uđe strah u sve njih, i veličaše se ime Gospoda Isusa. ¹⁸Mnogi od onih koji su verovali, dolažahu, priznavahu grehe svoje i kazivahu dela svoja.

¹⁹Mnogi od onih koji čarahu, sabraše knjige svoje i spalīše ih pred svima. Proračunaše i nađoše da su vredile pedeset hiljada srebra.

²⁰Tako je silno rasla i jačala reč Gospodnja.

²¹Posle ovoga namisli Pavle da prođe Makedoniju i Ahaju i da onda ide u Jerusalim. Reče: Pošto budem tamo, moram i Rim videti. ²²I posla u Makedoniju dvojicu svojih pomoćnika, Timoteja i Erasta, a sam osta još neko vreme u Aziji.

²³U to vreme podiže se ne mala buna zbog nauke. ²⁴Nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji je pravio srebrne hramove Artemidine i (tako) majstorima davao ne malu zaradu, ²⁵skupi ove i majstore drugih ovakvih stvari i reče: Ljudi, vi znate da mi od ovoga posla živimo. ²⁶Ali vidite i čujete da ovaj Pavle, govoreći da to nisu bogovi što se rukama ljudskim grade, nagovori i odvrati mnogi narod ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji. ²⁷Ali ne preti samo ta opasnost da će nam propasti ovaj zanat, nego se neće mariti ni za hram velike boginje Artemide, i propašće veličanstvo one koju sva Azija i sav svet poštuje.

²⁸A kad čuše ovo, napuniše se gneva i vikahu: Velika je Artemida efeska! ²⁹I napuni se grad bune, i navališe jednodušno u pozorište i odvukoše i Makedonce Gaja i Aristarha, pratiocce Pavlove. ³⁰A kad Pavle htjede da ide među narod, ne dadoše mu učenici. ³¹A i neki od Aziarha, koji mu behu prijatelji, poslaše k njemu i svetovahu ga da ne ide u pozorište. ³²Međutim, jedni vikahu jedno, a drugi drugo; jer zbor

beše smućen, i najviše ih nije znalo zašto su se skupili. ³³Iz gomile dovedoše Aleksandra koga su Judeji izgurali napred. Aleksandar mahnu rukom i htede se braniti pred narodom. ³⁴Ali, kad ga poznaše da je Judejin, povikaše svi u glas i vikahu oko dva časa: Velika je Artemida efeska!

³⁵A kad pisar utiša narod, reče: Efesci, ko je taj čovek koji ne zna da je grad Efes čuvar hrama velike Artemide i njezina kipa koji je pao s neba? ³⁶Kad, dakle, to niko ne može poreći, valja vi da budete mirni i ništa naglo dane činite. ³⁷Dovedoste ove ljude koji niti su pokrali hram niti hule na našu boginju. ³⁸A Dimitrije i majstori koji su s njim, ako imaju kakvu tužbu, ima dana kad se sudi i ima prokonzula; neka tuže jedan drugoga. ³⁹Ako li još što tražite, rešiće se u zakonitoj skupštini. ⁴⁰[19:40a] Jer nam preti opasnost da budemo tuženi za današnju bunu, jer nema nijednoga uzroka kojim bismo se mogli opravdati za ovu bunu.

⁴¹[19:40b] I kad ovo reče, raspusti narod koji se beše skupio.

Dela apostolska – 20 glava

¹A kad se buna utišala, dozva Pavle učenike i svetova ih; oprostio se s njima i krenu na put u Makedoniju. ²Pošto prođe one krajeve i svetova ih mnogim rečima, dođe u Grčku. ³Ovde je ostao tri meseca. Kako mu Judeji baš onda kad je hteo da se odveze u Siriju, stadoše raditi o glavi, odluči da se vrati preko Makedonije. ⁴Pratili su ga: Sopatar Pirov iz Verije, Aristarh i Sekund iz Soluna, Gaj i Derve i Timotej, Tihik i Trofim iz Azije. ⁵Ovi otidoše napred i čekahu nas u Troadi. ⁶A mi se posle dana beskvasnih hlebova odvezosmo iz Filipa i za pet dana dođosmo k njima u Troadu, gde smo ostali sedam dana.

⁷Kad smo se u prvi dan nedelje sabrali da lomimo hleb, Pavle im je propovedao, i kako je sutradan hteo da pođe, protegao je govor do ponoći. ⁸A u gornjoj sobi gde se besmo sabrali, gorele su mnoge

lampe. ⁹Kako je Pavle duže propovedao, jedan mladić po imenu Evtih, koji je sedeo na prozoru, beše tvrdo zaspao. Savladan od sna, pade dole s trećega kata i digoše ga mrtva. ¹⁰Tada Pavle siđe dole, pade na njega, zagrlji ga i reče. Ne bunite se, još je živ. ¹¹Onda se (opet) pope gore, izlomi hleb i jede, i pošto im je do zore još mnogo govorio, otide. ¹²A mladića dovedoše živa, i utešiše se vrlo.

¹³A mi smo se ranije ukrcali u lađu i odvezli u As, da tu i Pavla uzmemo u lađu; tako je bio zapovedio, jer je sam pešice hteo da ide. ¹⁴Kad smo se u Asu sastali, uzesmo ga u lađu i dođosmo u Mitilinu. ¹⁵Odavde se sutradan odvezosmo i dođosmo prema Hiju, drugi dan pređosmo na Sam i sutradan dođosmo u Milit. ¹⁶Pavle je, naime, bio odlučio da prođemo mimo Efes, da se ne bi zadržao u Aziji; jer se žurio da, ako mu bude moguće, o Duhovima bude u Jerusalimu.

¹⁷Iz Milita posla u Efes i dozva starešine crkvene. ¹⁸Kad dođoše k njemu, reče im: Vi znate kako sam kod vas proveo sve vreme, od prvoga dana kad dođoh u Aziju. ¹⁹Služio sam Gospodu sa svakom poniznošću, sa suzama i napastima koje mi se dogodiše od Judeja koji su mi radili o glavi. ²⁰Ništa korisno nisam propustio da vam kažem i da vas naučim, javno i po kućama. ²¹Preklinjao sam i Judeje i Grke da se vrate Bogu i da veruju u Gospoda našeg Isusa. ²²Sad me, evo, duh moj goni da idem u Jerusalim, i ne znam šta će mi se u njemu dogoditi. ²³Samo (to znam) da mi Duh sveti po svima gradovima svedoči da me čekaju okovi i nevolje. ²⁴Ali meni je moj život ništa, samo da svršim put svoj i službu koju sam primio od Gospoda Isusa: da posvedočim evanđelje o blagodatni Božjoj.

²⁵I sad evo znam da više nećete videti moga lica svi vi kroz koje prođoh propovedajući carstvo. ²⁶Zato vam svedočim na današnji dan, da sam čist od krvi svijui. ²⁷Jer ne propustih da vam javim svu volju Božju. ²⁸Pazite na sebe i na sve stado, u kome nas je Duh sveti postavio za episkope, da pasete crkvu Božju, koju je stekao krvlju svojom. ²⁹Ja znam da će po mome odlasku među vas ući grabljivi vuci

koji neće štedeti stada. ³⁰Između vas samih ustaće ljudi koji će govoriti naopako, da bi povukli učenike za sobom. ³¹Zato pazite i opominjite se da tri godine noć i dan ne prestajah sa suzama svetovati svakoga od vas.

³²I sad vas predajem Gospodu i reči blagodatni njegove, koja je kadra osnažiti i dati nasledstvo među svima osvećenima. ³³Srebra, zlata, ili ruha ni u jednoga ne zaiskah. ³⁴Sami znate da potrebi mojoj i mojih drugova poslužiše ove ruke moje. ³⁵Svagda vam pokazah, da se tako valja truditi i pomagati nemoćnima, i sećati se reči samoga Gospoda Isusa: "Blaženije je davati nego li primati".

³⁶I kad ovo reče, kleče na kolena svoja i pomoli se Bogu sa svima njima. ³⁷I svi plakahu jako; zagriše Pavla i ljubljahu ga. ³⁸Žalosni behu najviše zbog reči koju je rekao, da više neće videti lica njegova. I otpratiše ga na lađu.

Dela apostolska – 21 glava

¹Kad se od njih otrgnusmo i odvezosmo, idući pravo, dođosmo na Kos, drugi dan na Rod i odande u Pataru. ²Tu nađosmo lađu koja je išla u Finikiju, uđosmo u nju i odvezosmo se. ³A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga na levo, plovljasmu u Siriju i dođosmo u Tir, jer tu je trebalo istovariti lađu. ⁴Nađosmo učenike i ostasmo onde sedam dana. Ovi Pavlu govorahu Duhom da ne ide u Jerusalim.

⁵A kad dani prodoše, otidosmo odande i putovasmu dalje, a svi su nas ispratili, sa ženama i decom, do iza grada. Na obali kleknusmo i pomolismo se Bogu, ⁶oprostismo se jedan s drugim i uđosmo u lađu, a oni se vratiše svojim kućama. ⁷Mi svršismo plovljenje od Tira i dođosmo u Ptolomaidu; pozdravismo se s braćom i ostasmo kod njih jedan dan.

⁸Sutrdan otputovasmu i dođosmo u Kesariju; uđosmo u kuću Filipa

evanđelista, koji je bio jedan od sedmorice, i ostasmo u njega. ⁹Ovaj je imao četiri kćeri, devojke, koje su proricale.

¹⁰Mi ostasmo onde više dana, i dođe iz Judeje jedan prorok po imenu Agav. ¹¹On dođe k nama, uze Pavlov pojas, sveza svoje noge i ruke i reče: Ovo veli Duh sveti: "Čoveka čiji je ovaj pojas, ovako će svezati u Jerusalimu Judeji i predaće ga u ruke neznabožaca". ¹²Kad smo ovo čuli, molismo i mi i ondašnji da ne ide gore u Jerusalim. ¹³A Pavle odgovori: Što plaćete i cepate mi srce? Ja sam za ime Gospoda Isusa gotov ne samo svezan biti, nego i umreti u Jerusalimu. ¹⁴A kad ga ne mogosmo nagovoriti, smirismo se i rekosmo: Gospodnja volja neka bude!

¹⁵Posle ovih dana spremismo se i odosmo gore u Jerusalim. ¹⁶A pođoše s nama i neki učenici iz Kesarije i odvedoše nas nekom Mnasonu sa Kipra, starom učeniku, da budemo njegovih gosti.

¹⁷Kad smo došli u Jerusalim, primiše nas braća ljubazno. ¹⁸Sutradan otide Pavle s nama Jakovu, a bile su onde i sve starešine. ¹⁹Pozdravi se s njima i stade redom pričati sve što je Bog njegovom službom učinio među neznabošcima.

²⁰A kad ovi čuše, slavljahu Boga i rekoše mu: Vidiš brate, koliko je hiljada Judeja koji veruju, i svi revnuju za zakon. ²¹A za tebe su doznali da sve Judeje koji žive među neznabošcima, učiš otpadanju od Mojsija i govoriš im da ne obrezuju dece svoje i da ne žive po zakonu.

²²Šta ćemo, dakle, sad? Svakako će čuti da si došao. ²³Učini, dakle, što ti kažemo: U nas ima četiri čoveka koji su se zavetovali. ²⁴Ove uzmi, očisti se s njima i plati za njih da ošišaju glave svoje. Tako će svi doznati da ono što su čuli za tebe, ništa nije, nego da i sam živiš po zakonu. ²⁵A za neznabošce koji veruju, mi smo odlučili i napisali, da se čuvaju od žrtava idolskih, od krvi, od udavljenoga i od bluda.

²⁶Tada Pavle uze one ljude, očisti se i otide s njima sutradan u hram; javi da su se navršili dani očišćenja (i čekao je) dok nije prinesena žrtva za svakoga od njih.

²⁷A kad se već skoro navršilo sedam dana, videše ga Judeji iz Azije u hramu, pobuniše sav narod, metnuše ruke na njega ²⁸i vikahu: Izrailjci, pomagajte! Ovo je čovek koji svuda sve ljude uči protiv naroda, zakona i ovoga mesta; pa je još i Grke uveo u hram i opoganio je ovo sveto mesto. ²⁹Videli su, naime, pre toga s njim u gradu Trofima iz Efesa i mislili su da ga je Pavle uveo u hram.

³⁰Sav se grad podiže i navali narod sa svih strana; uhvatiše Pavla i stadoše ga vući napolje iz hrama. I odmah se zatvoriše vrata. ³¹A kad ga htedoše ubiti, dođe glas zapovedniku od čete, da se sav Jerusalem pobunio. ³²Ovaj odmah uze vojnike i kapetane i otrča dole na njih. A kad oni videše zapovednika i vojnike, prestaše biti Pavla.

³³Tada zapovedih pristupi, uze ga i zapovedi da ga vežu dvama lancima. I pitaše ko je i šta je učinio. ³⁴A u narodu jedni vikahu jedno, a drugi drugo. I kad od vike nije mogao da sazna istinu, zapovedi da ga odvedu u oko. ³⁵A kad je bio na basamacima, morali su ga vojnici zbog navale naroda nositi. ³⁶Jer je za njim išao silan narod i vikao: Pogubi ga!

³⁷A kad Pavla htedoše da uvedu u oko, reče zapovedniku: Smem li ti nešto reći? A ovaj reče: Zar znaš grčki? ³⁸Ti, dakle, nisi Egipćanin koji je pre ovih dana podigao bunu i izveo u pustinju 4000 sikarija?

³⁹A Pavle reče: Ja sam čovek Judejin, iz Tarsa, građanin poznatoga grada u Kilikiji. Molim te dopusti mi da govorim narodu.

⁴⁰A kad on dopusti, Pavle, stojeći na basamacima, mahnu rukom na narod. I kad posta velika tišina, progovori jevrejskim jezikom i reče:

Dela apostolska – 22 glava

¹Braćo i oci, čujte sad moj odgovor vama!

²A kad čuše da im jevrejskim jezikom progovori, još se većma umiriše. I reče: ³Ja sam Judejin. Rodio sam se u Tarsu kilikijskom, a odgajen sam u ovome gradu. Kod nogu Gamalilovih vaspitan sam tačno po otačkom zakonu, bio sam revnitelj Božji, kao što ste svi vi i danas.

⁴Ovu nauku gonio sam do same smrti: okivao sam i bacao u tamnicu i ljude i žene, ⁵kao što mi može posvedočiti i prvosveštenik i sve starešine. Od njih sam i dobio poslanice na braću u Damasku i išao sam (onamo), da i one koji su onde bili, svezane dovedem u Jerusalem, da se kazne.

⁶A kad idah i približih se Damasku, oko podne me ujedanput obasja velika svetlost s neba. ⁷Padoh na zemlju i čuh glas gde mi govori: "Savle, Savle, zašto me goniš?" ⁸A ja odgovorih: "Ko si, Gospode?" A on mi reče: "Ja sam Isus Nazarećanin, koga ti goniš". ⁹Moji pratioci videli su svetlost, ali glasa koji mi je govorio, nisu čuli. ¹⁰I rekoh: "Šta da činim, Gospode?" A Gospod mi reče: "Ustani, idi u Damask, i tamo će ti se kazati za sve što ti je naređeno da činiš". ¹¹A kako sam od one silne svetlosti obnevideo, vođahu me moji pratioci za ruku i (tako) dođoh u Damask.

¹²A neki Ananija, čovek pobožan po zakonu, na dobru, glasu kod svih tamošnjih Judeja, ¹³dode k meni, pristupi mi i reče. "Savle brate, progledaj!" I ja u taj čas pogledah na njega. ¹⁴A on reče: "Bog otaca naših izabra te da poznaš volju njegovu, da vidiš pravednika i da čuješ glas iz usta njegovih, ¹⁵jer ćeš mu biti svedok pred svima ljudima za to što si video i čuo. ¹⁶I sad, što oklevaš? Ustani, krsti se, prizovi ime njegovo i operi se od greha svojih!"

¹⁷A kad se vratih u Jerusalem i moljah se Bogu u hramu, dođoh izvan sebe ¹⁸i videh ga gde mi govori: "Požuri i idi brzo iz Jerusalima, jer

neće primiti svedočanstva tvoga za mene". ¹⁹A ja rekoh: "Ali, Gospode, oni znaju da sam ja bacao u tamnice i bio po sinagogama ove koji veruju u tebe. ²⁰A kad se prolevala krv Stefana, svedoka tvoga, i ja stajah onde, odobravah i čuvah haljine onih koji ga ubijahu". ²¹I reče mi: "Idi, jer ću te ja poslati daleko među neznabošce".

²²A oni ga do ove reči slušahu, pa onda podigoše glas svoj i vikahu: Uzmi sa zemlje ovoga! Jer ne treba da živi. ²³A kad oni vikahu, zbacivahu haljine svoje i bacahu prah u vazduh, ²⁴naredi zapovednik da ga odvedu u oko i reče da ga bojem ispitaju, da bi doznao zašto su tako vikali na njega.

²⁵A kad ga opružiše da ga šibaju, reče Pavle kapetanu koji je stajao onde: Zar vi smete šibati Rimljanina, i još bez suda? ²⁶A kad kapetan ču ovo, pristupi zapovedniku i kaza mu: Šta hoćeš da činiš? Ovaj čovek je Rimljanin! ²⁷Tada zapovednik pristupi i reče mu: Kaži mi, jesi li ti Rimljanin? A on reče: Da. ²⁸A zapovednik odgovori: Ja sam ovo građanstvo za mnogo novaca kupio. A Pavle reče: A ja sam se i rodio s njime. ²⁹I odmah odstupiše od njega oni koji su hteli da ga ispitaju. A i zapovednik se uplašio kad je čuo da je Rimljanin, a beše ga svezao.

³⁰Sutradan htede doznati istinu, zašto ga tuže Judeji, pa ga pusti iz okova, i zapovedi da dođu prvosveštenici i sav sinedrion, svede Pavla i postavi ga pred njih.

Dela apostolska – 23 glava

¹A Pavle pogleda na sinedrion i reče: Braćo, ja sam sa potpuno čistom savešću živeo pred Bogom do ovoga dana.

²A prvosveštenik Ananija zapovedi onima što stajahu kod njega, da ga biju po ustima. ³Tada mu Pavle reče: Tebe će biti Bog, zide okrećeni! Sediš ovde da mi sudiš po zakonu, a protiv zakona zapovedaš da me biju? ⁴A oni što stajahu naokolo, rekoše: Zar ružiš prvosveštenika

Božjeg? ⁵A Pavle reče: Ne znadoh, braćo, da je prvosveštenik. Jer stoji napisano: "Ne ruži starešinu naroda svoga!"

⁶A kad Pavle vide da je jedan deo sadukeja a drugi fariseja, povika u sinedrionu: Braćo, ja sam farisej, farisejsko dete! Za nadu i uskrs iz mrtvih doveden sam na sud.

⁷A kad on ovo reče, postade raspra među farisejima i sadukejima, i podeli se narod. ⁸Jer sadukeji govore da nema uskrsa, ni anđela, ni duhova, a fariseji prizivaju sve ovo. ⁹Podiže se velika vika, i ustadoše neki književnici od stranke farisejske, prepirahu se i govorahu: Ne nalazimo nikakvo zlo na ovome čoveku. Da mu nije anđeo ili duh govorio? ¹⁰A kad dođe do velike svađe, zapovednik se poboja da Pavla ne raskinu; i zapovedi vojnicima da siđu dole, da ga otmu od njih i odvedu u oko.

¹¹Onu noć stade pred njega Gospod i reče: Ne boj se! Kao što si svedočio za mene u Jerusalimu, tako ti valja svedočiti i u Rimu.

¹²A kad svanu, Judeji se sabraše i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla. ¹³A beše ih više od četrdeset koji ovu zakletvu učiniše. ¹⁴Ovi pristupiše prvosveštenicima i starešinama i rekoše: Zakletvom se zaklesmo da nećemo ništa okusiti dok ne ubijemo Pavla. ¹⁵Sad, dakle, vi sa sinedrionom kažite zapovedniku da ga svede k vama; kao da biste hteli njegovu stvar bolje ispitati. A mi smo gotovi da ga ubijemo pre nego što se približi.

¹⁶Za ovu zasedu ču sin sestre Pavlove, pa dođe, uđe u oko i kaza Pavlu. ¹⁷A Pavle dozva jednog od kapetana i reče: Ovoga mladića odvedi zapovedniku, jer ima nešto da mu kaže. ¹⁸Ovaj ga uze, odvede zapovedniku i reče: Sužanj Pavle dozva me i zamoli da ovog mladića dovedem k tebi, ima nešto da ti kaže.

¹⁹A zapovednik ga uze za ruku, ode s njim nasamo i pitaše ga: Šta je

to što imaš da mi kažeš?

²⁰A on reče: Judeji su se dogovorili da te zamole da sutra svedeš Pavla u sinedrion, kao da bi hteo njegovu stvar bolje da ispitaš. ²¹Ali ih ti nemoj poslušati. Jer ga čekaju više od četrdeset njihovih ljudi, koji su se zakleli da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju. Sad su gotovi i čekaju tvoje obećanje.

²²Tada zapovednik otpusti mladića, pošto mu je zapovedio bio: Nikome ne kazuj da si mi ovo javio!

²³I dozva dvojicu od kapetana i reče: Od trećega časa noći spremite dvesta vojnika da idu do Kesarije, sedamdeset konjanika i dvesta strelaca. ²⁴I konje pripravite da posade na njih Pavla i srećno ga odvedu prokuratoru Feliksu.

²⁵I napisa ovako pismo: ²⁶Klaudije Lisija pozdravlja silnoga prokuratora Feliksa. ²⁷Ovoga čoveka uhvatiše Judeji i htedoše ga ubiti; ja dođoh s vojnicima i oteh ga, jer sam doznao da je Rimljanin. ²⁸Želeći doznati uzrok za koji ga krive, svedoh ga u njihov sinedrion. ²⁹Tada nađoh da ga krive za pitanja njihova zakona, a da nema nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove. ³⁰Ali, kad mi javiše da se radi o glavi ovoga čoveka, odmah ga poslah k tebi, a zapovedio sam i tužiteljima da ga pred tobom optuže.

³¹A vojnici onda, po zapovesti, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu. ³²Sutradan ostaviše konjanike da idu s njim, a oni se vratiše u oko. ³³Ovi dođoše u Kesariju, predaše pismo prokuratoru i izvedoše i Pavla pred njega. ³⁴Kad je pročitao pismo, zapita iz koje je provincije, i kad dozna da je iz Kilikije, ³⁵reče: Saslušaću te kad dođu i tvoji tužitelji. I zapovedi da ga čuvaju u dvoru Irodovu.

Dela apostolska – 24 glava

¹Posle pet dana siđe prvosveštenik Ananija s nekoliko starešina i s nekim advokatom Tertulom i tužiše Pavla prokuratoru.

²Kad ga dozvaše, poče Tertul tužiti ga: Da pod tobom živimo u velikom miru i da je tvojom brigom ovome narodu bolje, ³to mi, silni Felikse, priznajemo uvek i svagde sa svakom zahvalnošću. ⁴Ali da ti mnogo ne dosađujem, molim te, saslušaj nas ukratko po svojoj dobroti.

⁵Nađosmo, naime, da je ovaj čovek kuga, da podiže bune protiv svih Judeja po svemu svetu, i da je kolovođa sekti nazarenskoj. ⁶Pokušao je čak da i hram opogani, i zato smo ga uhvatili, [i htjedosmo da mu sudimo po svom zakonu, ⁷ali dođe zapovednik Lisija sa velikom silom, pa ga ote iz naših ruku i naredi da njegovi tužitelji dođu k tebi.] ⁸Od njega možeš, ako ga ispitaš, i sam doznati za sve ovo za što ga mi tužimo.

⁹A i Judeji ga napadoše, govoreći da je tako.

¹⁰A kad mu prokurator namaže da govori, Pavle odgovori: Znajući da si ti od mnogo godina sudija ovome narodu, slobodno odgovaram za sebe. ¹¹Ti možeš doznati da nema više od dvanaest dana kako sam otišao u Jerusalem da se (tamo) pomolim Bogu. ¹²I niti me u hramu, niti po sinagogama, niti u gradu nađoše da se s kim prepirem ili da bunim narod. ¹³I ne mogu ti dokazati to za što me sada tuže. ¹⁴A ovo ti priznajem, da po nauci koju oni nazivaju sektom, Bogu otačkome služim tako, da verujem sve što je napisano u zakonu i u prorocima ¹⁵i da imam nadu na Boga, koju imaju i sami ovi, da će biti uskrš pravednika i grešnika. ¹⁶Zato se i sam trudim da imam čistu savest svagda i pred Bogom i pred ljudima. ¹⁷Posle više godina došao sam da svome narodu donesem milostinju i da prinesem žrtve. ¹⁸Kod ovih me nađoše u hramu, očišćena, ali bez naroda i vike, ¹⁹neki Judeji iz Azije, koji su trebali doći pred tebe i tužiti me, ako imaju što na mene. ²⁰Ili ovi sami neka kažu kakvu su krivicu našli na meni kad sam stajao pred

sinedrionom, ²¹osim za ovu jednu reč koju glasovito rekoh stojeći među njima: Za uskrs mrtvih sudite mi vi danas!

²²Tada Feliks odgodi njihovu stvar, jer je dobro znao nauku, i reče: Kad dođe zapovednik Lisija, rešiću vašu stvar. ²³A kapetanu zapovedi da ga čuvaju, ali da mu se olakša i da se nikome od njegovih ne zabranjuje da ga poslužuje.

²⁴Posle nekoliko dana dođe Feliks sa Drusilom, ženom svojom, koja je bila Judejka; dozva Pavla i slušao je njegov govor o veri u Isusa Hrista. ²⁵A kad on poče govoriti o pravednosti, čistoti, i o budućem sudu, uplaši se Feliks i reče: Zasad idi; a kad uzimam kad, dozvaću te. ²⁶Uz to se nadao da će mu Pavle dati novca. Zato ga je i češće dozivao i razgovarao se s njim. ²⁷A kad se navršiše dve godine, izmeni Feliksa Porcije Fest. A Feliks, hoteći Judejima učiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

Dela apostolska – 25 glava

¹A kad Fest dođe u provinciju, posle tri dana ode iz Kesarije gore u Jerusalim. ²A prvosveštenici i prvaci judejski tužiše mu Pavla i moljahu ga, ³ištući milosti protiv njega, da ga pošalje u Jerusalim, jer su spremali zasedu da ga ubiju. ⁴A Fest odgovori da se Pavle čuva u Kesariji, a i sam će skoro onamo da ide. ⁵Vaši prvaci, reče, neka siđu sa mnom i, ako ima kakva krivica na tom čoveku, neka ga tuže.

⁶Kod njih je bio ne više od osam ili deset dana, pa onda siđe u Kesariju. Sutradan sede na sudisku stolicu i zapovedi da dovedu Pavla. ⁷Kad ga dovedoše, opkoliše ga Judeji koji behu došli iz Jerusalima, i iznošahu mnoge i teške krivice, koje nisu mogli dokazati. ⁸A Pavle se branio: Niti zakonu judejskom, niti hramu, niti caru što zgreših.

⁹Ali Fest, hoteći Judejima učiniti na volju, odgovori Pavlu i reče: Hoćeš

li da ideš gore u Jerusalim i onde da ti sudim za ovo?

¹⁰A Pavle reče: Ja stojim pred sudom carevim, ovde treba da mi se sudi. Judejima ništa nisam skrivio, kao što i ti vrlo dobro znaš. ¹¹Ako sam kriv i ako sam učinio što zaslužuje smrt, ne marim da umrem; a ako ništa ne stoji za što me ovi tuže, niko me ne može njima predati. Caru idem!

¹²Tada Fest progovori sa savetnicima i odgovori: Caru si rekao da hoćeš, caru ćeš poći!

¹³Posle nekoliko dana dođoše u Kesariju car Agripa i Vernikija, da pozdrave Festa. ¹⁴Kako su onde ostali više dana, kaza Fest caru za Pavla i reče: Feliks je ostavio jednoga sužnja ¹⁵koga su prvosveštenici i starešine judejske, kad sam bio u Jerusalimu, tužile i molile me da ga osudim. ¹⁶Ja im odgovorih da nije običaj u Rimljana da se jedan čovek preda pre nego što se optuženi suoči s tužiteljima i ne da mu se prilika da odgovori na tužbu. ¹⁷A kad se oni ovde sastase, nikakvoga odlaganja ne učinih, nego sutradan sedoh na sudisku stolicu i zapovedih da dovedu čoveka. ¹⁸Ali tužitelji koji stajahu oko njega, ne iznesoše nijedne krivice za zla dela na koja ja pomišljah, ¹⁹nego imahu s njim nekakva pitanja o svojoj veri i o nekom Isusu koji je umro, a za koga je Pavle govorio da je živ. ²⁰Ne razumevajući ova pitanja, rekoh, bi li hteo ići u Jerusalim i onde da mu se sudi za ovo. ²¹A kad Pavle apelova da ga čuvamo do suda svetoga cara, zapovedih da ga čuvaju dok ga ne pošljem caru.

²²A Agripa reče Festu: I ja bih da čujem toga čoveka. Sutra ćeš ga, reče, čuti.

²³Sutradan dođoše Agripa i Vernikija s velikim sjajem i sa zapovednicima i prvim ljudima onoga grada udoše u sudnicu. I kad Fest zapovedi, dovedoše Pavla.

²⁴Tada reče Fest: Agripa care i svi vi koji ste ovde s nama, vidite čoveka zbog koga je sav judejski narod i u Jerusalimu i ovde navalio na mene, vičući da on ne treba više da živi. ²⁵Ali ja nađoh da on nije učinio ništa što zaslužuje smrt. No, kako je sam rekao da hoće da ide svetlome caru, odlučih da ga pošljem (onamo). ²⁶Ali nemam ništa sigurnoga da napišem za njega gospodaru. Zato ga dovedoh pred vas, a osobito pred tebe, Agripa care, da bih posle ispitivanja imao šta pisati. ²⁷Jer mi se čini ludo sužnja poslati, a krivice njegove na javiti.

Dela apostolska – 26 glava

¹A Agripa reče Pavlu: Dopušta ti se da govoriš za sebe. Onda Pavle pruži ruku i poče se braniti: ²Za sreću svoju držim, care Agripa, što se danas pred tobom branim od svega za što me krive Judeji, ³a naročito zato što ti znaš sve judejske zakone i prepiranja. Zato te molim da me strpljivo saslušaj. ⁴Kako sam ja od mladosti, od početka, živio u svome narodu i u Jerusalimu, to znaju svi Judeji, ⁵koji me znaju otpre, ako samo hoće da posvedoče da sam kao farisej živio po najstrožijoj sekti naše vere. ⁶I sad stojim pred sudom za nadu na obećanje što ga Bog obreče ocevima našim, ⁷do kojega naših dvanaest plemena misle doći služeći Bogu neprestano noć i dan. Za ovu nadu optužen sam, care, od Judeja! ⁸Zašto vi mislite da se ne može verovati da Bog podiže mrtve? ⁹Ja sam nekad zaista mislio da mi valja mnoga zla činiti protiv imena Isusa Nazarećanina. ¹⁰To sam u Jerusalimu i učinio. Dobivši vlast od prvosveštenika, ja sam mnoge od svetih zatvorio u tamnicu, i odobravao sam kad su ih ubijali. ¹¹Često sam ih po svima sinagogama kažnjavao i terao da hule, mrzio sam na njih odviše i gonio sam ih čak do tuđih gradova.

¹²Kad sam za to, s vlašću i zapovešću od prvosveštenika, išao u Damask, ¹³u podne, care, videh na putu s neba svetlost veću od sijanja sunčanoga, koja obasja mene i moje pratiocce. ¹⁴I kad mi svi padosmo na zemlju, čuh glas gde mi govori jevrejskim jezikom: "Savle, Savle, zašto me goniš? Teško ti je protivu bodila ritati se!" ¹⁵A ja rekoh: "Ko si,

Gospode?" A Gospod reče: "Ja sam Isus koga ti goniš. ¹⁶Nego ustani i stani na noge svoje! Jer ti se za to javih, da te učinim slugom i svedokom za to kako si me video i kako ću ti se (još) pokazati.

¹⁷Izbaviću te od naroda (tvoga) i od neznabožaca, kojima te šaljem,

¹⁸da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svetlosti i od vlasti sotone k Bogu, da prime oprostjenje greha i deo među onima koji su osvećeni verom u mene".

¹⁹Zato, care Agripa, ne bih nepokoran nebeskoj utvari, ²⁰nego prvo onima u Damasku, pa u Jerusalimu, po svoj Judeji i neznabošcima propovedah da se pokaju, da se obrate k Bogu i da čine dela dostojna pokajanja. ²¹Za to su me Judeji uhvatili u hramu i hteli da me ubiju.

²²Ali Božjom pomoću stojim do ovoga dana i svedočim malom i velikom, ne kazujući ništa drugo osim što su proroci i Mojsije kazali da će biti: ²³da će Mesija postradati, da će prvi ustati iz mrtvih i propovedati svetlost (našem) narodu i neznabošcima.

²⁴A kad se on ovako branio, viknu Fest: Ti si lud, Pavle! Od mnogog znanja si poludeo!

²⁵A Pavle reče: Nisam ja lud, silni Feste, nego govorim istinite i pametne reči. ²⁶Zna za ovo (i) car, kome slobodno govorim. Jer ne verujem da mu je što od ovoga nepoznato, jer se ovo nije dogodilo u uglu. ²⁷Veruješ li, care Agripa, prorocima? Znam da veruješ.

²⁸A Agripa reče Pavlu: Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin.

²⁹A Pavle reče: Molio bih Boga da bi, pre ili posle, ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas, bili takovi kao što sam ja, osim ovih okova.

³⁰Tada usta car, prokurator, Verinikija i koji su sedeli s njima, ³¹otidoše i razgovarahu se među sobom govoreći: Ovaj čovek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove. ³²A Agripa reče Festu: Ovaj je čovek

mogao biti pušten da nije rekao da hoće k caru.

Dela apostolska – 27 glava

¹A kad bi određeno da idemo u Italiju, predaše Pavla i druge neke sužnje kapetanu carske čete, po imenu Juliju. ²Uđosmo u lađu adramitsku, koja je imala ploviti u aziska mesta, i otiskosmo se; a bio je s nama Makedonac Aristarh iz Soluna. ³Drugi dan dođosmo u Sidon, i Julije, koji je s Pavlom lepo postupao, dopusti mu da ode do svojih prijatelja i da se ovi postaraju za njega. ⁴Kad se odande odvezosmo, zbog protivnog vetra plovismo pored Kipra. ⁵Preplovismo pučinu kilikisku i pamfilisku i dođosmo u Miru likisku. ⁶Onde kapetan nađe jednu aleksandrisku lađu koja je plovila u Italiju i metnu nas u nju. ⁷A kako smo mnogo dana sporo plovili i jedva došli prema Knidu, jer nam nije dao vetar, kod Salmone plovismo pored Krita. ⁸Jedva se vozeći pored kraja, dođosmo na jedno mesto koje se zove Dobra pristaništa, blizu koga beše grad Laseja.

⁹Kako je već bilo prošlo mnogo vremena, a i plovljenje već nije bilo sigurno, jer je već i post bio prošao, svetovaše Pavle ¹⁰i reče im: Ljudi, vidim da će plovljenje biti s mukom i velikom štetom ne samo tovara i lađe, nego i našeg života. ¹¹Ali je kapetan više verovao krmaru i gospodaru od lađe nego li Pavlovim rečima. ¹²Kako pristanište nije bilo zgodno za zimovanje, većina je svetovala da se odvezu odande, ne bi li kako mogli doći do Finiksa i onde da zimuju. To je pristanište kritsko, otvoreno prema jugozapadu i severozapadu.

¹³I kad dunu jug, mišljahu da mogu izvršiti svoju nameru, digoše sidra i plovljahu pokraj Krita. ¹⁴Ali posle kratkog vremena zahvati lađu buran vetar koji se zove severoistočnjak. ¹⁵Kad ponese lađu i ova se ne mogaše protiviti vetru, predadosmo se vetru i nosio nas je. ¹⁶A kad prođosmo mimo jedno malo ostrvo koje se zove Klauda, jedva se mogosmo dočepati čamca. ¹⁷Digoše ga gore, upotrebiše podupirače i vezaše lađu užetom. Bojeći se da ne dođu u Sirtu, spustiše spravu i

tako su dalje plovili. ¹⁸Ali kako nam je bura veoma dosađivala, sutradan izbaciše toware, ¹⁹a u treći dan svojim rukama izbaciše sprave lađarske. ²⁰Kako se više dana ne pokazашe ni sunce ni zvezde, a bura je bila velika, to smo najposle izgubili svaku nadu da ćemo se spasti.

²¹Kako se zadugo nije jelo, dođe Pavle među njih i reče: Trebali ste me, ljudi, poslušati i ne otiskivati se od Krita, pa imati ove muke i štete. ²²A sad vas molim da budete dobre volje; jer nijedna duša od vas neće propasti, samo lađa. ²³Jer ove noći stade preda me anđeo Boga kojega sam ja i kome služim ²⁴i reče: "Ne boj se, Pavle! Ti moraš doći pred cara. I, evo, poklonio ti je Bog sve koji se voze s tobom". ²⁵Zato, ljudi, ne bojte se! Ja verujem Bogu da će tako biti kao što mi je rečeno. ²⁶Ali valja nam doći na jedno ostrvo.

²⁷A kad dođe četrnaesta noć i mi plovljasmо po Adriji, u ponoći opaziše lađari da se približuju nekakvoj zemlji. ²⁸Izmeriše dubinu i nađoše dvadeset hvati; i prošavši malo, opet izmeriše, i nađoše petnaest hvati. ²⁹Bojeći se da ne naiđemo gde na prudovita mesta, sa stražnjega kraja lađe baciše četiri sidra i željahu da svane.

³⁰A kad lađari pokušaše da pobegnu iz lađe i spustiše čamac u more, izgovarajući se kao da hoće s prednjega kraja da spuste sidra, ³¹reče Pavle kapetanu i vojnicima: Ako ovi ne ostanu u lađi, vi se ne možete spasti. ³²Tada vojnici odrezaše uža na čamcu i pustiše ga te pade (u more).

³³A u svanuće moljaše Pavle sve da jedu i reče: Četrnaesti je dan danas kako čekate i bez hrane ostaste, i ništa ne okusiste. ³⁴Zato vas molim da jedete: jer je to za vaše spasenje. Nijednome od vas dlaka s glave neće otpasti. ³⁵To reče, uze hleb, zahvali Bogu pred svima, izlomi ga i stade jesti. ³⁶Tada se svi razveseliše, pa i jedoše. ³⁷A beše nas u lađi duša svega 276. ³⁸Kad se nasitiše jela, oblakšaše lađu izbacivši pšenicu u more.

³⁹A kad svanu, ne poznaše zemlje; ali ugledaše nekakav zaliv s obalom na koju su, ako bude moguće, hteli da nateraju lađu.

⁴⁰Odrešiše sidra i pustiše ih u more, pa odrešiše i uža na krmama, namestiše prednje jedro prema vetru i idahu prema obali. ⁴¹A kad naiđoše na prud, nasede lađa: prednji deo nasadi se i nije se mogao pomaknuti, a stražnji se deo razbi od sile (valova). ⁴²A vojnici se dogovoriše da pobiju sužnje, da ne bi koji isplivao i utekao.

⁴³Ali kapetan htede da sačuva Pavla, i zabrani njihovu nameru: zapovedi onima koji su znali plivati, da prvi skoče u vodu i iziđu na zemlju, ⁴⁴a ostali (iziđoše), jedni na daskama, a drugi na čemu od lađe. I tako iziđoše svi živi na zemlju.

Dela apostolska – 28 glava

¹I kad se spasosmo, doznadosmo da se ostrvo zove Melita. ²A varvari nam činjahu ne običnu ljubav: naložiše vatru i zbog kiše koja je padala i zbog zime primiše nas sve.

³A kad Pavle skupi gomilu granja i metnu na vatru, iziđe zmija od vrućine i skoči mu na ruku. ⁴A kad varvari videše životinju gde visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugome: Jamačno je ovaj čovek ubica, koji se izbavio od mora, ali mu pravda ne da da živi. ⁵A on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa zlo. ⁶A oni čekahu da on oteče ili ujedanput da padne mrtav. Kad posle dugog čekanja videše da mu ništa zlo ne bi, promeniše svoje mišljenje i govorahu da je on Bog.

⁷A u onome kraju beše imanje poglavara od ostrva po imenu Publija. Ovaj nas primi i ugosti ljubazno tri dana. ⁸A dogodi se da otac Publijev ležaše od groznice i od srdobolje; Pavle uđe k njemu, pomoli se Bogu, metnu ruke svoje na njega i izleči ga. ⁹A kad to bi, dolazahu i drugi koji behu bolesni na ostrvu i isceljivahu se. ¹⁰Poštovahu nas mnogim častima, i kad pođosmo, dadoše nam što nam je trebalo.

¹¹Posle tri meseca odvezosmo se na lađi aleksandrijskoj, koja je prezimila na ostrvu i na kojoj behu napisani Dioskuri. ¹²Doplovismo u Sirakuzu i ostasmo onde tri dana. ¹³Odande, držeći se obale, dođosmo u Regium. Kad posle jednog dana dunu jug, dođosmo drugi dan u Puteole. ¹⁴Onde nađosmo braću, koja nas zamoliše da ostanemo kod njih sedam dana. I tako dođosmo u Rim. ¹⁵Odande nam braća, kad čuše za nas, iziđoše u susret do Apijeva trga i Tri krčme. Kad ih Pavle vide, zahvali Bogu i oslobodi se.

¹⁶A kad dođosmo u Rim, Pavlu se dopusti da živi zasebno, s vojnikom koji ga je čuvao.

¹⁷Posle tri dana sazva on starešine judejske, i kad se oni skupiše, govoraše im: Iako, braćo, ne učinih ništa protivno narodu ili zakonima otačkim, iz Jerusalima me ipak kao sužnja predaše u ruke Rimljanima. ¹⁸Ovi me posle ispitivanja htedoše pustiti, jer se ne nađe na meni nikakva smrtna krivica. ¹⁹Ali, kako su se Judeji ovome protivili, natera me nevolja da se ištem pred cara, (ali) ne kao da bih imao što tužiti svoj narod. ²⁰Zato vas zamolih da se vidimo i da se razgovorimo; jer za nadu Izrailjevu okovan sam u ovo gvožđe.

²¹A oni mu rekoše: Mi niti primismo pisma za tebe iz Judeje, niti dođe ko od braće da javi ili da kaže što zlo za tebe. ²²Ali želimo da čujemo od tebe šta misliš. Jer nam je poznato za ovu sektu da joj se svuda nasuprot govori.

²³I odrediše mu dan i još ih više dođe k njemu u stan. Ovima je kazivao i svedočio carstvo Božje i trudio se da ih zadobije za Isusa (dokazima) iz zakona Mojsijeva i iz proroka, od jutra do mraka.

²⁴I jedni verovahu njegovim rečima, a drugi ne verovahu. ²⁵Budući nesložni među sobom, otidoše, a Pavle reče samo jednu reč: Dobro kaza Duh sveti preko proroka Isaije ocevima vašim: ²⁶"Idi narodu

ovome i kaži: Čućete, i nećete razumeti, gledaćete, i nećete videti; ²⁷jer je odrvenilo srce ovoga naroda, ušima teško čuju i oči su svoje zatvorili, da kako ne vide očima, ne čuju ušima, ne razumeju srcem i obrate se, i izlečim ih". ²⁸Da znate, dakle, da se neznabošcima posla ovo spasenje Božje: i oni će čuti.

²⁹[Kad je to rekao, Judeji odoše prepirući se među sobom mnogo.]

³⁰I ostade pune dve godine u svome stanu što ga beše uzeo i dočekivao je sve koji su mu dolazili. ³¹Propovedao je carstvo Božje i učio je o Gospodu Isusu Hristu sasvim slobodno i bez smetnje.

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#)

Rimljanima – 1 glava

¹Pavle, sluga Hrista Isusa, pozvani apostol, izabran za evanđelje Božje, ²koje Bog napred obeća preko svojih proroka u svetim pismima ³(i koje govori) o Sinu njegovu, koji je kao čovek rođen od semena Davidova, ⁴a od (svoga) uskrsa iz mrtvih, po (svojoj) božanskoj prirodi, postavljen za silnoga Sina Božjeg, o Isusu Hristu, Gospodu našem, ⁵preko kojega primismo blagodat i apostolstvo, da u slavu imena njegova pokorimo veri sve neznabošce, ⁶među kojima ste i vi, pozvani od Isusa Hrista – ⁷svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, pozvanim svetima: blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista!

⁸Prvo zahvaljujem Bogu svome kroz Isusa Hrista za sve vas, što se o veri vašoj govori po svemu svetu. ⁹Bog, kome služim duhom svojim, propovedajući evanđelje o Sinu njegovu, on mi je svedok da vas se sećam bez prestanka, ¹⁰kad god se molim Bogu, moleći (ga) da bi mi najzad pošlo za rukom da voljom Božjom dođem k vama. ¹¹Jer želim da vas vidim, da vam dam kakav duhovi dar za vaše utvrđenje, ¹²t.j. da se među vama s vama zajedno utešim zajedničkom verom, vašom i mojom.

¹³A hoću da znate, braćo, da sam (već) mnogo puta hteo da vam dođem, da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalim neznabošcima, ali dosad bih zadržan. ¹⁴Dužan sam i Grcima i varvarima, i mudrima i nerazumnima. ¹⁵Otuda moja želja, da i vama u Rimu propovedim evanđelje.

¹⁶Jer se ne stidim evanđelja: jer je ono sila Božja, na spasenje svakome koji veruje, prvo Judejину, ali i Grku. ¹⁷Jer se u njemu javlja pravednost Božja, iz vere u veru, kao što je napisano: "Pravednik će od vere živeti".

¹⁸Jer se (dosad samo) gnev Božji otkriva s neba na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu drže u okovima nepravednosti.

¹⁹(A ljudi znaju istinu,) jer što se može doznati za Boga, poznato je njima; jer im je sam Bog javio. ²⁰Jer to se na njemu ne može videti, njegova večna sila i božanstvo, može se od postanja sveta videti duhovnim očima na njegovim delima, tako da nemaju izgovora.

²¹Jer, iako poznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga, niti mu zahvališe, nego postaše ništavi u mislima svojim i potamne nerazumno srce njihovo. ²²Govoreći da su mudri, poludeše, ²³i zameniše slavu večnoga Boga slikom smrtnoga čoveka, ptica, četvoronožnih životinja i gmizavaca.

²⁴Zato ih Bog sa željama njihovih srca predade u nečistotu, da sami sramote svoja telesa, ²⁵jer zameniše istinu Božju lažju i poštovaše i poslužiše stvari mesto Tvorcu – kome večna slava, amin!

²⁶Zato ih Bog predade u sramne strasti: žene njihove zameniše prirodno upotrebljavanje neprirodnim, ²⁷a tako i ljudi ostaviše prirodno upotrebljavanje ženskoga roda i u želji svojoj raspališe se jedan na drugoga: ljudi s ljudima čine sram i (tako) na sebi primaju platu za svoju zabludu.

²⁸I kao što ne nađoše za dobro da znaju Boga, predade ih Bog u pokvaren um, da čine što ne valja, ²⁹puni svake nepravednosti, zloće, lakomstva, nevaljalstva, puni zavisti, ubistva, svađe, lukavstva, zloćudnosti, šaptači, ³⁰opadači, bogomrsci, siledžije, ponositi, hvališe, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, ³¹nerazumni, nevere, bez srca,

nemilostivi. ³²Iako znaju zakon Božji, da oni koji tako šta čine, zaslužuju smrt, ipak ne samo što sami čine to, nego odobravaju i drugima koji čine to.

Rimljanima – 2 glava

¹Zato se ne možeš izgovoriti, o čoveče koji god sudiš. Jer, sudeći drugome, sebe osuđuješ: jer ti, sudija, činiš to isto! ²A znamo da Bog pravo sudi onima koji tako šta čine. ³Ili misliš, o čoveče koji sudiš onima koji tako šta čine, a sam činiš to isto, da ćeš ti pobeći od suda Božjega? ⁴Ili ne mariš za bogatstvo njegove dobrote, krotosti i dugotrpljenja, i ne znaš da te dobrota Božja na pokajanje vodi? ⁵Ali svojim tvrdoglavstvom i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnev za dan gneva, kada će se pokazati pravedni sud Boga, ⁶koji će svakome dati po delima njegovim: ⁷onima koji bez prestanka čine dobro i (tako) traže slavu, čast i neraspadljivost, (daće) život večni, ⁸a one koji prkose i ne pokoravaju se istini, nego se pokoravaju zlu, čeka gnev i ljutnja. ⁹Nevolja i beda (doći će onda) na svaku dušu čoveka koji čini zlo, prvo Judejina, ali i Grka, ¹⁰a slava, čast i mir (daće se) svakome koji čini dobro, prvo Judejinu, ali i Grku: ¹¹jer Bog ne gleda ko je ko. ¹²Koji bez zakona zgrešiše, bez zakona će i izginuti; a koji pored zakona zgrešiše, po zakonu će se osuditi. ¹³Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se opravdati oni koji tvore zakon. ¹⁴Kad, naime, neznabošci, koji nemaju zakona, sami od sebe čine ono što naređuje zakon, onda su oni, nemajući zakona, sami sebi zakon. ¹⁵Jer oni pokazuju da je ono što se čini po zakonu, napisano u srcima njihovim, što svedoči i njihova savest i njihove misli koje se među sobom tuže ili i pravdaju, ¹⁶na dan kad Bog, po evanđelju mome, uzasudi tajne ljudske preko Hrista Isusa.

¹⁷A kad se ti zoveš Judejin, oslanjaš se na zakon i hvališ se Bogom, ¹⁸znaš volju njegovu i umeš da razlikuješ, jer si naučen od zakona, ¹⁹i misliš da si vođ slepima, svetlost onima koji su u mraku, ²⁰vaspitač nerazumnima, učitelj deci, zato što imaš sliku znanja i istine u zakonu –

²¹zar ti koji učiš drugoga, sebe ne učiš? Propovedaš da se ne krade, a kradeš? ²²Govoriš da se ne čini preljuba, a činiš preljubu? Gadiš se na idole, a kradeš iz (njihovih) hramova? ²³Hvališ se zakonom, a prestupom zakona sramotiš Boga? ²⁴Jer se ime Božje zbog vas huli među neznabošcima, kao što stoji napisano.

²⁵Obrezanje zaista pomaže, (ali samo tako) ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje postalo. ²⁶Ako, dakle, neobrezani zapovesti zakona drži, zar se neće njegovo neobrezanje za obrezanje uzeti? ²⁷I ovaj koji se rodio neobrezan i izvršuje zakon, sudiće tebi koji si sa slovima (zakona) i obrezanjem prestupnik zakona. ²⁸Jer nije ono (pravi) Judejin koji je spolja (Judejin), niti je (pravo) obrezanje ono koje je spolja, na mesu, ²⁹nego (je pravi Judejin) onaj koji je iznutra Judejin, i (pravo je obrezanje) obrezanje srca, Duhom, a ne slovom. Takoga hvale, ne ljudi, nego Bog.

Rimljanima – 3 glava

¹Šta je, dakle, bolji Judejin (od drugih ljudi)? Ili što pomaže obrezanje?

²Mnogo, svakojako. Prvo: njima su poverene reči Božje. ³Jer kako? Ako neki izneveriše, hoće li njihova nevernost uništiti Božju vernost?

⁴Bože sačuvaj! Nego: Bog je istinit, a svaki čovek laža, kao što je napisano: "Da se pokažeš pravedan u rečima svojim i da pobediš kad ti sude".

⁵A kad naša nepravednost pokazuje Božju pravednost, šta ćemo reći? Je li Bog nepravedan kad se srdi? Ljudski govorim.

⁶Bože sačuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svetu? ⁷I kad se istina Božja mojom lažju pokaza velikom ne slavu njegovu, zašto mi se onda još kao grešniku sudi? ⁸I hoćemo li, kao što nas opadaju i kao što kažu neki da mi govorimo, činiti zlo da dođe dobro? Osuda ovih ljudi pravedna je!

⁹Šta, dakle? Jesmo li (mi Judeji) bolji? Nipošto! Jer gore okrivismo i Judeje i Grke, da su svi pod grehom, ¹⁰kao što stoji napisano: "Nema pravedna, baš nijednoga; ¹¹nema razumna, nema toga koji traži Boga. ¹²Svi zađoše, svi postaše nevaljali. Nema ga koji bi činio dobro, nema baš nijednoga. ¹³Njihovo je grlo grob otvoren; jezicima svojim varahu. Zmijini je otrov pod usnama njihovim. ¹⁴Njihova su usta puna kletve i gorčine. ¹⁵Njihove su noge brze da proliju krv. ¹⁶Na putevima je njihovim pustoš i beda, ¹⁷i puta mirnoga ne poznaše. ¹⁸Nema straha Božjega pred očima njihovim".

¹⁹A znamo da sve što zakon govori, govori onima koji su pod zakonom, da se svaka usta zapuše i da sav svet bude kriv Bogu. ²⁰Jer se delima zakona niko neće opravdati pred njim. Kroz zakon dolazi samo poznanje greha.

²¹A sad se bez zakona javila pravednost Božja, posvedočena od zakona i od proroka, ²²i to pravednost Božja verom u Isusa Hrista, za sve koji veruju. Jer nema razlike: ²³svi su zgrešili i nemaju slave Božje, ²⁴i opravdavaju se sada badava njegovom blagodaću, otkupom koji je u Hristu Isusu. ²⁵Ovoga Bogu njegovoj krvi javno postavi kao žrtvu ispašalicu verom, da pokaže pravednost svoju – jer je pređašnje grehe Bog u svojoj strpljivosti opraštao, ²⁶da bi svoju pravednost pokazao u sadašnje vreme –, da bude sam pravedan i da opravda onoga koji veruje u Isusa.

²⁷Gde je, dakle, hvala? Prođe! Kojim zakonom? Da li zakonom dela? Ne, nego zakonom vere. ²⁸Mislimo, naime, da se čovek opravdava verom, bez dela zakona.

²⁹Ili je Bog samo judejski? a ne i neznabožački? Da, i neznabožački, ³⁰ako je zaista jedan Bog koji će obrezanoga opravdati zbog vere i neobrezanoga verom.

³¹Uništavamo li, dakle, zakon verom? Bože sačuvaj! nego ga još utvrđujemo.

Rimljanima – 4 glava

¹Šta ćemo, dakle, reći za Avrama, svoga telesnoga oca?

²Ako se, naime, Avram delima opravdao, može se hvaliti, ali ne pred Bogom! ³Jer šta kaže pismo? "Verova Avram Bogu, i uračuna mu se u pravednost". ⁴A onome koji radi, ne računa se plata po milosti, nego po dugu. ⁵A onome koji ne radi, ali veruje u onoga koji opravdava bezbožnika, računa se vera njegova u pravednost. ⁶Kao što i David naziva blaženim čoveka kome Bog računa pravednost bez dela: ⁷"Blago onima kojima se oprostiše bezakonja i kojima se gresi prikriše. ⁸Blago čoveku kome Gospod ne računa greha".

⁹Tiče li se, dakle, ovo blaženstvo obrezanih ili neobrezanih? Mi, naime, govorimo: "Avramu se vera uračuna u pravednost". ¹⁰Kako mu se, dakle, uračuna? Kad je bio obrezan ili kad je bio neobrezan? Ne kad je bio obrezan, nego kad je bio neobrezan. ¹¹I znak obrezanja dobio je kao pečat pravednosti stečene verom koju je imao kad je bio neobrezan, da bi bio otac svih koji veruju kao neobrezani, da se i njima (vera) uračuna u pravednost, ¹²i da bi bio otac obrezanima, onima koji nisu samo obrezani, nego i hode stopama vere oca našega Avrama, koju je on imao kao neobrezan.

¹³Jer obećanje Avramu ili semenu njegovu, da će biti naslednik sveta, ne bi zakonom, nego pravednošću kroz veru. ¹⁴Jer, ako su naslednici oni koji su od zakona, onda je vera propala i nema ništa od obećanja: ¹⁵jer zakon gradi gnev, i gde nema zakona, nema ni prestupa. ¹⁶Zato "verom", te "po blagodati", da obećanje ostane tvrdo svemu semenu, ne samo onome koje je od zakona, nego i onome koje je od vere Avrama, koji je otac svima nama, ¹⁷kao što stoji napisano: "Postavio sam te za oca mnogim narodima", pred Bogom kome verova, koji

oživljuje mrtve i na čiju reč postaje ono čega nema. ¹⁸Kad nije bilo nikakve nade, on s nadom verova da će biti otac mnogim narodima, kao što mu beše rečeno: "Tako će biti seme tvoje". ¹⁹I ne oslabi verom kad pogleda na svoje već iznemoglo telo – beše mu oko sto godina – i na mrtvost Sarine materice. ²⁰I obećanje Božje ne primi sa sumnjom i neverovanjem, nego ojača u veri, dade slavu Bogu ²¹i beše tvrdo uveren, da je Bog ono što je obećao, kadar i učiniti. ²²Zato mu se i uračuna u pravednost.

²³Ali ne stoji napisano samo njega radi: "uračuna mu se", ²⁴nego i nas radi, kojima će se (takođe) uračunati, koji verujemo u onoga koji je podigao iz mrtvih Isusa, Gospoda našeg, ²⁵koji je predan za grehe naše i ustao za opravdanje naše.

Rimljanima – 5 glava

¹Pošto smo se, dakle, opravdali verom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svoga Isusa Hrista, ²kroz kojega smo našli pristup u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadom na slavu Božju.

³I ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja gradi strpljivost, ⁴strpljivost vrsnoću, vrsnoća nadu, ⁵a nada ne sramoti, jer se ljubav Božja (već) izlila u srca naša Duhom svetim koji nam je dat. ⁶Jer je Hristos još kad smo bili slabi umro za nas tada još bezbožnike. ⁷Jedva će ko umreti za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko i usudio da umre. ⁸Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama time što je Hristos umro za nas još kad smo bili grešnici. ⁹Mnogo ćemo, dakle, pre biti kroz njega spaseni od gneva, kad smo se sad opravdali krvlju njegovom. ¹⁰Jer, kad smo se kao neprijatelji pomirili s Bogom smrću Sina njegova, mnogo ćemo se pre spasti životom njegovim, kad smo se pomirili. ¹¹I ne samo to, nego se i hvalimo Bogom kroz Gospoda svoga Isusa Hrista, kroz kojega smo sad primili pomirenje.

¹²Zato, kao što kroz jednog čoveka greh uđe u svet i kroz greh smrt, i

tako smrt pređe na sve ljude, jer su svi zgrešili – ¹³naime: (i) do zakona beše greh na svetu, ali se greh ne računa kad nema zakona; ¹⁴pa ipak je carovala smrt (i) od Adama do Mojsija, (dakle) i nad onima koji nisu zgrešili prestupivši kao Adam, koji je slika Adama koji će doći.

¹⁵Ali blagodat nije kao prestup. Jer kad kroz prestup jednoga pomreše mnogi, mnogo se pre blagodat Božja i blagodat jednoga čoveka Isusa Hrista izobilno izli na mnoge. ¹⁶I dar nije kao greh jednoga. Jer sud (dođe) zbog jednog prestupa (i donese) osuđenje, a blagodat (dođe) zbog mnogih prestupa (i donese) opravdanje. ¹⁷Jer, kad zbog prestupa jednoga smrt carova kroz jednoga, mnogo će pre oni koji primaju izobilje blagodati i dara pravednosti, u životu carovati kroz jednoga Isusa Hrista.

¹⁸Dakle: Kao što za jedan prestup dođe osuđenje na sve ljude, tako i jednim pravednim delom dođe na sve ljude opravdanje sa životom.

¹⁹Jer kao što neposlušnošću jednoga čoveka postaje mnogi grešni, tako će i poslušnošću jednoga biti mnogi pravedni.

²⁰A zakon uđe uz to, da se umnoži prestup: a gde se umnoži greh, onde se još većma umnoži blagodat, ²¹da, kao što greh carova smrću, tako i blagodat da caruje pravednošću za život večni, kroz Isusa Hrista, Gospoda našeg.

Rimljanima – 6 glava

¹Šta ćemo, dakle, reći? Hoćemo li ostati u grehu, da se blagodat umnoži?

²Bože sačuvaj! Kako možemo mi koji smo umrli grehu, još živeti u njemu? ³Ili ne znate da smo se svi mi koji smo se krstili u Hrista Isusa, u smrt njegovu krstili? ⁴Tako smo se krštenjem s njime sahranili u smrt, da, kao što Hristos usta iz mrtvih slavom Očinom, tako i mi novim životom da živimo. ⁵Jer kad smo se srasli sa slikom smrti njegove, to

ćemo i sa slikom uskrsa njegovog. ⁶Jer to znamo, da se stari naš čovek razape s njime, da bi se uništilo telo grešno, da više ne služimo grehu. ⁷Jer ko je umro, oprostio se greha.

⁸A kad smo umrli s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s njim. ⁹I znamo da Hristos, pošto usta iz mrvih, više ne umire, smrt više ne gospodari nad njim. ¹⁰Jer što umre, grehu umre jedanput za svagda, a što živi, Bogu živi. ¹¹Tako i vi držite sebe da ste mrtvi grehu, a živi Bogu u Hristu Isusu.

¹²Da ne caruje, dakle, greh u vašem smrtnom telu, da slušate želje njegove, ¹³niti dajite udova svojih grehu za oružje nepravde, nego dajite sebe Bogu kao živi iz mrtvih i ude svoje Bogu za oružje pravde. ¹⁴Jer greh neće više vladati nad vama; jer niste (više) pod zakonom, nego pod blagodaću.

¹⁵Šta, dakle? Hoćemo li grešiti kad nismo pod zakonom nego pod blagodaću? Bože sačuvaj! ¹⁶Ne znate li da kome dajete sebe za slugu u poslušnost, sluge ste onoga koga slušate, ili greha za smrt ili poslušnosti za pravdu? ¹⁷Ali hvala Bogu što ste bili sluge grehu i poslušaste od srca onu nauku kojoj ste predani. ¹⁸Oprostivši se od greha, postaste sluge pravde.

¹⁹Ljudski govorim zbog slabosti vašeg mesa. Kao što ste dali ude svoje za sluge nečistoti i bezakonju, da budete bezakonici, tako sad dajite ude svoje za sluge pravde, da budete sveti. ²⁰Jer, kad ste bili sluge grehu, bili ste prosti od pravde. ²¹I kakav ste onda imali plod? (Stvari) za koje se sad stidite, jer je kraj onoga smrt! ²²A sad, oprostivši se od greha i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj je život večni. ²³Jer greh plaća smrću, a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem.

Rimljanima – 7 glava

¹Ili ne znate, braćo – ja govorim onima koji znaju zakon – da zakon vlada nad čovekom (samo) dok je čovek živ? ²Udata žena privezana je zakonom za muža (samo) dok je on živ; a ako li muž njezin umre, razdreši se od zakona muževljega. ³(Samo) će se, dakle, dok joj je muž živ, zvati preljubočnica ako pođe za drugog čoveka; a ako joj umre muž, prosta je od zakona, i nije preljubočnica ako pođe za drugog čoveka.

⁴Tako, braćo moja, i vi umreste zakonu telom Hristovim, da budete drugoga, onoga koji usta iz mrtvih, da plod donosimo Bogu. ⁵Jer, kad besmo u mesu, zakonom raspaljene grešne strasti radile su u udima našim, i donosili smo plod smrti. ⁶A sad smo se oprostili zakona, jer smo umrli zakonu kojim smo bili vezani, pa (sad) služimo u novome duhu, a ne po starome slovu.

⁷Šta ćemo, dakle, reći? Je li zakon greh? Bože sačuvaj! Ali sam greh poznao samo kroz zakon. Jer ne bih znao za želju, da zakon ne kaza: "Ne zaželi!" ⁸Greh se posluži zapovešću i stvori u meni svaku želju; jer je greh bez zakona mrtav. ⁹Ja nekad življah bez zakona; a kad dođe zapovest, greh ožive, ¹⁰a ja umreh, i nađe se da mi je zapovest koja je data za život, donela smrt. ¹¹Jer se greh posluži zapovešću, prevari me i ubi me njome. ¹²Tako je, dakle, zakon svet, a i zapovest je sveta, pravedna i dobra.

¹³Dobro mi, dakle, donese smrt? Bože sačuvaj! Nego greh, da bi se pokazao kao greh, pomoću dobroga donese mi smrt, da bi bio greh odviše grešan zapovešću. ¹⁴Jer znamo da je zakon duhovan, a ja sam od mesa, (te) prodan pod greh. ¹⁵Jer ne znam šta činim; jer ne činim ono što hoću, nego na što mrzim, to činim. ¹⁶A kad ono činim što neću, slažem se sa zakonom (i priznajem) da je dobar. ¹⁷Ali tada ne činim više ja to, nego greh koji živi u meni. ¹⁸Jer znam da dobro ne živi u meni, t.j. u mesu mome. Jer hteti, kadar sam, ali učiniti dobro, nisam

kadar. ¹⁹Jer ne činim dobro, što hoću, nego zlo, što neću, to činim. ²⁰A kad činim ono što neću, već ne činim ja to, nego greh koji živi u meni.

²¹Kad, dakle, hoću dobro da učinim, nalazim zakon da sam kadar samo zlo učiniti. ²²Radujem se zakonu Božjem po unutrašnjem čoveku, ²³ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljava me zakonom greha koji je u udima mojim.

²⁴Ja nesrećni čovek! Ko će me izbaviti od ovoga smrtnoga tela?

²⁵Bogu hvala kroz Isusa Hrista Gospoda našeg! Tako, dakle, ja sam umom služim zakonu Božjem, a mesom zakonu grehovnom.

Rimljanima – 8 glava

¹Nikakva, dakle, sad nema osuđenja za one koji su u Hristu Isusu. ²Jer zakon Duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio te je od zakona greha i smrti. ³Što zakon nije mogao, zato što je bio oslabljen mesom, (učinio je) Bog: poslao je Sina svoga u obličju grešnoga mesa i radi greha, i osudio je greh u mesu, ⁴da bi naredbe zakona izvršili mi koji ne živimo po mesu, nego po Duhu.

⁵Jer koji po mesu žive, misle na dela mesa, a koji po Duhu, na dela Duha. ⁶Mudrovanje mesa je smrt, a mudrovanje Duha život i mir: ⁷jer je mudrovanje mesa neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjem, niti može. ⁸Koji žive po mesu, ne mogu Bogu ugoditi.

⁹A vi ne živite po mesu, nego po Duhu, ako zaista Duh Božji živi u vama. A ako ko nema Duha Hristova, taj nije njegov. ¹⁰A ako je Hristos u vama, onda je telo vaše, istina, mrtvo zbog greha, ali je duh vaš život zbog pravednosti. ¹¹I ako u vama živi Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih, oživiće i vaša smrtna telesa Duhom svojim koji živi u vama.

¹²Tako smo, dakle, braćo, dužnici, (ali) ne mesu, da po mesu živimo.

¹³Jer, ako po mesu živite, umrećete; ako li, pak, Duhom dela telesna ubijate, živećete. ¹⁴Jer svi koje vodi Duh Božji, ti su sinovi Božji. ¹⁵Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite, nego primiste Duha posinačkoga, kojim vičemo: Ava, Oče! ¹⁶Sam Duh svedoči našem duhu da smo deca Božja. ¹⁷A kad smo deca, onda smo i naslednici, i to naslednici Božji i sunaslednici Hristovi, ako, naime, s njime patimo, da se s njim i proslavimo.

¹⁸Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nisu ništa prema slavi koja će nam se javiti.

¹⁹Jer (i) sva ostala stvorenja željno očekuju da se pokažu sinovi Božji. ²⁰Jer se ceo svet pokori propadljivosti, ne od svoje volje, nego za volju onoga koji ga pokori, (ali) s nadom, ²¹jer će se i ovaj svet oprostiti od ropstva propadljivosti na slobodu slave dece Božje. ²²Jer znamo da sva stvorenja uzdišu i tuže do sad. ²³I ne samo ona nego i mi sami koji već imamo Duha kao prvi dar, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenja, izbavljenja telu svome. ²⁴Jer smo se za nadu spasli. A nada koja se vidi, nije nada; jer, kad ko vidi što, zašto da mu se nada? ²⁵A ako se nadamo onome što ne vidimo, čekamo strpljivo.

²⁶A isto tako pomaže nam Duh i u našim slabostima. Jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba. Ali se sam Duh moli za nas uzdisajima koji se ne mogu iskazati. ²⁷Ali onaj što ispituje srca, zna šta je misao Duha, jer se po volji Božjoj moli za svete.

²⁸A znamo da Bog onima koji ga ljube, u svemu pomaže na dobro, (naime) onima koji su po njegovoj volji pozvani. ²⁹Jer koje napred izabra, one napred i odredi da budu jednaki slici Sina njegova, da bi on bio prvenac među mnogom braćom. ³⁰A koje napred odredi, one i pozva; a koje pozva, one i opravda; a koje opravda, one i proslavi.

³¹Šta ćemo, dakle, reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će na nas?

³²Koji svoga Sina ne poštede, nego ga predade za sve nas: Kako,

dakle, da nam s njime ne daruje (i) sve (drugo)? ³³Ko će optužiti izbrane Božje? Zar Bog koji (nas) pravda? ³⁴Ko će (ih) osuditi? Zar Hristos Isus koji umre, ne, koji vaskrse, koji je s desne strane Bogu, koji se i moli za nas? ³⁵Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove? Nevolja? beda? gonjenja? glad? golotinja? pogibao? mač? ³⁶Kao što stoji napisano: "Za tebe nas ubijaju vazdan, drže nas za ovce klanice". ³⁷Ali u svemu ovome pobeđujemo pomoću onoga koji nas je ljubio! ³⁸Jer znam pouzdano da nas ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavarstva, ni sadašnje ni buduće, ni sile, ³⁹ni visina ni dubina, ni druga kakva tvar ne može razdvojiti od ljubavi Božje koja je u Hristu Isusu Gospodu našem!

Rimljanima – 9 glava

¹Istinu govorim u Hristu, ne lažem, to mi svedoči i savest moja u Duhu svetome, ²da mi je vrlo žao i da me srce moje boli bez prestanka. ³Želeo bih čak da ja sam budem proklet i odlučen od Hrista za braću svoju, koja su po telu od istoga roda kao i ja, ⁴koja su Izrailjci, kojih je posinaštvo, slava, savezi, zakon, služba Božja i obećanja, ⁵kojih su oci i od kojih je Hristos kao čovek, koji je Bog nad svima, slava mu i hvala večna! Amin.

⁶Ali ne kao da je propala reč Božja: jer nisu svi koji su od Izrailja, (pravi) Izrailjci, ⁷niti su svi deca (Božja) zato što su seme Avramovo, nego: "U Isaku će ti se nazvati seme". ⁸To jest, nisu deca prirodnog porekla deca Božja, nego se (samo) deca obećanja primaju za (pravo) seme. ⁹Jer je reč "U ovo vreme doći ću i u Sare će biti sin" – obećanje. ¹⁰Ali ne samo (ovde), (tako je bilo) i kod Reveke, koja je začela od jednoga, Isaka, oca našega: ¹¹jer još dok se (deca) ne behu rodila, ni učinila dobra ni zla – da bi ostalo onako kako je Bog po izboru odredio, ¹²ne po delima, nego po volji onoga koji poziva – reče joj se: "Veći će služiti manjemu", ¹³kao što stoji napisano: "Jakov mi omile, a na Isava omrzoh".

¹⁴Šta ćemo, dakle, reći? Je li Bog nepravedan? Bože sačuvaj! ¹⁵Jer Mojsiju govori: "Koga ću pomilovati, pomilovaću, i na koga ću se smilovati, smilovaću se". ¹⁶Tako, dakle, ne stoji do onoga koji hoće, niti do onoga koji trči, nego do milostivoga Boga. ¹⁷Jer pismo govori Faraonu: "Baš za to te podigoh, da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svoj zemlji". ¹⁸Tako, dakle, na koga hoće, smiluje se, a koga hoće, otvrdglavi.

¹⁹Reći ćeš mi: Zašto (nas) onda još kori? Jer ko se može protiviti volji njegovoj?

²⁰A ko si ti, o čoveče, da se prepireš s Bogom? Govori li rukotvorina majstoru svome: Zašto si me tako načinio? ²¹Ili zar lončar nema vlasti nad kalom, da od iste smese načini jedan sud za čast, a drugi za sramotu? ²²A kad Bog, da bi pokazao gnev svoj i objavio silu svoju, s velikom strpljivošću podnese sudove gneva, pripremljene za pogibao, ²³i da pokaže bogatstvo slave svoje na sudima milosti, koje pripravi za slavu, ²⁴koje i pozva, nas, ne samo od Judeja nego i od neznabožaca – ? ²⁵Kao što i u Osiji govori: "Nazvaću svojim narodom koji nije moj narod i neljubaznicu ljubaznicom. ²⁶I na mestu gde im se reče "Vi niste moj narod", tamo će se nazvati sinovi Boga živoga". ²⁷A Isaija viče za Izrailja: "Ako bude broj sinova Izrailjevih kao pesak morski, samo će se ostatak spasti. ²⁸Jer će Gospod izvršiti i skratiti reč svoju na zemlji". ²⁹I kao što je prekao Isaija: "Da nam nije Gospod Savaot ostavio semena, bili bi kao Sodoma i Gomora".

³⁰Šta ćemo, dakle, reći? Da neznabošci, koji ne tražiše pravednosti, postigoše pravednost, i to pravednost od vere, ³¹a Izrailj, tražeći zakon pravednosti, ne postiže (ovoga) zakona. ³²Zašto? Jer (se) ne (htede opravdati) verom, nego delima: spotakoše se na kamen spoticanja, ³³kao što stoji napisano: "Evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stenu sablazni, i koji veruje u njega, neće se postideti".

Rimljanima – 10 glava

¹Braćo, želja moga srca i moja molitva Bogu za njih jeste, da se spasu.

²Jer im svedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu. ³Jer, ne poznajući pravednosti Božje i gledajući da svoju (pravednost) utvrde, ne pokoriše se pravednosti Božjoj.

⁴Jer je Hristos svršetak zakona, da se opravda svaki koji veruje. ⁵Jer Mojsije piše za pravednost koja je od zakona. "Koji čovek čini (nju), živeće od nje". ⁶A pravednost od vere ovako govori: "Ne govori u srcu svome: Ko će se popeti na nebo?" to jest da svede Hrista, ⁷ili: "Ko će sići u bezdan?" to jeste da izvede Hrista iz mrtvih. ⁸Nego šta govori ona? "Blizu ti je reč, u ustima tvojim i u srcu tvome", to jest reč o veri, reč koju propovedamo. ⁹Ako, dakle, priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod i veruješ u srcu svome da ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spasen. ¹⁰Jer se srcem veruje i postaje pravedan, a ustima se priznaje i spasava. ¹¹Jer pismo kaže: "Koji god veruje u njega, neće se postideti". ¹²Jer nema razlike među Judejinom i Grkom: jedan i isti je Gospod svih i bogat za sve koji ga prizivaju, ¹³jer: "Koji god prizove ime Gospodnje, spašće se".

¹⁴A kako će prizvati onoga u koga ne veruju? Kako će verovati u onoga za koga nisu čuli? Kako će čuti bez propovednika? ¹⁵A kako će propovedati ako nisu poslani? Kao što stoji napisano: "Kako su mile noge onih koji javljaju dobro!" ¹⁶Ali (,dakako,) ne poslušашe svi evanđelja: jer (već) Isaija govori: "Gospode, ko verova našoj propovedi?" ¹⁷Dakle, vera biva od propovedi, a propoved zapovešću Hristovom.

¹⁸Nego pitam: Zar nisu čuli? Ta "po svoj zemlji otide glas njihov i do krajeva sveta reči njihove".

¹⁹Nego pitam: Zar nije razumeo Izrailj? Prvi Mojsije govori: "Ja ću vas razdražiti nenarodom, narodom nerazumnim rasrdiću vas". ²⁰A Isaija

slobodno govori: "Nadoše me koji me ne tražiše, javih se onima koji ne pitahu za me". ²¹A Izrailju govori: "Vazdan pružah ruke svoje narodu neposlušnu i nepokornu".

Rimljanima – 11 glava

¹Pitam, dakle: Je li Bog odbacio narod svoj? Božje sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac, od semena Avramova, od plemena Venijaminova! ²Ne odbaci Bog naroda svoga, koji napred izabra. Ili ne znate šta govori pismo za Iliju, kako se tuži Bogu na Izrailja? ³"Gospode, proroke tvoje pobiše, oltare tvoje razoriše, i ja ostah jedan i hoće da me ubiju". ⁴Ali šta mu veli Božji odgovor? "Ostavih sebi (još) sedam hiljada ljudi koji ne prekloniše kolena pred Valom". ⁵Pa tako ima i danas jedan ostatak po izboru blagodati: ⁶a ako je blagodaću (odabran), nije po delima – jer blagodat već ne bi bila blagodat.

⁷Šta, dakle? Što Izrailj traži, to ne dobi, a izbor dobi; ostali, pak, odrveniše, ⁸kao što stoji napisano: "Dade im Bog duha bunovnog, oči da ne vide i uši da ne čuju, do današnjega dana". ⁹I David govori: "Da bude trpeza njihova zamka i klopka, sablazan i plata njima; ¹⁰da se njihove oči pomračé da ne vide, i leđa njihova jednako da su pognuti!"

¹¹Pitam, dakle: Jesu li se spotakli da padnu (zauvek)? Bože sačuvaj! Nego je njihovim padom spasenje došlo k neznabošcima, da bi se oni razdražili. ¹²A kad je njihov pad bogatstvo svetu i njihovo zaostajanje bogatstvo neznabošcima, šta tek kad oni svi uđu u carstvo Božje! ¹³A sad vama govorim, neznabošcima! Kao apostol neznabožaca, hvalim svoju službu, ¹⁴ne bih li kako razdražio svoj rod i spasao neke od njih. ¹⁵Jer kad je (već) njihovo odbacivanje pomirenje svetu, šta će biti njihovo primanje, osim život iz mrtvih? ¹⁶Ako je prvi hleb svet, onda je i sve testo; i ako je koren svet, onda su i grane. ¹⁷Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricepio si se na njih i postao si zajedničar u masnome korenu masline, ¹⁸nemoj se ponositi od grana! Ako li se ponosiš, (znaj): ne nosiš ti korena, nego koren tebe.

¹⁹Reći ćeš: Odlomiše se grane da se ja pricepim.

²⁰Dobro – neverovanjem se odlomiše, a ti verom stojiš. Ne ponosi se, nego se boj! ²¹Jer, kad Bog prirodnih grana ne poštede, neće ni tebe, poštedeti.

²²Gledaj, dakle, dobrotu i žestinu Božju: žestina prema onima koji su pali, a prema tebi dobrota Božja, ako ostaneš u dobroti; inače ćeš i ti biti odsečen. ²³A i oni, ako ne ostanu u neverovanju, biće (opet) pricepljeni; jer ih je Bog kadar opet pricepiti. ²⁴Jer, kad si ti odsečen od rođene divlje masline i pricepljen si na nerođenu pitomu maslinu, koliko će pre ovi biti pricepljeni na rođenu svoju maslinu!

²⁵Neću vam, braćo, zatajati tajne ove – da ne bi mudrovali po svojoj mudrosti. Jedan deo Izrailja odrevenio je dok ne uđu svi neznabošci, ²⁶i tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: "Doći će iz Siona izbavitelj, odvrtiće bezbožnost od Jakova, ²⁷i ovo je moj savez s njima kad uništim grehe njihove".

²⁸Po evanđelju su neprijatelji (Božji) vas radi, a po izboru mili (Bogu) zbog otaca. ²⁹Jer se Bog neće pokajati za svoje darove i zvanje. ³⁰Kao što ste, naime, nekad vi bili nepokorni Bogu, a sad biste pomilovani zbog njihove nepokornosti, ³¹tako su i ovi sad nepokorni radi vašeg pomilovanja, da bi i oni sad bili pomilovani. ³²Jer Bog zatvori sve u nepokornost, da sve pomiluje.

³³O dubino bogatstva, mudrosti i razuma Božjeg! Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putevi! ³⁴Jer "ko pozna misao Gospodnju? Ili ko mu bi savetnik? ³⁵Ili ko mu dade što, da mu se vrati? ³⁶Jer je od njega, kroz njega i k njemu sve. Njemu večna slava! Amin.

Rimljanima – 12 glava

¹Molim vas, dakle, braćo, milosti Božje radi, da date telesa svoja u žrtvu živu, svetu ugodnu Bogu: (to da bude) vaša razumna služba Bogu! ²I ne budite kao ovaj svet, nego se promenite obnovljenjem svoga duha, da kušate šta je volja Božja, (šta je) dobro, ugodno i savršeno.

³Jer kroz blagodat koja mi je dana, kažem svakome koji je među vama, da ne misli o sebi više nego što valja misliti, nego da misli na to da bude pametan, kao što je kome Bog udelio meru vere. ⁴Jer, kao što u jednom telu imamo mnoge ude, a svi udi nemaju jedan posao, ⁵tako smo mnogi jedno telo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugome.

⁶I kad, po blagodati koja nam je dana, imamo različite darove – ako proroštvo, neka se slaže s verom; ⁷ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči; ⁸ako je tešitelj, neka teši; koji daje, neka daje prosto; koji upravlja, neka je marljiv; koji čini milost, neka čini s dobrom voljom.

⁹Ljubav da ne bude lažna! Mrzite na zlo i držite se dobra! ¹⁰Ljubite se bratski, svaki neka drugoga više poštuje! ¹¹Ne budite leni u revnosti, budite vatreni u duhu, služite Gospodu! ¹²Nadom se veselite, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako! ¹³Delite potrebe sa svetima, budite gostoljubivi!

¹⁴Blagosiljajte one koji vas gone, blagosiljajte, a ne kunite! ¹⁵Radujte se s radosnima, plačite s plačnima! ¹⁶Budite jedne misli među sobom! Ne mislite o visokim stvarima, nego se držite niskih! Ne misliti za sebe da ste mudri. ¹⁷Nikome ne vraćajte zla za zlo, mislite na dobro pred svima ljudima! ¹⁸Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svima ljudima!

¹⁹Ne osvećujte sami sebe, ljubazni, nego ostavite to gnevu (Božjem), jer stoji napisano: "Moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod".

²⁰Nego: "Ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga. To čineći, živo ćeš ugljevlje zgrnuti na glavu njegovu". ²¹Ne daj da te nadvlada zlo, nego nadvladaj zlo dobrim.

Rimljanima – 13 glava

¹Svaki čovek da se pokorava višim vlastima! Jer nema vlasti a da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene. ²Ko se, dakle, protivi vlasti, protivi se naredbi Božjoj; a koji se protive, biće osuđeni. ³Jer vlasti nisu strah dobrim delima, nego zlim. A hoćeš li da se ne bojiš vlasti? Čini dobro, i imaćeš hvalu od nje. ⁴Jer je sluga Božji tebi za dobro. Ako li zlo činiš, boj se! Jer ne nosi uzalud mača. Božji je sluga, da kazni onoga koji zlo čini. ⁵Zato joj se valja pokoravati, ne samo zbog gneva nego i zbog savesti. ⁶Zato i poreze plaćate: jer su sluge Božje koje jednako baš to rade. ⁷Podajte svakome što ste dužni: kome porezu, porezu; kome carinu, carinu; kome strah, strah; kome čast, čast!

⁸Ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga. Jer koji ljubi drugoga, ispunio je zakon. ⁹Jer (zapovesti) "Ne čini preljube", "ne ubij", "ne kradi", "ne zaželi", i sve druge zapovesti, u ovoj se reči izvršuju: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe". ¹⁰Ljubav ne čini zla bližnjemu; ljubav je, dakle, izvršenje zakona.

¹¹I ovo (činite) što znate vreme, da je, naime, već došao čas da ustanete od sna: jer nam je sad bliže spasenje nego li kad smo poverovali. ¹²Noć je odmakla, a dan se približio. Odbacimo, dakle, dela tamna i obucimo oružje svetlosti. ¹³Kao po danu, živimo pošteno, ne u pirovanju i pijanstvu, ne u bludu i slastima, ne u svađanju i zavisti, ¹⁴nego se obucite u Gospoda Isusa Hrista, i ne starajte se za telo tako da se rode grešne želje!

Rimljanima – 14 glava

¹Slaboga u veri primajte, (ali) ne da sudite (njegovim) mislima!

²Jedan veruje da sme svašta jesti, a koji je slab, jede (samo) zelje.

³Koji jede, neka ne prezire onoga koji ne jede, i koji ne jede, neka ne osuđuje onoga koji jede, jer ga je Bog primio. ⁴Ko si ti da sudiš tuđemu sluzi? Svome gospodaru stoji ili pada! Ali će stajati, jer je Gospod kadar uspraviti ga.

⁵Jedan razlikuje dan od dana, drugome su svi dani jednaki: svaki neka je (samo) tvrdo uveren u svoje mišljenje!

⁶Koji pazi na dan; Gospodu pazi, i koji jede, Gospodu jede: jer zahvaljuje Bogu. I koji ne jede, Gospodu ne jede, i zahvaljuje Bogu.

⁷Nijedan od nas ne živi sebi, i nijedan ne umire sebi: ⁸ako živimo, Gospodu živimo, ako umiremo, Gospodu umiremo: bilo, dakle, da živimo, bilo da umiremo, Gospodnji smo! ⁹Jer za to Hristos umre i ožive, da ovlada i mrtvima i živima.

¹⁰A ti – što osuđuješ brata svoga? Ili ti – što prezireš brata svoga? Ta svi ćemo izići na sud pred Boga! ¹¹Jer stoji napisano: "Tako mi života, govori Gospod, meni će se pokloniti svako koleno, i svaki će jezik slaviti Boga". ¹²Tako će, dakle, svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe.

¹³Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego bolje ovo gledajte, da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni.

¹⁴Znam i uveren sam u Gospodu Isusu, da ništa nije pogano po sebi: samo onome koji misli da je što pogano, onome je (zaista) pogano.

¹⁵Ako je, naime, brat tvoj zbog jela žalostan, već se ne vladaš po ljubavi. Ne gubi jelom svojim onoga za koga je Hristos umro!

¹⁶Da se ne huli na vaše dobro! ¹⁷Jer carstvo Božje nije jelo i piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu svetome. ¹⁸Koji ovim služi Hristu, ugodan je Bogu i valjan ljudima. ¹⁹Tako, dakle, da se staramo za mir i za svoj napredak. ²⁰Ne ruši dela Božjega zbog jela! Sve je čisto, ali je zlo za čoveka koji jede sa spoticanjem. ²¹Dobro je ne jesti mesa, ne piti vina i ne činiti ono na što se tvoj brat spotiče.

²²Veru što je imaš, imaj je za sebe pred Bogom! Blago onome koji ne osuđuje sebe za ono što nađe za dobro! ²³A koji sumnja, osuđen je ako jede, jer ne čini po veri: a što god nije po veri, greh je.

Rimljanima – 15 glava

¹Mi jaki dužni smo slabosti slabih nositi, i ne sebi ugađati. ²Svaki od nas bližnjemu da ugađa na dobro, za napredak. ³Jer i Hristos ne ugodi sebi, nego, kao što je napisano: "Ruženja onih koji ruže tebe, padoše na me". ⁴Jer, što se napred napisa, za naš se nauk napisa, da nadu imamo strpljivošću i utehom pisma. ⁵A Bog, koji daje strpljivost i utehu, da vam da da složno mislite po volji Hrista Isusa, ⁶Da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospoda našeg Isusa Hrista. ⁷Zato primajte jedan drugoga, kao što i Hristos primi vas na slavu Božju!

⁸Mislim, naime: Hristos je bio sluga obrezanih istine radi Božje, da utvrdi ocevima dana obećanja, ⁹a neznabošci slave Boga za milost, kao što stoji napisano: "Zato ću te slaviti među neznabošcima i pevaću ime tvoje". ¹⁰I opet govori (pismo): "Veselite se, neznabošci, s narodom njegovim!" ¹¹I opet: "Hvalite Gospoda svi neznabošci, i neka ga slave svi narodi!" ¹²I opet Isaija govori: "Doći će izdanak Jesejev i koji ustaje da vlada nad neznabošcima, u njega će se uzdati neznabošci". ¹³A Bog, koji daje nadu, da vas ispuni svake radosti i mira u veri, da silom Duha svetoga imate izobilje u nadi.

¹⁴A ja sam i sam uveren za vas, braćo moja, da ste i sami puni dobrote, napunjeni svakoga znanja, kadri i jedan drugoga naučiti. ¹⁵Na

nekim mestima pisah vam slobodnije, (ali samo) da vam opet napomenem, po blagodati koja mi je dana od Boga, ¹⁶da budem sluga Hrista Isusa za neznabošce, koji kao sveštenik služi evanđelju Božjem, da budu neznabošci prinos ugodan (i) osvećen Duhom svetim.

¹⁷Mogu se, dakle, u Hristu Isusu hvaliti pred Bogom. ¹⁸Jer se neću usuditi da kažem što što nije Hristos učinio kroz mene radi poslušnosti neznabožaca, rečju i delom, ¹⁹silom znaka i čudesa, silom Duha svetoga: tako da sam od Jerusalima i naokolo pa sve do Ilirika napunio evanđeljem o Hristu. ²⁰Ali sam se starao da ne propovedam onde gde je Hristos već poznat bio, da ne bih zidao na tuđem temelju, ²¹nego, kao što stoji napisano: "Videće (ga) oni kojima nije javljeno za njega, i koji nisu čuli, razumeće (ga)".

²²To me i zadrži mnogo puta da ne dođem k vama. ²³A sad, ne imajući više mesta u ovim krajevima, a imajući od mnogo godina želju da dođem k vama, ²⁴(doći ću vam) kad pođem u Španiju. Jer se nadam da ću vas usput videti i da ćete me vi otpratiti onamo kad se najpre nekoliko nasitim vas.

²⁵A sad idem u Jerusalim da poslužim svetima: ²⁶jer Makedonija i Ahaja odlučiše da skupe neku pomoć za siromahe svete koji žive u Jerusalimu. ²⁷Oni odlučiše, a i dužni su im. Jer, kad neznabošci dobiše deo u njihovu duhovnom imanju, dužni su i oni njih svojim zemaljskim imanjem pomoći. ²⁸Kad, dakle, svršim ovo i predam im ovaj plod, poći ću preko vas u Španiju. ²⁹A znam da ću, kad dođem k vama, doći s obilnim blagoslovom Hristovim.

³⁰Ali vas molim, braćo, Gospodom našim Isusom Hristom i ljubavlju Duha, da mi pomognete u borbi moleći se Bogu za me, ³¹da se izbavim od nevernih u Judeji i da moja služba za Jerusalim bude po volji svetima, ³²pa da vam, po Božjoj volji, s radošću dođem i odmorim se kod vas.

³³Bog mira neka je sa svima vama! Amin.

Rimljanima – 16 glava

¹Preporučujem vam Fivu, sestru našu, koja je u službi kod crkve u Kenhreji, ²da je primite u Gospodu, kao što prilikuje svetima, i da joj budete u pomoći u svakoj stvari koju od vas zatreba: jer je i ona mnogima pomogla, pa i samome meni.

³Pozdravite Prisku i Akilu, pomoćnike moje u Hristu Isusu, ⁴koji za život moj vratove svoje položiše, kojima ne zahvaljujem samo ja, nego i sve crkve neznabožačke, ⁵i (pozdravite i) njihovu domaću crkvu.

Pozdravite moga miloga Epeneta, koji je prvenac Azije za Hrista.

⁶Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za vas. ⁷Pozdravite Andronika i Junija, moje rođake i drugare u sužanjstvu, koji su znameniti među apostolima, koji su i pre mene postali hrišćani.

⁸Pozdravite moga u Gospodu miloga Ampliata. ⁹Pozdravite Urbana, pomoćnika našega u Hristu, i moga miloga Stahija. ¹⁰Pozdravite Apela, okušanoga u Hristu. Pozdravite one od Aristovulovih. ¹¹Pozdravite Irodiona, rođaka moga. Pozdravite domaće Narkisove koji su hrišćani.

¹²Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite milu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodu. ¹³Pozdravite Rufa, izbranoga u Gospodu, i mater njegovu i moju. ¹⁴Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Erma, Patrova, Ermija i braću koja su s njima. ¹⁵Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja, i sestru njegovu, i Olimpa, i sve svete koji su s njima. ¹⁶Pozdravite jedan drugoga celivom svetim. Pozdravljaju vas se crkve Hristove.

¹⁷Molim vas, pak, braćo, da pazite na one koji čine razdore i sablazni protiv nauke koju vi naučiste, i klonite ih se! ¹⁸Jer takovi ne služe Hristu, Gospodu našem, nego svome truhu, i blagim i lepim rečima zavode srca bezazlenih.

¹⁹Jer se vaša poslušnost razglasi svuda: vi ste, dakle, moja radost, ali

hoću da ste mudri za dobro, a prosti za zlo. ²⁰A Bog mira satrće brzo sotonu pod nogama vašim. Blagodat Gospoda našega Isusa s vama!

²¹Pozdravlja vas Timotej, pomoćnik moj, i Lukije, Jason i Sosipatar, rođaci moji. ²²Pozdravljam vas u Gospodu ja, Tertije, koji napisah ovu poslanicu. ²³Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cele crkve. Pozdravlja vas Erast, blagajnik gradski, i brat Kvart.

²⁴[Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama!]

²⁵A onome koji vas može utvrditi po evanđelju mome i propovedi o Isusu Hristu, po otkrivenju tajne o kojoj se vekovima nije govorilo, ²⁶a sad se javila i kroz pisma proročka, po zapovesti večnoga Boga, radi poslušanja vere obznanila svima narodima – ²⁷jedinome mudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, njemu večna slava! Amin.

1. Korinćanima

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#)

---

1. Korinćanima – 1 glava

¹Pavle, po Božjoj volji pozvani apostol Hrista Isusa i brat Sosten ²crkvi Božjoj u Korintu, osvećenima u Hristu Isusu, pozvanim svetima sa svima koji prizivaju ime Gospoda našeg Isusa Hrista na svakome mestu, njihovu i našem: ³blagodat vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista!

⁴Svagda zahvaljujem Bogu za vas što vam je dana blagodat Božja u Hristu Isusu, ⁵te se u svemu obogatiste u njemu, u svakoj reči i svakom znanju, ⁶kao što se svedočanstvo Hristovo utvrdi među vama, ⁷tako da nemate nedostatka ni u jednome daru i čekate otkrivenja Gospoda našeg Isusa Hrista, ⁸koji će vas i utvrditi do samoga kraja, da budete pravi na dan Gospoda našeg Isusa Hrista. ⁹Veran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu Sina svoga, Isusa Hrista, Gospoda našega.

¹⁰Ali vas molim, braćo, imenom Gospoda našeg Isusa Hrista, da svi jedno govorite i da se ne delite, nego da budete utvrđeni u jednom razumu i u jednoj misli.

¹¹Jer sam čuo za vas, braćo moja, od Hlojinih domaćih, da su svađe među vama. ¹²Mislim to, da svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", "Ja sam Apolov", "Ja sam Kifin", "Ja sam Hristov".

¹³Eda li se Hristos razdelio? Eda li se Pavle razape za vas? ili se u ime Pavlovo krstiste? ¹⁴Hvala (Bogu) što nijednoga od vas ne krstih osim Krispa i Gaja, ¹⁵da ne reče ko da ste u moje ime kršteni. ¹⁶A krstih i

Stefanin dom; dalje ne znam jesam li koga drugoga krstio. ¹⁷Jer me Hristos ne posla da krstim, nego da propovedam evanđelje, (i to) ne premudrim rečima, da ne izgubi silu krst Hristov.

¹⁸Jer je reč o krstu onima koji propadaju ludost, a nama koji se spasavamo, sila Božja. ¹⁹Jer je napisano: "Unišću mudrost mudrih, i razum razumnih odbiću". ²⁰Gde je mudri? Gde književnik? Gde prepirač ovoga sveta? Ne pretvori li Bog mudrost ovoga sveta u ludost? ²¹Kako, naime, svet svojom mudrošću nije poznao Boga u Božjoj mudrosti, bila je Božja volja, da ludom propoveđu spase one koji veruju.

²²Judeji ištu znake, Grci traže mudrosti, ²³a mi propovedamo Hrista raspetoga: Judejima sablazan, neznabošcima bezumlje, ²⁴a pozvanima, Judejima i Grcima, Hrista, Božju silu i Božju mudrost. ²⁵Jer je ludost Božja mudrija od ljudi, a slabost je Božja jača od ljudi.

²⁶Ta pogledajte, braćo, ko je kod vas pozvan (da se spase): nema tu mnogo mudrih po ljudskom mišljenju, nema mnogo silnih, nema mnogo plemenitih. ²⁷Ne, nego što je ludo na svetu, to izabra Bog, da posrami mudre, i što je slabo na svetu, to izabra Bog, da posrami jako, ²⁸i što je prosto na svetu i prezreno izabra Bog, što nije ništa, da uništi ono što jest nešto, ²⁹da se niko ne pohvali pred Bogom. ³⁰A od njega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta mudrost od Boga, pravednost, osvećenje i izbavljenje, ³¹da (bude) kao što stoji napisano: "Ko se hvali, Gospodom da se hvali!"

1. Korinćanima – 2 glava

¹Pa i ja, kad dođoh k vama, braćo, ne dođoh s visokom rečju ili mudrošću, da vam propovedam svedočanstvo Božje. ²Jer sam odlučio bio da među vama znam samo Isusa Hrista, i to raspetoga. ³I ja dođoh k vama slab, sa strahom i s trepetom velikim, ⁴i reč moja i propoved moja ne beše u nagovorljivim rečima (ljudske) mudrosti, nego u

pokazivanju Duha i sile, ⁵da temelj veri vašoj ne bude mudrost ljudska, nego sila Božja.

⁶A mudrost govorimo među savršeniima; ali ne mudrost ovoga sveta ili vladara ovoga sveta koji prolaze, ⁷nego govorimo Božju tajnu, sakrivenu mudrost, koju je Bog pre svakog vremena odredio za slavu našu. ⁸Ove nijedan od vladara ovoga sveta nije poznao; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli. ⁹Nego (propovedamo), kao što je napisano: "Što oko ne vide i uho ne ču i u srce ljudsko ne dođe, što ugotovi Bog onima koji ga ljube". ¹⁰A nama je Bog otkrio Duhom; jer Duh sve ispituje, i dubine Božje. ¹¹Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovekova koji je u njemu? Tako i u Bogu što je, niko ne zna osim Duha Božjega. ¹²A mi nismo primili duha ovoga sveta, nego Duha koji je iz Boga, da bi znali šta nam je darovano od Boga. ¹³Pa to i govorim, (ali) ne rečima naučenim od ljudske mudrosti, nego naučenim od Duha, tumačeći duhovno duhovnim ljudima.

¹⁴Običan čovek ne prima što je od Duha Božjega, jer mu se čini ludost, i ne može da razume to, jer se na duhovni način ispituje. ¹⁵Duhovni, pak, (čovek) ispituje sve, a njega samoga ne ispituje niko. ¹⁶Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouči? A mi imamo um Hristov.

1. Korinćanima – 3 glava

¹I ja, braćo, ne mogoh s vama govoriti kao s duhovnim ljudima, nego samo kao s običnim ljudima, kao s decom u Hristu. ²Mlekom vas napojih, ne čvrstom hranom, jer (ovu) još niste mogli (podneti). A ni sad još ne možete, ³jer ste još obični ljudi. Jer gde je među vama zavist i svađa, niste li obični ljudi i ne živite li kao obični ljudi? ⁴Jer kad ko govori: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja sam Apolov", niste li obični ljudi?

⁵Šta je Apolo? Šta je Pavle? Sluge kroz koje ste poverovali, i to svaki kako mu je Gospod dao: ⁶ja posadih, Apolo zali, ali Bog dade te

uzraste. ⁷Tako niti je onaj što koji sadi, ni onaj koji zaliva, nego (samo) Bog koji daje te raste. ⁸A onaj koji sadi i onaj koji zaliva jedno su, i svaki će primiti svoju platu po svome trudu. ⁹Jer mi smo pomagači Bogu, a vi ste Božja njiva, Božja građevina.

¹⁰Po blagodati Božjoj koja mi je dana, ja kao mudar neimar postavim temelj, a drugi zida dalje: ali svaki neka pazi kako zida dalje! ¹¹Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Hristos. ¹²Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, seno, slamu – ¹³svakoga će delo iziđi na videlo. Pokazaće (sudni) dan, jer će se u ognju otkriti, i kakvo je čije delo, pokazaće oganj. ¹⁴Ako čije delo što ga je nazidao, ostane, primiće platu; ¹⁵ako čije delo izgori, biće kažnjen, ali sam će se spasti, no tako kao kroz oganj.

¹⁶Zar ne znate da ste hram Božji i da Duh Božji živi u vama? ¹⁷Ako ko kvari hram Božji, pokvariće njega Bog; jer je hram Božji svet – a to ste vi!

¹⁸Niko neka se ne vara: ako ko među vama misli da je mudar na ovome svetu, neka bude lud, da bi bio mudar! ¹⁹Jer je mudrost ovoga sveta ludost pred Bogom. Jer stoji napisano: "Koji hvata mudre u njihovu lukavstvu" ²⁰i "Gospod zna misli mudrih da su ništa". ²¹Zato niko neka se ne hvali čovekom, jer je sve vaše. ²²Pavle, Apolo, Kifa, svet, život i smrt, sadašnje i buduće, sve je vaše, ²³a vi ste Hristovi, a Hristos Božji.

1. Korinćanima – 4 glava

¹Tako da nas drže ljudi za sluge Hristove i upravitelje tajna Božjih. ²A od upravitelja se traži da se nađu verni. ³A ja nimalo ne marim što me vi sudite ili čovečji (sudni) dan; a ni sam sebe ne sudim. ⁴Jer ne znam da sam što kriv; no zato (još) nisam opravdan. Onaj koji me sudi, Gospod je. ⁵Zato ne sudite ništa pre vremena, dok ne dođe Gospod,

koji će osvetliti što je sakriveno u tami i otkriti namere srdačne: i tada će svaki svoju pohvalu dobiti od Boga.

⁶A ovo, braćo, rekoh za sebe i Apola vas radi, da se od nas naučite: "Ne više nego što je napisano!", da se ne bi koga radi nadimali jedan na drugoga. ⁷Jer ko ti kaže da si bolji? Šta li imaš što nisi primio? A kad si primio, što se hvališ kao da nisi primio? ⁸Već ste siti, već ste bogati, bez nas carujete! O da biste carovali, da bi i mi s vama carovali!

⁹Jer mislim da Bog nas apostole poslednje postavi, kao one koji su na smrt osuđeni, jer postasmo za gledanje svetu, anđelima i ljudima. ¹⁰Mi smo budale Hrista radi, a vi ste mudri u Hristu; mi slabi, a vi jaki; vi slavni, a mi sramotni. ¹¹Do ovoga časa gladujemo, trpimo žeđ i golotinju, tuku nas, potucamo se ¹²i trudimo se radeći svojim rukama. Kad nas ruže, blagosiljamo; kad nas gone, trpimo; ¹³kad nas psuju, tešimo; postasmo smetlište sveta, izmet sviju sve do sad.

¹⁴Ne pišem ovo da vas posramim, nego vas učim kao svoju milu decu. ¹⁵Jer ako imate i hiljadu učitelja u Hristu, ali nemate mnogo otaca: jer vas (samo) ja u Hristu Isusu rodih evanđeljem. ¹⁶Molim vas, dakle, ugledajte se na mene. ¹⁷Baš zato vam poslah Timoteja, koji mi je mili i verni sin u Gospodu. On će vam napomenuti moju hrišćansku nauku, kao što svuda, u svakoj crkvi učim.

¹⁸Neki su se naduli kao da ja neću doći k vama. ¹⁹Ali ću vam doći skoro, ako Gospod da, i (onda) neću pitati za reči onih koji su se naduli, nego za njihovu silu. ²⁰Jer carstvo Božje nije u rečima, nego u sili. ²¹Šta hoćete? Da dođem k vama s palicom ili s ljubavlju i duhom krotosti?!

1. Korinćanima – 5 glava

¹Vrlo se glasi da je blud među vama, i to takav blud kakvoga nema ni među neznabošcima, da nekakav živi sa ženom očinom! ²I vi ste

naduveni, mesto da ste se ožalostili, da se ukloni između vas taj koji je to delo učinio!

³Jer sam ja, koji ako nisam kod vas telom, ali duhom sam tamo, već presudio kao da sam tamo, da se taj koji je to učinio, ⁴u ime Gospoda Isusa, kad se saberete vi i moj duh sa silom Gospoda našega Isusa, ⁵da se taj čovek preda sotoni na propast tela, da bi se spasao duh u dan Gospodnji.

⁶Nije dobra hvala vaša. Ne znate li da malo kvasca sve testo ukiseli? ⁷Očistite stari kvasac, da budete novo testo, kao što ste (zaista) beskvasni: jer se pasha naša zakla, (naime) Hristos. ⁸Zato da praznujemo (pashu) ne sa starim kvascem, s kvascem zloće i nevaljalstva, nego s beskvasnim (hlebovima) čistote i istine!

⁹Pisah vam u poslanici da se ne mešate s bludnicima; ¹⁰(ali) ne uopšte s bludnicima ovoga sveta ili s grabljivcima i lupežima ili idolopoklonicima, jer bi onda morali otići sa sveta. ¹¹A sad vam pišem da se ne mešate (s njim) ako je koji koji se brat zove, bludnik, grabljivac, idolopoklonik, opadač, pijanica ili lupež: s takim čovekom da ni ne jedete. ¹²Jer što da ja sudim one koji su napolju? Zar ne sudite vi one koji su unutra? ¹³A one koji su napolju, sudiće Bog. Uklonite zloga između sebe!

1. Korinćanima – 6 glava

¹Sme li (,zaista,) koji od vas, kad ima parnicu s drugim bratom, da ide na sud nepravednima, a ne svetima? ²Zar ne znate da će sveti svetu suditi? Kad ćete, dakle, vi svetu suditi, niste li vredni suditi u najsitnijim parnicama? ³ne znate li da ćemo anđelima suditi, a kamo li u običnim stvarima? ⁴Kad, dakle, imate obične parnice, uzimate za sudije one koji u crkvi ne broji niko ni u što? ⁵Na sramotu vašu govorim ovo. Zar zaista nema među vama nijednoga mudroga koji bi mogao rasuditi među braćom svojom? ⁶Nego se brat s bratom sudi, i to pred nevernima" ⁷i to

je već sramno za vas da imate parbe među sobom! Zašto radije ne trpите nepravdu? Zašto radije ne trpите štetu? ⁸nego vi (sami) činite nepravdu i štetu, pa još braći!

⁹Ili ne znate da nepravednici neće naslediti carstva Božjeg? Ne varajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ne preljubočinici, ni mekušci, ni pederasti, ¹⁰ni lupeži, ni grabljivci, ni pijanice, ne opadači, ni razbojnici, neće naslediti carstva Božjeg! ¹¹I ovakovi ste bili neki. Ali ste se oprali, posvetili, opravdali imenom Gospoda Isusa Hrista i Duhom Boga našega.

¹²"Sve mi je slobodno", ali nije sve na korist. "Sve mi je slobodno", ali neću da što ovlada mnome! ¹³Jela su za trbuh i trbuh za jela: Bog će i jedno i drugo uništiti. Ali telo nije za blud, nego za Gospoda, i Gospod za telo: ¹⁴Bog je podigao Gospoda, pa će podići i nas silom svojom.

¹⁵Ne znate li da su telesa vaša udi Hristovi? Hoću li, dakle, uzeti ude Hristove i od njih načiniti ude bludničine? Božje sačuvaj! ¹⁶Ili ne znate da ko se s bludnicom sveže jedno je telo (s njom)? Jer, reče, "biće dvoje jedno telo". ¹⁷A ko se Gospoda drži, jedan je duh (s njim).

¹⁸Bežite od bluda! Svaki greh koji čovek čini, osim tela je; a bludnik greši svome telu. ¹⁹Ili ne znate da je telo vaše hram svetoga Duha koji živi u vama, koga imate od Boga, i da više niste svoji? ²⁰Jer ste kupljeni skupo. Proslavite, dakle, Boga telom svojim!

1. Korinćanima – 7 glava

¹A za ono što mi pisaste: dobro je čoveku da se ne dohvata žene. ²Ali zbog bluda svaki da ima svoju ženu i svaka žena da ima svoga muža.

³Muž da čini ženi što joj je dužan, a tako i žena mužu. ⁴Žena nije gospodar od svoga tela, nego muž; a tako i muž nije gospodar od svoga tela, nego žena. ⁵Ne zabranjujte se jedno od drugoga, već ako u dogovoru za (kratko) vreme, da se molite Bogu i onda opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša vašim neuzdržanjem. ⁶Ali ovo govorim kao dopuštenje, a ne kao zapovest. ⁷Jer ja bih hteo da svi ljudi

budu kao i ja – ali svaki ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako.

⁸A neoženjenima i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja što sam. ⁹Ako li ne mogu da se uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se i udavati se nego li upaljavati se.

¹⁰A oženjenima i udatim ženama zapovedam ne ja, nego Gospod, da se žena od muža ne razdvaja, ¹¹– ako li se ipak razdvoji, da se više ne udaje, ili da se pomiri sa svojim mužem, – i muž da ne pušća žene.

¹²A ostalima govorim ja, ne Gospod: Ako koji brat ima ženu koja ne veruje, i ona hoće da živi s njim, da je ne otpušta. ¹³I žena koja ima muža koji ne veruje, i on hoće da živi s njom, da ne otpušta muža.

¹⁴Jer se posvetio muž koji ne veruje, ženom, i posvetila se žena koja ne veruje, bratom: jer bi, inače, deca vaša bila nečista – a sad su sveta. ¹⁵Ako li se onaj koji ne veruje razdvaja, neka se razdvoji; u tom slučaju brat ili sestra nisu vezani, jer vas je na mir pozvao Bog. ¹⁶Jer šta znaš, ženo, hoćeš li muža spasti? Ili šta znaš, mužu, hoćeš li ženu spasti?

¹⁷Samo neka svaki živi onako kako mu je dao Gospod, kako ga je pozvao Bog. I tako zapovedam po svim crkvama. ¹⁸Je li ko pozvan obrezan, neka se ne gradi neobrezan; je li ko pozvan neobrezan, neka se ne obrezuje. ¹⁹Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa, nego (glavno je) držanje zapovesti Božjih. ²⁰Svaki neka ostane kako je pozvan. ²¹Jesi li pozvan kao rob? Ne brini se! Nego, ako i možeš svoj biti, radije ostani rob. ²²Jer koji je kao rob pozvan u Gospodu, slobodnjak je Gospodnji; tako i koji je pozvan kao slobodnjak, rob je Hristov. ²³Skupo ste kupljeni, ne budite robovi ljudima! ²⁴Svaki, braćo, neka ostane pred Bogom u onome u čemu je pozvan.

²⁵A za devojke nemam zapovesti Gospodnje, nego kazujem svoje mišljenje kao čovek koji je milošću Gospodnjom veran. ²⁶Mislim, dakle, da je ovo dobro zbog sadašnje nevolje, da je dobro čoveku tako biti.

²⁷Jesi li se privezao za ženu? Ne traži da se razdrešiš! Jesi li se odrešio od žene? Ne traži žene! ²⁸Ali ako se i oženiš, nisi zgrešio, i devojka ako se uda, nije zgrešila: ali će takovi imati telesne nevolje, a ja bih da vas sačuvam od toga.

²⁹Ali ovo vam kažem, braćo: vreme je kratko: da dalje i oni koji imaju žene, budu kao da ih nemaju; ³⁰i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se raduju, kao da se ne raduju; i koji kupuju, kao da ništa nemaju; ³¹i koji ovaj svet upotrebljavaju, kao da ga ne upotrebljavaju: jer prolazi obličje ovoga sveta!

³²A ja hoću da ste vi bezbrižni. Ko je neoženjen, brine se za Gospodnje, kako će ugoditi Gospodu, ³³a koji je oženjen, brine se za svetsko, kako će ugoditi ženi, ³⁴i (tako) je podeljen. Neudata žena i devojka brine se za Gospodnje, da bude sveta i telom i duhom; a koja je udata, brine se za svetsko, kako će ugoditi mužu. ³⁵A ovo govorim na korist vama samima, ne da vam nametnem zamku na vrat, nego da bez smetnje časno i verno služite Gospodu.

³⁶Ako li, pak, ko misli da sramoti svoju devojku ako je prezrela, i ne može drukčije da bude, neka čini šta hoće. Ne greši, neka se udaju! ³⁷A koji stoji tvrdo u srcu svome i nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je odlučio u svome srcu, da sačuva svoju devojku (kao devojku), dobro čini. ³⁸Tako onaj koji udaje svoju devojku, dobro čini, ali koji ne udaje, bolje čini.

³⁹Žena je privezana dok joj je muž živ; a ako joj umre muž, slobodna je za koga hoće da se uda, samo u Gospodu. ⁴⁰Ali je blaženija ako ostane tako, po mome mišljenju: ali mislim da i ja imam Duha Božjeg.

1. Korinćanima – 8 glava

¹A za meso žrtvovano idolima znamo da svi imamo znanje. Znanje nadima, a ljubav zida. ²Ako ko misli da zna što, još ne zna kao što bi

trebalo znati. ³A ako ko ljubi Boga, toga je Bog poznao. ⁴A za jedenje mesa žrtvovanog idolima znamo da nema idola na svetu i da nema drugoga Boga osim jednoga. ⁵Jer, ako i ima bogova po imenu, bilo na nebu, bilo na zemlji, kao što (zaista) ima mnogo bogova, i mnogo gospoda, ⁶ali mi imamo samo jednoga Boga, Oca, od koga je sve i za koga smo mi stvoreni, i jednoga Gospoda, Isusa Hrista, kroz koga je sve i mi kroz njega.

⁷Ali nemaju svi ovo znanje. Neki, naime, po staroj navici na idole, jedu (meso) kao meso žrtvano idolima, i njihova slaba savest prlja se. ⁸Ali jelo nas neće postaviti pred Boga: niti smo u gubitku ako ne jedemo, niti smo u dobitku ako jedemo. ⁹Ali se čuvajte da kako ova sloboda vaša ne postane spoticanje slabima! ¹⁰Jer ako tebe, koji znaš, vidi ko u idolskom hramu za trpezom, neće li se njegova savest, zato što je on slab, "osnažiti" da jede meso žrtvano idolima? ¹¹I s tvog znanja propada slabi, brat, za koga je Hristos umro! ¹²I kad se tako grešite o braću i bijete njihovu slabu savest, o Hrista se grešite. ¹³Zato, ako jelo sablažnjava brata mog, neću jesti mesa do veka, da ne sablaznim brata svoga.

1. Korinćanima – 9 glava

¹Nisam li slobodan? Nisam li apostol? Nisam li video Isusa, Gospoda našega? Niste li videlo moje u Gospodu? ²Ako drugima i nisam apostol, ali vama jesam. Jer ste vi pečat moga apostolstva u Gospodu. ³To je moj odgovor onima koji me optužuju. ⁴Zar nemamo vlasti jesti i piti? ⁵Zar nemamo vlasti jednu sestru kao ženu voditi, kao i ostali apostoli, braća Gospodnja i Kifa? ⁶Ili samo ja i Varnava nemamo vlasti ne raditi? ⁷Ko vojuje kad o svome trošku? Ko sadi vinograd i ne jede od roda njegov? Ili ko pase stado i ne jede od mleka stada?

⁸Je li ovo samo ljudska reč, ili zar ne govori ovo i zakon? ⁹U Mojsijevu zakonu napisano je: "Da ne zavežeš usta volu koji vrše". Brine li se Bog za volove? ¹⁰Ili govori baš za nas? Za nas se napisa, da orač

treba s nadom da ore, i koji vrše, s nadom da će dobiti svoj deo.

¹¹Kad mi vama sejasmo duhovno, je li onda što veliko ako mi žanjemo vaše telesno? ¹²Kad drugi dobijaju od onoga što je vaše, zašto ne pre mi? Ali ne učinimo po vlasti ovoj, nego trpimo sve, da ne učinimo kakve smetnje evanđelju o Hristu. ¹³Ne znate li da oni koji vrše svetu službu u hramu, od hrama se hrane, i koji oltaru služe, s oltarom dele? ¹⁴Tako i Gospod zapovedi propovednicima evanđelja; da od evanđelja žive.

¹⁵Ali ja to nijedno nisam učinio. I ne pišem ovo da mi tako bude, jer bih voleo umreti nego – slavu moju niko neće uništiti! ¹⁶Jer, ako propovedam evanđelje, nema ni hvale; jer moram to da činim; i teško meni ako ne propovedam evanđelja! ¹⁷Samo ako ovo činim od svoje volje, imam platu; inače mi je (samo) služba poverena. ¹⁸Kakva mi je, dakle, plata? Da propovedam evanđelje bez plate, da ne činim po svojoj volji u propovedanju evanđelja.

¹⁹Iako sam slobodan od sviju, svima sebe učinih slugom, da većinu pridobijem. ²⁰Tako sam Judejima bio kao Judejin, da Judeje pridobijem; onima koji su pod zakonom, bio sam kao pod zakonom, premda ja nisam pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom; ²¹onima koji su bez zakona, bio sam kao bez zakona, premda nisam bez zakona Božjeg, nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem one koji su bez zakona. ²²Slabima bio sam slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da svakako neke spasem. ²³A sve (ovo) činim za evanđelje, da bih imao deo u njemu.

²⁴Ne znate li da oni koji trče na trkalištu, svi trče, ali samo jedan dobije nagradu? Tako trčite da (je) dobijete! ²⁵Ali svaki koji se bori, od svega se uzdržava; oni, da dobiju raspadljiv venac, a mi neraspadljiv. ²⁶Ja, dakle, tako trčim, ne kao u maglu, tako se borim pesnicom, ne kao onaj koji bje vetar; ²⁷nego mučim telo svoje i pokoravam ga, da ne bih kako ja, koji sam drugima propovedao, sam rđav ispao.

1. Korinćanima – 10 glava

¹Hoću da znate, braćo, da ocevi naši svi pod oblakom behu, i svi kroz more prodoše, ²i svi se (tako) u Mojsija krstiše u oblaku i u moru, ³i svi jedno duhovno jelo jedoše, ⁴i svi jedno duhovno piće piše: pijahu, naime, iz duhovne stene koja iđaše za njima, a ta stena beše Hristos. ⁵Ali većina od njih ipak ne beše po Božjoj volji, jer beše pobijena u pustinji.

⁶A ovo se dogodilo za primer nama, da ne želimo zla, kao što su oni želeli. ⁷Niti budite idolopoklonici, kao neki od njih, kao što stoji napisano: "Sede narod da jede i da pije, i ustaše da igraju".

⁸Niti budimo bludnici, kao što su neki od njih bili, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri hiljade! ⁹Niti da kušamo Gospoda, kao što su neki od njih kušali, i izgiboše od zmija! ¹⁰Niti vičite (na Boga), kao što su neki od njih vikali, i izgiboše od onoga koji ubija!

¹¹A ovo se njima događaše kao primer, a napisa se za nauku nama, na koje su došli krajevi vremena. ¹²Zato, koji misli da stoji, neka se čuva da ne padne. ¹³Snašlo vas je samo čovečje kušanje. Ali Bog je veran, koji vas neće pustiti da se kušate većma nego što možete, nego će učiniti s kušanjem i izlaz, da bi ga mogli podneti.

¹⁴Zato, ljubazni moji, begajte od idolopoklonstva!

¹⁵Kao mudrima govorim: sudite sami o ovome što govorim.

¹⁶Čaša blagoslova koju blagosiljamo, nije li zajednica krvi Hristove? Hleb koji lomimo, nije li zajednica tela Hristova? ¹⁷Jer smo jedan hleb, jedno telo mi mnogi, jer svi od jednoga hleba jedemo. ¹⁸Gledajte zemaljskog Izrailja: koji jedu žrtve, nisu li zajedničari žrtvenika? ¹⁹Šta, dakle, hoću da kažem? Da je meso žrtvovano idolima što? Ili da je idol što? ²⁰(Ne), nego da oni to što žrtvuju, demonima žrtvuju, a ne Bogu. A

ja neću da vi budete zajedničari s demonima. ²¹Ne možete piti čaše Gospodnje i čaše demonske; ne možete sedeti za trpezom Gospodnjom i za trpezom demonskom. ²²Ili da razljutimo Gospoda? Jesmo li jači od njega?

²³"Sve je slobodno", ali nije sve na korist, "sve je slobodno", ali sve ne zida. ²⁴Niko da ne gleda što je njegovo, nego što je drugoga! ²⁵Sve što se prodaje na trgu, jedite, i ništa ne ispitujte savesti radi, ²⁶jer "Gospodnja je zemlja i sve što je na njoj". ²⁷Ako li vas ko od nevernika pozove, i hoćete da idete, jedite sve što se pred vas donese i ne ispitujte ništa savesti radi. ²⁸Ako li vam, pak, ko reče. "Ovo je idolska žrtva", onda ne jedite zbog onoga koji vam kaza i zbog savesti: ²⁹ali ne mislim tvoju savest, nego drugoga. Jer zašto da moju slobodu sudi tuđa savest. ³⁰Ako ja sa zahvalnošću uživam, zašto da se huli na mene za ono za što ja zahvaljujem (Bogu)?

³¹Ako, dakle, jedete, ako li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božju činite! ³²Ne budite na sablazan ni Judejima, ni Grcima, ni crkvi Božjoj, ³³kao što i ja u svačemu svima ugađam, ne tražeći svoje koristi, nego mnogih, da se spasu.

1. Korinćanima – 11 glava

¹Ugledajte se na mene, kao što se ja na Hrista!

²Hvalim vas, pak, što me se u svemu sećate i držite zapovesti kao što vam ih predadoh. ³Ali hoću da znate, da je svakome čoveku glava Hristos, a čovek je glava ženi, a Bog je glava Hristu. ⁴Svaki čovek koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju. ⁵I svaka žena koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je jedno i isto sa ošišanom. ⁶Jer, ako se žena ne pokriva, neka se (odmah) i šiša. Ako li je, pak, ružno ženi da se šiša ili brije, (onda) neka se (i) pokriva. ⁷Čovek ne treba da pokriva glave, jer je slika i slava Božja, a žena je slava čovekova. ⁸Jer nije čovek od žene,

nego žena od čoveka. ⁹I nije čovek stvoren žene radi, nego žena čoveka radi. ¹⁰Zato žena treba da ima znak vlasti na glavi – zbog anđela. ¹¹Ali u Gospodu niti je žena bez čoveka što ni čovek bez žene: ¹²jer, kao što je žena od čoveka, tako se i čovek rađa od žene; a sve je od Boga. ¹³Sami sudite: je li lepo da se žena gologlava moli Bogu? ¹⁴Ne uči li vas i sama priroda, da je za čoveka sramota ako ima dugačku kosu, ¹⁵a za ženu je dika ako ima dugačku kosu? Jer joj je kosa dana kao pokrivalo. ¹⁶Ako li, pak, ko hoće da se svađa, (neka zna): mi takoga običaja nemamo, niti crkve Božje.

¹⁷A kad ovo naređujem, ne mogu vas hvaliti, jer se ne sastajete na bolje, nego na gore. ¹⁸Prvo čujem da se delite kad se sastajete, i nešto verujem od ovog. ¹⁹Jer se morate i deliti, da se pokažu oni koji su valjani među vama!

²⁰Kad se, dakle, skupite na jedno mesto, ne jede se večera Gospodnja. ²¹Jer svaki odmah uzme svoju večeru i jede, i (tako) jedan gladije, a drugi se opija. ²²Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili prezirete crkvu Božju i sramotite one koji ništa nemaju? Šta da vam kažem? Hoću li vas pohvaliti? Za to vas ne hvalim.

²³Jer sam ja primio od Gospoda što sam vam i predao, da Gospod Isus onu noć kad je izdan, uze hleb, ²⁴zahvali Bogu, izlomi ga i reče: "Ovo je telo moje za vas. Ovo činite meni za spomen!" ²⁵Tako i čašu po večeri, i reče: "Ova je čaša novi savez mojom krvlju. Ovo činite, kad god (je) pijete, meni za spomen!"

²⁶Jer kad god jedete ovaj hleb i pijete čašu, smrt Gospodnju obznanjujete, dok ne dođe.

²⁷Ko, dakle, nedostojno jede hleb ili pije čašu Gospodnju, ogrešiće se o telo i krv Gospodnju. ²⁸Neka čovek ispituje sebe, i tako neka jede od hleba i pije iz čaše: ²⁹jer koji (samo) jede i pije, sud sebi jede i pije, zato što ne razlikuje tela (Gospodnjeg). ³⁰Zato su među vama mnogi slabi i

bolesni, i dosta ih je umrlo. ³¹Kad bi sami sebe ispitivali, ne bi nam se sudilo. ³²A kad nam sudi Gospod, kara nas, da se ne osudimo sa svetom.

³³Zato, braćo moja, kad se sastajete da jedete, iščekujte jedan drugoga. ³⁴Ako li je ko gladan, neka jede kod kuće, da se ne sastajete na sud. Ostalo ću narediti kad dođem.

1. Korinćanima – 12 glava

¹A kazaću vam, braćo, i za duhovne darove. ²Znate da ste, kad ste bili neznabošci, išli k bezglasnim idolima kako su vas vodili. ³Zato vam dajem na znanje, da niko ko Duhom Božjim govori, neće reći: "Proklet bio Isus", i niko ne može reći: "Gospod je Isus", osim Duhom svetim.

⁴Darovi su različni, ali Duh je isti. ⁵I različne su službe, ali Gospod je isti. ⁶I različne su sile, ali Bog je isti, koji čini sve u svima.

⁷A u svakome se pojavljuje Duh na korist. ⁸Jednome se, naime, daje Duhom reč mudrosti, drugome reč znanja istim Duhom, ⁹drugome vera istim Duhom, drugome dar isceljivanja jednim Duhom, ¹⁰drugome da čini čudesa, drugome proroštvo, drugome da razlikuje duhove, drugome različni jezici, drugome da tumači jezike: ¹¹a sve ovo čini jedan i isti Duh, koji razdeljuje svakome kako hoće.

¹²Jer, kao što je telo jedno i ude ima mnoge, a svi udi tela, premda su mnogi, jedno su telo, tako je i s Hristom. ¹³Jer smo se svi mi jednim Duhom krstili u jedno telo, bili Judeji ili Grci, robovi ili slobodni. I svi smo se jednim Duhom napojili. ¹⁴Jer i telo nije jedan ud, nego mnogi. ¹⁵Ako reče noga: "Nisam ruka, pa nisam od tela", ipak je od tela. ¹⁶I ako reče uho: "Nisam oko, pa nisam od tela", ipak je od tela. ¹⁷Kad bi sve telo bilo oko, gde bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gde bi bilo mirisanje? ¹⁸Ali Bog postavi sve ude u telu kako je hteo. ¹⁹Kad bi sve bilo jedan ud, gde bi bilo telo! ²⁰Ovako je mnogo udova, a telo je jedno.

²¹Ne može oko reći ruci: "Ne trebaš mi", ili opet glava nogama: "Ne trebate mi". ²²Ne, nego su baš oni udi tela koji se čine da su slabiji, (naročito) potrebni, ²³i koje (ude) na telu držimo za manje plemenite, te više poštujemo, i naši nepristojni (udi) imaju veću pristojnost, ²⁴a naši pristojni (udi) ne trebaju toga. Ne, Bog složi telo i manjem (udu) daje veću čast, ²⁵da ne bude nesloge u telu, nego da se udi složno brinu jedan za drugoga. ²⁶I ako pati jedan ud, s njim pate svi udi; ako li se jedan ud slavi, s njim se raduju svi udi.

²⁷A vi ste telo Hristovo i, svaki za sebe, udi. ²⁸I jedne postavi Bog u crkvi prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje, zatim (dolaze) čudesa, pa darovi isceljivanja, pomaganja, upravljanja, različni jezici. ²⁹Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Jesu li svi čudotvorci? ³⁰Imaju li svi darove isceljivanja? Govore li svi jezike? Eda li (ih) svi tumače? ³¹Starajte se za veće darove! I ja ću vam pokazati još bolji put.

1. Korinćanima – 13 glava

¹Ako jezike čovečje i anđelske govorim, a ljubavi nemam, onda sam ruda koja zvuči ili kimval koji zveči. ²I ako imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu veru, da i gore premeštam, a ljubavi nemam, ništa sam. ³I ako razdam sve svoje imanje, i ako predam telo svoje da se spali, a ljubavi, nemam, ništa mi ne pomaže.

⁴Ljubav dugo trpi, dobra je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvali, ne nadima se, ⁵ne čini što ne treba, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu, ⁶ne raduje se nepravdi, ali se raduje pravdi; ⁷sve snosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi.

⁸Ljubav nikad ne prestaje; proroštva će proći, jezici će prestati, znanja će nestati. ⁹Jer nešto znamo i nešto prorokujemo: ¹⁰a kad dođe savršeno, onda će prestati što je nešto. ¹¹Kad sam bio dete, govorio sam kao dete, mislio sam kao dete, razmišljao sam kao dete. Kad sam

postao čovek, odbacio sam detinjsko. ¹²Sad vidimo kroz ogledalo, nejasno, a onda ćemo licem k licu. Sad poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam sam poznat.

¹³A sad ostaje vera, nada, ljubav, ovo troje; ali je ljubav najveća među njima.

1. Korinćanima – 14 glava

¹Težite za ljubavlju i starajte se za duhovne darove, a osobito da prorokujete! ²Jer koji govori jezik, ne govori ljudima, nego Bogu: jer ga niko ne razume, a on Duhom govori tajne. ³A koji prorokuje, ljudima govori, snaži ih, teši i hrabri. ⁴Koji govori jezik, sebe snaži, a koji prorokuje, crkvu snaži. ⁵Hteo bih da svi vi govorite jezike, a još više da prorokujete! Veći je onaj koji prorokuje nego onaj koji govori jezike, osim ako ovaj tumači, da se crkva osnaži.

⁶A sad, braćo, ako dođem k vama i stanem govoriti jezike, kakvu ću vam korist učiniti, ako vam ne govorim ili u otkrivenju, ili u znanju, ili u proroštvu, ili u nauci? ⁷I bezdušne stvari koje daju glas, svirala ili gitar, ako ne daju različnih glasova, kako će se razumeti što se svira? ⁸I ako truba da nerazgovetan glas, ko će se spremiti za boj? ⁹Tako i vi; ako nerazumljivu reč rečete jezikom, kako će se razumeti šta govorite? Govorićete u vetar.

¹⁰Toliko je na svetu različnih jezika, i nijedan nije nerazumljiv! ¹¹Ako, dakle, ne znam značenja jezika, biću tuđin onome koji govori, i onaj koji govori, biće meni tuđin. ¹²Tako i vi: budući da se starate za duhovne darove, gledajte da budete bogati za napredak crkve.

¹³Zato, koji govori jezik, neka se moli Bogu da i tumači. ¹⁴Jer, ako se jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda. ¹⁵Šta ću, dakle, činiti? Moliću se Bogu duhom, a moliću se i umom, hvaliću Boga duhom, a hvaliću i umom. ¹⁶Jer, ako zahvaljuješ duhom, kako će onaj

koji zauzima mesto laika, reći "amin" po tvome zahvaljivanju? Jer ne zna šta govoriš. ¹⁷Ti lepo zahvaljuješ, ali se drugi (time) ne snaži.

¹⁸Hvala Bogu, govorim jezike više od svih vas. ¹⁹Ali u crkvi volim pet reći reći umom svojim, da i druge poučim, nego li hiljadu reći jezikom.

²⁰Braćo, ne budite deca umom, nego nevaljalstvom detinjite, a umom budite zreli ljudi!

²¹U zakonu piše: "Preko ljudi koji govore drugim jezikom i usnama tuđinaca govoriću narodu ovome, i ni tako me neće poslušati, govori Gospod". ²²Jezici su, dakle, znak ne onima koji veruju, nego onima koji ne veruju; a proroštvo ne onima koji ne veruju, nego onima koji veruju.

²³Ako se, dakle, skupi sva crkva na jedno mesto i svi uzgovore jezike, a uđu unutra laici ili nevernici, neće li reći da ste poludeli? ²⁴Ako, pak, svi prorokuju, i uđe kakav nevernik ili laik: svi ga karaju, svi mu sude, ²⁵tajne srca njegova otkrivaju se, i tako će pasti ničice, pokloniće se Bogu i javljaće da je zaista Bog s vama.

²⁶Šta ćemo, dakle, braćo? Kad se skupljate, svaki od vas ima psalam, ima nauku, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje: (ali) sve da biva na korist. ²⁷Ako ko govori jezik, (onda samo) po dvojica ili, najviše, po trojica, i to redom, a jedan neka tumači. ²⁸Ako li nema tumača, neka ćuti u crkvi, i sebi neka govori i Bogu. ²⁹A proroci dvojica ili trojica neka govore, a drugi neka rasuđuju. ³⁰Ako li se (što) otkrije drugome koji sedi, prvi neka ćuti. ³¹Jer možete svi prorokovati, jedan po jedan, da se svi uče i svi da se teše. ³²I duhovi proročki pokoravaju se prorocima, ³³jer Bog nije (Bog) nereda, nego mira. Kao po svima crkvama svetih:

³⁴Žene da ćute u crkvama. Jer se njima ne dopusti da govore, nego da slušaju, kao što i zakon govori. ³⁵Ako li hoće čemu da se nauče, neka kod kuće pitaju muževe svoje, jer je ružno ženi da govori u crkvi.

³⁶Ili od vas iziđe reč Božja – ili samo do vas dođe? ³⁷Ako ko misli da je prorok ili da ima Duha, neka vidi da je to što vam pišem Gospodnja

zapovest. ³⁸Ako li ko to ne zna, ne zna njega (Bog). ³⁹Dakle, braćo moja, starajte se da prorokujete, i ne branite govoriti jezike. ⁴⁰A sve neka biva lepo i uredno!

1. Korinćanima – 15 glava

¹Dajem vam na znanje, braćo, evanđelje koje sam vam propovedio, koje ste i primili, u kome i stojite, ²kojim ćete se i spasti, ako ga držite kako sam vam ga objavio, osim ako niste uzalud poverovali. ³Pre svega vam predadoh što i primih: da Hristos umre za grehe naše po pismima, ⁴i da bi sahranjen, i da ustade treći dan po pismima, ⁵i da se javi Kifi, zatim dvanaestorici. ⁶Potom ga videše u isti mah više od pet stotina braće, od kojih većina živi i sad, a neki umreše. ⁷Zatim se javi Jakovu, pa onda svima apostolima, ⁸a posle sviju javi se i meni, kao kakvom nedonoščetu. ⁹Jer sam ja najmanji među apostolima, koji nisam dostojan nazvati se apostol, jer gonih crkvu Božju. ¹⁰Ali po blagodati Božjoj jesam što sam, i blagodat njegova, meni dana, ne osta bez ploda, nego se potrudih više od sviju njih, t.j. ne ja, nego blagodat Božja (koja beše) sa mnom. ¹¹Bio, dakle, ja ili oni: tako propovedamo i tako ste poverovali.

¹²A kad se o Hristu propoveda da je ustao iz mrtvih, kako govore neki među vama da nema uskrsa mrtvih? ¹³Ako nema uskrsa mrtvih, to ni Hristos nije ustao. ¹⁴A ako Hristos nije ustao, onda je prazna propoved naša, prazna i vera vaša. ¹⁵A nalazimo se i lažni svedoci Božji, što smo svedočili na Boga da je vaskrsao Hrista, koga nije vaskrsao, ako mrtvi ne ustaju. ¹⁶Jer, ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos nije ustao. ¹⁷A ako Hristos nije ustao, uzalud je vera vaša; još ste u gresima svojim. ¹⁸Onda propadoše i oni koji pomreše u Hristu. ¹⁹Ako se samo u ovom životu uzdamo u Hrista, jadniji smo od svih ljudi.

²⁰Ali Hristos je ustao iz mrtvih, prvi od onih koji su umrli. ²¹Jer, kad je kroz čoveka (došla) smrt, kroz čoveka je i uskrs mrtvih. ²²Jer, kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživeti.

²³Ali svaki u svom redu: prvo Hristos, potom hrišćani, o njegovu dolasku, ²⁴pa onda kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu, uništivši svako poglavarstvo, svaku vlast i silu. ²⁵Jer njemu valja carovati "dok ne položi sve neprijatelje pod noge svoje". ²⁶Kao poslednji neprijatelj uništiće se smrt. ²⁷Jer "sve je pokorio pod noge njegove". A kad kaže da (mu) je "sve" pokoreno, jasno je da osim onoga koji mu je pokorio sve. ²⁸A kad mu se sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti onome koji mu je sve pokorio, da bude Bog sve u svemu.

²⁹Jer šta će raditi oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi nikakvo ne ustaju, što se još kršćavaju za njih? ³⁰Što smo i mi svaki čas u opasnosti? ³¹Svaki dan umirem! To je istina, braćo, kao što ste vi slava moja, koju imam u Hristu Isusu, Gospodu našem. ³²Ako sam se u Efesu samo kao čovek borio sa zverovima, kakva mi je korist? Ako mrtvi ne ustaju, onda "da jedemo i pijemo, jer ćemo sutra umreti". ³³Ne varajte se: "Zli razgovori kvare dobre običaje". ³⁴Otreznite se kao što treba i ne grešite: jer neki ne znaju Boga. Na sramotu vama kažem!

³⁵Ali će reći ko: "Kako će ustati mrtvi? U kakvom će telu doći?"

³⁶Bezumniče! Ti što seješ, neće oživeti ako ne umre. ³⁷I što seješ, ne seješ telo koje će biti, nego golo zрно, pšenično ili drugo kakvo. ³⁸A Bog mu daje telo kako hoće, i svakom semenu svoje telo. ³⁹Nije svako meso jedno meso, nego je drugo čovečje, a drugo je meso skotsko, a drugo je meso ptičje, a drugo riblje. ⁴⁰I ima telesa nebeskih i telesa zemaljskih. Ali je drugi sjaj nebeskima, a drugi zemaljskima. ⁴¹Druga je svetlost suncu, a druga svetlost mesecu, i druga svetlost zvezdama. zvezda se od zvezde razlikuje u svetlosti.

⁴²Tako i uskrs mrtvih. Seje se raspadljivo, ustaje neraspadljivo; ⁴³seje se prezreno, ustaje slavno; seje se slabo, ustaje silno; ⁴⁴seje se telo zemaljsko, ustaje telo nebesko. Kad ima telo zemaljsko, ima i nebesko.

⁴⁵Tako je i napisano: "Prvi čovek Adam posta živo zemaljsko stvorenje"; a poslednji Adam duh koji oživljuje. ⁴⁶Ali ne ide prvo

nebesko, nego zemaljsko, pa onda nebesko. ⁴⁷Prvi je čovek od zemlje, zemljan; drugi je čovek s neba. ⁴⁸Kakav je zemljani, taki su i zemljani, i kakav je nebeski, taki su i nebeski. ⁴⁹I kako smo nosili sliku zemljanoga, tako ćemo nositi i sliku nebeskoga.

⁵⁰Ali ovo (vam) kažem, braćo: meso i krv ne mogu naslediti carstva Božjega, niti raspadljivost nasleđuje neraspeditljivosti. ⁵¹Evo vam tajnu kazujem: Nećemo svi pomreti, ali svi ćemo se pretvoriti, ⁵²u momentu, u tren oka, kad zatrubi poslednja truba. Jer će zatrubiti, i mrtvi će ustati neraspeditljivi, i mi ćemo se pretvoriti. ⁵³Jer mora ovo raspadljivo da se obuče u neraspeditljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. ⁵⁴A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspeditljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti reč što je napisana: "Pobeda proždre smrt!

⁵⁵Gde ti je, smrti, pobeda? Gde ti je, smrti, žalac?" ⁵⁶Žalac smrti je greh, a sila greha je zakon. ⁵⁷Bogu hvala, koji nam daje pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista! ⁵⁸Zato, braćo moja mila, budite čvrsti, ne dajte se pomaknuti, budite bogati u delu Gospodnjem svagda, kad znate da trud vaš u Gospodu nije uzalud.

1. Korinćanima – 16 glava

¹A za skupljanje pomoći svetima, kao što sam naredio crkvama galatskim, tako činite i vi. ²Svaki prvi dan nedelje neka svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja koliko može, da ne bi bila skupljanja (tek) onda kad dođem. ³A kad dođem, koje nađete za vredne, te ću s pismima poslati da odnesu vaš dar u Jerusalim. ⁴A ako bude vredno da i ja idem, poći će sa mnom.

⁵A doći ću k vama kad prođem Makedoniju. Jer ću kroz Makedoniju proći, ⁶a kod vas ću, može biti, ostati, ili i zimovati, da me vi pratite kud pođem. ⁷Jer neću da vas sad vidim (samo) u prolaženju, jer se nadam neko vreme ostati kod vas, ako Gospod dopusti. ⁸A u Efesu ću ostati

do Duhova. ⁹Jer mi se otvoriše velika i bogata vrata, a i protivnika je mnogo.

¹⁰A kad dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez straha; jer on radi delo Gospodnje, kao i ja. ¹¹Niko, dakle, da ga ne prezre, ispratite ga s mirom, da dođe k meni; jer ga čekam s braćom. ¹²A za brata Apola, mnogo ga molih da dođe k vama s braćom; i nikako ne htjede da sad dođe, ali će doći kad mu bude zgodno.

¹³Pazite, stojte čvrsto u veri, muški se držite, budite snažni! ¹⁴Sve činite u ljubavi.

¹⁵Molim vas, pak, braćo: Znaete dom Stefanin, da je prvenac ahajski i da su sebe odredili na služenje svetima. ¹⁶Budite i vi pokorni takovima i svakome koji pomaže i trudi se.

¹⁷Radujem se što su Stefana, Fortunat i Ahaik kod mene, jer su oni učinili što vi niste mogli: ¹⁸umirili su duh moj i vaš. Pripazite, dakle, takove.

¹⁹Pozdravljaju vas crkve Azijske. Pozdravljaju vas u Gospodu mnogo Akila i Priska sa svojom domaćom crkvom. ²⁰Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedan drugoga celivom svetim!

²¹Pozdrav je mojom rukom, Pavlovom. ²²Ako ko ne ljubi Gospoda, da je proklet! Maranata. ²³Blagodat Gospoda Isusa neka je s vama.

²⁴Ljubav je moja sa svima vama u Hristu Isusu.

2. Korinćanima

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#)

---

2. Korinćanima – 1 glava

¹Pavle, apostol Hrista Isusa po volji Božjoj, i brat Timotej crkvi Božjoj u Korintu, sa svima svetima koji su u svoj Ahaji: ²blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.

³Slava Bogu i Ocu Gospoda našeg Isusa Hrista, Ocu milosrđa i Bogu svake utehe, ⁴koji nas teši u svakoj nevolji našoj, da bismo mi mogli tešiti one koji su u svakoj nevolji, utehom kojom nas same teši Bog.

⁵Jer, kao što nas obilno snalaze stradanja Hristova, tako je kroz Hrista obilna i uteha naša. ⁶Ako li smo u nevolji, za vašu je utehu i spasenje; ako li se tešimo, za vašu je utehu, koja se pokazuje u snošenju istih stradanja koja i mi podnosimo. ⁷I tako je nada naša za vas tvrda, jer znamo da kao što ste zajedničari u našem stradanju, tako i u utesi.

⁸Jer hoćemo da znate, braćo, za nevolju našu koja nam se dogodila u Aziji, da smo bili i suviše, preko snage opterećeni, tako da se nismo nadali ni daćemo ostati živi. ⁹I već smo sami sebe osudili bili na smrt, da se ne bi uzdali u sebe, nego u Boga koji podiže mrtve. ¹⁰On nas je od tolike smrti izbavio i izbavljaće; u njega se uzdamo da će nas i dalje izbavljati, ¹¹pomoću i vaše molitve za nas, da za blagodat koja je nama dana, mnogi ljudi daju hvalu (Bogu) za nas.

¹²Jer je ovo slava naša: svedočanstvo savesti naše, da smo u svetosti i čistoti Božjoj, ne po mudrosti ljudskoj, nego po blagodati Božjoj živeli na svetu, a osobito među vama. ¹³Jer vam ne pišemo drugo nego što čitate i razumete, a nadam se da ćete potpuno razumeti, ¹⁴kao što ste

nas donekle već razumeli; da smo slava vaša, kao i vi naša, za dan Gospoda našeg Isusa.

¹⁵I u ovom pouzdanju htjedoh prvo k vama doći, da po drugiput primite blagodat, ¹⁶i kroz vas da odem u Makedoniju, i opet iz Makedonije da dođem k vama i vi da me otpratite u Judeju. ¹⁷Jesam li, dakle, bio lakouman kad sam ovo hteo? Ili su moje namere čisto ljudske namere, tako da je u mene (u isto vreme) i "da" i "ne". ¹⁸Tako mi vernosti Božje: reč je naša k vama nije (u isto vreme) i "da" i "ne".

¹⁹Jer Sin Božji, Hristos Isus, koga mi vama propovedamo, ja, Silvan i Timotej, ne beše "da" i "ne", nego u njemu bi "da". ²⁰Jer, koliko je obećanja Božjih, u njemu su "da"; zato i govorimo kroz njega "amin", Bogu na slavu. ²¹A Bog je koji nas s vama (zajedno) utvrđuje u Hristu i koji nas pomaza, ²²koji nas i zapečati i daje Duha kao kaparu u srca naša.

²³A ja za svedoka Boga prizivam na svoju dušu: (samo) štedeći vas, ne dođoh više u Korint. ²⁴Ne kao da mi gospodarimo verom vašom, nego smo (samo) pomagачi vaše radosti; u veri ste tvrdi.

2. Korinćanima – 2 glava

¹Ovo, pak, odlučih u sebi, da vam ne dođem opet u žalosti. ²Jer, ako vas ja žalostim, ko će me veseliti ako ne onaj koga ja žalostim? ³I baš to vam pisah, da me, kad dođem, ne ožaloste oni za koje bi valjalo da se veselim. Jer se uzdam u sve vas, da je moja radost (radost) svih vas. ⁴Jer od mnoge nevolje i brige srca pisah vam s mnogim suzama, ne da vas ožalostim, nego da biste poznali ljubav koju imam izobilno k vama.

⁵Ako je, pak, ko ožalostio, nije mene ožalostio, nego – (bar) donekle, da ne preteram – sve vas. ⁶Tome je dosta ovaj kar od većine, ⁷tako da mu, naprotiv, pre morate oprostiti i tešiti ga, da ga kako ne satre

prevelika žalost. ⁸Zato vas molim, ljubite ga. ⁹Jer za to vam i pisah, da poznam vrednost vašu, jeste li u svemu poslušni. ¹⁰A kome vi što oprostite, (tome opraštam) i ja; jer sam i ja što sam oprostio, ako sam što oprostio, (oprostio) vas radi, pred Hristom, ¹¹da nas ne prevari sotona, jer znamo šta on misli.

¹²A kad dođoh u Troadu da propovedam evanđelje o Hristu, i otvoriše mi se vrata u Gospodu, ¹³nisam imao mira u duši svojoj, jer ne nađoh Tita, brata svoga, nego se oprostih s njima i odoh u Makedoniju.

¹⁴Ali hvala Bogu koji nam svagda daje pobedu u Hristu i na svakom mestu širi kroz nas miris poznanja svoga! ¹⁵Jer smo Hristov miris Bogu, među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju, ¹⁶jednima miris smrti za smrt, drugima miris životni za život. I ko je za ovo podoban? ¹⁷Jer mi ne trgujemo rečju Božjom, kao mnogi, nego kao iz čista srca, nego kao iz Boga govorimo pred Bogom u Hristu.

2. Korinćanima – 3 glava

¹Počinjemo li opet sebe preporučivati? Ili trebamo, kao neki, preporučnih pisama na vas ili od vas? ²Vi ste naše pismo, napisano u srcima našim, koje znaju i čitaju svi ljudi. ³Jer se zna da ste pismo Hristovo koje smo mi sastavili, koje je napisano ne mastilom, nego Duhom Boga živoga, ne na kamenim pločama, nego na pločama ljudskih srca. ⁴A tako pouzdanje imamo u Boga kroz Hrista. ⁵Ne kao da smo od sebe kadri što rasuditi kao od sebe, nego je naša sposobnost od Boga, ⁶koji nas je i osposobio da budemo sluge novom savezu, ne slovu, nego Duhu: jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

⁷A kad (već) služba smrti, slovima izrezana u kamenu, beše slavna, tako da sinovi Izrailjevi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica njegova, koja prođe, ⁸kako da ne bude još slavnija služba Duha? ⁹Jer, kad slavna beše služba osuđenja, mnogo je slavnija služba pravednosti. ¹⁰Upravo, zbog prevelike slave (evanđelja) proslavljeno

(zakonom) u ovom slučaju i nije proslavljeno. ¹¹Jer, kad slavno beše ono što prestaje, mnogo je slavnije ono što ostaje. ¹²Imajući, dakle, ovaku nadu, govorimo sasvim slobodno ¹³i ne (činimo) kao Mojsije (,koji) metaše pokrivalo na lice svoje, da ne bi sinovi Izrailjevi videli svršetak onome što prestaje. ¹⁴Ali misli njihove postaše tupe. Jer do današnjeg dana stoji isto pokrivalo u čitanju Staroga saveza, i ne skida se, jer ga (samo) Hristos uništava: ¹⁵nego do danas stoji pokrivalo na srcu njihovu kad god se čita Mojsije, ¹⁶"ali kad se obrati ka Gospodu uzeće se pokrivalo".

¹⁷A Gospod je Duh: a gde (je) Duh Gospodnji, (onde je) sloboda. ¹⁸Mi, pak, svi otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, i preobražavamo se u istu sliku, iz slave u slavu, kao što biva od Gospodnjega Duha.

2. Korinćanima – 4 glava

¹Zato, imajući ovu službu po milosti (Božjoj), ne bojimo se, ²nego smo se odrekli tajnoga srama, ne živimo u lukavstvu i ne izvrćemo reč Božju, nego javljanjem istine preporučujemo sebe svakoj savesti čovečjoj pred Bogom. ³Ako li je, pak, naše evanđelje ipak pokriveno, pokriveno je (samo) onima koji propadaju, ⁴onima koji ne veruju, kojima je bog ovoga sveta oslepio misli, da ne vide svetlost evanđelja o slavi Hristovoj, koji je slika Božja. ⁵Jer ne propovedamo sebe, nego Hrista Isusa, Gospoda, a sebe (držimo samo) za sluge vaše Isusa radi. ⁶Jer Bog koji je rekao: "Neka iz tame zasvetli svetlost!", on je zasvetlio u srcima našim, da bi se osvetlilo poznanje slave Božje na licu Hristovu.

⁷Ali ovo blago imamo u zemljanim sudovima, da (bi se videlo da) je prevelika sila od Boga, a ne od nas. ⁸U svemu imamo nevolje, ali nismo u škripcu; zbunjeni smo, ali ne gubimo nade; ⁹gone nas, ali nismo ostavljeni; obaraju nas, ali ne ginemo. ¹⁰Jednako nosimo na telu (svome) smrt Isusovu, da se i život Isusov pokaže na telu našem. ¹¹Jer nas, žive, jednako predaju na smrt za Isusa, da se i život Isusov javi na

smrtnome telu našem. ¹²Tako, dakle, smrt radi u nama, a život u vama.

¹³Imajući, pak, isti duh vere kao što je napisano: "Verovah, zato govorih", i mi verujemo, pa zato i govorimo, ¹⁴jer znamo da će (Bog) koji je podigao Gospoda Isusa, i nas podići s Isusom i s vama zajedno postaviti preda se. ¹⁵Jer je sve vas radi, da blagodat, umnožena mnogima, umnoži hvalu na slavu Božju. ¹⁶Zato se ne bojimo, nego, ako naš spoljašnji čovek i propada, unutrašnji naš (čovek) obnavlja se svaki dan. ¹⁷Jer naša sadašnja mala nevolja donosi nam najveće, večno bogatstvo slave, ¹⁸jer mi ne gledamo na ono što se vidi, nego na ono što se ne vidi, jer je ono što se vidi, za vreme, a ono što se ne vidi, večno.

2. Korinćanima – 5 glava

¹Jer znamo: ako se naš zemaljski šator sruši, imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, večnu, na nebesima. ²Jer (dok smo) u ovome (telu), uzdišemo, želeći da na zemaljski obučemo svoj nebeski stan, ³jer se (samo tako), ako smo ga obukli, nećemo naći goli. ⁴Jer mi koji smo u ovome šatoru, uzdišemo opterećeni, jer nećemo da se svučemo, nego da na zemaljsko obučemo nebesko, da život proždere smrtno.

⁵A onaj koji nas je za ovo pripremio, Bog je, koji nam je dao Duha kao kaparu. ⁶kako smo, dakle, uvek dobre volje i znamo da smo, dok smo u telu, daleko od Gospoda – ⁷jer (još) u veri živimo, a ne u gledanju –, ⁸ipak smo dobre volje i više volimo ostaviti telo i biti kod Gospoda.

⁹Zato se i staramo da mu, bili u telu ili izvan tela, budemo ugodni. ¹⁰Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovu, da svaki primi (platu za ono) što je za života u telu učinio, dobro ili zlo.

¹¹Znajući, dakle, strah Gospodnji, ljude nagovaramo, a Bogu smo poznati; a nadam se da sam i vašim savestima poznat. ¹²Ne

preporučujemo opet sebe vama, nego vam dajemo uzrok da se hvalite nama, da imate (što odgovoriti) onima koji se hvale onim što je spolja, a ne što je u srcu. ¹³Jer, ako smo ljudi, za Boga (je); ako smo pametni, za vas.

¹⁴Jer nas obuzima ljubav Hristova kad ovako sudimo: Jedan je umro za sve, dakle su svi umrli. ¹⁵A za sve je umro, da oni koji žive, ne žive više sebi, nego onome koji je za njih umro i vaskrsao. ¹⁶Zato mi odsad nikoga (više) ne znamo kao što ljudi znaju jedan drugoga: ako smo i znali Hrista kao što ljudi znaju jedan drugoga, ali sad ga više ne znamo (tako). ¹⁷Zato, ako je ko u Hristu, nova je stvar. Staro je prošlo, gle, došlo je novo!

¹⁸A sve je od Boga koji nas je pomirio sa sobom kroz Hrista i dao nam službu pomirenja; ¹⁹jer je Bog bio onaj koji je u Hristu pomirio svet sa sobom, ne primivši im prestupa njihovih i metnuvši u nas reč pomirenja. ²⁰Tako mesto Hrista radimo, kao da Bog govori kroz nas. Molimo vas u ime Hristovo: Pomirite se s Bogom! ²¹Onoga koji nije znao greha, za nas je učinio grehom, da mi kroz njega postanemo, pravednost Božja.

2. Korinćanima – 6 glava

¹A kao pomagači i opominjemo vas da ne primite uzalud blagodat Božju. ²Jer kaže: "U najbolje vreme poslušah te i u dan spasenja pomogoh ti". Evo, sad je "najbolje vreme", evo, sad je "dan spasenja"! ³Nikako ni učemo ne dajemo spoticanje, da se ne kudi služba, ⁴nego se u svemu pokazujemo kao sluge Božje: u mnogoj strpljivosti, u nevoljama, u bedama, u tesnotama, ⁵u boju, u tamnicama, u bunama, u trudu, u nespavanju, u postu, ⁶u čistoti, u znanju, u podnošenju, u dobroti, u Duhu svetom, u ljubavi istinitoj, ⁷u reči istine, u sili Božjoj, u oružju pravednosti, desnom i levom, ⁸u slavi i sramoti, u kuđenju i pohvali, kao varalice i istiniti, ⁹kao neznani i poznati, kao oni koji umiru i evo smo živi, kao kažnjeni, ali ne ubijeni, ¹⁰kao žalosni, a uvek veseli,

kao siromašni, a koji mnoge obogaćavaju, kao oni koji ništa nemaju, a sve imaju.

¹¹Usta naša otvoriše se k vama, Korinćani, srce se naše rasprostranilo.

¹²Vama nije tesno u nama, tesno vam je u srcima vašim! ¹³A da mi vratite – kao deci (svojoj) govorim (vam) – rasprostranite se i vi!

¹⁴Ne vucite jaram s nevernica: jer šta ima pravednost s bezakonjem, ili kakvu zajednicu ima svetlost s tamom? ¹⁵Kako li se slaže Hristos s Veliarom, ili kakav deo ima verni s nevernikom? ¹⁶Kako li se slaže hram Božji s idolima? Jer smo mi hram Boga živoga, kao što reče (sam) Bog: "Staviću i živeću među njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod. ¹⁷Zato otidite od njih i odvojte se, govori Gospod, i nečistoga ne dohvatajte se; i (onda) ću vas ja primiti, ¹⁸i biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod, Svemogući".

2. Korinćanima – 7 glava

¹Kad, dakle, imamo ova obećanja, mili moji, očistimo sebe od svake mrlje tela i duše i budimo potpuno sveti u strahu Božjem.

²Primitite nas (u srca svoja)! Nikome ne učinismo na žao, nikoga ne upropastismo, nikoga ne zakinusmo. ³Ne govorim ovo da bih osudio: jer sam već rekao da ste u srcu našem, da zajedno umremo i živimo.

⁴Mnogo se uzdam u vas, mnogo se hvalim vama: pun sam utehe, prepun radosti pored svih nevolja naših. ⁵Jer i kad smo došli u Makedoniju, nismo imali mira, nego svuda nevolja: spolja borbe, iznutra strah. ⁶Ali Bog, koji teši nevoljnike, utešio je i nas dolaskom Titovim: ⁷ali ne samo njegovim dolaskom nego i utehom kojom se utešio kod vas; jer nam je kazao vašu želju, vaš bol, vaše staranje za mene, tako da sam se još većma obradovao.

⁸Jer, ako sam vas i ožalostio poslanicom, ne kajem se. Pa ako sam se (pre) i pokajao, vidim (, ipak,) da je ona poslanica, ako vas je zamalo i

ožalostila – ⁹ali sad se radujem, ne što ste se ožalostili, nego što ste se ožalostili na pokajanje. Jer ste se ožalostili kako Bog hoće, da ni u čemu ne štetujete od nas. ¹⁰Jer žalost koja je po Božjoj volji, donosi pokajanje za spasenje, (pokajanje) za koje se ne kaje; a žalost ovoga sveta donosi smrt. ¹¹Jer, gle, baš to što ste se po Božjoj volji ožalostili, koliku dobru volju stvori u vama, pa pravdanje, pa nezadovoljstvo, pa strah, pa želju, pa revnost, pa kaštigovanje! U svemu ste se pokazali da ste čisti u ovoj stvari. ¹²Ako vam, dakle, i pisah, ne (pisah) zbog onoga koji je skrivio, niti zbog onoga kome je krivo učinjeno, nego da se pokaže kod vas, pred Bogom, vaša revnost za nas.

¹³To nas je utešilo. Ali, pored ove naše utehe, još smo se većma obradovali radosti Titovoj, što ste svi vi okrepili duh njegov. ¹⁴Jer, ako sam vas što njemu pohvalio, nisam se posramio, nego, kao što su sve naše reči k vama bile istinite, tako se istinitom pokazala i naša pohvala pred Titom. ¹⁵I srce je njegovo (sad) još punije ljubavi k vama, kad se seti poslušnosti svih vas, kako ste ga sa strahom i trepetom primili.

¹⁶Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

2. Korinćanima – 8 glava

¹Dajemo vam, pak, na znanje, braćo, blagodat Božju koja je dana crkvama makedonskim, ²da (,naime,) u mnogome kušanju nevolja izobilje radosti njihove i puko siromaštvo njihovo izobilova u bogatstvu dobrote njihove. ³Jer ja sam svedok da su po mogućstvu, pa i preko mogućstva, dobrovoljno davali ⁴i mnogo su nas molili da im učinimo tu milost da i oni potpomognu svete. ⁵I ne samo kao što smo se nadali, nego su sebe dali, prvo Gospodu, pa onda nama, po volji Božjoj. ⁶Tako smo umolili Tita da, kao što je pre počeo, tako (sad) i svrši među vama i ovu milost.

⁷I, kao što ste u svemu bogati, u veri, u reči, u znanju, u svakoj revnosti i u ljubavi svojoj k nama, da i u ovoj milosti budemo bogati. ⁸Ne govorim ovo kao zapovest, nego revnošću drugih kušam i vašu ljubav

je li istinita: ⁹Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista, da, bogat budući, vas radi osiromaši, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

¹⁰Kazujem samo svoje mišljenje u ovoj stvari, jer je ovo na korist vama, koji ste ne samo činiti nego i hteti još pre počeli, od lanjske godine: ¹¹a sad i dovršite delo, da, kao što beše dobra volja hteti, tako da bude i učiniti – prema imanju. ¹²Jer, ako je dobra volja tu, mila je po onome što ima, a ne po onome što nema. ¹³Ne da drugima bude lakše, a vi da se opteretite, nego jednako: ¹⁴vaš suvišak neka bude sad za njihov nedostatak, da (drugiput) i njihov suvišak bude za vaš nedostatak, da bude jednakost, ¹⁵kao što je napisano: "Ko je mnogo nakupio, nije imao više, i ko je malo, nije imao manje".

¹⁶A hvala Bogu koji je u srce Titotovo dao istu revnost za vas. ¹⁷On je primio naše moljenje; no, budući pun revnosti, svojevolumno ide k vama! ¹⁸A šaljem s njim i brata koga kao propovednika evanđelja hvale sve crkve. ¹⁹I ne samo to, nego je i izabran od crkava da ide s nama u ovoj blagodati u kojoj služimo, na slavu samoga Gospoda i po našoj želji. ²⁰Jer se bojimo da nas ko ne pokudi za ovo obilje u kome služimo: ²¹jer se staramo za dobro ne samo pred Gospodom nego i pred ljudima. ²²A šaljem s njima i brata svoga, koga smo u mnogim stvarima mnogo puta poznali da je ustalac, a sad još mnogo veći, zbog velikoga uzdanja u vas. ²³Govorim li za Tita, drug je moj i pomagač među vama; govorim li za braću našu, poslanici su crkveni, slava Hristova. ²⁴Pokažite im, dakle, pred crkvama ljubav svoju i da se s pravom hvalimo vama!

2. Korinćanima – 9 glava

¹Jer za pomoć svetima ne treba da vam pišem: ²jer znam vašu dobru volju, za koju se vama hvalim Makedoncima, da je (,naime,) Ahaja (već) od lanjske godine spremna, i vaša revnost potaknu većinu! ³A braću šaljem da hvala naša vama u ovoj stvari ne izništa, (nego) da

(zaista) budete spremni, kao što sam govorio, ⁴da se, kad dođu sa mnohom Makedonci i nađu vas nespemne, ne osramotimo mi – da ne kažemo: vi – u ovome (svome) uzdanju. ⁵Tako nađoh da je potrebno umoliti braću da napred odu k vama i da priprave vaš ranije obećani blagoslov, da ovaj bude gotov kao blagoslov, a ne kao tvrdovanje.

⁶Ovo (vam), pak, (velim): Koji s tvrdom seje, s tvrdom će i žnjeti, a koji s blagoslovom seje, s blagoslovom će i žnjeti. ⁷Svaki (neka čini) po volji svoga srca, ne sa žalošću ili od nevolje: jer Bog ljubi (samo) onoga koji rado daje.

⁸A Bog je kadar učiniti da je među vama izobilna svaka blagodat, da u svemu svagda svako dovoljstvo imate i još izobilujete za svako dobro delo, ⁹kao što je napisano: "Prosu, dade siromasima, dobročinstvo njegovo ostaje večno". ¹⁰A koji daje sejaču seme i hleb za jelo, daće i umnožiće seme vaše, i daće da uzrastu plodovi dobročinstva vašeg. ¹¹I bićete u svemu bogati za svako dobročinstvo, koje kroz nas čini hvalu Bogu. ¹²Jer rad u ovoj službi ne ispunjuje samo nedostatak svetih, nego činite se i mnoge hvale daju Bogu. ¹³Jer zbog uspeha ovoga rada slave oni Boga za vaše pokorno priznanje evanđelja o Hristu i za dobročinstvo vaše zajednice s njima i sa svima. ¹⁴I molitvom svojom za vas pokazuju oni da čeznu za vama zbog premnoge blagodati Božje na vama. ¹⁵Hvala Bogu na njegovu neiskazanome daru!

2. Korinćanima – 10 glava

¹A sam ja, Pavle, molim vas krotosti i blagosti Hristove radi, "koji sam pred vama ponizan među vama, a kad nisam kod vas, slobodan sam prema vama", ²molim vas da, kad budemo kod vas, ne moram biti slobodan s pouzdanjem s kakvim mislim biti slobodan protiv nekih koji misle da mi živimo kako meso hoće. ³U mesu živimo, ali se ne borimo kako meso hoće, ⁴jer oružje naše borbe nije zemaljsko, nego silno, za Boga, da ruši tvrđave: pa rušimo mudrovanja ⁵i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božje, i robimo svaku misao za pokornost Hristu, ⁶i

gotovi smo kazniti svaku nepokornost, kad se prvo izvrši vaša pokornost.

⁷Gledajte na to što je pred očima! Ako se ko uzda da je Hristov, neka pomisli u sebi i to, da, kako je on Hristov, tako smo i mi. ⁸Jer, ako se i nešto više pohvalim vlašću našom, koju Gospod daje na sazidanje, a ne na kvarenje vaše, neću se postideti, ⁹da se ne pokažem kao da vas plašim poslanicama. ¹⁰"Poslanice su", kažu, "snažne i jake, ali, kad je sam tu, slab je i reč njegova ne valja ništa". ¹¹Ovo neka pomisli takovi: Kako govorimo u poslanicama kad nismo tamo, taki smo i u delu kad smo tamo.

¹²Jer ne smemo da sebe pribrojimo ili poredimo s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali su nerazumni kad sebe mere po sebi i sebe poređuju sa sobom. ¹³A mi se nećemo preko mere hvaliti, nego po meri prostora koji nam je dao Bog, da (,naime,) dopremo i do vas. ¹⁴Jer se mi ne prostiremo preko mere, kao da ne dosežemo do vas; jer i do vas dopresmo s evanđeljem o Hristu. ¹⁵Ne hvalimo se preko mere, tuđim radom, nego imamo nadu da ćemo se, kad poraste vera vaša, među vama izobilno veličati po svome prostoru, ¹⁶pa da ćemo i u krajevima koji su dalje od vas, propovedati evanđelje, ne hvaleći se onim što je na tuđem polju već učinjeno. ¹⁷"Ko se hvali, Gospodom neka se hvali". ¹⁸Jer nije valjan onaj koji se sam preporučuje, nego koga Gospod preporučuje.

2. Korinćanima – 11 glava

¹O da biste podneli malo bezumlja od mene! No i podnosite me. ²Jer revnujem za vas Božjom revnošću, jer vas zaručih jednome čoveku, da (vas kao) čistu devojku izvedem pred Hrista. ³Ali se bojim da kako, kao što je zmija svojim lukavstvom prevarila Evu, tako i misli vaše da se ne odvrte od proste vernosti Hristu. ⁴Jer, kad ko dođe i drugoga Isusa propoveda, koga mi nismo propovedali, ili drugoga duha primate, koga (od mene) niste primili, ili drugo evanđelje, koje (od mene) niste primili,

dobro podnosite to. ⁵A ja mislim da ni u čemu nisam manji od prevelikih apostola. ⁶Ako sam i nevešt u govoru, nisam u znanju, nego vam (ga) uvek u svemu pokazasmo.

⁷Ili greh učinih kad sebe ponizih da se vi povisite, i badava vam propovedih Božje evanđelje? ⁸Od drugih crkava oteh i uzeh platu da bih mogao služiti vama! ⁹I kad sam bio kod vas i bio u oskudici, ne dosadih nikome. Jer moju oskudicu potpuniše braća koja dođoše iz Makedonije; i u svemu se čuvah i čuvaću se da vam ne budem na teretu. ¹⁰Kao što je istina Hristova u meni, tako se hvala ova neće uzeti od mene u krajevima ahajskim. ¹¹Zašto? Što vas ne ljubim? Bog zna! ¹²A što činim i (dalje) ću činiti, da odsečem uzrok onima koji traže uzroka, da bi se u onome čim se hvale, našli kao i mi. ¹³Jer su ti ljudi lažni apostoli, lukavi poslenici, koji se grade da su apostoli Hristovi. ¹⁴I nije čudo! Jer se sam sotona gradi da je svetli anđeo. ¹⁵Nije, dakle, ništa veliko što se i sluge njegove grade da su sluge pravednosti. Njihov svršetak biće po delima njihovim!

¹⁶Opet velim: Niko neka ne misli da sam ja bezuman; ako li ipak, čujte me i kao bezumna, da se i ja malo pohvalim! ¹⁷Što (sad) govorim, ne govorim po Gospodu, nego kao u bezumlju, s tim pouzdanjem da se mogu hvaliti. ¹⁸Kako se mnogi hvale spoljašnjim stvarima, i ja ću se pohvaliti. ¹⁹Jer vi mudri rado podnosite bezumne! ²⁰Jer podnosite ako vas ko tera da budete sluge, ako vas ko jede, ako ko uzima od vas, ako se ko veliča, ako vas ko bije po licu!

²¹Na sramotu (svoju) priznajem: za to smo slabi bili! Čime se ko hvali – u bezumlju govorim – i ja se hvalim! ²²Jesu li Jevreji? I ja sam! Jesu li Izrailjci? I ja sam! Jesu li seme Avramovo? I ja sam! ²³Jesu li sluge Hristove? Kao bezumnik govorim: ja sam još više! Više sam se trudio, više puta sam bio u tamnici, boja sam i suviše podneo, često sam bio u smrtnoj opasnosti! ²⁴Od Judeja sam pet puta primio četrdeset manje jedan udarac, ²⁵triput sam bio šiban, jedanput su me zasuli kamenjem triput se lađa sa mnom razbijala, noć i dan proveo sam na pučini

morskoj! ²⁶Često sam putovao, bio sam u opasnosti od reka, u opasnosti od svoga naroda, u opasnosti od neznabožaca, u opasnosti u gradu, u opasnosti u pustinji, u opasnosti na moru, u opasnosti među lažnom braćom, ²⁷u poslu i trudu, u mnogom nespavanju, u gladovanju i žeđi, u mnogom pošćenju, u zimi i golotinji! ²⁸Pored svega ostalog navaljivanje ljudi svaki dan, briga za sve crkve! ²⁹Ko je slab, a ja da nisam slab? Ko se sablažnjava, a ja da ne gorim?

³⁰Ako se valja hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti! ³¹Bog i otac Gospoda Isusa, kome neka je večna slava, zna da ne lažem. ³²U Damasku etnarh cara Arete čuvaše grad Damask da me uhvati, ³³i kroz prozor me spustiše u kotarici preko zida i izbegoh iz njegovih ruku.

2. Korinćanima – 12 glava

¹Moram se hvaliti. Ne вреди, istina, ništa, ali ja ću ipak doći na viđenja i otkrivenja Gospodnja. ²Znam čoveka Hristova, koji pre četrnaest godina – da li u telu, ne znam, ili osim tela, ne znam, Bog zna – bi odnesen do trećega neba. ³I znam za toga čoveka – da li u telu ili osim tela, ne znam, Bog zna – ⁴da bi odnesen u raj i ču neiskazane reči, koji čoveku nije slobodno govoriti. ⁵Tim ću se (čovekom) hvaliti, sa sobom se neću hvaliti, već ako slabostima svojim. ⁶Jer, kad bih se i hteo hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu kazao. Ali neću to da činim, da ne bi ko više pomislio za mene nego što me vidi ili čuje od mene.

⁷I da se za premnoga otkrivenja ne bih poneo, dade mi se žalac u meso, anđeo sotonin, da me bije pesnicom, da se ne ponosim. ⁸Za ovoga triput molih Gospoda da odstupi od mene. ⁹I reče mi: Dosta ti je blagodat moja; jer se sila u slabosti pokazuje potpuno. Najradije ću se, dakle, hvaliti svojim slabostima, da se useli u mene sila Hristova.

¹⁰Zato volim slabosti, zlostavljanja, nevolje, gonjenja i bede za Hrista: jer kad sam slab, onda sam silan.

¹¹Postadoh bezuman: vi ste me naterali. Jer je trebalo da me vi hvalite: jer ni u čemu ne bejah manji od prevelikih apostola, iako sam ništa.

¹²Znaci apostolovi učinjeni su među vama u svakom trpljenju, u znacima, čudesima i silama. ¹³Jer šta je u čemu ste manji od ostalih crkava, osim što vam ja sam ne dosadih? Oprostite mi ovu nepravdu!

¹⁴Evo sam gotov po trećiput da vam dođem, i neću vam dosaditi. jer ne tražim što je vaše, nego vas. Jer nisu dužna deca roditeljima teći, nego roditelji deci. ¹⁵A ja ću vrlo rado (sve) žrtvovati, pa i samoga sebe ću žrtvovati za duše vaše. Kad ja (,dakle,) vas odviše ljubim, zar da vi mene manje ljubite?

¹⁶Ali neka bude: ja vam ne dosadih; ali, lukav budući, dobih vas prevarom. ¹⁷Eda li vas što zakidoh preko koga od onih koje sam poslao k vama? ¹⁸Umolio sam Tita i poslao sam s njim brata. Eda li vas Tit što zakide? Zar ne hodismo istim duhom? Zar ne istim stopama?

¹⁹Odavno mislite da se branimo pred vama. Pred Bogom govorimo u Hristu; a sve je, mili moji, za vaš napredak. ²⁰Jer se bojim da vas, kad dođem, neću naći kakove hoću, i ja ću se naći vama kakova me nećete; da kako (ne budu među vama) svađe, zavisti, srdnje, raspre, opadanja, šaptanja, nadimanja, bune; ²¹da me opet, kad dođem, ne ponizi Bog moj pred vama i ne usplačem za mnogima koji su pre grešili i nisu se pokajali za učinjenu nečistotu, blud i sramotu.

2. Korinćanima – 13 glava

¹Ovo trećiput dolazim k vama. "Ustima dva ili tri svedoka utvrđuje se svaka stvar". ²Kazao sam napred i kažem napred, kad sam bio kod vas drugiput i sad kad nisam kod vas, onima koji su pre grešili i svima ostalima: Kad opet dođem, neću (vas) štedeti, ³jer tražite da se pokaže Hristos koji govori u meni, koji nije slab prema vama, nego je silan među vama. ⁴Bio je, istina, raspet po slabosti, ali (sad) živi silom Božjom. Pa i mi smo slabi u njemu, ali ćemo prema vama silom

Božjom živi biti s njim.

⁵Sebe okušajte jeste li u veri, sebe ogledajte! Ili ne opažate da je Isus Hristos u vama? Tada ste nevaljani! ⁶Ali se nadam da ćete poznati da mi nismo nevaljani. ⁷A molimo se Bogu da vi ne činite nikakva zla, ali ne zato da bi se mi pokazali valjani, nego da vi dobro činite, pa makar se mi i kao nevaljani pokazali. ⁸Jer ništa ne možemo na istinu, nego (samo) za istinu. ⁹Jer se radujemo kad smo mi slabi, a vi jaki: za to se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo. ¹⁰Zato (vam) pišem ovo ne budući kod vas, da, kad dođem, ne postupim bez štedjenja – po vlasti koju mi je Gospod dao da zidam, a ne da rušim.

¹¹Najposle, braćo, radujte se, savršujte se, tešite se, jednako mislite, mir imajte, i Bog ljubavi i mira biće s vama. ¹²[13:12a] Pozdravite jedan drugoga svetim celivom. ¹³[13:12b] Pozdravljaju vas svi sveti.

¹⁴[13:13] Blagodat Gospoda Isusa Hrista i ljubav Božja i zajednica svetoga Duha sa svima vama!

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#)

Galatima – 1 glava

¹Pavle, apostol ne od ljudi, niti kroz čoveka, nego kroz Isusa Hrista i Boga Oca, koji ga je podigao iz mrtvih, ²i sva braća koja su sa mnom, crkvama galatskim: ³blagodat vam i mir od Boga Oca i Gospoda našeg Isusa Hrista, ⁴koji je dao sebe za grehe naše, da nas izbavi od sadašnjega sveta zloga, po volji Boga i Oca našega, ⁵kome slava u sve vekove! Amin.

⁶Čudim se da se od onoga koji vas je pozvao blagodaću Hristovom, tako brzo odvrćate na drugo evanđelje, ⁷koje nije drugo (evanđelje), samo ima nekih koji vas zbunjuju i hoće da izvrnu evanđelje o Hristu. ⁸Ali, ako bi vam i mi, ili anđeo s neba propovedao evanđelje drukčije nego što smo vam propovedali, proklet da bude! ⁹Kao što smo pre rekli, i sad opet velim: Ako vam ko propoveda evanđelje drukčije nego što ste primili, proklet da bude! ¹⁰Zar ja sad ljude gledam da zadobijem ili Boga? Ili gledam ljudima da ugodim? Kad bih još ljudima ugađao, Hristov sluga ne bih bio!

¹¹Dajem vam na znanje, braćo, da evanđelje koje sam ja propovedao, nije ljudsko: ¹²jer ga ja nisam od čoveka ni primio, niti naučio, nego otkrivenjem Isusa Hrista.

¹³Jer ste čuli moj nekadašnji život u judejstvu, da sam odviše gonio crkvu Božju i rušio je, ¹⁴i u judejstvu prevazišao mnoge svoje vršnjake u narodu svome, jer sam odviše revnovao za otačka svoja predanja.

¹⁵A kad se svide onome koji me je izabrao od utrobe matere moje i

pozvao blagodaću svojom, ¹⁶da otkrije Sina svoga meni, da ga objavim među neznabošcima, odmah – ne pitah za savet ljude, ¹⁷niti odoh gore u Jerusalim k apostolima starijim od sebe, nego otidoh u Arapsku, i opet se vratih u Damask. ¹⁸Posle toga, nakon tri godine, otidoh gore u Jerusalim da vidim Kifu, i ostadoh u njega petnaest dana. ¹⁹Ali drugoga od apostola ne videh, osim Jakova, brata Gospodnjeg. ²⁰A što vam pišem – evo, Bog je svedok da ne lažem. ²¹Potom dođoh u krajeve sirske i kilikiske. ²²A hrišćanskim crkvama u Judeji bio sam lično nepoznat. ²³Oni su samo slušali: onaj koji nas je nekad gonio, sad propoveda veru koju je nekad rušio, ²⁴i slavljahu Boga na meni.

Galatima – 2 glava

¹Posle toga, nakon četrnaest godina, otidoh opet gore u Jerusalim s Varnavom, a poveo sam sa sobom i Tita. ²Otidoh, pak, po otkrivenju i izneh im evanđelje koje propovedam među neznabošcima, a naročito uglednima, da ne trčim ili da ne trčah uzalud. ³No ni moj pratilac Tit, iako je bio Grk, ne bi nateran da se obreže, ⁴i to zbog lažne braće koja se behu uvukla i došla da uhode slobodu našu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe. ⁵Ovima ni za časak nismo popustili, da bi istina evanđelja ostala za vas. ⁶Ali od uglednih – ma kakvi da su bili, meni je svejedno: Bog ne gleda ko je ko – meni, naime, ugledni ništa nisu dodali, ⁷nego, naprotiv, kad su videli da je meni povereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane – ⁸jer onaj koji daje snage Petru za apostolstvo među obrezanima, osnaži i mene za neznabošce – ⁹i kad su poznali blagodat koja je meni dana, Jakov, Kifa i Jovan, koji se smatrahu za stubove, dadoše meni i Varnavi desnice zajednice, da mi među neznabošce, a oni k obrezanju (idu): ¹⁰samo da se sećamo siromašnih, što sam se i trudio da činim.

¹¹A kad Kifa dođe u Antiohiju, u oči njemu protiv stadoh, jer je bio osuđen. ¹²Dok, naime, ne dođoše neki od Jakova, jeo je s neznabošcima; a kad dođoše, povuče se i odvajao se, bojeći se onih iz obrezanja. ¹³I dvoličahu s njim i ostali Judeji, tako da je njihovo

dvoičenje povuklo i Varnavu. ¹⁴A kad videh da ne idu pravo po istini evanđelja, rekoh Kifi pred svima: Kad ti kao Judejin neznabožački a ne judejski živiš, kako goniš neznabošce da žive judejski?

¹⁵Mi smo rođeni Judeji, a ne grešnici iz neznabožaca, ¹⁶no, znajući da se čovek ne opravdava delima zakona, nego samo verom u Hrista Isusa, i mi u Hrista Isusa poverovasmo, da se opravdamo verom u Hrista, a ne delima zakona, jer se delima zakona niko neće opravdati. ¹⁷Ako bi se, pak, tražeći da se opravdamo u Hristu, i sami našli kao grešnici, je li onda Hristos sluga grehu? Bože sačuvaj! ¹⁸Jer, ako opet zidam ono što sam razvalio, pokazujem se da sam prestupnik. ¹⁹Jer ja zakonom zakonu umreh, da Bogu živim. S Hristom se razapeh: ²⁰ne živim više ja, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim u veri u Sina Božjeg, koji me je zavoleo i dao sebe za mene. ²¹Ne odbacujem blagodati Božje; jer, ako pravednost zakonom dolazi, onda je Hristos badava umro!

Galatima – 3 glava

¹O nerazumni Galati, ko vas je opčinio, kojima je Isus Hristos pred očima naslikan, razapet? ²Ovo jedno hoće od vas da doznam: jeste li Duha primili kroz dela zakona ili kroz propoved o veri? ³Tako li ste nerazumni? Počeli ste Duhom, a sad mesom svršujete? ⁴Zar ste sve to uzalud doživeli? Ako je zaista uzalud bilo! ⁵Koji vam, dakle, daje Duha i čini čudesa među vama, (čini li to) zbog dela zakona ili zbog propovedi o veri?

⁶Kao što Avram "poverova Bogu, i uračuna mu se u pravednost".

⁷Vidite, dakle, da su sinovi Avramovi oni koji veruju. ⁸A kako je pismo unapred videlo da Bog verom pravda neznabošce, napred objavi Avramu: "U tebi će se blagosloviti svi neznabošci". ⁹Tako se oni koji veruju, blagosiljaju s vernim Avramom.

¹⁰Jer koji čine dela zakona, pod kletvom su, jer je napisano: "Proklet je

svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u knjizi zakonskoj, da to čini". ¹¹A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, jasno je, jer "pravednik će od vere živeti". ¹²A zakon nije od vere, nego "koji to tvori, živeće kroz to". ¹³Hristos nas je iskupio od kletve zakonske, postavši za nas kletva – jer je napisano: "Proklet je svaki koji visi na drvetu" – ¹⁴da na neznabošce blagoslov Avramov dođe u Isusu Hristu, da obećanje Duha primimo kroz veru.

¹⁵Braćo, ljudski govorim: Ni čovečjega potvrđena testamenta ne može niko uništiti, niti mu što dometnuti. ¹⁶A Avramu i semenu njegovu rečena biše obećanja. Ne veli: "i semenima", u množini, nego u jednini: "i semenu tvome", a to je Hristos. ¹⁷Mislim ovo: Testamenta što ga je Bog pre potvrdio, ne uništava zakon koji je postao posle 430 godina, da ukine obećanje. ¹⁸Jer, ako je nasledstvo od zakona, onda već nije od obećanja: a Bog ga je Avramu obećanjem darovao.

¹⁹Šta će, dakle, zakon? Radi prestupa dodade se, dok ne dođe seme kome je obećanje dano, postavili su ga anđeli, rukom posrednika. ²⁰A posrednika nema gde je jedan, a Bog je jedan.

²¹Pa je li zakon protivan obećanjima Božjim? Bože sačuvaj! Jer (samo) da jedan zakon koji može oživiti, bila bi pravednost zaista od zakona. ²²Ali pismo zatvori sve pod greh, da bi se onima koji veruju, obećanje dalo kroz veru u Isusa Hrista.

²³A pre dolaska vere čuvani smo pod zakonom, zatvoreni za veru koja se imala pokazati. ²⁴Tako nam zakon bi pedagog za Hrista, da se verom opravdamo. ²⁵A pošto dođe vera, nismo više pod pedagogom. ²⁶Jer ste svi vi sinovi Božji verom u Hrista Isusa: ²⁷jer koji ste se god u Hrista krstili, u Hrista ste se obukli. ²⁸Nema više Judejina ni Grka, nema više roba ni slobodnoga, nema više muško i žensko: jer ste svi vi jedno u Hristu Isusu. ²⁹A kad ste vi Hristovi, onda ste seme Avramovo i naslednici po obećanju.

Galatima – 4 glava

¹Ali mislim: dok je naslednik mlad, ništa se ne razlikuje do roba, iako je gospodar od svega, ²nego je pod starateljima i upraviteljima sve do roka očina. ³Tako i mi: kad smo bili mladi, bili smo zarobljeni pod elementima sveta, ⁴a kad dođe vreme, posla Bog Sina svoga, koji se rodio od žene, bio pod zakonom, ⁵da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. ⁶I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svoga u srca naša, koji viče: Ava, Oče! ⁷Tako nisi više rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si kroz Boga.

⁸Ali tada, ne znajući Boga, služiste ropski bogovima koji po sebi nisu to. ⁹No sad, poznavši Boga, ili još bolje: poznati od Boga, kako se vraćate opet na slabe i jadne elemente, kojima opet iznova hoćete ropski da služite? ¹⁰Pazite na dane, mesece, vremena i godine! ¹¹Bojim se za vas da se nisam uzalud trudio oko vas.

¹²Budite kao ja što sam, jer sam i ja kao što ste vi. Braćo, molim vas! Ništa mi niste na žao učinili! ¹³A znate da sam vam prviput zbog telesne slabosti propovedao evanđelje, ¹⁴i iskušenja svoga na telu mome niste prezreli, niti ste (preda mnogom pljuvali, nego ste me primili kao anđela Božjeg, kao Hrista Isusa. ¹⁵Pa gde je vaše blaženstvo? Jer vam svedočim da biste tada, kad bi bilo moguće, oči svoje izvadili i dali meni. ¹⁶Postadoh li vam, dakle, neprijatelj što vam istinu govorim? ¹⁷Ne revnuju dobro za vas, nego hoće da vas odvoje, da bi vi revnovali za njih! ¹⁸A dobro je svagda revnovati u dobru, a ne samo kad sam ja kod vas. ¹⁹Deco moja, koju opet s mukom rađam, dok Hristovo obličje ne postane u vama: ²⁰hteo bih da sam sad kod vas i da menjam glas svoj, jer ne znam što bih i kako bih s vama!

²¹Kažite mi, vi koji hoćete pod zakonom da budete, ne čujete li zakona? ²²Jer je napisano da Avram dva sina imade, jednoga od robinje i jednoga od slobodne. ²³Ali onaj od robinje rodio se obično, a onaj od slobodne po obećanju. ²⁴To je u slici rečeno: ovo su, naime,

dva saveza, jedan od Sinajske gore, koji rađa za robovanje, i to je Agara. ²⁵Jer je Agar Sinaj gora u Arapskoj. A odgovara sadašnjem Jerusalimu, jer (i) ovaj robuje s decom svojom. ²⁶A gornji Jerusolim slobodan je, i on je naša mati. ²⁷Jer je napisano: "Raduj se, nerotkinjo koja ne rađaš, klikni i poviči, ti koja ne trpiš muke porođajne, jer ostavljena ima više dece nego ona koja ima muža".

²⁸A vi ste, braćo, kao i Isak, deca obećanja. ²⁹No, kao što je onda onaj koji se rodio obično, gonio onoga koji se rodio čudesno, tako i sad.

³⁰Ali šta kaže pismo? "Isteraj robinju i sina njezina, jer sin robinjin neće naslediti sa sinom slobodne". ³¹Tako, braćo, nismo deca robinjina, nego slobodne.

Galatima – 5 glava

¹Za slobodu nas je Hristos oslobodio: stojte, dakle, čvrsto i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti!

²Evo, ja, Pavle, kažem vam: ako se obrežete, Hristos vam ništa neće pomoći. ³Još jedanput svedočim svakome čoveku koji se obrezuje, da je dužan sav zakon tvoriti. ⁴Odvojili ste se od Hrista vi koji hoćete zakonom da se opravdate, otpali ste od blagodati! ⁵Jer mi pomoću Duha od vere čekamo nadu da ćemo biti pravedni: ⁶jer u Hristu Isusu niti što vredi obrezanje ni neobrezanje, nego vera koja kroz ljubav radi.

⁷Dobro ste trčali – ko vas je sprečio da se ne pokorite istini?

⁸Nagovaranje nije od onoga koji vas zove. ⁹Malo kvasca ukiseli sve testo. ¹⁰Ja se uzdam u vas u Gospodu, da nećete drukčije misliti. A koji vas buni, poneće osudu, ma ko bio! ¹¹A ja, braćo, ako još propovedam obrezanje, zašto me onda gone? Onda nema više sablazni krstove!

¹²O da bi se i uškopili oni koji vas bune!

¹³Vi ste na slobodu pozvani, braćo! Samo nemojte ovu slobodu upotrebiti da grešite, nego iz ljubavi služite jedan drugome! ¹⁴Jer se

sav zakon izvršuje u jednoj reči: "Ljubi bližnjega svoga kao sebe". ¹⁵Ali, ako se među sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugoga ne istrebite!

¹⁶Mislim: po Duhu hodite, i onda nećete izvršiti što meso želi. ¹⁷Jer meso želi protiv Duha, a Duh protiv mesa: ovo se jedno drugome protivi da ne činite ono što hoćete. ¹⁸A ako vas Duh vodi, onda niste (više) pod zakonom.

¹⁹Poznata su dela mesa, naime: blud, nečistoća, besramnost, ²⁰idolopoklonstvo, čaranje, neprijateljstva, svađa, pakost, srdnje, prkosi, cepanja, stranke, ²¹zavisti, pijanstva, pirovanja, i ovome slično, za što vam napred kazujem kao što i kaza napred, da oni koji tako šta čine, neće naslediti carstva Božjeg.

²²A rod duhovni je ljubav, radost, mir, dugo trpljenje dobrota, milost, vera, ²³krotost, uzdržanje: za take ljude nema zakona. ²⁴A koji pripadaju Hristu Isusu, raspeli su meso sa strastima i željama. ²⁵Ako Duhom živimo, po Duhu i da hodimo. ²⁶Ne tražimo prazne slave, ne razdražujmo jedan drugoga, ne zavidimo jedan drugome!

Galatima – 6 glava

¹Braćo, ako se i uhvati ko u kakvu prestupu, vi, duhovni, ispravite takoga duhom krotosti, čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan. ²Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Hristov.

³Jer, ako ko misli da je što, a nije ništa, vara samoga sebe. ⁴Svaki da ispita svoje delo, i onda neka se hvali samo pred sobom, a ne pred drugim: ⁵Jer će svaki svoje breme nositi.

⁶Koji se uči reči, neka deli sa svojim učiteljem sva zemaljska dobra.

⁷Ne varajte se! Bog se ne da ružiti. Što čovek poseje, ono će i požnjeti:

⁸koji seje u meso svoje, od mesa će požnjeti pogibao, a koji seje u Duhu, od Duha će požnjeti život večni. ⁹A dobro činiti da nam se ne dosadi: jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo! ¹⁰Zato, dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svakome, a osobito onima koji su s nama u veri!

¹¹Vidite kakvim vam velikim pismenima pišem svoje rukom! ¹²Oni koji ljudima hoće da se dopadnu, ti vas gone da se obrezujete, samo da ne budu gonjeni za krst Hristov. ¹³Jer ni oni sami koji se obrezuju, ne drže zakona, nego hoće da se vi obrezujete, da se vašim mesom hvale. ¹⁴A ja Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim osim krstom Gospoda našeg Isusa Hrista, kojim se meni razape svet i ja svetu. ¹⁵Jer niti je obrezanje što niti neobrezanje, nego nova tvar. ¹⁶I koji po ovom pravilu žive – mir na njih i milost, na Izrailj Božji!

¹⁷Više da mi niko ne dosađuje, jer ja rane Isusove nosim na telu svome.

¹⁸Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista s duhom vašim, braćo! Amin.

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#)

Efescima – 1 glava

¹Pavle, apostol Hrista Isusa po volji Božjoj, svetima i vernima u Hristu Isusu: ²blagodat vam i mir od Boga, Oca našega, i od Gospoda Isusa Hrista.

³Slava Bogu i Ocu Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je u Hristu blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim s neba! ⁴U njemu nas je izabrao pre postanja sveta, da budemo sveti i pravedni pred njim. ⁵U ljubavi nas je po svojoj volji napred odredio da kroz Isusa Hrista budemo njegovi sinovi ⁶i da hvalimo slavnu blagodat njegovu, kojom nas je obdario u svome milome (Sinu). ⁷U njemu imamo izbavljenje krvlju njegovom, oproštenje greha po bogatstvu blagodati njegove, ⁸koju je bogato izlio na nas u svakoj mudrosti i razumu, ⁹kad nam je obznanio tajnu volje svoje, po volji svojoj koju je naumio ¹⁰da izvrši kad dođe vreme: da sve sastavi u Hristu, što je na nebu i što je na zemlji, u njemu!

¹¹U njemu smo i naslednici postali, mi koji smo po volji Onoga koji sve čini po odluci volje svoje, napred određeni, ¹²da budemo na hvalu slave njegove, mi koji smo se napred uzdali u Hrista. ¹³U njemu ste i vi koji ste čuli reč istine, evanđelje svoga spasenja, i poverovali, zapečaćeni obećanim svetim Duhom, ¹⁴koji je kapara našeg nasledstva, za izbavljenje njegove svojine, na hvalu njegove slave.

¹⁵Zato ja, pošto čuh vašu veru u Gospoda Isusa i vašu ljubav k svima svetima, ¹⁶i ne prestajem zahvaljivati za vas kad vas spomenem u

molitvama svojim: ¹⁷da Bog Gospoda našeg Isusa Hrista, Otac slave, dade vam Duha mudrosti i otkrivenja, da ga poznate, ¹⁸bistre oči srca vašega, da biste znali kojoj vas je nadi pozvao, kako je bogata slava nasledstva njegova među svetima ¹⁹i kako je prevelika sila njegova na nama koji verujemo po činjenju sile snage njegove, ²⁰koju je pokazao na Hristu kad ga je podigao iz mrtvih i posadio sebi s desne strane na nebu, ²¹nad svim poglavarstvima, vlastima, silama, gospodstvima i nad svakim imenom koje se naziva, ne samo na ovome svetu nego i na onome što će doći. ²²i sve je pokorio pod noge njegove, a njega je dao crkvi za glavu više svega; ²³ona je telo njegovo, puna Onoga koji sve ispunjava u svemu.

Efescima – 2 glava

¹I vas koji ste bili mrtvi zbog prestupa i greha svojih, ²u kojima ste nekad živeli po duhu ovoga sveta, po vladaru vazdušnih sila, duh koji (i) sad radi u sinovima nepokornosti, – ³s ovima smo i mi svi nekad živeli u željama svoga mesa, činili smo volju mesa i pomisli, i bili smo, kao i ostali, po prirodi deca gneva. ⁴Ali Bog, koji je bogat u milosti, zbog velike ljubavi svoje koju je imao k nama, ⁵i nas koji smo bili mrtvi zbog prestupa, oživi s Hristom – blagodaću ste spaseni! – ⁶i s njim vaskrse i posadi na nebu u Hristu Isusu, ⁷da u vremenima koja će doći, pokaže preveliko bogatstvo blagodatni svoje dobrotom (svojom) prema nama u Hristu Isusu. ⁸Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, Božji je dar; ⁹ne od dela, da se niko ne pohvali. ¹⁰Jer smo njegovo delo, stvoreni u Hristu Isusu za dobra dela, koja je Bog napred pripremio da u njima živimo.

¹¹Zato se opominjite da ste nekad vi, rođeni neznabošci, koji se od telesnog, rukom urađenog nazovi obrezanja zovete neobrezanje, ¹²da ste u ono vreme bili bez Hrista, odvojeni od društva Izrailjeva i bez dela u savezima obećanja, bez nade i bez Boga na (ovome) svetu! ¹³A sad ste u Hristu Isusu, vi koji ste nekad bili "daleko", postali "blizu", krvlju Hristovom. ¹⁴Jer je on mir naš; on je sastavio oba dela u jedno i

razvalio zid koji je rastavljao, neprijateljstvo, pošto je telom svojim¹⁵ ukinuo zakon s (njegovim) zapovestima i naredbama, da, čineći mir, iz dvojice načini u sebi jednoga novog čoveka¹⁶ i da obojicu u jednom telu pomiri s Bogom krstom, jer je na njemu ubio neprijateljstvo.¹⁷ I tako dođe i propovedi mir vama "daljnima" i mir onima koji su "blizu";¹⁸ jer kroz njega imamo obojica u jednom Duhu pristupa k Ocu.

¹⁹Tako, dakle, niste više tuđinci i došljaci, nego ste građani sa svetima i domaći Božji,²⁰ nazidani na temelju apostola i proroka, a kamen od ugla je sam Hristos Isus.²¹ U njemu je sva zgrada sastavljena i raste za hram, svet u Gospodu;²² u njemu se i vi zidate za duhovni stan Božji.

Efescima – 3 glava

¹Zato (preklanjam kolena svoja) ja, Pavle, sužanj Hrista Isusa za vas, neznabošce – ²jer ste čuli za službu blagodati Božje koja je meni dana za vas: ³da se meni otkrivenjem kaza tajna, kao što gore napisah ukratko. ⁴Odande možete, čitajući to, poznati moje razumevanje tajne Hristove, ⁵koja se u drugim naraštajima ne kaza sinovima čovečjim kao što se sad otkri Duhom njegovim svetim apostolima i prorocima: ⁶neznabošci su u Hristu Isusu sunaslednici, članovi i zajedničari u obećanju, kroz evanđelje, ⁷kojemu postadoh sluga po daru blagodati Božje, koja mi je dana po činjenju sile njegove.

⁸Meni, najmanjemu od svih svetih, dade se ova blagodati, da objavim neznabošcima nedokučljivo bogatstvo Hristovo⁹ i da pokažem u čemu je tajna koja je od večnosti bila sakrivena u Bogu koji je stvorio sve, ¹⁰da bi se sad poglavarstvima i vlastima na nebu kroz crkvu obznanila mnogorazlična mudrost Božja, ¹¹po večnoj odredbi, koju je izvršio u Hristu Isusu, Gospodu našem! ¹²U njemu imamo slobodu i pristup (k Bogu) s pouzdanjem, verom u njega. ¹³Zato (vas) molim, da ne malakšete zbog nevolja mojih za vas: one su slava vaša.

¹⁴Zato preklanjam kolena svoja pred Ocem, ¹⁵koji svakome rodu na

nebu i na zemlji daje ime: ¹⁶da vam da po bogatstvu slave svoje da Duhom njegovim ojača vaš unutrašnji čovek, ¹⁷da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni, ¹⁸da biste mogli razumeti sa svima svetima šta je širina i dužina, visina i dubina, ¹⁹i poznati ljubav Hristovu, koja prevazilazi svaki razum, da se ispunite do potpune punine Božje.

²⁰A Onome, koji po svojoj sili koja radi u nama, mnogo više može učiniti nego sve što ištemo ili mislimo, ²¹njemu slava u crkvi i u Hristu Isusu u sva vremena, od večnosti do večnosti! Amin.

Efescima – 4 glava

¹Molim vas, dakle, ja, sužanj u Gospodu, da se vladate kao što dolikuje zvanju kojim ste pozvani, ²sa svakom poniznošću i krotošću, s trpljenjem, trpeći jedan drugoga u ljubavi, ³starajući se da održite jedinstvo duha svezom mira ⁴jedno telo i jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svoga; ⁵jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje; ⁶jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i kroza sve i u svima.

⁷A svakome se od nas dade onoliko blagodati koliko mu je Hristos darova. ⁸Zato kaže: "Pope se na visinu i zarobi roblje, dade dare ljudima". ⁹A "pope se" šta je osim da i siđe u donje delove zemlje? ¹⁰On koji siđe, to je onaj koji se i pope više svih nebesa, da sve ispuni.

¹¹I tako "dade" apostole, proroke, evanđeliste, pastire i učitelje, ¹²da se sveti pripreve za delo službe, na sazidanje tela Hristova, ¹³dok svi ne dođemo do jedinstva u veri i u poznanju Sina Božjeg, do čoveka zrela, do mere doba za puninu Hristovu,

¹⁴da ne budemo više deca, koju ljulja i zanosi svaki vetar nauke prevarom ljudskom, lukavstvom, radi zavodjenja u zabludu, ¹⁵nego da govorimo istinu i da u ljubavi u svemu rastemo u njega koji je glava: Hristos. ¹⁶Jer, kad je sve telo njime sastavljeno i sklopljeno, i kad svaki

zglavak vrši svoju službu, radeći prema meri svakog pojedinog, onda to čini da telo raste i da se zida u ljubavi.

¹⁷Ovo, dakle, govorim i zaklinjem vas u Gospodu: Ne živite više kao što žive neznabošci u praznosti uma svoga. ¹⁸Njihove su misli tamom pokrivene, daleko su od života Božjega, zbog neznanja koje je u njima, zbog okamenjenja srca svojih. ¹⁹Jer su postali tupi i predadoše se uživanjima, da čine svaku nečistotu u nesitosti. ²⁰A vi niste tako naučili Hrista; ²¹jer ste čuli za njega i poučeni ste u njemu onako kako je istina u Isusu: ²²da posle svoga ranijeg življenja morate skinuti staroga čoveka, koji propada u željama prevarljivim, ²³da se morate obnoviti duhom uma svoga ²⁴i obući u novoga čoveka, koji je po Bogu stvoren, s pravom pravednošću i svetošću.

²⁵Zato odbacite laž i govorite istinu, svaki sa svojim bližnjim; jer smo udi jedan drugome. ²⁶Kad se gnevite, ne grešite! Sunce da ne zađe u gnevu vašemu, ²⁷i ne dajite mesta đavolu. ²⁸Koji je krao, više da ne krade, nego da radi i svojim rukama da zarađuje, da bi mogao davati potrebnome. ²⁹Nikakva rđava reč da ne izlazi iz usta vaših, nego samo dobra, gde je potrebna i korisna, da donese blagoslov onima koji slušaju. ³⁰I ne ožalošćavajte svetoga Duha Božjeg, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.

³¹Svaka gorčina, ljutina, gnev, vika i hula, neka je daleko od vas sa svakom zloćom. ³²A budite jedan drugome dobri, milostivi, praštajte jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama.

Efescima – 5 glava

¹Ugledajte se, dakle, na Boga, kao (njegova) mila deca, ²i živite u ljubavi, kao što je i Hristos vas ljubio i dao sebe za nas u prilog i žrtvu, Bogu na prijatan miris.

³Blud i svaka nečistota ili lakomstvo da se i ne spominje među vama,

kao što dolikuje svetima, ⁴(tako) i sramotne i lude reči, ili šale, što se ne pristoji, nego zahvaljivanje! ⁵Jer ovo treba dobro da znate: nijedan bludnik, nečist ili lakomac, što će reći idolopoklonik, neće imati dela u carstvu Hristovu i Božjem! ⁶Niko da vas ne vara praznim rečima; jer za to ide gnev Božji na sinove nepokornosti. ⁷Ne bivajte, dakle, zajedničari njihovi! ⁸Jer ste nekad bili tama, ali sad ste svetlost u Gospodu. Živite kao deca svetlosti – ⁹rod svetlosti je u svakoj dobroti, pravednosti i istini – ¹⁰istražujte šta je Gospodu ugodno, ¹¹i ne pristajte na bezrodna dela tame, nego još karajte. ¹²Jer je sramno i reći što oni čine tajno. ¹³Ali sve što se kara, svetlost objavljuje. ¹⁴Jer sve što se objavljuje, svetlost je. Zato govori: "Ustani, ti koji spavaš, i vaskrsni iz mrtvih, i obasjaće te Hristos".

¹⁵Pazite, dakle, dobro, kako živite, ne kao nemudri, nego kao mudri, ¹⁶i koristite se vremenom, jer su dani zli! ¹⁷Zato ne budite nerazumni, nego poznajte šta je volja Gospodnja. ¹⁸I ne opijajte se vinom, u čemu je nevaljalstvo, nego budite puni Duha, ¹⁹govorite među sobom u psalmima, himnama i pesmama duhovnim, pojte Gospodu i slavite ga u srcima svojim, ²⁰zahvaljujte Bogu i Ocu svagda za sve u ime Gospoda našeg Isusa Hrista, ²¹slušajte se među sobom u strahu Hristovu.

²²Žene, (slušajte) svoje muževe kao Gospoda; ²³jer je muž glava ženi, kao što je Hristos glava crkvi, on kao spasitelj (ovoga svoga) tela. ²⁴no, kao što crkva sluša Hrista, tako (neka) i žene (slušaju) svoje muževe u svemu.

²⁵Muževi, ljubite svoje žene, kao što je i Hristos ljubio crkvu i sebe predao za nju, ²⁶da je osveti, očistivši je kupanjem vodenim i rečju, ²⁷da metne preda se slavnu crkvu, koja nema mrlje ni bora, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane. ²⁸Tako su i muževi dužni ljubiti svoje žene kao svoja telesa. Koji ljubi svoju ženu, ljubi samoga sebe. ²⁹Jer niko ne omrznu kad na svoje telo, nego ga hrani i greje, kao i Hristos crkvu, ³⁰jer smo udi tela njegov. ³¹"Zato će čovek ostaviti oca i

mater i prilepiće se ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo". ³²Ova tajna je velika: ja govorim za Hrista i za crkvu. ³³Ali i vi, svaki da ljubi svoju ženu onako kao (što ljubi) samoga sebe, a žena da se boji svoga muža.

Efescima – 6 glava

¹Deco, slušajte svoje roditelje u Gospodu; jer to je pravo. ²"Poštuj oca svoga i mater", to je prva zapovest s obećanjem: ³"da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji".

⁴I vi ocevi, ne razdražujte dece svoje, nego ih othranjajte učeći ih i opominjući ih kako je Gospod naredio.

⁵Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare sa strahom i trepetom, u prostoti srca svoga, kao Hrista, ⁶i ne služite samo pred očima, da ugodite ljudima, nego kao robovi Hristovi, koji volju Božju tvore od srca, ⁷koji dragovoljno služe, kao Gospodu, a ne ljudima, ⁸znajući da svaki što učini dobro, ono će i primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak.

⁹I vi gospodari, tako isto činite njima, bez pretnje; jer znate da je i njihov i vaš gospodar na nebesima, i da on ne gleda ko je ko.

¹⁰Najposle: jačajte u Gospodu i u sili njegove snage! ¹¹Obucite se u sve oružje Božje, da biste se mogli održati protiv lukavstva đavolskog.

¹²Jer naša borba nije s ljudima, nego s poglavarstvima, s vlastima, s gospodarima ovoga mračnoga sveta, sa zlim duhovima na nebu.

¹³Zato uzmite sve oružje Božje, da biste se u zli dan mogli odupreti i, sve svršivši, održati se.

¹⁴Stojte, dakle, opasavši bedra svoja istinom, obukavši se u oklop pravednosti, ¹⁵obuvši noge u pripravnost za evanđelje mira. ¹⁶Svrh svega uzmite štit vere, o koji ćete moći pogasiti sve ognjene strele nečastivoga. ¹⁷I uzmite kacigu spasenja, i mač duhovni, t.j. reč Božju.

¹⁸I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu u Duhu u svako doba, i radi toga bdite sa svakim trpljenjem i s molitvom za sve svete – ¹⁹pa i za mene: da mi se da reč kad otvorim usta svoja, da sa slobodom obznanim tajnu evanđelja, ²⁰za koje radim u okovima; da u njemu slobodno govorim, kao što mi se pristoji govoriti.

²¹A da i vi znate kako sam ja, šta radim, sve će vam kazati Tihik, mili brat i verni sluga u Gospodu, ²²koga baš za to i šaljem k vama, da doznate kako smo mi i da uteši srca vaša.

²³Mir braći i ljubav s verom od Boga Oca i Gospoda Isusa Hrista.

²⁴Blagodat sa svima koji ljube Gospoda našeg Isusa Hrista jednako!

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#)

Filipljanima – 1 glava

¹Pavle i Timotej, sluge Hrista Isusa, svima svetima u Hristu Isusu koji su u Filipima, s episkopima i đakonima: ²blagodat vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.

³Zahvaljujem Bogu svome kad god vas se setim ⁴i svagda, u svakoj molitvi svojoj molim se za sve vas s radošću, ⁵što ste postali zajedničari u evanđelju od prvoga dana do danas, ⁶uzdajući se u to, da će onaj koji je počeo dobro delo u vama, i dovršiti ga do dana Hrista Isusa. ⁷Kao što je pravo da ja ovo mislim za sve vas, jer vas imam u srcu, u okovima svojim i u odbrani i utvrđivanju evanđelja, sve vas kao zajedničare sa mnom u blagodati. ⁸Jer Bog mi je svedok koliko čeznem za svima vama s ljubavlju Hrista Isusa.

⁹I za to se molim Bogu, da ljubav vaša još više i više izobiluje u znanju i svakom razumevanju, ¹⁰da birate ono što je najbolje, da bi za dan Hristov bili čisti i bez spoticanja, ¹¹napunjeni ploda pravednosti kroz Isusa Hrista, na slavu i hvalu Božju.

¹²A hoću da znate, braćo, da je moje stanje pre koristilo evanđelju, ¹³tako da sva carska garda i svi ostali znaju da je svoje okove za Hrista nosim, ¹⁴i većina braće u Gospodu, uzdajući se u okove moje, većma sme da govori reč Božju bez straha. ¹⁵Istina, jedni iz zavisti i svađe, a drugi od dobre volje propovedaju Hrista; ¹⁶jedni iz ljubavi, jer znaju da za odbranu evanđelja ležim (u okovima), ¹⁷a drugi iz svađe objavljuju Hrista, ne s čistom namerom, misleći da će naneti nevolju mojim

okovima. ¹⁸Šta, dakle? Samo kad se na svaki način, s dvoličenjem ili iskreno Hristos propoveda! I za to se radujem. A i radovaću se;

¹⁹Jer znam da će mi ovo vašom molitvom i pomoću duha Isusa Hrista biti na spasenje, ²⁰kao što čekam i nadam se da se ni u čemu neću postideti, nego da će se, kao svagda tako i sad, Hristos sa svakom slobodom proslaviti na telu mome, bilo životom ili smrću. ²¹Jer je meni život Hristos, a smrt dobitak. ²²A zemaljski život znači za mene plodan rad; i ne znam šta ću da izaberem. ²³S dve strane gorim: želju imam da umrem i da budem s Hristom, jer je to mnogo bolje; ²⁴ali ostati na zemlji potrebnije je vas radi. ²⁵I uzdajući se u ovo, znam da ću biti i ostati kod svih vas za vaš napredak i radost versku, ²⁶da se mnome još većma hvalite Hristom Isusom kad vam opet dođem.

²⁷Samo živite dostojno evanđelja o Hristu, da bih, bilo da dođem i vidim vas, bilo da sam daleko, čuo za vas da stojite u jednome duhu, da se jednodušno zajedno borite za veru u evanđelje ²⁸i da se ni u čem ne plašite od protivnika. Ovo je njima znak propasti, a vama spasenja, i to od Boga. ²⁹Jer se vama darova, za Hrista – ne samo da u njega verujete, nego da za njega i stradate. ³⁰Jer imate istu borbu kakvu ste videli na meni i sad čujete za mene.

Filiplijanima – 2 glava

¹Ako, dakle, hrišćanska pouka, ako ljubazna opomena, ako zajednica Duha, ako ljubav i milosrđe vredi što: ²ispunite moju radost, pa jedno mislite, jednu ljubav imajte, jednodušno za jednim težite. ³(Ne činite) ništa uz prkos ili za praznu slavu, nego u poniznosti držite jedan drugoga za većeg od sebe; ⁴ne mislite svaki (samo) na svoje, nego svaki i na ono što je drugih.

⁵Budite mišljenja Hrista Isusa. ⁶On koji je bi u obličju Božjem, nije smatrao za dobit to što je jednak Bogu, ⁷nego je ostavio obličje Božje i uzeo je obličje sluge, postao je kao i drugi ljudi. I našavši se na oči kao

čovjek, ⁸ponizio je sebe i postao je poslušan do smrti, do smrti na krstu. ⁹Zato ga je Bog i uzvisio i darovao mu ime koje je nad svakim imenom, ¹⁰da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih koji su na nebu, na zemlji i pod zemljom, ¹¹i da svaki jezik na slavu Boga Oca prizna: Isus Hristos je Gospod.

¹²Zato, mili moji, kao što ste svagda bili poslušni, ne samo kad sam kod vas, nego sad još radije kad nisam kod vas: gradite spasenje svoje sa strahom i trepetom! ¹³Jer Bog je taj koji čini u vama da hoćete i činite da bi mu bili po volji.

¹⁴Sve činite bez gundanja i promišljanja, ¹⁵da budete pravi i čisti, deca Božja bez mane usred roda pokvarenoga i naopakoga, među kojima svetlite kao zvezde na svetu. ¹⁶Držite reč života, na moju hvalu za dan Hristov, da mi ne bude uzalud trčanje i trud.

¹⁷No, ako i krv svoju moram prolići pri žrtvi i službi vere vaše, radujem se i radujem se sa svima vama. ¹⁸A isto tako radujte se i vi i radujte se sa mnom.

¹⁹A nadam se u Gospoda Isusa, da ću vam skoro poslati Timoteja, da se i ja razveselim kad doznam kako ste vi. ²⁰Jer nijednoga nemam kao što je on; on će se iskreno starati za vas. ²¹Jer svi traže što je njihovo a ne što je Hrista Isusa. ²²A šta on vredi, znate: kao dete ocu, tako mi je pomogao u službi za evanđelje. ²³Ovoga, dakle, nadam se da ću poslati odmah kako vidim šta će biti sa mnom.

²⁴A uzdam se u Gospoda da ću i sam skoro doći. ²⁵Nadoh, pak, za potrebno da pošljem k vama Epafrodita, svoga brata, pomagača i drugara u vojevanju, a vašega poslanika i slugu moje potrebe; ²⁶jer je čeznuo za svima vama i brinuo se što ste čuli da se razboleo. ²⁷I zaista je bio bolestan do smrti. No Bog ga pomilova, ali ne samo njega, nego i mene, da mi ne dođe žalost za žalost. ²⁸Tako ga šaljem skorije, da se obradujete kad ga opet vidite i meni da odlakša malo. ²⁹Primate ga,

dakle, u Gospodu sa svakom radošću i takove ljude poštujujte, ³⁰jer za delo Hristovo dođe do same smrti, ne marivši za svoj život, da naknadi što mi vi niste mogli učiniti.

Filipljanima – 3 glava

¹Najposle, braćo moja, radujte se u Gospodu! Da vam isto pišem, meni nije dosadno, a za vas je sigurnost: ²Čuvajte se od pasa, čuvajte se od zlih poslenika, čuvajte se od sečenja! ³Jer mi smo obrezanje, koji Duhom Božjim Bogu služimo, hvalimo se Hristom Isusom i ne uzdamo se u spoljašnje odlike,

⁴iako bih se i ja mogao uzdati u spoljašnje odlike. Ako ko drugi misli da se može uzdati u spoljašnje odlike, ja još većma: ⁵Obrezan sam osmoga dana, od naroda Izrailjeva sam, od plemena Venijaminova, Jevrej in od Jevreja, po zakonu farisej, ⁶po revnosti gonih crkvi, po pravednosti zakonskoj bio sam bez mane. ⁷No što mi beše dobitak, to zbog Hrista nađoh da je šteta. ⁸Šta više, sve držim za štetu prema prevažnome poznanju Hrista Isusa, Gospoda svoga, zbog koga sve izgubih i držim za smet, da bih Hrist dobio ⁹i našao se u njemu, ne sa svojom pravednošću od zakona, nego s onom (koja dolazi) verom u Hrista, s pravednošću od Boga, kroz veru. ¹⁰Njega (hoću) da poznam i silu njegova uskrsa i zajednicu njegovih muka, (hoću) da budem nalik na smrt njegovu, ¹¹ne bih li kako dostigao u uskrs mrtvih.

¹²Ne kao da već uhvatih ili da sam već savršen, nego trčim, ne bih li uhvatio, jer je i mene uhvatio Hristos Isus. ¹³Braćo, ja još ne mislim da sam uhvatio, ali jedno: Što je za mnom, zaboravljam, a pružam se za onim što je preda mnom, ¹⁴i trčim k meti, k nagradi nebeskog zvanja Božjeg u Hristu Isusu.

¹⁵Koji smo, dakle, savršeni, tako da mislimo; i ako u čemu drukčije mislite, Bog će vam i to otkriti. ¹⁶Samo, što smo dostigli, toga se držimo!

¹⁷Ugledajte se na mene, braćo, i gledajte na one koji tako žive kao što nas imate za ugled. ¹⁸Jer mnogi žive – ja vam mnogo puta govorih za njih, a sad i plaćući govorim: neprijatelji krsta Hristova! ¹⁹Njihov kraj je propast, njihov Bog je trbuh i njihova slava je u njihovu sramu, oni misle na zemaljsko. ²⁰A naša je domovina na nebu, otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda Isusa Hrista, ²¹koji će preobraziti naše poniženo telo da bude jednako njegovu slavnom telu, po sili kojom sve može da pokori sebi.

Filipljanima – 4 glava

¹Zato, braćo moja mila i poželjena, radosti i venče moj, tako stojte tvrdo u Gospodu, mili!

²Evodiju molim i Sintihiju molim, da jedno misle u Gospodu. ³Da, molim i tebe, pravi družu, pomaži im, jer su se sa mnom borile za evanđelje s Klimentom i s ostalim pomagačima mojim, čija su imena u knjizi života.

⁴Radujte se svagda u Gospodu! I opet velim: radujte se! ⁵Dobrota vaša da bude poznata svima ljudima: Gospod je blizu!

⁶Ne brinite se ni za što, nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem kazujte Bogu želje svoje. ⁷I mir Božji, koji prevazilazi svaki um, sačuvaće srca vaša i misli vaše u Hristu Isusu.

⁸Najposle, braćo, što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god čisto, što je god prijatno, što je god slavno, što se god vrlina zove, što je god hvale vredno, to mislite! ⁹Što ste naučili i primili, čuli i videli na meni, to činite, i Bog mira biće s vama.

¹⁰Obradovah se, pak, vrlo u Gospodu, što ste najposle opet mogli da pokažete svoje staranje za mene. Jer ste se zaista starali, ali niste imali prilike. ¹¹Ne govorim ovo zbog nedostatka; jer sam se ja navikao

biti zadovoljan onim u čemu sam. ¹²Znam i postiti, znam i izobilovati. Sve i sva znam, i sit biti i gladovati, i izobilovati i nemati. ¹³Sve mogu kroz onoga koji mi daje moć. ¹⁴Ali ste dobro učinili što ste se primili moje nevolje. ¹⁵Jer znate i vi, Filipljani, da u početku (propovedanja) evanđelja, kad otidoh iz Makedonije, nijedna crkva ne beše sa mnom u davanju i primanju, osim vas jedinih. ¹⁶Jer ste mi i u Solun više puta poslali što mi je bilo potrebno. ¹⁷Ne kao da tražim dara, nego tražim ploda koji se množi na korist vašu. ¹⁸Sve sam primio i živim u izobilju. Bogat sam otkako primih od Epafrodita što ste mi poslali, slatki miris, žrtvu prijatnu, ugodnu Bogu. ¹⁹A Bog moj ispuniće svaku potrebu vašu po bogatstvu svome, u slavi, u Hristu Isusu.

²⁰A Bogu i Ocu našem večna slava! Amin.

²¹Pozdravite svakoga svetog u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom. ²²Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito koji su iz doma careva.

²³Blagodat Gospoda Isusa Hrista neka je s duhom vašim!

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#)

Kološanima – 1 glava

¹Pavle, apostol Hrista Isusa po volji Božjoj, i brat Timotej ²svetima u Kolosi i vernoj braći u Hristu: blagodat vam i mir od Boga, Oca našega.

³Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospoda našeg Isusa Hrista, svagda kad se molimo za vas, ⁴jer smo čuli veru vašu u Hrista Isusa i ljubav koju imate k svima svetima, ⁵zbog nade koja vam je spremljena na nebu i za koju ste već pre čuli u istinitoj reči evanđelja, ⁶koje je kod vas, kao što je po svemu svetu, i plodno je i raste, kao i kod nas od onoga dana kako ste ga čuli i zaista poznali blagodat Božju, ⁷kao što ste je naučili od Epafrasa, miloga našeg drugara u služenju, koji je verni sluga Hristov za vas, ⁸koji nam je i javio vašu ljubav u Duhu.

⁹Zato i mi, od onoga dana kako smo to čuli, ne prestajemo da se molimo Bogu za vas i da molimo da se ispunite poznanjem volje njegove u svakoj duhovnoj mudrosti i razumevanju, ¹⁰pa da živite kao što se pristoji pred Gospodom i budete mu u svemu po volji, da budete plodni u svakom dobrom delu i da rastete u poznanju Božjem, ¹¹da jačate svakom snagom po sili slave njegove za svako podnošenje i strpljivost, da s radošću

¹²zahvaljujete Ocu, koji vas je načinio podobnima za deo nasledstva svetih u svetlosti. ¹³On nas je izbavio od vlasti tame i premestio u carstvo svoga miloga Sina, ¹⁴u kome imamo izbavljenje, oprostjenje greha.

¹⁵On je slika Boga koji se ne vidi, prvorođeni pre svake stvari, ¹⁶jer kroz njega bi stvoreno sve što je na nebu i na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, prestoli, gospodstva, poglavarstva, vlasti. Sve je kroz njega i za njega stvoreno. ¹⁷I on je pre svega, i sve je u njemu. ¹⁸I on je glava telu, crkvi, (jer) on je početak, prvenac iz mrtvih, da on bude u svemu prvi. ¹⁹Jer bi volja Božja da u njemu živi sva punina ²⁰i kroz njega da pomiri sve sa sobom, stvorivši mir njegovom krvlju na krstu, kroz njega (da pomiri) što je na zemlji i što je na nebu.

²¹Pa i vas koji ste nekad bili odvojeni i (svojim) zlim delima pokazivaste neprijateljsko mišljenje – ²²sad vas pomiri smrću njegova ljudskog tela, da vas svete, bez mane i bez krivice izvede preda se, ²³ako samo ostanete u veri, utemeljeni i tvrdi, i nepokretni od nade evanđelja koje ste čuli, koje je propovedano svakom stvorenju pod nebom, kome ja Pavle postadoh sluga. ²⁴Sad se radujem u svome stradanju za vas i na svome telu dopunjujem nedostatak nevolja Hristovih, za telo njegovo, t.j. za crkvu,

²⁵kojoj ja postadoh sluga po službi koju mi Bog dade za vas, da propovedam reč Božju, ²⁶tajnu koja je bila sakrivena od vremena i naraštaja – a sad se javi svetima njegovim, ²⁷kojima Bog htede obznaniti kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima: Hristos u vama, nada na slavu. ²⁸Njega mi propovedamo, svetujući svakoga čoveka i učeći svakoga čoveka svakoj mudrosti, da bi svakoga čoveka načinili savršenim u Hristu. ²⁹Za to se i trudim i borim po njegovoj moći koja u meni silno radi.

Kološanima – 2 glava

¹Hoću, naime, da znate koliku borbu imam za vas i za one u Laodikiji i za sve koji nisu videli moga telesnoga lica, ²da se uteše srca njihova i da, poučeni u ljubavi, dođu do svega bogatstva punoga razumevanja, do poznanja tajne Božje, Hrista, ³u kome je sve blago mudrosti i znanja sakriveno. ⁴A ovo govorim, da vas niko ne prevari slatkim rečima. ⁵Jer,

ako telom i nisam kod vas, ali duhom sam s vama i radujem se što vidim vaš red i tvrđu vaše vere u Hrista.

⁶Kako ste, dakle, primili Gospoda Hrista Isusa, onako živite u njemu, ⁷ukorenjeni i nazidani na njemu, utvrđeni u veri kako ste naučeni, izobiljujući zahvalnošću. ⁸Čuvajte se da vas ko ne zarobi filosofijom i praznom prevarom po kazivanju ljudskom, po elementima sveta, a ne po Hristu. ⁹Jer u njemu živi sva punina božanstva telesno, ¹⁰a i vi ste puni u njemu, koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti. ¹¹U njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim, svukavši mesno telo, obrezanjem Hristovim, ¹²kad ste s njim sahranjeni u krštenju. U njemu ste s njim i ustali verom u silu Boga koji ga je vaskrsao iz mrtvih. ¹³I vas koji ste zbog prestupa i zbog neobrezanja mesa svoga bili mrtvi, i vas je s njim oživio, oprostivši nam sve prestupe. ¹⁴On je izbrisao obveznicu protiv nas, koja nas je svojim zapovestima optuživala, i uništio ju je, prikovavši je na krst. ¹⁵On je razoružao poglavarstva i vlasti i osramotio ih javno, pobedivši ih kroz njega.

¹⁶Da vas, dakle, niko ne osuđuje za jelo ili za piće ili za kakav praznik, mladinu ili subotu: ¹⁷ovo je samo sen od onoga što će doći, a telo je Hristovo. ¹⁸Nijedan da vas ne osuđuje koji voli da se ponižuje i da služi anđelima, koji se hvali onim što je (kao) video, koji se bez razloga nadima svojim zemaljskim umom ¹⁹i ne drži se glave, koja pomoću zglavaka i sveza pomaže i drži sve telo, i ovo raste kako Bog hoće. ²⁰Ako ste s Hristom umrli elementima sveta, zašto, kao da živite u svetu, slušate zapovesti: ²¹Ne dohvati se, ne okusi, ne dotakni se? ²²Sve je ovo za to da upotrebom propadne! Ljudske zapovesti i nauke! ²³Sa svojom pobožnošću, poniznošću i mučenjem tela čine se mudrost, ali ne vrede ništa (i služe samo tome) da se zadovolji mesto.

Kološanima – 3 glava

¹Ako ste, dakle, vaskrsnuli s Hristom, tražite ono što je gore, gde Hristos sedi s desne strane Boga. ²Mislite o onome što je gore, a ne

što je na zemlji. ³Jer ste umrli, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu. ⁴A kad se javi Hristos, život naš, onda ćete se i vi s njime javiti u slavi.

⁵Pomorite, dakle, ude svoje koji su na zemlji za zemaljsko: blud, nečistotu, strast, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo: ⁶za ovo dolazi gnev Božji. ⁷U tome ste i vi negda hodili, kad ste u tome živeli.

⁸A sad odbacite i vi sve to: gnev, ljutinu, zloću, huljenje, ružne reči iz usta svojih. ⁹Ne lažite jedan na drugoga, svucite staroga čoveka s delima njegovim ¹⁰i obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje, po slici onoga koji ga je stvorio, ¹¹gde nema Grka i Judejina, obrezanja i neobrezanja, varvarina, Skita, roba, slobodnjaka, nego je sve i u svemu Hristos.

¹²Obucite se, dakle, kao Božji sveti i mili izbranici, u srce milostivo, u dobrotu, poniznost, krotost, strpljivost. ¹³Snosite jedan drugoga i opraštajte jedan drugome ako ko ima tužbu na koga. Kao što je Gospod vama oprostio, tako činite i vi. ¹⁴A na sve ovo (obucite) ljubav, koja je sveza savršenstva. ¹⁵I mir Božji da vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednom telu. I budite zahvalni! ¹⁶Reč Hristova neka stanuje u vama bogato. Učite i svetujte jedan drugoga svakom mudročću, psalmima, himnama i pesmama duhovnim; sa zahvalnošću pevajte Bogu u srcima svojim! ¹⁷I sve što god činite rečju ili delom, sve (činite) u ime Gospoda Isusa i kroz njega zahvaljujte Bogu Ocu.

¹⁸Žene, slušajte svoje muževe, kao što treba u Gospodu.

¹⁹Muževi, ljubite žene svoje i ne ljutite se na njih.

²⁰Deco, slušajte roditelje svoje u svemu, jer to je ugodno u Gospodu.

²¹Ocevi, ne razdražujte dece svoje, da ne ostanu plašljivi.

²²Robovi, slušajte u svemu svoje zemaljske gospodare i ne služite samo pred očima, da ljudima ugodite, nego u prostoti srca, bojeći se

Gospoda. ²³Što god činite, od srca činite, kao (da činite) Gospodu, a ne ljudima, ²⁴jer znate da ćete od Gospoda kao platu primiti nasledstvo. Gospodu Hristu služite. ²⁵Jer koji skrivi, primiće što je skrivio; jer se ne gleda ko je ko.

Kološanima – 4 glava

¹Gospodari, činite robovima što je pravo, znajući da i vi imate gospodara na nebu.

²Da vam se ne dosadi molitva, bdite u njoj sa zahvaljivanjem. ³Molite se ujedno i za nas, da nam Bog otvori vrata za reč, da propovedamo tajnu Hristovu, za koju sam i svezan, ⁴da je javim onako kako moram govoriti.

⁵Mudro živite prema onima koji su napolju. Koristite se vremenom.

⁶Reč vaša neka je svagda prijatna, solju začinjena, da znate kako vam treba svakome odgovarati.

⁷Za mene će vam sve kazati Tihik, mili brat, verni sluga i drugar u Gospodu, ⁸koga baš za to i šaljem k vama, da doznate kako smo i mi da uteši srca vaša, ⁹s Onisimom, vernim i milim bratom, koji je vaš zemljak. Oni će vam sve kazati kako je ovde.

¹⁰Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u sužanjstvu, i Marko, nećak Varnavin, (za koga ste primili zapovesti; ako dođe k vama, primite ga.)

¹¹i Isus, prozvani Just: jedini iz obrezanja koji mi pomažu u carstvu Božjem; biše mi uteha. ¹²Pozdravlja vas vaš zemljak Epafras, sluga Hrista Isusa, koji se jednako bori za vas u molitvama svojim, da budete savršeni i puni svega što je volja Božja. ¹³Ja svedočim za njega da se mnogo brine za vas i za (verne) u Laodikiji i u Jerapolju. ¹⁴Pozdravlja vas dragi lekar Luka i Dimas.

¹⁵Pozdravite braću u Laodikiji, a naročito Nimfu i njenu domaću crkvu.

¹⁶I kad se poslanica pročita kod vas, postarajte se da se pročita i u laodikiskoj crkvi, a i vi da pročitate laodikisku. ¹⁷Kažite Arhipu: Pazi na službu koju si primio u Gospodu, da je izvršiš.

¹⁸Pozdrav je mojom rukom, Pavlovom. Sećajte se mojih okova. Blagodat s vama!

1. Solunjanima

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

---

1. Solunjanima – 1 glava

¹Pavle, Silvan i Timotej crkvi solunskoj (koja je) u Bogu Ocu i Gospodu Isusu Hristu: blagodati vam i mir!

²Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas, kad (vas) spomenemo u molitvama svojim, ³jer se bez prestanka sećamo dela vere vaše, truda ljubavi vaše i tvrde nade vaše u Gospoda našeg Isusa Hrista pred Bogom, Ocem našim.

⁴Znamo, braćo ljubljena od Boga, da ste izabrani: ⁵jer evanđelje naše ne bi k vama samo u reči, nego i u sili i u Duhu svetom i s puno pouzdanja – kao što znate kakvi smo bili među vama vas radi. ⁶I vi se ugledaste na nas i na Gospoda, jer primiste reč u velikoj nevolji s radošću Duha svetoga,

⁷tako da postadoste primer svima vernima u Makedoniji i u Ahaji. ⁸Jer od vas odjeknu reč Gospodnja ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego se svuda zna za veru vašu u Boga, tako da nam nije potrebno što govoriti.

⁹Sami pričaju za vas, kako ste nas primili i kako ste se od idola obratili Bogu, da služite Bogu živu i istinitu ¹⁰i da čekate Sina njegova s neba, koga je podigao iz mrtvih, Isusa, našeg spasitelja od gneva koji će doći.

1. Solunjanima – 2 glava

¹Ta sami znate, braćo, da dolazak naš k vama nije bio slab, ²nego smo se, iako smo pre toga, kao što znate, stradali i zlostavljeni bili u Filipima, oslobodili u Bogu svome kazivati vam evanđelje Božje s velikim trudom. ³Jer propoved naša nije od prevare, ni od nečistote, ni u lukavstvu, ⁴nego, kako nas je Bog za vredne našao da nam poveri evanđelje, tako govorimo, i ne mislimo ljudima da ugađamo, nego Bogu koji ispituje srca naša. ⁵Jer niti smo kad, kao što znate, laskali, niti, Bog je svedok, sa skrivenim lakomstvom dolazili; ⁶niti smo tražili od ljudi slave, ni od vas ni od drugih, ⁷iako smo, kao Hristovi apostoli, mogli biti u časti; ali bismo blagi među vama, kao mati koja neguje svoju decu. ⁸Tako vas ljubeći, bili smo gotovi dati vam ne samo evanđelje Božje, nego i samoga sebe, jer ste nam omileli. ⁹Sećate se, braćo, posla našega i truda: noć i dan radeći, da ne budemo na teret nikome od vas, propovedasmo vam evanđelje Božje. ¹⁰Vi ste svedoci i Bog, kao smo sveti, pravedni i bez krivice bili prema vama kad ste primili veru. ¹¹Znate da smo vas sve, kao otac decu svoju, ¹²svetovali, pozivali i zaklinjali da živite kao što se pristoji pred Bogom, koji vas je pozvao u svoje carstvo i slavu.

¹³I zato mi i zahvaljujemo Bogu bez prestanka, što ste vi reč Božju, koju ste čuli od nas, primili ne kao reč čovečju, nego, kao što je zaista, kao reč Božju, koja i radi u vama koji verujete. ¹⁴Jer vi, braćo, prođoste kao hrišćanske crkve Božje u Judeji; jer isto tako postradaste i vi od svojih zemljaka kao i oni od Judeja, ¹⁵koji ubiše Gospoda Isusa i proroke, nas gone, Boga ne slušaju i neprijatelji su svima ljudima, ¹⁶pa nam brane da propovedamo neznabošcima da bi se spasili, – da tako sasvim napune meru svojih greha. Ali već dođe na njih večni gnev (Božji).

¹⁷A mi, braćo, osirotevši za vama na kratko vreme, licem, ne srcem, odveć smo se trudili da vas (opet) vidimo s velikom željom. ¹⁸Jer smo hteli da dođemo k vama – ja, Pavle, više puta –, ali nam nije dao

sotona. ¹⁹Jer ko je naša nada, naša radost, naš venac slave pred Gospodom našim Isusom o njegovom dolasku – zar niste (s drugima) i vi? ²⁰Da, vi ste naša slava i naša radost!

1. Solunjanima – 3 glava

¹Zato ne mogosmo više trpeti, nego odlučismo da ostanemo u Atini sami, ²i poslasmu Timoteja, brata svoga i slugu Božjega u evanđelju o Hristu, da vas utvrdi i uteši u veri vašoj, ³da se niko ne poljulja u nevoljama ovim. Jer sami znate da smo nato određeni. ⁴Jer još kad smo kod vas bili, kazasmo vam napred da ćemo imati nevolja; pa tako, kao što znate, i bi. ⁵Zato ja, ne mogući više trpeti, i poslah, da saznam veru vašu, da vas kako ne iskuša kušać i tako propadne trud naš.

⁶No sad dođe Timotej od vas k nama i donese nam dobru vest o vašoj veri i ljubavi, i da svagda imate dobar spomen o nama i želite da nas (opet) vidite, kao i mi vas. ⁷Zato se, braćo, utešismo vama u svoj nuždi i nevolji svojoj vašom verom. ⁸Jer sad smo živi kad vi stojite tvrdo u Gospodu. ⁹Kakvu hvalu možemo dati Bogu za vas, i za svu radost kojom se zbog vas radujemo pred Bogom svojim? ¹⁰Noć i dan mu se najtoplije molimo da vas opet vidimo i da ispunimo nedostatak vere vaše.

¹¹A on, Bog i Otac naš, i Gospod naš Isus da upravi put naš k vama!

¹²A vas Gospod da načini bogatima i prebogatima u ljubavi među sobom i k svima, kao što i mi ljubismo vas; ¹³da utvrdi vaša srca (da budu) bez krivice u svetosti pred Bogom i Ocem našim o dolasku Gospoda našeg Isusa sa svima svetima njegovim!

1. Solunjanima – 4 glava

¹Najposle, braćo, molimo vas i svetujemo u Gospodu Isusu: kao što ste primili od nas kako treba da živite i ugađate Bogu, i kao što već živite, da to još u većoj meri činite! ²Jer znate kakve vam zapovesti dadosmo

u ime Gospoda Isusa. ³Jer je ovo volja Božja, da budete sveti: da se čuvate od bluda; ⁴svaki od vas da zna sebi ženu steći u svetosti i časti, ⁵ne u strasnoj želji, kao neznabošci koji ne znaju Boga; ⁶ne varajte i ne zakidajte u trgovini brata svoga; jer će se Gospod osvetiti za sve ovo, kao što vam već rekosmo i posvedočismo. ⁷Jer nas Bog ne pozva da budemo grešni, nego sveti. ⁸Dakle: koji (to) odbacuje, ne odbacuje čoveka, nego Boga, koji vam daje svoga svetoga Duha.

⁹A za bratoljublje ne trebate da vam se piše, jer ste sami od Boga naučeni da se ljubite među sobom. ¹⁰Jer i činite to sa svom braćom po celoj Makedoniji. Ali vas, braćo, molimo, da to još u većoj meri činite ¹¹i da se starate da živite mirno, da gledate svoj posao i da radite svojim rukama, kao što vam zapovedismo, ¹²da bi tako pošteno živeli pred onima koji su napolju i da nikoga ne trebate.

¹³A hoćemo da znate, braćo, šta će biti s onima koji su zaspali, da ne žalite kao ostali koji nemaju nade. ¹⁴Jer, ako verujemo da je Isus umro i vaskrsao, tako će Bog i one koji su zaspali u Isusu, dovesti s njim. ¹⁵Jer ovo vam kazujemo rečju Gospodnjom: Mi, živi, koji ostajemo do dolaska Gospodnjeg, nećemo preteći one koji su zaspali. ¹⁶Jer će sam Gospod na zapovest, kad se zaori glas arhanđelov i zaturbi truba Božja, sići s neba, i pokojni hrišćani vaskrsnuće prvo. ¹⁷Zatim ćemo mi, živi, koji ostajemo, zajedno s njima odneseni biti na oblacima u vazduh, u susret Gospodu; i tako ćemo svagda s Gospodom biti. ¹⁸Tešite, dakle, jedan drugoga ovim rečima!

1. Solunjanima – 5 glava

¹A za vreme i čas, braćo, ne trebate da vam se piše, ²jer sami znate dobro, da će dan Gospodnji doći kao lupež po noći. ³Kad kažu: Mir i sigurnost!, onda će iznenada napasti na njih pogibao, kao bol na trudnu ženu, i neće uteći. ⁴A vi, braćo, niste u tami, da vas dan kao lupež zateče, ⁵jer ste svi vi sinovi svetlosti i sinovi dana. Nismo noći, niti tame. ⁶Ne spavajmo, dakle, kao ostali, nego budimo budni i trezni!

⁷Jer koji spavaju, noću spavaju, i koji se opijaju, noću se opijaju. ⁸A mi, koji pripadamo danu, budimo trezni, obučeni u oklop vere i ljubavi i s nadom na spasenje kao kacigom. ⁹Jer nas Bog ne odredi za gnev, nego da stečemo spasenje kroz Gospoda svoga Isusa Hrista, ¹⁰koji je umro za nas, da, bili budni ili spavali, zajedno s njim živimo. ¹¹Zato se tešite među sobom i snažite jedan drugoga, kao što već činite.

¹²Molimo vas, pak, braćo, pripoznajte one koji se trude među vama, nastojnike svoje u Gospodu i učitelje svoje. ¹³Poštujte ih za delo njihovo naročito, u ljubavi. Živite u miru među sobom!

¹⁴Molimo vas dalje, braćo, poučavajte neuredne, tešite malodušne, pomažite slabe, snosite svakoga! ¹⁵Gledajte da niko ne vrati kome zlo za zlo, nego svagda idite za onim što je dobro, među sobom i prema svima.

¹⁶Svagda se radujte, ¹⁷bez prestanka se molite Bogu, ¹⁸na svačemu zahvaljujte: jer to hoće Bog od vas u Hristu Isusu.

¹⁹Duha ne gasite, ²⁰proroštva ne prezirite; ²¹sve ispitujte, dobro zadržite, ²²od svakoga se zla uklanjajte!

²³A sam Bog mira da vas posveti sasvim; duh vaš, duša vaša i telo vaše da se sačuva bez ikakve krivice za dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista! ²⁴Veran je onaj koji vas zove; on će to i učiniti.

²⁵Braćo, molite se Bogu za nas! ²⁶Pozdravite svu braću celivom svetim! ²⁷Zaklinjem vas Gospodom, da se ova poslanica pročita pred svom braćom.

²⁸Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista neka je s vama!

2. Solunjanima

---

[1](#), [2](#), [3](#)

---

2. Solunjanima – 1 glava

¹Pavle, Silvan i Timotej crkvi solunskoj (koja je) u Bogu, Ocu našem, i Gospodu Isusu Hristu: ²blagodat vam i mir od Boga, Oca (našega), i Gospoda Isusa Hrista.

³Dužni smo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kao što je pravo, jer jako raste vera vaša i množi se ljubav svakoga od svih vas među vama, ⁴tako da se mi sami hvalimo vama po crkvama Božjim vašom strpljivošću i verom u svima vašim gonjenjima i nevoljama koje podnosite.

⁵(To je) znak pravednoga suda Božjeg; da se udostojite carstva Božjeg, za koje (sad) stradate, ⁶ako je pravedno u Boga, da vrati muke onima koji vas muče, ⁷a vama koje muče, pokoj, s nama, kad se pokaže Gospod Isus s neba, s anđelima sile svoje, ⁸u ognju plamenome, koji će kazniti one koji ne znaju Boga i one koji ne slušaju evanđelja o Gospodu našem Isusu, ⁹koji će kažnjeni biti večnom propašću daleko od lica Gospodnjeg i od slave sile njegove, ¹⁰kad u onaj dan dođe da se proslavi među svetima svojim i divan da bude u svima vernima, jer ste poverovali svedočanstvu našem.

¹¹Zato se i molimo svagda za vas, da vas Bog naš načini dostojnima zvanja i ispuni svom dobrom voljom za dobro i delima vere u sili, ¹²da bi se proslavilo ime Gospoda našeg Isusa u vama i vi u njemu – po blagodatima Boga našeg i Gospoda Isusa Hrista.

2. Solunjanima – 2 glava

¹Ali vas molimo braćo, za dolazak Gospoda našeg Isusa Hrista i naše skupljanje oko njega: ²ne dajte se lako zbuniti, niti poplašiti, ni duhom, ni rečju, ni poslanicom, tobože našom, kao da je dan Gospodnji već tu. ³Da vas niko ne prevari ni na koji način; jer će prvo doći otpad i pokazaće se čovek bezakonja, sin pogibli, ⁴koji će se protiviti i podizati na sve što se zove Bog ili svetinja, tako da će on sesti u hram Božji i pokazivati se kao Bog. ⁵Ne pamтите li da sam vam ovo kazivao još kad sam bio kod vas? ⁶I sad znate šta ga zadržava da se pokaže (tek) u svoje vreme. ⁷Jer tajna bezakonja već radi, samo se prvo mora ukloniti onaj koji sad zadržava, ⁸pa će se onda javiti bezakonik, koga će Gospod Isus ubiti dahom usta svojih i uništiti pojavom svoga dolaska. ⁹A onaj će doći po sili sotoninoj, sa svakom silom, znacima i čudesima lažnim, ¹⁰i sa svakom nepravednom prevarom za one koji propadaju, zato što ne primiše ljubavi prema istini, da bi se spasli. ¹¹I zato im šalje Bog silu prevare, da veruju laži, ¹²da budu osuđeni svi koji ne verovaše istini, nego voleše greh.

¹³A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubljena od Gospoda, što vas je Bog od početka izabrao da se spasete posvećnjem kroz Duha i verom u istinu. ¹⁴Jer vas je za to pozvao evanđeljem našim, da stečete slavu Gospoda našeg Isusa Hrista.

¹⁵Zato, braćo, stojte tvrdo i držite se nauke koju smo vam mi predali rečju ili poslanicom. ¹⁶A sam Gospod naš Isus Hristos i Bog, Otac naš, koji nas je zavoleo i dao nam večnu utehu i dobru nadu u milosti, ¹⁷neka uteši srca vaša i neka ih utvrdi u svakom dobrom delu i reči.

2. Solunjanima – 3 glava

¹Najposle, braćo, molite se Bogu za nas, da se reč Gospodnja širi i slavi kao i kod vas, ²i da se izbavimo od naopakih i zlih ljudi; jer vera nije sviju.

³No Gospod je veran; on će vas utvrditi i sačuvati od zla. ⁴A uzdamo se u Gospodu u vas, da ono što vam zapovedamo, činite i činićete. ⁵A Gospod da upravi srca vaša na ljubav Božju i na strpljivost Hristovu.

⁶Zapovedamo vam, pak, braćo, u ime Gospoda našeg Isusa Hrista, da se odvojite od svakog brata koji živi neuredno, a ne po nauci koju ste primili od nas.

⁷Jer sami znate kako se treba ugledati na nas; jer nismo neuredno živeli među vama, ⁸niti smo badava jeli hleb u koga, nego smo s trudom i mukom noć i dan radili, da ne budemo na teret nikome od vas. ⁹Ne kao da nemamo prava na to, nego da sebe damo vama za primer, da budete kao i mi.

¹⁰Jer smo vam ovo zapovedili kad smo bili kod vas. Ko neće da radi, da i ne jede. ¹¹Jer čujemo da neki neuredno žive među vama, ne rade ništa, nego besposliče. ¹²Takovima zapovedamo i opominjemo ih u Gospodu Isusu Hristu, da, mirno radeći, svoj hleb jedu.

¹³Vama, pak, braćo, da ne dotuži dobro činiti. ¹⁴A ko ne poslušá reči naše u (ovoj) poslanici, toga naznačite i ne mešajte se s njim, da se posrami. ¹⁵Ali ga ne držite za neprijatelja, nego ga svetujte kao brata.

¹⁶A on, Gospod mira, da vam svagda da mir na svaki način. Gospod sa svima vama!

¹⁷Pozdrav je mojom rukom, Pavlovom. To je znak u svakoj poslanici; tako pišem. ¹⁸Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama!

1. Timoteju

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#)

---

1. Timoteju – 1 glava

¹Pavle, apostol Hrista Isusa po zapovesti Boga, spasitelja našega, i Hrista Isusa, nade naše, ²Timoteju, pravome sinu u veri: blagodat, milost i mir (ti) od Boga oca i Hrista Isusa, Gospoda našega!

³Kao što te molih da ostaneš u Efesu, kad idah u Makedoniju, zapovedi nekima da ne uče drukčije ⁴i da se ne bave pričama i rodoslovljima kojima nema kraja i koja pre čine prepiranja nego li (što pomažu) Božju uredbu a spasenje ljudi, koja je zasnovana na veri. ⁵A namera (naše) propovedi je: ljubav od čista srca, dobre savesti i vere nelicemerne. ⁶Ovoga se neki odrekoše i dadoše se u prazne govore; ⁷hteli bi da budu zakonici, a ne znaju ni šta govore ni šta tvrde.

⁸A znamo da je zakon dobar ako se ko njime kao što treba služi ⁹i zna to da za pravednika zakona nema, nego za bezakonike i nepokorne, za bezbožnike i grešnike, za nepobožne i pogane, za ubice oca i matere, za ubice, ¹⁰za bludnike, za pederaste, za ljudokradice, za lažljivce, za one koji se krivo zaklinju, i ako se još šta protivi zdravoj nauci. ¹¹Tako uči evanđelje o slavi blaženoga Boga, koje je meni povereno.

¹²Zahvaljujem Hristu Isusu, Gospodu našem, koji mi dade moć, što me za verna primi i postavi u službu, ¹³(mene) koji sam pre bio hulnik, gonitelj i siledžija. Ali bih pomilovan, jer činih u neznanju, u neverovanju; ¹⁴i prebogato se izli blagodat Gospoda našega s verom i ljubavlju u Hristu Isusu.

¹⁵Istinita je reč i dostojna da je svi prime: "Hristos Isus dođe na svet da spase grešnike". Ja sam prvi među njima, ¹⁶ali baš za to bih pomilovan, da na meni prvome pokaže Hristos Isus svu svoju strpljivost, da budem slika onih koji će u njega verovati za život večni. ¹⁷A caru vremena, neraspadljivome, koji se ne vidi, jedinome Bogu, večna čast i slava! Amin.

¹⁸Ovu, pak, zapovest predajem ti, sine Timoteju, po predašnjim proroštvima za tebe, da, osnažen njima, ratuješ dobar rat, ¹⁹imajući veru i dobru savest. Ovu neki odbaciše i vera im se razbi. ²⁰Među ovima su Imenej i Aleksandar, koje predadoh sotoni, da se nauče ne huliti.

1. Timoteju – 2 glava

¹Molim, dakle, pre svega, da se čine moljenja, molitve, molbe i zahvaljivanja za sve ljude, ²za careve i za sva poglavarstva, da tih i miran život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju.

³Ovo je dobro i prijatno pred Bogom spasiteljem našim, ⁴koji hoće da se svi ljudi spasu i da dođu do poznanja istine. ⁵Jer je jedan Bog i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus, ⁶koji sebe daje u otkup za sve – (to beše) svedočanstvo (Božje) u svoje vreme, ⁷za koje sam ja postavljen kao propovednik i apostol – istinu govorim, ne lažem – kao učitelj nezabožaca u veri i istini.

⁸Hoću, dakle, da ljudi na svakome mestu, kad se mole Bogu, podižu svete ruke, bez gneva i svađe.

⁹Tako i žene, u pristojnom odelu, sa stidom i smernošću; da ukrašuju sebe ne pletenicama, zlatom, biserom ili haljinama skupocenim, ¹⁰nego, kao što dolikuje ženama koje za sebe govore da su pobožne: dobrim delima! ¹¹Žena neka se uči mirno i sa svakom pokornošću. ¹²Ali

učiti ne dopuštam ženi, niti da vlada mužem, nego da bude mirna!
¹³Jer je prvo Adam stvoren, pa onda Eva. ¹⁴I Adam se ne prevari, a žena, prevarena, postade prestupnica. ¹⁵Ali će se spasti rađanjem dece, ako ostanu u veri, ljubavi i svetosti sa smernošću.

1. Timoteju – 3 glava

¹Istinita je reč: ko episkopstva želi, lepu službu želi. ²Ali episkop treba da je bez mane, jedne žene muž, trezan, pametan, pošten, gostoljubiv, kadar poučiti, ³ne pijanica, ne ubojica, nego dobar, miran, ne srebroljubac, ⁴koji svojim domom dobro upravlja i ima poslušnu decu sa svakim poštenjem, – ⁵jer ko svojim domom ne zna da upravlja, kako će se moći starati za crkvu Božju? – ⁶ne novokršten, da se ne bi naduo i upao u sud đavolji. ⁷A valja da ima i dobro svedočanstvo od onih koji su napolju, da ne bi upao u sramotu i u zamku đavolju.

⁸Đakoni isto tako (treba da su) pošteni, ne dvojezični, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi na gadan dobitak, ⁹koji imaju tajnu vere u čistoj savesti. ¹⁰Ali i ovi prvo da se ispitaju, pa onda da služe, ako su bez mane. ¹¹Tako i žene (treba da su) poštene, ne koje opadaju, trezne, verne u svemu. ¹²Đakoni da budu muževi jedne žene, decom i domovima svojim dobro da upravljaju. ¹³Jer koji dobro služe, stiču sebi lep stepen i mnogo pouzdanja u veri u Hrista Isusa.

¹⁴Ovo ti pišem nadajući se da ću skoro doći k tebi; ¹⁵a ako se zadržim, da znaš kako treba živeti u domu Božjem, a to je crkva Boga živoga, stub i tvrđa istine.

¹⁶I zaista je velika tajna (naše) vere: "Javi se kao čovek, pobedi kao Bog, pokaza se anđelima, propovedi se narodima, verova se na svetu, uznesu se u slavi!"

1. Timoteju – 4 glava

¹Ali Duh jasno kaže, da će u poslednja vremena neki otpasti od vere i slušaće lažne duhove i nauke demona, ²koji s pretvaranjem lažu, žigosani su na svojoj savesti, ³zabranjuju brak i (zapovedaju) uzdržavati se od jela, koja je Bog stvorio da ih verni, koji su poznali istinu, sa zahvalnošću primaju! ⁴Jer je svako stvorenje Božje dobro i ništa nije na odmet što se sa zahvalnošću prima, ⁵jer se osvećuje rečju Božjom i molitvom.

⁶Ako tako budeš učio braću, bićeš dobar sluga Hrista Isusa, koji se hrani rečima vere i dobre nauke koju si primio. ⁷A poganih bapskih priča kloni se! Nego se vežbaj u pobožnosti! ⁸Jer je telesna vežba malo korisna, a pobožnost je korisna za sve, jer ima obećanje za život sadašnji i budući. ⁹Ovo je istinita reč i dostojna da je svako primi. ¹⁰Jer se za to trudimo i borimo, što se uzdamo u Boga živoga, koji je spasitelj svima ljudima, a osobito vernima. ¹¹Ovo zapovedaj i uči!

¹²Niko da te ne prezire zbog tvoje mladosti, nego budi primer vernima, u reči, u življenju, u ljubavi, u veri, u čistoti. ¹³Dok ne dođem, pazi na čitanje, svetovanje i učenje. ¹⁴Ne pusti u nemar dar koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu, kad prezviteri metnuše ruke na tebe. ¹⁵Za ovo se staraj, u ovome živi, da se napredak tvoj pokaže svima. ¹⁶Pazi na sebe i na nauku; drži se toga! Jer ovo čineći, spašćeš i sebe i one koji te slušaju.

1. Timoteju – 5 glava

¹Starijeg čoveka ne karaj, nego mu govori kao ocu, mlađim ljudima kao braći, ²starijim ženama kao materama, mlađima kao sestrama, u svakoj čistoti.

³Udovice poštuj – koje su prave udovice. ⁴Ako li koja udovica ima decu ili unučad, neka se (ova) prvo uče svoju kuću poštovati i zajam vraćati

roditeljima; jer je ovo ugodno pred Bogom. ⁵Prava, usamljena udovica uzda se u Boga i živi u molitvi i moljenju noć i dan. ⁶A koja živi u sladostima, živa je mrtva. ⁷I ovo im zapovedi, da budu bez mane. ⁸A ko se za svoje, osobito domaće, ne stara, odrekao se vere i gori je od onoga koji ne veruje!

⁹U udovički spisak neka se zapiše (samo) ona koja nije mlađe od šezdeset godina, koja je bila jednome mužu žena ¹⁰i na glasu je sa dobrih dela: ako je decu odgajila, ako je gostoljubiva bila, ako je svetima noge prala, ako je nevoljnima pomagala, ako je išla za svakim dobrim delom. ¹¹Mlađe udovice ne primaj! Jer, kad se upale protiv Hrista, hoće da se udaju, ¹²i na njima je osuda Božja što se ranije obećanje pogazile. ¹³A ujedno se, idući po kućama, uče i besposličiti, no ne samo besposličiti, nego i brbljati i mešati se u tuđe stvari; i onda govore što ne treba. ¹⁴Hoću, dakle, da se mlađe udovice udaju, decu rađaju, kuću kuće i nikakva uzroka da ne daju protivniku za huljenje. ¹⁵Jer neke već skrenuše s pravog puta i odoše za sotonom. ¹⁶Ako, pak, koja verna ima udovice, neka se ona stara za njih, i neka ne dosađuju crkvi, da bi se mogla starati za prave udovice.

¹⁷Prezviterima koji su dobre starešine, da se daje dvostruka plata, osobito onima koji propovedaju i uče. ¹⁸Jer pismo kaže. "Volu koji vrše, ne zavezuju usta" i: "Radin je dostojan svoje plate".

¹⁹Na prezvitera ne primaj tužbe, osim kad ima dva ili tri svedoka. ²⁰One koji greše, pokaraj pred svima, da i u druge uđe strah.

²¹Zaklinjem te pred Bogom i Hristom Isusom i izbranim anđelima, da ovo činiš pravedno i da ništa ne činiš gledajući ko je ko. ²²Ruku brzo ne meći ni na koga i nemaj (tako) dela u tuđim gresima. Drži sebe čista!

²³Više ne pij (samo) vode, nego pij pomalo vina zbog stomaka svoga i svojih čestih bolesti.

²⁴Nekih su ljudi gresi poznati i idu pred njima na sud; a nekih idu za njima. ²⁵Tako su i dobra dela poznata; a i koja nisu, ne mogu se sakriti.

1. Timoteju – 6 glava

¹Svi koji su kao robovi pod jarmom, neka svoje gospodare drže za vredne svakog poštovanja, da se ne bi hulilo na ime Božje i na nauku.

²A koji hrišćane imaju za gospodare, da ih ne poštuju manje zato što su braća, nego još radije da (im) služe, što su verni i (Bogu) mili, koji se pašte u dobročinstvu. ovo uči i svetuj! ³Ako li ko drukčije uči i ne drži se zdravih reči Gospoda našeg Isusa Hrista i nauke vere naše, ⁴taj se (samo) naduo, a ne zna ništa, nego boluje od raspravljanja i prepiranja, oda šta postaje zavist, svađa, huljenje, zle misli, ⁵svađe ludih ljudi, koji su lišeni istine, koji misle da je pobožnost izvor dobiti.

⁶I zaista je pobožnost bogat izvor dobiti, kad je spojena sa zadovoljstvom: ⁷jer ništa ne donesemo na ovaj svet, pa ne možemo ništa ni odneti! ⁸A kad imamo hranu i odeću, budimo ovim zadovoljni!

⁹A koji hoće da se obogate, upadaju u napast i zamku i u mnoge lude i škodljive želje, koje ljude guraju u propast i pogibao. ¹⁰Jer je srebroljublje koren svih zala, kome se neki predadoše i zađoše od vere i navukoše na sebe mnoge muke.

¹¹A ti, čoveče Božji, begaj od ovoga! I idi za pravednošću, pobožnošću, verom, ljubavlju, strpljenjem, krotošću. ¹²Bori se u dobroj borbi vere, dohvati se večnog života na koji si pozvan i (za koji) si priznao lepo priznanje pred mnogim svedocima.

¹³Zapovedam ti pred Bogom koji sve oživljuje i Hristom Isusom koji je za Pontija Pilata posvedočio lepo priznanje: ¹⁴drži zapovest čistu i nezazornu od dolaska Gospoda našeg Isusa Hrista, ¹⁵koji će nam u svoje vreme pokazati blaženi i jedini vladalac, car nad carevima i gospodar nad gospodarima, ¹⁶koji jedini ima besmrtnost i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, koga niko od ljudi nije video, niti

može videti: njemu čast i večna sila! Amin.

¹⁷Bogatima na ovome svetu zapovedaj da se ne ponose i ne uzdaju u bogatstvo propadljivo, nego u Boga, koji nam sve daje izobilno za užitek. ¹⁸Neka čine dobro, neka se bogate u dobrim delima, neka budu podašni, zajednični, ¹⁹i neka (tako) sebi sabiraju dobar temelj za budućnost, da dođu do pravog života.

²⁰O Timoteju, sačuvaj što ti je predano, kloni se poganih, praznih reči i suprotnog učenja lažnoga "znanja", ²¹koga se neki drže i otpadoše od vere. Blagodat s vama!

2. Timoteju

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#)

---

2. Timoteju – 1 glava

¹Pavle, apostol Hrista Isusa po volji Božjoj, da propoveda obećani život u Hristu Isusu, ²Timoteju, milome sinu: blagodat, milost i mir (ti) od Boga Oca i Hrista Isusa, Gospoda našega!

³Sećajući te se bez prestanka u molitvama svojim noć i dan, zahvaljujem Bogu, kome od praroditelja (svojih) služim s čistom svešću. ⁴Sećam se suza tvojih i želim da te vidim, da se ispunim radošću, ⁵jer se sećam tvoje nelicemerne vere, koja se prvo useli u babu tvoju Loidu i u mater tvoju Evnikiju, a uveren sam da je i u tebi.

⁶Zato ti napominjem: raspiri dar Božji koji je u tebi kako sam metnuo ruke svoje na tebe! ⁷Jer nam Bog ne daje duha straha, nego sile, ljubavi i razboritosti. ⁸Ne stidi se, dakle, svedočanstva za Gospoda našeg, ni mene, sužnja njegova, nego postradaj sa mnom za evanđelje, po sili Boga, ⁹koji nas je spasao i prizvao zvanjem svetim, ne po delima našim, nego po svojoj odluci i blagodati koja nam je u Hristu Isusu dana pre večnih vremena, ¹⁰a sad se pokaza u dolasku Spasitelja našeg Hrista Isusa, koji je uništio smrt i obasjao život i neraspadljivost evanđeljem, ¹¹za koje sam ja postavljen kao propovednik, apostol i učitelj! ¹²zato i patim ovo, ali se ne stidim; jer znam u koga sam se uzdao, i uveren sam da je kadar meni povereno blago sačuvati do onoga dana!

¹³Za primer zdrave nauke uzmi to što si čuo od mene (i tako ostani) u veri i ljubavi koju imamo u Hristu Isusu. ¹⁴Lepo, povereno (ti) blago

sačuvaj Duhom svetim koji živi u nama.

¹⁵To znaš da su se u Aziji svi odvrtili od mene, među kojima je Figel i Ermogen. ¹⁶A Onisiforovu domu da da Gospod milost (svoju), jer me je mnogo puta utešio i okova mojih nije se stideo, ¹⁷nego me je, kad je došao u Rim, vredno tražio i našao: ¹⁸pa neka mu Gospod da da nađe milost u Gospoda u onaj dan! I šta je sve u Efesu učinio, ti znaš najbolje.

2. Timoteju – 2 glava

¹Ti, dakle, sine moj, jačaj u blagodati koju imaš u Hristu Isusu, ²i što si čuo od mene pred mnogim svedocima, to predaj vernim ljudima, koji će kadri biti i druge naučiti.

³Trpi sa mnom kao dobar vojnik Hrista Isusa. ⁴Nijedan se vojnik ne zapeće u trgovine ovoga sveta – da bi ugodio vojvodi. ⁵Pa i kad se bori neko, ne dobiva venca ako se nije borio po pravilu. ⁶Težak koji se trudi, treba prvi da okusi od roda. ⁷Razumej što govorim – Gospod će ti već dati razum u svemu!

⁸Opominji se Isusa Hrista koji je ustao iz mrtvih, koji je od semena Davidova, po mome evanđelju, ⁹za koje trpim do samih okova kao kakav zločinac, ali reč Božja nije vezana. ¹⁰Zato trpim sve izbranih radi, da i oni dobiju spasenje koje je u Hristu Isusu, zajedno sa slavom večnom. ¹¹Istinita je reč: "Ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živeti; ¹²ako s njim trpimo, s njim ćemo i carovati; ako ga se odrečemo, i on će se nas odreći; ¹³ako smo neverni, on ostaje veran, jer ne može samoga sebe izneveriti".

¹⁴Ovo napominji i zaklinji ih pred Bogom da se ne prepiru, što nije ni od kakve koristi, nego upropašćuje one koji slušaju.

¹⁵Postaraj se da se pokažeš valjan pred Bogom, kao radin koji se

nema šta stideti, koji pravo upravlja rečju istine. ¹⁶A poganih praznih reči kloni se; jer će (taki ljudi) biti sve bezbožniji, ¹⁷i reč njihova razjedaće oko sebe kao rak. Među ovima je Imenej i Filit, ¹⁸koji u istini pogrešiše, jer govore da je uskrs već bio, i (tako) uništavaju veru nekih. ¹⁹Ali Božji tvrdi temelj stoji i ima ovaj pečat: "Gospod zna svoje" i: "Da odstupi od greha svaki koji spominje ime Gospodnje!" ²⁰Ali u velikom domu nema samo zlatnih i srebrnih sudova, nego i drvenih i zemljanih; i jedni (su određeni) za čast, a drugi za sramotu. ²¹Ako, dakle, ko očisti sebe od ovoga, biće sud za čast, osvećen, koristan gospodar, pripravljen za svako dobro delo.

²²Beži od želja mladosti, a trudi se da dođeš do pravednosti, vere, ljubavi, mira s onima koji prizivaju Gospoda od čistoga srca. ²³A ludih i glupih prepiranja kloni se, jer znaš da rađaju (samo) svađe. ²⁴A sluga Gospodnji ne treba da se svađa, nego treba da je krotak prema svima, kadar poučiti, zlo strpljivo da podnosi, ²⁵s krotošču da poučava one koji se protive, eda bi im kako Bog dao da se preokrenu i poznaju istinu, ²⁶da se osveste i izvuku iz zamke đavola koji ih je ulovio da čine po njegovoj volji.

2. Timoteju – 3 glava

¹Ali ovo znaj, da će u poslednje dane nastati teška vremena: ²ljudi će biti samoživi, srebroljupci, hvališe, ponositi, hulnici, nepokorni roditeljima, neblagodarni, bezbožni, ³bez ljubavi, neprimirljivi, opadači, razuzdani, besni, ne dobroljubivi, ⁴izdajnici, nagli, naduveni, koji više mare za slasti nego za Boga, ⁵koji imaju obličje pobožnosti, ali sile su se njezine odrekli – i ovih se kloni! ⁶Jer su od ovih oni koji se zavlače po kućama i robe ženice koje su natovarene gresima i vode ih različne želje, ⁷koje se svagda uče i nikad ne mogu da dođu do poznanja istine. ⁸Kao što se Janije i Jamvrije protiviše Mojsiju, tako se i ovi protive istini, – ljudi izopačenog uma i nepouzđani u veri. ⁹Ali više neće napredovati; jer će njihovo bezumlje postati javno pred svima, kao i onih što posta.

¹⁰A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, nameru, veru, snošenje, ljubav, strpljivost, ¹¹gonjenja, stradanja, kakva mi se dogodiše u Antiohiji, Ikoniumu i Listri. Taka sam gonjenja podneo i od svih me je izbavio Gospod! ¹²Ali i svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni. ¹³A zli ljudi i varalice biće sve gori – "prevarene varalice!" ¹⁴Ali ti stoj u tome što si naučio i što si s verom primio, jer znaš od koga si se naučio ¹⁵i što iz malena znaš Sveto pismo, koje te može umudriti na spasenje verom u Hrista Isusa. ¹⁶Svako od Boga zadahnuto pismo je ujedno i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje, za odgajanje u pravednosti, ¹⁷da čovek Božji bude savršen, pripravljen za svako dobro delo.

2. Timoteju – 4 glava

¹Zaklinjem te pred Bogom i Hristom Isusom koji će suditi živima i mrtvima, i dolaskom njegovim i carstvom njegovim: ²propovedaj reč, nađi se na mestu zvan i nezvan, pouči, pokaraj, svetuj sa svakom strpljivošću i učenjem! ³Jer će doći vreme kad zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, da ih ovi češu po ušima. ⁴Odvrtiće uši od istine i okrenuće se ka pričama. ⁵A ti budi trezan u svemu, trpi, učini delo evanđelista, službu svoju svrši!

⁶Jer ja se već žrtvujem i vreme moga odlaska nast! ⁷Dobar sam boj bio, trku sam svršio, veru održao! ⁸Sad me čeka venac pravednosti, koji će mi u onaj dan dati Gospod, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku.

⁹Postaraj se da dođeš brzo k meni. ¹⁰Jer me Dimas, omilevši mu ovaj svet, ostavi i otide u Solun, Kriskent u Galatiju, Tit u Dalmaciju; ¹¹samo je Luka kod mene. Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu. ¹²Tihika sam poslao u Efes. ¹³Kad dođeš, donesi ogrtač što sam ga ostavio u Troadi kod Karpa, i knjige, a osobito pergamente.

¹⁴Aleksandar, kovač, učinio mi je mnogo zla. Platiće mu Gospod po delima njegovim! ¹⁵Čuvaj se i ti od njega! Jer se vrlo protivio rečima našim.

¹⁶Kad sam se prviput branio, niko mi ne dođe u pomoć, nego me svi ostaviše. Da im se ne primi! ¹⁷Ali Gospod beše sa mnom i dade mi moć – da se kroza me raširi propoved na sve strane i da je čuju svi narodi – i tako se izbavih od čeljusti lavovskih. ¹⁸Gospod će me izbaviti (i) od svakog zla dela i spašće me u carstvo svoje nebesko. Njemu večna slava! Amin.

¹⁹Pozdravi Prisku i Akilu, i Onisiforov dom. ²⁰Erast osta u Korintu, a Trofima ostavih u Militu bolesna. ²¹Potradi se da dođeš (još) pre zime. Pozdravlja te Euvul, Pud, Lin, Klaudija i sva braća.

²²Gospod neka je s duhom tvojim! Blagodat s vama!

[1, 2, 3](#)

Titu – 1 glava

¹Pavle, sluga Božji i apostol Isusa Hrista, da bi izbrani Božji verovali i poznali istinu vere naše, ²i da bi se nadali životu večnom, što ga je Bog koji ne može lagati, obećao pre večnih vremena, ³a u svoje je vreme javio reč svoju propovedu, koja je po zapovesti Boga, Spasitelja našeg, meni poverena, – ⁴Titu, pravome sinu po veri nas obojice: blagodati i mir (ti) od Boga oca i Hrista Isusa, Spasitelja našeg!

⁵Za to te ostavih na Kritu, da urediš ostalo i da po svima gradovima postaviš prezvitere, kao što ti ja zapovedih: ⁶ako je ko bez mane, jedne žene muž, (i) ima decu koja veruju, za koju se ne govori da su rđava ili nepokorna. ⁷Jer episkop, kao Božji pristav, treba da je bez mane, ne samovoljan, ne ljutit, ne pijanica, ne ubojica, ne lakom na gadan dobitak, ⁸nego gostoljubiv, da voli ono što je dobro, pametan, pravedan, pobožan, umeren, ⁹koji se drži pouzdane reči koja se slaže s naukom, da bude kadar po zdravoj nauci svetovati i pokarati one koji se protive.

¹⁰Jer ima mnogo nepokornih, koji praznim brbljanjem pomućuju um, osobito oni iz obrezanja. ¹¹Njima treba usta zapušiti, jer gadnoga dobitka radi uče što ne treba, pa cele kuće upropašćuju. ¹²Rekao je jedan od njih, njihov prorok: "Krićani su svagda lažljivi, zverovi i leni trbusi". ¹³Svedočanstvo je ovo istinito. Zato ih karaj bez štedjenja, da budu zdravi u veri ¹⁴i ne slušaju judejskih priča i zapovesti ljudi koji se odvrćaju od istine.

¹⁵Čistima je sve čisto; a prljavim i nevernima ništa nije čisto, nego im je um i savest prljava. ¹⁶Govore da znaju Boga, a delima ga se odriču, mrski, neposlušni i ni za kakvo dobro delo podobni.

Titu – 2 glava

¹A ti govori ono što se slaže sa zdravom naukom:

²Starci da budu trezni, pošteni, pametni, zdravi u veri, ljubavi (i) strpljivosti.

³Tako i starice: da se vladaju kao što dolikuje svetima, da ne budu opadljive, da se ne predaju vrlo vinu, da uče dobru, ⁴da bi naučile mlade žene da ljube muževe, da ljube decu, ⁵da budu poštene, čiste, dobre kućanice, dobre, pokorne svojim muževima, da se ne bi hulilo na reč Božju.

⁶Tako i mlade ljude svetuj da budu pametni u svemu, ⁷a sam se pokaži kao primer dobrih dela, u nauci (pokaži) čistotu, ozbiljnost, ⁸reč zdravu i nezazornu, da se protivnik posrami, ne imajući ništa zlo da kaže za nas.

⁹Robovi da slušaju svoje gospodare u svačemu, da (im) budu ugodni i da ne odgovaraju, ¹⁰da ne krađu, nego u svačemu da se pokažu verni i dobri, da bi u svačemu krasili nauku Boga, Spasitelja našega.

¹¹Jer se pokazala blagodati Božja koja spasava sve ljude ¹²i uči nas da se odrečemo bezbožnosti i želja ovoga sveta, i da pametno, pravedno i pobožno živimo na ovome svetu, ¹³čekajući blažene nade i javljenja slave velikoga Boga i Spasitelja našega Hrista Isusa, ¹⁴koji je dao sebe za nas, da nas izbavi od svakoga bezakonja i očisti sebi narod izbrani, koji se pašti u dobrim delima. ¹⁵Ovo govori, svetuj i karaj sa svakom zapovešću! Niko da te ne prezire!

Titu – 3 glava

¹Opominji ih da budu vlastima i poglavarstvima pokorni, poslušni, gotovi na svako dobro delo, ²ni na koga da ne hule, da se ne svađaju, da budu blagi, svaku krotost da pokazuju prema svima ljudima.

³Jer smo nekad i mi bili nerazumni, nepokorni, na krivu putu, služili smo različnim željama i slastima, živeli smo u zloći i zavisti, mrski (drugima) i mrzeći jedan na drugoga.

⁴A kad se pokaza dobrota i čovekoljublje Boga, Spasitelja našega, ⁵ne za dela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom koja nanovo rađa i obnavlja Duhom svetim, ⁶koga bogato izli na nas kroz Isusa Hrista, Spasitelja našega, ⁷da bi, opravdani blagodaću njegovom, postali naslednici života večnoga, kao što se nadamo.

⁸Istinita je reč; i to hoću da potvrđuješ, da bi se oni koji veruju u Boga, starali da čine dobra dela. To je dobro i korisno ljudima!

⁹A ludih prepiranja i rodoslovlja, svađe i prepiranja o zakonu kloni se, jer je to nekorisno i prazno.

¹⁰Čoveka jeretika po prvome i drugom svetovanju kloni se, ¹¹znajući da se takovi izopačio i greši i sam je sebe osudio.

¹²Kad pošljem k tebi Artemu ili Tihika, dođi brzo k meni u Nikopolj; jer sam namislio da onde zimujem. ¹³Zinu zakonika i Apola lepo opremi, da imaju sve što im treba. ¹⁴Ali i naši neka se uče činiti dobra dela gde je potrebno, da ne budu bez roda.

¹⁵Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas ljube u veri. Blagodat sa svima vama!

Filimonu

---

¹Pavle, sužanj Hrista Isusa, i brat Timotej, milome Filimonu, pomagaču našem, ²sestri Apfiji, Arhipu, našem drugaru u vojevanju, i tvojoj domaćoj crkvi: ³blagodat vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.

⁴Zahvaljujem Bogu svome svagda kad te spomenem u molitvama svojim, ⁵jer čujem tvoju ljubav i veru koju imaš prema Gospodu Isusu i prema svima svetima: ⁶da vera tvoja, koju imamo zajedno, bude silna u poznanju svakoga dobra što je u nama za Hrista. ⁷Veliku radost i utehu imam zbog ljubavi tvoje, jer si ti, brate, osnažio srca svetih.

⁸Zato, iako imam veliku slobodu u Hristu da ti zapovedim to što treba da uradiš, ⁹ali zbog ljubavi te radije molim, ja, starac Pavle, a sad još i sužanj Hrista Isusa, ¹⁰molim te za svoga sina Onisima, koga rodih u okovima. ¹¹nekad ti je bio nekoristan, a sad je i tebi i meni koristan. ¹²Njega šaljem tebi natrag, njega, t.j. srce svoje. ¹³Ja ga htedoh zadržati kod sebe, da mi mesto tebe posluži u okovima za evanđelje. ¹⁴Ali bez tvoga pristanka ne htedoh ništa učiniti, da ne bi tvoje dobro bilo kao za nevolju, nego od dobre volje. ¹⁵Jer može biti da se samo zato rastade s tobom za kratko vreme, da ga dobiješ večno – ¹⁶ne više kao roba, nego mnogo više od roba: kao brata miloga. (To je on) meni (već) sasvim; a kamo li tebi: i kao čovek i kao hrišćanin.

¹⁷Ako sam ti, dakle, brat, primi ga kao mene. ¹⁸Ako ti je učinio štetu kakvu ili ako ti je dužan što, to na mene zapiši. ¹⁹Ja, Pavle, pišem svojom rukom: ja ću platiti – da ti ne kažem da si i sam sebe meni dužan. ²⁰Da, brate, ja bih da me obraduješ u Gospodu; razveseli srce moje u Hristu!

²¹Uzdajući se u tvoju poslušnost, pišem ti; a znam da ćeš još više učiniti nego što kažem. ²²A uz to mi spremi i sobu, jer se nadam da ću vašim molitvama (opet) biti darovan vama.

²³Pozdravlja te Epafras koji je sa mnom sužanj u Hristu Isusu, ²⁴(pa) Marko, Aristarh, Dimas i Luka, pomagači moji.

²⁵Blagodat Gospoda Isusa Hrista s duhom vašim!

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#)

Jevrejima – 1 glava

¹Mnogo puta i različnim načinom govorio je Bog nekad ocevima preko proroka; ²na kraju ovih dana govorio je nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svemu, kroz koga je i svet stvorio. ³On je sjaj slave njegove i slika bića njegova. On nosi sve svojom silnom rečju. On je očistio od greha i seo s desne strane veličine na visini.

⁴Toliko je postao veći od anđela, koliko je odličnije ime dobio od njih. ⁵Jer kome od anđela reče kad: "Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio" i opet: "Ja ću mu biti Otac, i on će mi biti Sin"? ⁶A za vreme kad će svoga prvenca opet uvesti u svet, veli: "I da mu se poklone svi anđeli Božji". ⁷I za anđele kaže: "Koji anđele svoje čini vetrovima i sluge svoje plamenom ognjenim", ⁸a za Sina: "Presto je tvoj, Bože, večan, i palica je pravde palica carstva tvoga. ⁹Zavoleo si pravednost i omrzao si na bezakonje; zato te, Bože, Bog tvoj pomaza uljem radosti više nego drugome tvoje". ¹⁰I: "Ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju, i nebesa su delo ruku tvojih. ¹¹Ona će proći, a ti ostaješ; i sva će ostarjeti kao haljina, ¹²i savićeš ih kao ogrtač, kao haljinu, izmeniće se: a ti ostaješ isti i tvojih godina neće nestati". ¹³Kome je od anđela rekao kad: "Sedi meni s desne strane dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima"? ¹⁴Nisu li svi (samo) službeni duhovi, koji se šalju na službu radi onih koji će naslediti spasenje?

Jevrejima – 2 glava

¹Zato moramo tim većma paziti na ono što smo čuli, da kako ne izgubimo spasenje. ²Jer, kad je (već) anđelska reč vredila, i svaki prestup i svaka nepokornost pravednu platu primila, ³kako ćemo pobeći od nje mi, ako ne marim za toliko spasenje, koje poče Gospod propovedati i onda ga oni koji su čuli, potvrdiše među nama, ⁴a i Bog ga posvedoči znacima, čudesima i različnim silama i razdeljivanjem Duha svetoga po svojoj volji!

⁵Jer nije anđelima pokorio sveta budućega, o kome govorimo. ⁶Nego je neko negde posvedočio ovako: "Šta je čovek, da ga se sećaš, ili sin čovečji, da ga polaziš? ⁷Učinio si ga malo manjega od anđela, slavom i čašću venčao si ga, ⁸sve si metnuo pod noge njegove". A kad mu pokori sve, ništa ne ostavi njemu nepokoreno. Ali sad još ne vidimo da mu je sve pokoreno; ⁹ali Isusa, koji je bio malo umanjen od anđela, vidimo za smrt što ju je podneo, slavom i čašću venčana, da bi po milosti Božjoj za sve okusio smrt. ¹⁰Jer dolikovaše njemu za koga je sve i kroz koga je sve, ako je hteo da dovede mnoge sinove u slavu, da stradanjem načini savršenim začetnika spasenja njihova.

¹¹Jer i onaj koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od jednoga. Zato se ne stidi nazvati ih braćom ¹²kad kaže: "Objaviću ime tvoje braći svojoj, usred skupštine hvaliću te". ¹³I opet: "Ja ću se uzdati u njega". I opet: "Evo, ja i deca koju mi dade Bog". ¹⁴Kako, pak, deca imaju deo u krvi i mesu, tako i on uze deo u tome, da (svojom) smrću satre onoga koji ima vlast nad smrću, t.j. đavola, ¹⁵i da izbavi one koji, bojeći se smrti, celoga, života behu robovi.

¹⁶Dakle se ne prima anđela, nego se prima semena Avramova. ¹⁷Zato je morao u svemu biti kao njegova braća, da bude milostiv i veran prvosveštenik pred Bogom, da očisti grehe narodne. ¹⁸Jer (samo) zato što je i sam trpeo kad je kušan, može pomoći i onima koji se iskušavaju.

Jevrejima – 3 glava

¹Zato, braćo sveta, zajedničari zvanja nebeskoga, gledajte na apostola i prvosvetešnika koga mi priznajemo, Isusa, ²koji je veran svome stvoritelju, kao i Mojsije što je bio u svemu domu njegovu. ³Jer je ovaj udostojen veće slave od Mojsija, ako što veću čas tog doma ima onaj koji ga je načinio. ⁴Jer svaki dom treba neko da načini, a Bog je onaj koji je sve načinio. ⁵I Mojsije beše veran u svemu domu njegovu kao sluga, za svedočanstvo onoga što je trebalo da se kaže, ⁶a Hristos (stoji) kao sin nad domom svojim. Njegov dom smo mi, ako uzdanje i slavu nade do kraja tvrdo održimo.

⁷Zato, kao što govori Duh sveti: "Danas, ako čujete glas njegov, ⁸nemojte da vam odrveni srce vaše, kao o buni, u dan kušanja u pustinji, ⁹gde me kušaše oci vaši, iako su gledali dela moja ¹⁰četrdeset godina. Zato se rasrdih na taj rod i rekoh: Uvek lutaju srcem svojim. Ali oni ne poznaše puteva mojih, ¹¹Zato se zakleh u gnevu svom: Neće ući u mir moj!" ¹²Gledajte, braćo, da ne bude u kome od vas zlo srce koje ne veruje, (gotovo) da otpadne od Boga živoga, ¹³nego hrabrite jedan drugoga svaki dan, dokle se "danas" govori, da koji od vas ne odrveni od prevare greha. ¹⁴Jer smo postali drugovi Hristovi, ako početak uzdanja do kraja tvrdo održimo. ¹⁵Kad se kaže: "Danas, ako čujete glas njegov, nemojte da vam odrveni srce vaše, kao o buni" –

¹⁶koji su to čuli i pobunili se? Zar ne svi koje je Mojsije izveo iz Egipta? ¹⁷A na koga se srdio četrdeset godina? Nije li na one koji su zgrešili i čija su telesa popadala u pustinji? ¹⁸Kojima se zakleo da neće ući u mir njegov? Onima koji su bili neposlušni. ¹⁹I vidimo da nisu mogli ući zato što nisu verovali.

Jevrejima – 4 glava

¹Bojmo se, dakle, da se koji od vas, dok je još ostavljeno obećanje da se uđe u mir njegov, ne učini da je odocnio. ²Jer smo i mi čuli radostan

glas, kao i oni; ali onima ne pomože reč što su je čuli, jer je oni koji su je ču li, nisu spojili s verom. ³Jer u mir ulazimo mi koji verujemo, kao što je rekao: "Kao što se zakleh u gnevu svom: Neće ući u mir moj!", iako su dela od postanja sveta gotova bila. ⁴Jer je negde za sedmi dan rekao ovako: "I počinu Bog u sedmi dan od svih dela svojih", ⁵a na ovom mestu opet: "Neće ući u mir moj!" ⁶Kako, dakle, neki imaju da uđu u njega, a oni koji su prvi čuli radosni glas, ne uđu zbog neposlušnosti, ⁷to opet određuje jedan dan, jedno "danas", kad u Davidu govori po tolikom vremenu, kao što je rečeno: "Danas, ako čujete glas njegov, nemojte da vam odrveni srce vaše". ⁸Jer da ih je Isus (Navin) doveo u mir, ne bi potom govorio za drugi dan. ⁹Ostaje, dakle, još subotni odmor narodu Božjem. ¹⁰Jer, koji je ušao u mir njegov, i on počiva od dela svojih, kao i Bog od svojih.

¹¹Trudimo se, dakle, da uđemo u taj mir, da niko ne padne zbog iste neposlušnosti.

¹²Jer je reč Božja živa, jaka i oštija od svakoga mača oštra s obe strane, i prolazi sve do rastavljanja duše i duha, zglavaka i moždine, i sudi željama i mislima srdačnim. ¹³I nema stvari nepoznate pred njim, nego je sve golo i otkriveno pred očima onoga o kome govorimo.

¹⁴Kad, dakle, imamo velikog prvosveštenika koji je prošao nebesa, Isusa, Sina Božjeg, držimo se ispovedanja vere. ¹⁵Jer nemamo prvosveštenika koji ne bi mogao osećati s našim slabostima, nego koji je u svačemu kušan kao i mi, (ali) bez greha. ¹⁶Pristupajmo, dakle, slobodno prestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat kad nam zatreba pomoć.

Jevrejima – 5 glava

¹Jer svaki prvosveštenik koji se iz ljudi uzima, postavlja se da bude posrednik između ljudi i Boga, da prinosi dare i žrtve za grehe, ²kao čovek koji može biti blag prema onima koji greše i zalaze, jer je i sam

pod slabošću, ³i zbog nje mora kako za narod tako i za samoga sebe da prinosi žrtve za grehe.

⁴I niko ne prisvaja sam sebi ove časti, nego, kao i Aron, pozvan od Boga. ⁵Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude prvosveštenik, nego onaj koji mu reče: "Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio", ⁶kao što i na drugom mestu govori: "Ti si sveštenik večni, kao što je Melhisedek".

⁷On za svoga zemaljskog života s velikom vikom i sa suzama prinese molitve i moljenja k onome koji ga je mogao izbaviti od smrti, i bi uslišen za pobožnost svoju. ⁸Iako je bio Sin, od onoga što je pretrpeo nauči se poslušnosti, ⁹i, savršivši se, postade svima koji ga slušaju uzrok spasenja večnoga, ¹⁰nazvan od Boga "prvosveštenik kao što je Melhisedek".

¹¹O tome bismo imali mnogo govoriti, ali bi bilo teško protumačiti, jer ste postali nagluvi. ¹²Jer vi koji bi trebali da ste učitelji po vremenu, opet trebate da vas ko uči prve početke reči Božjih, i opet trebate mleka, a ne tvrde hrane. ¹³Jer koji se god hrani mlekom, ne razume reči o pravednosti, jer je dete. ¹⁴A tvrda je hrana za savršene, čija su čula dugim učenjem obučena za razlikovanje dobra i zla.

Jevrejima – 6 glava

¹Zato ostavimo početak Hristove nauke i podignimo se do savršenstva, i ne postavljajmo opet temelja odustajanjem od mrtvih dela, verom u Boga, ²naukom o krštenju, metanjem ruku, uskrsom mrtvih i sudom večnim. ³I to ćemo učiniti, ako Bog da.

⁴Jer nije moguće one koji su jednom prosvetljeni, okusili dara nebeskoga, primili Duha svetoga, ⁵okusili dobre reči Božje i sile budućeg sveta, ⁶pa onda (ipak) otpali, opet obnoviti za pokajanje, jer oni na svoju propast raspinju i sramote Sina Božjeg. ⁷Jer zemlja koja

pije kišu što često na nju pada i rađa korisno povrće onima radi kojih se i obrađuje, prima blagoslov od Boga; ⁸a koja rađa trnje i čkalj, ne valja i nije daleko od kletve, čiji je kraj: u oganj!

⁹Ali za vas smo, mili, sigurni da ste bolji i da ste na putu spasenja, iako ovako govorimo. ¹⁰Jer Bog nije nepravedan da zaboravi delo vaše i ljubav koju ste pokazali prema imenu njegovu, posluživši i (još uvek) služeći svetima. ¹¹Ali želimo da svaki od vas pokaže tu istu revnost za punu nadu do kraja, ¹²da ne budete leni, nego da se ugledate na one koji verom i strpljivošću nasleđuju obećanja.

¹³Kad, naime, Bog obeća Avramu, ne imajući nikoga većega da se njime zakune, zakle se sobom ¹⁴i reče. "Zaista ću te blagosloviti i umnožiti". ¹⁵I tako je strpljivo čekao i dobio je obećanje. ¹⁶Jer se ljudi kunu većim, i zakletvom potvrđuju rečeno i ućutkuju svako protivno tvrđenje. ¹⁷Zato i Bog, kad htede naslednicima obećanja bolje da pokaže tvrđu volje svoje, upotrebi zakletvu, ¹⁸da bi u dvema nepokolebljivim stvarima, u kojima Bogu nije moguće slagati, imali sigurnu utehu mi koji smo pribegli da se uhvatimo za nadu koja je pred nama. ¹⁹Nju imamo kao tvrdo i pouzdano sidro duše, koje ulazi i za zavesu, ²⁰kuda napred uđe za nas Isus, postavši, slično Melhisedeku, prvosveštenik večni.

Jevrejima – 7 glava

¹Jer ovaj Melhisedek, car salimski, sveštenik Boga najvišega, koji sreće Avrama kad se vraćаше posle pobede nad carevima i blagoslovi ga, ²kome Avram dade i desetak od svega, čije ime, prevedeno, znači car pravedni, a koji se zove i car salimski, t.j. car mira, ³bez oca, bez matere, bez rodoslovlja, ne imajući ni početka danih ni svršetka životu, sličan Sinu Božjem, ostaje sveštenik do veka.

⁴Pogledajte samo koliki je ovaj kome Avram, patrijarh, dade desetak od plena! ⁵Istina, i oni od sinova Levijevih koji su sveštenici, imaju

zapovest da uzimaju po zakonu desetak od naroda, t.j. od braće svoje, iako su (i ovi) izišli iz bedara Avramovih. ⁶Ali onaj koji nije bio od njihova roda, uzeo je desetak od Avrama i blagoslovio je onoga koji je imao obećanje. ⁷A nema sumnje da veće blagosilja manje. ⁸I ovde uzimaju desetak ljudi koji umiru, a onde onaj za koga se svedoči da živi. ⁹I, da tako kažem, kroz Avrama je i Levije, koji uzima desetak, dao desetak: ¹⁰Jer beše još u bedrima očnim kad ovoga sreće Melhisedek.

¹¹Da je, dakle, (već) levitsko sveštenstvo donelo savršenstvo – jer je narod pod njim dobio zakon –, kakva bi onda još potreba bila postavljati drugog sveštenika, "kao što je Melhisedek", a ne zvati ga "kao što je Aron"? ¹²Jer, kad se menja sveštenstvo, mora se i zakon promeniti. ¹³Jer za koga se ovo govori, od drugoga je plemena, od koga niko nije služio kod žrtvenika. ¹⁴Jer je poznato da je Gospod naš od plemena Judina izišao, kome plemenu Mojsije ne reče ništa o sveštenicima. ¹⁵I još je mnogo jasnije, kad se postavlja drugi sveštenik, sličan Melhisedeku, ¹⁶koji to nije postao po zakonu ljudske zapovesti, nego po sili života večnoga. ¹⁷Jer stoji: "Ti si sveštenik večni, kao što je Melhisedek". ¹⁸Ukida se, naime, pređašnja zapovest, što je bila slaba i zaludna; ¹⁹jer zakon nije ništa savršio. Ali se uvodi bolja nada, kroz koju se približujemo Bogu.

²⁰I ukoliko ne bez zakletve, – jer su oni drugi bez zakletve postali sveštenici, ²¹A on sa zakletvom onoga koji mu govori: "Zakleo se Gospod i neće se raskajati: Ti si sveštenik do veka" – ²²utoliko je Isus boljega saveza postao jamac.

²³I onih je sveštenika više, jer im smrt ne da da ostanu to; ²⁴a on, zato što ostaje večno, ima večno sveštenstvo. ²⁵Zato i može uvek spasti one koji kroza nj dolaze k Bogu; jer svagda živi, da bi se mogao moliti za njih.

²⁶Jer takav nam je trebao prvosveštenik: svet, bezgrešan, čist, koji je odvojen od grešnika i viši od nebesa; ²⁷kome nije potrebno svaki dan,

kao prvosveštenicima, prvo za svoje grehe žrtve prinositi, a potom za narodne: jer je on ovo učinio jedanput za svagda, kad je sebe prineo. ²⁸Zakon postavlja za prvosveštenike slabe ljude, a reč zakletve, rečene posle zakona, večno savršenoga Sina.

Jevrejima – 8 glava

¹A od ovoga što rekosmo, glavno je: imamo takoga prvosveštenika koji je seo s desne strane prestola veličine na nebu, ²sluga je svetinji i istinitoj skiniji, koju je načinio Gospod, a ne čovek. ³Jer se svaki prvosveštenik postavlja da prinosi dare i žrtve; zato je potrebno da i ovaj ima što što će prineti. ⁴Da je, dakle, na zemlji, ne bi bio sveštenik, jer tu već ima tih koji prinosu dare po zakonu: ⁵oni služe slici i senu nebeskoga, kao što je rečeno Mojsiju kad je hteo da načini skiniju: "Gledaj", reče, "da načiniš sve po slici koja ti je pokazana na gori". ⁶A sad je dobio bolju službu, kao što je i posrednik boljega saveza, koji je na boljim obećanjima utvrđen.

⁷Jer da je onaj prvi bio bez mane, ne bi se drugome tražilo mesta. ⁸Jer kori ih kad govori: "Evo idu dani, govori Gospod, i sklopiću s domom Izrailjevim i s domom Judinim nov savez, ⁹ne po savezu koji sklopim s ocevim njihovim u onaj dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske; jer oni ne ostaše u savezu mome, i ja ne marih za njih, govori Gospod. ¹⁰Jer je ovo savez koji ću sklopiti s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod: daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovim napisaću ih, i biću njihov Bog i oni će biti moj narod. ¹¹I niko neće učiti svoga bližnjega, i niko brata svoga, govoreći: Poznaj Gospoda!, jer će me svi znati od maloga do velikoga među njima: ¹²jer ću biti milostiv nepravednim delima njihovim, i greha njihovih neću više pamtiti". ¹³A kad kaže "nov", prvi je načinio starim; a što je staro i ostarelo, blizu je kraja.

Jevrejima – 9 glava

¹Imao je, istina, i prvi (savez) pravila za službu Božju i svetinju zemaljsku. ²Jer prednji deo skinije beše (ovako) uređen: u njemu beše svetnjak, sto i postavljeni hlebovi, i to se zove "Sveto". ³A za drugom zavesom beše deo skinije koji se zove "Najsvetije", ⁴sa zlatnim kadionim žrtvenikom i kovčegom saveza, okovanim svuda zlatom, u kome beše zlatan sud s manom, palica Aronova koja je procvetala i ploče saveza, ⁵a više njega behu heruvimi slave, koji osenjavahu poklopac očišćenja – ali o tome se sad ne može govoriti redom.

⁶Prema ovome uređenju ulaze sveštenici u prednji deo skinije svagda, da svrše službu svoju, ⁷a u stražnji deo jedanput u godini samo prvosveštenik, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodne grehe.

⁸Ovim Duh sveti pokazuje to, da se još ne vidi put u svetinju, dok stoji prva skinija, ⁹koja je samo slika za sadašnje vreme, jer se u njoj prinose dani i žrtve koje ne mogu da savrše savest onoga koji služi Bogu, ¹⁰(jer su) samo u jelima, pićima i različnim pranjima – zapovesti za telo, koje vrede do vremena savršenstva.

¹¹A Hristos dođe kao prvosveštenik budućih dobara i uđe jedanput za svagda u svetinju kroz veću i savršeniju skiniju, koja nije rukom načinjena, t.j. nije od ovoga sveta, ¹²i ne s krvlju jarčijom i junčijom, nego sa svojom krvlju, i nađe večni otkup. ¹³Jer kad (već) krv jarčija i junčija, i pepeo juničin, pokropivši njom opoganjene, osvećuje na telesnu čistotu, ¹⁴a kamo li neće krv Hrista, koji je, po svojoj božanskoj prirodi, sebe prineo Bogu kao žrtvu savršenu, očistiti savest našu od mrtvih dela, da služimo Bogu živome!

¹⁵I zato je posrednik novome savezu, da bi – pošto se dogodila smrt za otkup od prestupaka u prvom savezu – pozvani primili obećanje večnoga nasledstva. ¹⁶Jer gde je testament, mora prvo da umre testator. ¹⁷Jer testament vredi samo po smrti; nikad ne vredi dok je testator (još) živ. ¹⁸Zato ni prvi (savez) nije posvećen bez krvi. ¹⁹Kad je,

naime, Mojsije izgovorio sve zapovesti u zakonu svemu narodu, uzeo je krv junčiju i jarčiju s vodom, s crvenom vunom i isopom i pokropio je samu knjigu i sav narod ²⁰govoreći: "Ovo je krv saveza koji je Bog sklopio s vama". ²¹A isto tako je pokropio krvlju i skiniju i sve sudove službene. ²²I gotovo sve se čisti krvlju po zakonu, i bez prolevanja krvi nema oprostjenja.

²³Moraju se, dakle, slike nebeskih stvari ovim čistiti, a same nebeske stvari boljim žrtvama od ovih.

²⁴Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je (samo) slika prave, nego u samo nebo, da se sad pokaže pred licem Božjim za nas, ²⁵i ne (uđe), da bi mnogo puta prineo sebe, kao što prvosveštenik svake godine ulazi u svetinju s tuđom krvlju: ²⁶inače bi morao mnogo puta stradati od postanja sveta; a sad se jedanput javio, na svršetku vremena, da svojom žrtvom uništi greh. ²⁷I kao što je ljudima određeno jedanput umreti, a potom sud, ²⁸tako će se i Hristos, pošto je jedanput prinesen na žrtvu, da uzme grehe mnogih, drugiput javiti bez greha, na spasenje onima koji ga čekaju.

Jevrejima – 10 glava

¹Jer zakon ima samo sen dobara koja će doći, a ne samo obličje stvari, pa ne može nikada istim žrtvama, što ih oni svake godine bez prestanka prinose, savršiti one koji pristupaju. ²Ili zar ne bi, inače, prestale prinostiti se, zato što se oni koji služe Bogu, jedanput očišćeni, ne bi više osećali grešni? ³Ali one svake godine podsećaju na grehe; ⁴jer ne može krv junčija i jarčija uništiti grehe. ⁵Zato, ulazeći u svet, govori: "Žrtava i prinosa nisi hteo, ali telo si mi priprazio; ⁶žrtve spaljenice i žrtve za greh nisu ti bile ugodne. ⁷Tada rekoh: Evo idem – u knjizi je napisano za mene – da učinim volju tvoju, Bože". ⁸Gore kaže: "Žrtava i prinosa, žrtava spaljenica i žrtava za greh nisi hteo, niti su ti bile ugodne", a one se po zakonu prinose: ⁹tada je rekao: "Evo idem da učinim volju tvoju". Ukida, dakle, prvo, da postavi drugo. ¹⁰Po

ovoj smo volji osvećeni prinosom tela Isusa Hrista jedanput za svagda.

¹¹I svaki sveštenik služi svaki dan i prinosi iste žrtve mnogo puta, koje nikad ne mogu uništiti grehe; ¹²a ovaj je prineo samo jednu žrtvu za grehe i (onda) seo za navek s desne strane Bogu, ¹³i čeka dalje dok se ne polože neprijatelji njegovi za podnožje nogama njegovim. ¹⁴Jer je jednom žrtvom za uvek savršio one koji se osvećuju. ¹⁵To nam svedoči i Duh sveti. Jer, pošto je rekao: ¹⁶"Ovo je savez koji ću sklopiti s njima posle onih dan, govori Gospod: daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisaću ih", veli dalje: ¹⁷"i greha njihovih i bezakonja njihovih neću više pamtit". ¹⁸A gde je oproštenje ovih, tu više ne treba prinosa za greh.

¹⁹Kad, dakle, braćo, imamo slobodu ulaziti u svetinju krvlju Isusovom, ²⁰putem novim i živim, koji nam je otvorio zavesom t.j. telom svojim, ²¹i (kako imamo) sveštenika velikog nad domom Božjim, ²²pristupajmo s istinitim srcem u punoj veri, očišćeni u srcima od zle savesti i oprani po telu vodom čistom.

²³Držimo se tvrdog priznanja nade, jer je veran onaj koji je obećao, ²⁴i pazimo jedan na drugoga radi bodrenja u ljubavi i dobrim delima. ²⁵Ne ostavljajmo skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego svetujmo jedan drugoga, i toliko većma, koliko vidite da se približuje dan (sudni).

²⁶Jer, kad mi hotimice grešimo pošto smo primili poznanje istine, nema više žrtve za grehe, ²⁷nego ostaje (samo) strašno čekanje suda i sila ognja koji će pojesti protivnike (Božje). ²⁸Ko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svedoka. ²⁹Koliko goru kaznu mislite da će zaslužiti onaj koji gazi Sina Božjega, krv saveza kojom se osvetio za poganu drži i ruži Duha ljubavi! ³⁰Jer znamo onoga koji reče: "Moja je osveta, ja ću vratiti". I opet: "Gospod će suditi narodu svome".

³¹Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

³²Sećajte se ranijih dana, u koje, prosvetljeni, mnogu borbu stradanja

podnesoste, ³³koje postavši sami za gledanje sa sramota i nevolja, a koje postavši drugovi onima koji su tako živeli. ³⁴Jer ste patili sa sužnjima i dali ste s radošću da se razgrabi vaše imanje, znajući da imate bolje i nepropadljivo imanje.

³⁵Ne odbacujte, dakle, uzdanja svoga, koje ima veliku platu. ³⁶Jer vam je potrebno trpljenje, da izvršite volju Božju i primite obećanje. ³⁷"Jer još malo, vrlo malo, pa će doći onaj koji treba da dođe i neće odocnuti.

³⁸A pravednik moj živeće od vere; ako li odstupi, neće biti po volji duše moje". ³⁹A mi nismo od onih koji odstupaju, na propast, nego od onih koji veruju, da tako dobiju život.

Jevrejima – 11 glava

¹A vera je tvrdo uzdanje u ono čemu se nadamo, dokaz za stvari koje se ne mogu videti.

²Za nju su stari pohvaljeni.

³Verom shvaćamo da je svet stvoren rečju Božjom, tako da to što vidimo, nije postalo iz onoga što se vidi.

⁴Verom prinese Avelj Bogu bolju žrtvu nego Kain; za nju dobi hvalu da je pravednik, kad Bog posvedoči za dare njegove, i kroz nju govori on još i posle svoje smrti.

⁵Verom bi Enoch prenesen da ne vidi smrti, i ne nađe se više, jer ga Bog premesti. Jer je pre premeštanja dobio hvalu da je ugodio Bogu.

⁶A bez vere nije moguće ugoditi (Bogu); jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, mora verovati da ima Boga i da plaća onima koji ga traže.

⁷Verom dobi Noje vest o onome što se još nije videlo, i u pobožnom strahu načini kovčeg za spasenje doma svoga; njome on osudi svet i posta naslednik pravednosti po veri.

⁸Verom posluša Avram kad bi pozvan da iziđe na mesto koje je trebalo da dobije, i iziđe ne znajući kuda ide. ⁹Verom dođe u zemlju obećanu, kao u tuđu, i u šatorima življaše s Isakom i Jakovom, sunaslednicima toga obećanja; ¹⁰jer čekaše grad sa tvrdim temeljima, kome je zidar i tvorac Bog.

¹¹Verom dobi i ona, Sara, silu da začne i preko vremena starosti, jer držaše za verna onoga koji obeća. ¹²Zato se i rodiše od jednoga, i to gotovo mrtvoga, kao zvezde nebeske mnoštvom i kao nebrojeni pesak pokraj mora.

¹³U veri pomreše svi ovi ne primivši obećanja, nego ih samo videše izdaleka i pozdraviše ih, i priznaše da su gosti i došljaci na zemlji. ¹⁴Jer koji tako govore, pokazuju da traže otadžbine. ¹⁵I da su mislili na onu iz koje su izišli, imali su vremena da se vrate; ¹⁶ali sad žele bolju, t.j. nebesku. Zato se Bog ne stidi njih, nazivati se Bog njihov; jer im je pripremio grad.

¹⁷Verom je Avram prineo Isaka kad je kušan, i jedinca sina hteo je da prinese on koji je primio obećanja ¹⁸i kome je rečeno: "U Isaku će ti se nazvati seme"; ¹⁹jer je pomislio da je Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti: zato ga je i dobio kao sliku.

²⁰Verom blagoslovi Isak Jakova i Isava i onim što će doći.

²¹Verom blagoslovi Jakov umirući svakoga sina Josifova i nagnu se duboko preko vrha palice svoje.

²²Verom spomenu Josif umirući izlazak sinova Izrailjevih i zapovedi za kosti svoje.

²³Verom su Mojsija, pošto se rodio, roditelji njegovi krili tri meseca, jer su videli da je dete lepo, i nisu se pobojali zapovedi careve.

²⁴Verom Mojsije, kad je odrastao, ne htede da se naziva sin kćeri Faraonove; ²⁵i vole stradati s narodom Božjim, nego li imati kratku slast greha, ²⁶jer je sramotu Hristovu držao za veće bogatstvo od blaga egipatskog; jer je gledao na platu.

²⁷Verom ostavi Egipat, ne pobojavši se ljutine careve: jer se držao onoga koji se ne vidi, kao da ga je gledao. ²⁸Verom je učinio pashu i kropljenje krvlju, da se onaj koji je ubijao, ne bi dotakao njihovih prvenaca. ²⁹Verom predoše Crveno more kao po suvoj zemlji; a kad Egipćani to pokušaše, potopiše se.

³⁰Verom padoše zidovi jerihonski kad se sedam dana obilazi oko njih.

³¹Verom Rava bludnica ne pogibe s nepokornima, jer primi uhode s mirom.

³²I šta još da kažem? Ne bi mi dostalo vremena kad bih stao pričati o Gedeonu, Varaku, Samsonu, Jeftaju, Davidu, Samuilu i o prorocima, ³³koji verom pobediše carstva, činiše pravdu, dobiše obećanja, zatvoriše usta lavovima, ³⁴ugasiše silu ognjenu utekoše od oštrica mača, ojačaše posle nemoći, pokazaše se jaki u boju, rasteraše vojske tuđe. ³⁵Žene primiše svoje mrtve uskrsom, drugi su mučeni i ne pristaše na izbavljenje, da bi dobili bolji uskrs. ³⁶Drugi podnesoše ruganje i boj, pa još i okove i tamnice; ³⁷kamenjem pobijeni biše, spaljeni biše, presečni biše, od mača pomreše, potucahu se u ovčjim kožusima, u kozjim kožama, u oskudici, u nevolji, u patnjama. ³⁸Kojih svet ne beše dostojan, ti lutahu po pustinjama, po gorama, po pećinama i po rupama zemaljskim. ³⁹I ovi svi koji su pohvaljeni za svoju veru, ne primiše obećanja, ⁴⁰jer je Bog nešto bolje za nas odredio da ne dođu bez nas do savršenstva.

Jevrejima – 12 glava

¹Zato i mi, kad imamo oko sebe toliki oblak svedoka, odbacimo svaki teret i ugodni greh i s trpljenjem svršimo trku koja nam je određena, ²gledajući na Isusa, osnivača i svršitelja vere, koji je mesto radosti koju je mogao imati, pretrpeo krst, ne mareći za sramotu, i onda seo s desne strane prestola Božjeg.

³Pomislite, dakle, na njega koji je tako protivljenje protiv sebe od grešnika podneo, da se ne umorite i da ne klonu duše vaše. ⁴Još se niste do krvi protivili u borbi protiv greha, ⁵i zaboravili ste savet koji vam kao sinovima govori: "Sine moj, ne preziri karanja Gospodnjeg, niti kloni kad te on pokara; ⁶jer koga ljubi Gospod, onoga i kara, i nije svakoga sina koga prima". ⁷Ako trpite karanje, kao sa sinovima postupa s vama Bog. Jer gde je sin koga otac ne kara? ⁸Ako li ste bez karanja, u kome svi dobiše deo, onda ste kopilad, a ne sinovi. ⁹Dalje: karali su nas naši telesni oci i slušali smo ih; kako da ne slušamo Oca duhova, da bi živeli? ¹⁰Oni nas karahu kratko vreme kako im se svidelo, a ovaj za korisno, da dobijemo deo od njegove svetosti.

¹¹Jer nijedno karanje, kad biva, ne čini se da donosi radost, nego žalost; ali posle daje miran rod pravednosti onima koji su njime naučeni.

¹²Zato "ispravite klonule ruke i iznemogla kolena" ¹³i "poravnite put za noge svoje", da ne bi ono što je hromo, iščušilo nogu, nego da se još izleči. ¹⁴Težite za mirom sa svima, i za svetošću, bez koje niko neće videti Gospoda. ¹⁵Gledajte da ko ne ostane bez blagodati Božje, a ne uzraste kakav gorak koren i ne napravi nered, i da se njime ne opogane mnogi, ¹⁶da ne bude ko bludnik ili čovek ovoga sveta, kao Isav, koji je za jedno jelo dao pravo svoga prvorodstva. ¹⁷Jer znate da je posle, kad je hteo da nasledi blagoslov, odbijen – jer ne nađe mesta pokajanju, iako ga je i sa suzama tražio.

¹⁸Jer niste pristupili gori koja se može opipati i koja gori, mraku, pomrčini, oluji, ¹⁹trubnom glasu i glasu reči, za koji su oni koji su ga čuli, molili da im se više ne govori; ²⁰jer ne mogahu da podnesu zapovest: "Ako se i zver dotakne gore, biće kamenjem ubijena". ²¹I tako strašno beše ono što se videlo, da Mojsije reče: "Uplašio sam se i drkćem". ²²Nego ste pristupili Sionskoj gori i gradu Boga živoga, Jerusalimu nebeskome, miriadama anđela, svečanom zboru ²³i crkvi prvenaca koji su napisani na nebu, Bogu, sudiji svih, i duhovima pokojnih pravednika, ²⁴Isusu, posredniku novoga saveza, i krvi kropljenja, koja bolje govori nego li Aveljeva.

²⁵Gledajte da ne odbijete onoga koji govori: jer, kad oni nisu utekli koji su odbili onoga koji je govorio na zemlji, a kamo li ćemo mi, ako se uklanjamo od onoga koji govori s neba. ²⁶Njegov glas potresao je onda (samo) zemlju, a sad je obećao: "Još ću jedanput potresi ne samo zemlju nego i nebo". ²⁷A "još jedanput" pokazuje da će promeniti ono što se kao stvoreno pomiče, da ostane ono što se ne pomiče. ²⁸Zato, primajući carstvo nepokolebljivo, budimo zahvalni i služimo tako Bogu po njegovoj volji, s poštovanjem i sa strahom: ²⁹jer je Bog naš oganj koji spaljuje.

Jevrejima – 13 glava

¹Bratska ljubav neka ostane. ²Gostoljubivosti ne zaboravljajte: neki su iz gostoljubivosti, ne znajući, anđele ugostili. ³Sećajte se sužanja kao da ste s njima svezani, i onih koji trpe, jer ste i sami u telu. ⁴Svi da poštuju brak, i bračna postelja da bude čista; jer će bludnicima i preljubočincima suditi Bog. ⁵Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onim što imate: jer je on rekao: "Neću odstupiti od tebe, niti ću te ostaviti". ⁶Zato možemo slobodno govoriti: "Gospod je moj pomoćnik; neću se bojati. Šta će mi učiniti čovek?"

⁷Sećajte se svojih starešina koji su vam propovedali reč Božju: gledajte na svršetak njihova života i ugledajte se na veru njihovu. ⁸Isus Hristos

je isti juče i danas i do veka! ⁹Ne dajte se zavesti različnim tuđim naukama; jer je dobro blagodaću utvrđivati srce, a ne jelima, od kojih nisu imali koristi oni koji su po njima živeli.

¹⁰Imamo žrtvenik od koga ne smeju jesti oni koji služe skiniji. ¹¹Jer se telesa onih životinja, čiju krv prvosveštenik za grehe unosi u svetinju, spaljuju izvan okola. ¹²Zato je i Isus, da bi osvetio narod svojom krvlju, stradao izvan grada. ¹³Izlazimo, dakle, k njemu izvan okola, noseći njegovu sramotu: ¹⁴jer ovde nemamo grada koji će ostati, nego tražimo buduću! ¹⁵Prinosimo, dakle, svagda kroz njega Bogu žrtvu hvale, t.j. plod usana koje slave ime njegovo! ¹⁶A dobro činiti i davati milostinju ne zaboravljajte; jer se takim žrtvama ugađa Bogu.

¹⁷Slušajte starešine svoje i pokoravajte im se, jer se oni staraju za duše vaše kao oni koji će odgovarati za to; da to čine s radošću, a ne uzdišući: jer vam ovo ne bi bilo od koristi.

¹⁸Molite se Bogu za nas: jer smo uvereni da imamo dobru savest, kad u svemu hoćemo pošteno da živimo. ¹⁹A još većma vas molim da to činite, da bih vam brže bio vraćen.

²⁰A Bog mira, koji je krvlju večnoga saveza izveo iz mrtvih velikoga pastira ovaca, Gospoda našega Isusa, ²¹da vas savrši u svemu što je dobro, da činite volju njegovu, i da kroz Isusa Hrista čini u nama što je ugodno pred njim. Njemu večna slava! Amin.

²²Molim vas, pak, braćo, primite reč poučenja; ukratko vam napisah.

²³Znajte da naš brat Timotej nije više sužanj; s njime ću vas, ako skoro dođe, videti.

²⁴Pozdravite sve svoje starešine i sve svete. Pozdravljaju vas braća iz Italije.

²⁵Blagodat sa svima vama!

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

Jakovljeva – 1 glava

¹Jakov, sluga Boga i Gospoda Isusa Hrista, pozdravlja dvanaest plemena u diaspori.

²Za samu radost smatrajte, braćo moja, kad padate u različne napasti, ³jer znate da kušanje vaše vere gradi trpljenje. ⁴A trpljenje neka ima savršeno delo, da budete savršeni i bez mane i bez ikakva nedostatka.

⁵Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka ište u Boga koji svakome daje prosto i ne kori, i daće mu se. ⁶Ali neka ište s verom, bez ikakve sumnje, jer koji sumnja, on je kao morski val koji vetar podiže i tera ga ovamo onamo. ⁷Taki čovek neka ne misli da će dobiti što od Gospoda, ⁸(kad je) čovek sa dve duše, nepostojan na svima svojim putevima.

⁹Neka se hvali siromašni brat svojom visinom, ¹⁰a bogati svojim poniženjem, jer će proći kao cvet travni. ¹¹Jer sunce sinu s vrućinom i osuši travu, cvet njezin otpade, i lepota lica njezina propade. Tako će i bogati uvenuti na svojim putevima.

¹²Blago čoveku koji pretrpi napast, jer će, pošto se pokazao valjan, primiti venac života, koji je Bog obećao onima koji ga ljube.

¹³Nijedan, kad se kuša, da ne govori: Bog me kuša. Jer se Bog ne može zlom kušati, i on ne kuša nikoga. ¹⁴Nego svakoga kuša njegova želja koja ga vuče i mami; ¹⁵tada želja začne i rađa greh, a greh,

učinjen, rađa smrt. ¹⁶Ne varajte se, mila braćo moja!

¹⁷Svaki dobri dar i svaki savršeni poklon dolazi od gore, od Oca svetlosti, u koga nema promene, ni pomračenja zbog promene.

¹⁸Dragovoljno nas je rodio rečju istine, da budemo neka prvina od njegovih stvorenja.

¹⁹Znajte, braćo moja mila: Neka bude svaki čovek brz čuti, spor govoriti, spor ljutiti se. ²⁰Jer ljutnja čovečja ne donosi pravednosti Božje. ²¹Zato odbacite svu nečistotu zloće i s krotošću primite usađenu reč koja može spasiti duše vaše.

²²Budite, pak, tvorci reči, a ne samo slušači, varajući sami sebe. ²³Jer, ako ko (samo) sluša reč, a ne tvori je, on je kao čovek koji gleda svoje prirodno lice u ogledalu. ²⁴Pogledao se, naime, pa otišao, i odmah je zaboravio kakav je bio. ²⁵Ali koji pogleda u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, i (tako) ne bude zaboravni slušač, nego tvorac dela, taj će biti blažen u delu svome.

²⁶Ako koji misli da je pobožan, i ne zauzdava jezika svoga, nego vara srce svoje, njegova je pobožnost uzalud. ²⁷Čista i neopoganjena pobožnost pred Bogom Ocem ovo je: obilaziti sirote i udovice u njihovim nevoljama i držati sebe neopoganjena od sveta.

Jakovljeva – 2 glava

¹Braćo moja, verujući u slavnoga Gospoda našeg Isusa Hrista, ne gledajte ko je ko. ²Jer, ako dođe u skupštinu vaš čovek sa zlatnim prstenom i u svetloj haljini, a dođe i siromah u prljavoj haljini, ³i pogledate na onoga u svetloj haljini i rećete mu: "Ti sedi ovamo, na dobro mesto"; a siromahu rećete: "Ti stani tamo ili sedi dole, kraj podnožja moga": ⁴zar niste posumnjali u sebi i sudili po zlim mislima?

⁵Čujte, braćo moja mila: Zar ne izabra Bog one koje svet za siromašne

drži, da budu bogati verom i naslednici carstva koje je obećao onima koji ga ljube? ⁶A vi osramotiste siromaha! – Nisu li to bogati koji vas muče i vuku na sudove? ⁷Ne hule li oni na lepo ime kojim ste se nazvali? ⁸Ako zaista izvršujete zakon carski, po pismu: "Ljubi blišnjega svoga kao samoga sebe", dobro činite. ⁹Ako li, pak, gledate ko je ko, greh činite i zakon vas kara kao prestupnike. ¹⁰Jer koji sav zakon drži, a ogreši se o jednu zapovest, ogrešio se o sve. ¹¹Jer onaj koji je rekao: "Ne čini preljube", rekao je i: "Ne ubij". Ako, dakle, ne činiš preljube, a ubijaš, postao si prestupnik zakona. ¹²Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni. ¹³Jer će se bez milosti suditi onome koji ne čini milosti; a milost slavi pobjedu nad sudom.

¹⁴Kakva je korist, braćo moja, ako ko reče da ima veru, a dela nema? Zar ga može vera spasti? ¹⁵Ako su brat ili sestra goli ili nemaju šta da jedu, ¹⁶i reče im koji od vas: "Idite s mirom, grejte se i nasitite se", a ne date im potrebe telesne, šta im pomaže? ¹⁷Tako je i vera, ako nema dela, mrtva po sebi. ¹⁸No može ko reći: Ti imaš veru, a ja imam dela. Pokaži mi veru svoju bez dela, a ja ću tebi pokazati veru svoju iz dela svojih! ¹⁹Ti veruješ da je (samo) jedan Bog? Dobro, (ali) i demoni veruju (u to) – i strepe! ²⁰Ali, hoćeš li da vidiš, ti nerazumni čoveče, da vera bez dela ne vredi ništa! ²¹Avram, otac naš, ne opravda li se delima kad metnu na žrtvenik svoga sina Isaka? ²²Eto vidiš da je vera (samo) pomagala delima njegovim, i (tek) se kroz dela savršila vera. ²³I tako se ispunilo pismo koje govori: "Poverova Avram Bogu, i uračuna mu se u pravednost"; i nazva se "prijatelj Božji". ²⁴Vidite, dakle, da se delima pravda čovek, a ne samom verom. ²⁵Tako i Rava bludnica, ne opravda li se delima kad primi uhode i izvede ih drugim putem? ²⁶Jer, kao što je telo bez duše mrtvo, tako je i vera bez dela mrtva.

Jakovljeva – 3 glava

¹Ne tražite, braćo moja, da budete mnogi učitelji, jer znate da ćemo većma biti osuđeni. ²Jer svi grešimo mnogo puta. Ko u reči ne greši, taj je savršen čovek, kadar zauzdati i sve telo. ³Kad konjima mećemo

žvale u usta da bi nam se pokoravali, i sve telo njihovo okrećemo. ⁴Eto i lađe, iako su tolike i gone ih jaki vetrovi, okreću se malom krmicom kuda hoće volja krmareva. ⁵Tako je i jezik mali ud, ali se hvali velikim. Eto, mala vatra, i koliku veliku šumu zapali! ⁶I jezik je vatra, svet nepravde! Jezik živi među našim udima, pogani sve telo, pali točak života i zapaljuje se od pakla.

⁷Jer se sav rod četvoronožnih životinja, ptica, gmizavaca i riba da ukrotiti i ukroćen je čovekom, ⁸ali jezika niko od ljudi ne može ukrotiti – nemirno zlo, puno smrtonosnoga otrova! ⁹Njime hvalimo Gospoda i Oca, i njime kunemo ljude, koji su stvoreni po slici Božjoj: ¹⁰iz jednih usta izlazi hvala i kletva. Ne treba, braćo moja, da je tako. ¹¹Toči li izvor iz jedne rupe slatko i gorko? ¹²Može li, braćo moja, smokva rađati masline ili čokot smokve? Slan izvor ne može dati slatke vode.

¹³Ko je među vama mudra i pametan? Neka pokaže dobrim životom dela svoja u mudroj krotosti. ¹⁴Ako, pak, imate gorku zavist i svađu u srcima svojim, ne hvalite se i ne lažite na istinu. ¹⁵To nije ona mudrost što silazi od gore, nego zemaljska, ljudska, demonska. ¹⁶Jer gde je zavist i svađa, onde je nered i svaka zla stvar. ¹⁷A mudrost od gore je prvo čista, pa onda mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, ne sumnja i ne pretvara se. ¹⁸A plod pravednosti u miru se seje onima koji čine mir.

Jakovljeva – 4 glava

¹Otkuda ratovi i otkuda borbe među vama? Ne otuda li: od slasti vaših, koje se bore u udima vašim? ²Želite, i nemate; ubijate i zavidite, i ne možete da dobijete; borite se i vojujete. Nemate, jer ne ištete; ³ištete, i ne primete, jer zlo ištete, da u slastima svojim potrošite.

⁴Preljubočinci! Ne znate li da je prijateljstvo ovoga sveta neprijateljstvo Bogu? Ko hoće svetu prijatelj da bude, postaje neprijatelj Božji. ⁵Ili mislite da pismo uzalud govori "Sa zavišću teži za duhom što ga je

uselio u nas"? ⁶Ali daje i veću blagodat. Zato govori: "Bog se ponositima suproti, a poniznima daje blagodat".

⁷Pokorite se, dakle, Bogu, a protivite se đavolu, i pobeći će od vas.

⁸Približite se Bogu, i on će se približiti vama. Očistite ruke, grešnici, i osvetite srca, vi nepostojani! ⁹Trpите, tugujte, plačite! Smeh vaš neka se pretvori u žalost, i radost u tugu. ¹⁰Ponizite se pred Gospodom, i podignuće vas.

¹¹Ne opadajte jedan drugoga, braćo! Ko opada brata ili sudi bratu svome, opada zakon i sudi zakonu. A ako sudiš zakonu, onda nisi tvorac zakona, nego sudija. ¹²A samo je jedan zakonodavac i sudija, onaj koji može spasti i pogubiti. A ti ko si što sudiš bližnjemu?

¹³De sad vi koji govorite: "Danas ili sutra poći ćemo u taj i taj grad, bićemo, onde godinu dana, trgovaćemo i dobijaćemo" – ¹⁴vi koji ne znate šta će biti sutra! Jer šta je vaš život? Vi ste dim koji se zamalo pokaže i onda ga nestane. ¹⁵Mesto da govorite: "Ako Gospod hoće, živećemo i učinićemo ovo ili ono". ¹⁶A ovako se hvalite i razmećete. Svaka je taka hvala zla. ¹⁷Ko, dakle, zna dobro činiti i ne čini, greh mu je.

Jakovljeva – 5 glava

¹De sad vi bogati, plačite i kukajte za nevolje koje idu na vas!

²Bogatstvo vaše istruhnu, haljine vaše pojedoste moljci, ³zlatu vaše i srebro zarđa, i rđa njihova biće svedočanstvo na vas i izešće meso vaše kao oganj. Stekoste bogatstvo u poslednje dane. ⁴Eto, više plata poslenika koji su pokosili njive vaše, a koju ste vi zadržali, i vika žetelaca došla je do ušiju Gospoda Savaota. ⁵Častili ste se na zemlji i naslađivali, nahranili ste srca svoja na dan klanja. ⁶Osudili ste, ubili ste pravednika – ne protivi vam se.

⁷Trpите, dakle, braćo, do dolaska Gospodnjeg. Eto, težak čeka

dragocenoga roda iz zemlje i strpljivo čeka dok (rod) ne primi ranu i poznu kišu. ⁸Trpite i vi, utvrdite srca svoja, jer je dolazak Gospodnji blizu. ⁹Ne uzdišite, braćo, jedan na drugoga, da vam se ne sudi. Eto, sudija stoji pred vratima.

¹⁰Za uspeh stradanja i trpljenja uzmite, braćo, proroke, koji su govorili u ime Gospoda. ¹¹Eto, blažene nazivamo one koji su pretrpeli. Trpljenje Jovljevo čuli ste, i svršetak Gospodnji videli ste, jer je Gospod milostiv i milosrdan.

¹²A pre svega, braćo moja, ne kunite se, ni nebom, ni zemljom, ni drugom kakvom zakletvom; nego vaše "da" neka bude "da" i vaše "ne" neka bude "ne", da ne padnete pod sud.

¹³Trpi li ko među vama? Neka se moli Bogu! Je li ko veseo? Neka hvali Boga! ¹⁴Boluje li ko među vama? Neka dozove starešine crkvene; neka čitaju molitvu nad njim i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje. ¹⁵I molitva vere pomoći će bolesniku, i podignuće ga Gospod. I ako je učinio grehe, oprostiću mu se.

¹⁶Ispovedajte, dakle, jedan drugome grehe i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate. Mnogo može pomoći snažna molitva pravednoga. ¹⁷Ilija beše čovek smrtan kao i mi, i toplo se pomoli Bogu da ne bude kiše, i ne beše kiše na zemlji za tri godine i šest meseci. ¹⁸I opet se pomoli, i nebo dade kišu i zemlja iznese rod svoj.

¹⁹Braćo moja, ako ko od vas zađe s puta istine i obrati ga ko, ²⁰znajte da će onaj koji obrati grešnika s krivoga puta njegova, spasti dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo greha.

1. Petrova

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

---

1. Petrova – 1 glava

¹Petar, apostol Isusa Hrista, došljacima, rasejanim po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Vitiniji, ²koji su izabrani po providenju Boga Oca, osvećenjem Duha, radi pokoravanja Isusu Hristu i radi pokropljenja krvlju njegovom: blagodat vam i mir u izobilju!

³Slava Bogu i Ocu Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je po svojoj velikoj milosti, uskrsom Isusa Hrista iz mrtvih, nanovo rodio za živu nadu, ⁴za nasledstvo nepropadljivo, čisto i koje neće uvenuti, sačuvano na nebu za vas, ⁵koje sila Božja verom čuva za spasenje, gotovo da se javi u poslednje vreme. ⁶Tome se radujte, još malo – ako je potrebno – ožalošćeni različnim napastima, ⁷da bi (vam) vrednost vaše vere, mnogo vrednija od zlata propadljivoga, koje se kuša ognjem, donela hvalu, slavu i čast, kad se pokaže Isus Hristos,

⁸koga niste videli, pa ipak ga ljubite, u koga sad, iako ga ne vidite, verujete i radujete se radošću neiskazanom i proslavljenom, ⁹jer primete cilj svoje vere: spasenje dušama. ¹⁰Ovo spasenje tražili su i ispitivali proroci koji su prorokovali o vašoj blagodati, ¹¹ispitujući za koje ili za kakvo je vreme javljao Duh Hristov u njima, koji je napred svedočio za Hristove muke i za slave posle toga. ¹²Njima se otkrilo da nisu sebi, nego vama služili ovim što vam se sad javilo po onima koji su vam propovedili evanđelje Duhom svetim, poslanim s neba, u što anđeli žele da zavire!

¹³Zato zapregnite bedra uma svoga, budite trezni i nadajte se sasvim

sigurno blagodatni koja će vam se doneti kad se pokaže Isus Hristos. ¹⁴Kao poslušna deca, ne vladajte se po željama što ste ih imali ranije, u svome neznanju, ¹⁵nego, po svecu koji vas je pozvao, budite i sami sveti u svemu životu, ¹⁶jer je napisano: "Budite sveti, jer sam ja svet".

¹⁷I kad Ocem zovete onoga koji, ne gledajući ko je ko, svakome sudi po delima njegovim, provodite vreme svoga života u tuđini sa strahom, ¹⁸znajući da niste propadljivim, srebrom ili zlatom, iskupljeni iz svoga nasleđenog sujetnog življenja, ¹⁹nego skupocenom krvlju Hrista kao bezazlena i čista jagnjeta, ²⁰koji je još pre postanja sveta bio napred određen, a javio se na kraju vremena, vas radi, ²¹koji kroz njega verujete u Boga koji ga je podigao iz mrtvih i dao mu slavu, tako da je vera vaša i nada vaša u Boga.

²²Očistite (,dakle,) duše svoje poslušanjem istine za bratoljublje nedvolično, i tako od srca ljubite jedan drugoga bez prestanka, ²³jer ste nanovo rođeni ne od semena koje truhne, nego od onog koje ne truhne: živom i večnom rečju Božjom. ²⁴Jer je "svaki čovek kao trava, i sva slava njegova kao cvet travni; osuši se trava, i cvet otpadne, ²⁵ali reč Gospodnja ostaje večno". A to je reč što je objavljena vama.

1. Petrova – 2 glava

¹Odbacite, dakle, svaku zloću, svaku prevaru, pretvaranje, zavist i sva opadanja, ²i kao novorođena deca želite duhovnog, pravog mleka, da o njemu uzrastete za spasenje, ³ako ste zaista "okusili da je dobar Gospod".

⁴Dolazite k njemu, kamenu živu, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali u Boga je izabran i dragocen, ⁵i zidajte se i sami kao živo kamenje u kuću duhovnu, u sveštenstvo sveto, da prinosite duhovne žrtve, koje su Bogu ugodne kroz Isusa Hrista. ⁶Zato stoji napisano u pismu: "Evo, mećem u Sionu kamen ugaoni, izbran i skupocen, i ko u njega veruje, neće se postideti". ⁷Vama, dakle, koji verujete: čast; a onima koji ne

veruju: (reči): "kamen koji odbaciše zidari, taj posta kamen ugaoni" ⁸i "kamen spoticanja i stena sablazni". Spotiču se, jer se protive reči, na što su i određeni! ⁹A vi ste rod izbran, carsko sveštenstvo, narod svet, narod stečen, da objavite čudesa onoga koji vas je iz tame dozvao k svojoj čudenoj svetlosti. ¹⁰Koji nekad niste bili narod, a sad ste narod Božji; koji niste bili pomilovani, a sad ste pomilovani.

¹¹Ljubazni, molim vas kao došljake i tuđine, da se čuvate od grešnih želja, koje vojuju na dušu. ¹²Vladajte se dobrom među neznabošcima, da bi, kad vas opadaju kao zločince, videli vaša dobra dela i slavili Boga u dan pohođenja.

¹³Gospoda radi budite pokorni svakome ljudskom redu: ako caru, kao gospodaru; ¹⁴ako li namesnicima, kao njegovim poslanicima, da kazne zločince, a pohvale dobročince. ¹⁵Jer je tako volja Božja, da dobrim delima učtunate neznanje bezumnih ljudi, ¹⁶kao slobodni, a ne kao da biste imali slobodu za pokrivač zloće, nego kao sluge Božje. ¹⁷Poštujte svakoga, braću ljubite, Boga se bojte, cara poštujte.

¹⁸Robovi, sa svakim strahom budite pokorni gospodarima, ne samo dobrima i krotkima, nego i zlima. ¹⁹Jer to je ugodno (pred Bogom), kad ko Boga radi podnosi žalosti, stradajući na pravdi. ²⁰Jer kakva je hvala ako za krivicu muke trpite? Nego, ako dobro čineći muke trpite, to je ugodno pred Bogom. ²¹Jer ste na to pozvani, jer i Hristos postrada za vas i ostavi vam ugled da idete njegovim tragom. ²²On grehe ne učini i u njegovim se ustima ne nađe prevara. ²³On nije ružio kad su ga ružili, nije pretio kad je trpeo, nego je to ostavljao onome koji pravo sudi. ²⁴On je grehe naše sam izneo na telu svome na drvo, da za grehe umremo i za pravednost živimo: njegovim ste se ranama iscelili. ²⁵Jer ste bili kao izgubljene ovce, no sad ste se vratili pastiru i čuvaru duša svojih.

1. Petrova – 3 glava

¹Tako i vi žene, budite pokorne svojim muževima, da bi se i oni koji ne veruju reči, životom svojih žena bez reči dobili, ²kad vide vaš život u strahu i čistoti. ³Vaš nakit da ne bude spolja, u pletenju kose, u vešanju zlata i oblačenju haljina, ⁴nego skriveni čovek srca, s neraspadljivim (nakitom) krotkoga i mirnoga duha. To je pred Bogom skupoceno. ⁵Jer se tako nekad ukrašavahu i svete žene koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojim muževima, ⁶kao što Sara slušaše Avrama, i zvaše ga gospodarom. Njene ste kćeri vi postale, ako činite dobro i ne bojite se nikakvoga strašenja. ⁷Tako i vi muževi, živite sa ženom znajući da je ona slabiji sud, poštujujte ih kao sunaslednice blagodatni života, da bi se bez smetnje mogli moliti Bogu.

⁸Najposle, budite svi složni, milosrdni, bratoljubivi, milostivi, smerni!
⁹Ne vraćajte zla za zlo, ni ruženja za ruženje, nego, naprotiv, blagosiljajte, – jer ste na to pozvani, – da nasledite blagoslov. ¹⁰Jer "ko je rad da živi i da vidi dane dobre, neka zadrži jezik svoj od zla, i usne svoje, da ne govore prevare; ¹¹neka se uklanja od zla i neka čini dobro, neka traži mira i neka ide za njim; ¹²jer oči Gospodnje (gledaju) na pravednike i uši njegove (slušaju) molitvu njihovu; a lice je Gospodnje na one koji čine zlo".

¹³I ko će vam nauditi, ako uzidete za onim što je dobro? ¹⁴No ako bi i stradali zbog pravednosti, blago vama! Ne bojte ih se i ne plašite se, ¹⁵nego samo Gospoda Hrista svetite u srcima svojim, svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vašu nadu, ¹⁶ali s krotošću i sa strahom, imajući dobru savest, da se oni koji ruže vaše dobro življenje u Hristu, osramote u onome za što vas opadaju.

¹⁷Jer je bolje, ako hoće volja Božja, da stradate za dobra dela, nego li za zla. ¹⁸Jer je i Hristos jedanput umro za grehe, pravednik za nepravednike, da vas privede Bogu, ubijen, istina, telom, no oživevši duhom, ¹⁹i tako otide i propoveda duhovima u tamnici, ²⁰koji nekad ne

hteše da slušaju, kad trpljenje Božje čekaše u vreme Nojevo, kad se gradio kovčeg, u kom se (samo) malo njih, t.j. (samo) osam duša spaslo pomoću vode. ²¹Ova sad slično spasava i vas u krštenju, (koje) nije pranje telesne nečistote, nego molitva Bogu za dobru savest, uskrsom Isusa Hrista, ²²koji je, pošto je otišao na nebo, s desne strane Bogu, i slušaju ga anđeli, vlasti i sile.

1. Petrova – 4 glava

¹Kad je, dakle, Hristos stradao telom, i vi se tom istom mišlju naoružajte – jer, ko je stradao telom, prestao je da greši –, ²da ostalo vreme svoga zemaljskog života ne živite više željama čovečjim, nego volji Božjoj. ³Jer je dosta što ste u prošlom vremenu vršili volju neznabožačku, kad ste živeli u raskošu, u slastima, u pijanstvu, u žderanju, u pijanju i u bogomrskom idolopoklonstvu. ⁴Zato se čude što vi (više) ne skaćete s njima u isti potop nevaljalstva, i hule (na vas). ⁵Ali će odgovarati onome koji je gotov da sudi živima i mrtvima. ⁶Jer se zato propovedi evanđelje i mrtvima, da bi, iako su, kao ljudi, telesno kažnjeni bili, po duši živeli slično Bogu.

⁷A svemu se kraj približio. Budite, dakle, mudri i trezni za molitvu. ⁸Pre svega, ljubite jedan drugoga bez prestanka, jer ljubav pokriva mnoštvo greha. ⁹Budite gostoljubivi među sobom, bez gundanja! ¹⁰Služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različne blagodati Božje. ¹¹Ako ko govori, (neka govori) kao reči Božje; ako ko služi, (neka služi) po moći koju daje Bog, da se u svemu slavi Bog kroz Isusa Hrista. Njemu pripada slava i sila do veka! Amin.

¹²Ljubazni, ne čudite se vatri koja je izbila među vama da vas kuša, kao da vam se što novo događa, ¹³nego se radujte što stradate s Hristom, da biste se mogli radovati i veseliti i onda kad se javi slava njegov. ¹⁴Ako vas ruže za ime Hristovo, blago vama; jer Duh slave i Boga počiva na vama. ¹⁵Nijedan od vas da ne trpi kao ubica, lupež, zločinac ili kao potkazivač. ¹⁶A ako kao hrišćanin (trpi), neka se ne

stidi, već neka veliča Boga ovim imenom. ¹⁷Jer je vreme da se počne sud od kuće Božje. Ako li, pak, prvo od nas, kakav će biti kraj onima koji se protive Božjemu evanđelju? ¹⁸I kad se pravednik jedva spasava, gde će se pokazati bezbožnik i grešnik? ¹⁹Zato neka i oni koji stradaju po volji Božjoj, svoje duše preporučuju vernome tvorcu dobrim delima.

1. Petrova – 5 glava

¹Starešine među vama molim, ja koji sam i sam starešina i svedok Hristova stradanja, i imam deo u slavi koja će se skoro javiti: ²pasite stado Božje koje vam je predato, ne silom, nego svojevolutno, kako Bog hoće, ne za sramni dobitak, nego drage volje, ³ne kao tirani onih koji vam pripadaju, nego budite primer stadu. ⁴I kad se javi poglavar pastirski, primićete venac slave koji neće uvenuti. ⁵Tako i vi mlađi, slušajte starešine. A svi budite jedan drugome ponizni, jer se Bog ponositima protivi, a poniznima daje blagodat. ⁶Ponizite se, dakle, pod silnu ruku Božju, da vas povisi kad dođe vreme, ⁷i bacite sve svoje brige na njega, jer se on brine za vas. ⁸Budite trezni i pazite! Vaš protivnik, đavo, ide kao lav koji riče i traži koga da proždere. ⁹Protivite mu se, tvrdi u veri, znajući da se ista ta stradanja događaju vašoj braći po (svemu) svetu. ¹⁰A Bog svake blagodat, koji vas je u Hristu pozvao na večnu svoju slavu, on će vas, posle kratkog stradanja, savršiti, utvrditi, osnažiti, utemeljiti. ¹¹Njegova je sila do veka! Amin.

¹²Po Silvanu, kao što mislim, vernome bratu napisah vam ovo malo, svetujući vas i svedočeci da je to prava blagodat Božja u kojoj stojite. ¹³Pozdravlja vas s vama izbrana (crkva) u Vavilonu i Marko, sin moj. ¹⁴Pozdravite jedan drugoga celivom ljubavi. Mir vam svima koji ste u Hristu!

2. Petrova

[1, 2, 3](#)

---

2. Petrova – 1 glava

¹Simeon Petar, sluga i apostol Isusa Hrista, onima koji su po pravdi Boga našega i Spasitelja Isusa Hrista s nama primili jednu i istu skupocenu veru: ²blagodat vam i mir u izobilju, poznanjem Boga i Isusa, Gospoda našega!

³Kako nam je njegova božanska sila darovala sve što je potrebno za život i pobožnost, poznanjem onoga koji nas je pozvao svojom slavom i silom, ⁴kroz koje nam je darovao skupocena i najveća obećanja, da pomoću njih utečete od svetske pokvarenosti zbog grešnih želja i imate deo u Božjoj prirodi,

⁵to baš zato upotrebite svu dobru volju i pokažite u veri svojoj vrlinu, u vrlini znanje, ⁶u znanju uzdržanje, u uzdržanju trpljenje, u trpljenju pobožnost, ⁷u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav. ⁸Jer, kad to imate i množi se, ne čini (vas) lenima i bez ploda za pozvanje Gospoda našeg Isusa Hrista. ⁹Jer ko nema toga, slep je i kratkovid, jer je zaboravio očišćenje od starih svojih greha. ¹⁰Zato, braćo, postarajte se još većma da svoje zvanje i izbor utvrdite; jer, ako to činite, nećete nikad pogrešiti. ¹¹Jer će vam se tako obilno dopustiti ulazak u večno carstvo Gospoda našeg i Spasitelja Isusa Hrista.

¹²Zato ću vam jednako napominjati ovo, iako znate i utvrđeni ste u ovoj istini. ¹³Ali mislim da je pravo da vas, dok sam u ovom telu, budim (ovakim) opominjanjem; ¹⁴jer znam da ću skoro ostaviti telo svoje, kao što mi kaza i Gospod naš Isus Hristos. ¹⁵A potrudiću se da se i posle

moje smrti možete uvek sećati ovoga.

¹⁶Jer vam ne obznanismo sile i dolaska Gospoda našeg Isusa Hrista po mudro izmišljenim pričama, nego smo sami videli njegovu slavu.

¹⁷Jer je od Boga Oca primio čast i slavu kad mu je od veličanstvene slave došao ovaj glas: "Ovo je Sin moj mili, koji je po mojoj volji". ¹⁸I ovaj glas mi čusmo gde siđe s neba kad smo bili s njim na svetoj gori.

¹⁹I (tako) nam je proročka reč tim pouzdanija, i dobro činite što pazite na nju kao malu svetlost koja svetli u tami, dok ne osvane dan i danica se ne rodi u srcima vašim. ²⁰I ovo znajte najpre, da se nijedno proroštvo u pismu ne može tumačiti kako ko hoće. ²¹Jer nikad proroštvo ne bi od čovečje volje, nego je Duh sveti gonio svete Božje ljude da govore.

2. Petrova – 2 glava

¹A bilo je i lažnih proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, koji će uneti opasne lažne nauke, odricaće se gospodara koji ih je iskupio i dovešće sebi brzu propast. ²I mnogi će poći za njihovim razuzdanim životom, zbog kojih će se huliti na put istine. ³I u (svome) lakomstvu varaće vas izmišljenim rečima; ali njihov sud odavno ne docni i propast njihova ne drema.

⁴Jer, kad Bog ne poštede (ni) anđela koji zgrešiše, nego ih baci u mračne pećine tartara i predade ih da se čuvaju za sud, ⁵i (kad) ne poštede (ni) staroga sveta, nego, kad navede potop na svet bezbožnički, sačuva (samo), sa još sedmoro njih, Noja, propovednika pravednosti, ⁶i (kad) sažeže gradove Sodom i Gomor i (tako) ih osudi na propast i postavi za primer budućim bezbožnicima,

⁷i (kad) izbavi pravednoga Lota, koga je mučio razuzdani život grešnika: ⁸Jer, gledajući i slušajući, mučio je pravednik, živeći među njima, od dana do dana svoju pravednu dušu (njihovim) bezakonim

delima, ⁹(to onda) zna Gospod pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike čuvati za kaznu na dan sudni,

¹⁰a osobito one koji u prljavoj želji idu za mesom i preziru gospodstvo. Drski, bezobrazni ljudi, hule na slave i ne strepe, ¹¹kad anđeli, koji imaju veću snagu i silu, ne izriču nad njima hulnoga suda pred Gospodom. ¹²A ovi, kao nerazumne životinje, od prirode stvorene za to da se hvataju i uništavaju, hule na ono što ne znaju, pa će s propašću njihovom i sami propasti, ¹³bez nepravedne plate. Misle da je slast častiti se danju, gadovi i nevaljalci, koji se časte svojim prevarama kad s vama jedu. ¹⁴Oči su im pune preljubočinstva i nesite greha, primamljuju neutvrđene duše, imaju srce naučeno lakomstvu, deca kletve! ¹⁵Ostaviše pravi put, zađoše i pođoše putem Valama Veorova, kome omile plata nepravedna, ¹⁶ali bi pokaran za svoje zlo delo: nemo živinče progovori glasom čovečjim i spreči bezumlje prorokovo.

¹⁷To su bezvodni izvori i oblaci koje gone vetrovi, za koje se čuva tamni mrak ¹⁸Jer naduvenim govorima, bez sadržine, pomoću želja mesa i razuzdanošću mame one koji su skoro pobjegli od onih koji žive u prevari.

¹⁹Obećavaju im slobodu, a sami su robovi propasti; jer, od koga je ko nadvladan, tome (i) robuje. ²⁰Jer, ako se oni koji su poznanjem Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista pobjegli bili od nečistote sveta, opet zapleću u njih i nadvladani su, onda im je poslednje gore od prvoga.

²¹Jer bi im bolje bilo da nisu poznali puta pravednosti, nego što su se, pošto su ga poznali, okrenuli od svete zapovesti koja im je predana.

²²Za njih važi istinita poslovice: "Pas se vratio na svoju bljuvotinu" i "Okupa se svinja, da se (opet) kaljuža".

2. Petrova – 3 glava

¹Evo vam, ljubazni, pišem već drugu poslanicu, u kojoj opominjanjem budim vaš čisti razum, ²da se sećate reči koje su napred kazali sveti

proroci, i zapovesti Gospoda i Spasitelja, koju su vam predali vaši apostoli. ³Ovo znajte najpre, da će u poslednje dane doći rugači s ruganjem, koji će živeti po svojim željama ⁴i govoriti: "Gde je obećanje njegova dolaska? Jer otkako oci pomreše, sve stoji tako – od početka stvorenja". ⁵Hotimice, naime, neće da znaju da odavno behu nebo i zemlja, koja je rečju Božjom postala iz vode i od vode, ⁶od kojih tadašnji svet, potopljen vodom, propade. ⁷A sadašnje nebo i zemlja zadržani su tom istom rečju za oganj i čuvaju se za dan suda i propasti bezbožnih ljudi.

⁸Ali ovo jedno da vam ne bude nepoznato, mili moji, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan. ⁹Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego vas trpi, jer neće da ko propadne, nego svi da se pokaju.

¹⁰Ali će doći dan Gospodnji kao lupež; tada će nebo s hukom proći, a elementi će se od vatre raspasti, i zemlja i dela na njoj izgoreće.

¹¹Kad će se sve ovo tako raspasti, kakvi morate biti u svetom životu i pobožnosti vi ¹²koji željno očekujete dolazak Božjega dana, kada će se nebo od ognja raspasti i elementi od vatre rastopiti. ¹³Ali čekamo, po njegovu obećanju, novo nebo i novu zemlju, gde pravednost živi.

¹⁴Zato, mili moji, kad ovo čekate, starajte se da vas on nađe čiste i prave u miru, ¹⁵i trpljenje Gospoda našega držite za spasenje, kao što vam je i naš dragi brat Pavle, po danoj mu mudrosti, pisao, ¹⁶a tako je i u svima poslanicama, gde u njima o tome govori. U njima ima stvari koje je teško razumeti i koje nenaučeni i neutvrđeni – kao i ostala pisma – izvrću na svoju propast.

¹⁷Vi, dakle, ljubazni, kad znate napred, čuvajte se da vas prevara bezakonika ne povuče sa sobom i ne ispadnete iz svoje tvrde; ¹⁸nego napredujte u blagodati i poznanju Gospoda našeg i Spasitelja Isusa Hrista. Njemu slava i sad i kad dođe večnost! [Amin.]

1. Jovanova

---

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

---

1. Jovanova – 1 glava

¹Što beše od početka, što smo čuli, što smo videli očima svojim, što smo gledali i što ruke naše opipaše, o reči života – ²i život se javi, i videli smo (ga) i svedočimo i javljamo vam život večni, koji beše u Oca i javi se nama – ³što smo videli i čuli, to javljamo i vama, da bi i vi imali zajednicu s nama. A naša je zajednica (zajednica) s ocem i sa Sinom njegovim Isusom Hristom. ⁴I ovo pišemo, da radost naša bude potpuna.

⁵I ovo je glas koji smo čuli od njega i javljamo vama: Bog je svetlost, i tame u njemu nema nikakve. ⁶Ako kažemo da imamo zajednicu s njim, a hodimo u tami, lažemo i ne tvorimo istine. ⁷Ako li u svetlosti hodimo, kao što je on sam u svetlosti, imamo zajednicu jedan s drugim, i krv Isusa, Sina njegova, očičava nas od svakoga greha.

⁸Ako kažemo da nemamo greha, sebe varamo i istine nema u nama.

⁹Ako li priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprostí grehe i očisti nas od svakoga zla. ¹⁰Ako kažemo da nismo zgrešili, pravimo ga lažom i reč njegova nije u nama.

1. Jovanova – 2 glava

¹Dečice moja, ovo vam pišem da ne grešite. A ako ko zgreši, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista, pravednika. ²On očiča grehe naše, i ne samo naše, nego i svega sveta.

³I po tom vidimo da smo ga poznali, ako zapovesti njegove držimo.

⁴Koji govori: "Poznajem ga", a zapovesti njegovih ne drži, laža je, i u njemu nema istine. ⁵A koji drži reč njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena. Po tome poznajemo da smo u njemu. ⁶Koji govori da u njemu stoji, mora i sam tako živeti kao što je on živeo.

⁷Ljubazni, ne pišem vam nove zapovesti, nego staru zapovest, koju ste imali od početka. Stara zapovest je reč koju ste čuli. ⁸Pa ipak vam pišem i novu zapovest: to je istina u njemu i u vama, jer tama prolazi i prava svetlost već svetli.

⁹Koji govori da je u svetlosti, a mrzi na brata svoga, još je u tami. ¹⁰Koji ljubi brata svoga, u svetlosti živi, i sablazni nema u njemu. ¹¹A koji mrzi na brata svoga, u tami je i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu je tama zaslepila oči.

¹²Pišem vam, dečice, jer su vam oprošteni gresi zbog imena njegova.

¹³Pišem vam, oci, jer ste poznali onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste nadvladali nečastivoga. ¹⁴Pisah vam, deco, jer ste poznali Oca. Pisah vam, oci, jer ste poznali onoga koji je od početka. Pisah vam, mladići, jer ste jaki i reč Božja stoji u vama i nadvladali ste nečastivoga.

¹⁵Ne ljubite sveta i što je na svetu. Ako ko ljubi svet, nema ljubavi

Očine u njemu; ¹⁶Jer sve što je na svetu, želja mesa, želja očiju i razmetanje zemaljskim blagom nije od Oca, nego je od ovoga sveta.

¹⁷I svet prolazi, i želja njegova; a koji tvori volju Božju, ostaje do veka.

¹⁸Deco, poslednji je čas, i kao što ste čuli da će doći antihrist, tako su se sad javili mnogi antihristi. Po tome poznajemo da je poslednji čas.

¹⁹Od nas iziđoše, ali ne behu od nas; jer, da su od nas bili, ostali bi s nama. Ali (tako bi), da se pokaže da nisu svi od nas.

²⁰A vi imate pomazanje od Svetoga, i znate svi. ²¹Ne pisah vam kao da

ne znate istine, nego što je znate i što nijedna laž nije od istine.

²²Ko je lažljivac, ako nije onaj koji poriče da je Isus Mesija? To je antihrist, koji se odriče Oca i Sina. ²³Koji se god odriče Sina, nema ni Oca; a koji priznaje Sina, ima i Oca.

²⁴Što ste čuli od početka, neka ostane u vama. Ako u vama ostane što ste čuli od početka, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu. ²⁵I ovo je obećanje koje nam je on obećao: život večni.

²⁶Ovo vam pisah za one koji vas zavode. ²⁷A vi – u vama ostaje pomazanje što ste ga primili od njega, i ne trebate da vas ko uči. Ali, kao što vas njegovo pomazanje uči u svemu, tako je i istinito i nije laž, i kako vas je ono naučilo, tako ostanite u njemu.

²⁸I sad, dečice, ostanite u njemu, da bi imali slobodu kad se on javi, i da se ne osramotimo pred njim o njegovu dolasku. ²⁹Ako znate da je on pravednik, poznajte da je i svaki koji čini ono što je pravo, od njega rođen.

1. Jovanova – 3 glava

¹Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božja nazovemo, i jesmo to. Zato nas svet ne poznaje, što njega ne pozna. ²Ljubazni, sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti. Znamo da ćemo, kad se pokaže, biti kao i on, jer ćemo ga videti kao što jeste.

³I svaki koji ovu nadu ima u njega, posvećuje sebe, kao i on što je svet.

⁴Svaki koji čini greh, i bezakonje čini, i greh je bezakonje. ⁵I znate da se on javio da uništi grehe, i greha u njemu nema. ⁶Koji god u njemu stoji, ne greši; koji god greši, nije ga video, niti ga je poznao. ⁷Dečice, niko da vas ne vara! Koji tvori ono što je pravo, pravedan je, kao što je on pravedan. ⁸Koji tvori greh, od đavola je; jer đavo greši od početka.

Za to se javio Sin Božji, da razori dela đavolja.

⁹Koji je god rođen od Boga, ne čini greha, jer njegovo seme stoji u njemu; i ne može grešiti, jer je rođen od Boga.

¹⁰Po tom se poznaju deca Božja i deca đavolja: koji god ne tvori ono što je pravo, nije od Boga, i koji ne ljubi brata svoga.

¹¹Jer je ovo glas koji ste čuli od početka: da ljubimo jedan drugoga.

¹²Ne kao što Kain beše od nečastivoga i ubi brata svoga. I zašto ga ubi? Jer dela njegova behu zla, a brata mu pravedna. ¹³Ne čudite se, braćo, što svet mrzi na vas. ¹⁴Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću; ko ne ljubi, ostaje u smrti. ¹⁵Svaki koji mrzi na brata svoga, krvnik je ljudski, i znate da nijedan krvnik ljudski nema u sebi večnoga života. ¹⁶Po tom smo poznali ljubav, što je on život svoj dao za nas; i mi smo dužni dati život za braću. ¹⁷A koji ima bogatstva ovoga sveta i vidi brata svoga u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako može biti ljubav Božja u njemu?

¹⁸Dečice, ne ljubimo rečju i jezikom, nego delom i istinom! ¹⁹Po tom ćemo poznati da smo od istine, i umirićemo pred njim srca svoja; ²⁰jer, ako nas osuđuje srce, Bog je veći od srca našega i zna sve.

²¹Ljubazni, ako (nas) ne osuđuje srce, imamo slobodu pred Bogom, ²²i primamo od njega ono što ištemo, jer zapovesti njegove držimo i činimo što je njemu ugodno. ²³I ovo je zapovest njegova, da verujemo u ime Sina njegova Isusa Hrista i da ljubimo jedan drugoga, kao što nam je zapovedio. ²⁴I koji drži zapovesti njegove, stoji u njemu i on u njemu. I po tom poznajemo da je u nama: po Duhu koga nam je dao.

1. Jovanova – 4 glava

¹Ljubazni, ne verujte svakome duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer su mnogi lažni proroci izišli u svet. ²Po ovome poznajte duha

Božjega: svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je; ³i svaki duh koji ne priznaje Isusa, nije od Boga. I to je duh antihristov, za koga ste čuli da će doći, i sad je već na svetu.

⁴Vi ste od Boga, dečice, i nadvladali ste ih, jer je veći onaj koji je u vama, nego li onaj koji je na svetu. ⁵Oni su od sveta; zato govore svetsko i svet ih sluša. ⁶Mi smo od Boga; koji poznaje Boga, sluša nas, koji nije od Boga, ne sluša nas. Po ovome poznajemo duha istine i duha prevare.

⁷Ljubazni, ljubimo jedna drugoga! Jer je ljubav od Boga, i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. ⁸A koji ne ljubi, nije poznao Boga, jer je Bog ljubav. ⁹Po tom se pokazala ljubav Božja prema nama, što je Bog sina svoga jedinorođenoga poslao na svet da živimo kroz njega. ¹⁰U tome je ljubav, ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i poslao Sina svoga da očisti grehe naše. ¹¹Ljubazni, kad je Bog ovako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga. ¹²Boga niko nije video nikad; ako ljubimo jedan drugoga, Bog je u nama, i ljubav je njegova savršena u nama. ¹³Po tome poznajemo da smo u njemu i on u nama, što nam je dao od Duha svoga.

¹⁴I mi smo videli i svedočimo da je Otac poslao Sina da spase svet.

¹⁵Koji prizna da je Isus Sin Božji, u tome je Bog i on u Bogu. ¹⁶I mi smo poznali i verovali u ljubav koju Bog ima prema nama. Bog je ljubav i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu. ¹⁷Time je u nama savršena ljubav, da imamo slobodu na dan sudni; jer, kakav je on, taki smo i mi na ovome svetu. ¹⁸U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav goni strah napolje, jer strah ima kaznu; a ko se boji, nije savršen u ljubavi. ¹⁹Mi ljubimo (Boga), jer je on prvo ljubio nas.

²⁰Ako ko reče: "Ja ljubim Boga", a mrzi na brata svoga, laža je; jer, koji ne ljubi brata svoga, koga je video, ne može ljubiti Boga, koga nije video. ²¹I ovu zapovest imamo od njega: koji ljubi Boga, da ljubi i brata svoga.

1. Jovanova – 5 glava

¹Koji god veruje da je Isus Mesija, od Boga je rođen, i koji god ljubi roditelja, ljubi i dete njegovo.

²Po tome vidimo da ljubimo decu Božju, kad Boga ljubimo i držimo njegove zapovesti. ³Jer je ovo ljubav prema Bogu, da držimo njegove zapovesti. I zapovesti njegove nisu teške,

⁴Jer sve što je od Boga, pobeđuje svet; i ovo je pobeda koja je pobedila svet: vera naša. ⁵Ko je taj koji svet pobeđuje, ako nije onaj koji veruje da je Isus Sin Božji?

⁶On je taj koji je došao vodom i krvlju, Isus Hristos; ne samo vodom, nego vodom i krvlju; i Duh je koji svedoči, jer je Duh istina. ⁷Jer je troje što svedoči: ⁸Duh, voda i krv, i ovo troje svedoči jedno.

⁹Kad primamo svedočanstvo čovečje, svedočanstvo je Božje veće, jer je ovo svedočanstvo Božje, da je posvedočio za Sina svoga. ¹⁰Koji veruje u Sina Božjeg, ima svedočanstvo u sebi. Koji ne veruje Bogu, načinio ga je lažom, jer nije verovao u svedočanstvo kojim je Bog zasvedočio za Sina svoga. ¹¹I ovo je svedočanstvo: da nam je Bog dao život večni, i ovaj je život u Sinu njegovu. ¹²Ko ima Sina, ima život; ko nema Sina Božjega, nema života.

¹³Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božjega, da bi znali da imate život večni. ¹⁴I ovo je pouzdanje koje imamo u njega, da nas sluša ako što molimo po njegovoj volji. ¹⁵I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo (i to) da će nam dati što ištemo u njega.

¹⁶Ako ko vidi brata svoga gde čini greh koji ne donosi smrt, neka moli, i daće mu život, – onima koji ne greše da umru. Ima greh smrtni: ne velim za taj da moli. ¹⁷Svako je nedelo greh; ali ima greh koji ne donosi smrt.

¹⁸Znamo da nijedan koji je rođen od Boga, ne greši, nego ga rođeni od Boga čuva, i nečastivi ga se ne dotiče. ¹⁹Znamo da smo od Boga, a sav je svet u vlasti nečastivoga. ²⁰Ali znamo da je Sin Božji došao, i dao nam je razum da poznamo Istinitoga, i jesmo u Istinitome, u Sinu njegovu Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život večni.

²¹Dečice, čuvajte se od idola.

2. Jovanova

---

¹Starešina izbranoj gospođi i deci njenoj, koju ja ljubim zaista, i ne samo ja nego i svi koji su poznali istinu, ²za istinu koja je u nama i biće s nama do veka! ³Biće s nama blagodat, milost, mir od Boga Oca i od Isusa Hrista, Sina Očina, u istini i ljubavi.

⁴Obradovah se vrlo što među tvojom decom nađoh take koji žive po istini, kao što smo primili zapovest od Oca.

⁵I sad te molim, gospođo, ne kao da ti pišem novu zapovest, nego koju smo imali od početka: da ljubimo jedan drugoga. ⁶I ovo je ljubav, da živimo po zapovestima njegovim; ovo je zapovest, kao što ste čuli od početka, da u njoj živite.

⁷Jer mnoge varalice iziđoše u svet, koji ne priznaju da je Isus Hristos došao u telu: to je varalica i antihrist. ⁸Čuvajte se da ne izgubite što smo zaradili, nego primite platu potpuno.

⁹Koji god prestupa i ne ostaje u nauci Hristovoj, nema Boga; a koji ostaje u nauci, taj ima i Oca i Sina. ¹⁰Ako ko dođe k vama i ne donese ove nauke, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte ga; ¹¹jer ko ga pozdravlja, prima deo u njegovim zlim delima.

¹²Mnogo bih vam imao pisati, ali ne htedoh hartijom i mastilom, nego se nadam da ću doći k vama i naustice s vama govoriti, da radost naša bude potpuna.

¹³Pozdravljaju te deca tvoje izbrane sestre.

3. Jovanova

---

¹Starešina Gaju ljubaznome, koga ja zaista ljubim.

²Ljubazni, želim da ti u svemu bude dobro i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.

³Obradovah se vrlo kad dođoše braća i posvedočiše tvoju istinu, kako ti po istini živiš. ⁴Nemam veće radosti od ove, da čujem da moja deca po istini žive.

⁵Ljubazni, verno radiš u svemu što činiš braći, i to stranjoj. ⁶Ovi posvedočiše tvoju ljubav pred crkvom, i dobro ćeš učiniti ako ih opremiš kao što se pristoji pred Bogom. ⁷Jer imena (Isusova) radi iziđoše, i ne primaju ništa od neznabožaca. ⁸Mi smo, dakle, dužni pomagati takove, da budemo pomagači istini.

⁹Pisao sam nešto crkvi, ali Diotref, koji želi da bude prvi među njima, ne prima nas. ¹⁰Zato ću mu, kad dođem, spomenuti njegova dela što ih tvori ružeći nas zlim rečima; i nije mu to dosta, nego sam braće ne prima i zabranjuje onima koji bi hteli (da ih primaju), i goni ih iz crkve.

¹¹Ljubazni, ne ugledaj se na zlo, nego na dobro. Koji dobro čini, od Boga je; koji zlo čini, nije video Boga.

¹²Dimitrija su svi hvalili, pa i sama istina; a i mi ga hvalimo, i ti znaš: svedočanstvo je naše istinito.

¹³Mnogo bih ti imao pisati, ali neću mastilom i perom da ti pišem.

¹⁴Nego se nadam da ću te skoro videti, i onda ćemo naustice govoriti.

[1:15] Mir ti! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

¹Juda, sluga Isusa Hrista i brat Jakovljević, zvanima, koji su u Bogu Ocu ljubljeni i za Isusa Hrista sačuvani: ²milost vam, mir i ljubav u izobilju!

³Ljubazni, starajući se vrlo da vam pišem za naše opšte spasenje, bi mi potrebno da vam pišem pozivajući vas da se borite za veru koja je jedanput za svagda dana svetima. ⁴Jer se uvukoše neki ljudi, koji su odavno napred zapisani za ovaj sud. bezbožnici, koji blagodat Boga našega pretvaraju u razuzdanost i odriču se jedinoga Gospodara i Gospoda našeg Isusa Hrista.

⁵Ali ću vam, napomenuti, iako vi jedanput za svagda sve znate, da je Gospod, pošto je prvo izbavio narod iz zemlje egipatske, potom pogubio one koji nisu verovali, ⁶i anđele koji nisu održali svoje vlasti, nego su ostavili svoj stan, sačuvao je u večnim okovima pod mrakom za sud velikoga dana; ⁷kao što i Sodom i Gomor i okolni njihovi gradovi, koji su isto tako bludno živeli kao i ovi i hodili za drukčijim mesom, stoje za primer, trpeći kaznu večnoga ognja.

⁸Pa ipak isto tako pogane telo i ova sanjala, preziru gospodstvo i hule na slave. ⁹A ni sam arhanđel Mihailo, kad se s đavolom prepirao i svađao za telo Mojsijevo, nije smeo da izreče prokleta suda, nego reče: "Gospod neka te pokara!"

¹⁰A ovi hule na ono što ne znaju, a što znaju po prirodi, kao nerazumne životinje, to ih upropašćuje. ¹¹Teško njima, što putem Kainovim podoše, u prevaru Valamove plate padoše i u buni Koreovoj izgiboše!

¹²Ovo su oni što pogane vaše agape jedući s vama bez straha i gojeći

se; oblaci bezvodni, koje vetrovi prenose; jesenska drveta bez roda, koja su dvaput umrla i iz korena iščupana; ¹³besni valovi morski, koji se pene svojim sramotama; planete za koje se čuva večna mračna tama.

¹⁴Ali i za ove prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreći: "Evo, dođe Gospod sa svojim svetim miriadama, ¹⁵da sudi svima i da kazni sve bezbožnike za sva njihova bezbožna dela što ih učiniše i za sve ružne reči koje bezbožni grešnici govoriše na njega".

¹⁶Ovo su svojom sudbinom nezadovoljni vikači, koji žive po svojim željama, i usta njihova govore naduvene reči; dobitka radi laskaju ljudima.

¹⁷A vi, ljubazni, sećajte se reči što su ih napred kazali apostoli Gospoda našeg Isusa Hrista, ¹⁸jer vam kazaše: "U poslednje vreme javiće se rugači koji će živeti po svojim bezbožnim željama". ¹⁹Ovo su oni što prave sekte, zemaljski ljudi, koji nemaju Duha.

²⁰A vi, ljubazni, naziđujte se svojom najsvetijom verom, molite se Bogu u Duhu svetome ²¹i držite sebe u ljubavi Božjoj, čekajući milosti Gospoda našeg Isusa Hrista za život večni. ²²I jednima, koji sumnjaju, budite milostivi, ²³grabite ih iz ognja i tako ih spasavajte, a drugima budite milostivi sa strahom, mrzeći i na haljinu, opoganjenu od mesa.

²⁴A onome koji vas može sačuvati od spoticanja i postaviti pred slavu svoju bez mane, u radosti, ²⁵jedinome Bogu, Spasitelju našem kroz Isusa Hrista, Gospoda našega, slava, veličanstvo, sila i vlast pre svakog vremena, sad i u sve vekove! Amin.

Otkrivenje – 1 glava

¹Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu dade Bog, da pokaže slugama svojim što će biti skoro; i pokaza, poslavši po anđelu svome sluzi svome Jovanu, ²koji posvedoči reč Božju i svedočanstvo Isusa Hrista – sve što je video. ³Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva i drže što je u njemu napisano: jer je vreme blizu!

⁴Od Jovana na sedam crkava u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jeste, koji beše i koji će doći, i od sedam duhova koji su pred prestolom njegovim, ⁵i od Isusa Hrista, svedoka vernoga, prvenca mrtvih i gospodara nad carevima zemaljskim. Onome koji nas ljubi i koji nas izbavi od greha naših krvlju svojom, ⁶i učini nas carstvom, sveštenicima Bogu i Ocu svome – njemu (pripada) večna slava i sila! Amin.

⁷Evo, ide na oblacima, i ugledaće ga svako oko i oni koji ga probodoše, i kukaće za njim sva plemena zemaljska. Da, amin!

⁸"Ja sam Alfa i Omega", govori Gospod Bog, koji jeste, koji beše i koji će doći, Svemogućí.

⁹Ja, Jovan, brat vaš i dug u nevolji, carstvu i trpljenju u Isusu, bejah za reč Božju i za svedočanstvo Isusovo na ostrvu koje se zove Patam.

¹⁰U dan Gospodnji zaneh se i čuh za sobom glas snažan, kao truba kad trubi: ¹¹"Što vidiš, napiši u knjigu i pošlji na sedam crkava: u Efes, u Smirnu, u Pergam, u Tiatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodikiju".

¹²I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I kad se obazreh, videh sedam zlatnih svetnjaka ¹³i usred svetnjaka nekoga, nalik na sina čovečjeg, obučena u dugačku haljinu i opasana po prsima zlatnim pojasom. ¹⁴Glava njegova i kosa beše bela kao bela vuna, kao sneg, oči njegove kao plamen ognjeni, ¹⁵noge njegove kao u peći usijana med i glas njegov kao huka voda mnogih. ¹⁶U svojoj desnoj ruci držaše sedam zvezda, i iz usta njegovih izlažaše mač oštar s obe strane, i lice njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj.

¹⁷I kad ga videh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. I metnu desnicu svoju na me i reče: Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji ¹⁸i Živi; i bejah mrtav, i evo sam živ za uvek, i imam ključeve od smrti i od ada. ¹⁹Napiši, dakle, što si video, što jeste i što će biti potom: ²⁰tajnu sedam zvezda koje si video na desnici mojoj i sedam svetnjaka zlatnih. Sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava, i sedam svetnjaka jesu sedam crkava.

Otkrivenje – 2 glava

¹Anđelu efeske crkve napiši: Ovo govori onaj što drži sedam zvezda u desnici svojoj, što hodi posred sedam svetnjaka zlatnih: ²Znam dela tvoja, trud tvoj i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlih, i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si da su laže. ³I trpiš, i podnosio si za ime moje, i nisi sustao. ⁴Ali imam na tebe: ostavio si prvu svoju ljubav. ⁵Seti se, dakle, s kakve si visine pao; pokaj se i čini prva dela svoja. Ako li ne, doći ću ti i ukloniću svetnjak tvoj s mesta njegova, ako se ne pokaješ. ⁶No ovo imaš: mrziš na dela Nikolinaca, na koja i ja mrzim. ⁷Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama. Koji pobedi, daću mu da jede od drveta životnoga koji je u raj u Božjem!

⁸I anđelu smiranske crkve napiši: Ovo govori Prvi i Poslednji, koji beše mrtav, i evo je živ: ⁹Znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo, ali si bogat, i hulu onih koji govore da su Judeji, a nisu, nego su sinagoga sotonina.

¹⁰Ne boj se ni oda šta što ćeš trpeti! Evo, đavo će neke od vas baciti u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju deset dana. Budi veran do same smrti, i daću ti venac života. ¹¹Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi, druga mu smrt neće nauditi.

¹²I anđelu pergamske crkve napiši: Ovo govori onaj što ima mač oštar s obe strane: ¹³Znam gde živiš: gde je presto sotonin. I držiš ime moje, i nisi se odrekao vere u mene ni u dane moga vernoga svedoka Antipe, koji je ubijen kod vas, gde živi sotona. ¹⁴No imam malo na tebe: imaš onde takih koji drže nauku Valama, koji je učio Valaka da navede na greh sinove Izrailjeve, da jedu žrtve idolske i da tvore blud. ¹⁵Tako imaš i ti takih koji isto tako drže nauku Nikolinaca. ¹⁶Pokaj se, dakle! Ako li ne, doći ću ti skoro i vojevaću s njima mačem usta svojih. ¹⁷Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi, daću mu od mane sakrivene, i daću mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, koje zna samo onaj koji ga prima.

¹⁸I anđelu tiatirske crkve napiši: Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, i noge su mu kao med: ¹⁹Znam tvoja dela, tvoju ljubav, tvoju veru, tvoju službu i tvoje trpljenje i tvoja poslednja dela, kojih ima više nego prvih. ²⁰Ali imam na tebe: dopuštaš ženi Jezavelji, koja govori da je proročica, da uči i da zavodi moje sluge da čine blud i da jedu žrtvu idolsku. ²¹I dadoh joj vremena da se pokaje, ali ona neće da se pokaje za svoj bludni život. ²²Evo ja bacam u postelju i one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju za dela svoja. ²³I decu ću njenu pobiti, i poznaće sve crkve da sam ja taj koji ispituje bubrege i srca, i daću vam svakome po delima vašim. ²⁴A vama, ostalima u Tiatiri, svima koji nemaju ove nauke, koji, kao što govore, ne poznaše dubina sotonininih, govorim: Neću metnuti na vas drugoga bremena. ²⁵Ali što imate, držite dok ne dođem. ²⁶I koji pobedi i održi dela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima, ²⁷i pašće ih s gvozdenom palicom, kao što se razbija zemljano posuđe, ²⁸kao i ja što primih od Oca svoga, a daću mu zvezdu danicu. ²⁹Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama!

Otkrivenje – 3 glava

¹I anđelu sardske crkve napiši: Ovo govori onaj što ima sedam duhova Božjih i sedam zvezda: Znam tvoja dela, imaš ime da si živ, a mrtav si. ²Probudi se i utvrdi ostalo što beše na umoru; jer nisam našao tvojih dela savršenih pred Bogom svojim. ³Opominji se, dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži to i pokaj se! Ako li se ne probudiš, doći ću kao lupež, i nećeš znati u koji ću čas doći na tebe. ⁴Ali imaš malo njih u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodiće sa mnom u belima, jer su dostojni. ⁵Koji pobedi, obući će se tako u bele haljine, i neću izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznaću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima njegovim. ⁶Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama!

⁷I anđelu filadelfiske crkve napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvara i niko ne zatvara, i koji zatvara i niko ne otvara: ⁸Znam tvoja dela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata, koja niko ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, ali si sačuvao moju reč i nisi se odrekao imena moga. ⁹Evo (ti) dajem neke iz sinagoge sotonine, od onih koji govore da su Judeji, a nisu, nego lažu. Evo ću ih učiniti da dođu i da se poklone pred nogama tvojim, i da vide da te ja ljubim. ¹⁰Zato što si održao moju reč o trpljenju, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav svet, da iskuša one koji žive na zemlji. ¹¹Doći ću brzo. Drži što imaš, da niko ne uzme venca tvoga. ¹²Koji pobedi, učiniću ga stubom u hramu Boga svoga, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga moga, novoga Jerusalima, koji silazi s neba, od Boga moga, i moje novo ime. ¹³Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama!

¹⁴I anđelu laodikiske crkve napiši: Ovo govori Amin, svedok verni i istiniti, početak stvorenja Božjeg: ¹⁵Znam tvoja dela, da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! ¹⁶Ovako, zato što si mlak, i nisi ni vruć ni studen, izbljuvaću te iz usta svojih. ¹⁷Jer govoriš: "Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem", a ne znaš da si ti bedan, i

jadan, i siromah, i slep, i go. ¹⁸Svetujem te da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš, i bele haljine, da se obučeš i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje, i masti, da pomažeš oči svoje, da vidiš. ¹⁹Ja koje god ljubim, one i karam i kažnjavam: postaraj se, dakle, i pokaj se! ²⁰Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i ješću s njim, i on sa mnom. ²¹Koji pobedi, daću mu da sedi sa mnom na prestolu mome, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu njegovu. ²²Ko ima uho, neka čuje šta govori Duh crkvama!

Otkrivenje – 4 glava

¹Potom videh, i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji čuh kao truba gde govori sa mnom, reče: Popni se amo, i pokazaću ti što će biti za ovim.

²Odmah se zaneh: i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđашe neko, ³i onaj što seđашe, beše na oči kao kamen jaspis i sard; i oko prestola beše duga, na oči kao smaragd. ⁴I oko prestola behu dvadeset i četiri prestola, i na prestolima (videh) dvadeset i četiri starešine gde sede, obučene u bele haljine, i imahu zlatne vence na glavama svojim. ⁵I od prestola izlažahu munje, glasovi i gromovi. I sedam buktinja ognjenih gorahu pred prestolom; to su sedam duhova Božjih.

⁶I pred prestolom beše kao stakleno more, slično kristalu. I na sredini pred prestolom i oko prestola četiri živa stvorenja, puna očiju spreda i sastrag. ⁷I prvo stvorenje beše kao lav, drugo stvorenje beše kao junac, treće stvorenje imaše lice kao čovek, a četvrto stvorenje beše kao orao kad leti. ⁸I svako od četiri stvorenja imaše po šest krila, naokolo i unutra puna očiju. I bez prestanka govorahu dan i noć: Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemogući, koji beše, koji jeste i koji će doći!

⁹I kad stvorenja daše slavu, čast i hvalu onome što seđaše na prestolu, koji živi večno, ¹⁰padoše dvadeset i četiri starešine pred onim što seđaše na prestolu, pokloniše se onome koji živi večno, metnuše vence svoje pred presto i govorahu: ¹¹Dostojan si, Gospode i Bože naš, da primiš slavu, čast i silu; jer si ti stvorio sve, i po tvojoj volji beše i stvoreno je.

Otkrivenje – 5 glava

¹I videh u desnici onoga što seđaše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata. ²I videh anđela jaka gde više snažnim glasom: Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njezine? ³i niko ne mogaše, ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige, ni da zagleda u nju. ⁴I plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori knjigu i da zagleda u nju. ⁵I jedan od starešina reče mi: Ne plači. Evo je pobedio lav iz plemena Judina, izdanak Davidov, da otvori knjigu i njenih sedam pečata.

⁶I videh između prestola i četiri živa stvorenja s jedne i starešina s druge strane Jagnje gde stoji kao zaklano, sa sedam rogova i sedam očiju, a to su sedam duhova Božjih, poslanih po svemu svetu. ⁷I dođe i uze (knjigu) iz desnice onoga što seđaše na prestolu.

⁸I kad uze knjigu, četiri živa stvorenja i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, i svaki je imao gitar i zlatne čaše, pune tamjana, a to su molitve svetih. ⁹I pevahu ovu novu pesmu: Dostojan si da uzmeš knjigu i da otvoriš pečate njezine, jer si bio zaklan i iskupio si Bogu krvlju svojom od svakoga plemena, jezika i naroda, ¹⁰i učinio si ih Bogu našem za carstvo i sveštenike, i carovaće na zemlji.

¹¹I videh, i čuh glas anđela mnogih oko prestola, živih stvorenja i strešina, i broj njihov beše miriade miriada i hiljade hiljada, ¹²koji govorahu snažnim glasom: Dostojno je zaklano Jagnje da primi silu, bogatstvo, mudrost, moć, čast, slavu i hvalu.

¹³I svako stvorenje što je na nebu, na zemlji, pod zemljom i na moru, i sve što je u njima, čuh gde govore: Onome što sedi na prestolu i Jagnjetu večna hvala, čast, slava i sila! ¹⁴I četiri živa stvorenja govoraše: Amin! I starešine padoše i pokloniše se.

Otkrivenje – 6 glava

¹I videh kad Jagnje otvori jedan od sedam pečata, i čuh jedno od četiri živa stvorenja gde govori kao glas gromovni: Dođi! ²I videh, i gle, konj beo, i onaj što seđaše na njemu imaše strelu, i dade mu se venac, i iziđe pobeđujući i da pobedi.

³I kad otvori drugi pečat, čuh drugo živo stvorenje gde govori: Dođi! ⁴I iziđe drugi konj, riđ, i onome što seđaše na njemu, dade mu se da uzme mir sa zemlje i da ubija jedan drugoga, i dade mu se mač velik.

⁵I kad otvori treći pečat, čuh treće živo stvorenje gde govori: Dođi! I videh, i gle, konj vran, i onaj što seđaše na njemu imaše merila u ruci svojoj. ⁶I čuh kao glas između četiri živa stvorenja gde govori: Litra pšenice za dinar, i tri litre ječma za dinar; a ulju i vinu nemoj škoditi!

⁷I kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrtog živog stvorenja gde govori: Dođi! ⁸I videh, i gle, konj bled, i onome što seđaše na njemu beše ime smrt, i ad iđaše za njim, i dade mu se vlast nad četvrtinom zemlje, da ubija mačem, glađu, kugom i zverinjem zemaljskim.

⁹I kad otvori peti pečat, videh pod žrtvenikom duše pobijenih za reč Božju i za svedočanstvo koje imahu. ¹⁰I povikaše glasno: Dokle, gospodaru sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti krvi naše na onima što žive na zemlji? ¹¹I dane biše svakome od njih haljine bele, i rečeno im bi da počinu još malo vremena, dok se ne navrši i broj drugara njihovih i braće njihove, koji valja da budu pobijeni kao i oni.

¹²I videh kad otvori šesti pečat, i zatrese se zemlja jako, i sunce postaje crno kao vreća od kostreti, i mesec postaje sav kao krv, ¹³i zvezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje smokve svoje kad je ljulja jak vetar, ¹⁴i nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo pokrenuše se s mesta svojih. ¹⁵I carevi zemaljski, velikaši, vojvode, bogati, silni, svaki rob i svaki slobodnjak sakriše se po pećinama i po kamenjacima gorskim ¹⁶i govorahu gorama i kamenju: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga što sedi na prestolu i od gneva Jagnjetova: ¹⁷jer dođe veliki dan gneva njihova, i ko može ostati?

Otkrivenje – 7 glava

¹Potom videh četiri anđela gde stoje na četiri ugla zemlje, koji držahu četiri vetra zemaljska, da ne duva vetar na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo. ²I videh drugog anđela gde se podiže od istoka, koji imaše pečat Boga živoga, i povika glasom snažnim na četiri anđela kojima beše dano da naude zemlji i moru: ³Ne udite zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na čelima njihovim.

⁴I čuh broj zapečaćenih: 144.000 zapečaćenih od svih plemena sinova Izrailjevih: ⁵od plemena Judina 12.000 zapečaćenih, od plemena Ruvinova 12.000, od plemena Gadova 12.000, ⁶od plemena Asirova 12.000, od plemena Neftalinova 12.000, od plemena Manasijina 12.000, ⁷od plemena Simeonova 12.000, od plemena Levijeva 12.000, od plemena Isaharova 12.000, ⁸od plemena Zavulonova 12.000, od plemena Josifova 12.000, od plemena Veniaminova 12.000 zapečaćenih.

⁹Potom videh, i gle, narod mnogi, koga niko nije mogao izbrojati, od svakoga naroda, plemena i jezika, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. ¹⁰I vikahu glasno: Spasenje pripada Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu! ¹¹I svi anđeli stajahu oko prestola, starešina i četiri živa

stvorenja, i padoše na lice pred prestolom i pokloniše se Bogu ¹²i govorahu: Amin! Hvala, slava, mudrost, zahvala, čast, sila i snaga Bogu našem do veka! Amin. ¹³I reče mi jedan od starešina: ovi obučeni u bele haljine ko su i otkuda dođoše? ¹⁴I reko mu: Gospodaru, ti znaš. I reče mi: Ovo su koji dođoše od nevolje velike i oprae haljine svoje i ubeliše ih u krvi Jagnjetovoj. ¹⁵Zato su pred prestolom Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i onaj što sedi na prestolu, prebivaće nad njima. ¹⁶Više neće ogladneti ni ožedneti, i neće ih peći sunce, niti ikakva vrućina, ¹⁷jer Jagnje, koje je nasred prestola, pašće ih i vodiće ih na izvore života; i Bog će otrti svaku suzu iz očiju njihovih.

Otkrivenje – 8 glava

¹I kad otvori sedmi pečat, nastaje tišina na nebu oko po časa.

²I videh sedam anđela koji stoje pred Bogom, i dade im se sedam truba. ³I dođe drugi anđeo i stade pred žrtvenikom držeći zlatnu kadionicu. I dade mu se mnogo tamjana, da ga za molitve svih svetih metne na zlatni žrtvenik pred prestolom. ⁴I podiže se dim od tamjana za molitve svetih iz ruke anđelove pred Boga. ⁵I uze anđeo kadionicu i napuni je ognja sa žrtvenika i baci je na zemlju; i nastaje gromovi, vike, munje i tresenje zemlje. ⁶I sedam anđela koji imahu sedam truba, spremiše se da zatrube.

⁷I zatrubi prvi: i nastaje grad i oganj, pomešan s krvlju, i padoše na zemlju; i trećina zemlje izgore, i trećina drva izgore, i sva zelena trava izgore.

⁸I zatrubi drugi anđeo: i kao velika gora, ognjem zapaljena, pade u more; i trećina mora posta krv, ⁹i umre trećina živih stvorenja u moru, i trećina lađi propade.

¹⁰I zatrubi treći anđeo: i pade s neba velika zvezda, koja goraše kao

buktinja, i pade na trećinu reka i na izvore vodene. ¹¹I ime zvezdi beše Pelen. I trećina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomreše od voda, jer behu gorke.

¹²I zatrubi četvrti anđeo: i udarena bi trećina sunca, trećina meseca i trećina zvezda, da pomrča trećina njihova i trećina dana da ne svetli, a tako i noći.

¹³I videh i čuh jednoga orla gde leti posred neba i više glasno: Teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnih trojice anđela koji će tek trubiti!

Otkrivenje – 9 glava

¹I zatrubi peti anđeo: i videh zvezdu gde pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana. ²I otvori studenac bezdana; i iziđe dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrne sunce i vazduh od dima studenčeva. ³I iz dima iziđoše skakavci na zemlju, i dade im se moć kao što je imaju skorprije zemaljske. ⁴I reče im se da ne ude travi zemaljskoj, niti ikakvoj zeleni, niti ikakvu drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelima svojim. ⁵I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet meseci; i mučenje njihovo beše kao mučenje skorpiono kad ujede čoveka. ⁶I u te dane tražiće ljudi smrt, i neće je naći, i želeće da umru, i smrt će begati od njih.

⁷I skakavci behu kao konji, spremljeni na boj; na glavama njihovim behu kao venci od zlata, lica njihova behu kao lica čovečja, ⁸kose imahu kao kose ženske, zubi njihovi behu kao u lavova, ⁹oklope imahu kao oklope gvozdene i šum krila njihovih beše kao tutnjava kola kad mnogi konji trče u boj. ¹⁰I imahu repove kao skorprije, i žalce, i u repovima njihovim beše njihova moć da ude ljudima pet meseci.

¹¹Imahu nad sobom za cara anđela bezdana, kome je ime jevrejski Avadon, a grčki se zove Apolion.

¹²Jedno zlo prođe; evo idu još dva zla za ovim!

¹³I zatrubi šesti anđeo: i čuh glas jedan od četiri roglja zlatnoga žrtvenika pred Bogom, ¹⁴gde govori šestome anđelu koji imaše trubu: Odreši četiri anđela koji su svezani kod velike reke Eufrata!

¹⁵I biše određena četiri anđela koji behu pripravljeni na čas, dan, mesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. ¹⁶I broj konjanika beše dve stotine miliona – čuo sam broj njihov! ¹⁷I ovako videh u utvari konje i konjanike: imahu oklope ognjene, plavetne i žute; glave konja behu kao glave lavova; i iz usta njihovih izlažaše oganj, dim i sumpor.

¹⁸Od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja, dima i sumpora što izlažaše iz usta njihovih. ¹⁹Jer sila konja beše u ustima njihovim i u repovima njihovim; jer repovi njihovi behu kao zmiје, imahu glave, i njima uđahu.

²⁰I ostali ljudi, koji ne biše pobijeni ovim zlima, ne pokajaše se za dela ruku svojih, da se ne klanjaju demonima i zlatnim, srebrnim, medenim, kamenim i drvenim idolima, koji niti mogu videti, niti čuti, niti hoditi, ²¹i ne pokajaše se za ubistva svoja, za čaranja svoja, za blud svoj i za krađe svoje.

Otkrivenje – 10 glava

¹I videh drugog jakog anđela gde silazi s neba, koji beše obučen u oblak, i duga beše na glavi njegovoj, i lice njegovo beše kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni, ²i imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu. I desnu svoju nogu metnu na more, a levu na zemlju, ³i povika glasno, kao lav kad riče. I kad povika, pustiše sedam gromova svoje glasove. ⁴I kad govoriše sedam gromova, htedah pisati; i čuh glas s neba koji govoraše: Zapečati što govoriše sedam gromova, i ne piši to!

⁵I anđeo koga videh gde stoji na moru i na zemlji, podiže desnu ruku svoju k nebu ⁶i zakle se onim koji živi večno, koji stvori nebo i što je na njemu: da vremena više neće biti, ⁷nego će se u dane glasa sedmoga anđela, kad on zatrubi, svršiti tajna Božja, kao što je javio svojim slugama, prorocima.

⁸I glas koji čuh s neba, progovori sa mnom i reče: Idi i uzmi otvorenu knjigu u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji. ⁹I otidoh anđelu i rekoh mu da mi da knjižicu. I reče mi: Uzmi i pojedi je, i gorka će biti u trbuhu tvome, ali u ustima tvojim biće slatka kao med. ¹⁰I uzeh knjižicu iz ruke anđelove i pojedoh je, i beše u ustima mojim slatka kao med, a kad je pojedoh beše gorka u trbuhu mome. ¹¹I rekoše mi: Valja ti opet prorokovati narodima, jezicima i carevima mnogim!

Otkrivenje – 11 glava

¹I dade mi se trska kao palica, s rečima: ustani i izmeri hram Božji, žrtvenik i one što služe Bogu u njemu. ²A spoljašnje dvorište hrama ostavi i ne meri ga, jer je dano neznabošcima; i oni će sveti grad gaziti četrdeset i dva meseca.

³I daću dvojici svojih svedoka da, obučeni u vreće, proriču hiljadu i dvesta i šezdeset dana. ⁴To su dve masline i dva svetnjaka što stoje pred gospodarom zemlje. ⁵I ako ko hoće da im učini nepravdu, oganj izlazi iz usta njihovih i poješće neprijatelje njihove; i ako bi ko hteo da im učini nepravdu, ovako mora umreti. ⁶Ovi imaju vlast da zatvore nebo, da ne padne kiša u dane njihova proricanja, i imaju vlast nad vodama, da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kad god im je volja. ⁷I kad svrše svedočanstvo svoje, tada će zver što izlazi iz bezdana, ratovati s njima, pobediće ih i ubiće ih. ⁸I telesa njihova ležaće na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove Sodom i Egipat, gde je i Gospod njihov razapet bio. ⁹I gledaće ljudi od naroda, plemena i jezika telesa njihova tri i po dana i neće dati da se njihova telesa metnu u grobove. ¹⁰I koji žive na zemlji, radovaće se za njih i veseliće

se, i slaće dare jedan drugome, jer ova dva proroka mučiše one što žive na zemlji.

¹¹I posle tri i po dana uđe u njih duh života iz Boga, i staše na noge svoje, i velik strah spopade one koji ih gledahu. ¹²I čuše snažan glas s neba, koji im reče: Popnite se ovamo! I popeše se na nebo na oblaku, i videše ih neprijatelji njihovi.

¹³I u taj čas zatrese se zemlja vrlo, i pade deseti deo grada, i tresenja zemlje pobi sedam hiljada ljudi, i ostali se uplašiše i daše slavu Bogu nebeskome.

¹⁴Drugo zlo prođe; evo, treće zlo ide brzo!

¹⁵I zatrubi sedmi anđeo: i začuše se snažni glasovi na nebu, koji vikahu: Zavlada svetom Gospod naš i Mesija njegov, i vlašće večno!

¹⁶I dvadeset i četiri starešine, koje seđahu pred Bogom na prestolima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu ¹⁷i rekoše: Zahvaljujemo ti, Gospode, Bože svemogući, koji jesi i koji si bio, što si primio svoju veliku silu i caruješ. ¹⁸I narodi se razgneviše, i dođe gnev tvoj i vreme mrtvima, da im se sudi i da se da plata slugama tvojim, prorocima, svetima i onima koji se boje imena tvoga, malima i velikima, i da se unište oni koji kvare zemlju.

¹⁹I otvori se hram Božji na nebu, i pokaza se kovčeg saveza njegova u hramu njegovu, i nastashe munje, buka, gromovi, tresenje zemlje i grad veliki.

Otkrivenje – 12 glava

¹I pokaza se velik znak na nebu: žena, obučena u sunce, mesec pod nogama njezinim, a na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda. ²I beše trudna, i vikaše od bolova i muka porođajnih. ³I pokaza se drugi znak

na nebu, i gle: velika, crvena aždaja, sa sedam glava i deset rogova, i na glavama njenim sedam kruna, ⁴i rep njezin odvuče trećinu zvezda nebeskih i baci ih na zemlju. I aždaja stajaše pred ženom koja je trebala da rodi, da joj proždere dete kad rodi. ⁵I rodi dete muško, koje će pasti sve narode s palicom gvozdеноm. I dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu njegovu. ⁶A žena uteče u pustinju, gde imaše mesto, pripravljeno od Boga, da je onde hrane hiljadu i dvesta šezdeset dana.

⁷I nasto rat na nebu. Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždaju. I bi se aždaja i anđeli njezini, ⁸i ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. ⁹I zbačena bi velika aždaja, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja zavodi sav svet, zbačena bi na zemlju, i anđeli njezini zbačeni biše s njom.

¹⁰I čuh snažan glas na nebu: Sad dođe spasenje, sila i carstvo Boga našega i vlast Mesije njegova, jer se zbacio tužitelj braće naše, koji ih optuživaše pred Bogom našim dan i noć. ¹¹I oni ga pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svoga, i ne beše im život mio do smrti. ¹²Zato se veselite, nebesa i vi koji živite na njima! Teško zemlji i moru: jer đavo siđe k vama s velikim gnevom; on zna da ima samo malo vremena!

¹³I kad aždaja vide da bi zbačena na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško. ¹⁴A ženi dana biše dva krila orla velikoga, da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti jedno vreme, dva vremena i po vremena, daleko od zmiije. ¹⁵I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao reku, da bi je reka odnela. ¹⁶I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja i popi reku koju ispusti aždaja iz usta svojih.

¹⁷I razgnevi se aždaja na ženu i otide da ratuje s ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusovo. [12:18] I stajah na obali morskoj.

Otkrivenje – 13 glava

¹I videh zver gde izlazi iz mora, koja imaše deset rogova i sedam glava, i na rogovima njezinim deset kruna, a na glavama njezinim imena hulna. ²I zver koju videh, beše kao panter, noge joj behu kao u medveda, a usta kao usta lavova. I dade joj aždaja silu svoju, presto svoj i vlast veliku. ³I jedna od glava njezinih beše kao ranjena na smrt, ali se njena smrtna rana izleči. I čuđaše se sva zemlja iza zveri, ⁴i pokloniše se aždaji, što dade vlast zveri, i pokloniše se zveri i rekoše: Ko je kao zver, i ko može ratovati s njom?

⁵I dana joj biše usta koja govorahu velike stvari i huljenja, i dana joj bi vlast da radi četrdeset i dva meseca. ⁶I otvori usta svoja da huli na Boga, da huli na ime njegovo i na kuću njegovu, na one koji žive na nebu. ⁷I dade joj se da ratuje sa svetima i da ih pobedi, i dade joj se vlast nad svima plemenima, narodima i jezicima.

⁸I klanjaće joj se svi koji žive na zemlji, čije ime nije zapisano u životnoj knjizi Jagnjeta, zaklanog od postanja sveta. ⁹Ako ko ima uho, neka čuje! ¹⁰Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko mačem ubije, biće mačem ubijen. Ovde je trpljenje i vera svetih!

¹¹I videh drugu zver gde izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta, i govoraše kao aždaja. ¹²I izvršivala je svu vlast prve zveri pred njom. i učini da se zemlja i koji žive na njoj, klanjaju prvoj zveri, čija se smrtna rana izlečila. ¹³I učini čudesa velika, pa učini da i oganj siđe s neba na zemlju pred ljudima. ¹⁴I varaše stanovnike zemlje čudesima koja joj biše dana da ih čini pred zverju; govoraše stanovnicima zemlje da načine sliku zveri koja imaše ranu od mača i osta živa.

¹⁵I bi joj dano da oživi sliku zverinu, da slika zverina i progovori, i da učini da se pobiju svi koji se ne klanjaju slici zverinoj. ¹⁶I učini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi, načiniše žig na

desnoj ruci svojoj ili na čelima svojim, ¹⁷da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ime zveri ili broj imena njezina.

¹⁸Ovde je mudrost: Ko ima um, neka izračuna broj zveri; jer je broj čovekov, i broj njezin je 666.

Otkrivenje – 14 glava

¹I videh, i gle, Jagnje stajaše na Sionskoj gori, i s njim njih 144.000, koji imahu ime njegovo i ime Oca njegova napisano na čelima svojim. ²I čuh glas s neba kao šuštanje voda mnogih i kao jaku grmljavinu, i glas što ga čuh, beše kao glas pevača koji pevaju uz gitare svoje. ³I pevahu novu pesmu pred prestolom, pred četiri živa stvorenja i pred starešinama; i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih 144.000 koji su otkupljeni od zemlje. ⁴Ovo su koji se ne opoganiše ženama; kao devojke su. Ovo su koji idu za Jagnjetom kuda ono ide. Ovi su otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Jagnjetu. ⁵I u ustima njihovim ne nađe se laž, bez mane su.

⁶I videh drugog anđela gde leti posred neba s večnim evanđeljem, da ga objavi onima koji žive na zemlji, svakome narodu, plemenu i jeziku.

⁷I vikaše glasno: Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova, i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene!

⁸I dođe drugi anđeo i vikaše: Pade, pade Vavilon veliki, koji je vinom svoga strasnoga bluda napojio sve narode!

⁹I za njima dođe treći anđeo i vikaše glasno: Ko se klanja zveri i slici njezinoj, i prima žig na čelo svoje ili na ruku svoju, ¹⁰i sam će piti od vina gneva Božjega, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva njegova, i biće mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom. ¹¹I dim mučenja njihova dizaće se večno, i neće imati mira dan i noć oni koji se klanjaju zveri i slici njezinoj, i koji primaju žig

imena njezina.

¹²Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.

¹³I čuh glas s neba gde govori: Napiši: Blago odsad mrtvima koji umiru u Gospodu! Da, govori Duh, da počinu od trudova svojih; jer dela njihova idu s njima.

¹⁴I videh, i gle, oblak beo, i na oblaku seđaše neko, sličan sinu čovečjem, sa zlatnim vencem na glavi i sa oštrim srpom u ruci. ¹⁵I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama i vikaše glasno onome što seđaše na oblaku: Pošlji srp svoj i žnji; jer dođe vreme da se žnje, jer se osuši žetva zemaljska! ¹⁶I onaj što seđaše na oblaku, baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja.

¹⁷I drugi anđeo iziđe iz hrama što je na nebu, i imaše i on oštar srp. ¹⁸I od žrtvenika dođe drugi anđeo, koji je imao vlast nad ognjem, i povika glasno onome sa oštrim srpom i reče: Pošlji svoj oštri srp i odreži grožđe čokota zemaljskoga, jer sazreše puca njegova! ¹⁹I baci anđeo srp svoj na zemlju, obra čokot zemaljski i metnu u veliki tesak gneva Božjega. ²⁰I tesak se izgazi izvan grada, i iziđe krv iz teska do uzda konjima, hiljadu i šest stotina stadija.

Otkrivenje – 15 glava

¹I videh drugi veliki i čudesni znak na nebu: sedam anđela sa sedam poslednjih zala, jer se njima svrši gnev Božji.

²I videh kao stakleno more, pomešano s ognjem, i one što pobediše zver i sliku njezinu i broj imena njezina, gde stoje na moru staklenome s gitarima Božjim. ³I pevahu pesmu Mojsija, sluge Božjega, i pesmu Jagnjetovu: Velika su i divna dela tvoja, Gospode Bože, Svemogućii! Pravedni su i istiniti putevi tvoji, care naroda! ⁴Ko se neće pobojati, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; svi će narodi doći i

pokloniće se pred tobom, jer se tvoji sudovi javiše.

⁵I posle ovoga videh, i otvori se hram skinije svedočanstva na nebu, ⁶i iz hrama iziđoše sedam anđela koji imahu sedam zala, obučeni u čisto i svetlo platno i opasani po prsima pojasima zlatnim.

⁷I jedno od četiri živa stvorenja dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša, punih gneva Boga koji živi večno. ⁸I napuni se hram dima od slave Božje i od sile njegove, i niko ne mogaše ući u hram, dok se ne svrši sedam zala sedmorice anđela.

Otkrivenje – 16 glava

¹I čuh snažan glas iz hrama gde govori sedmorici anđela: Idite i izlijte sedam čaša gneva Božjega na zemlju!

²I otide prvi i izli čašu svoju na zemlju: i postaše zle i ljute rane na ljudima koji imaju žig zverin i koji se klanjaju slici njezinoj.

³I drugi izli čašu svoju u more, i posta krv kao od mrtvacu, i sve živo umre u moru.

⁴I treći izli čašu svoju na reke i na izvore vodene: i posta krv. ⁵I čuh anđela vodenoga gde govori: Pravedan si, koji jesi i koji si bio, Sveti, što si ovo sudio; ⁶jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju: zaslužili su to. ⁷I čuh žrtvenik gde govori: Da, Gospode Bože, Svemogućí, istiniti su i pravi sudovi tvoji!

⁸I četvrti izli čašu svoju na sunce: i dade mu se da žeže ljude ognjem.

⁹I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji imaše vlast nad ovim zlima, i ne pokajaše se da mu dadu slavu.

¹⁰I peti izli čašu svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta mračno, i grizli su jezike svoje od bola, ¹¹i huliše na Boga nebeskoga od bola i od

rana svojih, i ne pokajaše se za dela svoja.

¹²I šesti izli čašu svoju na veliku reku Euftrat, i presahnu voda njegova, da se pripravi put carevima istočnim

¹³i videh iz usta aždajinih, iz usta zverinih i iz usta lažnoga proroka gde iziđoše tri nečista duha kao žabe: ¹⁴to su, naime, duhovi demonski, koji čine čudesa, koji izlaze k carevima svega sveta, da ih skupe na boj za veliki dan Boga svemogućega.

¹⁵Evo idem kao lupež. Blago onome koji je budan i čuva haljine svoje, da ne ide go i da se ne vidi sramota njegova!

¹⁶I sabra ih na mesto koje se jevrejski zove Harmagedon.

¹⁷I sedmi izli čašu svoju po vazduhu, i ču se snažan glas iz hrama, od prestola: Svršilo se! ¹⁸I nastашe munje, tutnjava i gromovi, i bi velik potres, kakav nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji; tako velik potres! ¹⁹I veliki grad razdeli se na tri dela, i gradovi neznabožачki padoše. I Bog se seti velikoga Vavilona, da mu da čašu vina svoga ljutoga gneva. ²⁰I sva ostrva nestaše, i gora ne beše više. ²¹I grad veliki, težine talantove, pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnoga, jer vrlo veliko beše zlo njegovo.

Otkrivenje – 17 glava

¹I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša i reče mi: Hodi da ti pokažem sud velike bludnice, koja sedi na vodama mnogim, ²s kojom činiše blud carevi zemaljski, i stanovnici zemlje opiše se vinom bluda njezina.

³I odvede me u duhu u pustinju. I videh ženu gde sedi na zveri crvenoj, koja beše puna imena hulih i imaše sedam glava i deset rogova. ⁴I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom, dragim

kamenjem i biserom; u ruci svojoj držaše zlatnu čašu, punu gnusoba i nečistote bluda svoga, ⁵a na čelu njezinu beše napisano ime, tajna: "Vavilon veliki, mati bludnicama i gnusabama zemaljskim". ⁶I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih. I začudih se čudom velikim kad je videh.

⁷I reče mi anđeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova. ⁸Zver što si je video, beše i nema je, i izići će iz bezdana i otići će u propast; i diviće se stanovnici zemlje, čija imena nisu zapisana u knjigu života od postanja sveta, kad vide zver da beše, i nema je, i opet će doći. ⁹Ovde вреди mudar um! Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sedi. I jesu sedam careva: ¹⁰pet je njih palo, jedan je tu, drugi još nije došao, i kad dođe, samo će malo ostati. ¹¹I zver koja beše i nema je, sama je osmi, i jeste od sedmorice, i ide u propast. ¹²I deset rogova što si ih video, jesu deset careva, koji carstva još ne primiše, ali vlast, kao carevi, primaju na kratko vreme sa zverju. ¹³Ovi su složni i daju svoju silu i vlast zveri. ¹⁴Ovi će ratovati s Jagnjetom, i Jagnje će ih pobediti, jer je gospodar nad gospodarima i car nad carevima, i oni koji su s njim, pozvani su, izbrani i verni.

¹⁵I reče im: Vode što si ih video, gde sedi bludnica, to su narodi, ljudi i jezici. ¹⁶I deset rogova što si ih video i zver, ti će omrznuti na bludnicu, opustošiće je i ogoluzniti, ješće meso njeno i spaliće je ognjem. ¹⁷Jer Bog dade u srca njihova da učine volju njegovu, da rade složno i da dadu carstvo svoje zveri, dok se ne svrše reči Božje. ¹⁸I žena koji si video, jeste grad veliki, koji caruje nad carevima zemaljskim.

Otkrivenje – 18 glava

¹Posle ovoga videh drugog anđela gde silazi s neba, s vlašću velikom, i zemlja se zasvetli od sjaja njegovog. ²I povika snažnim glasom: Pade, pade Vavilon veliki i posta stan demonima, tamnica svih nečistih duhova i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; ³jer su od vina njezina

strasnoga bluda pili svi narodi, carevi zemaljski činiše s njom blud i trgovci zemaljski obogatiše se od njezina silnoga raskoša.

⁴I čuh drugi glas s neba, koji govoraše: Izidite iz nje, narode moj, da se ne pomešate u grehe njezine i da ne budete kažnjeni s njome. ⁵Jer gresi njezini dopreše do neba, i Bog se seti njenih grešnih dela. ⁶Platite joj kao što je i ona platila, i podajte joj dvaput onoliko, po delima njezinim! U čašu u koju je ona utočila, utočite joj dvaput onoliko! ⁷Koliko se proslavila i nasladila, toliko joj podajte muka i žalosti! Jer govori u srcu svome: Sedim kao carica, nisam udovica i žalosti neću videti. ⁸Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt, žalost i glad, i spaliće se ognjem, – jer je jak Gospod Bog koji joj je sudio.

⁹I plakaće i kukaće za njom carevi zemaljski koji su s njom činili blud i naslađivali se, kad vide dim gorenja njezina. ¹⁰Od straha muka njezinih stajaće izdaleka i govoriće: Jao, jao, grade veliki, Vavilone, grade tvrdi! U jedan čas dođe sud tvoj! ¹¹I trgovci zemaljski plakaće i tugovaće za njom, što tovara njihovih niko više ne kupuje, ¹²tovara zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, platna, porfire, svile, skerleta svakoga mirisnog drveta, svakojakih sudova od slonove kosti, svakojakih sudova od najskupljeg drveta, medi, gvožđa i mermera, ¹³i cimeta, amoma, kada, mira, tamjana, vina, ulja, belog brašna, pšenice, goveda i ovaca, konja i kola, robova i duša čovečjih. ¹⁴I voće što ga je želela duša tvoja, otide od tebe, i sve što je sjajno i svetlo, propade ti, i više se ne može naći. ¹⁵Koji ovim trgovahu i obogatiše se od nje, od straha muka njezinih stajaće izdaleka, plakaće, kukaće ¹⁶i govoriće: Jao, jao, grade veliki, obučeni u platno, porfiru i skerlet, nakićeni zlatom, dragim kamenjem i biserom! ¹⁷U jedan čas propade toliko bogatstvo! I svi krmari, i svi koji plove nekuda, i lađari, i svi koji rade na moru, stajahu izdaleka ¹⁸i vikahu kad videše dim gorenja njezina: Koji je grad kao ovaj veliki grad? ¹⁹I baciše prah na glave svoje i vikahu plačući i kukajući: Jao, jao, grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju lađe na moru, od bogatstva njegov! U jedan čas opuste! ²⁰Veseli se nad njim, nebo, i vi sveti, apostoli i proroci, jer vas Bog osveti na njemu!

²¹I jedan snažan anđeo uze kamen, velik kao mlinski kamen, baci ga u more i reče: Ovakom će silom biti bačen veliki grad Vavilon, i neće se više naći. ²²I glas pevača uz gitar, gudača, svirača i trubača neće se više čuti u tebi, i nikakvi majstor ni od kakva zanata neće se više naći u tebi, i glas mlina neće se više čuti u tebi, ²³i svetlost žiška neće više svetliti u tebi, i glas mladoženje i neveste neće se više čuti u tebi: jer tvoji trgovci behu velikaši zemaljski, tvojim čaranjem prevareni biše svi narodi,

²⁴i u njemu se nađe krv proročka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.

Otkrivenje – 19 glava

¹Posle ovoga čuh kao snažan glas mnogoga naroda na nebu, gde govori: Aliluja! Spasenje, slava i sila pripada Bogu našem, ²jer su istiniti i pravi sudovi njegovi. Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi. Jer je osudio veliku bludnicu, koja pokvari zemlju bludom svojim, i osvetio je krv slugu svojih na njoj. ³I opet rekoše: Aliluja! I dim njezin dizaše se do veka. ⁴I padoše dvadeset i četiri starešine i četiri živa stvorenja, pokloniše se Bogu koji seđaše na prestolu i rekoše: Amin, aliluja! ⁵I iziđe glas od prestola i reče: Hvalite Boga našega, sve sluge njegove, koji ga se bojite, mali i veliki!

⁶I čuh kao glas mnogoga naroda, kao šuštanje voda mnogih i kao jaku grmljavinu, gde govore: Aliluja! Zacari se Gospod Bog naš, Svemogućii.

⁷Radujmo se i veselimo, i dajmo mu slavu, jer dođe svadba Jagnjetova, i žena njegova pripremila se, ⁸i dade joj se da se obuče u svetlo, čisto platno; platno su, naime, pravedna dela svetih.

⁹I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na svadbenu čast Jagnjetovu! I reče mi: Ovo su istinite reči Božje.

¹⁰I padoh pred noge njegove da mu se poklonim. I reče mi: Nemoj! Ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se klanjaj! Svedočanstvo Isusovo je, naime, duh proroštva.

¹¹I videh nebo otvoreno, i gle, konj beo, i koji seđaše na njemu zove se "veran i istinit", sudi po pravdi i ratuje. ¹²Oči mu behu plamen ognjeni, a na glavi imaše mnoge krune; i imaše ime napisano, koje zna samo on. ¹³I beše obučen u haljinu, umočenu u krv, i ime se njegovo zove: Reč Božja. ¹⁴I vojske nebeske idahu za njim na konjima belim, obučene u belo, čisto platno. ¹⁵I iz usta njegovih iziđe oštar mač, da njime bije narode. I on će ih pasti s palicom gvozdеноm; i on će gaziti tesak vina ljutoga gneva Boga svemogućega. ¹⁶I ima na haljini i na stegnu svome ime napisano: Car nad carevima i gospodar nad gospodarima.

¹⁷I videh jednoga anđela gde stoji na suncu, i povika glasno svima pticama koje lete posred neba: Dodite i skupite se na veliku čast Božju, ¹⁸da jedete mesa od careva, mesa od vojvoda, mesa od silnih, mesa od konja i od konjanika, mesa od svih slobodnjaka i robova, od malih i velikih!

¹⁹I videh zver i careve zemaljske i vojske njihove skupljene da ratuju s onim što seđaše na konju i s vojskom njegovom. ²⁰I bi uhvaćena zver, i s njom lažni prorok koji je pred njom učinio čudesa kojima je prevario one koji su primili žig zverin i koji su se klanjali slici njezinoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. ²¹A ostali pobijeni biše mačem koji iziđe iz usta onoga što seđaše na konju, i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

Otkrivenje – 20 glava

¹I videh anđela gde silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i velike verige u ruci svojoj. ²I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, ³i baci je u bezdan, i zatvori i zapečati nad

njom, da više ne vara naroda, dok se ne navrší hiljada godina. Potom valja da bude odrešena na kratko vreme.

⁴I videh prestole – i sedošé na njih, i dade im se sud – i duše pogubljenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božju, koji se ne poklonišé zveri, ni slici njezinoj, i ne primiše žiga na čelo svoje i na ruku svoju. I oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina. ⁵A ostali mrtvaci ne oživeše dok se ne navrší hiljada godina. Ovo je prvi uskrs. ⁶Blažen je i svet onaj koji ima deo u prvom uskrsu; nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti sveštenici Boga i Hristu, i carovaće s njim hiljadu godina.

⁷I kad se navrší hiljada godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje, ⁸i izići će da vara narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga – da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski. ⁹I izidoše na širinu zemlje, i opkoliši oko svetih i grad mili. I siđe oganj s neba i pojede ih. ¹⁰I đavo koji ih varaše, bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gde je i zver, lažni prorok, i biće mučeni dan i noć do veka.

¹¹I videh velik, beo presto i onoga što seđашé na njemu, od čijega lica pobeže zemlja i nebo, i ne nađe im se mesta. ¹²I videh mrtvace, velike i male, gde stoje pred prestolom, i otvoriše se knjige. I druga se knjiga otvori, knjiga života. I mrtvacima se sudi kao što je napisano u knjigama, po delima njihovim. ¹³I more dade svoje mrtvace, i smrt i ad dadoše svoje mrtvace, i sudi im se, svakome po delima njegovim. ¹⁴I smrt i ad bačeni biše u jezero ognjeno. Ovo je druga smrt, jezero ognjeno. ¹⁵I ko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

Otkrivenje – 21 glava

¹I videh novo nebo i novu zemlju; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, i mora nema više. ²I sveti grad Jerusalim videh gde nov silazi s neba, od Boga, pripravljen kao nevesta, ukrašena mužu svome. ³I čuh snažan

glas gde govori s prestola: Evo stana Božjeg među ljudima, i on će živeti s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima, ⁴i ubrišaće svaku suzu iz očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni žalosti, ni vike, ni muke neće biti više, jer prvo prođe.

⁵I reče onaj što seđaše na prestolu: Evo sve činim novo. I reče: Napiši, jer su ove reči verne i istinite. ⁶I reče mi: Svršilo se! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Ja ću žednome badava dati iz izvora vode žive. ⁷Koji pobedi, naslediće ovo, i biću mu Bog, i on će biti moj sin. ⁸A strašljivcima, nevernima, gnusnima, ubicama, bludnicima, vračarima, idolopoklonicima i svima lažama, njima je mesto u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.

⁹I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša, napunjenih sedam poslednjih zala, i reče mi: Hodi da ti pokažem nevestu, ženu Jagnjetovu.

¹⁰I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi sveti grad Jerusalim, gde silazi s neba, od Boga, ¹¹u slavi Božjoj. Svetlost njegova beše kao najskuplji kamen, kao kamen jaspis, koji se svetli kao kristal. ¹²I imaše velik i visok zid, dvanaest vrata, i na vratima dvanaest anđela, i imena napisana, naime: imena dvanaest plemena Izrailjevih: ¹³od istoka troja vrata, od severa troja vrata, od juga troja vrata i od zapada troja vrata. ¹⁴I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima dvanaest imena dvanaest apostola Jagnjetovih.

¹⁵I onaj što govoraše sa mnom, imaše za meru zlatnu trsku, da izmeri grad, vrata njegova i zid njegov. ¹⁶I grad beše na četiri ugla, i dužina njegova beše tolika kolika i širina. I izmeri grad trskom: 12.000 stadija. Dužina, širina i visina njegova beše jednaka. ¹⁷I izmeri zid njegov: 144 lakta, po meri čovečjoj t.j. anđelskoj.

¹⁸I građa zida njegova beše jaspis, i grad beše čisto zlato, kao čisto staklo. ¹⁹Temelji gradskoga zida behu ukrašeni svakim dragim

kamenjem: prvi temelj beše jaspis, drugi sapfir, treći halkidon, četvrti smaragd, ²⁰peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist. ²¹I dvanaest vrata behu dvanaest bisera; svaka vrata behu od jednoga bisera. I ulica gradska beše čisto zlato, kao providno staklo.

²²I hrama ne videh u njemu; jer je njegov hram Gospod, Bog svemogućí, i Jagnje. ²³I grad ne potrebuje sunca, ni meseca, da svetle u njemu; jer ga osvetli slava Božja, i žížak je njegov Jagnje.

²⁴I hodiće narodi u svetlosti njegovoj, i carevi zemaljski doneće slavu svoju u njega. ²⁵I vrata njegova neće se zatvarati danju; jer noći onde neće biti. ²⁶I doneće u njega slavu i čast naroda. ²⁷I neće ući u njega ništa pogano, i onaj koji čini što je gnusno i laže, nego samo oni koji su zapisani u životnoj knjizi Jagnjetovoj.

Otkrivenje – 22 glava

¹I pokaza mi reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božjeg i Jagnjetova. ²Nasred ulice njegove i s obe strane reke drvo života, koje rađa dvanaest rodova, dajući svakog meseca svoj rod; a lišće od drveta je za isceljivanje narodima.

³I više neće biti nikakva prokletstva. I presto Božji i Jagnjetov biće u njemu, i sluge njegove služíće mu, ⁴i gledaće lice njegovo, i ime njegovo biće na čelima njihovim. ⁵I noći više neće biti, i neće potrebovati svetlosti od žížka, ni svetlosti sunčane, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i carovaće večno.

⁶I reče mi: Ove su reči verne i istinite, i Gospod, Bog proročkih duhova, posla anđela svoga da pokaže slugama svojim što će biti skoro. ⁷I evo ću doći skoro! Blago onome koji drži reči proroštva ove knjige!

⁸I ja, Jovan, čuh i videh ovo. i kad čuh i videh, padoh da se poklonim

pred nogama anđela koji mi pokaza ovo. ⁹I reče mi: Nemoj! Ja sam sluga kao i ti i braća tvoja, proroci i oni koji drže reči ove knjige. Bogu se klanjaj!

¹⁰I reče mi: Ne zapečaćavaj reči proroštva ove knjige, jer je vreme blizu: ¹¹grešnik neka i dalje greši, pogani neka se i dalje pogani, pravednik neka i dalje čini što je pravo i sveti neka se i dalje sveti!

¹²Evo ću doći skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim. ¹³Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji, Početak i Svršetak.

¹⁴Blago onima koji peru haljine svoje, da bi imali prava na drvo života i da na vrata uđu u grad. ¹⁵Napolju su psi, vračari, bludnici, ubice, idolopoklonici i svaki koji ljubi i čini laž.

¹⁶Ja, Isus, poslah anđela svoga da vam ovo posvedoči za crkve. Ja sam izdanak i potomak Davidov, sjajna zvezda danica. ¹⁷Duh i nevesta govore: Dođi! I koji čuje, neka govori: Dođi! I ko je žedan, neka dođe; ko hoće, neka uzme vode žive badava!

¹⁸Svedoči svakome koji čuje proročke reči ove knjige: Ako im ko dometne šta, Bog će nametnuti na njega zla, napisana u ovoj knjizi; ¹⁹i ako ko oduzme što od reči ove proročke knjige, Bog će oduzeti njegov deo od drveta života i od grada svetoga, o kojima je pisano u ovoj knjizi. ²⁰Govori onaj koji svedoči ovo: Da, doći ću skoro! – Amin, dođi, Gospode Isuse!

²¹Blagodat Gospoda Isusa sa svima!

SIONSKA TRUBA

---

www.siont.net

Onima, koji imaju interes za Reč, dela i puteve Božije...
Nadamo se, da će ova i druge knjige ispuniti našu viziju i želje za vas:

*"Za poznanje mudrosti i vaspitanja,
za shvatanje izraza razuma
i primanje nauke pameti,
pravičnosti, pravde i poštenja;
za davanje prostima razbora,
znanja i razmišljanja mladome čoveku.
(Priče 1:2–4)*

**OVAJ FAJL JE BESPLATAN,
I JEDINO TAKO MOŽE DA SE DALJE DISTRIBUIŠE!**
